

הברית החדשה

העתקה חדשה מלשון יון ללשון עברית

מאת

יצחק זאלקינסאן ז"ל

מאת

כ' דוד גינצבורג

סדר ספרי הברית החדשה

דף		
1	מתתיהו
53	מרקוס
87	לוקס
143	יוחנן
187	מפעלות
246	רומיים
269	קורנתיים א
292	קורנתיים ב
307	גלטיים
315	אפסיים
323	פילפיים
329	קולסים
335	תסלוניקים א
340	תסלוניקים ב
343	טימותיוס א
350	טימותיוס ב
355	טיטום
358	פילימון
360	עברים
376	יעקב
382	פטרוס א
389	פטרוס ב
393	יוחנן א
399	יוחנן ב
400	יוחנן ג
401	יהודה
403	חזיון

INTRODUCTION

The electronic text used as a starting point for this edition was kindly provided by *The Society for Distributing Hebrew Scriptures*. The following corrections were made in this work:

- Numerous typographical errors which were introduced into the Salkinson-Ginsburg Hebrew New Testament with the “revised typesetting” by SDHS were corrected.
- The “improvements” made by Dr Gabe to conform the translation to Textus Receptus were reversed, because they were found to be inconsistent and often incorrect or/and misleading. Thus we are restoring the original work of Isaac Salkinson and Dr Christian David Ginsburg*.
- The alternative readings corresponding to other textual witnesses were relegated to the footnotes.

It is my pleasure to acknowledge the helpful contributions from the following people (in alphabetical order by first name): Eric Browning, Ewan MacLeod and Vladimir Volovich.

Tigran Aivazian
London, England.

הבשורה אשר למתתיהו

2 א, זה ספר תולדת המשיח ישוע בן־דוד בן־אברהם: אברהם
הוליד את־יצחק ויצחק הוליד את־יעקב ויעקב הוליד
3 את־יהודה ואת־אחיו: ויהודה הוליד את־פרץ ואת־זרח
4 מתמר ופרץ הוליד את־חצרון וחצרון הוליד את־רם: ורם
הוליד את־עמינדב ועמינדב הוליד את־נחשון ונחשון הוליד
5 את־שלמון: ושלמון הוליד את־בעז מרחב ובעז הוליד את־
6 עובד מרות ועובד הוליד את־ישי: וישי הוליד את־חמלך
דוד ודוד הוליד את־שלמה מהאשה אשר לקח מאוריה:
7 ושלמה הוליד את־רחבעם ורחבעם הוליד את־אביה ואביה
8 הוליד את־אסא: ואסא הוליד את־יהושפט ויהושפט הוליד
9 את־יהורם ויהורם הוליד את־עזיהו: ועזיהו הוליד את־יותם
10 ויותם הוליד את־אחז ואחז הוליד את־חזקיהו: וחזקיהו הוליד
את־מנשה ומנשה הוליד את־אמון ואמון הוליד את־יאשיהו:
11 ויאשיהו הוליד את־יכניהו ואת־אחז בימי גלותם בבלה:
12 ואחרי הגלם לבבל יכניהו הוליד את־שאלתיאל ושאלתיאל
13 הוליד את־זרבבל: וזרבבל הוליד את־אביהוד ואביהוד
14 הוליד את־אליקים ואליקים הוליד את־עזור: ועזור הוליד
את־צדוק וצדוק הוליד את־יכין ויכין הוליד את־אליהוד:
15 ואליהוד הוליד את־אלעזר ואלעזר הוליד את־מתן ומתן
16 הוליד את־יעקב: ויעקב הוליד את־יוסף איש מרים אשר
17 נולד ממנה ישוע הנקרא משיח: והנה כל־הדרות מאברהם
עד־דוד ארבעה עשר דרות ומדוד עד־גלות בבל ארבעה
עשר דרות ומגלות בבל עד־המשיח ארבעה עשר דרות:
18 וזאת היתה לדת ישוע המשיח כאשר מרים אמו מארשה
היתה ליוסף טרם יבוא אליה ותמצא כי הרה היא כי מרוח
19 הקדש הרתה: ויוסף אישה צדיק היה ולא אבה לתתה
לדבת־עם

לדבת־עם ויאמר לשלחה בסתר: עודנו מדבר אל־לבו 20
 כזאת והנה מלאך יהוה נראה אליו בחלום לאמר יוסף
 בן־דוד אל־תירא מקחת אליך את־מרים אשתך כי הילד
 בקרבה נוצר מרוח הקדש: והיא ילדת בן וקראת את־שמו 21
 ישוע כי הוא ישיע את־עמו מחטאתיהם: וכל־זאת היתה 22
 למלאת את אשר־דבר יהוה ביד־הנביא לאמר: הנה 23
 העלמה הרה וילדת בן וקראו שמו עמנואל אשר יאמר
 אל עמנו: וייקץ יוסף משנתו ויעש כאשר צוה אתו מלאך 24
 יהוה ויקח את־אשתו: ולא ידע אתה עד כי־ילדה בן ויקרא 25
 את־שמו ישוע:

ב ויהי כאשר נולד ישוע בבית־לחם יהודה בימי המלך
 הורדוס והנה חזי כוכבים באו מארץ קדם ירושלימה
 לאמר: איה המלך הנולד ליהודים כי ראינו כוכבו בקדם 2
 ונבא להשתחות לו: וישמע המלך הורדוס וינע לבבו ולבב 3
 כל־ירושלים עמו: ויקהל את־כל־ראשי הכהנים והסופרים 4
 בעם וישאל את־פיהם לאמר איה יולד המשיח: ויאמרו 5
 אליו בבית־לחם יהודה כי כה־כתוב ביד־הנביא: ואתה 6
 בית־לחם ארץ יהודה אינך צעיר באלפי יהודה כי ממך 7
 יצא מושל אשר ירעה את־עמי ישראל: ויקרא הורדוס
 אל־חזי הכוכבים בסתר ויחקר אתם לדעת את־העת אשר 8
 נראה הכוכב: וישלח אתם בית־לחם ויאמר לכו ודרשו
 היטב על־הילד וכאשר תמצאון אתו שובו והגידו לי 9
 ואבאה להשתחות־לו גם־אני: וישמעו אל־המלך וילכו
 והנה הכוכב אשר־ראו בקדם עלה לפניהם עד אשר־בא 10
 ויעמד ממעל לאשר היה שם הילד: והם חזו בכוכב
 וישמחו שמחה גדלה עד־מאד: ויבאו הביתה ויראו את־ 11
 הילד עם־מרים אמו ויפלו וישתחוּ־לו ויפתחו את־אצרתיהם
 ויקריבו לו מנחה זהב ולבונה ומר: והם צוו בחלום לבלתי 12
 שוב אל־הורדוס ויפנו וילכו בדרך אחר לארצם: ויהי 13
 בלכתם

בלכתם וירא מלאך יהוה אל-יוסף בחלום לאמר קום קח
 את-הילד ואת-אמו וברח-לך מצרימה ושכ-שם עד-אשר
 14 אמר אליך כי הורדום מבקש את-נפש הילד לקחתה: ויקם
 15 ויקח את-הילד ואת-אמו לילה וילך מצרימה: וישב שם
 עד-מות הורדום למלאת את אשר דבר יהוה ביד-הנביא
 16 לאמר ממצרים קראתי לבני: ויהי כראות הורדום כי התלו
 בו החזים ויקצף עד-מאד וישלח ויך את-כל-הילדים אשר
 בבית-לחם ובכל-גבוליה מבן-שנתים ולמטה לפי העת
 אשר חקר מפי החזים: אז הוקם אשר נאמר ביד-ירמיהו
 18 הנביא לאמר: קול ברמה נשמע נהי בכי תמרורים רחל
 19 מבכה על-בניה מאנה להנחם כי איננו: ויהי אחרי מות
 הורדום וירא מלאך יהוה בחלום אל-יוסף במצרים לאמר:
 20 קום קח את-הילד ואת-אמו ולך שוב ארצה ישראל כי-מתו
 21 המבקשים את-נפש הילד: ויקם ויקח את-הילד ואת-אמו
 22 ויבא ארצה ישראל: ובשמעו כי ארקלוס מלך ביהודה
 תחת הורדום אביו ויירא ללכת שמה ויגדלו דבר בחלום
 23 ויסב אל-גלילות הגליל: ויבא וישב בעיר הנקראת נצרת
 למלאת את-דברי הנביאים כי נצרי יקרא לו:
 ויהי בימים ההם ויבא יוחנן המטביל ויקרא במדבר יהודה ג
 ויאמר: שובו כי-מלכות השמים קרבה לבא: הוא אשר 2, 3
 נבא עליו ישעיהו הנביא לאמר קול קורא במדבר פנו
 דרך יהוה ישרו מסלותיו: ויוחנן היה לבוש שער גמלים 4
 ואזור עור אזור במתניו ומאכלו חגבים ודבש מיער: ויצאו 5
 אליו ירושלים וכל-יהודה וכל-ככר הירדן: ויטבלו על-ידו 6
 בירדן בהתודתם את-חטאתיהם: אך כאשר ראה רבים 7
 מן-הפרושים ומן-הצדוקים באים אליו להטביל ויאמר להם
 ילדי צפענים מי הורה אתכם להמלט על-נפשכם מפני חרון
 אף הבא: לכן עשו פרי טוב לתשובה: ואל-תהגו בלבבכם 8, 9
 לאמר אברהם לנו לאב כי אני אמר לכם גם מן-אבנים
 אלה

10 אלה תשיג יד־אלהים להקים בנים לאברהם: וגם־כבר
 נטוי הגרון על־שרש העצים ולכן כל־עץ אשר לא יעשה
 11 פרי טוב יגדע והשלך במו־אש: ואני הנני מטבל אתכם
 במים לתשובה אך הבא אחרי חסן הוא ממני אשר קמנתי
 משאת את־נעליו הוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש:
 12 אשר מזרהו בידו לזרות ולהבר את־גרנו ואסף את־החטים
 13 אל־תוך אסמיו ואת־המץ ישרף באש אשר לא תכבה: אז
 יבא ישוע מן־הגליל אל־הירדן לפני יוחנן להטבל על־ידו:
 14 ויעצ־רבו יוחנן לאמר הלא נכון לי להטבל על־ידך ואתה
 15 באת אלי: ויען ישוע ויאמר אליו הרף כיום כי־כה יאתה
 16 לנו למלא כל־צדקה וירף ממנו: ויטבל ישוע וימהר ויעל
 מן־המים והנה נפתחו־לו השמים וירא את־רוח אלהים
 17 ירדת בדמות־יונה ותנח עליו: והנה קול קרא משמים זה
 הוא בני יידי בו רצתה נפשי:

ד אז הובל ישוע ברוח המדברה לבעבור ינסהו שם השטן:
 2, 3 ויצם ארבעים יום וארבעים לילה וירעב: ויגש המנסה
 ויאמר אליו אם בן־האלהים אתה אמר ואבנים אלה תהיין
 4 ללחם: ויען ויאמר כתוב כי לא על־הלחם לבדו יחיה
 5 האדם כי על־כל־מוצא פי־יהוה: ויקחהו השטן אל־עיר
 6 הקדש ויעמדהו על־פנת גג בית־המקדש: ויאמר אליו
 אם בן־האלהים אתה התנפל ארצה כי כתוב כי מלאכיו
 7 יצוה־לך על־כפים ישאונך פן־תגף באבן רגלך: ויאמר
 8 אליו ישוע ועוד כתוב לא תנסה את־יהוה אלהיך: ויוסף
 השטן ויקחהו אל־הר גבה מאד ויראהו את־כל־ממלכות
 9 הארץ וכבודן: ויאמר אליו את־כל־אלה אתן־לך אם־תפל
 10 ותשתחוה לי: אז אמר אליו ישוע גש־הלאה השטן כי כתוב
 11 ליהוה אלהיך תשתחוה ואתו לבדו תעבד: וירף ממנו השטן
 12 ויגשו אליו מלאכים וישרתהו: ויהי כשמעו כי נסגר יוחנן
 13 וישב הגלילה: ויעזב את־נצרת ויבא וישב בכפר־נחום על־

14 שפת הים בגבולי זבלון ונפתלי: למלא את אשר-נאמר
 15 ביד-ישעיהו הנביא לאמר: ארצה זבלון וארצה נפתלי דרך
 16 הים עבר הירדן גליל הגוים: העם ההלכים בחשך ראו
 17 אור גדול ישבי בארץ צלמות אור נגה עליהם: מהעת
 18 ההיא החל ישוע לקרא ולאמר שובו מדרכיכם כי מלכות
 19 השמים קרבה לבא: ויתהלך עליד ים-הגליל וירא שני
 20 אחים שמעון הנקרא פטרוס ואנדרי אחיו פרשים מכמרת
 21 על-פני-הים כי דיגים היו: ויאמר אליהם לכו אחרי ואעשה
 22 אתכם לדיגי אדם: ויעזבו את-מכמרותם כרגע וילכו אחריו:
 23 ויעבר משם וירא שני אחים אחרים יעקב בן-זבדי ויוחנן
 24 אחיו באניה עם-זבדי אביהם מתקנים מכמרותם ויקרא
 25 אליהם: וגס-המה כרגע עזבו את-האניה ואת-אביהם וילכו
 26 אחריו: ויסב ישוע בכל-הגליל וילמד-שם בבתי הכנסת
 27 קרא בשרת המלכות ורפא כל-מחלה וכל-מדות בעם:
 28 ויצא שמעו בכל-ארם וביאו אליו את כל-החולים אשר
 29 דבקו במ תחלאים שונים וחלים רעים אחזו רוחות רעות מבי
 30 ירח ונכי עצמות וירפאם: וילכו אחריו קהל רב מן-הגליל
 31 ומן-דכפלים ומן-ירושלים ויהודה ועבר הירדן:
 32 ויהי כאשר ראה את-המון העם ויעל אל-ההר וישב שם ה
 33 ויגשו אליו תלמידיו: ויפתח את-פיהו ויורה להם לאמר:
 34 אשרי עניי הרוח כי להם מלכות השמים: אשרי המתאבלים
 35 כי-הם ינחמו: אשרי העניים כי-הם יירשו-ארץ: אשרי
 36 הרעבים והצמאים לצדקה כי-הם ירוין: אשרי בעל-ירחמים
 37 כי-הם ירחמו: אשרי ברי לבב כי-הם יחזו את-אלהים:
 38 אשרי עשי שלום כי-הם יקראו בני-אלהים: אשרי הנרדפים
 39 עקב צדקתם כי להם מלכות השמים: אשריכם אם-יחרפו
 40 אם-ירדפו אתכם ובשקר יביאו דבתכם רעה כעבור שמי:
 41 שישו וגילו כי שכרכם הרבה מאד בשמים כי-כן רדפו את-
 42 הנביאים אשר היו לפניכם: אתם מלח הארץ ואם-המלח
 43 יפוג

יפוג טעמו במה ימלח תפל לא־יצלח לכל כי א־יזורה
 החוצה והיה למרמס רגל: אתם אור העולם עיר ישבת 14
 על־ההר לא תוכל להסתר: ואין מדליקים נר לתתו תחת 15
 האִיפה כי א־אל־המנרה להאיר לכל אשר בבית: כה 16
 יאר אורכם לעיני בני־האדם וראו מעשיכם הטובים ואת־
 אביכם בשמים יכבדו: א־ל־תחשבו כי באתי להפר התורה 17
 או הנביאים לא להפר באתי כי א־ס־למלא־ת: כי הן אמן 18
 אנכי מגיד לכם עד אשר השמים והארץ יעברון לא תעבר
 יוד אחת מן־התורה אף לא קוץ אחד עד כִּי־כלם יקומו: לכן 19
 כִּל־המפיר אחת ממצות קטנות אלה והורה כזאת לאנשים
 נקלה יקרא במלכות השמים והעשה אתן ומלמד לעשותן
 נכבד יקרא במלכות השמים: ואני א־מר לכם אם לא־תגדל 20
 צדקתכם מצדקת הסופרים והפרושים לא תבאו למלכות
 השמים: שמעתם את אשר נאמר לקדמנים לא תרצח 21
 והאיש אשר ירצח ינתן למשפט בפללים: ואני א־מר לכם 22
 המתעבר באחיו ינתן למשפט בפללים והקרא לאחיו ריקה
 ינתן בידי הסנהדרין ואם נבל יקרא־לו יפל לאש גיהנם:
 על־כן אפוא כִּי־תקריב קרבן על־המזבח ולבך יגד־לך שם 23
 כִּי־דבר ריב לאחך עמך: הנח שם קרבנך לפני המזבח 24
 ולך התרפס ורהב אחיך ואז בא והקרב קרבנך: מהר 25
 השלם עם־איש ריבך בעודך עמו בדרך פְּנִי־סגיר אתך איש
 ריבך בידי השפט והשפט יסגירך ביד השטר והוא יתנך
 לבית הסהר: ואני א־מר לך כי לא תעלה משם עד 26
 אשר תשלם את־הפרוטה האחרונה: שמעתם את אשר 27
 נאמר לא תנאף: ואני א־מר לכם כִּל־הנתן עינו באשה 28
 לחשק־בה ברוח־זנונים נאף אתה בלבו: ואם עינך הימנית 29
 תכשילך נקרה והשליכה ממך טוב לך באבד אבר אחד
 מהשלך כִּל־בשרך לגיהנם: ואם־ידיך הימנית תכשילך 30
 קצצה והשליכה ממך טוב לך באבד אבר אחד מהשלך
 כִּל־בשרך

31 כל־בשרך לגיהנם: ונאמר כִּי־ישלח איש אשתו ונתן בידה
 32 ספר כריתת: ואני אמר לכם אם ישלח איש אשתו אם לא
 על־דבר זנות משים אתה לנאפת והלקח גרושה לו לאשה
 33 נאף הוא: ועוד שמעתם את אשר נאמר לקדמנים לא תשבע
 34 לשקר ואת־נדרריך תשלם ליהוה: ואני אמר לכם לא תשבע
 35 כל־שבועה לא תשבע בשמים כִּי־כסא אלהים המה: ולא
 בארץ כִּי־הדם רגליו הוא ולא בירושלים כִּי־היא קרית מלך
 36 רב: ולא תשבע בראשך כִּי־לא תוכל להפך שער אחד
 37 לבן או שחר: אך זה יהי דברכם הן הן לא לא ויתר מזה
 38 ממקור הרע הוא: שמעתם כי נאמר עין תחת עין ושן תחת
 39 שן: ואני אמר לכם לא תתיצב בפני הבא להרע לך אם יכך
 40 על־הלחי הימנית תן־לו גם־השמאלית: וכל־החפץ לריב
 41 עמך לקחת הכתנת מעליך הנח לו גם־מעילך: והנגש כך
 42 ללכת עמו כברת ארץ אחת לך עמו שתים: תן למבקש
 43 ממך ומאת החפץ ללות מידך אל־תסתר פניך: שמעתם
 44 כי נאמר ואהבת את־רעך ואיבת את־איבך: ואני אמר
 45 לכם אהבו את־איביכם והעתירו ורדפיכם: למען תהיו בנים
 אל־איביכם בשמים המאיר שמשו לרעים ולטובים וממטיר
 46 לצדיקים ולרשעים: כי אם־תאהבון את־אהביכם מה־שכר
 47 לכם הלא גם־המכסים יעשון כמורכן: ואם־תפקדו לשלום
 48 רק את־אחיכם מה־יתרון לכם כן יעשון גם־הגוים: לכן היו
 תמימים כאשר אביכם בשמים תמים הוא:

1 השמרו לכם מעשות צדקה למראה עיני האדם פן שכר
 2 לא תשיגו מאת אביכם שבשמים: לכן בעשותך צדקה
 לא תשמיע קול תרועה לפניך כאשר יעשו החנפים בבתי
 הכנסת וברחבות למען ישיגו כבוד לעיני בני־האדם אמן
 3 אני אמר לכם הנה שכרם לפניהם: ואתה בעשותך צדקה
 4 אל־תדע שמאלך את אשר עשה ימינך: למען תהיה צדקתך
 5 בסתר ואביך הראה בסתר גמולך ישלם־לך: וכי תבאו

להתפלל

להתפלל אל־תהיו כאנשי חנף האהבים לעמד להתפלל
 בבתי הכנסת ופנות השוקים למען תראינה אתם עיני
 בני־האדם אמן אני אמר לכם הנה שכרם לפניהם: ואתה 6
 בתפלתך בא בחדריך וסגר דלתך בעדך והתפלל אל־אביך
 אשר סתר סביביו ואביך הראה בסתר גמולך ישלם־לך:
 וכאשר אתם מתפללים אל־תבטאו בשפתים כגוים אשר 7
 יחשב לכם כי־ישמעו בעטרת דברים: לכן אל־תשוו למו 8
 כי ידע אביכם מה־מחסורכם טרם תשאלו מידו: ואתם 9
 כה תתפללו אבינו שבשמים יתקדש שמך: תבא מלכותך 10
 יעשה רצונך בארץ כאשר נעשה בשמים: תן־לנו היום 11
 לחם חקנו: וסלח־לנו את־אשמתנו כאשר סלחים אנחנו 12
 לאשר אשמו לנו: ואל־תביאנו לידי מסה כי אם־הצילנו 13
 מן־הרע: כי אם־תסלחו לבני־אדם את־אשמתם גם־אביכם 14
 בשמים יסלח לכם: ואם־לא תסלחו לבני־אדם את־אשמתם 15
 גם־אביכם לא־יסלח לכם אשמתכם: וכי תצומו אל־תהיו 16
 כחנפיר־לב מקדירי פנים אשר יפילו פניהם להודע לבני־
 אדם בתעניתם אמן אני אמר לכם הנה שכרם לפניהם:
 ואתה כי תצום תסוך ראשך ותרחץ פניך: ולא תודע לאדם 17, 18
 בתעניתך כי אם־לאביך בסתר ואביך הראה בסתר גמולך
 ישלם־לך: לא תאצרו לכם אוצרות בקרב הארץ ששם 19
 יאכל עש ורקב וגנבים יחתרו ויגנבו: אפס אצרו לכם 20
 אוצרות בשמים שם לא יאכל עש ורקב וגנבים לא יחתרו
 ולא יגנבו: כי במקום אוצרך שם יהיה גם־לכך: נר 21, 22
 הגוף הוא העין לכן אם־עינך תמימה בכל־חדרי בטנך יהיה
 אור: ואם־עינך רעה חשך בכל־חדרי בטנך ואם־האור 23
 בך חשך מה־גדול חשכך: לא־יוכל איש לעבד אדנים 24
 שנים כי אם־ישנא את־האחד ואת־האחר יאהב או ידבק
 באחד והשני נמאס בעיניו לא תוכלו לעבד את־האלהים
 ואת־הממון: לכן הנני אמר לכם לא תדאגו לנפשכם מה־ 25
 תאכלו מה־תשתו ומה־כסות לכסות בשרכם הלא הנפש

26 יקרה מאכל ובשר איש מכסותו: הביטו אל-עוף השמים
 לא יזרעו לא יקצרו ולא יאספו למגורות ואביכם בשמים
 27 מכלכל אתם ואתם הלא נעליתם יתר הרבה עליהם: ומי
 28 הוא החרד מכם יוכל להוסיף על-קומתו גמד אחד: ולמה
 תדאגו לכסות התבוננו אל-שושני השדה איכה יעלו יציצו
 29 ולא ייגעון ולא יטוון: ואני אמר לכם גם-שלמה בכל-
 30 הדרו לא-היה לבוש כאחת מהן: ואם-ככה יעטה אלהים
 את-עשב השדה אשר יציץ היום ולמחרתו יתן בתנור אף
 31 כי-אתכם קמני אמנה: לכן אל-תחרדו לאמר מה-נאכל
 32 ומה-נשתה או מה-נלבש: כי כל-אלה מבקשים הגוים
 33 ואביכם בשמים ידע כי אלה מחסריכם המה: אך בקשו
 ראשנה מלכות אלהים וצדקתו וכל-החפצים ההם ינתנו
 34 לכם מתנות נוספות: לכן אל-תדאגו ליום מחר יום מחר
 ידאג לעצמו די ליום בצרתו:

1, 2 לא תשפטו ולא תשפטו: כי במשפט אשר תשפטו תשפטו
 3 גם-אתם ובמדה אשר תמדו ימד לכם גם-אתם: ולמה
 תביטו אל-שבבים אשר בעין אחיך ולא תשתלב אל-
 4 הקורה אשר בעיניך: או איך תאמר לאחיך הרף ואסירה
 5 שבבים מעיניך והנה קורה בעיניך: הסר חנף ראשנה
 את-הקורה מעיניך ואחרי כן ראה תראה להסיר שבבים
 6 מעין אחיך: לא תתנו הקדש לכלבים ואת-פניניכם לחזירים
 7 פני-רמסום ברגליהם ושבו וטרפו אתכם: שאלו וינתן לכם
 8 דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם: כי כל-השאל יקח והדרש
 9 ימצא והדפק יפתח לו: כי מי איש מכם אשר בנו שאל ממנו
 10, 11 לחם ויתן-לו אבן: או אם-בקש דג ויתן-לו נחש: ואף כי
 רעים אתם תדעון לתת מתנות טבות לבניכם אף כי-אביכם
 12 בשמים יתן-טוב לדרשיו: לכן כל אשר תחפצו שיעשו
 לכם אנשים עשו להם כמו-כן גם-אתם כי זאת התורה
 13 והנביאים: באו בשער הצר כי רחב השער והדרך רחבה
 המוליכה

14 המוליכה אליהאבדון ורבים הם הבאים שמה: ומהצד
 השער והדרך מהצד המוליכה אליהחיים ומצאיה מתי
 15 מספר הם: השמרו לכם מנביאי שקר הבאים לפניכם
 16 בעור כבשים והם זאבי טרף: בפרים תכירו אתם היבצרו
 17 ענבים מעקרבים או תאנים מצנינם: בן כלעץ טוב יעשה
 18 פרי טוב ועץ נשחת פרי משחת: עץ טוב לאיוכל לעשות
 19 פרי משחת ועץ נשחת לאיוכל לעשות פרי טוב: וכלעץ
 20 בלתי עשה פרי טוב יגדע ויתן למאכלת אש: עלכן בפרים
 21 תכירו אתם: לא בלהקרא לי אדון אדון יבא למלכות
 22 השמים כי אסדהעשה רצון אבי אשר בשמים: והיה ביום
 ההוא יאמרו אלי רבים אדני אדני הלא בשמך נבאנו בשמך
 23 גרשנו שדים ובשמך עשינו נפלאות רבות: אז כה אגיד
 24 להם לא ידעתי אתכם מעודי סורו ממני פעלי און: לכן
 כלהשמע לדברי אלה ועשה אתם אערכנו לחכםלב אשר
 25 בנה ביתו עלהסלע: הגשם נתך ארצה נחלי מים ישטפו
 רוח גדולה באה ויפגעו בבית ההוא ולא נפל כי יסד
 26 בסלע: וכלהשמע לדברי אלה ולא יעשה אתם נמשל
 27 לחסרלב אשר בנה ביתו עלהחול: הגשם נתך ארצה
 נחלי מים ישטפו ורוח גדולה באה ויפגעו בבית ההוא ויפל
 28 ויהי למפלה גדולה: ויהי ככלות ישוע אתהדברים האלה
 29 ויתמהו המון העם עלתורתו: כי היה מורה אתם כהורת
 איששלטון ולא כסופרים:

ח, 2 וירד מןההר והמון עם רב הלכים אחריו: והנה איש
 מצרע בא וישתחווילו לאמר אדני אסחפץ אתה הלא תוכל
 3 לטהרני: ויושט אתידו ויגעבו ויאמר חפץ אני וטהר
 4 ויטהר מצרעתו כרגע: ויאמר אליו ישוע ראה אליתגד
 לאיש רק לך והראה לעיני הכהן והקרב אתהקרבת אשר
 5 צוה משה לעדות להם: וכאשר בא אלכפרנחום ויגש
 6 אליו שרמאה אחד ויתחנןלו לאמר: אדני הנה נערי נפל

7 לְמִשְׁכַּב בְּבֵיתִי נִכְהַעְצָמוֹת וּמַעֲנָה מְאֹד: וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲנֵנִי
 8 בָּא וּרְפֹאתֵינוּ: וַיַּעַן שְׂרָה־הַמֵּאָה וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי נִקְלָתִי מִזֹּאת כִּי
 9 אַתָּה תִּבְאָ בְּצֶלְ קִרְתִּי אֲךָ רַק דְּבַרְהָ דָּבָר וְהִנֵּעַר יַחִי: כִּי
 גַם־אֲנִי סָר לְמִשְׁמַעַת מִמְּשָׁלָה וְאֲנָשֵׁי סָרִים לְמִשְׁמַעַתִּי וְכִי
 אָמַר לְאַחַד מֵהֶם לֶךְ וַיֵּלֶךְ וּלְאַחֵר בָּא וַיִּבֵּא וּלְעַבְדִּי עֲשֵׂה־
 10 זֹאת וַיַּעֲשֶׂה: וַיִּשְׁמַע יֵשׁוּעַ וַיִּשְׁתַּאֲהַ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי־הַלְכִים אַחֲרָיו
 אֲמַנִּם אֲנִי מַגִּיד לָכֶם אֲמוּנָה גְדוּלָה כְּמוֹהָ גַם־בְּיִשְׂרָאֵל לֹא
 11 מִצֵּאתִי: וְהִנֵּנִי אָמַר לָכֶם כִּי רַבִּים יִבְאוּ מִמְּזֹרֵחַ וּמִמַּעֲרָב
 וַיֵּשְׁבוּ בַּמִּסְבָּה עִם־אַבְרָהָם יִצְחָק וַיַּעֲקֹב בַּמַּלְכוּת הַשָּׁמַיִם:
 12 וּבְנֵי הַמַּלְכוּת יִדְחוּ אֱלֹהֵי־הַחֶשֶׁךְ הַחוּצָה שֵׁם יִהְיֶה בְּכִי וְחֶרֶק
 13 שָׁנִים: וְאֱלֹהֵי־שְׂרָה־הַמֵּאָה אָמַר יֵשׁוּעַ לֶךְ כְּאֲשֶׁר הָאֲמֵנֵת כֵּן
 14 יִקּוּם לֶךְ וַיַּחִי הִנֵּעַר מִחֲלָיו בַּשַּׁעַר הַהוּא: וַיִּבֵּא יֵשׁוּעַ
 15 בֵּית־פְּטָרוֹס וַיִּרְא אֶת־חַתַּנְתּוֹ שֹׁכֵבַת חוֹלֵת קְדַחַת: וַיִּגַּע
 16 בִּידָהּ וּתְרַף הַקְּדַחַת מִמֶּנָּה וּתְקַם וּתְשֵׁרֵת לִפְנֵיהֶם: וַיְהִי
 בְּעֶרֶב וַיִּבְיֹאוּ אֵלָיו רַבִּים אֲשֶׁר דִּבְקָו בִּם רוּחוֹת רַעוֹת וַיִּגְרֹשׁ
 אֶת־הַרוּחוֹת בְּדַבְרֵי־פִּי וְאֵת כָּל־הַחוּלִים הַחַיִּים מִחֲלָיִם:
 17 לְמִלְּאֵת אֵת אֲשֶׁר נֹאמַר בִּידֵי־יִשְׁעֵיהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר חֲלִינוּ
 18 הוּא נִשְׂא וּמִכְּאֲבֵינוּ סִבְלָם: וַיְהִי כִּרְאוֹת יֵשׁוּעַ הַמּוֹן עִם רַב
 19 סְבִיבֵי־לוֹ וַיִּצְוּ לְעֵבֶר מִשֵּׁם אֱלֹהֵי־עֵבֶר הַיּוֹם: וַיִּגַּשׁ אֵלָיו אַחַד
 הַסּוֹפְרִים וַיֹּאמֶר לוֹ מוֹרָה אֵלֶיךָ אַחֲרֶיךָ אֱלֹהֵי־כָל־אֲשֶׁר תֵּלֶךְ:
 20 וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ הַשּׁוֹעֲלִים חוֹרִים לָהֶם וְצַפּוֹר הַשָּׁמַיִם קָן לָהּ
 21 וּבִן־הָאָדָם אֵין לוֹ מְקוֹם לְהִנִּיחַ אֶת־רֵאשׁוֹ: וְאִישׁ אַחֵר מִקְּרֵב
 תִּלְמִידָיו אָמַר אֵלָיו אֲדֹנָי תִּנְהַלֵּי לְלַכַּת וּלְקַבֵּר אֶת־אֲבִי
 22 רֵאשְׁנָה: וַיֹּאמֶר אֵלָיו יֵשׁוּעַ לֶךְ אַחֲרָי וְהִנֵּחַ לְמֵתִים לְקַבֵּר
 23, 24 אֶת־מֵתֵיהֶם: וַיִּרְדּוּ בְּאֵנִיָּה וּתְלַמִּידָיו יִרְדּוּ עִמּוֹ: וְהִנֵּה סַעַר
 גְּדוֹל נֶעוֹר בַּיָּם עַד־כְּסוֹת הַגְּלִילִים אֶת־הָאֵנִיָּה וְהוּא נִרְדָּם:
 25, 26 וַיִּגָּשׁוּ אֵלָיו וַיַּעֲרִיחֵהוּ וַיִּקְרְאוּ הוֹשִׁיעָה אֲדֹנָיֵנוּ כִּי אֲבַדְנוּ: וַיֹּאמֶר
 אֲלֵיהֶם לְמָה אַתֶּם חֲרָדִים קִטְנֵי אֲמֵנָה וַיִּקָּם וַיִּגַּעַר בְּרוּחוֹת
 27 וּבַיָּם וַתְּהִי דַמְמָה גְּדוּלָה: וַיִּתְמָהוּ הָאֲנָשִׁים לֵאמֹר מִי הוּא
 זֶה

28 זה אשר גמ־הרוחות והים מקשיבים לקלו: ויהי כבאו
 אל־עבר הים אל־ארץ הגדרים ויפגשוהו שני אנשים אשר
 דבקו בם רוחות רעות יצאים מבתי הקברות ופניהם זעפים
 עד־מאד עד־אשר לא יכל איש לעבר בדרך ההוא מפחד:
 29 והנה הם צעקים לאמר מה־לנו ולך בן־האלהים האם באת
 לענותנו טרם באה העת: ועדר חזירים רבים היה רעה שם
 30 מרחוק להם: ויפצרו־בו הרוחות לאמר אם לגרשנו אתה
 31 אמר שלחנו בעדר החזירים: ויאמר להם לכו ויצאו ויבאו
 32 בעדר החזירים והנה כל־העדר שטפו במורד אל־תוך הים
 33 ויאבדו במים: והרעים נסו ויבאו העירה ויגידו את־כל אשר
 נהיתה ואת אשר קרה לאשר דבקו בם הרוחות הרעות:
 34 והנה כל־העיר יצאה לקראת ישוע ויראהו ויפצרו־בו לעבר
 מגבולם:

ט, 2 וירד באניה ויעבר ויבא אל־עירו: והנה הביאו אליו איש
 נכה עצמות שכב על־המטה ובראות ישוע את־אמונתם
 3 אמר אל־נכה העצמות חזק בני נסלח־לך חטאתיך: ושם
 4 אנשים סופרים אמרו בלבם האיש הזה מגדף הוא: וידע
 ישוע את־מחשבתם ויאמר מדוע תהגו רעות בלבבכם:
 5 כי מה נקל אם לאמר נסלח־לך חטאתיך או לאמר קום
 6 והתהלך: אך למען תדעון כי יש רשיון לבן־האדם בארץ
 לסלח חטאים אז אמר אל־נכה העצמות קום שא את־מטתך
 7, 8 ולך־לך אל־ביתך: ויקם וילך אל־ביתו: ויראו המון העם
 וייראו ויתנו כבוד לאלהים אשר נתן שלטון כזה לבני־אדם:
 9 ויעבר ישוע משם וירא איש אחד ישב בבית־המכס ושמו
 10 מתתיהו ויאמר אליו לך אחרי ויקם וילך אחריו: ויהי
 בשבתו על־הלחם בביתו והנה מוכסים וחטאים רבים באו
 11 וישבו לאכל עם־ישוע ותלמידיו: ויראו הפרושים ויאמרו
 אל־תלמידיו מדוע יאכל מורכם עם־המוכסים והחטאים:
 12 וישמע ויאמר אליהם החזקים אין להם דבר עם־הרפא כי

13 אס־החולים: ואתם לכו למדו לדעת מהיזה חסד הפצתי
 ולא זבח כי לא־באתי לקרא לצדיקים לבא אלי כי אס־
 14 לחטאים: ויגשו אליו תלמידי יוחנן ויאמרו מדוע אנחנו
 15 עס־הפרושים מרבים לצום ותלמידך לא יצמו: ויאמר
 אליהם ישוע היתאבלו קראי החתנה בעוד החתן עמהם
 16 והנה ימים יבאו ולקח מהם החתן ואז יצמו: ואין תפרים
 טלאה חדשה על־שמלה בלה פן־הטלאה במלאתה תגרע
 17 מן־השמלה ותוסף על־קרעיה: ותירוש לא יתן בנאדות
 בלים פן־יבקעו הנאדות ונשפך היין והנאדות יכליון אבל
 18 תירוש יתן בנאדות חדשים ושמרים יהיו שניהם: עודנו
 מדבר אליהם כדברים האלה והנה אחד הראשים בא
 וישתחולל לאמר בתן מתה עלי בזה אבל בא ושים־נא ידך
 19, 20 עליה וחיה תחיה: ויקם ישוע וילך עמו הוא ותלמידיו: והנה
 אשה זבת־דם אשר ימי זובה נמשכו שתים עשרה שנה
 21 קרבה ותגע בכנף בגדו מאחריו: כי אמרה בלבה אם אך־
 22 אגע בכגדו ואושעה: ויפן ישוע וירא אתה ויאמר חזקי בתי
 23 אמונתך הושיעה לך ובעת ההיא עלתה ארכה לה: ויבא
 ישוע אל־בית־הראש וירא את־המחללים בחללים ואת־
 24 העם המה: ויאמר צאו מזה הילדה לא מתה כי רק ישנה
 25 היא וילעגו לו: וכאשר הוציאו את־העם משם ויבא הביתה
 26 ויחזק בידה ותקם הנערה על־רגליה: והשמעה הזאת יצאה
 27 בכל־הארץ ההיא: ויעבר ישוע משם ושני אנשים עורים
 28 הלכו אחריו צעקים וקראים חננו בן־דוד: וכבאו אל־הבית
 ויגשו לפניו העורים ויאמר ישוע אליהם התאמינו כי יש־
 29 לאל ידי לעשות כזאת ויענו אתו הן אדנינו: ויגע בעיניהם
 30 ויאמר כאמונתכם כן יקום לכם: ותפקחנה עיניהם ויעד
 31 בם ישוע לאמר ראו לבלתי יודע הדבר לאיש: והם יצאו
 32 ויצאו את־שמעו בכל־הארץ ההיא: אך הם יצאים ואיש
 33 אדם הובא לפניו אשר רע דבק בו: ויגרש את־הרוח
 הרע

הרע ממנו והאלם החל לדבר ויתמהו המון העם ויאמרו
 מעולם לא־נראתה כזאת בישראל: אפס הפרושים אמרו 34
 על־ידי שר־השדים הוא מגרש את־השדים: ויסב ישוע 35
 בכל־הערים והכפרים ויורה להם בבתי הכנסת מבשר
 בשורת המלכות ורפא כל־מחלה וכל־מדות: וכאשר ראה 36
 את־ההמנים נכמרו רחמיו עליהם כי עיפם היו ונפצים כצאן
 אשר אין־להם רעה: ויאמר אל־תלמידיו אולם הקציר רב 37
 והפעלים מעטים: על־כן העתירו אל־אדון הקציר לשלח 38
 פעלים לקצירו:

1 ויקרא אליו שנים עשר תלמידיו ויתן בידם כח על־רוחות
 2 הטמאה לגרשן ולרפא כל־מחלה וכל־מדות: ואלה שמות
 שנים עשר השליחים הראשון שמעון המכנה פטרוס ואנדרי
 3 אחיו יעקב בן־זבדי ויוחנן אחיו: פילפוס ובר־תלמי תומא
 4 ומתתיהו המוכס יעקב בן־חלפי ולבי המכנה תדי: שמעון
 5 הכנעני ויהודה איש־קריות הוא המסגיר אתו: את־שנים
 עשר האלה שלח ישוע ויצו עליהם לאמר אל־תשימו לדרך
 6 הגוים פעמיכם ואל־ערי השמרנים אל־תבאו: כי אם־לצאן
 7 אבדות מבית ישראל תלכו: וכאשר תלכו קראו לאמר
 8 מלכות השמים קרובה לבא: רפאו את־החולים הקימו
 את־המתים טהרו את־המצרעים וגרשו את־הרוחות הרעות
 9 חנם לקחתם וחנם תתנו: אל־תקחו לכם זהב או כסף או
 10 נחשת בכיס: ולא ילקוט לדרך ולא חליפות בגדים ולא
 11 נעלים ולא מטה כי־נכון לפעל די מחיתו: ובכל־עיר או
 כפר אשר תבאו דרשו מי הוא שמה הנכבד וישבתם עמו
 12 עד כי־תעברון: ובבאכם הביתה תפקדו לשלום הבית:
 13 אם־נחשב הבית מאומה יחול שלומכם עליו ואם לא־נחשב
 14 הבית מאומה שלומכם אליכם ישוב: וכל־איש אשר
 לא־יאספ אתכם ולא יקשיב לדבריכם צאו לכם מן־הבית
 ההוא או מן־העיר ההוא ונערתם את־האבק מעל רגליכם:

15 אמן אני מגיד לכם נקל יהיה יום המשפט לארץ סדם
 16 ועמרה מאשר לעיר הזאת: הנה אנכי שלח אתכם כצאן
 בקרב זאבים עליכן היו ערומים כנחשים ותמימים כיונים:
 17 רק השמרו לכם מפני בני־אדם כי הם יסגירו אתכם לידי־
 18 הסנהדרין והכיתם בשוטים בבתי הכנסת: ולפני משלים
 19 ומלכים תוכלו למעני להיות לעדות להם ולגוים: וכאשר
 יסגירו אתכם אל־תחרדו לאמר איכה נדבר או מה־נדבר
 20 כי בעצם העת ההיא יושם בפיהם את אשר־תדברון: כי לא
 21 אתם הם המדברים כי אם רוח־אביכם הדבר בכם: ואח
 יסגיר את־אחיו למות ואב את־בנו ויקומו בנים על־אבותם
 22 והמיתום: ואתם שנאים תהיו לכל־אדם בעבור שמי אך
 23 המחכה עד־הקץ ישע: וכי־ירדפו אתכם בעיר אחת נוסו
 לכם אל־עיר אחרת אמן אני אמר לכם לא תכלו לעבר
 24 ערי ישראל עד כי־יבא בן־האדם: התלמיד איננו רב מרבו
 25 ועבד מאדניו: די לתלמיד להיות כרבו ולעבד כאדניו
 אם בעל־זבוב קראו לבעל הבית אף כי־לאנשי ביתו:
 26 עליכן אל־תיראו מפניהם כי אין־דבר נסתר אשר לא
 27 יגלה ואין נעלם אשר לא יודע: את אשר אגדכם בחשך
 הגידו לעין השמש ואת אשר תשמע אזנכם בלחש השמיעו
 28 על־הגגות: ואל־תיראו מפני הרגי הבשר ולהרג את־הנפש
 לא תשיג ידם כי אם־יראו מפניו אשר ידיו רב לו להרג
 29 גם את־הנפש וגם את־הבשר כגיהנם: הלא שתי צפרים
 נמכרות באסר אחד ואחת מהן לא תפל ארצה בבלי רצון
 30, 31 אביכם: ואתם גם־שערות ראשכם נמנו למספרם: עליכן
 32 אל־תיראו ערככם רב מצפרים רבות: לכן כל־איש אשר
 יאמירני לפני בני־האדם אאמירנו לפני אבי בשמים גם־
 33 אנכי: וכל־איש אשר יכחש־בי לפני בני־האדם אכחש־בו
 34 לפני אבי בשמים גם־אני: אל־תחשבו כי באתי להביא
 35 שלום בארץ לא באתי להביא שלום כי אם־חרב: כי באתי
 להפריד

להפריד בין איש לאביו בין בת לאמה ובין כלה לחמותה:
 ואיבי איש אנשי ביתו: האהב את-אביו או את-אמו יותר 36, 37
 ממני איננו שוה לי והאהב את-בנו או את-בתו יותר ממני
 איננו שוה לי: ומי אשר לא-יקח את-צלבו וילך אחרי איננו 38
 שוה לי: המצא את-נפשו תאבד לו והמשליך את-נפשו 39
 בגללי ימצאנה: המקבל פניכם מקבל פני והמקבל פני 40
 הוא מקבל פני שלחי: המקבל פני נביא בשם נביא ישיג 41
 שכר נביא והמקבל פני צדיק בשם צדיק ישיג שכר צדיק:
 ומי אשר ישקה את-אחד הקטנים האלה רק כוס מים קרים 42
 בשם תלמיד אמן אני מגיד לכם כי לא-יאבד שכרו:
 ויהי ככלות ישוע לצות את-שנים עשר תלמידיו ויעבר משם 1א
 ללמד ולהשמיע ישועתו בעריהם: ויוחנן בבית האסורים 2
 שמע את-עללות המשיח וישלח אליו שנים מתלמידיו:
 ויאמר האתה הוא הבא או אם-נחכה לאחר: ויען ישוע 3, 4
 ויאמר אליהם לכו והגידו ליוחנן את אשר-שמעתם ואת
 אשר-ראיתם: עורים ראים ופסחים הלכים מצרעים נרפאים 5
 וחרשים שמעים מתים קמים ועניים מתבשרים ישועה:
 ואשרי האיש אשר לא-יכשל בי: ובלכתם החל ישוע לדבר 6, 7
 אל-המון העם על-יוחנן מה-זה יצאתם המדברה לראות
 האם קנה אשר ינוע מפני-רוח: אך מה-זה יצאתם לראות 8
 האם איש לבוש בגדי חמדות הנה לבשי חמדות בבתי
 מלכים המה: אך מה-זה יצאתם האם לראות איש נביא 9
 הן אני אמר לכם כי גם-גדול הוא מנביא: זה הוא אשר 10
 כתוב עליו הנני שלח מלאכי לפניך ופנה דרכך לפניך: אמן 11
 אני אמר לכם לא קם בין ילידי אשה גדול מיוחנן המטבל
 והקטן במלכות השמים יגדל ממנו: ומימי יוחנן המטבל 12
 עד-הנה מלכות השמים נתפשה בחזקה וזרע-יבח יחזיקן
 בה: כי כל-הנביאים והתורה עד-יוחנן נבאו: ואם-תאבו 13, 14
 לשמע זה הוא אליהו העתיד לבא: מי אשר אזנים לו לשמע 15

16 ישמע: ואלמי אדמה אתהדור הזה נדמה הוא לילדים
 17 ישבים בשוקים וקראים לרעיהם לאמר: מזמרים היינו לכם
 18 ולא רקדתם מקוננים ולא ספדתם: כיבא יוחנן לא אכל
 19 ולא שתה ואמרו שד בו: ובןהאדם בא אכל ושתה והם
 אמרים הנה איש זולל וסבא ואהב למכסים וחטאים אך
 20 החכמה תצטדק בבניה: אז החל לגל חרפה עלהערים
 אשר נעשו בתוכן רב נפלאותיו ולא שבו: אוי לך כורזין
 21 אוי לך ביתצידה כי לו נעשו בצור ובצידון הנפלאות אשר
 נעשו בתוכן כבר שבו בשק ואפר: אפס אני אמר לכן
 22 נקל יהיה יום המשפט לצור ולצידון מאשר לכן: ואת
 23 כפרנחום אשר רוממת עדהשמים אלשואול תורדי כי לו
 נעשו בסדם הנפלאות אשר נעשו בתוכי ועמדה עלתלה
 24 עדהיום הזה: אפס אני אמר לכן נקל יהיה יום המשפט
 25 לאדמת סדם מאשר לכן: בעת ההיא ענה ישוע ויאמר
 אודך אבי אדון השמים והארץ כי הסתרת אתאלה מעיני
 26 חכמים ונבונים וגלית אתם לעוללים: אכן אבי כן היה הרצון
 27 לפניך: הכל נמסר בידי מאת אבי ואין איש ידע אתהבן
 זולתי האב ואתהאב אין איש ידע זולתי הבן וההוא אשר
 28 חפץ בו הבן לגלותו לו: פנוראלי כלעמל ומסבל ואני אתן
 29 לכם מרגוע: שאו אתעלי עליכם ולמדו ממני כיעניו אנכי
 30 ושח לבב ותמצאו מנוחה לנפשתיכם: כי עלי רך ומשאי
 קל:

בעת ההיא הלך ישוע בשדה קמה ביום השבת וירעבו יב
 2 תלמידיו ויחלו לקמף מלילת בידם ויאכלו: ויראו הפרושים
 ויאמרו אליו הנה תלמידך עשים את אשר לאיעשה
 3 בשבת: ויאמר אליהם הלא קראתם מה עשה דוד כאשר
 4 רעב הוא ואלה אשר אתו: אשר בא אלבית האלהים
 ויאכל אתלחם הפנים אשר עלפי התורה לא יאכל הוא
 5 ונערויו בלתי אסכההנים לבדם: וגם הלא קראתם בתורה

6, 7 כי הכהנים במקדש יחללו את־יום השבת ואין בהם עון:
 ואני אמר לכם כי יש בזה גדול מן־המקדש: ולו ידעתם
 מה־זה חסד הפצתי ולא זבח לא הרשעתם את־הנקים:
 8, 9 כי בן־האדם גם־אדון השבת הוא: ויעבר משם ויבא
 10 אל־בית־הכנסת אשר להם: והנה־שם איש אשר ידו יבשה
 וישאלהו לאמר האם כתורה לרפא בשבת למען תמצא
 11 ידם לשטנו: ויאמר אליהם מי איש מכם אשר־לו כבשה
 והיא כי תפול אל־הבור בשבת לא יחזיק בה ויעלנה:
 12 ומה־יקר ערך אדם מן־הכבש על־כן כתורה הוא לעשות
 13 טוב בשבת: אז אמר אל־האיש הושט את־ידך ויושט אתה
 14 ותשב לאיתנה כאחרת: והפרושים יצאו וישיתו עצות עליו
 15 במה להשחיתו: וידע ישוע ויפן וילך משם וילך אחריו המון
 16, 17 עם רב וירפא את־כלם: ויעד במ לבלתי יגלו אתו: למלאת
 18 את אשר־דבר ישעיהו הנביא לאמר: הן עבדי בחרתי בו
 19 ידידי רצתה נפשי נתתי רוחי עליו משפט לגוים וציא: לא
 20 יצעק ולא ישא ולא־ישמע בחוץ קולו: קנה רצוץ לא ישבור
 21 ופשתה כהה לא יכבנה: עד־יוציא לנצה משפט ולשמו
 22 גוים יחלו: אז הובא לפניו איש עור ואלם אשר רוח רע
 23 דבק בו וירפאהו והעור האלם דבר וראה: וישתאו כל־המון
 24 העם ויאמרו הכי זה בן־דוד: והפרושים שמעו ואמרו אין
 25 זה מגרש את־השדים כי אם בבעל־זבוב שר השדים: וידע
 ישוע את־מחשבתם ויאמר אליהם כל־ממלכה הנפלגה
 על־נפשה תחרב וכל־עיר ובית הנפלגים על־נפשם לא
 26 יקומו: ואס־השטן מגרש את־השטן נפלג הוא על־נפשו
 27 ואך תקום מלכותו: ואס־אני גרש את־השדים בבעל־זבוב
 28 בניכם במי יגרשו אתם על־כן הם יהיו שפטיכם: אפס
 אם ברוח אלהים אני גרש את־השדים מלכות אלהים באה
 29 אליכם אל־נכון: או איך יוכל איש לבא בית הגבור ולשלל
 את־כליו אם־לא יאסר את־הגבור ראשנה ואחר ישלל את
 אשר

30 אשר בביתו: מי אשר איננו לי לצרי הוא ומי אשר איננו
 31 מאסף אתי מפזר הוא: על-כן אני אמר לכם כל-חטא
 וגדופה יכפרו לאדם אפס המגדף את-הרוח לא יכפר-לו:
 32 ומי אשר ידבר דבר בבן-האדם יכפר-לו ומי אשר ידבר
 ברוח הקדש לא יכפר-לו לא-בעולם הזה ולא-בעולם
 33 הבא: או עשו את-העץ טוב ופריו טוב או עשו את-העץ
 34 רע ופריו רע כי בפריו נכר העץ: ילדי צפענים איך תוכלו
 35 לדבר טבות ברעתכם כי-ממלא הלב יביע הפה: איש-טוב
 מאוצרו לכו הטוב יוציא טבות ואיש-רע מאוצרו הרע יוציא
 36 רעות: ואני אמר לכם כי על כל-שיח תפל אשר יבטאו
 37 בני האדם יתנו חשבון ביום המשפט: כי בדבר-ך תצדק
 38 ובדבר-ך תאשם: ויענו אנשים מן-הסופרים והפרושים
 39 לאמר רבי חפצנו לראות אות מאות-ך: ויען ויאמר אליהם
 דור רע ומנאף מבקש אות ואות לא ינתן-לו זולתי אות יונה
 40 הנביא: כי כאשר היה יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה
 לילות כן יהיה בן-האדם בלב הארץ שלשה ימים ושלשה
 41 לילות: אנשי נינוה יקומו במשפט עם-הדור הזה וירשיעו
 אתו כי שבו בקריאת יונה והנה ישנו בזה גדול מיונה:
 42 מלכת תימן תקום במשפט עם-הדור הזה ותרשיע אתו כי
 באה מקצות הארץ לשמע חכמת שלמה והנה ישנו בזה
 43 גדול משלמה: ורוח הטמאה בצאתה מן-האדם תשוטט
 44 בארץ תלאובת תבקש ולא-תמצא מרגעה: אז תאמר
 אשובה אל-משכני אשר יצאתי משם ובשובה תמצאנו רק
 45 מבלי ישב ומנקה ומפאר: אז תלך ולקחה לה שבע רוחות
 אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו שם והיתה אחרית האיש
 46 ההוא רעה מראשיתו וכן יהיה לדור הרע הזה: עודנו מדבר
 אל-המון העם והנה אמו ואחיו עמדו בחוץ ומבקשים לדבר
 47 אתו: ויגד לו הנה אמך ואחיך עמדים בחוץ ומבקשים לדבר
 אתך: ויען ויאמר אל-המגיד לו מי אמי ומי אחי: ויש את-ידו

48, 49

על-תלמידיו

על־תלמידיו ויאמר הנה אמי ואחי: כי איש איש אשר יעשה
50 רצון אבי בשמים הוא אחי ואחתי ואמי:

ביום ההוא יצא ישוע מן־הבית וישב על־שפת הים: והמון יג, 2
עם רב נקהלו אליו וירד וישב באניה וכל־העם עמדים
על־החוף: וישא דבריו במשלים רבים ויאמר הנה הזורע
3 יצא לזרע: ובזרעו פזר מן־הזורע על־יד הדרך ויבא עוף
4 השמים ויאכלנו: ויש מן־הזורע אשר נפל על־אדמת סלע
5 ולא היה שם די אדמה וימהר לצמח מבלי אשר היה לו
6 עמק אדמה: ויהי כזרח השמש ויצרב וייבש כי לא היה־לו
7 שרש למטה: ויש אשר נפל אל־הקצים ויעלו הקצים ויבלעו
8 אתו: ויש אשר נפל על־חלקה טובה ויעש תבואה זה מאה
9 שערים וזה ששים שערים וזה שלשים שערים: מי אשר
10 אזנים לו לשמע ישמע: ויגשו תלמידיו ויאמרו אליו מדוע
11 תמשל להם משלים: ויען ויאמר אליהם כי לכם נתן לדעת
12 רזי מלכות השמים ולהם לא נתן: כי מי אשר ישלח יתן
לו ויעדיף ומי אשר אינ־לו יקח ממנו גם את־אשר לו:
13 על־כן משלים אמשל להם כי בראתם לא יראו ובשמעם
14 לא ישמעו ולא יבינו: והוקם בם דבר הנבואה מפי ישעיהו
15 לאמר שמעו שמעו ואל־תבינו וראו ראו ואל־תדעו: השמן
לבהעם הזה ואזניו הכבד ועיניו השע פן־יראה בעיניו
16 ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב ורפא לו: ואתם אשרי
17 עיניכם כי ראו ואזניכם כי שמעו: כי־אמן אני אמר לכם
נביאים וצדיקים רבים נכספו לראות את אשר אתם ראים
18 ולא ראו ולשמע את אשר אתם שמעים ולא שמעו: על־כן
19 שמעו־נא אתם את משל הזורע: כל־השמע דבר המלכות
ולא יתבונן־כו ובא הרע וחטף את אשר נזרע בלבבו זה
20 הוא הזורע על־יד הדרך: והנזרע על־אדמת סלע זה הוא
21 השמע את־הדבר ועד־מהרה יקבלנו בשמחה: אפס כי
אינ־לו שרש בנפשו ובן רגע הוא וכי תקרה כל־צרה ורדפו

22 אתו על־דבר אמונתו יכשל כרגע: והנזרע אל־הקצים זה
 השמע את־הדבר ודאגת העולם הזה ונכלי העשר מבלעים
 23 את־הדבר ולא יעשה־צמח: והנזרע על־החלקה הטובה
 הוא השמע את־הדבר ומתבונן־בו ועשה פרי תבואה ונתן
 זה מאה שערים וזה ששים שערים וזה שלשים שערים:
 24 וישא לפניהם משל אחר ויאמר דמתה מלכות השמים
 לאיש הזורע זרע טוב בשדהו: ובהיות אנשיו ישנים בא
 25 איבו ויזרע זונין בתוך החטים וילך: וכאשר צץ הקנה
 26 והחטה איב נראו אז גם־הזונין: ויגשו העבדים אל־אדניהם
 27 ויאמרו אדנינו הלא־זרע טוב זרעת בשדך ומאין שם הזונין:
 28 ויאמר אליהם איש איב עשה זאת ויאמרו אליו העבדים
 29 התחפץ כִּי־נלך לעקור אתם: ויאמר לא כִּי־בעוד תעקרו
 30 את־הזונין פן־תשרשו גם־החטים עמהם: הניחו להם וגדלו
 שניהם יחדו עד־הקציר ולעת הקציר אמר לקוצרים לקטו
 את־הזונין ראשנה ואלמו אתם לאלמים לשרפם ואת־החטים
 31 אספו אל־גרני: וישא לפניהם משל אחר ויאמר דמתה
 מלכות השמים לגרגר חרדל אשר לקח איש ויזרע בשדהו:
 32 הלא קטן הוא מכל־זרע אך כאשר יצמח יגדל מכל־ירק
 33 והיה לעץ עד־אשר יבא עוף השמים וקננו בענפיו: וימשל
 להם משל אחר לאמר דמתה מלכות השמים לשאר אשר
 לקחה אשה ותלש בשלש סאים קמח עד־אשר חמצה
 34 כל־העריסה: כל־אלה דבר ישוע אל־המון העם במשלים
 35 ובכלי משל לא דבר אליהם דבר: למלאת את אשר דבר
 36 הנביא לאמר אפתחה במשל פי אביעה חידות מני־קדם: אז
 שלח ישוע את־המון העם ויבא הביתה ויגשו אליו תלמידיו
 37 ויאמרו באר־נא לנו את־משל הזונין בשדה: ויען ויאמר
 38 אליהם הזורע הזרע הטוב הוא בן־האדם: והשדה הוא
 העולם והזרע הטוב בני המלכות והזונין בני הרע המה:
 39 האיב הזורע אתם הוא השמן הקציר קץ העולם והקצרים
 הם

40 הם המלאכים: וכאשר הזונין ילקטו והיו למאכלת אש בן
 41 יהיה בקץ העולם הזה: בן-האדם ישלח את-מלאכיו והסירו
 42 מתוך מלכותו כל-מכשלה וכל-עשה עולה: והשליכו אתם
 43 אל-כבשן אש שם יהיה בכי וחרק שנים: והצדיקים יזהירו
 44 אז כשמש במלכות אביהם מי אשר אזנים לו לשמע ישמע:
 עוד דמתה מלכות השמים לאוצר טמון בשדה אשר ימצאהו
 איש ויצפנהו ובשמחתו ילך וימכר את-כל-אשר-לו וקנה לו
 את-השדה ההוא: עוד דמתה מלכות השמים לאיש סוחר
 המבקש פנינים יקרות: ובמצאו פנינה אחת יקרת-ערך
 47 עד-מאד ילך וימכר את-כל-אשר-לו ויקנה: עוד דמתה
 מלכות השמים למכמרת פרושה על-פני הים אשר יאספו
 48 בה ממינים שונים: ובהמלאה ימשכו אתה אל-החוף וישבו
 ויבחרו את-הטובים לשומם אל-הכלים ואת-הרעים ישליכו
 49 חוצה: ככה יהיה בקץ העולם כי המלאכים יבאו והבידלו
 את-הרשעים מתוך הצדיקים: והשליכו אתם אל-כבשן אש
 51 שם יהיה בכי וחרק שנים: ויאמר אליהם ישוע הכי בנתם
 52 כל-אלה ויאמרו הן אדננו: ויאמר אליהם לכן כל-סופר
 משכיל למלכות השמים נדמה לאיש בעל-הבית המוציא
 53 מאוצרו חדשות וגם-ישנות: ויהי ככלות ישוע את-המשלים
 54 האלה ויעבר משם: ויבא אל-ארצו ויורה להם בבית
 הכנסת והמה בן תמהו לאמר מאין לזה החכמה והנפלאות:
 55 האין זה בן-החרש הכי לא נקראת אמו מרים ואחיו יעקב
 56 ויוסף שמעון ויהודה: ואחיתיו הלא הנה כלן אתנו ומאין לו
 57 כל-אלה: ויהי להם לאבן נגף וישוע אמר אליהם אין נביא
 58 בבלי כבוד זולתי בארץ מולדתו ובתוך ביתו: ולא-פעל שם
 נפלאות רבות מפני חסר אמונתם:

יד, 2 בעת ההיא שמע הורדוס שטררך את-שמע ישוע: ויאמר
 אל-עבדיו הלא הוא יוחנן המטבל הוא קם מן-המתים על-כן
 3 גברה ידו לעשות נפלאות: כי הורדוס תפש את-יוחנן

ויאסרהו ונתון אתו כמשמר על־דבר הורודיה אשת פילפוס
 אחיו: כי הוכיחו יוחנן באמרו לא כתורה לקחת אתה
 לך לאשה: ויבקש המיתו אפס כי ירא את־העם אשר
 חשבו אתו לנביא: ויהי ביום הולדת את־הורדוס ותרקד
 בת־הורודיה במחול לפניהם ותישב בעיני הורדוס: ובגלל
 הדבר הזה נשבע לתת־לה כל־אשר תשאל ממנו: והיא
 כאשר שומה בפיה מאמה אמרה אליו תנה־לי בזה בספל
 את־ראש יוחנן המטבל: ויצר למלך מאד ואך בעבור
 שבועתו והישיבים במסכו צוה לתתו לה: וישלח וישא את־
 ראש יוחנן מעליו כמשמר: ויבא את־ראשו בספל וינתן
 לידי הנערה והיא הביאתהו אל־אמה: ויבאו תלמידיו וישאו
 את־החלל ויקברהו ויבאו ויגידו לישוע: כשמע ישוע את־
 הדבר הזה ויעבר משם באניה ויבא אל־מקום שמם לבדו
 וישמעו המון העם וילכו אחריו מן־הערים דרך היבשה:
 ויצא ישוע וירא המון עֶסֶרֶב ורחמיו נכמרו עליהם וירפא
 את־חוליהם: ויהי לפנות־ערב ויגשו אליו תלמידיו ויאמרו
 המקום שמם והיום רד מאד שלח את־המון העם וילכו
 אל־הכפרים לקנות להם אכל: ויאמר אליהם ישוע לא הטל
 עליהם ללכת לקנות תנו להם אתם לאכל: ויאמרו אליו
 לא־נמצא אתנו פה כי אס־חמש ככרות־לחם ודגים שנים:
 ויאמר הביאום אלי הנה: ויצו את־המון העם לשבת שם
 בנאות דשא ויקח את־חמשת הלחם ואת־שני־הדגים וישא
 עיניו למרום ויברך ויפרס ויתן את־הלחם אל־התלמידים
 והתלמידים אל־המון העם: ויאכלו כלם וישבעו וישאו
 את־הפתותים הנותרים שנים עשר סלים מלאים: והאכלים
 היו כחמשת אלפי איש מלבד נשים וטף: ויחזק ישוע
 על־תלמידיו למהר לרדת באניה ולעבר לפניו אל־עבר
 הים עד כי ישלח את־המון העם: ויהי בשלחו את־המון העם
 ויעל אל־ההר בדד להתפלל ויהי־ערב ויותר שם לבדו:
 והאניה

18, 19

23

24 והאניה באה אז בלב הים בצרה גדולה מפני משבריו כי
 25 נשף הרוח לקראתם: ויהי באשמרה הרביעית כלילה ויבא
 26 אליהם ישוע דרך על־פני הים: כראות אתו התלמידים
 דרך על־פני הים ויחילו ויאמרו כי רוח הוא בחזון ויצעקו
 27 מפחד: וימהר ישוע וידבר על־לבם ויאמר חזקו אני הוא
 28 אל־תיראו: ויען פטרוס ויאמר אליו אדני אם־אתה הוא צו
 29 ואבא אליך על־פני המים: ויאמר בא וירד פטרוס מן־האניה
 30 וילך על־פני המים לבא אל־ישוע: ובראתו את־הרוח חזקה
 31 ויירא ויחל לטבע ויצעק לאמר אדני הושיעה נא: וימהר
 ישוע וישלח ידו ויחזק־בו ויאמר אליו קמן אמונה למה־זה
 32 פסחת על־שתי סעפים: ויבאו אל־האניה וישתק הרוח
 33 מזעפו: ונגשו וישתחו־לו האנשים אשר באניה לאמר אכן
 34 בן־אלהים אתה: ויעברו ויבאו ארצה גניסרת: ויכירו אתו
 35 אנשי המקום ההוא וישלחו אל־כל־הככר מסביב ויביאו
 36 אליו את כל־חוליהם: ויתחננו אליו לתת להם לגעת בכנף
 בגדו ויהי כל אשר נגע־בו וחי:

2 טו, אז באו לפני ישוע פרושים וסופרים מירושלים לאמר: מדוע
 יעזבו תלמידיך את קבלת הזקנים כי לא ירחצו את־ידיהם
 3 לאכילת לחם: ויען ויאמר אליהם ומדוע תעזבו גם־אתם
 4 את־מצות אלהים בעבור קבלתכם: כי אלהים צוה לאמר
 כבד את־אביך ואת־אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת:
 5 ואתם אמרים איש כִּי־יאמר לאביו או לאמו קרבן כל־הנאה
 6 אשר תהנה ממני הרי זה נדר: ואין עליו לכבד עוד
 את־אביו ואת־אמו והפרתם את־מצות אלהים בקבלתכם:
 7, 8 חנפי־לב היטב נבא עליכם ישעיהו לאמר: העם הזה
 9 בפיו ובשפתיו כבדוני ולבו רחק ממני: ותהו יראתם אתי
 10 מצות אנשים מלמדים: ויקרא אל־העם ויאמר אליהם שמעו
 11 והשכילו: אשר יבא אל־תוך הפה לא יטמא את־האדם
 12 אפס אשר יצא מתוך הפה הוא יטמא את־האדם: ויגשו
 אליו

אליו תלמידיו ויאמרו הודעת כי נכשלו הפרושים בשמעם
 הדבר הזה: ויען ויאמר כל-מטע אשר אבי בשמים לא
 נטעו ישרש: הניחו להם הם עורים מנהלים לעורים וכי
 עור מנהל לעור שניהם יפלו אלהבור: ויען פטרום ויאמר
 אליו באר-לנו את-המשל הזה: ויאמר ישוע הכי גם-אתם
 עוד בבלי בינה: הלא תשכילו כי כל-אשר יבא אל-תוך
 הפה ירד אל-הכרש ומשם יצא הפרשדנה: אך היצא מתוך
 הפה יבא מתוך הלב והוא יטמא את-האדם: כי מתוך
 הלב יצאו יצרי מחשבות רעות רצה נאף וזנה גנב עדות
 שקר וגדופים: אלה הם אשר יטמאו את-האדם אך אכול
 בידים אשר לא רחצו לא יטמא את-האדם: ויצא ישוע
 משם ויבא אל-גלילות צור וצידון: והנה אשה כנענית
 יצאת מגבולות ההם ותצעק אליו לאמר הנני אדני בן-דוד
 בתי רוח רעה בה ועניה מרה מאד: ולא-ענה אתה דבר
 ויגשו תלמידיו ויבקשו מלפניו לאמר שלח אתה כי-צעקת
 היא אחרינו: ויען ויאמר לא שלחתי כי אם-לצאן אבדות
 לבית ישראל: והיא באה ותשתחו לו לאמר הושיעה לי
 אדני: ויען ויאמר לא-נכון לקחת את-לחם הבנים ולהשליכו
 לפני הכלבים: ותאמר בן אדני אפס גם-הכלבים יאכלון
 מן-הפתותים הנפלים מעל-שלחן אדניהם: ויען ישוע ויאמר
 אליה אשה גדולה אמונתך יהי-לך כאשר עס-לבבך ותרפא
 בתה בעת ההיא: ויעבר ישוע משם ויבא על-יד ים הגליל
 ויעל אל-ההר וישב שם: ויבאו לפניו המון עסרוב ועמהם
 פסחים עורים חרשים נדכאים ורבים כמוהם ויציגום לרגלי
 ישוע והוא רפא אתם: והעם כן תמהו בראותם האלמים
 מדברים הנדכאים נרפאים הפסחים הלכים והעורים ראים
 ויתנו כבוד לאלהי ישראל: ויקרא ישוע אל-תלמידיו ויאמר
 מלאתי רחמים על-העם כי עמדו עמדי זה שלשת ימים ואין
 להם מה-לאכל ואין את-נפשי לשלחם רעבים פן-יתעלפו
 בדרך

בדרך: ויאמרו אליו תלמידיו מאין לנו דיי-לחם במדבר 33
 להשביע המון רב כמהו: ויאמר ישוע אליהם כמה לכם 34
 לחם ויאמרו שבעה ומעט דגים קטנים: ויצו את-המון 35
 העם לשבת על-הארץ: ויקח את-שבעת הלחם ואת-הדגים 36
 ויברך ויפרס ויתן אל-תלמידיו והתלמידים אל-המון העם:
 ויאכלו כלם וישבעו וישאו את-הפתותים הנותרים שבעה 37
 סלים מלאים: והאכלים היו ארבעת אלפי איש מלבד נשים 38
 וטף: אז שלח את-המון העם והוא ירד באניה ויבא גבולת 39
 מגדון:

ויבאו פרושים וצדוקים לפניו לנסותו וישאלו ממנו להראותם 32
 אות מן-השמים: ויען ויאמר אליהם לעת-ערב תאמרו הנה 2
 יום-צח בא כי אדמו השמים: ובבקר תאמרו יום-סערה 3
 היום כי אדמו השמים וקדרו חנפים ידעים אתם לבחן פני 4
 השמים ולבחן אתות העתים לא תוכלו: דר רע ומנאף 4
 מבקש-לו אות ואות לא ינתן-לו זולתי אות יונה הנביא 5
 ויעזבם וילך לו: וכאשר באו תלמידיו אל-עבר הים שכחו 6
 לקחת אתם צדה לדרך: וישוע אמר אליהם ראו והשמרו 7
 לכם משאר הפרושים והצדוקים: ויהי הם גדונים לאמר 8
 כי לא-לקחנו לחם: וידע ישוע ויאמר אליהם קטני אמונה 9
 למה-זה אתם גדונים כי לא-לקחתם לחם: הכי עוד לא 10
 תשכילו ולא תזכרו את-חמשת הלחם אכלו חמשת אלפים 11
 וכמה סלים אשר נשאתם: וגם-שבעת הלחם אכלו ארבעת 12
 אלפים וכמה סלים אשר נשאתם: ואיך לא תשכילו כי 13
 לא על-דבר לחם אמרתי לכם כי אם-להשמר משאר 14
 הפרושים והצדוקים: אז הבינו כי לא אמר להם להשמר 15
 משאר הלחם כי אם-מתורת הפרושים והצדוקים: ויבא 16
 ישוע אל-גלילות קיסרין אשר לפילפום וישאל את-תלמידיו 17
 לאמר מה-אמרים האנשים עלי מי הוא בן-האדם: ויענו 18
 יש אמרים יוחנן המטבל ויש אמרים אליהו ואחרים אמרים 19

15 ירמיהו או אחד מן־הנביאים: ויאמר אליהם ואתם מה־
 16 תאמרו עלי מי אני: ויען שמעון פטרום ויאמר אתה הוא
 17 המשיח בן־אלהים חיים: ויען ישוע וימר אליו אשריך
 שמעון בר־יונה לא בשר ודם גלה־לך זה כי אס־אבי אשר
 18 בשמים: וגם־אני אגיד לך כי אתה הוא כיפא ועל־הכף
 19 הזה אבנה את־קהלתי ושערי שאול לא יגברו עליה: ונתתי
 לך את־מפתחות מלכות השמים את־אשר תאסר על־הארץ
 אסור יהיה בשמים ואת־אשר תתיר על־הארץ מתר יהיה
 בשמים: אז צוה על־תלמידיו לבלתי הגד לאיש כי הוא
 20 ישוע המשיח: מהעת ההיא החל ישוע להורת לתלמידיו כי
 21 עליו ללכת ירושלימה להיות מענה עד־מאד על־ידי הזקנים
 וראשי הכהנים והסופרים וגם מות יומת וביום השלשי יקום:
 ויקחהו פטרום ויחל לגער־בו לאמר חללה לך אדני חללה
 22 לך מדבר כזה: ויפן ויאמר אל־פטרום סור שטן מעל פני
 למוקש אתה לי כי לא תשכיל את אשר לאלהים כי־אם את
 23 אשר לאדם: אז אמר ישוע אל־תלמידיו מי החפץ ללכת
 אחרי ישליך את־נפשו מנגד וישא את־צלבו וילך אחרי:
 24 כי מי החפץ להציל את־נפשו תכרת־לו ומי אשר יכרית
 את־נפשו למעני ימצאנה: כי מה־בצע לאיש אם יקנה־לו
 25 את־כל־הארץ ונפשו תכרת־לו או מה־יתן איש פדיון נפשו:
 26 כי עתיד בן־האדם לבא בכבוד אביו עם־מלאכיו ואז ישלם
 27 לכל־איש כמעשהו: אמן אני אמר לכם יש מן־הנצבים
 28 פה אשר לא־ישעמו מות עד כי־יראו את־בן־האדם בא
 במלכותו:

ואחרי ששת ימים לקח ישוע אתו את־פטרום ואת־יעקב יז
 ואת־יוחנן אחיו ויעל עמהם לבדם אל־הר גבה: וישתנה
 2 לעיניהם פניו הזהירו כשמש ולבושיו הלבינו כאור: ויחזו
 3 את־משה ואת־אליהו והנם מדברים אתו: ויען פטרום
 4 ויאמר אל־ישוע טוב לנו אדני לשבת פה אם יש את־נפשך

נעשה־פה שלש סכות אחת לך אחת למשה ואחת לאליהו:
 5 עודנו מדבר והנה ענן כהיר סכך עליהם והנה קול־קורא
 מן־הענן זה־בני ידידי אשר רצתה נפשי בו אליו תשמעון:
 6, 7 כשמע התלמידים ויפלו על־פניהם וייראו מאד: ויגש ישוע
 8 ויגע־בם ויאמר קומו אל־תיראו: וישאו את־עיניהם ויראו כי
 9 אין איש זולתי ישוע לברו: וברדתם מן־ההר צוה עליהם
 ישוע לאמר אל־תגידו את־המראה לאיש עד כִּי־יקום בן־
 10 האדם מן־המתים: וישאלהו תלמידיו לאמר למה־זה יאמרו
 11 הסופרים כי אליהו בא יבא ראשונה: ויען ישוע ויאמר
 12 אליהם אכן אליהו יבא בראשונה להשיב את־הכל: אפס
 13 אני אמר לכם כי אליהו כבר בא ולא הכירוהו ויעשו־בו
 14 כרצונם וכן גם־בן־האדם יענה תחת ידם: אז השכילו
 14 התלמידים כי על־יוחנן המטבל דבר אליהם: ויהי כבאם
 15 אל־המון העם ויגש אליו איש ויברע על־ברכיו: ויאמר
 16 אדני חוסה־נא על־בני כִּי־מכה ירח הוא ומענה עד־מאד
 17 כִּי־פעמים רבות יפל אל־תוך האש ופעמים רבות אל־תוך
 16 המים: ואני הביאתיו אל־תלמידך ולא מצאה ידם לרפא
 17 אתו: ויען ישוע ויאמר הוי דור לא־אמן בו דור תהפכת
 18 עד־מתי אהיה עמכם עד־מתי אשא אתכם הביאהו אלי
 18 הנה: ויגע־בו ישוע ויצא הרוח הרע ממנו וירפא הנער
 19 בעת ההיא: אז נגשו התלמידים לברם אל־ישוע ויאמרו
 20 מדוע לא מצאה ידנו אנחנו לגרשו: ויאמר ישוע אליהם
 מפני חסר אמונתכם כי הן אני אמר לכם אם־יש בכם
 21 אמונה כגרגר חרדל ואמרתם להר הוזה העתק מזה שמה
 ויעתק ממקומו ולא יפלא מכם דבר: מן רוח כזה לא־יגרש
 22 כי אם־בתפלה ובצום: ויהי בעברם בגליל ויאמר ישוע
 23 אליהם הנה בן־האדם יסגר בידי אנשים: והם יהרגהו וביום
 24 השלישי יקום ויתעצבו מאד: ויהי כבאם כפר־נחום ויגשו
 הממנים על־מחצית השקל אל־פטרום ויאמרו הלא ישלם

25 מורכם את־מחצית השקל: ויאמר הן ויבא הביתה ויקדמו
 ישוע לאמר מהדיהגה לבך שמעון ממי יקחו מלכי־הארץ
 26 מכם ומס מבניהם או מן־הזרים: ויאמר אליו מן־הזרים
 27 ויאמר אליו ישוע לכן חפשים הם הבנים: אפס פן־נתן מוקש
 לפניהם לך אל־הים והשלך חכה ולקחת את־הדג אשר
 יעלה ראשנה ופתחת את־פיו ומצאת בו שקל כסף אתו קח
 ושלם להם בעדי ובעדך:

יח בעת ההיא באו התלמידים לפני ישוע ויאמרו מי הוא הגדול
 במלכות השמים: ויקרא ישוע אל־ילד אחד ויציגהו בתוכם:
 2 ויאמר אמן אני אמר לכם אם־לא תשובו להיות כילדים בא
 3 לא תבאו למלכות השמים: לכן מי אשר ישפיל את־נפשו
 4 כילד הזה הוא הגדול במלכות השמים: ומי אשר יקבל
 5 ילד כזה בשמי אתי הוא מקבל: ומי אשר ישל את אחד
 6 הקטנים האלה המאמינים בי טוב לו כי יתלה פלח־רכב
 על־צווארו וישקע במצולות ים: אוי לעולם מפני מוקשיה
 7 כי־המוקשים בא יבאו אל־נכון אך אוי לאיש ההוא אשר
 8 המוקש בא על־ידו: ואם־ידך או רגלך תכשילך קצץ אתה
 והשליכה ממך טוב לך לבא אל־החיים קטוע־יד או רגל
 מהיות לך שתי ידים ושתי רגלים ולהשלך לאש עולם:
 9 ואם־עיןך תכשילך נקר אתה והשליכה ממך טוב לך לבוא
 אל־החיים בעין אחת מהיות לך שתי עינים ולהשלך לאש
 10 גיהנם: השמרו לכם מבזות אחד הקטנים האלה כי הנני
 אמר לכם אשר מלאכיהם בשמים ראים תמיד את־פני
 11 אבי אשר בשמים: כי בא בן־האדם להושיע את־האבד:
 12 מה־תחשבון אתם כי־תהיין לאיש מאה צאן ואחת מהן תלך
 ותתע האם לא יעזב את־התשעים ואת־התשע וילך בהרים
 13 לבקש את־התעה: והיה כי ימצאנה הנני אמר לכם כי־ירב
 14 לשמח עליה מעל התשעים והתשע אשר לא־תעו: וכן
 אין רצון לפני אביכם בשמים כי יאבד אחד מן־הקטנים
 האלה

15 האלה: וכי יחטא־לך אחיך לך והוכיחתי בידך ובינו לבר
 16 אם־יקשיב אליך הלא הצלת את־אחיך: ואם־לא יקשיב
 לקולך ולקחת לך עוד אחד או שנים כי על־פי שנים או
 17 שלשה עדים יקום כל־דבר: ואם ימאן להקשיב להם והגדת
 אל־העדה ואם גם־אל־העדה מאן ימאן לשמע והיה לך כגוי
 18 וכמוכם: אמן אני אמר לכם את אשר תאסרו על־הארץ
 אסור יהיה בשמים ואת אשר תתירו על־הארץ מתר יהיה
 19 בשמים: ואוסיף אמר לכם אם שנים מכם נועדו יחדו
 בארץ על־כל־דבר אשר ישאלו ונתן להם אבי בשמים
 20 ככל משאלות לבם: כי בכל־מקום אשר שנים או שלשה
 21 יקהלו בשמי שמה אהיה אני בתוכם: אז נגש פטרום ויאמר
 לו אדני עד־כמה פעמים יחטא־לו אחי ואסלח לו האם
 22 עד־שבע פעמים: ויאמר אליו ישוע לא־אמרת לך עד־שבע
 23 פעמים כי־אם עד־שבעים ושבע: לכן דמתה מלכות השמים
 24 למלך אשר בקש חשבון מן־עבדיו: וכאשר החל לחשב
 ויביאו אליו איש אשר נשה בו עשרת אלפים ככר־כסף:
 25 ולא היה בידו לשלם ויצו עליו אדניו כי ימכר הוא ואשתו
 26 ובניו וכל־אשר־לו ושלם ישלם: ויפל העבד וישתחו לו
 27 לאמר אדני הארך־נא אפך ואת־כל־נשתי אשלמה: ויכמרו
 רחמי האדון על־העבד ההוא וישלחהו ושמוט לו חובו:
 28 ויצא העבד ההוא מלפניו וימצא את אחד העבדים איש
 עמיתו אשר נשה בו מאה כסף ויתפש־בו ויחנקהו לאמר
 29 שלם־לי את אשר נשית: ויפל העבד איש עמיתו לפני רגליו
 30 ויתחנן־לו לאמר הארך־נא אפך ואשלמה לך הכל: ולא
 אבה אך הלך ויתנהו אל־המשמר עד־אשר ישלם את־נשיו:
 31 ואחיו העבדים בראותם את־אשר קרה התעצבו עד־מאד
 32 ויבאו ויספרו לאדניהם את־כל אשר קרה: אז קרא לו אדניו
 ויאמר אליו עבד בליעל את־כל־החוב ההוא שמטתי לך
 33 כאשר התחננת לפני: הלא היה גם־עליך לרחם על־העבד

34 אחיך כאשר רחמתי עליך אני: ויחר אף אדניו ויתנהו
 35 ביד־נגשים עד־כיי־שלם את־כל־אשר נשה בו: ככה יעשה
 לכם גם־אבי בשמים אם־לא תסלחו בכל־לבכם איש איש
 לאחיו על־חטאתם:
 ויהי כאשר כלה ישוע לדבר את הדברים האלה ויעבר יט
 מן־הגליל ויבא גבול יהודה מעבר לירדן: והמון עס־רב
 2 הלכו אחריו וירפאם שם מחלים: ויגשו אליו מן־הפרושים
 3 וינסו אתו לאמר היש ביד איש לשלח את־אשתו על־כל־
 דבר: ויען ויאמר הלא קראתם כי העשה מקדם זכר ונקבה
 4 עשה אתם: ואמר על־כן יעזב־איש את־אביו ואת־אמו
 5 ודבק באשתו והיו שניהם לבשר אחד: ולזאת אפוא אינם
 6 עוד שנים כי אם־בשר אחד ולכן את אשר חבר אלהים
 7 אל־יפרד אדם: ויאמרו אליו ולמה־זוה צוה משה לתת ספר
 8 בריתת ולשלחה: ויאמר אליהם בעבור קשי לבבכם נתן
 9 לכם משה לשלח את־נשיכם אבל לא היה כן מקדם: ואני
 אמר לכם איש איש אשר ישלח את־אשתו אם לא על־דבר
 זנות ונשא לו אחרת נאף הוא והנשא את־הגרשה נאף
 הוא: ויאמרו אליו תלמידיו אם דבר איש ואשה ככה הוא
 10 לא־טוב לקחת אשה: ויאמר אליהם לא כל־איש רב־כח
 11 הוא לסבל הדבר הזה כִּי־אם רק אלה אשר נתן להם:
 כי יש סריסים אשר נולדו כן מרחם אמם ויש אשר נעשו
 12 סריסים בידי אדם ויש אשר מנפשם נהיו לסריסים למען
 מלכות השמים מי אשר כחו רב לו לסבל יסבל: אז הובאו
 13 ילדים לפניו לבעבור ישים את־ידיו עליהם ויתפלל בעדם
 ויג־ערו־בם התלמידים: ויאמר ישוע אליהם הניחו לילדים
 14 ואל־תכלאו אתם מבא אלי כי מאלה מלכות השמים: וישם
 15 את־ידיו עליהם ויפן וילך: והנה־איש נגש אליו ויאמר רבי
 16 הטוב אי־זה הטוב אעשה לרשת חיי עולם: ויאמר אליו
 17 למה־זוה קראת לי טוב אין־טוב כי אם־אחד הוא האלהים

18 ואס־נכספת לבא אל־החיים שמר את המצות: ויאמר
 אליו אי־זה הנה ויען ישוע לא תרצה לא תנאף לא תגנב
 19 לא־תענה עד שקר: כבד את־אביך ואת־אמך ואהבת לרעך
 20 כמוך: ויאמר הנער אליו כל־אלה שמרתי מנעורי ומה־
 21 יחסר לי עוד: ויאמר אליו ישוע אס־חפצת להיות תמים לך
 ומכר את־כל־אשר־לך ותן לעניים והיה לך אוצר בשמים
 22 ובא ולך אחרי: והנער כשמעו הדבר הזה התעצב אל־לבו
 23 וילך־לו כי־נכסים רבים היו לו: ויאמר ישוע אל־תלמידיו
 24 אמן אני אמר לכם מה־קשה לאיש עשיר לבא אל־מלכות
 השמים: ועוד אני אמר לכם כי־נקל לגמל לעבר דרך חר
 25 המחט מבא עשיר אל־מלכות האלהים: ותלמידיו שמעו
 26 וישתוממו עד־מאד לאמר מי אפוא יוכל להושע: ויבט־בם
 ישוע ויאמר אליהם מבני־אדם יפלא הדבר הזה אך מאלהים
 27 לא יפלא כל־דבר: ויען פטרוס ויאמר אליו הנה אנחנו
 28 עזבנו את־כל ונלך אחריך ומה אפוא יהיה־לנו: ויאמר
 ישוע אליהם אמן אני אמר לכם כי אתם ההלכים אחרי
 כאשר ישב בן־האדם על־כסא כבודו בהתחדש הבריאה
 גם־אתם תשבו אז על־שנים עשר כסאות לשפט את־שנים
 עשר שבטי ישראל: וכל־איש אשר יעזב בתים או אחים או
 29 אחיות או אב או אם או אשה או בנים או שדות למען שמי
 ימצא מאה שערים וחיי עולם יירש: ורבים הם הראשנים
 30 אשר יהיו אחרנים והאחרנים ראשנים:

כ כי דמתה מלכות השמים לבעל־הבית אשר השכים ויצא
 2 בבקר וישכר פעלים לכרמו: ושכר הפעלים נקב שקל
 3 ליום וישלח אתם אל־הכרם: ויצא בשעה השלישית וירא
 4 אנשים אחרים עמדים בבלי מלאכה בשוק: ויאמר אליהם
 לכו אל־כרמי גם־אתם ודי שכרכם אתן לכם כמשפט
 5 וילכו: ויוסף ויצא בשעה הששית והתשיעית ויעש כמו־כן:
 6 ובשעה העשתי עשרה יצא וימצא אחרים עמדים ויאמר

7 אליהם מדוע תעמדו פה כל־היום: ויאמרו אליו כי לא־שכר
 אתנו איש ויאמר אליהם לכו אל־כרמי גס־אתם ושכרכם
 8 יתן לכם כמשפט: ויהי לפנות ערב ויאמר אדון הכרם אל־
 פקידו קרא את־הפעלים ותן להם שכרם החל מן־האחרנים
 9 עד הראשנים: ויבאו הנשכרים בשעה עשתי עשרה ויקחו
 שקל לאיש איש: והראשנים באו ויאמרו בלבם כי ישיגו
 10 יותר אך גס־המה השיגו רק שקל אחד לאיש: ויקחו
 11 וילנו על־בעל הבית לאמר: האחרנים האלה עבדו שעה
 אחת ותשו אתם כמנו אשר היינו כל־היום לשאת סבל
 12 והחרב אכלנו: ויען ויאמר לאחד מהם רעי לא עשקתיך
 הלא שקל נקבת לי שכרך: קח את אשר־לך ולך ואני
 13 עס־לבי לתת לזה האחרון כמוך: האין נכון לי לעשות
 14 בשלי כאשר עס־לבבי או האם רעה עינך כאשר טוב
 15 אנכי: ככה יהיו האחרנים ראשנים והראשנים אחרנים כי
 16 רבים הם הקרואים ומעטים הנבחרים: ויהי כעלות ישוע
 17 ירושלימה ויקח את־שנים עשר התלמידים לבדם ויאמר
 אליהם בדרך: הנה אנחנו עלים ירושלימה ובן־האדם יסגר
 18 בידי ראשי הכהנים והספרים והרשיעו אתו למות: והסגירו
 19 אתו לגוים להתעלל־בו ליסרו בשוטים ולצלל אתו וביום
 השלישי יקום: אז נגשה אליו אם בני זבדי עס־בניה
 20 להשתחות לו ולבקש מידו דבר: ויאמר אליה מה־בקשתך
 21 ותאמר אליו צר־נא ושני בני אלה ישבו אחד לימינך
 22 ואחד לשמאלך במלכותך: ויען ישוע ויאמר לא ידעתם
 את אשר תשאלון התוכלו לשתות את־הכוס אשר אני
 23 אשתה ולהטבל טבילה אשר אני נטבל ויאמרו אליו נוכל:
 ויאמר אליהם כוסי שתה תשתו וטבילה אשר אני נטבל
 24 תטבלו אבל לשבת לימיני ולשמאלי אין בידי לתת כי אם
 25 לאלה אשר יעד אתם אבי: והעשרה בשמעם כזאת חרה
 אפם בשני האחים: ויקרא ישוע ויאמר אליהם הן ידעתם
 כִּי־המשלים

כִּי־הַמְשָׁלִים בַּגּוֹיִם יִמְשְׁלוּ בָּם כְּשֵׁרִים בַּעֲבָדִים וּגְדוּלֵיהֶם
 26 שְׁלֹטִים עֲלֵיהֶם: וְלֹא יִהְיֶה כֵן בְּקִרְבְּכֶם כִּי אִם מִי־הַחֲפִיץ
 27 לְהִיּוֹת גְּדוֹל בְּכֶם יִהְיֶה לָכֶם לְמִשְׁרַת: וּמִי־מִכֶּם הַחֲפִיץ
 28 לְהִיּוֹת לְרֹאשׁ יִהְיֶה לָכֶם לַעֲבָד: כֹּאֲשֶׁר גַּם בֶּן־הָאָדָם לֹא בָא
 לְמַעַן יִשְׂרָתְהוּ אַחֲרַיִם כִּי אִם־לְשִׁרְתָּהּ הוּא וּלְתַת אֶת־נַפְשׁוֹ
 29 כִּפֹּר בַּעַד רַבִּים: וַיֵּצְאוּ מוֹרִיחוֹ וְהַמּוֹן עִסְרֵב הַלְכִים אַחֲרָיו:
 30 וְהִנֵּה שְׁנֵי־עוֹרִים יֹשְׁבוּ עַל־הַדֶּרֶךְ וּבְשִׁמְעֶם כִּי יִשׁוּעַ עֶבֶר שֵׁם
 31 וַיֵּצַעֲקוּ לֵאמֹר הוֹשִׁיעֵה־נָא אֲדִנְיָנוּ בֶן־דָּוִד: וַיַּגְעֵר־בָּם הָעַם
 לְהַחֲשׂוֹתָם וְהֵם הוֹסִיפוּ לִקְרֹא וּלְאֹמֵר הוֹשִׁיעֵה־נָא אֲדִנְיָנוּ
 32 בֶן־דָּוִד: וַיַּעֲמֵד יִשׁוּעַ וַיִּקְרָא אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר מִה־תִּבְקָשׁוּן
 33: 34 וַאֲעֲשֶׂה לָכֶם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדִנְיָנוּ כִּי תִפְקַחְנָה עֵינֵינוּ: וַיִּכְמְרוּ
 רַחֲמֵי יִשׁוּעַ עֲלֵיהֶם וַיַּגַּע בְּעֵינֵיהֶם וְעַד־מַהֲרָה הוֹשִׁב לָהֶם אוֹר
 עֵינֵיהֶם וַיִּלְכוּ אַחֲרָיו:

כֹּא וַיְהִי כֹּאֲשֶׁר בָּאוּ מִקְּרֹב לִירוּשָׁלַיִם אֶל־בֵּית־פְּגִי אֶל־הַר
 2 הַזֵּיתִים וַיִּשְׁלַח יִשׁוּעַ שְׁנַיִם מִתְּלַמִּידָיו: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ
 אֶל־הַכֶּפֶר אֲשֶׁר מִנְּגַד וּמִצְאָתָם שֵׁם אֶתוֹן אִסּוּרָה וְעִיר אֲצִלָּה
 3 הַתִּירוֹם וְהִבִּיאוּם אֵלַי: וְכִי־יֹאמֶר אִישׁ אֵלֵיכֶם דָּבָר וְאִמַּרְתֶּם
 4 הָאֲדוֹן יִשְׁלָנוּ חֲפִיץ בָּם וְעַד מַהֲרָה יִשְׁלַחֵם: וּכְלִזְזָאת
 5 הִיָּה לְמַלְאֵת אֶת אֲשֶׁר נֹאמַר בִּידֵי־הַנְּבִיא לֵאמֹר: אֲמַרו
 לְבַת־צִיּוֹן הִנֵּה מַלְכְּךָ יָבוֹא לָךְ עֲנִי וּרְכַב עַל־חֲמוֹר וְעַל־עִיר
 6 בֶן־אַתְנֹת: וַיִּלְכוּ הַתְּלַמִּידִים וַיַּעֲשׂוּ כֹּאֲשֶׁר צִוָּה אֹתָם יִשׁוּעַ:
 7 וַיִּבְיֹאוּ אֶת־הָאֶתוֹן וְאֶת־הָעִיר וַיִּשְׂימוּ עַל־גְּבֻחֵיהֶם
 8 וְהוּא יָשָׁב עֲלֵיהֶם: וּרְבִים מִן־הָעַם פָּרְשׁוּ אֶת־בְּגָדֵיהֶם עַל־
 פְּנֵי הַדֶּרֶךְ וַיֵּשׂ מֵהֶם אֲשֶׁר כִּרְתוּ זְמֵרוֹת מִן־הָעֵצִים וַיִּשְׁטַחוּ
 9 אֶתֶן שִׁמְחָה: וְהַמּוֹן הָעַם הֶחֱלַךְ מִלְּפָנָיו וּמֵאַחֲרָיו עֲנֵנו לֵאמֹר
 הוֹשִׁיעֵ־נָא לְבֶן־דָּוִד בְּרוּךְ הַבֹּא בְּשֵׁם יְהוָה הוֹשִׁיעֵ־נָא בְּשֵׁם
 10 מְרוֹם: וּבִבְאוֹ יְרוּשָׁלַיִם וּתְהוֹם כְּלִזְזָה עִיר לֵאמֹר מִי הוּא זֶה:
 11 וַיֹּאמְרוּ הַמּוֹן הָעַם זֶה הוּא הַנְּבִיא יִשׁוּעַ מִנְּצֵרֶת אֲשֶׁר בְּגַלְיָל:
 12 וַיָּבוֹא יִשׁוּעַ אֶל־מִקְדַּשׁ הָאֱלֹהִים וַיִּגְרַשׁ מִשָּׁם כָּל־הַמוֹכְרִים
 וְהַקּוֹנִים בְּמִקְדָּשׁ וַיְהַפֵּךְ אֶת־שִׁלְחָנוֹת מַחֲלָפֵי הַכֶּסֶף וְאֶת־

13 מושבות מכרי היונים: ויאמר אליהם הן כתוב כי ביתי
 14 בית־תפלה יקרא ואתם עשיתם אתו למערת פרוצים: ויגשו
 15 אליו עורים ופסחים בבית המקדש וירפאם: ויראו ראשי
 הכהנים והסופרים את הנפלאות אשר עשה ואת הילדים
 16 קראים וענים במקדש הושע־נא לבן־דוד ויחר להם: ויאמרו
 אליו הכי שמעת מה אלה אמרים ויאמר אליהם ישוע הן
 17 הלא קראתם מפי עוללים ויונקים יסדת עז: ויעזבם ויצא
 18 אל־מחוץ לעיר אל־בית־עניה וילן שם: וישב העירה בבקר
 19 והוא רעב: וירא תאנה אחת בדרך ויקרב אליה ולא־מצא
 בה מאומה זולתי עלים לבדם ויאמר לה לא־תעשי עוד
 20 פרי מעתה ועד־עולם ותיבש התאנה פתאם: והתלמידים
 21 ראו ויתמהו לאמר איך יבשה התאנה פתאם: ויען ישוע
 ויאמר אליהם אמן אני אמר לכם אם־יש בכם אמונה ואינכם
 פסחים על־שתי הסעפים לא לבד כמעשה הזה אשר נעשה
 לתאנה תעשו כי אם־גם תאמרו להר הזה הנשא והתנפל
 22 אל־תוך הים ויהי כן: וכל־דבר אשר תשאלו בתפלה אם
 23 רק באמונה שאלתם יתן לכם: ויבא אל־המקדש ויגשו אליו
 ראשי הכהנים וזקני העם בעודו מלמד לעם ויאמרו באיזה
 24 רשיון אתה עשה אלה ומי־נתן לך הרשיון הזה: ויען ישוע
 ויאמר אליהם אשאל מכם גם־אנכי שאלה אחת ואם־תגידו
 25 לי גם־אנכי אגיד לכם באיזה רשיון אני עשה אלה: טבילת
 יוחנן מפי־מי היתה מצותה מן־השמים או מבני־אדם ויהי
 26 הם שקלים בדעתם לאמר אם נאמר מן־השמים יאמר לנו
 ומדוע לא האמנתם לו: ואם נאמר מבני אדם יראים אנחנו
 27 את־המון העם כי־כלם חשבו את־יוחנן לנביא: ויענו את־
 ישוע ויאמרו לא ידענו ויאמר אליהם גם־אני לא אגיד לכם
 28 באיזה רשיון אני עשה אלה: אבל מה־יחשב לבכם איש
 היה ולו שני בנים ויבא אל־האחד ויאמר לכה־בני ועבד
 29 היום את־כרמי: ויען ויאמר לא חפצתי ואחרי־כן נהפך עליו
 לבו

לבו וילך: ויבא אליהשני וידבר כדבר הזה ויען ויאמר הנני 30
 אדני ולא הלך: מי משניהם מלא אחר רצון אביו ויאמרו 31
 הראשון ויאמר עליהם ישוע אמן אני אמר לכם כי המוכסים 32
 והזנות יקדימו לבא למלכות האלהים מכם: כי יוחנן בא 32
 אליכם בדרך צדקה ולא האמנתם לו והמוכסים והזנות 32
 האמינו לו ואתם ראיתם כל־זאת ולא השיבתם אל־לבכם 32
 להאמין לו: שמעו משל אחר איש היה בעל־בית אשר 33
 נטע כרם ויעזקהו מסביב ויקב חצב בו ויבן מגדל בתוכו 33
 ונתן אתו לנטרים והלך מחוץ לארץ: כבא עת הבציר שלח 34
 את־עבדיו אל־הנטרים להביא את־פריו: ויתפשו הנטרים 35
 בעבדיו ויכו את־אחד מהם ואת־אחר הרגו ואת־אחר סקלו: 36
 ויוסף וישלח עבדים אחרים רבים מן־הראשנים וגם־להם 36
 עשו כן: ואחרי־כן שלח אליהם את־בנו כי אמר את־בני 37
 יִראו: והנטרים כראותם את־הבן ויאמרו איש אל־אחיו 38
 הנה הזורש לבו ונהרגהו ונירש לנו את־ירשתו: ויתפשו 39
 בו וישליכוהו אל־מחוז לכרם ויהרגהו: ועתה כבא בעל 40
 הכרם מה־יעשה לנטרים ההם: ויאמרו אליו השמד ישמיד 41
 את־בני הבליעל האלה ונתן כרמו לנטרים אחרים אשר 41
 יתנו לו את־פריו בעתו: ויאמר אליהם ישוע הלא קראתם 42
 בכתובים אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה מאת יהוה 42
 היתה זאת היא נפלאת בעינינו: על־כן אני אמר לכם כי 43
 תוסר מלכות האלהים מכם ותנתן לגוי אשר יתן את־פריה: 43
 והנפל על־האבן הזאת יתפורר וכל־מי אשר תפל עליו 44
 תדכאנו לעפר: וראשי הכהנים והפרושים בשמעם את־ 45
 משליו ידעו כי עליהם דבר: ויבקשו לתפשו אך יראו מפני 46
 המון העם כי חשבו אתו לנביא:

בב, 2 ויען ישוע עוד וישא להם משלו לאמר: דמתה מלכות 2
 השמים למלך אשר הכין חתנה לבנו: וישלח את־משרתיו 3
 לקרא את־הקראים אל־המשתה ולא אבו לבא: ויוסף 4
 וישלח

וישלח משרתים אחרים לאמר הגידו לקראים הנה הכינותי
 הכרה הבקר והמריאים טבוחים והכל ערוך באוניא אל-
 משתה החתנה: והם לא-שתו לכם גם-לזאת וילכו להם
 5 איש אל-שדהו ואיש אל-מסחרו: והנשארים מהם תפשו
 6 במשרתיו ויזידו עליהם ויהרגום: ויתעבר המלך וישלח
 7 את-צבאו וישמד את-המרצחים האלה ואת-עירם שלח
 8 באש: אז אמר אל-משרתיו משתה-החתנה ערוך והקראים
 9 לא-נמצאו כן: לכן לכורנא אל-פתח עינים בראש נתיבות
 10 וכל-איש אשר תמצאו קראו אתו אל-המשתה: ויצאו
 המשרתים ההם אל-הנתיבות ויאספו מכל אשר מצאו
 11 גם-רעים וגם-טובים וימלא בית-החתנה את-הקראים: ויהי
 כבוא המלך לראות את-הבאים וירא איש מהם אשר
 12 איננו מלבש לבוש החתנה: ויאמר אליו רעי איך באת
 13 הלם בלתי מלבש לבוש החתנה ויהי כמחריש: ויצו
 המלך את-משרתיו לאמר אסרו אתו ורגליו ונשאתם
 והשליכהו אל-מקום אפל ועלמות שם יהיה בכו וחרק
 14 שנים: כי רבים הם הנקראים והנבחרים מעטים: אז
 15 הלכו הפרושים ויועצו יחדו איך ינקשהו בדבריו: וישלחו
 16 אליו את-תלמידיהם עם-אנשי הורדוס לאמר רבי ידענו
 כי-איש נאמן אתה ואת-דרך אלהים תורה במישרים לא
 17 תגור מפני-איש כי לא תשא פני-גבר: לכן הגדלנו
 18 מה-יהגה לבך הנכון הוא לתת מס לקיסר אס-אין: וישוע
 19 ידע את-מזמתם ויאמר חנפים למה-יזה תנסוני: הראוני
 20 את-כסף המס ויביאו אליו את-הכסף: ויאמר אליהם למי
 21 התמונה והכתבת ההנה: ויאמרו אליו לקיסר ויאמר אליהם
 על-כן הבו לקיסר את אשר לקיסר ולא-להים את אשר
 22 לאלהים: וישמעו וישתאו ויעזבו אתו וילכו להם: ביום ההוא
 23 נגשו אליו צדוקים האמרים כי אין תקומה למתים וישאלהו
 24 לאמר: רבי הנה משה אמר איש כי-ימות ובנים אין-לו ויבם

25 אחיו את־אשתו והקים זרע על־שם אחיו: ואתנו היו שבעה
 אחים הראשון לקח לו אשה וימת זרע לא השאיר אחריו
 26 ויעזב את־אשתו לאחיו: וכמו־כן גם־השני וגם־השלישי עד
 27, 28 השביעי: ואחרי כלם מתה האשה: ועתה למי מן־השבעה
 29 תהיה לאשה בתקומה אחרי אשר היתה אשת כלם: ויען
 ישוע ויאמר אליהם שגיתם כי לא ידעתם את־התורה ולא
 30 את־גבורת האלהים: כי בתקומה לא יבעלו ולא תבעלנה
 31 כי אס־יהיו כמלאכי־אל בשמים: ועל־דבר תקומת המתים
 הלא קראתם את אשר־נאמר לכם מפי האלהים לאמר:
 32 אנכי אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב ויהוה איננו
 33 אלהי המתים כי אס־אלהי החיים: וישמעו המון העם ויאמרו
 34 מה־נפלאה תורתו: והפרושים שמעו כי סכר פי הצדוקים
 35 ויועדו שם יחדו: ותלמיד חכם אחד מהם שאל אתו וינסהו
 36, 37 לאמר: רבי אי־זו היא המצוה הגדולה בתורה: ויאמר
 ישוע אליו ואהבת את יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך
 38, 39 ובכל־מדעך: זו היא המצוה הגדלה והראשנה: והשניה
 40 דמתה לה ואהבת לרעך כמוך: ועל־שתי המצות האלה
 41 תלויים כל־התורה והנביאים: ויהי בהתאסף הפרושים שאל
 42 אתם ישוע לאמר: מה־תאמרון על־המשיח בן־מי הוא
 43 ויאמרו אליו בן־דוד: ויאמר אליהם אס־כן אפוא איך קרא
 44 לו דוד ברוח אדון באמרו: נאם יהוה לאדני שב לימיני
 45 עד־אשית איביך הדם לרגליך: ואס־דוד קרא לו אדון איך
 46 הוא בנו: ולא־יכל איש להשיב אתו דבר גם־לא העז עוד
 איש להתוכח אתו בדברים מהיום ההוא ומעלה:

2 כג, אז ידבר ישוע אל־המון העם ואל־תלמידיו לאמר: הסופרים
 3 והפרושים יושבים על־כסא משה: לכן כל אשר־יאמרו
 אליכם לשמר תשמרו ועשיתם אך כמעשיהם אל־תעשו
 4 כי הם אמרים ואינם עשים: כי קשרים משא קשה כבד
 מנשא ועמסים על־שכם אנשים ואין את־נפשם להניע אתו

5 גס־כאצבעם: וכל־מעשיהם יעשון להראות כם לעיני
 6 בני־אדם ירחיבו להם התפלין והציצית יגדילון: ואהבים
 הם את־המקמות הנכבדים בבתי המשתה ואת־המושבות
 7 הראשנים בבתי־הכנסת: שאלת שלום להם בשוקים
 8 ולהקרא בשם רבי בפי האנשים: אכן אתם אל־יקרא
 לאיש מכם רבי כי רב אחד לכם המשיח ואתם כלכם
 9 אחים: ואל־תאמרו לאיש בארץ אבי אתה כי אב אחד
 10 לכם הוא אשר בשמים: ואל־יקרא לאיש מכם מורה דרך
 11 כי מורה אחד לכם המשיח: והגדול ביניכם יהיה למשרת
 12, 13 לכם: והמתנשא בגאותו ישפל ושפל רוח ינשא: אך־אוי
 לכם סופרים ופרושים חנפים כי תסגרו מלכות השמים
 מפני בני־האדם אתם לא תבאו שמה ואת־הבאים לא
 14 תתנו לבא: אוי לכם סופרים ופרושים חנפים כי תאכלון
 את־בתי האלמנות ולמראה עין תרבו תפילה ולכן גם־קן
 15 המשפט ינטה עליכם פ־שנים: אוי לכם סופרים ופרושים
 חנפים כי תסבו ים ויבשה לעשות גר אחד ואחרי אשר
 16 נעשה בן תעשוהו לבן־גיהנם כפלים יותר מכם: אוי לכם
 מנהלים עורים האמרים כי ישבע איש בהיכל אין־דבר וכי
 17 ישבע בזהב ההיכל שבועתו עליו: סכלים ועורים מה הוא
 18 הגדול הזהב או ההיכל המקדש את־הזהב: וכי־ישבע איש
 במזבח אין־דבר וכי־ישבע בקרבן אשר על־גבו שבועתו
 19 עליו: עורים מה הוא הגדול הקרבן או המזבח המקדש
 20 את־הקרבן: לכן הנשבע במזבח נשבע בו ובכל אשר
 21, 22 על־גבו: והנשבע בהיכל נשבע בו ובשכן בו: והנשבע
 23 בשמים נשבע בכסא אלהים וכישב עליו: אוי לכם סופרים
 ופרושים חנפים כי תעשרו את־המנתא ואת־השבת ואת־
 הכמן ותעזבו את־הנכבדות בתורה את־המשפט את־החסד
 ואת־האמונה אלה עליכם לעשות ואת־אלה אל־תעזבו:
 24, 25 מנהלים עורים המסננים את־היתוש ובלעים את־הגמל: אוי
 לכם

לכם סופרים ופרושים חנפים המטהרים את־הכוס ואת־
 26 הקערה מחוץ ומבפנים מלאות הן עשק ועולה: פרוש עור
 טהר ראשנה את־הכוס ואת־הקערה מבפנים ואז תטהרנה
 27 גם־מחוץ: אוי לכם סופרים ופרושים חנפים הדמים לקברים
 מלבנים בשיד הנראים יפים מחוץ ומבפנים מלאים הם
 28 עצמות אדם וכל־טמאה: כן נראים גם־אתם מחוץ כצדיקים
 29 לעיני אנשים ומבפנים הנכם מלאים חנף ואון: אוי לכם
 סופרים ופרושים חנפים הבנים את־קברי הנביאים ואת־
 30 מצבות קברת הצדיקים תפארון: ותאמרון אם־היינו בימי
 31 אבותינו לא־היתה ידנו עמהם לשפך דם־הנביאים: על־כן
 עדים אתם בכם כ־בנים הנכם לאשר הרגו את־הנביאים:
 32 וגם־אתם מלאו כיום את־מדת אבותיכם: נחשים ילדי
 34 צפענים איכה תנצלו מדין גיהנם: על־כן הנני שלח אליכם
 נביאים חכמים וסופרים ומהם תהרגו ותצלבו ומהם תיסרו
 35 בבתי הכנסת אשר לכם ותרדפום מעיר לעיר: לבעבור
 יבא עליכם כל־דם נקי השפוך על־הארץ מדם־הבל הצדיק
 ער־דם זכריה בן־ברכיה אשר הרגתם אתו בין ההיכל
 36 ולמזבח: אמן אני אמר לכם כי כל־אלה יבאו על־הדור
 37 הזה: ירושלים ירושלים ההרגת את־הנביאים והסקלת
 את־השלוחים אליך ער־כמה פעמים הפצתי לקבץ את־
 בניך כאשר תקבץ תרנגלת את־אפרחיה תחת כנפיה ולא
 38 אביתם: הנה ביתכם ישאר לכם חרבה: כי אני אמר לכם
 לא תראוני עוד מן־היום הזה עד כי־תאמרון ברוך הבא
 בשם יהוה:

כד ויצא ישוע מן־ההיכל וילך לדרכו ויגשו אליו תלמידיו
 2 להראתו את־בניני ההיכל: ויען ישוע ויאמר אליהם הלא
 ראתם כל־אלה אמן אני אמר לכם כי כלם יהרסון ולא־
 3 תשאר אבן על־אבן: ובשבתו על־הר הזיתים ויגשו אליו
 תלמידיו לבדם ויאמרו הגד־נא לנו מתי תקראנה אלה ומה

4 אות בואך וקץ העולם: ויען ישוע ויאמר אליהם השמר
 5 לכם פן־יתעה אתכם איש: כי רבים יבאו בשמי לאמר אני
 6 הוא המשיח והתעו את־רבים: והיה כ־תשמעו מלחמה או
 שמעות מלחמה ראו אל־תבהלו כי כל־אלה תקראנה ועוד
 7 לא הקץ: כי יקום גוי על־גוי וממלכה על־ממלכה והיה
 8 רעב ודבר ורעש במקומות רבים: וכל־אלה רק ראשית
 9 החבלים: אז יציקו לכם מסביב והרגו בכם ושנואים תהיו
 10 לכל־העמים בעבור שמי: ורבים יכשלו אז והסגירו איש
 11 את־רעהו ואיש את־אחיו ישנאו: וקמו נביאי שקר רבים
 12 והתעו רבים אחריהם: ואחרי אשר ירבה הפשע תפוג
 13, 14 אהבת רבים: אך המחכה עד־הקץ הוא יושע: ובשורת
 המלכות הזאת תקרא בכל־הארץ לעדות לכל־הגוים ואחר
 15 יבא הקץ: לכן כאשר תראו את־השקוף המשמש האמור
 16 ביד־דניאל הנביא עמד במקום קדש והמשכיל יבין: אז
 17 אלה אשר ביהודה ינוסו אל־ההרים: ומי אשר על־ההגג
 18 לא ירד לקחת דבר מביתו: ומי אשר בשדה לא ישוב
 19 לביתו לשאת את־שמלתו: אך־אוי להרות ולמיניקות בימים
 20 ההמה: ואתם התפללו לבלתי תהיה מנוסתכם בחרף ולא
 21 בשבת: כי אז תהיה צרה גדולה אשר כמוה לא־נחיתה
 22 מראשית ימות עולם ועד־היום הזה וכמוה לא־תספך: ולולא
 יקצרו הימים האלה לא ינצל כל־בשר אך למען הבחירים
 23 הימים האלה יקצרו: ואז אם־יאמר אליכם איש הנה המשיח
 24 פה או הנו־שם אל־תאמינו: כי משיח־שקר ונביא־כזב
 יקומו ונתנו אתות ומופתים גדלים לנסות אם יש־לאל ידם
 25 להתעות גם־את־הבחירים: ראו כי מראש הגדתי לכם:
 26 לכן כ־יאמרו לכם הנו במדבר אל־תצאו הנו בחדרים
 27 אל־תאמינו: כי כברק יצא ממזרח ויראה עד־אחרית ים
 28 כן תהיה ביאת פני בן־האדם: כאשר פגרים שם יקבצו
 29 הנשרים: ואחרי צוק העתים האלה פתאם תחשך השמש
 והירח

והירח לא יגיה אורו הכוכבים יפלו מן השמים וצבא המרום
 יזעו: אז יראה אות בן האדם בשמים וספרו כל משפחות
 האדמה וראו את בן האדם בא בענני השמים בעז ובהדר
 גדול: והוא ישלח את מלאכיו בקול שופר חזק וקבצו את
 בחיריו מארבע הרוחות מקצה השמים עד קצה השמים:
 קחו לכם משל מן התאנה אם רטוב ענפה ועליה צמחו
 ידעים אתם כי קרוב הקיץ: וכן גם כאשר תראו כל אלה
 ידוע תדעו כי קרוב הוא לפתח: אמן אני אמר לכם כי לא
 יעבר הדור הזה עד אשר יקומו כל אלה: השמים והארץ
 יעברו ודברי לא יעברון: ועל מועד היום ההוא והשעה
 ההוא אין איש ידע ולא מלאך בשמים בלתי האב לבדו:
 וכימי נח כן ביאת בן האדם: כי כאשר לפני ימי המבול
 אכלו ושתו בעלו נשים ונשים נבעלו עד היום אשר בא נח
 אל התבה: והם לא ידעו עד כי בא המבול וימח את כלם
 כן תהיה ביאת בן האדם: אז יהיו שנים בשדה אחד יאסף
 ואחד יעזב: שתיים טחנות ברחים אחת תאסף ואחת תעזב:
 לכן התיצבו על משמרתכם כי אינכם ידעים שעה בוא
 אדניכם: רק זאת שימו על לב כי לוידע בעל הבית
 את האשמורה בה יבוא הגנב היה עמד על משמרתו ולא
 נתן לחתר את ביתו: לכן גם אתם היו נכנים כי בן האדם
 יבוא בשעה אשר לא תשמו על לב: ומי אפוא הוא עבד
 נאמן ונכון אשר אדניו הפקידו על בני ביתו לתת להם
 אכלם בעתו: אשרי העבד ההוא אשר בבא אדניו ימצאו
 כי כן עשה: אמן אני אמר לכם כי יפקדו על כל אשר
 יש לו: ואם עבד רע יאמר בלבו בשש אדני לבוא: והחל
 להכות את אחיו העבדים ולאכל ולשתות עם הסבאים:
 בוא יבוא אדני העבד הזה ביום אשר לא יצפה לו ובשעה
 אשר לא ידע: ואז ישסף אתו ונתן את חלקו עם החנפים
 שם יהיה בכי וחרק שנים:

1 אז תדמה מלכות השמים לעשר בתולות אשר לקחו את־
 2 נרתיהן ותצאנה לקראת החתן: חמש מהן בנות־כסל וחמש
 3 בנות תבונה: והכסילות לקחו את־נרתיהן ולא־לקחו עמהן
 4,5 שמן: והנבונות לקחו שמן בכליהן עס־הנרות: וכאשר אחר
 6 החתן לבא נמו ישנו כלן: ויהי בחצי הלילה ותעבר הרנה
 7 הנה החתן בא צאינה לקראתו: אז הקיצו כל־הבתולות
 8 האלה ותיטבנה את־נרתיהן: ותאמרנה הכסילות אל־
 9 הנבונות תנינה לנו משמנכן פן־יכבו נרתינו: והנבונות ענו
 10 לאמר לא כן פן־לא ישפק לנו ולכן לכנה אל־מכרי שמן
 11 וקנינה לכן: ויהי בלכתן לקנות והנה החתן בא ואלה אשר
 12 נכנו באו אתו אל־חתנתו והדלת נסגרה: ואחר־יכן באו
 13 יתר הבתולות ותאמרנה אדנינו אדנינו פתח־נא לנו: והוא
 14 ענה ואמר אמן אני אמר לכן כי לא ידעתי אתכן: על־כן
 15 עמדו על־משמרתכם כי אינכם ידעים את־היום ואת־השעה
 16 אשר יבא בה בן־האדם: כי כמו־איש נסע אל־מחוז לארץ
 17 אשר קרא לעבדיו ויפקד בידם את־הונו: לאחד מהם נתן
 18 חמש ככרים לאחר שתים ולאחר אחת לאיש איש כפי
 19 יכולת ידו וימהר ויסע לדרכו: וזה אשר לקח חמש הככרים
 20 הלך ויסחר בהן ויעש חמש ככרים אחרות: וכן זה אשר
 21 לקח שתים רכש שתים אחרות: וזה אשר לקח את־הככר
 22 האחת אזל לו ויחפר באדמה וישמן את־כסף אדניו: ואחרי
 23 ימים רבים שב אדון העבדים האלה מדרכו ויחשב עמהם:
 24 ויגש זה אשר לקח חמש הככרים ויבא חמש ככרים אחרות
 25 לאמר אדני חמש ככרים נתת בידי והנה רכשתי עוד חמש
 26 ככרים אחרות: ויען אתו אדניו היטבת עבד טוב ונאמן
 27 נאמן היית במעט ואני אפקידך על־הרבה בא אל־שמחת
 28 אדניך: וזה אשר לקח ככרים נגש גם־הוא ויאמר אדני
 29 שתי ככרים נתת לי והנה רכשתי עליהן עוד ככרים: ויען
 30 אתו אדניו היטבת עבד טוב ונאמן נאמן היית במעט ואני

24 אפקידך עליהרבה בא אל־שמחת אדניך: ויגש גס־זה
 אשר לקח כבר אחת ויאמר אדני ידעתך כי־איש קשה
 25 אתה קצר באשר לא זרעת וכנס באשר לא פזרת: וארא
 ואלך ואטמן ככרך באדמה ועתה האלך את אשר־לך:
 26 ויען אדניו ויאמר אליו עבד רע ועצל ידעת כי־קצר אני
 27 באשר לא זרעתי וכנס אני באשר לא פזרתי: ועל־כן
 היה עליך לתת כספי למחליפ־כסף ואני בבאי הייתי מצא
 28 את אשר־לי בתרבית: לכן קחו את־הכבר מידו ותנו לזה
 29 אשר־לו בכרים עשר: כי מי אשר יש־לו ינתן־לו ויעדיף
 30 ומי אשר אין־לו יקח ממנו גם את אשר יש־לו: ואת העבד
 הזה אשר לא יצלח לכל השליכו אל־אפל ועלמות שם
 31 יהיה בכי וחרק שנים: והיה כי יבוא בן־האדם בגדלתו
 וכל־המלאכים הקדשים עמו אז ישב על־כסא כבודו:
 32 ונקבצו לפניו כל־הגוים והפריד ביניהם בין אחד לאחד
 33 כאשר יפריד הרעה את־הכשבים מבין העזים: והעמיד
 34 את־הכשבים לימינו ואת־העזים לשמאלו: אז יאמר המלך
 לאשר מימינו באו ברוכי אבי ורשו את־המלכות אשר
 35 התעתדה לכם למן־הוסד עולם: כי רעבתי ותאכילני צמאתי
 36 ותשקוני ארח הייתי ותאספוני: ערם ותכסני חליתי ותבקרני
 37 עצור בכלא הייתי ותבאו אלי: אז יענו אתו הצדיקים לאמר
 38 אדנינו מתי ראינוך רעב ונשביעך או צמא ונשקך: מתי
 39 ראינוך ארח ונאספך או ערם ונכסך: ומתי ראינוך חלה או
 40 עצור בכלא ונבא אליך: והמלך יענה אתם לאמר אמן אני
 אמר לכם את אשר עשיתם לאחד מאחי הקטנים האלה
 41 לנפשי עשיתם: אז יאמר גם־לאשר משמאלו לכו מעלי
 42 ארורים אל־אש עולם אשר התעתדה לשמן ולמלאכיו: כי
 רעבתי ולא נתתם לי לאכל צמאתי ולא נתתם לי לשתות:
 43 ארח הייתי ולא אספתוני ערם ולא כסיתוני חלה הייתי ועצור
 44 בכלא ולא בקרתוני: והם גס־זהם יענו אליו לאמר אדנינו

מתי ראינוך רעב או צמא או ארח או ערם או חלה או עצור
 45 בכלא ולא באנו לעזרך: והוא יענה אתם לאמר אמן אני
 אמר לכם את אשר לא עשיתם לאחד הקטנים האלה לנפשי
 46 לא עשיתם: וכן ילכו אלה לדראון עולם והצדיקים לחיי
 עולם:

ויהא כאשר כלה ישוע לדבר כל־הדברים האלה ויאמר כו
 אלתלמידיו: הלא ידעתם כי אחרי יומים יהיה הפסח
 2 ואת בן־האדם יסגירו להצלב: ויקהלו ראשי הכהנים
 3 והסופרים וזקני העם אל־חצר הכהן הגדול ושמו קיפא:
 4 ויועצו לתפש את־ישוע בערמה ולהמיתו: אך אמרו לא
 5 בחג פְּנִית־תֵּעַרר מהומה בעם: ויהי בהיות ישוע בבית־עניה
 6 בבית שמעון המצרע: ותבא אליו אשה ובידה צלחית שמן
 7 יקר־ערך מאד ותצק על־ראשו במסכו: ויראו התלמידים
 8 ויחר להם לאמר על־מה נבלע השמן הזה: הלא טוב היה
 9 לתתו בכסף רב ולחלק מכרו לעניים: וידע ישוע ויאמר
 10 אליהם למה־זה תלאו את־האשה הלא טוב גמלתני: כי
 11 את־העניים תמצאו לפניכם תמיד ואותי לא תמצאו תמיד
 12 לפניכם: כי כאשר יצקה השמן הזה על־גויתי הכינה אתי
 13 לקברתי: אמן אני אמר לכם בכל־מקום אשר תשמע
 הבשורה הזאת בכל־הארץ יספר גם אשר עשתה היא לה
 14 לזכרון: אז קם אחד משנים העשר ושמו יהודה איש־קריות
 15 וילך אל־ראשי הכהנים: ויאמר מה־זאתאמרו לתת־לי כי
 16 אסגיר אתו בידכם וישקלו־לו שלשים כסף: ומן־העת ההיא
 17 בקשלו תאנה להסגיר אתו: ולפני הראשון לחג המצות
 באו התלמידים לפני ישוע לאמר איפה תרצה כי־נכין לך
 18 לאכל את־הפסח: ויאמר לכו העירה לפלני אלמני והגדתם
 לו כה אמר רבנו הן עתי באה והנני לחג את־חג הפסח
 19 עם־תלמידי בביתך: ויעשו התלמידים כאשר צוה אתם
 20 ישוע ויכינו את־הפסח: ויהי בערב וישב במסכו עם־שנים
 עשר

21 עשר: ובעוד הם אכלים ויאמר אמן אני אמר לכם כִּי־אחד
 22 מכם יסגיר אתי: ויתעצבו אל־לבם עד־מאד ויחלו לאמר
 23 לו האני הוא אדני: ויען ויאמר הטבל את־ידו עמי בקערה
 24 הוא המסגיר אתי: הן בן־האדם הלך ככתוב עליו אך אי
 לאיש ההוא אשר יסגיר את בן־האדם ביד מבקשי נפשו
 25 טוב היה לאיש ההוא אס־לא יצא מרחם: ויהודה המסגיר
 אתו ענה ואמר האני הוא רבי ויאמר אליו אתה אמרת:
 26 ובאכלם ויקח ישוע את־הלחם ויברך ויבצע ויתן לתלמידים
 27 ויאמר קחו אכלו זה הוא בשרי: ויקח את־הכוס ויברך ויתן
 28 להם לאמר שתו כלכם ממנה: כי זה הוא דמי דם־הברית
 29 החדשה השפוך בעד רבים לסליחת חטאתם: ואני מגיד
 לכם כי מעתה לא אשתה עוד מפרי הגפן הזה עד היום
 30 ההוא אשר חדש אשתהו עמכם במלכות אבי: ויקראו
 31 את־ההלל ויצאו אל־הר הזיתים: אז אמר אליהם ישוע הן
 כלכם תכשלו בי בלילה הזה כי כתוב אכה את־הרעה
 32 ותפוצין הצאן: ואחרי תקומתי מן־המתים אלך לפניכם
 33 הגלילה: ויען פטרוס ויאמר אליו אף אס־כלם יכשלו כך
 34 אני לא אכשל לעולם: ויאמר אליו ישוע אמן אני אמר לך כי
 בלילה הזה טרם יקרא התרנגול תכחש־בי שלש פעמים:
 35 ויאמר אליו פטרוס אף אס־יהיה עלי למות אתך כחש לא
 36 אכחש־כך וכן דברו גם כל־התלמידים: ואחרי־כן בא ישוע
 עמהם אל־המקום הנקרא גת־שמנה ויאמר אל־תלמידיו
 37 שבו־לכם פה עד־כי אלך והתפללתי שמה: ויקח אתו
 את־פטרוס ואת־שני בני זבדי ויחל להתיפח ולהשומם:
 38 ויאמר אליהם נפשי מרה־לי מאד עד־מות עמרו בזה ושקדו
 39 עמי: ויעבר הלאה מעט־מזער ויפל על־פניו ויתפלל ויאמר
 אבי אס־יתכן הדבר תעבר־נא הכוס הזאת מעלי אך לא
 40 כרצוני כי אס־כאשר רצית אתה: ויבא אל־התלמידים
 וימצאם ישנים ויאמר אל־פטרוס האם לא־היה לאל ידכם
 לשקד

41 לשקר עמי שעה אחת: שקרו והתפללו פן־תבאו למסה הן
 42 הרוח חפצה אך הבשר רפה: ויוסף וילך־לו שנית ויתפלל
 ויאמר אבי אם זאת לא תתכן לעבר בלתי אִם־שתיתי אותה
 43 יעשה רצונך: ויוסף וישב וימצאם ישנים עוד כי עיניהם
 44 היו כבדות: ויעזב אתם וילך עוד ויתפלל שלישית וידבר
 45 בדברים האלה: אז שב אל־תלמידיו ויאמר אליהם תנו
 שנה לעיניכם ומנוחה הנה באה השעה ובן־האדם נסגר
 46 בידי חטאים: קומו ונלכה הנה המסגיר אתי הלך וקרוב:
 47 עודנו מדבר והנה יהודה אחד משנים העשר בא ועמו
 המון־רב בחרבות ובמטות מאת ראשי הכהנים וזקני העם:
 48 והמסגיר אתו נתן להם אות לאמר האיש אשר אנשק־לו
 49 זה הוא תפשו אתו: וימהר ויגש אל־ישוע ויאמר השלום
 50 לך רבי וישקהו: ויאמר אליו ישוע רעי על־מה באת והם
 51 נפלו על־ישוע וישלחו בו את־ידיהם ויתפשהו: והנה אחד
 מאנשי ישוע שלח את־ידו וישלף את־חרבו ויך את־עבד
 52 הכהן הגדול ויקצץ את־אזנו: ויאמר אליו ישוע השב חרבך
 53 אל־מקומה כי כל־תפשי חרב בחרב יאבידו: או התאמר
 בלבך כי לא אוכל לשאל מאת אבי אשר ישלח לי גִם־עתה
 54 רב משנים עשר גדודים מלאכים: אבל איך יכנו הכתובים
 55 כי כל־אלה תקראנה: בעת ההיא אמר ישוע אל־המון
 העם הבחרבות ובמטות באתם לתפש אתי כפריץ ויום יום
 56 ישבתי להורת לכם במקדש ולא שלחתם בי יד: אבל
 כל־זאת היתה למלאת את־כתבי הנביאים אז עזבו אתו
 57 תלמידו כלם וינסו: ותפשי ישוע הוליכו אתו אל־קיפא
 58 הכהן הגדול אשר בביתו נקהלו הסופרים והזקנים: ופטרום
 הלך אחריו מרחוק עד־לחצר הכהן הגדול ויבוא וישב
 59 שם עם־המשרתים לראות איך יפל דבר: וראשי הכהנים
 והזקנים וכל־הסנהדרין בקשו עדות שקר על־ישוע להמיתו
 60 ולא מצאו: ואף כי עדי־שקר רבים באו שם לא מצאו

61 ואחר־יבן נגשו שנים עדי־שקר: ויענו כי זה אמר ידי
 רב לי להרס את־היכל האלהים ולבנותו בשלשת ימים:
 62 ויקם הכהן הגדול ויאמר אליו הלא תענה דבר מהזאת
 63 העידו בך אלה: וידם ישוע ויאמר אליו הכהן הגדול הנני
 משיב־עך באלהים חיים כי תגיד לנו אם־אתה הוא המשיח
 64 בן־האלהים: ויאמר אליו ישוע אתה אמרת אכן אני מגיד
 לכם כי מעתה תראו את־בן־האדם ישב לימין הגבורה ובא
 65 בענני השמים: אז יקרע הכהן הגדול את־כגדיו לאמר
 מגדף הוא מהל־לנו עוד ולעדים הנה זה שמעתם גדופו מפיו:
 66, 67 אמרו מהדדעתכם ויענו ויאמרו משפט־מות לו: אז ירקן
 בפניו ויכהו באגרף ויש מהם אשר מחאו אתו מכת לחי:
 68, 69 ויאמרו הנבא לנו משיח מי זה המכה אתך: ופטרום ישב
 מחוץ בתוך החצר ותגש אליו שפחה אחת לאמר גם־אתה
 70 היית עם־ישוע הגלילי: ויכחש לעיני כלם לאמר לא ידעתי
 71 מהזאת אמרת: ויצא אל־האולם ותראהו שפחה אחרת
 72 ותאמר אל־העמדים שם גם־זה היה עם־ישוע הנצרי: ויוסף
 73 לכחש וישבע לאמר לא ידעתי את־האיש: ועוד מעט ויגשו
 העמדים שם ויאמרו אל־פטרום אולם גם־אתה אחד מהם
 74 כי גם־בשפתך תתנכר: ויחל לענות באלה ובשבעה לאמר
 75 לא ידעתי את־האיש וברגע זה קרה התרנגל: ויזכר פטרום
 את־דבר ישוע אשר אמר כי־טרם יקרא התרנגל תכחש־בי
 שלש פעמים ויצא החוצה וימרר בכבי:

כז הבקר אור וכל־ראשי הכהנים וזקני העם נוסדו יחד על־
 2 ישוע להמיתו: ויאמרו אתו ויוליכהו ויסגירהו בידי פונטיוס
 3 פילטוס הפחה: וירא יהודה המסגיר אתו כי הרשיעהו וינחם
 וישב את־שלשים הכסף אל־ראשי הכהנים ואל־הזקנים:
 4 ויאמר חטאתי באשר הסגרתני דם נקי והם אמרו מהל־לנו
 5 ולזאת ראה אתה: וישלך את־הכסף בהיכל ויצא וילך
 6 ויחנק: ויקחו ראשי הכהנים את־הכסף ויאמרו לא־כתורה

7 הוא לתתו אל־האוצר כִּי־שכר דמים הוא: ויועצו ויקנו
 8 בכסף הזה את־שדה היוצר לקבורת גרים: על־כן יקרא
 9 לשדה ההוא שדה דמים עד היום הזה: אז הוקם הדבר אשר
 נאמר ביד־הנביא לאמר ויקחו את־שלושים הכסף אדר
 10 היקר אשר יקר מעל־בני ישראל: ויתנום בעד־שדה היוצר
 11 כאשר עוה אתי אדני: וישוע עמד לפני הפחה וישאל אתו
 הפחה לאמר האתה הוא מלך היהודים ויאמר אליו ישוע
 12 אתה אמרת: וראשי הכהנים והזקנים הביאו עליו שטנתם
 13 ולא ענה אתם דבר: ויאמר אליו פילטוס הלא שמע אתה
 14 עד־כמה הכבירו לענות כך: ולא נתן לו מענה אף לא דבר
 15 אחד עד אשר־היה לפלא בעיני הפחה: ובחג הזה הסכן
 הסכין הפחה לשלח אחד מהאסירים אשר יבחרו בו העם
 16 לחפשי: ובעת ההיא היה להם איש אסיר נודע לעם ושמו
 17 בר־אבא: ויהי בהקהלם ויאמר אליהם פילטוס במי תבחרו
 18 ואשלחהו לכם בבר־אבא או בישוע הנקרא משיח: כי ידע
 19 אשר מקנאתם בו הסגירהו: וגם־בשבתו במקום המשפט
 שלחה לו אשתו לאמר אל־תתערב בדבר הצדיק הזה כי
 20 זה היום עניתו בחלום עד־מאד על־אדותיו: וראשי הכהנים
 והזקנים הסיתו את־המון העם לשאל להם את בר־אבא
 21 ולהשמיד את־ישוע: ויען הפחה ויאמר אליהם את־מי מן־
 22 השנים תחפצו ואשלחהו לכם ויאמרו את בר־אבא: ויאמר
 23 אליהם פילטוס ומה־אעשה לישוע הנקרא משיח ויאמרו
 כלם יצלב: ויאמר ולמה מה־רעה עשה והם הוסיפו לצעק
 24 ולאמר יצלב: וירא פילטוס כי לא־יכל להם אך עוד תוסיף
 המהומה ויקח מים וירחץ את־ידיו לעיני העם ויאמר נקי
 25 אנכי מדם הצדיק הזה ראו אתם: ויענו כל־העם לאמר דמו
 26 עלינו ועל־בנינו: אז שלח להם את בר־אבא ואת ישוע יסר
 27 בשוטים ויתנהו להצלב: ויקחו אנשי צבא הפחה את־ישוע
 אל־חצר המשפט הוא פרטורין ויזעיקו עליו את כל־הגדוד:

28, 29 ויפשיטו אתו וילבישהו מעיל ארגמן: וישרגו כתר קוצים
 וישמו על־ראשו וקנה בימינו ויכרעו לפניו על־ברכיהם
 30 ויהתלו בו לאמר יחי מלך היהודים: וירקן בפניו ויקחו
 31 את־הקנה ויכהו על־ראשו: ואחרי אשר התלו בו הפשיטו
 אתו את־המעיל וילבישהו את־בגדיו ויוליכהו לצלב אתו:
 32 וכאשר יצאו פגעו באיש קוריני ושמו שמעון אתו אלצו
 33 להלך אתם ולשאת לו את־צלבו: ויבאו אל־המקום הנקרא
 34 גלגלתא אשר יאמר מקום הגלגלת: ויתנולו יין מהול
 35 בראש לשתות ויטעם ולא אבה לשתותו: ויצלבו אתו שם
 ויחלקו את־בגדיו ויפילו עליהם גורל למלאת את אשר־
 נאמר בפי הנביא יחלקו בגדי להם ועל־לבושי יפילו גורל:
 36, 37 וישבו וישמרו אתו שמה: וישמו דבר אשמתו בכתבת מעל
 38 לראשו זה הוא ישוע מלך היהודים: ואחרי־כן נצלבו עמו
 39 שני אנשי־חמם אחד מימינו ואחד משמאלו: והעברים שם
 40 גדפו אתו ויניעו אחריו את־ראשם: ויאמרו אתה הוא ההרס
 את־היכל והבונה אתו בשלשת ימים הושיעה את־נפשך
 41 אם בן־אלהים אתה רדה מן־העץ: וכן גם־שחקו עליו ראשי
 42 הכהנים עם־הסופרים והזקנים לאמר: את־אחרים הושיע
 ואת־נפשו לא יוכל להושיע אם־מלך ישראל הוא ירד־נא
 43 עתה מן־העץ ונאמין בו: בטח באלהים יצילהו כי חפץ
 44 בו כי הלא אמר בן־האלהים אני: וגם־אנשי־החמם אשר
 45 נצלבו עמו חרפהו כמו־כן: וחשך כסה את־פני כל־הארץ
 46 מן־השעה הששית עד השעה התשיעית: ובשעה התשיעית
 צעק ישוע בקול גדול לאמר אלהי אלהי למה שבקתני
 47 אשר יאמר אלי אלי למה עזבתני: ומן־העמדים שם כאשר
 48 שמעו אמרו הוא קרא אל־אליהו: וימהר אחד מהם וירץ
 49 ויקח ספוג אשר מלאו חמץ וישימהו על־קנה וישקהו: ויתר
 האנשים אמרו הרף ונראה אם־יבא אליהו להושיע לו:
 וישוע הסוף ויקרא בקול גדול ויפקד את־רוחו: והנה פרכת

ההיכל נקרעה לשנים קרעים מלמעלה למטה ארץ רעשה
 וצורים התבקעו: וקברים נפתחו ויקיצו רבים מעצמות
 הקדושים אשר בארץ ישנים המה: ויצאו מקבריהם אחרי
 תקומתו ויבאו אל-עיר הקדש ויראו לרבים: ושרהמאה
 והאנשים אשר אתו השמרים את-ישוע בראותם את-הרעש
 ואת-כל-אשר קרה חרדו עד-מאד ויאמרו אכן זה היה
 בן-אלהים: ונשים רבות אשר הלכו אחרי ישוע מן-הגליל
 לשרתו היו ראות את-הנעשה שם מרחוק: וכינהן היתה
 מרים המגדלית ומרים אס-יעקב ויוסי ואם בני זכדי: ויהי
 בערב ויבא איש עשיר מן-הרמתים ושמו יוסף וגם-הוא
 היה אחד מתלמידי ישוע: הוא בא אל-פילטוס וישאל ממנו
 את-גוף ישוע ויצו פילטוס כ-י-ינתן לו: ויקח יוסף את-הגוף
 ויעטו בתכריך-בד טהור: וישימהו בקבר חדש אשר
 הצב-לו בצור ויגל אבן גדולה על-פי הקבר וילך: ומרים
 המגדלית ומרים האחרת היו יושבות שם ממול הקבר: ויהי
 ממחרת אחרי ערב השבת ויקהלו ראשי הכהנים והפרושים
 אל-פילטוס: ויאמרו אדנינו זכרנו כי בעודנו חי אמר
 המתעה ההוא מקצה שלשת ימים אקום: לכן צוה-נא לנצר
 את-הקבר עד-יום השלישי פן-יבאו תלמידיו כלילה וגנבוהו
 ואמרו אל-העם הנה-קם מן-המתים ורעה המרמה האחרנה
 מן-הראשנה: ויאמר אליהם פילטוס הא-לכם אנשי משמר
 לכו ונצרו כאשר תדעון: וילכו ויצרו את-הקבר ויחתמו
 את-האבן ויעמידו עליו את-המשמר:

ויהי אחר השבת לפנות-בקר באחד-בשבת ותבא מרים
 המגדלית ומרים האחרת לראות את-הקבר: ויהי רעש
 גדול כ-מלאך יהוה ירד מן-השמים ויבא ויגל את-האבן
 מן-הפתח וישב עליה: ומראהו כברק ולבושו לבן כשלג:
 ומאימתו אנשי המשמר נבהלו ויהיו כמתים: ויען המלאך
 ויאמר אל-הנשים אל-תיראן הן ידעתי כי את-ישוע הנצלב
 תבקשנה

6 תבקשנה: איננו פה כי הוא קם כאשר אמר באנה וראינה
 7 את־המקום אשר שכב־שם האדון: ומהרתן אל־תלמידיו
 8 ואמרתן כי הוא קם מן־המתים והנה הוא הולך לפניכם
 9 הגלילה ושם תראו אתו הנה אמרתי לבן: ותצאנה ברגע
 10 מן־הקבר ביראה ובששון רב ותרצנה להגיד לתלמידיו:
 11 הנה הלכות לספר אל־תלמידיו וירא אליהן ישוע ויאמר
 12 שלום ותגשנה ותאחזנה ברגליו ותשתחוין לו: ויאמר אליהן
 13 ישוע אל־תיראנה לכנה הגדנה לאחי כי ילכו הגלילה ושם
 14 יראוני: ויהי בלכתן והנה אנשים מאנשי המשמר באו
 15 העירה ויגידו לראשי הכהנים את־כל אשר קרה: ויקהלו
 16 עִם־הזקנים ויועצו ויתנו־כסף רב אל־אנשי הצבא לאמר:
 17 אמרו כי־באו תלמידיו לילה ויגנבהו בעוד אנחנו ישנים:
 18 וכי־ישמע הדבר לאזני הפחה אנחנו נדבר על־לבו והיינו
 19 למגן לכם מכל־רע: ויקחו את־הכסף ויעשו כאשר שמו
 20 בפיהם והשמועה הזאת יצאה בין היהודים עד היום הזה:
 ואחד עשר התלמידים הלכו הגלילה אל־ההר ההוא אשר
 יעד להם ישוע: ויהי כראותם אתו וישתחוו־לו ויש מהם
 פסחו על־שתי סעפים: ויגש ישוע וידבר אליהם לאמר
 נתן־לי כל־משל בשמים ובארץ: לכו אל־כל־העמים
 להורתם ולעשתם לי לתלמידים ולטבל אתם בשם האב
 והבן ורוח הקדש: ולמדתם אתם לשמר את־כל־אשר צויתי
 אתכם והנה אנכי אהיה עִמְכֶם עד־אחרית השנים לעת קץ
 העולם אמן:

הבשורה אשר למרקום

תחלת הבשורה לישוע המשיח בן־האלהים: ככתוב א, 2
בדברי הנביאים הנני שלח מלאכי לפניך ופנה־דרךך
לפניך: קול קורא במדבר פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו: 3
ויבא יוחנן לטבל במדבר והוא קרא אלהים לשוב 4
מדרכם ולהטבל לסליחת עונם: ויצאו אליו כל־ארץ יהודה 5
וכל־ישיבי ירושלים ויטבלו על־ידו בתוך הירדן בהתודתם
את־חטאתיהם: ויוחנן לבושו שער גמלים ואזור עור אזור 6
במתניו ומאכלו חגבים ודבש מיער: ויקרא לאמר הנה 7
חסין ממני בא אחרי אשר קל־ערך אני מברע לפניו להתיר
שרוך נעליו: אני מטבל אתכם במים אך הוא יטבל אתכם 8
ברוח־הקדש: ויהי בימים ההם ויבא ישוע מנצרת מן־הגליל 9
ויטבל על־יד יוחנן בירדן: והוא אך־עלה עלה מן־המים 10
וירא והנה נפתחו השמים והרוח ירדה עליו בדמות יונה:
ויהי קול מן־השמים אתה הוא בני יידי בכ רצתה נפשי: 11
ואחרי־כן נשאו הרוח וינחהו במדבר: ויהי במדבר ארבעים 12, 13
יום עס־חית השדה וינסהו השטן ומלאכי אלהים שרתהו:
ואחרי אשר הסגר יוחנן בא ישוע הגלילה ויקרא את־ 14
בשורת מלכות האלהים: ויאמר הנה מלאו הימים ומלכות 15
האלהים קרבה לבא שובו מדרכיכם והאמינו בבשורה:
ויהי בלכתו על־שפת ים־הגליל וירא את־שמעון ואת־אנדרי 16
אחי שמעון פרשים מכמרת על־פני הים כי דיגים היו:
ויאמר אליהם ישוע לכו אחרי ואעשה אתכם לדיגי אדם: 17
ויעזבו את־מכמרותם כרגע וילכו אחריו: ויעבר מעט־מזער 18, 19
וירא את־יעקב בן־זבדי ואת־יוחנן אחיו וגס־הם באניה
מתקנים מכמרות: ויקרא אליהם פתאם ויעזבו את־זבדי 20
אביהם באניה עס־הפעלים השכירים וילכו אחריו: ויבאו 21

אֶל־כַּפְר־נְחוּם וַיַּחַשׁ לְבָא בְיוֹם הַשַּׁבָּת אֶל־בֵּית־הַכְּנֶסֶת
 וַיִּלְמַד שָׁמָּה׃ וַיִּתְמָהוּ עַל־תּוֹרָתוֹ כִּי יָדַע לְלַמְדֵם כַּאִישׁ אֲשֶׁר
 22 שְׁלֹטוֹן בִּידוֹ וְלֹא כַסּוּפְרִים׃ וְשֵׁם נִמְצָא אִישׁ בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת
 23 אֲשֶׁר דִּבֶּק בּוֹ רוּחַ טְמֵאָה וַיִּצְעַק לֵאמֹר׃ הוּי יֵשׁוּעַ הַנַּצְרִי
 24 מַה־לָּנוּ וְלָךְ הָאֵם לְהַשְׁמִידֵנוּ בְּאֵת הַלֵּא יִדְעֶתִיךָ מִי אַתָּה
 25 קְדוֹשׁ הָאֱלֹהִים׃ וַיַּגְעֲרֻבוּ יֵשׁוּעַ לֵאמֹר דֵּם וַצֵּא מִמֶּנּוּ׃
 26 וַיִּטְרַף אֹתוֹ רוּחַ הַטְּמֵאָה וַיִּצְעַק צַעֲקָה גְדֹלָה וְאַחֲרֵי־כֵן יָצָא
 27 מִמֶּנּוּ׃ וַיִּשְׁתְּאוּ כָלֵם וַיִּתְמָהוּ אִישׁ אֶל־אֲחָיו לֵאמֹר מַה־זֹּאת
 28 מַה־תּוֹרָה חֲדָשָׁה אֲתוֹ כִּי גַם־אֶת־הַרוּחוֹת הַטְּמֵאוֹת הוּא
 29 מְצוּהָ בְעִזּוֹזוֹ וְהֵן שִׁמְעוֹת בְּקִלּוֹ׃ וְשָׁמְעוּ יָצָא עַד־מַהֲרָה
 30 בְּכָל־הַכּוֹר וּמַסְכִּיב לַגְּלִיל׃ וַיֵּצְאוּ מִבֵּית־הַכְּנֶסֶת וַיִּבְאוּ
 31 בֵּיתָה שִׁמְעוֹן וְאַנְדְרִי וְעֵמָהֶם גַּם־יַעֲקֹב וַיּוֹחֲנִן׃ וַחֲתַנְתָּ שִׁמְעוֹן
 32 שֹׁכֵבָה חוֹלֵת־קִדְחָת וּכְבֹאוּ סִפְרוּ לוֹ עַל־דְּבַר מַחֲלָתָהּ׃ וַיִּגַּשׁ
 33 וַיַּחֲזֹק בִּידָהּ וַיִּקְיָמָהּ וְהַקִּדְחָת רִפְתָּה מִמֶּנָּה וְתִקֵּם וְתִשְׁרַת
 34 אַתָּם׃ וַיְהִי בְעֶרְבַּ אַחֲרָי בּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ וַיִּבְיֵאוּ אֵלָיו אֵת
 35 כָּל־הַחוֹלִים וְאֵת אֲשֶׁר רוּחַ רָעָה מִבְּעֵתָם׃ וְכָל־יּוֹשְׁבֵי הָעִיר
 36 נֹאֲסָפוּ יַחַד פֶּתַח הַבַּיִת׃ וַיִּרְפָּא רַבִּים מֵהֶם אֲשֶׁר חָלוּ
 37 בְּתַחֲלָאִים שׁוֹנִים וְרוּחוֹת רָעוֹת רַבּוֹת גִּרְשׁ וְלֹא־נָתַן לְרוּחוֹת
 38 הָרָעוֹת לְדַבֵּר דְּבַר כִּי יָדְעוּ מִי הוּא׃ וַיִּשְׁכַּם מִמַּחֲרַת טָרַם
 39 עָלָה הַשַּׁחַר וַיֵּצֵא וַיִּפְגַּע בְּמִקּוֹם חָרָב וַיִּתְפַּלֵּל שָׁמָּה׃ וְשִׁמְעוֹן
 40 וְהָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר אֲתוֹ חָרְדוּ אַחֲרָיו׃ וַיִּמְצְאוּהוּ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 41 הִנֵּה כָלֵם מִבְּקָשִׁים פְּנִיךָ׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם לָכוּ וּנְסוּרָה מִזֶּה
 42 אֶל־עָרֵי הַפְּרוּזוֹת הַקְּרִיבוֹת לָנוּ וְקִרְאתִי גַם־שָׁמָּה כִּי עַל־כֵּן
 43 יָצֵאתִי מִבֵּיתִי׃ וַיִּסֵּר אֶל־בֵּית־הַכְּנֶסֶת בְּכָל־הַגְּלִיל וַיִּקְרָא
 44 שֵׁם וַיִּגְרַשׁ אֶת־הַשָּׂדִים׃ וַיִּבֹא אֵלָיו אִישׁ מִצְרַעַ וַיִּתְחַנֵּן וַיִּכְרַע
 45 לְפָנָיו וַיֹּאמֶר אֲסִחֲפֵץ אֶתָּה הֲלֹא תוֹכֵל לְטַהֲרֵנִי׃ וַיִּרְחַם עָלָיו
 46 יֵשׁוּעַ וַיּוֹשֵׁט אֶת־יָדוֹ וַיַּגְעֲבוּ וַיֹּאמֶר חֲפֵץ אֲנִי וְטַהַר׃ עוֹד
 47 הַדְּבַר בְּפִיו וְהַצְרַעַת סָרָה מִבְּשָׂרוֹ כַּרְגַע וַיִּטְהַר׃ וַיַּעַד־בוּ
 48 וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעַל־פְּנֵיו׃ לֵאמֹר רֵאָה אֶל־תְּגִיד לְאִישׁ דְּבַר
 49 רִקְבֵלְךָ וְהִרְאָה לְעֵינַי הַכֹּהֵן וְהִקְרַב אֶת־הַקְּרָבָן עַל־טַהֲרֶתְךָ
 כַּאֲשֶׁר

- 45 כאשר צוה משה לעדות להם: ויהי כצאתו ויחל להגיד ולהשמיע את־הדבר ברבים עד אשר לא־יכל עוד ישוע לבא בעיר בגלוי כי אס־התגורר בחוץ בציה וערבה ויבאו אליו מכל־עבר ופנה:
- ב ויהי מימים וישב אל־כפר־נחום והקול נשמע לאמר הנה ב הוא ישב בבית: ויקהלו אליו רבים מהרה עד־אשר לא־נשא אתם המקום לעמד יחדו אף־לנכה הפתח מחוץ וידבר אליהם את־דבריו: ויבאו אליו אנשים מביאי איש נכה עצמות וארבעה נשאים אתו: וכאשר לא יכלו לגשת אליו מרב העם הסירו את־הגג מעל־הבית אשר הוא ישב בו ויורידו דרך שם את־המשכב אשר נכה העצמות שכב עליו: כראות ישוע את־אמונתם ויאמר אל־נכה העצמות בני נסלחו־לך חטאתיך: ואנשים מן־הסופרים ישבו שם מדברים אל־לבם לאמר: למה מדבר גדופים כאלה מי יוכל לסלח חטאים בלתי האלהים לבדו: ועד־מהרה ידע ישוע ברוחו כי־כן חשבו בלבם ויאמר אליהם למה־זה תהגו כזאת בלבכם: כי מה נקל אס־לאמר אל־נכה העצמות נסלחו־לך חטאתיך או לאמר קום שא את־משכבך והתהלך: אך למען תדעון כי יש רשיון לבן־האדם בארץ לסלח חטאים אז אמר אל־נכה העצמות: הנה אני אמר לך קום שא את־משכבך ולך־לך אל־ביתך: וימהר ויקם וישא את־משכבו ויצא לעיני כלם ופלצות אחזה את־כלם ויתנו כבוד לאלהים לאמר מעולם לא־ראינו כזאת: ויוסף ויצא אל־שפת הים וכל־העם באו אליו וישם את־תורתו לפניהם: כאשר עבר משם ראה את־לוי בן־חלפי ישב בבית המכס ויאמר אליו לך אחרי ויקם וילך אחריו: ויהי בשבתו על־הלחם בביתו וישבו מוכסים וחטאים רבים עם־ישוע ותלמידיו כי רבים היו אשר הלכו אחריו: ויראו הסופרים והפרושים כי הוא אכל עם־החטאים והמוכסים ויאמרו

ויאמרו אל־תלמידיו מדוע הוא אכל ושתה עם־המוכסים
 17 והחטאים: וישמע ישוע ויאמר אליהם החזקים אין להם דבר
 עם־הרפא כי אם־החולים לא־באתי לקרא לצדיקים לבא
 18 אלי כי אם־לחטאים לתשובה: ותלמידי יוחנן והפרושים
 אשר ענו בצום נפשם באו ויאמרו אליו על־מה תלמידי
 19 יוחנן והפרושים צמים ותלמידך לא יצמו: ויאמר אליהם
 ישוע הכי יצמו בני החתנה בעוד החתן עמם כל־עוד אשר
 20 החתן בתוכם לא יוכלו לצום: הגה ימים באים ולקח מהם
 21 החתן ואז יצמו בימים ההם: ואין־תפריס טלאה חדשה
 על־שמלה בלה פן־הטלאה החדשה במלאתה תגרע מן־
 22 השמלה הבלה ותוסיף על־קרעיה: ותירוש לא יתן בנאדות
 בלים פן־יבקע התירוש את־הנאדות ונשפך היין והנאדות
 23 יכליון אבל תירוש יתן בנאדות חדשים: ויהי היום וילך
 בשדה קמה בשבת ותלמידיו בעשותם דרכם שם החלו
 24 לקטף מלילות בידם: ויאמרו אליו הפרושים ראה מדוע
 25 הם עשים את אשר־לא יעשה בשבת: ויאמר אליהם הלא
 קראתם את־אשר עשה דוד בהיותו בחסר ובכפן הוא ואלה
 26 אשר אתו: אשר בא אל־בית האלהים בימי אביתר הכהן
 הגדול ויאכל את־לחם הפנים ויתן גם־לאנשיו אשר על־פי
 27 התורה לא יאכל בלתי אם־הכהנים לבדם: ויאמר אליהם
 הן השבת הוכן בעבור האדם ולא האדם בעבור השבת:
 28 על־כן בן־האדם גם־אדון השבת הוא:

1, 2 ויוסף ויבא אל־בית־הכנסת ושם־איש אשר ידו יבשה: והם
 ארבו לו אם־ירפאהו בשבת למען תמצא ידם לשטנו:
 3, 4 ויאמר אל־האיש אשר ידו יבשה קום ועמד בתוך הקהל: אז
 אמר אליהם הכי כדת להיטיב בשבת או להרע להציל נפש
 5 או לשחתה ויחרישו: וישקף אליהם מסביב בפנים זעפים
 כי מר־לו מאד מקשי לבם ויאמר אל־האיש ההוא הושט
 6 את־ידך וישט אתה ותשב ידו לאיתנה כאחרת: והפרושים

7 יצאו ויחישו להועץ עם־אנשי הורדוס כמה להשחיתו: ויפן
 ישוע ויעבר משם עם־תלמידיו דרך הים והמון עם־רב הלכו
 8 אחריו מן־הגליל ומן־יהודה: ומירושלים ומאדום ומעבר
 לירדן ומסביבות צר וצידון קהל גדול באו אליו כי שמעו
 9 את כל־אשר עשה: ויאמר אל־תלמידיו להכנילו אניה
 קטנה מפני המון העם לבלתי ידחקון אתו: כי העלה ארכה
 10 לרבים עד־אשר התמלאו עליו כל־המנגעים ברצותם לנגע
 בו: ואלה אשר רוח טמאה במ בראותם אתו נפלו לפניו
 11 ויצעקו לאמר אתה הוא בן־האלהים: והוא גער גער במ
 12 לבלתי יודיעו מי הוא: ויעל אל־ההר ויקרא אל־אלה אשר
 13 חפץ במ ויבאו אליו: ויפקד שנים עשר אנשים להיות
 14 אצלו ולקרא את־בשורתו בכל אשר ישלחם: וכח נתן
 15 בידם לרפא את־התחלאים לגרש רוחות רעות: ויכנה
 16 את־שמעון בשם פטרוס: ואת־יעקב בן־זבדי ואת־יוחנן
 אחי יעקב כנה בשם בני־רגש אשר הוא כשם בני־רעם:
 17 ואת־אנדרי ואת־פילפוס ואת־בר־תלמי ואת־מתתיהו ואת־
 תומא ואת־יעקב בן־חלפי ואת־תדי ואת־שמעון הכנעני:
 18 ואת־יהודה איש־קריות הוא המסגיר אתו ויבא הביתה:
 19 והמון העם נקבצו שם לרב עד כי־לא יכלו לאכל־לחם:
 20 וכאשר שמעו בני משפחתו יצאו להחזיק בו כי אמרו סר
 21 טעמו: והסופרים אשר ירדו מירושלים אמרו כי בעל־זבוב
 22 דבק בו וכי על־ידי שר־השדים הוא מגרש את־השדים:
 23 ויקרא אליהם לבא אליו ויפתח במשל פיו לאמר איך יוכל
 24 השטן לגרש את־השטן: הלא ממלכה הנפלגה על־נפשה
 25 הממלכה ההיא לא תקום: ובית הנפלג על־נפשו הבית
 26 ההוא לא־יוכל לקום: ואם־השטן קם על־נפשו כי נפלגה
 27 רוחו לא־יוכל קום כי בא עד־קצו: לא יוכל איש לבא בית
 הגבור ולשלל את־כליו אם־לא יאסר את־הגבור ראשנה
 28 ואחר ישלל את אשר בביתו: אמן אני אמר לכם הן יש

29 סליחה לבני אדם על-כל-עונותם וגדפתם אשר יגדפון:
 אפס המגדף את-רוח הקדש לא תהיה-לו סליחה עדי-עד
 30 כי ינתן למשפט בפללים לעולמי עולמים: כי-הם אמרו רוח
 31 טמאה דבקה בו: ויבאו אמו ואחיו ויעמדו מחוץ וישלחו אליו
 32 לצאת אליהם: ועס-רב אשר ישבו סביב לו אמרו אליו הנה
 33 אמך ואחיך מחוץ מבקשים לראותך: ויען ויאמר אליהם מי
 34 אמי ומי אחי: ויבט כה וכה אל-הישיבים סביב לו ויאמר
 35 הנה אמי ואחי: כי איש איש אשר יעשה רצון האלהים הוא
 אחי ואחתי ואמי:

ד וישב ויחל ללמד עוד הפעם על-שפת הים והמון עס-רב
 נקהלו אליו עד אשר-ירד וישב באניה בתוך הים וכל-העם
 2 עמדים על-החוף ביבשה: ויאלפם דברים רבים במשליו
 3 ויטף אליהם לקחו: האזינו לאמרי-פי הנה הזרע יצא לזרע:
 4 ויהי בזרעו ויפזר מן-הזרע על-יד הדרך ויבא עוף השמים
 5 ויאכלנו: ויש מן-הזרע אשר נפל על-אדמת סלע ולא היה
 שם די עפר וימהר לצמח מבלי אשר היה לו עמק אדמה:
 6 ויהי כזרח השמש ויצרב וייבש כי לא היה-לו שרש למטה:
 7 ויש אשר נפל אל-הקצים ויעלו הקצים ויבלעוהו ולא עשה
 8 תבואה: ויש אשר נפל על-חלקה טובה ויוצא פרי תבואה
 הלך הלך ורב עד אשר-עשה שלשים שערים וששים
 9 שערים ומאה שערים: ויאמר אליהם מי אשר אזנים לו
 לשמע ישמע: ויהי בשבתו לבדו ויבאו אלה אשר דבקו בו
 11 עס-שנים העשר וישאלוהו על-דבר משליו: ויאמר אליהם
 לכם נתן לדעת רזי מלכות האלהים ואלה אשר מבחוץ רק
 12 משלים ישמעו בכל: למען ראו יראו ולא ידעו ושמעו ישמעו
 13 ולא יבינו פן-ישובו ונסלח להם: ויאמר אליהם אם-המשל
 14 הזה לא הבינותם אך תבינו שאר המשלים: הזרע הלא
 15 הוא הזרע את-דבר המלכות: ואשר על-יד הדרך הם אלה
 אשר יקבלו את-הזרע בשמעם את-אשר נאמר להם אך

16 השטן יחיש לבוא ונשא את־הזרע הזרוע כם: וכן הזרע
 הזרוע על־חלקת סלע הם אלה אשר ימהרו לשמע את־דבר
 17 המלכות בשמחה: אפס כִּי־אין להם שרש בנפשם ורק
 כמעט רגע יעמדו ואחר־יכן כי תקרה כל־צרה ורדפו אתם
 18 על־דבר אמונתם ישללו כרגע: והזרע הזרוע אל־הקצים
 19 הם אלה אשר ישמעו דבר־המלכות: ודאגות העולם הזה
 ונכלי העשר וחפצים אחרים באים ומבלעים את־הדבר ולא
 20 יעשה־צמח: והזרע הזרוע בחלקה הטובה הם השמעים
 את־הדבר ויצפנהו עד אשר־ינוב תנובה שלשים שערים
 21 וששים שערים ומאה שערים: ויאמר אליהם היובא הנר
 לשומו תחת האיפה או תחת המטה ולא להעלתו אל־
 22 המנורה: כי אין־דבר נעלם אשר לא־יגלה ואין נסתר
 23, 24 אשר־לא יצא לאור: מי אשר אזנים לו לשמע ישמע: ויאמר
 אליהם שימו לבכם לאשר אתם שמעים במדה אשר אתם
 25 תמדו בה ימד לכם גם־אתם ועוד יתן לכם נוספות: כי מי
 אשר ישללו יתן לו עוד ומי אשר אין־לו יקח ממנו גם אשר
 26 ישללו: ויאמר עוד נמשלה מלכות האלהים כאיש השת זרע
 27 בארץ: והלך־לו לישון וקם לילה ויום והזרע יצמח ויגדל
 28 אך איכה נעשתה כזאת הוא לא ידע: כי הארץ תוציא
 צמחה מאליה את־הקנה ראשנה אחר־יכן את־השבולת
 29 ואחר־יכן את־החטה בשבולת המלאה: ואז יחיש יניף מגל
 30 על־תבואת הקמה כי בשל קציר: ויוסף ויאמר מהדמות
 31 למלכות האלהים ומה־משל נשוה־לה: דמיונה לגרגר
 חרדל אשר הושת בארץ והוא קטן מכל־זרע אשר על־פני
 32 האדמה: ואחרי אשר נזרע יציץ יגדל מכל־ירק וענפים
 33 גדולים יוציא עד־אשר עוף השמים יקננו בצלו: ובמשלים
 34 רבים כאלה הטיף אליהם מלתו כפי־אשר יכלו שאת: ולא
 דבר אליהם דבר בבלי משל ובשבתו עמ־תלמידיו לבדם
 35 באר להם את־המשלים כלם: ביום ההוא לעת ערב אמר
 אליהם

36 אליהם נעברה־נא אל־עבר הים: וישלחו את־המון העם
 ויעבירו אתו באניה ההיא אשר ישב בה מאז ואניות אחרות
 37 סביב לו: ותקם סופה וסערה גדולה בים והגלים שטפו
 38 אל־האניה עד־למלאותה מים: והוא נרדם בירכתי האניה
 והכסתות מראשתיו ויעירו אתו לאמר רבנו הכי לא תחוש
 39 לנו כי אבדים אנחנו: ויעור ויגער ברוח ויאמר אל־הים דם
 40 והרגע וישתק הרוח ותהי דממה גדולה: אז אמר אליהם
 41 מדוע כה תחרדון העוד אין אמן בכם: והם יראו יראה
 גדולה ויאמרו איש אל־אחיו מי הוא זה אשר גס־הרוח והים
 מקשיבים לקולו:

ה, 2 ויבאו אל־עבר הים אל־מקום מושב הגרזיים: והוא יצא
 מן־האניה והנה־איש יצא לקראתו מן־הקברים אשר־רוח
 3 טמאה מבעתו: ומושבו היה בין הקברים ולא יכל עוד
 4 איש לאסר אתו ואף לא בזקים: כי־פעמים רבות נאסר
 בזקים ובכבלי ברזל וינתק את־הזקים ואת־הכבלים שבר
 5 ולא היה לאל יד־איש לכבשו: והיה צעק תמיד לילה ויומם
 6 בין הקברים וההרים וטרף באכנים נפשו: ויהי כראתו
 7 את־ישוע מרחוק וירץ וישתחו לו: ויצעק בקול גדול ויאמר
 מה־לי ולך ישוע בן־אל עליון הנני משביעך באלהים כי
 8 לא תענני: כי הוא אמר אליו צא רוח טמאה מן־האיש
 9 הזה: וישאלהו לאמר מה־שמך ויאמר מחנים שמי כי־רבים
 10 אנחנו: ויפצרו־בו מאד לבלתי שלחם אל־מחוץ לארץ:
 11, 12 ועדר חזירים רבים היה רעה שם מצלע ההר: ויתחננו־לו
 13 לאמר שלחנו־נא אל־החזירים ונבואה בהם: וינח להם ישוע
 והרוחות הטמאות האלה יצאו ותבאנה אל־תוך החזירים
 וישטף כל־העדר במורד אל־תוך הים והם כלם כאלפים
 14 טבעו בים: ורעי החזירים נסו ויגידו את־הדבר בעיר
 15 ובשדה ויצאו בני המקום לראות את אשר נהיתה: ויבאו
 אל־ישוע ויראו את־האיש בעל מעון השדים בעל מחנים

16 והוא ישב מלבש בגדים ודעתו ישרה וייראו: והראים
 את־המעשה בעיניהם ספרו להם את־אשר נעשה לבעל
 17 מעון השדים ולעדר החזירים: ויחלו לפצ־רבו כי יעבר
 18 מגבוליהם: וירד אלהאניה ובעל מעון השדים פגע בו
 19 לתתו להיות אצלו: ולא נתנו ישוע אך אמר אליו שוב
 לביתך ולמולדתך והגד להם מה־עשה לך יהוה ומה־רבו
 20 רחמיו אליך: וילך ויחל להשמיע בדכפולים את אשר עשה
 21 לו ישוע ויתפלאו כלם: וישב ישוע ויעבר באניה אל־עבר
 22 הים ועס־רב נקבצו אליו והוא עמד על־שפת הים: והנה
 אחד ראשי בית־הכנסת בא אליו ושמו יאיר וכראתו אתו
 23 נפל לרגליו ארצה: ויתחנן אליו מאד לאמר בתי הילדה
 הגיעה עד־שערי מות הוא־ל־נא ובא שים ידיך עליה ושבה
 24 ותחי מחליה: וילך אתו והמון עס־רב הלכו אחריו וידחקו:
 25 ואשה זבה היתה שם אשר ימי זובה נמשכו שנים עשרה
 26 שנה: והיא נשאה מכאובים רבים מידי רפאים שונים וכל
 אשר־לה פזרה בלתי הועיל כי נגעה הלך הלוך וקשה:
 27 ויהי כשמעה את־שמע ישוע ותבא בקרב המון העם מאחריו
 28 ותגע בכנף בגדו: כי אמרה כלבה אם רק־אגע בכגדיו
 29 ואושעה: וייבש מקור דמיה פתאם ותכר כי נרפא הנגע
 30 בבשרה: וישוע ידע בנפשו כרגע כי גבורה יצאה ממנו ויפן
 31 בתוך העם ויאמר מי־נגע בכגדי: ויאמרו אליו תלמידיו הנך
 ראה כי העם ידחקון מסביב ואתה תשאל מי־נגע בכגדי:
 32, 33 ויבט מסביב לראות אתה אשר עשתה כזאת: והאשה יראה
 וחרדה כי ידעה את־אשר נעשה לה ותבא ותפל לפניו
 34 ארצה ותגד־לו האמת: ויאמר אליה בתי אמונתך הושיעה
 35 לך לכי לשלום וחיתה נפשך מתחלואיכי: עודנו מדבר
 ואנשי ראש בית־הכנסת באו מביתו ויאמרו מתה בתך
 36 ולמה־זה תלאה עוד את־הרבי: כשמוע ישוע את־הדבר
 האמור ויאמר אל־ראש בית־הכנסת אל־תירא אך־האמן:
 ולא

37 ולא נתן לאיש ללכת עמו בלתי לפטרום ויעקב ויוחנן
 38 אחי יעקב: ויבאו בית־ראש בית־הכנסת וירא את־מהומת
 39 הבכים ואת־המיללים הרבים: ויבא ויאמר אליהם מה־
 40 תהמו ומה־תבכו הילדה לא מתה כי אפי־שנה היא: וילעגו
 לו אך הוא הוציא את־כלם מן־הבית ויקח את־אבי הנערה
 ואת־אמה ואת־אשר אתו ויבא החדרה אשר הנערה שמה:
 41 ויחזק ביד הנערה ויאמר טליתא קומי אשר יאמר נערה
 42 קומי: ותקם הנערה פתאם ותהלך והיא בת־שנים עשרה
 43 שנה ויתפלאו הפלא ופלא: ויצו עליהם ויזהירם לבלתי יודע
 הדבר לאיש או אמר לתת־לה לאכל:

1 ויצא משם ויבא אל־ארץ מולדתו ותלמידיו הלכו אחריו:
 2 ויהי ביום השבת ויחל ללמד בבית־הכנסת ורבים שמעו
 ויתמהו לאמר מאין לזה כל־אלה מה־מנת חכמתו ואיך
 3 נפלאות כאלה תעשינה ידיו: הלא זה הוא החרש בן־מרים
 ואחי יעקב ויוסי ויהודה ושמעון וגם־אחיותו הלא כלן אתנו
 4 פה כי הוא היה להם לאבן נגף: ויאמר אליהם ישוע אין
 נביא בכלי כבוד זולתי בארץ מולדתו בקרב משפחתו
 5 ובתוך ביתו: ולא יכל לעשות נפלאות שמה בלעדי חולים
 6 אחדים אשר שם ידיו עליהם וירפאם: ושמה ההזיקתהו
 7 מפני חסר אמונתם וילך ויסב ללמד בכפרים: ויקרא
 אל־שנים העשר ויחל לשלח אתם שנים שנים וכח נתן בידם
 8 על־רוחות השמאה: ויצו אתם לבלתי ישאו צדה לדרכם
 9 זולתי מטה לברו ולא לחם ולא ילקוט ולא כסף בכים: כי
 אם־להנעיל סנדל לכף רגלם וחליפות בגדים בליילבשו:
 10 ויאמר אליהם כי תבאו לאחד הבתים באחד המקומות שבו
 11 בבית ההוא עד־אשר תעברון: וכל־אשר לא־יאספו אתכם
 הביתה ולא ישמעו בקלכם צאו משם ונערתם את־האבק
 מעל רגליכם לעדות להם אמן אני אמר לכם לסדם ולעמרה
 12 יקל ביום הדין מן־העיר ההיא: ויצאו ויקראו אל־העם

13 לשוב: ויגרשו רוחות רעות רבות ואת־חולים רבים סכו
 14 בשמן וירפאו אתם: וישמע המלך הורדוס על־ישוע כי נודע
 היה שמו בארץ ויאמר כי יוחנן המטבל קם מן־המתים
 15 על־כן גברה ידו לעשות נפלאות: ויש אשר אמרו כי־הוא
 אליהו ואחרים אמרו כי־הוא נביא או באחד הנביאים:
 16 והורדוס שמע ויאמר זה הוא יוחנן אשר נשאתי את־ראשו
 17 מעליו הוא קם מן־המתים: הוא הורדוס אשר שלח ויתפש
 ביוחנן ויאסרהו ויתנהו בבית הסהר על־דבר הורודיה אשת
 18 פילפוס אחיו אשר אתה לקח לו לאשה: כי יוחנן אמר אל־
 19 הורדוס לא כתורה לקחת אשת אחיך לך לאשה: ותשטם
 20 אתו הורודיה ותבקש להמיתו ולא יכלה לו: כי הורדוס
 היה ירא את־יוחנן באשר ידע כי איש צדיק וקדוש הוא ויגן
 21 עליו ורבות עשה לפי דברו אשר אוה לשמע לו: ויהי היום
 הוא יום הולדת את־הורדוס ויעש משתה לגדליו לשרי אלפיו
 22 ולראשי הגליל: ותבא בת־הורודיה ותרקד־שם במחול
 ותיטב בעיני הורדוס ובעיני הישבים במסבו ויאמר המלך
 23 אל־הנערה שאלי ממני ואתן־לך כל־בקשתך: וישבע לה
 לאמר כל־אשר תשאל ממני גם עד־חצי המלכות כן
 24 אעשה לך: ותצא ותאמר אל־אמה מה אשאל ותען לאמר
 25 את־ראש יוחנן המטבל: ותמהר ותשב אל־המלך ותאמר
 שאלתי כי תתן־לי כיום בספל את־ראש יוחנן המטבל:
 26 ויתעצב המלך עד־מאד אפס בעבור השבועה והישבים עמו
 27 במסבו לא אבה להשיב את־פניה: וימהר המלך וישלח
 אחד מן־הטבחים ויצוהו להביא את־ראש יוחנן וילך ויכרת
 28 את־ראשו בבית הסהר: ויביאהו בספל ויתנהו לנערה
 29 והנערה נתנה אתו לאמה: וישמעו תלמידיו ויבאו וישאו
 30 את־החלל ויקברהו במו־קבר: ויקבצו השליחים אל־ישוע
 31 ויגידו לו את־כל־אשר עשו ואת אשר למדו: ויאמר אליהם
 לכו ונלכה אל־מקום שמם ותרגיעו שם מעט כי רבו

הבאים והשבים עד-אשר לא מצאו להם עת לאכל-לחם:
 32, 33 וילכו באניה לבדם אל-מקום שמם: כראות המון העם
 אתם הלכים הכירו אתו רבים מהם וירוצו דרך היבשה
 34 מכל-הערים ויקדימו לבא אליו: ויצא ישוע וירא המון
 עס-רב ורחמיו נכמרו עליהם כי היו כצאן אשר אין-להם
 35 רעה ויחל להורתם דברים שונים: ויהי כירפנה היום ויבאו
 36 אליו תלמידיו ויאמרו המקום שמם והיום רד מאד: שלחם
 מעל פניך וילכו אל-הערים וחצריהן מסביב לקנות להם
 37 לחם כי אין להם מה-שיאכלו: ויען ויאמר אליהם תנו
 להם אתם לאכל ויאמרו אליו וכי נלך לקנות להם לחם
 38 במאתים דינר ומצא להם: ויאמר אליהם כמה ככרות-לחם
 39 לכם לכו וראו ויראו ויאמרו חמשה לחם ודגים שנים: ויצו
 40 אתם כי ישבום כלם חבל חבל בנאות דשא: וישבו להם
 41 שורה על-שורה מאה מאה איש וחמשים חמשים איש: ויקח
 את-חמשת הלחם ואת-שני הדגים וישא עיניו למרום ויברך
 ויפרס את-הלחם ויתן לתלמידיו לשום לפניהם ואת-שני
 42, 43 הדגים חלק לכלם: ויאכלו כלם וישבעו: וישאו שנים
 44 עשר סלים מלאים מן-הפתותים הנותרים ומן-הדגים: ואלה
 45 אשר לחמו בלחם ההוא היו כחמשת אלפי איש: אז חזק
 דברו על-תלמידיו לרדת באניה ולעבר לפניו אל-עבר הים
 46 אל-בית צידה בעוד הוא ישלח את-העם: ואחרי אשר
 47 פטר אתם עלה על-ההר להתפלל: והאניה באה בלב
 48 הים אחרי בא הערב ויותר הוא לבדו ביבשה: וירא
 את-השטים באניה בצרה גדולה כי הסער הולך וסער נגד
 פניהם ויבא אליהם בעוד לילה לעת האשמרת הרביעית
 49 דרך על-פני הים ויואל לעבר אתם: והם ראו אתו דרך
 50 על-פני הים ויחשבו כי חזון-רוח הוא ויצעקו: כי-בלם ראו
 אתו ונבהלו וימהר לדבר על-לבם ויאמר אליהם חזקו אני
 51 הוא אל-תיראו: וירד אלהם אל-תוך האניה והרוח שכבה

52 והם בן תמהו בתמהון לבב יתר מאד: כי גם בדבר ככרות
 53 הלחם עדיכה לא השכילו כי היו כבדי לב: ויעברו ויבאו
 54 ארצה גניסר ויקרבו אל החוף: ועוד הם עלים מן האניה
 55 ואנשי המקום הכירוהו כרגע: וירצו בכל הככר ויחלו
 לשאת את החולים על משכבם להביאם אל המקום אשר
 56 שמעו כי הוא שם: ובכל מקום אשר בא שמה בכפרים או
 בערים וחצריהן שם שמו את החולים לפניו על פני חוצות
 ויתחננו לו לתתם לגעת בכנף בגדו ויהי כל אשר נגע בו
 וחי:

ויקהלו אליו פרושים וסופרים אחדים אשר באו מירושלים: ו
 2 ויראו את אחדים מתלמידיו אכלים לחם בידיים טמאות כי
 3 לא רחצו ויוכיחו אתם: כי הפרושים וכל היהודים לא יאכלו
 לחם בלתי אם ירחצו את ידיהם עדי הפרק כי את קבלת
 4 הזקנים ישמרו: ובבואם מן השוק לא יאכלו בבלי רחצה
 ועוד רבות קבלו עליהם לשמר כמו טבילת כסות וכדים
 5 וכירות ומטות: וישאלו אתו הפרושים והסופרים לאמר
 מדוע לא ישמרו תלמידך את מסרת הזקנים כי הם אכלים
 6 לחם בלי נטילת ידיים: ויאמר אליהם הנפיל לב היטב נבא
 עליכם ישעיהו ככתוב העם הזה בשפתיו כבדוני ולבו רחק
 7, 8 ממני: ותהו יראתם אתי מצות אנשים מלמדים: כי מצות
 אלהים עזבתם ותשמרו מסרת אנשים טבילת כדים וכסות
 9 וכאלה רבות אתם עשים: ויאמר אליהם היטבתם למאם
 10 במצות אלהים למען תנצרו את קבלתכם: כי משה אמר
 כבד את אביך ואת אמך ומקלל אביו ואמו מות יומת:
 11 ואתם אמרים איש כי יאמר לאביו או לאמו קרבן כל הנאה
 12 אשר תהנה ממנו הרי זה נדר: ולא תתנו לו לעשות
 13 עוד מאומה לאביו ולאמו: ותפרו את דבר אלהים מפני
 14 מסרתכם אשר תמסרו אתם וכן רבות אתם עשים: ויוסף
 ויקרא אליהם ויאמר אליהם האזינו אלי כלכם והשכילו:

15 אין דבר אשר יבא בקרב האדם מחוצה־לו יוכל לטמא
 16 אתו כי אס־זה אשר יצא ממנו הוא יטמא את־האדם: מי
 17 אשר־אזנים לו לשמע ישמע: וכאשר שב מתוך העם
 18 הביתה וישאלו אתו תלמידיו על־דבר משלו: ויאמר אליהם
 הכי גס־אתם עוד בבלי בינה הלא תשכילו כי כל־הבא
 19 מחוץ אל־תוך האדם לא יטמאנו: כי לא־יבא אל־לבו כי
 אס־אל־כרשו ומשם יצא הפרשדנה אשר יוקק כל־מזון:
 20 ויאמר אכן היצא מתוך האדם הוא יטמאנו: כי מתוך האדם
 21 מתוך לבו יצאו יצרי מחשבות רעות זנונים גנבה ורצח:
 22 נאפים אהבת בצע ורשע רמיה זמה ורעת־עין גדופים גאות
 23 ונבלה: כל־הרעות האלה מתוך האדם הן יצאות ומטמאות
 24 אתו: ויקם וילך משם אל־גבול צור וצידון ויבא אל־אחד
 הבתים ולא אבה אשר יכירנו איש אך לא יכל להסתר:
 25 כי אשה אשר בתה הילדה רוח טמאה מבעתה שמעה
 26 עליו ותמהר ותבא ותפל לרגליו: והאשה יונית ומולדתה
 ארם־צר ותבקשהו להרחיק את־הרוח הרעה מקרב בתה:
 27 ויאמר אליה ישוע נתון לבנים לשבע ראשונה כי לא־נכון
 28 לקחת את־לחם הבנים ולהשליכו לפני הכלבים: ותען
 ותאמר אליו כן אדני אפם גס־הכלבים יאכלו תחת השלחן
 29 מפתותי לחם הבנים: ויאמר אליה יען כזאת דברת לכי־לך
 30 סרה הרוח הרעה מבתך: ותשב אל־ביתה ותמצא את־
 31 בתה שכבת על־מטתה והרוח הרעה סרה מעליה: ויפן
 ויצא מגבול צור דרך צידון ויבא עד־ים הגליל בתוך גבול
 32 דכפולים: ויביאו אליו איש חרש ואלם ויפצרו־בו לשום
 33 את־ידו עליו: ויקחהו מקרב העם לברו וישם את־אצבעותיו
 34 באזניו וירק ויגע בלשונו: וישא עיניו למרום ויאמר
 35 לו אפתח אשר יאמר התפתח: ויפתחו אזניו ומוסרי לשונו
 36 נתקן וידבר בשפה ברורה: ויצו עליהם לבלתי יגידו לאיש
 וכאשר יצוה עליהם כן יוסיפו להשמיע את־הדבר ברבים:

- 37 ויתמהו עד־מאד לאמר כל־אשר עשה טוב מאד כי על־פיו
 חרשים שמעים ואלמים מדברים:
- ח ויהי בימים ההם ויתאספו אליו עס־רב ולא היה להם כל־
 אכל למלא לנפשם ויקרא ישוע אל־תלמידיו ויאמר אליהם:
 מלאתי רחמים על־העם כי עמדו עמדי זה שלשת ימים
 2 ואין להם מה־לאכל: וכי אשלחם רעבים לבתיהם יתעלפו
 3 בדרך ויש מהם אשר באו ממרחק: ויענו אתו תלמידיו
 4 מאין תשיג יד־איש במדבר להשביע את־אלה לחם: וישאל
 5 אתם לאמר כמה לכם לחם ויאמרו שבעה: ויצו את־המון
 6 העם לשבת על־הארץ ויקח את־שבעת הלחם ויברך ויפרס
 ויתן אל־תלמידיו לשום לפניהם וישמו לפני המון העם:
 7 ומעט דגים קטנים היו להם אשר ברך עליהם ויאמר לשום
 8 לפניהם גם־את־אלה: ויאכלו וישבעו וישאו את־הפתותים
 9 הנותרים שבעה סלים: והם היו כארבעת אלפי־איש ואחרי־
 10 כן שלח את־העם: אז ירד באניה עס־תלמידיו ויבא שדה
 11 דלמנותא: ויצאו הפרושים ויחלו להתוכח אתו ולבעבור
 12 נסותו שאלו לתת להם אות מן־השמים: ויאנה במרירות
 רוחו לאמר מדוע יבקש הדור הזה אות אמן אני אמר לכם
 13 כי אות לא ינתן לדור הזה: ויעזב אתם וישב ויעבר באניה
 14 אל־עבר הים: והם שכחו לקחת אתם צדה לדרך ולא־נמצא
 15 באניתם בלתי ככר־לחם אחת: והוא הזהיר אתם לאמר
 16 ראו השמרו לכם מחמצת הפרושים ומשאר הורדום: ויהי
 17 הם נדונים איש את־אחיו לאמר על כִּי־לחם אין אתנו: וידע
 ישוע ויאמר אליהם למה־זה אתם נדונים על כִּי־אין לכם
 לחם הכי לא תבינו ולא תשכילו ולבכם כבד עד־כה:
 18 עינים לכם ולא תראו ואזנים לכם ולא תקשיבו ולא תזכרו:
 19 כאשר פרסתי את־חמשת הלחם לחמשת אלפים כמה
 סלים מלאים פתותים נשאתם מהם ויאמרו אליו שנים־עשר:
 20 ומן־השבע לארבעת האלפים כמה סלים מלאים פתותים
 נשאתם

21 נשאתם מהם ויאמרו אליו שבעה: ויאמר אליהם הכי עוד
 22 לא תשכילו עד־כה: ויבאו אל־בית צידה ויביאו אליו איש
 23 עור ויבקשהו לתתו לגעת בו: ויחזק ביד העור ויוציאהו
 24 אל־מחוץ לעיר וירק בעיניו ואת־ידיו שם עליו וישאלהו אם־
 25 הוא ראה מאומה: וישא את־עיניו ויאמר אני ראה אנשים
 26 כי אני ראה אתם הלכים כמו־עצים: וישם את־ידיו שנית
 27 על־עיניו ויפקח אתן אז התרפא וירא כל־דבר אל־נכון:
 28 וישלחהו אל־ביתו ויאמר אל־תבא בעיר ואל להגיד לאיש
 29 דבר בעיר: ויצא ישוע משם וילך עם־תלמידיו אל־הכפרים
 30 בקיסרין אשר לפילפוס ויהי בדרך וישאל אתם לאמר
 31 מה־אמרים האנשים עלי מ־אני: ויענו ויאמרו יוחנן המטביל
 32 ויש אמרים אליהו ואחרים אמרים אחד מן־הנביאים: וישאל
 33 אתם לאמר ואתם מה־תאמרו עלי מ־אני ויען פטרוס ויאמר
 34 אליו אתה הוא המשיח: ויצו עליהם לבלתי הגד לאיש על־
 35 אדותיו: אז החל להורתם לאמר רבים מכאבים לבן־האדם
 36 והזקנים וראשי הכהנים והסופרים ימאסו בו וימיתו ומקצה
 37 שלשת ימים יקום: ואת־הדבר הזה הגיד באר הישב ויקח
 38 אתו פטרוס ויחל להוכיחו בדברים: אך הוא פנה כה וכה
 39 ויבט אל־תלמידיו ויגער בפטרוס לאמר סור שטן מעל־פני
 40 כי לא תשכיל את־אשר לאלהים כי אם־את־אשר לאדם:
 41 ויקרא אל־העם ואל־תלמידיו ויאמר אליהם מ־החפץ ללכת
 42 אחרי ישליך את־נפשו מנגד וישא את־צלבו וילך אחרי:
 43 כי מ־החפץ להציל את־נפשו תכרת־לו ומ־אשר־יכרות
 44 את־נפשו למעני ולמען הבשורה ימצאנה: כי מה־בצע
 45 לאיש אם־יקנה־לו את־כל־הארץ ונפשו תכרת־לו: או
 46 מה־יתן איש פדיון נפשו: כי כל־איש אשר יבוש ממני
 47 ומדברי בדור הבגד והפשע הזה אף בן־האדם יבוש ממנו
 48 גם־הוא כאשר יבא בכבוד אביו עם־מלאכיו הקדושים:
 49 ויאמר אליהם אמן אני אמר לכם יש מן־הנצבים פה אשר

1 לא־ישמעו מות עד כִּי־ראו צאת מלכות אלהים בגבורה:
 2 ואחרי ששת ימים לקח ישוע את־פטרוס ואת־יעקב ואת־
 3 יוחנן אתו ויביאם אל־הר גבה לבדם וישתנה לעיניהם:
 4 ובגדיו נוצצו והלבניו אין כובם בארץ יוכל לכבם בגדים
 5 לבנים כמוהם: והנה אליהו ומשה נראו אליהם מדברים
 6 עִם־ישוע: ויען פטרוס ויאמר אל־ישוע רבי טוב לנו לשבת
 7 פה נעשה־נא שלש סכות אחת לך אחת למשה ואחת
 8 לאלהו: כי הוא לא־ידע מה־לדבר כי נפלה עליהם אימתה
 9 ופחד: והנה ענן סכך עליהם וקול יצא מן־הענן לאמר זה
 10 בני יודי אליו תשמעון: ופתאם הביטו מסביב ולא־ראו
 11 עוד איש זולתי ישוע לבדו אתם: ויהי ברדתם מן־ההר ויצו
 12 אתם לבלתי הגד לאיש את־אשר ראו עד כִּי־יקום בן־האדם
 13 מן־המתים: והם שמרו את־הדבר בלבם ויחקרו ביניהם
 14 מה־היא התקומה מן־המתים: וישאלו אתו לאמר למה־זה
 15 יאמרו הסופרים כי אליהו בא יבא ראשונה: ויאמר אליהם
 16 אכן אליהו יבא ראשונה והשיב את־הכל וכמו שכתוב על
 17 בן־האדם בן גֹּם־הוא נכון להיות מענה ומדכא ונגזר מארץ
 18 חיים: אפס אני אמר לכם כי גֹּם־אליהו כבר בא ויעשו־בו
 19 כרצונם ככתוב עליו: ויהי כבאם אל־שאר התלמידים
 20 ויראו עִסֶרֶב סביבותם וסופרים מתוכחים עמהם: וכל־העם
 21 כראותם אתו השתאו תמהו וירצו וישאלו־לו לשלום: והוא
 22 שאל אותם מה־אתם מתוכחים עמהם: ויען אתו אחד מן־
 העם רבי הבאתי לך בזה את־בני אשר־רוח אלם מבעתו:
 ולעת יחזיק בו ישרפנו יוריד רירו ושניו יחרק עד־אשר יבש
 כחו ואמר אל־תלמידך לגרשו ולא יכלו: ויען ויאמר אליהם
 הוי דור לא אמן בו עד־מתי אהיה עמכם עד־מתי אשא
 אתכם הביאהו אלי הנה: ויביאהו לפניו וכאשר ראהו הרוח
 ויחתף אתו חתף ושרף ויפל ארצה ויתגלגל ברירו: וישאל
 את־אביו מאי־זה יום דבק בו זה ויאמר מימי נעוריו: ופעמים
 רבות הפילו באש ובמים להאבידו אך אם יש־לאל ידך
 לעשות

23 לעשות דבר חוסה־נא עלינו והושיענו: ויאמר אליו ישוע
 אם יש־לאל ירך להאמין אתה למאמין כל־דבר יעשה:
 24 ויצעק אבי הילד ויאמר בדמעות הנני מאמין אדני הושיעה
 25 לחסר אמונה כמני: וירא ישוע כי ההמון הלך הלך ורב
 ויגער ברוח הטמאה לאמר אני מצוך צא ממנו רוח אלם
 26 וחרש אל־תוסף לבוא־בוא עוד: ויצעק ויטרף את־נפשו
 27 באפו ויצא והנער נשאר כמת ורבים אמרו כי־גוע: וישוע
 28 החזיק בידו ויקימהו ויקם: ויהי בבאו הביתה וישאלו אתו
 תלמידיו והם לבדם אתו מדוע לא מצאה ידנו אנחנו לגרשו:
 29 ויאמר אליהם מין רוח רע כזה לא־יגרש כי אם־בתפלה
 30 ובצום: ויצאו משם ויעברו בגליל ולא אבה שם להודע
 31 לאיש: כי הקדיש עתו ללמד לתלמידיו ולשים לפניהם איך
 בן־האדם יסגר בידי אנשים אשר ימיתהו ואחרי אשר יומת
 32 יקם ביום השלישי וחי: והם לא הבינו את־דברו וייראו
 33 לשאל אתו: ויבאו אל־כפר־נחום ויהי בבית וישאל אתם
 34 מה־דין ודברים היו ביניכם בדרך: ולא ענו דבר כי רבו
 35 ביניהם בדרך מי הוא הגדול בהם: וישב ויקרא אל־שנים
 העשר ויאמר אליהם מי־החפץ להיות ראשון עליו להיות
 36 אחרון לכלם ומשרת לכלם: ויקח ילד ויצגיגהו בתוכם ואחרי
 37 אשר חבק־לו אמר אליהם: מי־הוא המקבל בשמי אחד
 הילדים כזה אתי הוא מקבל והמקבל אתי איננו מקבל
 38 אתי כי אם־פני שלחי: ויאמר יוחנן אליו רבי ראינו איש
 מגרש רוחות רעות בשמך ונכלא אתו מפעלתו אחרי אשר
 39 לא־הלך אחרינו: ויאמר ישוע אל־תכלאו אתו כי אין איש
 אשר כה עשה בשמי נפלאות וכה ישוב ידבר־כי סרה:
 40, 41 כי איש אשר איננו לצרינו לנו הוא: וכל־הנתן לכם בשמי
 כוס מים לשתות עקב אשר תכסו על־המשיח אמן אני
 42 אמר לכם כי לא־יאבד שכרו: וכל־הנתן מכשל לפני
 אחד הקטנים המאמינים בי טוב לו כי יתלה פלח־רכב

43 על־צוארו והשלך בים: ואס־יִדְךָ לִמְכַשׁוֹל לְךָ קִצֵּץ אֶתְהָ
 טוֹב לְךָ לִבְאֵ אֱלֹהֵי־חַיִּים קְטוּעֵי־ד מֵהוּוֹת לְךָ שְׁתֵּי יָדַיִם
 44 וּלְבָא אֱלֹהֵי־גֵהֶנָּם אֱלֹהֵי־אֵשׁ עַד־עוֹלָם תּוֹקֵד: אֲשֶׁר־שָׁם
 45 תּוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאֵשׁ לֹא תִכְבֶּה: וְאֲס־רְגְלְךָ לִמְכַשׁוֹל
 לְךָ קִצֵּץ אֶתְהָ טוֹב לְךָ לִבְאֵ אֱלֹהֵי־חַיִּים קְטוּעֵי־רְגַל מֵהוּוֹת
 לְךָ שְׁתֵּי רַגְלַיִם וּלְבָא אֱלֹהֵי־גֵהֶנָּם אֱלֹהֵי־אֵשׁ לֹא תִכְבֶּה:
 46, 47 אֲשֶׁר־שָׁם תּוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאֵשׁ לֹא תִכְבֶּה: וְאֲס־עֵינְךָ
 תִכְשִׁילְךָ נִקֵּר אֶתְהָ טוֹב לְךָ לִבְאֵ אֱלֹהֵי־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים בְּעֵין
 48 אַחַת מֵהוּוֹת לְךָ שְׁתֵּי עֵינַיִם וְלֵה־שְׁלַךְ אֱלֹהֵי־גֵהֶנָּם: אֲשֶׁר־שָׁם
 49 תּוֹלַעְתָּם לֹא תָמוּת וְאֵשׁ לֹא תִכְבֶּה: כִּי כָל־אָדָם בָּאֵשׁ
 50 יִצְרָף כִּמוֹ כָּל־קֶרֶבֶן בַּמֶּלַח יִמְלַח: וְהַמֶּלַח טוֹב הוּא אֵךְ אִם־
 יִפּוֹג טַעַם הַמֶּלַח בְּמָה תּוֹכְלוּ לְתַקֵּן אֶתְהָ שְׁמָרוּ אֶתְהָ מֶלַח
 בְּתוֹכְכֶם וְאֶתְהָ שְׁלוֹם בֵּין אִישׁ וּבֵין אַחִיו:
 1 וַיִּקֶּם וַיִּלְךְ מִשָּׁם אֱלֹהֵי־גִבּוֹל יְהוּדָה וְאֱלֹהֵי־מַעְבֵּר לִירְדֵן וְהַמּוֹן
 2 רַב הוֹסִיפוּ לְהַקְבִּץ אֱלֹהֵי וַיּוֹרֵה לָהֶם כְּפִי מִשְׁפָּטוֹ: וַיִּגְשׁוּ
 אֱלֹהֵי פְרוּשִׁים לְנִסּוֹתָיו וַיִּשְׁאַלְהוּ אִם יֵשׁ בְּיַד אִישׁ לְשַׁלַּח
 3, 4 אֶתְהָ אֲשֶׁתּוֹ: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי־מַה־צִּוְּהָ אֶתְכֶם מִשָּׁה: וַיֹּאמְרוּ
 5 מִשָּׁה נָתַן לָנוּ לְכַתְב־לָהּ סֵפֶר כְּרִיתָת וּלְשַׁלַּח: וַיֹּאמֶר
 אֱלֹהֵי־יֵשׁוּעַ בַּעֲבוּר קִשִׁי לְבַבְכֶם כְּתַב לָכֶם אֶתְהָ מַצּוּהָ
 6 הַזֹּאת: אַבְל בִּימֵי הַבְּרִיאָה מִקֶּדֶם זָכַר וּנְקִבָה עָשָׂה אֶתְהָ:
 7, 8 עַל־כֵּן יַעֲזוּב־אִישׁ אֶתְהָ אָבִיו וְאֶתְהָ אִמּוֹ וְדָבַק בְּאִשְׁתּוֹ: וְהוּוּ
 שְׁנֵיהֶם לְבָשָׂר אֶחָד וְאֲס־כֵּן אֵינָם עוֹד שְׁנַיִם כִּי אֲס־בָּשָׂר
 9, 10 אֶחָד: לָכֵן אֶתְהָ אֲשֶׁר־חָבַר אֱלֹהִים אֱלֹהֵי־פֶרֶד אָדָם: וּבְכִית
 11 שְׁאֵלוּ אֶתְהָ תַלְמִידָיו שְׁנַיִת עַלְהָ דָבַר הַזֶּה: וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי־
 12 אִישׁ כִּי־יִשְׁלַח אֶתְהָ אֲשֶׁתּוֹ וְנִשָּׂא לוֹ אַחֲרַת נֶאֱפָ הוּא: וְאִשָּׁה
 13 כִּי־תִצֵּא מִבֵּית בַּעְלָהּ וְהוּוֹתָ לְאִישׁ אַחֵר נֶאֱפַת הוּא: וַיִּבְיֹאוּ
 אֱלֹהֵי יְלָדִים לְבַעֲבוּר יֵשִׁים אֶתְהָ וְתַלְמִידָיו גָּעְרוּ
 14 בְּמִבְיֹאֵיהֶם: וַיִּרְא יֵשׁוּעַ וַיַּחֲרֵלּוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי־הַנִּיחּוּ לִילְדַיִם
 15 לִבְאֵ אֱלֹהֵי־תַכְלָאוֹ אֶתְהָ כִּי מֵאֵלָה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים: אֲמֵן
 אֲנִי

16 אני אמר לכם מי אשר לא יקבל את מלכות האלהים כילד
 17 בא לא יבא בה: ויחבקם בזרעתי ואת ידיו שם עליהם
 18 ויברכם: ויהי בצאתו לדרכו וירץ אליו איש ויכרע לפניו
 19 לאמר רבי הטוב מה לי לעשות לרשת חיי עולם: ויאמר
 20 אליו ישוע למה זה תקרא לי טוב אין טוב כי אם אחד
 21 הוא האלהים: ואתה ידעת את המצות לא תרצח לא תנאף
 22 לא תגנב לא תענה עד שקר לא תעשק כבוד את אביך
 23 ואת אמך: ויאמר אליו רבי את כל אלה שמרתי מנעוריי:
 24 ויראהו ישוע ויאהבהו ויאמר אליו עוד אחת אתה חסר לך
 25 מבר את כל אשר לך ותן לעניים והיה לך אוצר בשמים
 26 ובא שא את הצלב ולך אחרי: ויפלו פניו על הדבר הזה
 27 ויתעצב אל לבו וילך לו כי נכסים רבים היו לו: ויבט ישוע
 28 מסביב ויאמר אל תלמידיו מה קשה לבעלי נכסים לבא
 29 אל מלכות האלהים: וישתוממו תלמידיו על דבריו ויוסף
 30 ישוע ויען ויאמר אליהם בני מהיכבוד לבטחים על החילם
 31 לבא אל מלכות האלהים: נקל לגמל לעבר דרך חר
 32 המחט מבא עשיר אל מלכות האלהים: ויוסיפו להשתומם
 33 יתר מאד ויאמרו איש אל אחיו ומי אפוא יוכל להושע:
 34 ויבט בם ישוע ויאמר מבני אדם יפלא הדבר אך לא
 35 מאלהים כי מאלהים לא יפלא כל דבר: ויחל פטרוס
 36 ויאמר אליו הנה אנחנו עזבנו את כל ונלך אחריך: ויאמר
 37 ישוע אמן אני אמר לכם כי אין איש אשר עזב בית או
 38 אחים או אחיות או אב או אם או את אשתו או בנים או
 39 שדות למען הבשורה: אשר לא ימצא לרגלי הרדיפות
 40 בעת הזאת מאה שערים בתים ואחים ואחיות ואמות ובנים
 41 ושדות ולעתיד לבא חיי עולם: ורבים הם הראשנים אשר
 42 יהיו אחרנים והאחרנים ראשנים: ובהיותם בדרך לעלות
 43 ירושלימה וילך ישוע לפניהם והם הלכו אחריו במגור ופחד
 44 ויקח אליו שנית את שנים העשר ויחל להגיד להם את אשר

33 יקרה אתו לאמר: הנה אנחנו עלים ירושלימה ובן־האדם
 יסגר בידי ראשי הכהנים והסופרים והרשיעו אתו למות
 34 ונתון אתו בידי הגוים: והם יהתלו בו וירקן בפניו ויכהו
 35 בשטים וימיתוהו וביום השלישי יקום ויחי: ויגשו אליו יעקב
 ויוחנן בני־זבדי לאמר רבנו הפצים אנחנו כי־תעשה לנו
 36 את אשר־נשאל ממך: ויאמר אליהם מה־הפצכם כי־אעשה
 37 לכם: ויאמרו אליו תנה־לנו לשבת אחד לימינך ואחד
 38 לשמלך בכבודך: ויאמר אליהם ישוע לא ידעתם את
 אשר תשאלון התוכלו לשתות את־הכוס אשר אני אשתה
 39 ולהטבל בטבילה אשר אטבל אני: ויאמרו אליו נוכל
 ויאמר אליהם ישוע את־הכוס אשר אשתה תשתו ובטבילה
 40 אשר אטבל תטבלו: אבל לשבת לימיני ולשמאלי אין
 41 בידי לתת כי אס־ינתן לאשר נכון להם: והעשרה בשמעם
 42 זאת חרה אפם ביעקב ויוחנן: ויקרא ישוע ויאמר אליהם
 הן ידעתם כי הנבחרים למשל בגוים משלים בם כשרים
 43 בעבדים וגדוליהם שלטים עליהם: ולא יהיה כן בקרבכם
 44 כי אס־מי החפץ להיות גדול בכם יהיה לכם למשרת: ומי
 45 מכם החפץ להיות לראש יהיה עבד לכל: כי גם בן־האדם
 לא בא למען ישרתו אחרים כי אס־לשרת ולתת את־נפשו
 46 כפר בעד־רבים: ויבאו אל־יריחו ויהי בצאתו מן־העיר
 ותלמידיו והמון עם־רב אחריו והנה ברטימי בן־טימי עור
 47 מבקש נדבות ישב על־יד הדרך: ובשמעו כי ישוע הנצרי
 עבר שם ויחל לצעק ולקרא רחם־נא עלי ישוע בן־דוד:
 48 ויגער־בו רבים להחשותו והוא קרא ביתר אמן לאמר
 49 בן־דוד רחם־נא עלי: ויעמד ישוע ויאמר קרא־לו ויקראו
 50 לעור ויאמרו אליו חזק קום־לך הנה הוא קראך: וישלך
 את־בגדו מעליו ויקם ויבא לפני ישוע: ויען ישוע ויאמר אליו
 51 מה־תבקש מני לעשות לך ויאמר העור רבוני להשיב לי
 52 אור עיני: ויאמר אליו ישוע לך אמונתך הושיעה לך ואור
 עיני

עיניו שב אליו כרגע וילך אחריו בדרך: יא
 ויהי כאשר הקריבו לבא ירושלימה אצל בית־פגי ובית־
 עניה בהר הזיתים וישלח שנים מתלמידיו: ויאמר אליהם 2
 לכו אל־הכפר אשר מנגד והיה כבאכם שמה תמצאו
 לפניכם עיר אסור אשר לא־רכב עליו איש התירו אתו
 והביאהו אלי: וכי־יאמר אליכם איש למה תעשו כזאת 3
 ואמרתם אתו יעד האדון לחפצו ואז יחיש לשלחו הנה:
 וילכו וימצאו את־העיר אסור מחוץ לשער על־פתח עינים 4
 ויתירו אתו: ואנשים מן־העמדים שם אמרו אליהם למה
 תעשו כזאת כי תתירו את־העיר: ויענו אתם כאשר צוה 6
 ישוע ויניחו להם: ויביאו את־העיר אל־ישוע וישמו עליו
 את־בגדיהם והוא ישב עליהם: ורבים פרשו את־בגדיהם 8
 על־פני הדרך ואנשים אחרים שטחו לרגליו זמרות עצים
 אשר ברתו בשדה: וההלכים לפניו עס־הבאים אחריו ענו 9
 וקראו הושע־נא ברוך הבא בשם יהוה: ברוכה מלכות
 דוד אבינו הבאה בשם יהוה הושע־נא בשמי מרום: ויבא 11
 ישוע ירושלים אל־בית המקדש וירא את־כל־אשר שם
 מסביב ולפנות־ערב יצא אל־בית־עניה עס־שנים העשר:
 ויהי ממחרת כצאתם מבית־עניה וירעב: וירא תאנה אחת 12, 13
 מרחוק אשר הוציאה עלים ויבא לראות אם־ימצא בה
 פרי־מאכל ויקרב אליה ולא־מצא בה זולתי עלים לבדם
 כי עת התאנים עוד לא הגיעה: ויען ישוע ויאמר לה לא 14
 יאכל עוד איש מפרך מעתה ועד־עולם ותלמידיו שמעו
 את־הדבר: ויבאו ירושלים וילך ישוע אל־בית המקדש 15
 ויחל לגרש משם את־המוכרים ואת־הקונים ואת־שלחנות
 מחליפי הכסף הפך ואת־מושבות מכרי היונים: ולא נתן 16
 לאיש להעביר כלים דרך המקדש: ויורה להם לאמר 17
 הלא כתוב כי ביתי בית־תפלה יקרא לכל־העמים ואתם
 עשיתם אתו למערת פרצים: וראשי הכהנים והסופרים 18
 שמעו ויתנכלו להאבידו כי ראו מפניו אחרי אשר כל־העם

19 התפלאו על־תורתו: ויום כבא הערב יצא אל־מחון
 20 לעיר: ויהי בבקר ויעברו ויראו את־התאנה כי יבשה
 21 מענף ועד־שרש: ויזכר פטרום ויאמר אליו רבי הנה
 22 יבשה התאנה אשר אדרת: ויען ישוע ויאמר אליהם רעו
 23 אמונה באלהים: אמן אני אמר לכם כל־איש אשר יאמר
 24 אל־ההר הזה הנשא והתנפל אל־תוך הים ולא יפלט בלבו
 25 כי א־ס־א־מִין כי יהי כאשר אמר בן יהיה־לו: על־כן
 26 אני אמר לכם על־כ־ל־א־שֶׁר תשאלו ותתפללו בטחו כי
 27 יעשה לכם וכן יעש: וכי־תעמדו להתפלל סלחו לכל־איש
 28 את אשר חטא לכם למען גם־אביכם בשמים יסלח לכם
 29 את־חטאתיכם: וא־ס־לֶא תסלחו אתם גם־אביכם שבשמים
 30 לא־יסלח לכם את־חטאתיכם: וישוּבו ויבאו ירושלימה ויהי
 31 הוא מתהלך במקדש ויבאו אליו ראשי הכהנים והסופרים
 32 והזקנים: ויאמרו אליו באיזה רשיון אתה עשה אלה ומי־נתן
 33 לך הרשיון הזה לעשות אלה: ויאמר ישוע אליהם אשאל
 מכם דבר ותנו לי מענה ואז אגיד לכם באיזה רשיון אני
 עשה אלה: הגידו לי טבילת יוחנן מפי־מי היתה מצותה מן־
 השמים או מבני־אדם תנו לי מענה: ויהי הם שקלים בדעתם
 לאמר א־ס־נֶאֱמַר מן־השמים יאמר ומדוע לא האמנתם לו:
 וא־ס־נֶאֱמַר מבני אדם יראים אנחנו את־העם כי־כלם חשבו
 את־יוחנן לנביא נאמן: ויענו את־ישוע ויאמרו לא ידענו
 ויאמר אליהם ישוע גם־אני לא אגיד לכם באיזה רשיון אני
 עשה אלה:

ויפתח במשל פיו ויאמר אליהם איש נטע כרם ויעזקוהו יב
 מסביב ויקב חצב בו ויבן מגדל בתוכו ונתן אתו לנטרים
 והלך בדרך למרחוק: ולעת הבציר שלח את־עבדו לקחת
 2 מידי הנטרים מפרי הכרם: ויתפשו בו ויכהו וישלחו
 3 אתו ריקם: ויוסף וישלח אליהם עבד אחר ואתו סקלו
 4 באבנים ויפצעו את־ראשו וישלחוהו בחרפה גדולה: וישלח
 5 אליהם

אליהם עוד אחד ואתו הרגו וכן אחרים רבים מהם אשר
 6 הכו ומהם אשר הרגו: ויהי־לו עוד בן יחיד אשר אהב
 ואתו שלח אליהם אחרי כלם כי אמר את־בני יִראו:
 7 והנטרים ההם ראו ויאמרו איש אל־אחיו הנה הוורש לכו
 8 ונהרגהו ולנו תסב הנחלה: ויתפשו־בו ויהרגהו וישליכהו
 9 אל־מחוץ לכרם: ומה אפוא יעשה בעל הכרם הוא יבא
 10 והאביד את־עבדי האדמה ואת־כרמו יתן בידי אחרים: הלא
 קראתם את־הכתוב ההוא אבן מאסו הבונים היתה לראש
 11, 12 פנה: מאת יהוה היתה זאת היא נפלאת בעינינו: ויבקשו
 לתפשו אפס כי יראו מפני העם כאשר הבינו כי עליהם
 13 דבר את־המשל הזה ויעזבו אתו וילכו להם: וישלחו אליו
 אנשים מן־הפרושים ומאנשי הורדוס לצדד אתו בדבריו:
 14 ויבאו ויאמרו אליו רבנו ידענו כי־איש נאמן אתה ולא־תגור
 מפני איש כי לא תשא פני גבר ואת־דרך אלהים תורה
 במישרים הנכון הוא לתת מס לקיסר אם־אין הנתן או
 15 לא נתן: והוא בראתו את־חנפתם אמר אליהם למה־זה
 16 תנסוני הביאו לי דינר אחד ואראה: ויביאו ויאמר אליהם
 17 למי התמונה והכתבת ההנה ויאמרו לקיסר: ויאמר ישוע
 אליהם הבו אפוא לקיסר את אשר לקיסר ולאלהים את
 18 אשר לאלהים ויתמהו עליו עד־מאד: ויבאו אליו צדוקים
 19 האמרים כי־אין תקומה למתים וישאלהו לאמר: רבנו הנה
 משה כתב לנו כי ימות אחד משני אחים ועזב אשה ובן
 20 אין לו יבמה יבא עליה והקים זרע על־שם אחיו: ואתנו היו
 שבעה אחים הראשון מהם לקח לו אשה וימת ולא־השאיר
 21 זרע אחריו: והשני יבם אתה וימת גם־הוא לא בנים
 22 וכמו־כן השלישי: עד אשר כל־השבעה בעלוה וימותו וזרע
 23 לא־השאירו אחריהם ואחרי כלם מתה גם־האשה: ועתה
 למי מהם תהיה לאשה בתקומה אחרי אשר היתה אשת
 24 כל־השבעה: ויאמר אליהם ישוע הוא הדבר אשר שגיתם

25 בו כי את־התורה לא ידעתם ולא את־נפלאות אל: כי
 בתקומתם מן־המתים לא יבעלו ולא תבעלנה כי אס־יהיו
 26 כמלאכי השמים: ועל־דבר המתים כִּי־יקיצו הלא קראתם
 בספר משה כאשר דבר אליו האלהים בסנה לאמר אנכי
 27 אלהי אברהם ואלהי יצחק ואלהי יעקב: והוא איננו אלהי
 28 המתים כי אס־אלהי החיים שגיתם הרבה מאד: ואחד
 מן־הסופרים בא וישמע אתם נדברים יחדו ובראתו כי
 היטב ענה על־דבריהם וישאלהו מה־ראשית כל־המצות:
 29 ויען ישוע הראשנה הלא היא שמע ישראל יהוה אלהינו
 30 יהוה אחד: ואהבת את יהוה אלהיך בכל־לִבְךָ ובכל־
 נפשך ובכל־מדעך ובכל־מאדך זאת היא המצוה הראשנה:
 31 והשניה הלא היא ואהבת לרעך כמוך ואין מצוה גדולה
 32 משתים אלה: ויאמר אליו הסופר אמן רבי אמת דברת כי
 33 אחד הוא ואין עוד מלבדו: ולא־הבה אתו בכל־לב ובכל־
 מדע ובכל־מאד ולא־הב איש את־רעהו כנפשו היא גדלה
 34 מכל־עלה וזבח: וירא ישוע כִּי־השכיל לענות אתו ויאמר
 אליו הנך לא־רחוק ממלכות אלהים ולא־העז עוד איש
 35 להתוכח עמו בדברים מהיום ההוא ומעלה: ויהי בהורת
 ישוע במקדש ויען ויאמר איך יאמרו הסופרים כי המשיח
 36 בן־דוד הוא: ודוד הלא הוא אמר ברוח הקדש נאם יהוה
 37 לאדני שב לימיני עד־אשית איביך הדם לרגליך: ואס־דוד
 קרא לו אהון איך הוא בנו ורב העם הקשיבו לדבריו
 38 בענג־רב: ויוסף ללמד ויאמר השמרו לכם מן־הסופרים
 המתענגים על־לכתם מלבשים מעיל ועל־שאלת שלום
 39 להם בשוקים: על־המושבות הראשנים בבתי־הכנסת
 40 ועל־המקמות הנכבדים כבתי המשתה: האכלים את־בתי
 אלמנות ולמראה עין ירבו תפלה אלה הם אשר ינטה
 41 עליהם קו המשפט פי שנים: וכאשר ישוע ישב לנכח ארון
 האוצר וירא את־העם נתנים בו מעות ורבים עשירים נתנו
 הרבה

42 הרבה: ואשה אלמנה עניה באה ותשם שם שתי פרושות הן
 43 רבע אסר: ויקרא אל־תלמידיו ויאמר אליהם אמן אני אמר
 לכם האלמנה העניה הזאת הרבתה לתת מכל־הנתנים פה
 44 אל־ארון האוצר: כי כלם נתנו ממותרם והיא ממחסרה
 נתנה את־כל־אשר־לה את כל־מחיתה:

יג ויצא מן־ההיכל ויאמר אליו אחד מתלמידיו רבי ראה
 2 את־האבנים ואת־הבנינים האלה מה־נהדרו: ויאמר אליו
 ישוע הראית את־הבנינים הנשגבים האלה כלם יחרסו
 3 לא־תשאר פה אבן על־אבן: ובשבתו על־הר הזיתים לנכח
 ההיכל וישאלהו פטרום ויעקב ויוחנן ואנדרי בהיותם אתו
 4 לבדם לאמר: הגדנא לנו מתי תקראנה אלה ומה־הוא
 5 האות למועד ההוא כי כל־אלה תכלינה: ויחל ישוע לדבר
 6 אליהם לאמר השמרו לכם פן־יתעה אתכם איש: כי
 רבים יבאו בשמי ואמרו כי אני הוא והתעו את־רבים:
 7 וכי־תשמעו קרבות ושמעות מלחמה אל־תבהלו כל־אלה
 8 תהיינה ועוד לא־זה הקץ: כי־יקום גוי על־גוי וממלכה
 על־ממלכה ורעש על־רעש יבא ורעב מהומות וכל־אלה
 9 רק ראשית החבלים: ואתם השמרו בנפשותיכם כי־יסגירו
 אתכם בידי הסנהדרין ותכו בבתי־הכנסת ובעבורי תעמדו
 10 לפני משלים ומלכים לעדות להם: והבשורה תקרא
 11 ראשנה בקרב כל־הגוים: וכי־יוליכו אתכם להסגירכם
 בידי המשפט אל־תדאגו ואל־תחשבו כטרם בא המועד
 מה־תדברו כי כאשר יושם בפניכם בעת ההיא כן תדברון
 12 כי לא אתם המדברים כי אמ־רוח הקדש: ואח יסגיר
 את־אחיו למות ואב את־בנו וקמו בנים על־אבותם והמיתו
 13 אתם: ואתם שנואים תהיו לכל־אדם למען שמי אך המחכה
 14 עד־הקץ הוא ישע: וכי תראו את־השקוף המשמש הנאמר
 ביד־הניאל הנביא עמד במקום אשר לא נכון לו הקרא
 15 יבין אז אלה אשר ביהודה ינוסו אל־ההרים: ומי אשר

על־הגג לא ירד הביתה ולא יבא לקחת מתוכו מאומה:
 ומי אשר בשדה לא ישוב לביתו לקחת את־שמלתו: אך
 16, 17
 18
 19
 תהיה זאת בחרף: כי הימים האלה ימי צרה הם אשר
 כמוה לא־היתה מראשית ימי הבריאה אשר ברא אלהים
 20
 עַד־היום הזה וכמוה לא־תסף: ולולא יקצר יהוה את־הימים
 האלה לא־ינצל כל־בשר אך למען בחירו אשר רצה כם
 21
 22
 יקצר את־הימים האלה: ואז אִם־יאמר אליכם איש הנה
 המשיח פה או הנו שם אִל־תאמינו: כי משיחי שקר ונביאי
 כזב יקומו ונתנו אתות ומופתים לנסות אם יש־לאל ידם
 23
 להתעות גם־את־הבחורים: ואתם השמרו בנפשותיכם ראו
 24
 25
 כי מראש הגדתי לכם את־כל: אך בימים ההם כעבור
 הצרה ההיא תחשך השמש והירח לא־יגיה אורו: הכוכבים
 26
 27
 יפלו מן־השמים וצבא המרום יזעו: ואז יראו את־בן־האדם
 בא בעננים בעזו ובהדר גדול: והוא ישלח את־מלאכיו
 ויקבץ את־בחיריו מארבע הרוחות מקצה הארץ עד־קצה
 השמים: וקחו לכם משל מן־התאנה אם רטוב ענפה ועליה
 28
 29
 צמחו ידעים אתם כי קרוב הקיץ: וכן גם־אתם כאשר תראו
 כי קמו כל־אלה ידוע תדעו כי־קרוב הוא לפתח: אמן אני
 30
 אמר לכם כי לא יעבר הדור הזה עד אשר־יקומו כל־אלה:
 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון: ועל־מועד היום
 31, 32
 ההוא והשעה ההיא אין איש ידע ולא מלאך בשמים ולא
 הבן בלתי האב: על־כן שימו לבבכם שקדו והתפללו כי
 33
 34
 אינכם ידעים מתי יבא המועד הזה: הלא הוא כאיש נסע
 אל־מחוז לארץ אשר עזב את־ביתו ויחלק את־המשרה
 לעבדיו לאיש איש את־מלאכתו ואת־השער צוה לשקד
 על־השער: לכן התיצבו על־משמרתכם כי לא תדעו מתי
 35
 יבא בעל הבית אִם־בערב או־בחצי הלילה אִם־לעת קרא
 התרנגל או באור הבקר: פְּרִיבא פתאם ומצא אתכם
 36
 ישנים

37 ישנים: ואת אשר אני אמר לכם הנני אמר לכל שקדו:
 יד ויהי יומים לפני הפסח וחג המצות ויבקשו ראשי הכהנים
 2 והסופרים לתפשו בערמה ולהמיתו: אך אמרו לא בחג
 3 פנתתערר מהומה בעם: ויהי בשבתו במסכה בבית
 שמעון המצרע בבית עניה ותבא אשה ובידה צלחית שמן
 נרד זך ויקר ערך מאד ותשבר את הצלחית ותצק אתו
 4 על ראשו: וירע הדבר בעיני אנשים מן היושבים שם ויאמרו
 5 בנפשם עלמה נבלע השמן הזה: הלא טוב היה לתתו
 בכסף כערכו יותר משלש מאות דינר ולחלק מכרו לעניים
 6 וילנו עליה: ויאמר ישוע הניחו לה למה זה תלאו אתה
 7 הלא טוב גמלתני: כי אתה עניים תמצאו לפניכם תמיד
 ובכל עת אשר תרצו תוכלו להיטיב להם ואני לא תמצאו
 8 לפניכם תמיד: והוא עשתה כאשר מצאה ידה כי הקדימה
 9 ותמשח את בשרי לקבורה: אמן אני אמר לכם בכל מקום
 אשר תשמע הבשורה בכל הארץ יספר גם אשר עשתה
 10 היא לה לזכרון: ויהודה איש קריות אחד משנים העשר
 11 הלך אל ראשי הכהנים ויאמר להסגיר אתו בידם: והם
 כשמעם בן שמחו ויבטיחו לתת לו כסף ויבקש תאנה
 12 להסגיר אתו: ויהי בראשון לחג המצות למועד זבח הפסח
 ויאמרו אליו תלמידיו איפה תרצה כי נלך להכין לך לאכל
 13 את הפסח: וישלח שנים מתלמידיו ויאמר אליהם לכו
 14 העירה ופגע בכם איש נשא כדמים לכו אחריו: ובפתח
 אשר יבא תאמרו שם אל בעל הבית כה אמר רבנו איה
 15 חדר הארחים לי ולתלמידי לאכל שם את הפסח: והוא
 יראה לכם עליה גדולה רצופה כסתות וערוכה בכל ושם
 16 תכינו לנו: ויצאו התלמידים ויבאו העירה וימצאו כאשר
 17 דבר להם ויכינו את הפסח: ויהי בערב ויבא שם עם שנים
 18 העשר: ובעוד הם אכלים במסבם ויאמר ישוע אמן אני
 19 אמר לכם כי אחד מכם האכל עמדי יסגירני: ויצר להם

20 מאד ויאמרו איש איש מהם אליו האני הוא הלא: ויאמר
 21 אליהם אחד משנים העשר הטבל אתידו עמי בקערה: הן
 בן־האדם הלך ככתוב עליו אך אוי לאיש ההוא אשר יסגיר
 את־בן־האדם ביד מבקשי נפשו טוב היה לאיש ההוא אם
 22 לא־יצא מרחם: ויהי באכלם ויקח ישוע את־הלחם ויברך
 23 ויבצע ויתן להם ויאמר קחו אכלו זה הוא בשרי: ויקח
 24 את־הכוס ויברך ויתן להם וישתו כלם: ויאמר אליהם זה
 25 הוא דמי דם־הברית החדשה השפוך בעד רבים: אמן אני
 אמר לכם כי לא אשתה עוד מפרי הגפן עד־היום ההוא
 26 אשר חדש אשתהו במלכות האלהים: ויקראו את־ההלל
 27 ויצאו אל־הר הזיתים: ויאמר אליהם ישוע הן כלכם תכשלו
 28, 29 בי בלילה הזה כי כתוב אכה את־הרעה ותפוצין הצאן:
 30 ואחרי תקומתי מן־המתים אלך לפניכם הגלילה: ויאמר
 31 אליו פטרום אף אם־כלם יכשלו בך אני לא אכשל: ויאמר
 32 אליו ישוע אמן אני אמר לך כי עתה בלילה הזה טרם
 33 יקרא התרנגל פעמים תכחש־בי שלש פעמים: והוא הוסיף
 לדבר ביתר אמן אף אם־יהיה עלי למות אתך כחש
 34 לא־אכחש בך וכן דברו גם־כלם: ויבאו אל־מקום גדר
 הנקרא גת־שמנה ויאמר אל־תלמידיו שבו־לכם פה עד כי
 35 אתפלל: ויקח אתו את־פטרום ואת־יעקב ואת־יוחנן ויחל
 36 להשתוחח ולהשומם: ויאמר אליהם נפשי מרה־לי עד
 37 מאד עד־מות עמדו־בזה ושקדו: ויעבר הלאה מעט מזער
 38 ויפל ארצה ויתפלל להעביר מעליו את־השעה אם־יתכן
 39 הדבר: ויקרא אבא אבא הן כל תוכל העבר־נא מעלי
 את־הכוס הזאת אך־לא כרצוני כי אם־כאשר רצית אתה:
 40 ויבא וימצאם ישנים ויפן אל־פטרום ויאמר שמעון הכי תישן
 הכי־לא יכלת לשקד שעה אחת: שקדו והתפללו פן־תבאו
 למסה הן הרוח חפצה אך הבשר רפה: ויפן וילך־לו עוד
 ויתפלל כדברים הראשנים: וישב וימצאם ישנים עוד כי

41 היו עיניהם כבדות ולא ידעו מה־לענות אתו: ויבא פעם
 שלישית ויאמר אליהם תנו שנה לעיניכם ומנוחה רב־לכם
 42 הנה באה השעה ובן־האדם נסגר בידי חטאים: קומו ונלכה
 43 הנה המסגיר אתי הלך וקרוב: עדנו מדבר ויהודה אחד
 משנים העשר בא פתאם ועמו המון־רב בחרבות ובמטות
 44 מאת ראשי הכהנים והסופרים והזקנים: והמסגיר אתו
 נתן להם אות לאמר האיש אשר אנשק־לו זה הוא תפשו
 45 אתו שימו עליו משמר והוליכהו: ויבא ויגש אליו פתאם
 46 ויאמר רבי רבי וישקהו: וישלחו־בו את־ידיהם ויתפשהו:
 47 ואחד מן־הנצבים עמו שלף את־חרבו ויך את־עבד הכהן
 48 הגדול ויקצץ את־אזנו: ויען ישוע ויאמר אליהם הבחרבות
 49 ובמטות באתם לתפש אתי כפריץ: ויום יום ישבתי להורת
 לכם במקדש ולא שלחתם בי יד אך להקים את־הכתובים
 50 עשיתם כזאת: והתלמידים עזבו אתו כלם וינסו: ונער אחד
 51 הלך אחריו והוא לבוש כתנת־כד על־בשרו ויאחזהו: ויעזב
 52 את־כתנתו בידם וינס ערם: ויוליכו את־ישוע אל־הכהן
 53 הגדול ויקהלו עליו כל־ראשי הכהנים והזקנים והסופרים:
 54 ופטרום הלך אחריו מרחוק עד־לחצר הכהן הגדול פנימה
 55 וישב שם עם־המשרתים ויתחמם נגד האור: וראשי הכהנים
 וכל־הסנהדרין בקשו עדות על־ישוע להמיתו ולא מצאו:
 56 כי עדות־שקר ענו בו רבים אפס עדותם לא נמצאה כן:
 57 ויקומו אנשים ויענו עדות־שקר בפניו לאמר: שמענו אתו
 58 אמר אני אהרם את־ההיכל הזה מעשה ידים ובשלשת ימים
 59 אבנה היכל אחר אשר איננו מעשה ידים: אך גם־כזאת
 60 דברי עדותם יחדו לא נכנו: ויקם הכהן הגדול בתוכם
 וישאל את־ישוע לאמר הלא תענה דבר מה־זאת העידו כן
 61 אלה: וידם ולא ענה מאומה ויוסף הכהן הגדול וישאלהו
 62 עוד לאמר האתה הוא המשיח בן־המברך: ויאמר ישוע
 אני הוא ואתם תראו את־בן־האדם ישב לימין הגבורה

63 ובא בענני השמים: ויקרע הכהן הגדול את־בגדיו ויאמר
 64 מה־לנו עוד ולעדים: הלא שמעתם גדופו אמרו מה־דעתכם
 65 וירשיעו אתו כלם כי־משפ־מות לו: ויחלו אנשים מהם
 לרק בו ויחפו את־פניו ויכהו באגרף ויאמרו אליו הנבא
 66 לנו והמשרתים קדמו אתו במכות לחי: ויהי בהיות פטרום
 בחצר מתחת ותבא אחת השפחות מבית הכהן הגדול:
 67 ותרא את־פטרום מתחמם ותבט בפניו ותאמר ואף־אתה
 68 היית עס־ישוע הנצרי: ויכחש לאמר לא אדע ולא אבין את
 אשר תדברי ויצא החוצה אל־האולם ויקרא אז התרנגל:
 69 ותראהו השפחה עוד ותוסף ותאמר אל־העמדים שם זה
 70 הוא אחד מהם: ויכחש פעם שנית ועוד מעט וגם־העמדים
 שם אמרו אל־פטרום אכן הנך מהם כי גלילי אתה ולשונוך
 71 כל־שונם: ויחל לענות באלה ובשבעה לאמר לא ידעתי את־
 72 האי־ש אשר אמרתם: ויקרא התרנגל שנית ויזכר פטרום
 את־הדבר אשר דבר־לו ישוע כי טרם יקרא התרנגל
 פעמים תכחש־בי שלש פעמים וישם על־לבו ויבך:
 ויהי כעלות השחר וראשי הכהנים נוסדו־יחד עס־הזקנים טו
 והסופרים וכל־הסנהדרין ויאסרו את־ישוע ויוליכּוּ ויסגירוּהוּ
 בידי פילטום: וישאל אתו פילטום האתה הוא מלך היהודים
 2 ויען ויאמר אליו אתה אמרת: וראשי הכהנים הביאו עליו
 3 שטנות רבות והוא לא־נתן מענה אף־לא דבר אחד: ויוסף
 4 פילטום וישאלהו לאמר האם לא תענה דבר ראה כמה
 5 שטנות הביאו עליך: וישוע לא־נתן מענה אף־לא דבר
 6 אחד עד אשר־היה לפלא בעיני פילטום: ובחג הזה הסכן
 הסכין לשלח להם אחד מהאסירים חפשי את־האחד אשר
 7 יבקשון: ויהי איש ושמו בר־אבא אסור עס־מרדים אשר
 8 רצחו נפש ביום המרד: וישא ההמון את־קולו ויחלו לשאל
 9 לעשות להם כאשר עשה להם כפעם בפעם: ויען אתם
 פילטום ויאמר התחפצו כי־אשלח לכם את־מלך היהודים:
 כי

10, 11 כי הכיר אשר מקנאתם בו הסגירהו ראשי הכהנים: וראשי
 הכהנים הסיתו את־ההמון כי יבקשהו לשלח להם רק את
 12 בר־אבא: ויוסף פילטוס ויען ויאמר אליהם ומה אעשה
 13 לזה אשר אתם קראים מלך היהודים: ויוסיפו לצעק לאמר
 14 הצלב אתו: ויאמר אליהם פילטוס ולמה מה רעה עשה והם
 15 הוסיפו לצעק עוד יתר הרבה הצלב אתו: ויואל פילטוס
 לעשות כרצון ההמון וישלח להם את בר־אבא ואת ישוע
 16 יסר בשוטים ויתנהו להצלב: ויוליכהו אנשי הצבא אל־
 החצר הפנימית הוא פרטורין ויזעיקו עליו את־כל־הגדוד:
 17 וילבשהו מעיל ארגמן וישרגו כתר קוצים וישימו על־ראשו:
 18, 19 ויחלו לפקדו לאמר יחי מלך היהודים: והכו אתו בקנה על־
 20 ראשו וירקן בפניו ועל־ברכיהם כרעו וישתחוו לו: ואחרי
 אשר התלו בו הפשיטו אתו את־מעיל הארגמן וילבישהו
 21 את־בגדיו ויוליכהו לצלב אתו: ואיש אחד עבר שם בבאו
 מן־השדה הוא שמעון הקוריני אבי אלכסנדרוס ורופוס
 22 אתו אלצו להלך אתם ולשאת לו את־צלבו: ויביאו אתו
 23 אל־גלגלתא אשר יאמר מקום הגלגלת: ויתנור־לו יין מהול
 24 במר ולא שתה: ויצלבו אתו ויחלקן את־בגדיו להם לפי
 25 הגורל אשר הפילו עליהם לקח איש איש חלקו: והעת אשר
 26 צלבו אתו היתה השעה השלישית: וכתבת דבר־אשמתו
 27 שמו מלמעלה על־העץ לאמר מלך היהודים: וגם־שני אנשי
 28 חמס נצלבו עמו אחד מימינו ואחד משמאלו: וימלא הכתוב
 29 האמר ואת־פשעים נמנה: והעברים שם גרפו אתו ויניעו
 אחריו את־ראשם לאמר הוי אתה המחריב את־ההיכל
 30 והבונה אתו בשלשת ימים: הושיעה לנפשך ורדה מן־העץ:
 31 וכן גם־ראשי הכהנים והסופרים שחקן איש אל־רעהו לאמר
 32 הוא המושיע לאחרים ולנפשו לא יוכל להושיע: המשיח
 מלך ישראל הוא ירד עתה מן־העץ ונראה ונאמין בו
 33 וגם־הנצלבים עמו כמו־כן חרפהו: ויהי בשעה הששית

34 וחשך כמה את־פני כל־הארץ עד השעה התשיעית: ובשעה
 התשיעית צעק ישוע בקול גדול אלהי אלהי למה שבקתני
 35 אשר יאמר אלי אלי למה עזבתני: ומן־העמדים שם כאשר
 36 שמעו אמרו הנה הוא קרא אל־אליהו: וירץ אחד מהם ויקח
 ספוג אשר מלאו חמץ וישימהו על־קנה וישקהו ויאמר הרף
 37 ונראה אם־יבא אליהו להוריד אתנו: וישוע קרא בקול גדול
 38 ויפקד את־רוחו: והנה פרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים
 39 מלמעלה למטה: ושר־המאה העמד ממלו בראתו כאשר
 צעק וכאשר גוע ויאמר אכן האיש הזה היה בן־אלהים:
 40 וגם־נשים היו ראות שמה מרחוק ובינהן מרים המגדלית
 41 ומרים אם־יעקב הקטן ויוסי ושלמית: הלא הנה אשר הלכו
 אחריו וישרתהו בהיותו בגליל ועוד אחרות רבות אשר־עלו
 42 עמו ירושלימה: ויהי בערב ביום ההכנה ההוא כי ערב
 43 שבת היה: ויבא יוסף מן־הרמתים הוא יועץ נכבד וגם־הוא
 חכה למלכות האלהים ויבא אל־פילטוס באמין־לב וישאל
 44 ממנו את־גוף ישוע: וישתאה פילטוס לאמר האם הוא כבר
 45 מת ויקרא אל שר המאה וישאלהו אם כבר מת: וכאשר
 שמע מן־שר המאה כי־כן הוא ויתן את־הגוף אל־יוסף:
 46 והוא לקח תכריך־בוץ וירידהו מן־העץ ויעשהו בתכריך
 וישימהו בקבר אשר הצבילו בצור ויגל אבן על־פי הקבר:
 47 ומרים המגדלית ומרים אם יוסי ראו את־המקום כאשר
 הושם שמה:

וכמעט עבר השבת ומרים המגדלית ומרים אם יעקב טו
 2 ושלמית קנו סמים לבא ולמשח אתו: ובאחד בשבת בבקר
 השכם באו אל־הקבר עם־עלות השמש: ותאמרנה אשה
 3 אל־אחותה מי יגל־לנו את־האבן מעל פ־הקבר: ותשאנה
 4 את־עיניהן ותראינה כי האבן נגלה כי גדולה היתה מאד:
 5 ותבאנה אל־תוך הקבר ותראינה נער אחד עטה מעיל לבן
 6 ישב מעבר הימין ותבהלנה: ויאמר אליהן אל־תבהלנה

הנה אתן מבקשות את־ישוע הנצרי אשר נצלב הלא
הוא קם ואיננו פה ראינה את־המקום אשר שמוהו שמה:
7 אך־לכנה והגדנה לתלמידיו ולפטרום כי הוא הולך לפניכם
8 הגלילה ושם תראו אתו כאשר דבר לכם: ותמהרנה לצאת
מין־הקבר ותנוסנה כי חיל ופחד אחוזן ולא־הגידו לאיש
9 דבר כי יראו מאד: ויהי באחד בשבת בבקר אחרי תקומתו
וירא אל־מרים המגדלית ראשונה היא האשה אשר העביר
10 ממנה שבע רוחות רעות: והיא הלכה ותגד לאנשי בריתו
11 אשר היו עמו והם מתאבלים ובכים: ואחרי אשר שמעו כי
12 הוא חי וכי נראה אליה לא האמינו לה: ואחרי־כן נראה
בדמות אחרת אל־שנים מהם על־פני השדה כאשר הלכו
13 לדרכם: וישבו ויגידו לאחרים ולא האמינו גם־בדבריהם:
14 וירא אחרי־כן אל־אחד העשר בשבתם על־השלחן ויוכיחם
על־חסר אמונתם ועל־קשי לבם כי לא־האמינו לאלה אשר
15 ראו אתו אחרי תקומתו: ויאמר אליהם לכו בכל־הארץ
16 וקראו את־הבשורה לכל־בשר: מי אשר יאמין ויטבל
17 ישע ומי אשר לא־יאמין יאשם: ואלה האתות אשר יעשו
בידי המאמינים רוחות רעות יעבירו בשמי ובלשנות חדשות
18 ידברון: נחשים כי־ישאו או כי־ישתו סמים אשר מות במ לא
ירעו ולא ישחיתו להם וידיהם ישימו על־חולים וחיו מחלים:
19 ויהי כאשר כלה הארון ישוע לדבר אליהם ויעל השמימה
20 וישב לימין האלהים: והם יצאו ויבשרו את־הבשורה
בכל־מקום ויד־הארון היתה עמם במלאכתם ויקם את־דברו
באתות אשר נעשו בידיהם אמן:

הבשורה אשר ללוקס

הן ידי רבים כתבו על־ספר את־מערכי הדברים אשר א
כוננו בתוכנו אל־נכון: כאשר מסרו לנו אלה אשר היו 2
עדים ראים מראש ומשרתי דבר־יהוה: ובכן גם־אני אשר 3
בחנתי היטב את־הדברים ההם מראשיתם הכינתי את־לבי
לכתבם אליך תאופילוס גבור החיל דבר דבר על־אפניו:
לבעבור תדע כי תורת אמת למדת מפי מלמד־ך: איש 4, 5
כהן היה בימי הורדוס מלך יהודה ושמו זכריהו ממשמרת
אביה ולו אשה מבנות אהרן אלישבע שמה: ושניהם היו 6
צדיקים לפני האלהים והלכים בדרכיו בכל־מצותיו וחקתיו:
ולא־היה להם ולד כי אלישבע עקרה ושניהם באו בימים: 7
ויהי היום בכהנו לפני האלהים בסדר משמרתו: ויבא 8, 9
אל־היכל יהוה להקטיר קטרת לפי־גורלו כמשפט עבדת
הכהנים: ובל־קהל העם מתפללים אז מחוץ בעת הקטר 10
הקטרת: וירא אליו מלאך יהוה עמד אצל מזבח הקטרת 11
לימינו: וירא זכריהו ויחרד ואימה נפלה עליו: ויאמר אליו 12, 13
המלאך אל־תירא זכריהו כי תפלתך עלתה לרצון ואלישבע
אשתך תלד לך בן וקראת שמו יוחנן: והיה־לך לשמחה 14
ולששון ורבים בהולדו יעלו: כי־גדל לפני יהוה ויין ושכר 15
לא ישתה ורוח הקדש ימלא בעוד היותו בבטן אמו: ורבים 16
מבני ישראל ישוב אל־יהוה אלהיהם: והלך לפניו ברוח 17
אליהו ובגבורתו להשיב לב אבות על־בנים ולפשעים רוח
דעה ישרה והעמיד לפני יהוה עם אשר לבו נכון עמו:
ויאמר זכריהו אל־המלאך במה אדע זאת הן אני זקנתי 18
ואשתי באה בימים: ויען המלאך ויאמר אליו אנכי גבריאל 19
העמד לפני האלהים שלחתי לדבר אליך ולבשרך כזאת:
והנה אתה תאלם ולא תוכל דבר עד אשר יקום הדבר הזה 20

21 עקב אשר לא האמנת לדברי אשר יקומו בעתם: והעם
 הוחילו לזכריהו עד־בוש ויתפלאו כי התמהמה בהיכל:
 22 ובצאתו לא יכל דבר אליהם ויכירו כי־חזיון חזה בהיכל
 23 וינע להם בראשו כי הוא אלם: וכאשר מלאו ימי עבדתו
 24 וילך וישב אל־ביתו: ויהי אחרי הימים האלה ותהר
 25 אלישבע אשתו ותסתר חמשה חדשים לאמר: ככה עשה לי
 יהוה בימים אשר פקדני ואסף את־חרפתי לעיני בני־אדם:
 26 ובחדש הששי שלח גבריאל המלאך מלפני אלהים אל־עיר
 27 בגליל ושמה נצרת: אל־עלמה בתולה מארשה לאיש ושמו
 28 יוסף מבית דוד והעלמה שמה מרים: ויבא המלאך אליה
 הביתה ויאמר שלום לך הבת רחמה יהוה עמך ברוכה את
 29 בנשים: והיא בראותה ותתחלחל לדברו ותאמר בלבה
 30 מה הברכה הזאת: ויאמר אליה המלאך אל־תיראי מרים
 31 כי־מצאת חן בעיני האלהים: והנך הרה וילדת בן וקראת
 32 שמו ישוע: והוא גדול יהיה ובן־עליון יקרא ונתן לו יהוה
 33 אלהים את־כסא דוד אביו: ומלך על־בית יעקב לעולם
 34 ועד ולמלכותו אין קץ: ותאמר מרים אל־המלאך איכה
 35 תהיה כזאת ואני אינני ידעת איש: ויען המלאך ויאמר אליה
 רוח הקדש תבא עליך וכח עליון יסך־לך על־כן גם־הקדוש
 36 הילוד יקרא בן־אלהים: והנה אלישבע מודעתך הנקראת
 עקרה הרה גם־היא ללת בן בזקנתה וזה־לה החדש הששי:
 37 38 כי מאלהים לא יפלא כל־דבר: ותאמר מרים הנני שפחת
 39 יהוה יהי־לי כדברך וילך המלאך מאתה: ותקם מרים בימים
 40 ההם ותחש ללכת להרה אל־עיר יהודה: ותבא בית זכריה
 41 ותפקד את־אלישבע לשלום: ויהי כשמע אלישבע פקודת
 שלום מפי מרים וירקד הילד בקרבה ותמלא אלישבע רוח
 42 הקדש: ותקרא בקול גדול ותאמר ברוכה את מנשים וברוך
 43 פרי בטןך: ומאין באתני כזאת כי־אם אדני אלי תבא:
 44 כי כאשר שמעה אזני קול פקודת שלום מפיו רקד הילד
 בקרבי

45 בקרבי מרב שמחה: אשרך כי תאמיני כי יקום הדבר
 46 האמור לך מפיי־יהודה: ותען מרים ותאמר תגדל נפשי
 47, 48 את־יהודה: ותגל רוחי באלהי ישעי: כי ראה בעני שפחתו
 49 מהיום הזה ומעלה יאשרוני כל־הדרות: גדלות עשה עמדי
 50 אדיר הוא וקדוש שמו: וחסדו על־ראוי בכל־דור ודור:
 51, 52 בזרעו עשה נפלאות הפיץ גאים במזמת לבם: שליטים הדף
 53 מכסאותם וישם שפלים למרום: רעבים מלא טוב ועשירים
 54 שלח ריקם: החזיק בישראל עבדו ויזכר־לו את־רחמיו:
 55, 56 כאשר דבר לאבתינו לאברהם ולזרעו עד־עולם: ותשב
 57 עמה מרים כשלשת ירחים ותשב אל־ביתה: וימלאו ימי
 58 אלישבע ללדת ותלד בן: ושכניה וקרוביה שמעו כי־הגדיל
 59 יהוה חסדו עליה וישמחו אתה: ויהי ביום השמיני ויבאו
 60 למול את־הילד ויקראו לו זכריהו על־שם אביו: ותען אמו
 61 ותאמר לא־כן כי הוא יוחנן יקרא: ויאמרו אליה הלא
 62 אין־במשפחתך איש נקרא בשם הזה: ויתנו אות לאביו
 63 לאמר מה־עם לבבו מה־יקרא־לו: וישאל לוח ויכתב
 64 עליו לאמר יוחנן שמו ויתמהו כלם: ופתאם נפתח פיהו
 65 ומלתו על־לשנו ויברך את־האלהים: ותפל יראה על־כל־
 שכניהם מסביב והדברים האלה ספרו בכל־הרי יהודה:
 66 וכל־השמעים דברו על־לבם לאמר מה יהיה אפוא הילד
 67 הזה וידי־הוה היתה עליו: וימלא זכריהו אביו רוח הקדש
 68 וינבא לאמר: ברוך יהוה אלהי ישראל כי פקד ושלח פדות
 69, 70 לעמו: וירם לנו קרן ישועה בבית־דוד עבדו: כאשר דבר
 71 בפי־נביאיו הקדושים אשר מקדם: להושיע לנו מיד איבינו
 72 ומכף כל־שנאינו: לגמל־חסד עם־אבותינו ולזכר את־ברית
 73, 74 קדשו: את־ברית השבועה אשר נשבע לאברהם אבינו: כי
 75 יצילנו מיד־צר ויתננו לעבדו בבלי־פחד: ונתהלך בקדש
 76 ובצדקה לפניו כל־ימי חיינו: וגם־אתה הילד נביא־עליון
 77 תקרא כי לפני יהוה תלך ואת־דרכיו תפנה: ונתת דעת
 ישועה

78 ישועה לעמו היא הסליחה לחטאתם: בורח לנו אור־בקר
79 ממרום ממקור רחמי אלהינו: להאיר לישבי חשך וצלמות
80 ולישר אשורינו במעגלי שלום: ויגדל הילד הולך וחזק
ברוח ויתגורר במדבר עד־יום הראתו אל־ישראל:

ב ויהי בימים ההם ויצא דבר מלכות מלפני הקיסר אוגוסטוס
2 למנות כל־ישבי הארץ: הוא המפקד הראשון אשר נעשה
3 בימי קורינוס פחת ארם: וילכו כלם להמנות איש איש
4 לעירו: ועל גס־יוסף מן־הגליל מעיר נצרת אל־עיר דוד
5 היא בית־לחם כי ממשפחת בית דוד הוא: ויבא עם־
6 מרים המארשה לו לבא על־הפקודים והיא הרה: ויהי
7 בהיותם שם וימלא ימיה ללדת: ותלד את־בנה הבכור
ותחתלהו בחתולות ותשם אתו באבוס כי לא־מצאו מקום
8 להם במלון: ורעים היו לנים בשדה בארץ ההיא ונטרים
9 את־עדריהם באשמרות הלילה: והנה מלאך יהוה נצב
עליהם וכבוד יהוה זרח להם מסביב וייראו ויראה גדולה:
10 ויאמר אליהם המלאך אל־תיראו מבשר טוב אני לכם
11 ורב ששון לכל־העם: כי מושיע ילד לכם היום הלא הוא
12 המשיח האדון בעיר דוד: וזה לכם האות כי תמצאו ילד
13 בחתולתו שכב באבוס: ופתאם נראו עם־המלאך המון צבא
14 השמים מזמרים לאלהים ואמרים: כבוד לאלהים במרום
15 שלום על־ארץ ולבני אדם רצון: ויהי כאשר עלו מעליהם
המלאכים השמימה ויאמרו הרעים איש אל־רעהו נלכה־נא
עד בית־לחם ונראה את־הדבר הנעשה שם אשר הודיע
16 לנו יהוה: ויחישו ויבאו וימצאו את־מרים והילד
17 שכב באבוס: ויראו וישמעו את־הדבר אשר הגד להם
18 על־הילד הזה: ויתמהו השמעים על־הדברים אשר־הגידו
19 להם הרעים: ומרים שמרה את־כל־הדברים האלה ותהגה
20 בם בלבה: והרעים שבו ויתנו כבוד ועז לאלהים על־כל
21 אשר שמעו וראו כפי־אשר דבר אליהם: וכמלאת שמנת

ימים להמולו ויקרא שמו ישוע כשם אשר קרא-לו המלאך
 22 טרם נוצר בכטן: וכאשר מלאו להם ימי טהרם לפי
 תורת משה ויעלו אתו ירושלימה להעמידו לפני יהוה:
 23 ככתוב בתורת יהוה כל-זכר פטר רחם קדוש יקרא ליהוה:
 24 ולהקריב קרבן כמצות תורת יהוה שתי-תרים או שני בני
 25 יונה: והנה איש היה בירושלים ושמו שמעון איש צדיק
 26 וחסיד ומחכה לנחמת ישראל ורוח הקדש נחה עליו: ודבר
 נגלה לו ברוח הקדש כי לא יראה-מות עד-אשר יראה
 27 את-משיח יהוה: ויבא ברוח אל-המקדש והאבות הביאו
 28 את-הילד ישוע לעשות לו כפי-משפט התורה: ויקחהו
 29 על-זרעתו ויברך את-האלהים ויאמר: כדברך יהוה היום
 30, 31 תאסף את-עבדך בשלום: כי ישועתך ראו עיני: אשר
 32 הכינת לפני כל-העמים: אור להאיר לגוים וכבוד ישראל
 33, 34 עמך: ויתמהו יוסף ואמו על-הדברים הנאמרים עליו: ויברך
 אתם שמעון ויאמר אל-מרים אמו הילד הזה נצב למפלת
 35 רבים בישראל ולתקומתם ולאות מדנים: ובנפשך תעבר
 36 חרב חדרת להתגלות חקרי-לב רבים: ואשה נביאה היתה
 שם חנה בת-פנואל למטה אשר היא זקנה באה בימים
 ושבע שנים ישבה עס-בעלה מיום אשר לקחה בבתוליה:
 37 והאלמנה הזאת כבת ארבע ושמנים שנה לא משה מבית
 38 האלהים בעבדתה לפניו בצום ובתפלה לילה ויום: ותקם
 בעת ההיא ותברך את-האלהים ותדבר עליו אל-כל-
 39 אשר חכה לגאלת ירושלים: ככלותם לעשות כל-המצוה
 40 כפי-תורת יהוה וישבו הגלילה אל-נצרת עירם: ויגדל
 הילד ויחזק ברוח וימלא חכמה גם-חן אלהים הוצק עליו:
 41 ויעלו אבותיו ירושלימה מדי שנה בשנה לחג חגי-הפסח:
 42 ובהיותו בן-שנים עשרה שנה ויעלו עמו כמשפט החג:
 43 וימלאו הימים וישבו לדרכם ויותר הנער ישוע בירושלים
 44 ויוסף ואמו לא ידעו: ובחשכם כי עס-חבל ארחים הלך
 וילכו

45 ויִלְכוּ כְּדֶרֶךְ-יְיָ וַיִּבְקְשׂוּהוּ בֵּין קְרוּבֵיהֶם וּמִיַּדְעֵיהֶם: וְאַחֲרֵי
 46 אֲשֶׁר לֹא מִצְאוּ אֹתוֹ שָׁבוּ וַיִּבְקְשׂוּהוּ בִירוּשָׁלַיִם: וַיְהִי אַחֲרַי
 שְׁלֹשֶׁת יָמִים וַיִּמְצְאוּ אֹתוֹ יֹשֵׁב בְּתוֹךְ הַמְּזוּרִים בְּמִקְדָּשׁ שָׁמַע
 47 אֶת-תּוֹרָתָם וּשְׁאַל אֹתָם שְׁאֵלוֹת: וְכָל-שְׁמַעְיוֹ תִּמְהוּ עָלֶי-
 48 חֲכָמָתוֹ וְעַל-תְּשׁוּבָתוֹ: וַיְהִי כִּרְאוֹתָם אֹתוֹ וַיִּשְׁתְּאוּ וַתֹּאמֶר
 אֵלָיו אִמּוֹ מִהֲזֹאת עָשִׂיתָ לָנוּ בְּנֵי הָלֵא בִקְשָׁנוֹךְ גַּם-אֲבִיךָ
 49 גַּם-אֲנִי בְדֹאגָה גְדוּלָה: וַיֹּאמֶר אֵלֵיהֶם מְדוּעַ בִּקְשָׁתָם אֶתִּי
 50 הָאֵם לֹא יָדַעְתָּם כִּי עָלִי לִהְיוֹת בְּבֵית אָבִי: וְלֹא הִבִּינוּ
 51 אֶת-הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבֶּר אֵלֵיהֶם: וַיֵּרֵד אֹתָם וַיָּבֵא אֶל-נִצְעָרָת
 וַיְהִי סֵר אֶל-מִשְׁמַעְתָּם וְאִמּוֹ שָׁמְרָה אֶת כָּל-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה
 52 בְּלִבָּהּ: וַיִּשׁוּעַ הַלֵּךְ וּגְדַל בַּחֲכָמָה וּבִקְוָמָה וּבַחֲן עִם-אֱלֹהִים
 וְעִם-אֲנָשִׁים:

ג בשנת חמש עשרה למלכות טבריוס קיסר בימי פונטיוס
 פילטוס פחת יהודה והורדוס טטררך בגליל ופילפוס אחיו
 טטררך בפלך ימור ופלך טרכונה ולוסנים טטררך באבל:
 2 ובהיות חנן וקיפא הכהנים הגדולים היה היה דבר אלהים
 3 אל־יוחנן בן־זכריהו במדבר: ויבא אל־כל־כבר הירדן
 ויקרא אל־העם לשוב מדרכם ולהטבל לסליחת עונם:
 4 ככתוב בספר דברי ישעיהו הנביא קול קרא במדבר
 5 פנו דרך יהוה ישרו מסלותיו: כל־גיא ינשא וכל־הר
 6 וגבעה ישפלו והיה העקב למשור והרכסים לבקעה: וראו
 7 כל־בשר את ישועת אלהינו: ויאמר אל־המון העם אשר
 באו אליו להטבל ילדי צפענים מי הורה אתכם להמלט
 8 על־נפשכם מפני חרון אף הבא: לכן עשו פרי־טוב
 לתשובה ואל־תהגו בלבבכם לאמר אברהם לנו לאב כי
 אני אמר לכם גם מן־אבנים אלה תשיג יד־אלהים להקים
 9 בנים לאברהם: וגם־כבר נטוי הגרון על־שרש העצים ולכן
 כל־עץ אשר לא יעשה פרי־טוב יגדע והשלך במו־אש:
 וישאלו אתו המון העם לאמר ומה לנו לעשות: ויען

ויאמר אליהם מי אשר-לו כתנות שתיים יחלק עם-האיש
 אשר אין-לו ומי אשר-לו מזון יעשה כמורכב: ויבאו אליו
 גם-מוכסים לטבילתו ויאמרו אליו רבנו מה-נעשה: ויאמר
 אליהם יתר על-מכם הנקוב לכם אל-תנגשו: וישאלו אתו
 גם-אנשי הצבא לאמר ואנחנו מה-נעשה ויאמר אליהם
 אל-תעשקו ואל-תונו איש ודי לכם כי תשיגו שכרכם:
 ובעוד העם היו מחכים וכלם דברים בלכם אם לא יוחנן
 הוא המשיח: ויען יוחנן ויאמר אליהם הן-אני מטבל אתכם
 במים אך בא יבא חסן ממני אשר קטנתי מהתר את-שרוך
 נעליו והוא יטבל אתכם ברוח הקדש ובאש: אשר מזרהו
 בידו לזרות ולהבר את-גרנו ואסף את-החטים אל-תוך
 אסמיו ואת-המין ישרף באש אשר לא-תכבה: כהנה וכהנה
 הזהיר מבשר טוב הזה את-העם: והורדום שטררך אשר
 הוכח על-דבר הורודיה אשת אחיו ועל-כל-הרעות אשר
 עשה הורדום: הוסיף על-כל-אלה ויסגר את-יוחנן בבית
 האסורים: ויהי בהטבל כל-העם ויטבל גם-ישוע והשמים
 נפתחו בהתפללו: וירד עליו רוח הקדש בדמות גוף יונה
 והנה קול קרא מן-השמים אתה הוא בני ידדי כך רצתה
 נפשי: וישוע היה כבן-שלשים שנה בהחלו את-עבודתו
 ויחשבהו לבן-יוסף בן-עלי: בן-מתת בן-לוי בן-מלכי
 בן-יני בן-יוסף: בן-מתתיהו בן-אמוץ בן-נחום בן-חסלי
 בן-נגי: בן-מתת בן-מתתיהו בן שמעי בן-יוסף בן
 יודה: בן-יוחנן בן-רישא בן-זרכבל בן-שאלתיאל בן-נרי:
 בן-מלכי בן-אדי בן-קוסם בן-אלמודם בן-ער: בן-ישוע
 בן-אליעזר בן-יורים בן-מתת בן-לוי: בן-שמעון בן-יהודה
 בן-יוסף בן-יונם בן-אליקים: בן-מליא בן-מינא בן-מתתה
 בן-נתן בן-דוד: בן-ישי בן-עובד בן-בעז בן-שלמון בן
 נחשון: בן-עמינדב בן-ארני בן-חצרון בן-פרץ בן-יהודה:
 בן-יעקב בן-יצחק בן-אברהם בן-תרח בן-נחור: בן-שרוג
 בן-רעי

36 בְּיָרְעוּ בְּיַפְלֵג בְּיַעֲבֹר בְּיַשְׁלַח: בְּיַקִּינֵן בִּין־אַרְפַּכְשָׁד
 37 בְּיַשֵּׁם בְּיַנַּח בְּיַלְמֹךְ: בְּיַמְתוּשְׁלַח בְּיַחֲנוּךְ בְּיַיְרֹד
 38 בְּיַמְהַלְלָאֵל בְּיַקִּינֵן: בְּיַאֲנוּשׁ בְּיַשֵּׁת בְּיַאֲדָם בְּיַאֲלֹהִים:
 ד וישוע שב מן־הירדן מלא רוח הקדש ויובילהו הרוח
 2 המדברה: ושם נסה אתו השטן ארבעים יום ולא־אכל
 3 מאומה עד־תם כל־הימים ההם וירעב: ויאמר אליו השטן
 אם בן־האלהים אתה אמר־נא אל־האבן הזאת ותהי ללחם:
 4 ויען אתו ישוע הן כתוב כי לא על־הלחם לבדו יחיה האדם
 5 כי על־כֹּל־מוֹצֵא פִי־יהוה: ויעלהו ויראהו את־כֹּל־מַמְלְכוֹת
 6 הארץ ברגע אחד: ויאמר אליו השטן לך אתן את־כֹּל־
 הממשלה הזאת ואת־כֹּל־כְּבוֹדָהּ כי לי נתונה ולאשר אחפץ
 7 אתננה: ועל־כן אם תשתחוה לפני כל־הכבוד הזה לך
 8 יהיה: ויען ישוע ויאמר אליו סור ממני השטן כי כתוב ליהוה
 9 אלהיך תשתחוה ואתו לבדו תעבד: ויביאהו ירושלימה
 ויעמדהו על־פַּת גַּג בֵּית־הַמִּקְדָּשׁ ויאמר אליו אם בן־
 10 האלהים אתה התנפל מזה ארצה: כי כתוב כי מלאכיו
 11 יצוה־לך לשמרך: על־כַּפִּים ישאוֹנֵךְ פְּנֵי־תַגְף באבן רגלך:
 12 ויען ישוע ויאמר אליו הן נאמר לא תנסה את־יהוה אלהיך:
 13, 14 וכאשר כלה השטן את־הַמְסוֹת וירף ממנו עד־עַתָּה: וישב
 ישוע בגבורת הרוח אל־הַגְּלִיל ושמעו יצא בכל־הכּבֵר:
 15, 16 והוא הורה להם בבתי־הכנסת וכלם נתנו לו כבוד: ויבא
 אל־נְצֵרֶת אשר הוא גדל שם וילך אל־בֵּית־הַכְּנֶסֶת ביום
 17 השבת כמשפטו ויקם לקרא: ויתנו לו ספר ישעיה הנביא
 18 ויפתח את־הַסֵּפֶר וימצא את־הַדְּבָר הַכְּתוּב שְׁמָה: רוח אדני
 יהוה עלי יען משח יהוה אתי לבשר ענוים שלחני לחבש
 לנשכרי־לֵב לְקָרָא לְשִׁבּוּיִם דְּרוּר וְלַעֲוִרִים פִּקְחֵי־קוֹחַ לְשַׁלַּח
 רְצוּצִים חֲפְשִׁים: לְקָרָא שְׁנַת־רְצוֹן לַיהוָה: ויגל את־הַסֵּפֶר
 19, 20 ויתנהו בידי המשרת וישב ועיני כל־אֲשֶׁר בְּבֵית־הַכְּנֶסֶת
 21 נשאות אליו: ויען ויאמר אליהם הוקם הכתוב הזה היום

באזניכם: וכלם נשאו לו עדות כי נפלאו בעיניהם דברי-יחן
 אשר יצאו מפיו ויאמרו הלא זה הוא בן-יוסף: ויאמר אליהם
 אכן תאמרו לי את-המשל ההוא רפא רפא את-נפשך
 וככל אשר שמענו כי נעשה בכפר-נחום עשה-כן גם-הלם
 בעירך: ויאמר הן דבר אמת אני מגיד לכם אין נביא רצוי
 בארץ מולדתו: אמן אני אמר לכם אלמנות רבות היו
 בישראל בימי אליהו בהעצר השמים שלש שנים וששה
 חדשים ורעב גדול היה בכל-הארץ: ולא שלח אליהו
 אל-אחת מהן בלתי אל-אשה אלמנה בצרפת אשר לצידון:
 ומצרעים רבים היו בישראל בימי אלישע הנביא ולא נרפא
 אחד מהם בלתי אס-נעמן הארמי: וימלאו כלם חמה
 בבית-הכנסת בשמעם את-אלה: ויקומו ויוציאוהו אל-מחוץ
 לעיר ויביאוהו אל-גב ההר אשר עירם בנויה עליו להשליכו
 אל-מתחת להר: אך-הוא עבר בתוכם וילך לדרכו: וירד
 אל-כפר-נחום עיר הגליל וילמד לעם מדי שבת בשבתו:
 ויתמהו על-תורתו כי כדבר שלטון היה דברו: ואיש היה
 בבית-הכנסת ובו דבק רוח שמא ונתעב ויקרא בקול גדול:
 הרף ממנו מה-לנו ולך ישוע הנצרי האם להשמידנו באת
 הלא ידעתך מי אתה קדוש האלהים: ויגער-בו ישוע
 לאמר דום וצא ממנו ויפילהו הרוח הרע בתוך הקהל ויצא
 ממנו ורעה לא עשה לו: ופלצות אחזה כלם ויאמרו איש
 אל-רעהו מה הדבר הזה כי-בשלטון ובגבורה הוא מצוה
 את-רוחות הטמאה והן יצאות מבעליהן: ויצא שמעו בכל-
 הככר לכל-קצותיו: ויקם ויצא מבית-הכנסת ויבא ביתה
 שמעון וחתנת שמעון שכבת חולת קדחת אנושה ויפגעו-בו
 בעדה: ויתיצב עליה ויגער בקדחת ותרף ממנה וכרגע
 קמה ותשרת אתם: וכבא השמש הביאו אליו כל-אלה
 אשר אנשי מכאבות להם וידועי חליים שונים וישם את-ידיו
 על-כל-אחד מהם וירפאם: וגם-רוחות רעים יצאו מרבים
 קראים

קראים ואמרים אתה הוא המשיח בן־האלהים אך הוא גער
 42 בם ולא נתנם לדבר כי ידעו אשר הוא המשיח: וכעלות
 השחר יצא וילך אל־מקום חרב והמון העם בקשהו ויבאו
 43 אליו ויחזיקו־בו לבלתי יעבר מהם: אך הוא אמר אליהם
 הן עלי להשמיע את־מלכות האלהים גם־בערים אחרות כי
 44 על־כן שלחתי: ויהי קורא את־בשרתו כבתי־הכנסת אשר
 בגליל:

ה ויהי בעמדו על־יד ים־גניסר והמון העם ידחקו אתו וישמעו
 2 את־דבר האלהים: וירא שתי אניות עמדות על־שפת הים
 3 והדיגים יצאו מהן לכבס את־המכמרות: וירד אל־אחת
 מן־האניות אשר לשמעון ויבקשהו להעבירו מעט מן־
 4 היבשה וישב וילמד להמון העם מתוך האניה: וכהתימו
 ללמד ויאמר אל־שמעון נהג אל־פני המצולה והשליכו
 5 מכמרותיכם לצוד שמה: ויען שמעון ויאמר אליו אדני
 יגענו כל־הלילה ולא לכדנו מאומה אך על־דברך אשליך
 6 את־המכמרות: ויעשו־כן וילכדו דגים רבים מאד עד־אשר
 7 מכמרותם נקרעו: ויתנו אות לחבריהם אשר באניה השנית
 לבא ולעזור להם ויבאו וימלאו את־שתי האניות עד־לשקע:
 8 וירא שמעון פטרוס ויפל לרגלי ישוע ויאמר אדני לך מעלי
 9 כי־איש חטא אנכי: כי חיל אחז אתו ואת־כל אשר אתו
 10 על־ציד הדגים אשר צדו: וכן גם־התחלחלו יעקב ויוחנן
 בני זבדי חברי שמעון ויאמר ישוע אל־שמעון אל־תירא
 11 כי מהיום ומעלה תצוד אנשים: והם הוליו את־האניות
 12 אל־היבשה ויעזבו את־כל וילכו אחריו: ויהי בלכתו באחת
 הערים והנה־איש לקראתו אשר בשרו מלא צרעת ובראותו
 את־ישוע נפל על־אפיו ויתחנן־לו לאמר אדני אם־חפץ אתה
 13 הלא תוכל לטהרני: וישט את־ידו ויגע־בו ויאמר חפץ
 14 אני וטהר והצרעת סרה ממנו כרגע: ויצו עליו לבלתי
 הגד לאיש רק לך והראה לעיני הבהן והקרב את־הקרבן
 על־טהרתך

15 על־טהרתך כאשר צוה משה לעדות להם: ובכל־זאת
 שמעו יצא יצוא וגדל ועס־רב נקהלו לשמע דברו ולמצא
 16 מזור למחלתם: אך הוא חמק עבר אל־המדבר להתפלל:
 17 ויהי היום בהורתו את־העם וישבו לפניו פרושים ומורי
 התורה אשר באו מכל־כפרי הגליל מיהודה ומירושלים
 18 וגבורת יהוה התנססה בו לרפאותם: והנה אנשים נשאים
 איש נכה עצמות במטה ומבקשים להביאו לפניו הביתה:
 19 ולא־מצאו דרך להביאו מרב העם ויעלו על־הגג ויורידו אתו
 על־מטתו דרך הארבה בספון אל־תוך הבית לפני ישוע:
 20 ובראותו את־אמונתם ויאמר בן־אדם נסלחו־לך חטאתיך:
 21 ויחלו הסופרים והפרושים להגות בלבם לאמר מי הוא
 זה המדבר גדופים מי יוכל לסלח חטאים בלתי האלהים
 22 לבדו: וירא ישוע את־הגיונם ויען ויאמר אליהם למה־זה
 23 תהגו בלבכם: כי מה־נקל אם לאמר נסלחו־לך חטאתיך
 24 או לאמר קום והתהלך: אך למען תדעו כי יש רשיון
 לבן־האדם בארץ לסלח חטאים אז אמר אל־נכה העצמות
 הנה אני אמר לך קום שא את־מטתך ולך־לך אל־ביתך:
 25 וימהר ויקם לפניהם וישא את־משכבו וילך אל־ביתו ונתון
 26 כבוד לאלהים: ופלצות אחזה את־כלם ויתנו כבוד לאלהים
 27 ולבם מלא יראה ויאמרו היום ראינו נפלאות: ויהי אחרי
 הדברים האלה ויצא וירא מוכם אחד יושב בבית־המכס
 28 ושמו לוי ויאמר אליו לך אחרי: ויעזב את־כל ויקם וילך
 29 אחריו: ויעש־לו לוי משתה גדול בביתו ומוכסים רבים
 30 עם־אנשים אחרים ישבו אתם אל־השלחן: וילונו הפרושים
 והסופרים אשר בהם על־תלמידיו לאמר מדוע אתם אכלים
 31 ושתיים עם־המוכסים והחטאים: ויען ישוע ויאמר אליהם
 32 החזקים אין להם דבר עם־הרפא כי אם־החולים: לא
 33 באתי לקרא צדיקים כי אם־חטאים לתשובה: ויאמרו אליו
 למה תלמידי יוחנן מכבירים לצום ומרבים להתפלל וכן
 יעשו

34 יעשו גם־תלמידי הפרושים ותלמידיך אכלים ושתים: ויאמר
 אליהם ישוע איך תוכלו לאלץ את־בני החתנה לצום בעוד
 35 החתן עמם: הנה ימים באים ולקח מהם החתן ואז יצמו
 36 בימים ההם: וישא אליהם גם את־המשל הזה אין איש קרע
 בגד חדש לתפר הקרעים על־שמלה בלה כי אם־כן הבגד
 החדש יהיה קרע וגם־הטלאה מבגד החדש לא תשוה
 לשמלה הבלה: ותירוש לא יתן בנאדות בלים פן־יבקע
 37 התירוש את־הנאדות ונשפך היין והנאדות יכלוין: אך תירוש
 38 יתן בנאדות חדשים ושניהם יחדו ישמרו: ואין איש שתה יין
 39 ישן אשר יחוש יתאוה מיד לתירוש כי יאמר הלא הישן טוב
 ממנו:

1 ויהי ביום השבת אחרי תנופת העמר וילך בשדה קמה
 2 ותלמידיו קטפו מלילות ויכתשון בידיהם ויאכלו: ויאמרו
 אנשים פרושים מדוע אתם עשים את אשר לא יעשה
 3 בשבת: ויען אתם ישוע ויאמר הלא קראתם את אשר עשה
 4 דוד כאשר רעב הוא ואלה אשר אתו: כאשר בא אל־בית
 האלהים ויקח את־לחם הפנים ויאכל ויתן גם־לאלה אשר
 אתו אשר לא־כתורה להם לאכל בלתי לכהנים לבדם:
 5, 6 ויאמר אליהם עוד כי בן־האדם אדון השבת הוא: ויהי
 ביום שבת אחר ויבא וילמד בבית־הכנסת ושם איש
 7 אשר ידו הימנית יבשה: והמופרים והפרושים ארבים לו
 8 לראות אם־ירפא בשבת לבעבור ימצאו עליו שמונה: וירא
 את־מחשבותם ויאמר אל־האיש אשר ידו יבשה קום ועמוד
 9 בתוך הקהל ויקם ויעמד: ויאמר אליהם ישוע אשאלה אתכם
 שאלה הכי כדת להיטיב בשבת או להרע להציל נפש או
 10 לשחתה: וישקף אליהם מסביב ויאמר אליו הושט את־ידך
 11 ויעש כן ותשב ידו לאיתנה כאחרת: וימלאו חמה גדולה
 12 ויאמרו איש אל־רעהו מה־לעשות לישוע: ויהי בימים
 ההם ויצא אל־ההר להתפלל ויארך בתפלתו לאלהים
 בלהלילה

13 בלִיְהוֹדָה: וכאור הבקר ויקרא אל־תלמידיו ויבחר מהם
 14 שנים־עשר אשר קרא אתם בשם שליחים: את־שמעון אשר
 קרא לו בשם כיפא ואת־אנדרי אחיו את־יעקב ואת־יוחנן
 15 את־פילפוס ואת־בר־תלמי: את־מתתיהו ואת־תומא את־
 16 יעקב בן־חלפי ואת־שמעון אשר קרא לו הקנאי: את־יהודה
 17 בן־יעקב ואת־יהודה איש־קריות הוא המסגיר אתו: וירד
 אתם ויעמד במישור בקרב קהל גדול מתלמידיו וקבוץ
 עס־רב מכל־יהודה וירושלים וחוץ צור וצידון הבאים
 18 לשמע דבריו ולמצא מזור למחלתם: ואלה הבאים אשר
 19 העביר מהם רוחות הטמאה המבעתות אתם: וההמון כלם
 מבקשים לגעת בו כי גבורה יצאה מאתו להעלות ארכה
 20 לכלם: והוא נשא עיניו אל־תלמידיו ויאמר אשריכם העניים
 21 כי־לכם מלכות האלהים: אשריכם הרעבים כיום כי שבע
 22 תשבועון אשריכם הבכים כיום כי שחק תשחקון: אשריכם
 אס־אנשים ישנאו יגדו או יגדפו אתכם ואת־שמכם כשם
 23 רע ימחו בעבור בן־האדם: שמחו וגילו ביום ההוא כי
 שכרכם רב בשמים כי כן־עשו אבותיהם אל־הנביאים
 24, 25 מקדם: אך־אוי לכם עשירים כי־השגתם תנחומתיכם: אוי
 לכם השבעים היום כי אחרי־כן תרעבו אוי לכם המצחקים
 26 היום כי־נועדתם לאבל ובכי: אוי לכם המהללים בפי
 כל־בני־האדם כי ככה עשו אבותיהם גם־לנביאי שקר:
 27 אבל אתם המקשיבים לקולי לכם אני אמר אהבו את־
 28 איביכם היטיבו לשנאיכם: ברכו את־ארריכם והעתירו
 29 בעד רדפיכם: המכך על־לחי אחת המה־לו גם־האחרת
 30 הנשא מעילך מעליך לא־תמנע ממנו גם־כתנתך: תנה
 31 לכל־שאל ממך ומאת הלזה לא־תבקש: וכל־אשר תחפצו
 32 שיעשון לכם אנשים כן תעשון להם גם־אתם: אס־תאהבון
 את־אהביכם מה־צדקה לכם הלא גם־החטאים את אהביהם
 33 יאהבון: וכי־תעשו טוב למטיביכם מה־צדקה לכם הלא
 כמ־כן

34 כמורכב יעשו גם־החטאים: ואס־תלו את־אנשים בתקותכם
 כי ישלמו לכם מה־צדקה לכם גם־חטאים מלויים חטאים
 35 כי גמולם יושב להם: אך אהבו את־איביכם היטיבו להם
 חנם ולא תצפו לגמול אז יגדל שכרכם והייתם בני עליון
 36 כי טוב הוא לרעים ולאשר טובה לא יכירו: היו מרחמים
 37 כי איביכם הוא רחום: לא תשפטו אחרים ולא תשפטו
 מלפניהם לא תאשימו אתם ולא יאשימו אתכם הצדיקים
 38 ויצדיקו אתכם: תנו וינתן לכם מדה מלאה על־כל־גדותיה
 ישיבו אל־חיקכם אשר יעיקו תחתיה ואשר יניעו אתה כי
 39 בסאסאה אשר תמדו בה ימד לכם: וישא משלו ויאמר
 40 הינהג עור את־העור הלא יפלו שניהם אל־הבור: התלמיד
 41 לא יגדל מרבו ואם שלם הוא יהי כרבו: למה תביט
 אל־שבבים אשר בעין אחיך ולא תשת־לב אל־הקורה
 42 אשר בעינך: ואיך תאמר לאחיק הניחני אחי ואסירה שבבים
 מעינך ולא תשית לב אל־הקורה אשר בעינך גם־אתה הסר
 חנף ראשונה את־הקורה מעינך ואחרי־כן תראה להסיר
 43 שבבים מעין אחיך: אין עץ טוב אשר יעשה פרי משחת ואין
 44 עץ נשחת אשר יעשה פרי טוב: כי כל־עץ ועץ כמור־פרו
 45 יתנכר תאנים לא יאספו מצננים ולא ענבים מעקרבים: איש
 טוב מאוצר לבו הטוב יוציא טוב ואיש רע מאוצר לבו
 46 הרע יוציא רע כי־ממלא הלב יביע כל־פה: ומדוע אתם
 קראים לי בשם ארון ארון ולא תעשון את אשר־אני מצוה
 47 אתכם: כל־הבא אלי ושמע דברי ועשה אתם הנה אגיד
 48 לכם למי הוא דומה: הלא דומה הוא לאיש בנה בית אשר
 העמיק לחפר ויתן יסודתו בסלע וכבא מטר סחף ונחל
 49 פרץ על־הבית לא יכל להניע אתו כי בסלע יסודתו: אך
 השמע דברי ואתם איננו עשה דומה הוא לאיש בנה ביתו
 על־העפר ואין לו יסוד מתחת ובעבר עליו שטף מים נפל
 הבית פתאם ויהי למפלה גדולה:

1 ככלתו לדבר את־דבריו באוני העם ויבא אל־כפר־נחום:
 2 ושם עבד לשר־מאה אחד חלה למות והוא יקר היה בעיניו
 3 עד־מאד: ובשמעו את־שמע ישוע וישלח אליו מקצות זקני
 4 היהודים לבקשו לבא ולרפא את־עבדו: ויבאו אל־ישוע
 5 ויפצרו־בו לאמר כי יאתה לו למלא את־בקשתו: כי
 6 אהב הוא לעמנו ובית־הכנסת בנה־לנו: וילך אתם ישוע
 7 וכאשר הקריב אל־הבית ורוח לא רחוק ביניהם וישלח לו
 8 שר־המאה רעים לאמר אדני אל־תלאה את־נפשך נקלתי
 9 מזאת כי אתה תבא בצל קרתי: ובעבור זאת לא נחשבה
 10 נפשי בעיני לבא לפניך אך תנה אמר ונערי יחי: כי
 11 גם־אנכי עמד תחת יד ממשלה ואנשי צבא תחת ידי
 12 וכי אמר לאחד מהם לך וילך ולאחר בא ויבא ולעבדי
 13 עשה־זאת ויעשה: וישמע ישוע את־דבריו וישתאה ויפן
 14 ויאמר אל־העם ההלך אחריו הנני מגיד לכם אמונה גדולה
 15 כמזה גם־בישראל לא־מצאתי: וישבו השלוחים אל־הבית
 16 וימצאו כי נרפא העבד החלה: ויהי ממחרת וילך אל־עיר
 17 ושמה נעין ותלמידיו הלכו אחריו והמון עם־רב: וכאשר
 18 קרב אל־שער העיר והנה אנשים מוציאים משם איש מת בן
 19 יחיד לאמו והיא אשה אלמנה ורבים מן־העיר עמה: וירא
 20 אתה האדון ורחמיו נכמרו אליה ויאמר לה אל־תבכי: ויגע
 21 ויגע במשכב ונשאו עמדו ויאמר הנה אני מדבר אליך קום
 22 בחור: וייקץ המת וישב ויחל לדבר והוא נתנו אל־אמו:
 23 וחיל אחז את־כלם ויהללו את־האלהים ויאמרו כי־נביא
 24 גדול קם בקרבנו וכי־פקד אלהים את־עמו: ושמועת הדבר
 25 הזה יצאה בכל־יהודה ובכל־הככר מסביב: וליוחנן הגידו
 26 תלמידיו את־כל־אלה: ויקרא אליו יוחנן שנים מתלמידיו
 27 וישלחם אל־ישוע לאמר האתה הוא הבא או אס־נחכה
 28 לאחר: ויבאו אליו האנשים ויאמרו יוחנן המטבל שלחנו
 29 אליך לאמר האתה הוא הבא או אס־נחכה לאחר: ובעת
 30

22 **ה**היא העלה ארכה לרבים מחליים ונגעים ומרוחות רעות
ולעורים רבים השיב אור עיניהם: ויען ישוע ויאמר אליהם
לכנו והגידו ליוחנן את אשר ראיתם ואת אשר שמעתם
כי עורים ראים פסחים הלכים מצרעים נרפאים חרשים
 23 **ש**מעים מתים קמים ועניים מתבשרים ישועה: ואשרי האיש
 24 **א**שר לא יכשל בו: ויהי כאשר הלכו מלאכי יוחנן ויחל
לדבר אל המון העם על יוחנן מהיזה יצאתם המדברה
 25 **ל**ראות האם קנה אשר ינוע מפני רוח: אך מהיזה יצאתם
לראות האם איש לבוש בגדי חמדות הנה לבשי חמדות
 26 **ו**מתעדנים בעדנים בחצרות מלכים המה: אך מהיזה יצאתם
לראות האם איש נביא הן אני אמר לכם כי גס גדול הוא
 27 **מ**נביא: כי זה הוא אשר כתוב עליו הנני שלח מלאכי
 28 **ל**פניך ופנה דרכך לפניך: אני אמר לכם לא קם בין ילודי
אשה גדול מיוחנן והקטן במלכות האלהים יגדל ממנו:
 29 **ו**כל העם והמכסים עמהם כאשר שמעו כזאת נתנו לאלהים
 30 **צ**דק ויטבלו בטבילת יוחנן: אך הפרושים וחכמי התורה
 31 **נ**אצו את עצת אלהים ולא נטבלו בטבילתו: ויאמר האדון
 32 **ו**אלמי אדמה בני הדור הזה ולמי הם דמים: דמים הם
לילדים ישבים בשוקים וזה אליזה קראים ואמרים מזמרים
 33 **ה**יינו לכם ולא רקדתם מקוננים ולא ספדתם: כי בא יוחנן
המטבל לא אכל לחם ולא שתה יין ותאמרו כי שד בו:
 34 **ו**בן האדם בא אכל ושתה ותאמרו הנה איש זולל וסבא
 35 **ו**אהב למוכסים ולחטאים: אך החכמה תצטדק במעשי
 36 **ב**ניה כלם: ואחד הפרושים קרא לו לבא לאכל אתו לחם
 37 **ו**יבא אל בית הפרוש וישב במסבו: והנה אשה חטאת
בעיר וכאשר שמעה כי הוא ישב במסבה בבית הפרוש
 38 **ו**תקח צלחית שמן המר: ותבא ותעמד מאחוריו לנכח רגליו
ותבך ותחל לשפך דמעותיה עלי רגליו ולמחות את הדמעה
מעליהן בשערות ראשה ותשק את רגליו ומשוח אותן

39 בשמן: והפרוש אשר קראו לאכל אתו ראה ויאמר אל־לבו
 לו היה נביא אז ידע מִי־היא ומה־היא הנגעת בו כי אשת
 40 חטא היא: ויען ישוע ויאמר אליו שמעון דבר־לי אליך
 41 ויאמר דבר רבי: ויאמר נשה אחד היו־לו שני בעל־יחוב
 42 חוב האחד חמש מאות כסף וחוב השני חמשים: ויען
 כי לא השיגה ידם לשלם־לו וישמט משה ידו משניהם
 43 ועתה איזה משניהם יוסיף לאהבה אתו: ויען שמעון ויאמר
 זה הוא לפי מחשבתי אשר שמט לו הרבה ויאמר אליו
 44 בן חרצת: ויפן אל־האשה ויאמר אל־שמעון הראה אתה
 את־האשה הזאת הנה באתי לביתך ומים לא נתת לרגלי
 והיא דמעותיה שפכה על־רגלי ותמח את־הדמעה מעליהן
 בשערותיה: מנשיקות פיך אתה לא נשקתני והיא מאז
 45 באתי לא חדלה מנשק את־רגלי: אתה לא משחת בשמן
 46 ראשי והיא משחה רגלי בשמן המר: על־כן אני אומר אליך
 47 חטאתיה הרבות נסלחו־לה כי אהבתה רבה ומי אשר מעט
 48 מזער נסלחו־לו אהבתו מעט מזער: ויאמר אליה נסלחו־לך
 חטאתיך: והישיבים אתו במסכה החלו לדבר על־לבם מי
 49 הוא זה הגם סלח לעונות הוא: ויאמר אל־האשה אמונתך
 50 הושיעה לך לכי לשלום:

ויהי אחר־יכן ויעבר בערים ובכפרים קורא ומשמיע את־
 2 מלכות האלהים ועמו שנים העשר: ונשים אשר נרפאו
 מחליים ומרוחות רעות מרים הנקראת מגדלית אשר גרשו
 ממנה שבע רוחות רעות: ויוחנה אשת כוזא סכן הורדוס
 3 ושושנה ורבות אחרות אשר כלכלו אתו מרכושן: ויהי
 4 בהקבץ אליו המון עס־רב אשר באו מכל־עיר ועיר וישא
 5 את־משלו: הזרע יצא לזרע ובזרעו פזר מן־הזרע על־יד
 הדרך ויהי למרמס רגל ולמאכל לעוף השמים: ויש אשר
 6 נפל על־פני הסלע ויעש צמח וייבש כי לא היה־לו לח:
 7, 8 ויש אשר נפל אל־הקוצים ויעלו הקוצים עמו ויבלעוהו: ויש
 אשר

אשר נפל על-חלקה טובה ויעל ויעש פרי תבואה מאה
 שערים ומדי דברו כזאת קרה מי אשר אזנים לו לשמע
 ישמע: וישאלו אתו תלמידיו לאמר מה המשל הזה: ויאמר
 9, 10 לכם נתן לדעת רזי מלכות האלהים ולאחרים רק-במשלים
 למען בראותם לא יראו ובשמעם לא יבינו: וזה הוא המשל
 11 הזרע הוא דבר האלהים: ואשר על-יד הדרך הם אשר
 12 שמעו והשטן בא ויטרף דבר האלהים מלבם פן-יאמינו
 13 ויושעו: ואשר על-הסלע הם השמעים המקבלים את-הדבר
 בשמחה אך אין להם שרש ורק למצער יאמינו וביום
 14 מסה יסגו אחור: והנפל אלהקוצים הם השמעים ההלכים
 לדרךם ונבלעים ברב דאגה בעשר ובתענגות בני-אדם
 15 ולא-יעשו פרי: ואשר על-החלקה הטובה הם השמעים
 את-הדבר בלב טוב וברוח נכון ותוחלתם אתם עד-אשר
 16 יעשון פרי: ואין-איש מדליק נר לכסתו במכסה או לתתו
 מתחת למטה כי אם-יתנהו אלהמנורה וכל-הבאים יראו
 17 באורו: כי אין-נעלם אשר לא יגלה ואין נסתר אשר לא
 18 יודע ולא יצא לאור: על-כן שימו לבכם אל-אשר תשמעון
 כי מי אשר ישלח יתן לו עוד ומי אשר אין-לו יקח ממנו
 19 גם את-אשר יחשב כי ישלח: ויבאו אליו אמו ואחיו ולא
 20 יכלו קרב אליו מפני רב העם: ויגדלו לאמר אמך ואחיך
 21 עמדים בחוץ ומבקשים לראותך: ויען ויאמר אליהם אלה
 הם אמו ואחי השמעים את-דבר האלהים והעשים אתו:
 22 ויהי היום וירד אל-כלי שיט הוא ותלמידיו ויאמר אליהם
 23 נעברה-נא אל-עבר הים וינהגו את-כלי השיט: והוא שכב
 וירדם בעוד הם שטים ורוח סערה התעוררה בים וישטפו
 24 עליהם מים כבירים ויגיעו עד-שערי מות: ויגשו ויעירו אתו
 לאמר אדנינו אדנינו הן אבדים אנחנו ויעור ויגער ברוח
 25 ובשאון המים וישתקו והסערה קמה לדממה: ויאמר אליהם
 איה אפוא היא אמונתכם והם פחדו ותמהו ואמרו איש
 אל-רעהו מי הוא זה אשר יצוה גם-את-הרוח וגם-את-המים
 והם

26 והם שמעים בקולו: ויבאו ארץ הגדרים אשר ממול הגליל:
 27 ויצא אל־היבשה ויפגשוהו איש מן־העיר אשר רוחות רעות
 בו והוא ערם בלי לבוש מימים רבים ובבית לא שכן כי
 28 אס־בקברים: וכראותו את־ישוע ויפל לפניו ויקרא בקול
 גדול מהללי ולך ישוע בן־אל עליון הנני מתחנן אל־נא
 29 תענני: כי הוא צוה את־רוח הטמאה לצאת מן־האיש
 הזה אשר פעמים רבות תפש בו והוא אסור בזקים ושמור
 בכבלי ברזל וינתק את־מוסרותיו ובכח הרוח הרע נדח
 המדברה: ושאל אתו ישוע לאמר מה־שמך ויאמר מחנים
 30 כי־שדים רבים שכנו בקרבו: ויפצרו־בו לבלתי יצום
 לרדת אל־התהום: ועדר חזירים רבים היה רעה שם בהר
 32 ויתחננו־לו לתתם לבא אל־תוכם וינח להם: ויצאו השדים
 33 מן־האיש ויבאו אל־תוך החזירים וישטף העדר במורד
 ויטבעו בתוך הים: והרעים בראותם את אשר קרה וינוסו
 34 ויגידו את־הדבר בעיר ובשדה: ויצאו בני המקום לראות
 35 את אשר נעשה ויבאו אל־ישוע וימצאו את־האיש אשר
 יצאו השדים ממנו מלבש בגדים ודעתו ישרה וישב לרגלי
 36 ישוע ויראו: והראים את־המעשה בעיניהם ספרו להם איך
 37 נרפא בעל מעון השדים: וכל־בני המקום מארץ הגדרים
 ומסביבתיה בקשו ממנו ללכת מאתם כי־זלעפה אחזתם
 38 וירד אל־כלי שיט וישב לדרכו: והאיש אשר השדים יצאו
 ממנו הפציר בו לתתו להיות אצלו אך ישוע שלחו לאמר:
 39 שוב אל־ביתך וספר את־הגדלות אשר עשה־לך האלהים
 40 וילך ויגד בכל־העיר את אשר עשה־לו ישוע: ובשוב ישוע
 41 ויצא העם לקבל פניו כי חכו לו כלם: והנה איש בא
 ושמו יאיר ראש בית־הכנסת ויפל לרגלי ישוע ויתחנן לבא
 42 אל־ביתו: כי בתו יחידתו כבת שתים עשרה שנה נסתה
 43 למות ויהי בלכתו וידחקו המון העם: ואשה זבת־דם אשר
 ימי זבה נמשכו שתים עשרה שנה וכל־רכושה הוציאה
 לרפאים

44 לרפאים ויד אדם לא השיגה להביא לה מרפא: האשה
 הזאת קרבה אליו מאחריו ותגע בכנף בגדו וזוב דמיה עמד
 45 כרגע: וישוע שאל לאמר מי־זה נגע־בי ויכחשו כלם אך
 פטרום ענה ואלה אשר אתו אדני המון העם לחצים ודחקים
 46 אתך מסביב ואתה תאמר מי־זה נגע בי: ויאמר ישוע נגע
 47 בי אחד כי ידעתי בנפשי כי גבורה יצאה מאתי: ותרא
 האשה כי לא־נסתרה מנגד עיניו ותבא בחרדתה ותפל
 לפניו ותגד לפני כל־העם על־מה נגעה בו וכי נרפאה
 48 לפתע פתאם: ויאמר אליה חזקי בתי אמונתך הושיעה לך
 49 לכי לשלום: עדנו מדבר ואיש מאנשי ראש בית־הכנסת
 בא ויאמר מתה בתך ואל־תלאה עוד את־הרבי: כשמע
 50 ישוע ויאמר אליו אל־תירא אך־האמן ולה תהיה תשועה:
 ויבא הביתה ולא־נתן לאיש לבא אתו בלתי לפטרום ויוחנן
 51 ויעקב ואבי הילדה ואמה: וכלם בכים וספדים לה והוא
 52 אמר אל־תבכו כי היא לא מתה כי א־ישנה: וילעגו לו כי
 53 הם ידעו כִּי־מתה: והוא הוציא את־כלם מן הבית והחזיק
 54 בידה ויקרא לאמר קומי לך נערה: ותשב רוחה אליה ותקם
 55 פתאם ויצו לתת־לה לאכל: ויתפלאו אבותיה עד־מאד והוא
 56 צוה עליהם לבלתי הגד לאיש את אשר נעשה:

ט ויקרא אל־שנים העשר ויתן להם גבורה וממשלה על־כל־
 2 רוחות רעות ולרפא כל־מחלה: וישלחם לקרא את־מלכות
 3 האלהים ולהקים את־החולים: ויצו אליהם לאמר לא תקחו
 מאומה לדרך לא מטה ולא ילקוט ולא לחם ולא כסף
 4 ולא חליפות בגדים: וכבית אשר תבאו שם תשכנו ומשם
 5 תצאו: והיה אם לא יאספו אתכם הביתה צאו מן־העיר
 6 ההיא ונערתם את־האבק מעל רגליכם לעדות להם: ויצאו
 7 ויעברו בכפרים ובכל־מקום קראים את־הבשורה ורפאים
 8 את־החולים: והורדום שטרך שמע את־כל־אשר נעשה
 ותפעם רוחו כִּי־יש אשר אמרו יוחנן קם מן־המתים: ויש

9 אשר אמרו כי נגלה אליהו ואחרים אמרו כי קם נביא
 אחד מן־הנביאים הקדמנים: ויאמר הורדוס הן ראש יוחנן
 נשאתי מעליו ומי־אפוא הוא אשר אנכי שמע עליו כזאת
 10 ויבקש לראותו: ובשוב השליחים הגידו לו את־כל־אשר
 עשו ויקחם וילך עמהם לברם אל־עיר הנקראת בית־צידה:
 11 והמון העם ידעו וילכו אחריו והוא קבל פניהם וידבר אליהם
 12 על־מלכות האלהים ורפוא את־הדרשים להרפא: וכאשר
 רפה היום לערב ויבאו שנים העשר ויאמרו אליו שלח
 את־המון העם וילכו אל־הערים וחצריהן מסביב למצא אכל
 13 ומקום ללון כי־פה במקום שמם אנחנו: ויאמר אליהם תנו
 להם אתם לאכל ויאמרו לא נמצא אתנו בלתי המשה לחם
 14 ודגים שנים או הנלך לקנות אכל לכל־העם הזה: אשר היו
 כחמשת אלפי־איש ויאמר אל־תלמידיו הושיבו אתם שורות
 15 שורות כחמשים איש בשורה: ויעשו־כן ויושיבו את־כלם:
 16 ויקח את־חמשת הלחם ואת־שני הדגים וישא עיניו למרום
 17 ויברך ויפרס ויתן לתלמידיו לשום לפני העם: ויאכלו
 כלם וישבעו וישאו שנים עשר סלים מן־הפתותים הנותרים
 18 להם: ויהי בהתפללו לברו ותלמידיו באו לפניו וישאל אתם
 19 לאמר מה־אמרים עלי המון העם מי־אני: ויענו ויאמרו יוחנן
 המטבל ויש אמרים אליהו ואחרים אמרים נביא אחד קם
 20 מן־הנביאים הקדמנים: ויאמר אליהם ואתם מה תאמרו עלי
 21 מי־אני ויען פטרום ויאמר משיח האלהים: אז העיד בם ויעום
 22 לבלתי הגד הדבר לאיש: ויאמר רבים מכאבים נכנו לבך
 האדם והזקנים וראשי הכהנים והסופרים ימאסו־בו וימיתוהו
 23 וביום השלישי יקום: ויאמר אל־כלם מי החפץ ללכת
 אחרי ישליך את־נפשו מנגד וישא את־צלבו יום וילך
 24 אחרי: כי מי החפץ להציל את־נפשו תכרת־לו ומי אשר
 25 יכרית את־נפשו למעני ימצאנה: כי מה־בצע לאיש אם
 26 יקנה־לו את־כל־הארץ ואת־נפשו יאבד או ישחיתנה: כי
 כל־איש אשר יבוש ממני ומדברי אף בן־האדם יבוש ממנו
 כאשר

כאשר יבא בכבודו ובכבוד אביו והמלאכים הקדושים:
 ואמן אני אמר לכם יש מן הנצבים פה אשר לא יטעמו מות
 עד כי יראו את מלכות האלהים: ויהי כשמנת ימים אחרי
 הדברים האלה ויקח אתו את פטרוס ואת יוחנן ואת יעקב
 ויעל אל ההר ויתפלל: וישנה מראה פניו בהתפללו ולבושו
 נהפך ללבן ובהיר עד מאד: והנה שני אנשים דברו אתו
 משה ואליהו: אשר נראו בכבודם ונדברו על אשר עליו
 להשלים חקו בירושלים להיות נגזר מארץ חיים: ותרדמה
 נפלה על פטרוס ועל אשר אתו וכאשר הקיצו ראו את
 כבודו ואת שני האנשים הנצבים עליו: ויהי בעלותם מעליו
 ויאמר פטרוס אל ישוע אדני טוב לנו לשבת פה נעשה נא
 שלש סכות אחת לך אחת למשה ואחת לאליהו כי לא ידע
 מה לדבר: עודנו מדבר כזאת והנה ענן סכך עליהם ויבאו
 בתוך הענן וייראו: והנה קול יצא מתוך הענן לאמר זה בני
 ידידי אליו תשמעון: ובהשמע הקול עמד ישוע לבדו והם
 החרישו לא הגידו דבר לאיש בימים ההם מכל אשר ראו:
 ויהי ממחרת ברדתם מן ההר ויפגשו אתו רבים מן העם:
 והנה אחד מהם קרא לאמר אנא רבי הבט נא לבני כי בני
 יחידי הוא: ורוח דבק בו והוא צעק פתאם כי יטרפנו עד
 אשר יוריד רירו ולא ירף ממנו עד אשר ישיבנו עד דכא:
 ואשאל מתלמידך לגרשו ולא יכלו: ויען ישוע ויאמר הוי
 דור לא אמן בו דור תהפכת עד מתי אהיה עמכם עד מתי
 אשא אתכם הבא את בניך הנה: והוא טרם בא וירעש אתו
 הרוח ויטרפו וישוע גער ברוח הטמאה ואת הנער החיה
 מחלו וישב אתו לאביו: ויתמהו כלם על גדל עז האלהים
 ובעוד הם מתפלאים על כל אשר עשה ישוע ויאמר אל
 תלמידיו: שימו אתם את הדברים האלה באזניכם כי הנה
 בן האדם יסגר בידי אנשים: והם לא הבינו את דברו כי
 סתום היה להם מהבין אתו וגם יראו לשאל אתו על הדבר

46, 47 הזזה: אז עלה על-לכם לדון מי הוא הגדול בהם: וישוע
 48 בראותו מחשבות לבם ויקח ילד ויעמדהו אצלו: ויאמר
 49 אליהם מי הוא המקבל ילד כזה בשמי אתי הוא מקבל
 והמקבל אתי הוא מקבל פני שלחי והקטן בכלכם הוא
 50 הגדול בכם: ויען יוחנן ויאמר אדני ראינו איש מגרש רוחות
 רעות בשמך ונכלא אתו מפעלתו אחרי אשר לא-הלך
 51 עמנו בלכתנו אחריו: ויאמר אליו ישוע אל-תכלאו אתו כי
 52 איש אשר איננו לצרינו לנו הוא: ויהי כאשר קרבו הימים
 להלקחו וישם את-פניו בחזקה לעלות ירושלימה: וישלח
 53 מלאכים לפניו וילכו ויבאו אל-אחד הכפרים בשמרון להכין
 לו מלון: ולא פתחו לו דלתם בראותם כי פניו מעדות
 54 ירושלימה: ויראו יעקב ויוחנן תלמידיו ויאמרו אדנינו החפץ
 אתה כי-נאמר ותרד אש מן-השמים ותאכל אתם כאשר
 55 עשה אליהו: ויפן ויגער-בם אינכם יודעים מאין מקור
 56 רוחכם: כי לא בא בן-האדם להשמיד נפש כי אם-להושיע
 57 להן וילכו אל-כפר אחר: ובלכתם בדרך ויאמר אליו איש
 58 אלכה אחריו אל-אשר תלך: ויאמר אליו ישוע השועלים
 חרים להם וצפור שמים קן לה ובן-האדם אין-לו מקום
 59 להניח את-ראשו: ואל-איש אחר אמר לך אחרי ויאמר
 אליו האיש אדני תנה-לי ללכת ולקבר את-אבי ראשנה:
 60 ויאמר אליו ישוע הנח למתים לקבר את-מתיהם ואתה לך
 61 והשמע מלכות האלהים בארץ: ועוד איש אחר אמר אליו
 אלכה אחריו אדני אפס תנה-לי ראשנה להפרד מבני
 62 ביתי בדברי שלום: ויאמר אליו ישוע כל-איש השם ידו
 על-מחרשתו ומביש אחרנית איננו נכון למלכות האלהים:
 אחרי הדברים האלה הבדיל האדון עוד שבועים אנשים י
 וישלחם שנים שנים לפניו אל-כל-עיר ומקום אשר שם פניו
 לבא שמה: ויאמר אליהם הקציר רב והפעלים מעטים 2
 על-כן העתירו אל-אדון הקציר לשלח פעלים לקצירו:
 ואתם

3 ואתם לכרונא הנה אנכי שלח אתכם כצאן בקרב זאבים:
 4 לא תשאו כים וילקוט או נעלים ולא תשאלו לשלום-איש
 5 בדרך: ואל-כל-בית אשר תבאו בו אמרו בפתח דבריכם
 6 שלום לבית הזה: אם איש שלום שכן שם שלמכם
 7 ישכן עליו ואם-לא שלמכם אליכם ישוב: ובבית ההוא
 8 תשבו ותאכלו ותשתו מאשר ינתן לכם כי נכון לפעל די
 9 שכרו ולא תצאו מבית לבית: ואל-כל-עיר אשר תבאו
 10 וישביה יחזיקו בכם אכלו שם מאת אשר יושם לפניכם:
 11 ואת-החולים אשר בתוכה תרפאון וכה תאמרון אליהם הנה
 12 קרבה אליכם מלכות האלהים: ובכל-עיר אשר תבאו
 13 ולא יחזיקו בכם צאו אל-רחבתיה ואמרו: גם-עפר עירכם
 14 המדבק ברגלינו ננער אליכם אך דעו זאת כי קרבה מלכות
 15 האלהים: אני הנני מגיד לכם כי יקל המשפט לסדם ביום
 16 ההוא מן-העיר ההוא: אוי-לך כורזין אוי-לך בית-צידה
 17 כי לו נעשו בצור ובצידון הנפלאות אשר נעשו בתוככן
 18 כבר שבו והתפלשו בשק ואפר: אך לצור ולצידון יקל
 19 יום המשפט מאשר לכן: ואת כפר-נחום אשר רוממת
 20 עד-השמים אל-שואול תורדי: השמע אליכם אלי הוא שמע
 21 והמאם בכם בי הוא מאם והמאם בי מאם הוא בשלחי:
 22 וישבו השבעים בשמחת לבם לאמר אדנינו בשמך נכבשו
 גם-השדים תחת ידינו: ויאמר אליהם ראיתי את-השטן נפל
 כברק מן-השמים: ואני הנני נתן ממשלה בידכם לרמס
 נחשים ועקרבים וכל-גבורת אויב ואין נגע בכם לרעה:
 אך אל-תשמחו על כן-הרוחות נכבשים תחת ידכם כי
 אם-שמחו על אשר-נכתבו שמותיכם בשמים: בעת ההוא
 עלץ לב ישוע ברוח הקדש ויאמר אודך אבי אדון השמים
 והארץ כי הסתרת את-אלה מחכמים ונבנים וגלית אתם
 לעוללים אכן אבי כן-רצית אתה: הכל נמסר בידי מאת
 אבי ואין איש ידע מי הוא הבן זולתי האב ומי הוא האב אין
 איש

23 איש ידע זולתי הבן והוא אשר חפץ בו הבן לגלותו לו: ויפן
 אל־תלמידיו לבדם ויאמר אשרי העינים הראות את אשר
 24 אתם ראים: כי אני מגיד לכם רבים נביאים ומלכים נכספו
 לראות את אשר אתם ראים ולא ראו ולשמע את אשר
 25 אתם שמעים ולא שמעו: ויקם תלמיד חכם אחד לנסותו
 26 ויאמר רבי מה עלי לעשות לרשת חיי עולם: ויאמר אליו
 27 מה־זכתוב בתורה איך קראת בה: ויען ויאמר ואהבת את
 יהוה אלהיך בכל־לבבך ובכל־נפשך ובכל־מאדך (ובכל־
 28 מדעך) ולרעך כמוך: ויאמר אליו טוב ענית עשה־כן ותחיה:
 29, 30 ויואל להצדיק נפשו ויאמר אל־ישוע ומי הוא רעי: ויען ישוע
 ויאמר איש אחד ירד מירושלים ליריחו ויפל בידי שדדים
 אשר הפשיטהו הכהו ויפנו ויעזבו אתו וכמעט לא נותרה־בו
 נשמה: ויקר לאיש כהן מקרהו לבא בדרך ההוא ויראהו
 31 ויש מפניו: וגם־איש לוי נקרה במקום ההוא ויגש ויראהו
 32 ויעבר מעליו: אך איש שמרוני בלכתו למסעיו נגש אליו
 33 ויראהו ויכמרו רחמיו: ויקרב ויחבש את־פצעיו ושמן ויין
 34 יצק עליו וירכבהו על־בהמתו ויבאהו אל־המלון ויחש לו
 35 לכל־מחסריו: ולמחרת בנסעו הוציא שני דינרים ויתן לבעל
 המלון ויאמר חושה לו לכל־מחסריו וכי תוסיף להוציא עליו
 36 אני בשובי אשלמה: ועתה מה־תאמר מי משלשה אלה
 37 היה רע לאיש אשר נפל בידי השדדים: ויען ויאמר זה הוא
 אשר גמל עמו חסד ויאמר אליו ישוע לך ועשה גם־אתה
 38 כמהו: ובנסעם ויבא אל־אחד הכפרים ושם אשה אחת
 39 ושמה מרתא אשר אספה אתו אל־ביתה: ולה אחות ושמה
 40 מרים אשר ישבה לרגלי ישוע לשמע אל־דברו: ומרתא
 עיפה נפשה מרב עבדתה ותגש אליו ותאמר הלא תחוש
 לי אדני כי אחותי עזבתני לשרת לבדי אמר־נא אליה לעזר
 41 על־ידי: ויען ישוע ויאמר אליה מרתא מרתא עיפה ויגעה
 42 את מענינים רבים: ואין דבר נחוץ בלתי ענין אחד ומרים
 בחרה

בחרה בחלק הטוב אשר לא־יקח מידיה:

יא ויהי ככלתו את־תפלתו במקום אחד ויאמר אליו אחד
 מתלמידיו ילמדנו אדנינו להתפלל כאשר הורה כן גם־יוחנן
 2 לתלמידיו: ויאמר אליהם כה תאמרון בתפלתכם אבינו
 שבשמים ותקדש שמך תבא מלכותך יעשה רצונך בארץ
 3,4 כאשר נעשה בשמים: תן־לנו לחם חקנו יום ביומו: וסלח
 לנו את־אשמותינו כי גם־אנחנו סלחים לכל־אשר אשם
 5 לנו ואל־תביאנו לידי נסיון כי אס־הצילנו מן־הרע: ויאמר
 אליהם מִי־בכם אשר לו אהב והוא בא אל־ביתו בחצות
 הלילה וקרא אליו קומה רעי הלוי־נא שלש ככרות־לחם:
 6 כי־אהבי עבר ארח בא אל־ביתי ואין־לי פת־לחם לתתו
 7 לפניו: והשכן בבית ענה ואמר אל־תלאה אתי כי הדלת
 8 כבר סגרה וילדי עמי במטתי לא־אוכל לקום לתת לך: הן
 אני אמר לכם כי הוא יקום ויתן־לו ככל אשר יחסר לא
 בעבור כי אהבו הוא כי אס־מאשר יפצ־רבו ולא יחשך:
 9 וגם־אני אמר לכם שאלו וינתן לכם דרשו ותמצאו דפקו
 10 ויפתח לכם: כי כל־השאל יקח והדרש ימצא והדפק
 11 יפתח לו: ומי אב בכם אשר בנו שאל ממנו לחם והוא
 12 יתן־לו אבן אס־בקש דג ותחת דג יתן־לו נחש: או ביצה
 13 כי־ישאל והוא יתן־לו עקרב: ואתם כי רעים הנכם אתם
 ידעים לתת מתנות טובות לבניכם אף־כי האב מן־השמים
 14 יתן רוח קדשו לדרשיו: ויהי היום ויגרש רוח רע מאיש
 אלם ואחרי אשר יצא הרוח הרע החל האלם לדבר ויהי
 15 לפלא בעיני העם: ויש מהם אמרו בבעל זבוב שר־השדים
 16 הוא מגרש את־השדים: ויש אשר רצו לנסותו וישאלו ממנו
 17 אות מן־השמים: והוא ידע את־מחשבתם ויאמר אליהם
 כל־ממלכה הנפלגה על־נפשה תחרב ובתיה בתוכה בית
 18 על־בית יפלו: ואם גם־השטן נפלג על־נפשו איך תקום
 מלכותו כי אמרתם בבעל־זבוב אני מגרש את־השדים:
 ואס־אני

19 ואס־אני מגרש את־השדים בבעל־זבוב בניכם כמי יגרשו
 20 אתם על־כן הם יהיו שפטיכם: ואס־באצבע אלהים אני
 מגרש את־השדים מלכות האלהים באה אליכם אל־נכון:
 21 בשמר הגבור את־ארמונו וכלי נשקו עליו שלום יהיה
 22 לכל־קניניו: ואס־תקוף ממנו יבא עליו ויכל לו ישא ממנו
 23 את־נשקו אשר במחזבו אחר יחלק שללו: מי אשר איננו
 24 לי לצרי הוא ומי אשר איננו מאסף אתי מפזר הוא: ורוח
 הטמאה בצאתה מן־האדם תשוטט בארץ תלאובת תבקש
 ולא־תמצא מרגעה אז תאמר אשובה אל־משכני אשר
 25 יצאתי משם: ובשובה תמצאנו מנקה ומפאר: אז תלך
 ולקחה לה שבע רוחות אחרות רעות ממנה ובאו ושכנו
 27 שם והיתה אחרית האיש ההוא רעה מראשיתו: ויהי כדברו
 את־הדברים האלה ותשא אשה אחת מתוך העם את־קולה
 28 ותאמר אליו אשרי רחם הורתך והשדים אשר ינקת: ויאמר
 אף כי־אשרי השמעים את־דבר האלהים ושמרים אתו:
 29 ובהקבץ אליו עם־רב ויחל לדבר הדור הזה דור רע הוא
 30 ומבקש אות ואות לא ינתן־לו זולתי אות יונה הנביא: כי
 כאשר היה יונה לאות לאנשי נינוה כן יהיה גם־בן־האדם
 31 לדור הזה: מלכת תימן תקום במשפט עם־אנשי הדור הזה
 ותרשיע אתם כי באה מקצות הארץ לשמע חכמת שלמה
 32 והנה ישנו בזה גדול משלמה: אנשי נינוה יקומו במשפט
 עם־הדור הזה וירשיעו אתו כי שבו בקריאת יונה והנה
 33 ישנו בזה גדול מיונה: אין מדליק־נר ומשים אתו במסתר
 או־מתחת לאיפה כי אם אלה־מנורה לבעבור יראו הבאים
 34 את־אורו: נר הגוף הוא העין אם־עינך תמימה בכל־חדרי
 בטנך יהיה אור ואם־עינך רעב חשך בכל־חדרי בטנך:
 35 על־כן השמר־לך לבלתי יחשך האור אשר בקרבך: אם
 36 כל־גופך מלא אור ואין חשך בכל־חדריו אז יגיה לך כלפיד
 37 בהיר במלא אורו: עודנו מדבר ופרוש אחד קרא־לו
 לאכל

38 לאכל אתו לחם ויבא וישב אל־שלחנו: וירא הפרוש
 39 ויתמה כי לא־רחץ את־ידיו לפני אכלו: ויאמר אליו האדון
 הגה אתם הפרושים תטהרו את־הכוס ואת־הקערה מחוץ
 40 וקרבכם מלא עשק ואון: כסילים הלא עשה החיצון הוא
 41 עשה גם את־הקרב: אבל־תנו מאשר בקרבכם לחן עניים
 42 והכל טהור יהיה לכם: אך אוי לכם פרושים כי תעשרו
 את־המנתא ואת־הפיגם ואת־כל־ירק השדה ותעזבו את־
 המשפט ואת־אהבת האלהים אלה עליכם לעשות ואת־אלה
 43 אל־תעזבו: אוי לכם פרושים כי אהבים אתם את־המושבות
 44 הראשנים בבתי־הכנסת ושאלת שלמכם בשוקים: אוי לכם
 הסופרים והפרושים החנפים כי כקברים כמוסים מעין אתם
 45 ובני אדם דרכים עליהם מבלי־דעת: ויען אחד מבעלי
 התורה ויאמר אליו רבנו בדבריך אלה חרפת גס־אתנו:
 46 ויאמר אוי לכם בעלי התורה גס־אתם כי תעמסו על־שכם
 אנשים משא כבד מנשא ואין את־נפשכם להניע אתו גס־
 47 באחת מאצבעותיכם: אוי לכם כי תבנו את־קברי הנביאים
 48 ואבותיכם הרגו אתם: ובכן אתם מעידים למעשי אבותיכם
 ונטים אחריהם כי הם הרגו אתם ואתם בונים את־קבריהם:
 49 בעבור זאת כה אמרה חכמת האלהים הנני שלח אליהם
 50 נביאים ושליחים ומהם יהרגו ומהם ירדפו: למען ידרש
 מן־הדור הזה דם כל־הנביאים השפוך למן־הוסד הארץ:
 51 מדם־הבל ער־דם זכריה אשר נהרג בין המזבח ולבית אבן
 52 אני מגיד לכם כי דרוש ידרש מן־הדור הזה: אוי לכם בעלי
 התורה כי־לקחתם לכם את־מפתח הדעת אתם לא תבאו
 53 שמה ואת־הבאים מבא תכלאו: ויהי בצאתו משם ויחלו
 הסופרים והפרושים להצק־לו ולהתגרות בו עד אשר־ידבר
 54 קשות: ויארבו לו לצוד דבר מפיו למען ימצאו עליו שטנה:
 יב ויהי בין־כה וכה והמון העם התאספו לרבבות עד אשר־
 דרכו איש על־רעהו והוא החל לדבר אל־תלמידיו לאמר
 בראשית

בראשית כל השמרו לכם משאר הפרושים הלא הוא
 2 החנפה: ואין דבר נסתר אשר לא יגלה ואין נעלם אשר
 3 לא יודע: לכן את־אשר דברתם בחשך ישמע לעין השמש
 ולחש שפתותיכם השמעתם לאזן חדר בחדר יקרא על־
 4 הגגות: ואני אמר לכם אהבי אל־תיראו מפני ממיתי הגו
 5 אשר אחרי כן איך־לא ידם להרע לו עוד: אך אני מחוה
 לכם את־מי תיראו יראו אתו אשר ידיו רב לו להשליך
 את־המומת אל־גיהנם אכן אני אמר לכם אתו תיראון: הלא
 תמכרנה חמש צפרים בשני אסרים ואין־אחת מהן נשכחת
 לפני אלהים: ואתם גם־שערות ראשכם נמנו במספר כלן
 8 אל־תיראו ערככם רב מצפרים רבות: ואני הנני מגיד לכם
 כל־איש אשר יודה בני לפני בני־אדם גם־כן בן־האדם יודה
 9 בו לפני מלאכי האלהים: ומי אשר יכחש־בי לפני בני אדם
 10 אכחש־בו לפני מלאכי האלהים גם־אני: כל־איש אשר
 ידבר דבר בבן־האדם יסלח לו אך המגדף את־רוח הקדש
 11 לו לא יסלח לו: וכאשר יביאו אתכם אל־בתי־הכנסת
 ולפני הראשים והשליטים אל־תחרדו לאמר איכה נדבר או
 12 מה־נדבר: כי־רוח הקדש יחיה לכם בעצם השתהיה את
 13 אשר תדברון: ויאמר אליו אחד מן־העם רבי צו את־אחי
 14 לחלק אתי את־הירשה: ויען אתו ויאמר בן־אדם מי שמני
 15 לשפט עליכם או למחלק: ויאמר אליהם ראו והשמרו לכם
 16 מכל־בצע מעשקות כי לא ברב נכסים חיי אדם: וישא
 אליהם משלו ויאמר איש עשיר היה אשר שדהו עשה פרי
 17 תבואה למכביר: והוא דבר על־לבו מה־אעשה כי אין־לי
 18 מקום להכיל את־תבואתי: ויאמר זה אשר אני עשה אהרם
 את־בתי המסכנות וגדולים מהם אבנה ושמה אאסף דגני
 19 וכל־טובי: וכה אמר לנפשי יש־לך נפשי טובה הרבה
 20 צבורה לימים רבים הרגעני אכלי שתי וגילי: אך אלהים
 אמר לו סבל בלילה הזה ידרשו את־נפשך ממך ולמי יהיה
 אשר

21 אשר הכינות: כן הוא האיש אשר יאצר לו אצרות לבדו
 22 ואין לו עשר לאלהים: ויאמר אל־תלמידיו על־כן אני אמר
 לכם לא תחושו לנפשכם לאמר מה־נאכל או לבשרכם
 23 מה־נלבש: הן ערך הנפש רב מאכל וערך הגוף מלבושיו:
 24 התבוננו אל־הערבים אשר לא יזרעו ולא יקצרו ואין להם
 מגורה או גרן ואלהים נתן להם לחם ומה רב ערככם
 25 מעוף כנף: ומי מכם יוכל להוסיף על־קומתו גמד אחד עקב
 26 דאגתו: ועל־כן אם דבר קטן לא תוכלו עשות מה־תועילו
 27 בדאגתכם ליתר הדברים: הביטו אל־השושנים איכה יעלו
 28 יציצו ולא ייגעון ולא יטוון ואני אמר לכם גם שלמה בכל־
 29 הדרו לא־היה לבוש כאחד מהנה: ואם־ככה יעטה אלהים
 את־עשב השדה אשר יציץ היום ולמחרתו יתן בתנור אף
 30 כי־אתכם קטני אמנה: וגם־אתם לא תבקשו מה־תאכלו
 31 ומה־תשתו ולבכם לא ינוע הנה והנה: כי כאלה מבקשים
 גויי הארצות ואביכם ידע כי־אלה צרכיכם המה: אך
 32 בקשו את־מלכות האלהים והחפצים ההם ינתנו לכם מתנות
 נוספות: אל־תירא עדר קטן כי חפץ אביכם הוא לתת לכם
 33 את המלכות: מכרו את אשר לכם ותנו לאביונים עשו
 לכם צרות אשר לא יבלו ואוצר בשמים אשר לא יגרע
 34 ממנו לעולם גנב לא־יגש שמה ועש לא יאכלנו: כי בקמום
 35 אוצרכם שם יהי גם־לבבכם: התיצבו במתנים חגרים ונרות
 36 דלקים: והיו כאנשים מחכים לשוב אדניהם מן־חתנתו
 37 וכאשר יבא וידפק יפתחורלו כרגע: אשרי העבדים ההם
 אשר בשוב אדניהם ימצאם שקדים על־משמרתם אמן אני
 38 אמר לכם כי הוא יחגר מתניו יושבים אל־השלחן ויקרב
 וישרת אתם: אם־באשמרה השנית יבא או אם־בשלישית
 39 וכן ימצאם אשרי העבדים ההם: וזאת שימו על־לב כי־לו
 ידע בעל הבית את־השעה בה יבוא הגנב היה עמד
 40 על־משמרתו ולא־נתן לחתר בביתו: לכן גם־אתם היו

נכנים כי בן-האדם יבוא בשעה אשר לא תשימו על-לב:
 41 ויאמר פטרוס הלנו אדנינו נשאת את-המשל הזה או אס-גם
 42 לכלם: ויאמר הארון ומי-הוא איש נאמן ונכון אשר אדניו
 43 הפקידו על-בני ביתו לתת להם את-אכלם בעתו: אשרי
 44 העבד שהוא אשר בבאו ימצאנו אדניו כי בן עשה: אמן
 45 אני אמר לכם כי יפקדהו על-כל-אשר יש-לו: ואם-העבד
 46 ההוא יאמר בלבו בשש אדני לבא והחל להכות את-
 47 העבדים ואת-השפחות ולאכל ולשתות ולשכר: בא יבא
 48 אדני העבד ההוא ביום אשר לא-יצפה לו ובשעה אשר
 49 לא-ידע וישקף אתו ואת-הסוררים יתן חלקו: והעבד הידע
 50 מה רצון אדניו ולא יחוש ולא יעשה כרצונו יוסר במכות
 51 קשות: והוא אשר איננו ידע ועשה חטא משפט מכות יוסר
 52 במכות קלות כי כל-איש אשר נתן-לו הרבה ידרש מננו
 53 הרבה ואיש אשר הפקד בידו פקדון רב בן יבקש מידו
 54 בקו יתר: ואני באתי להבעיר אש בארץ ומה-חפצי עוד
 55 אם כבר בערת: וגם-טבילה עלי להטבל-בה ומה-צר לי
 56 עד כיר-תתם: האם תחשבוני כי באתי לתת שלום בארץ אני
 57 אמר לכם לא-כן כי אם-מחלקת: כי אם-חמשה יהיו בבית
 58 אחד יקומו מעתה שלשה על-שנים ושנים על-שלשה: אב
 59 יקום בבנו וכן באביו אם בבתה ובת באמה חמות בכלתה
 60 וכלה בחמתה: ויאמר גם אל-המון העם כאשר תראו ענן
 61 עלה ממערב תחישו להגיד כי יבא גשם וכן יהיה: ואם-רוח
 62 נגב נשבת תאמרו כי חם יבא וכן יהיה: הן ידעתם חנפים
 63 לבחן את-פני הארץ ואת-פני השמים ואיך לא ידעתם לבחן
 64 גם את-העת הזאת: וגם מרוח מבנתכם למה לא תוציאו
 65 משפט ישר: כאשר תלך עם-איש ריבך אל-הראש התאמץ
 66 להנצל מידו עודך בדרך פן-יובילך לפני השפט והשפט
 67 יסגורך ביד השוטר והשוטר יתנך לבית הסהר: ואני
 68 אמר לך כי לא תעלה משם עד אשר-תשלם את-הפרוטה
 69 האחרונה:

יג בעת ההיא באו אנשים ויגידו לו את־דבר הגלילים אשר
 2 פילטוס מסך דמם על־זבחיהם: ויען ישוע ויאמר אליהם
 האם תחשבו כי־הגלילים ההם היו חטאים מכל־ישבי
 3 הגליל אחרי אשר־נשאו ענש זה: אני אמר לכם לא־כן
 4 ואם אתם לא תשובו כלכם כמורכן תאבדו: או שמנה עשר
 האנשים אשר נפל עליהם המגדל בשלח ומתו התחשבו
 5 כי־אשמים היו מכל־ישבי ירושלים: אני אמר לכם לא־כן
 6 ואם אתם לא תשובו כלכם כמורכן תאבדו: וישא משלו
 ויאמר איש אחד היה אשר־לו תאנה נטועה בכרמו ויבא
 7 לבקש את־פריה ולא מצא: ויאמר אל־הכרם הנה־זה שלש
 שנים באתי אל־התאנה הזאת לבקש את־פריה ולא מצאתי
 8 כרת אתה כי למה־זה תשחית את־אדמתי: ויען ויאמר
 אליו אדני הנח לה עוד השנה הזאת עד כי־אעדר ואתן דמן
 9 מסביב לה: אולי תעשה פרי בשנה הבאה ואם־אין תכרת
 אתה: ויהי ביום השבת וילמד באחד בתי־הכנסת: ושם
 10, 11 אשה אשר כהתה רוחה ותחלש זה שמנה עשרה שנה והיא
 כפופה ואין סומך ואין זקף לה: וירא אתה ישוע ויקרא
 12 ויאמר אליה אשה הנה חלצת מחליך: וישם את־ידיו עליה
 13 ותמהר ותעמד במלא קומתה ותתן כבוד לאלהים: אך
 14 ראש בית־הכנסת חרה־לו כי רפא ישוע ביום השבת ויען
 ויאמר אל־העם ששת ימים תעשה כל־מלאכה באלה באו
 15 והרפאו ולא ביום השבת: ויען האדון ויאמר אליו חנפים
 הלא איש איש מכם יתיר את־שורו ואת חמרו מן־האבוס
 16 ויוליכנו להשקתו ביום השבת: ובת־אברהם זאת אשר אסר
 אתה השטן זה שמנה עשרה שנה לא תתר מאסוריה ביום
 17 השבת: ומדי דברו כזאת חפרו כל־מתקוממו וישמח כל־
 18 העם על־כל־הגדלות אשר עשתה ידו: ויאמר מה־דמות
 19 למלכות האלהים ומה אשנה לה: דמיונה כגרגר חרדל
 אשר לקח איש ויתנהו בגנו ויצמח ויהי לעץ גדול עד־אשר

20 עוף השמים קננו בענפיו: ויוסף ויאמר מהדמות למלכות
 21 האלהים: דמיונה כשאר אשר לקחה אשה ותלש בשלש
 22 סאים קמח עד אשר חמצה כל העריסה: ויעבר דרך ערים
 23 וכפרים עבור ולמד ונסוע ירושלימה: וישאלהו איש לאמר
 24 אדני הרק מתי מספר יושעו: ויאמר אליהם התאמצו לבא
 בשער הצר כי אני אמר לכם רבים יבקשו ולא יוכלו לבא:
 25 בעת ההוא אשר יקום אדני הבית וסגר את הדלת ואתם
 תבאו ותעמדו מחוץ מתדפקים על הדלת לאמר אדנינו
 פתח לנו והוא יענה ויאמר לא ידעתי אתכם אימזה אתם:
 26 אז תחלו לאמר הלא אכלנו ושתינו לפניך וברחבתינו הורית
 27 לנו תורה: והוא יענה הן אני אמר לכם לא ידעתי אימזה
 28 אתם סורו ממני כל פעלי און: ואז יהיה בכי וחרק שנים כי
 תראו אברהם ויצחק ויעקב וכל הנביאים במלכות האלהים
 29 ואתם נדחים תהיו מחוץ: וממזרח וממערב ומצפון ומים
 30 יבאו וישבו עמם במלכות האלהים: והנה יש אחרנים
 31 אשר יהיו ראשנים וראשנים אשר יהיו אחרנים: בשעה
 ההיא באו מקצות הפרושים ויאמרו אליו צא ולך מזה כי
 32 הורדום מבקש להרגך: ויאמר אליהם לכו והגידו לשועל
 הזה הנני מגרש רוחות רעות ורפא חולים היום וביום מחר
 33 וביום השלישי אבא עד קצי: אך הלוך אלך היום וליום
 מחר וליום הבא אחריו כי כן לא יעשה כי נביא יאבד
 34 מחוץ לירושלים: ירושלים ירושלים ההרגת את הנביאים
 והסקלת את השלוחים אליך עד כמה פעמים חפצתי לקבץ
 את בניך כאשר תקבץ תרנגלת את אפרחיה תחת כנפיה
 ולא אביתם: הנה ביתכם ישאר לכם חרבה ואני אמן אמר
 35 לכם כי לא תראני עוד עד כי תאמרון ברוך הבא בשם
 יהוה:

ויהי ביום השבת ויבא אל בית אחד מראשי הפרושים יד
 לאכל לחם והם ארכו לו: והנה איש לפניו אשר בשרו

3 צבה מים: ויען ישוע ויאמר אל־בעלי התורה ואל־הפרושים
 לאמר הכי כתורה לרפא ביום השבת אם־לא ויחרישו:
 4, 5 ויקח וירפא אתו וישלחוהו: ויאמר אליהם מי־מכם אשר
 חמרו או שורו נפל אל־הבור ביום השבת ולא יחיש
 6, 7 מעשהו להעלתו: ולא יכלו להשיב דבר על־זאת: וכראותו
 את־הקראים אשר בחרו להם את־ראשי המושבות וישא
 8 את־משלו אליהם ויאמר: כי־יקרא אתך איש אל־חתנתו
 לא תשב על־מושב הראש פן־נקרא שם איש נכבד ממך:
 9 ובא האיש אשר קרא את־שניכם ואמר אליך הנח מקומך
 לאיש הזה ואז תקום בבשתך לקחת את־המושב השפל:
 10 אך אם קרוא אתה לך ושב על־המושב השפל והקרא אתך
 יבא ויאמר אליך ידידי עלה מזה מעלה והיה־לך לכבוד
 11 לפני כל־הישובים במסכה עמך: כי כל־המתנשא בגאותו
 12 ישפל ושפל רוח ינשא: ויאמר גם אל־האיש אשר קראו
 לביתו כי־תעשה משתה בצהרים או בערב לא תקרא
 לאהביך לאחיך ולקרוביך או לשכניך העשירים כי גם־הם
 13 יקראוך למשתיהם והיה־לך תשלום גמול: אבל כי־תעשה
 14 משתה קרא לעניים ונדכאים לפסחים ולעורים: אז אשריך
 כי אין־בידם לשלם־לך ושלם ישלם לך ביום תקומת
 15 הצדיקים: ואחד מן־הישובים עמו במסכה כשמעו את־אלה
 16 ענה ואמר אשרי האכל לחם במלכות האלהים: והוא אמר
 17 אליו איש אחד עשה משתה גדול לקראים רבים: וישלח
 את־עבדו לפני המשתה אל־הקראים לאמר באו נא כי
 18 כל־דבר מוכן: ויחלו כלם פה אחד להשתמט הראשון אמר
 שדה קניתי לי ולי נחוץ ללכת ולראותו אמר־נא לאדניך כי
 19 יסלח לי לדבר הזה: והשני אמר חמשת צמדי־בקר קניתי
 לי ואני הלך לבקרם אמר־נא לאדניך כי יסלח לי לדבר
 20, 21 הזה: והשלישי אמר אשה לקחתי לי ולא אוכל לבא: וישב
 העבד ויגד לאדניו את־הדברים האלה ויחר אפו ויאמר
 אל־העבד

22 אלהעבד מהר צא אל־רחבות העיר ואל־חוצותיה והבא לי
 הנה את־העניים ואת־הנדכאים ואת־העורים ואת־הפסחים:
 23 ויאמר העבד כן נהיה אדני כאשר צוית אך־עוד מקום רק
 24 בבית: וימר האדון אלהעבד צא אל־הדרכים ואל־הגדרות
 25 והחזק־בם לבא למען ימלא ביתי: כי אני אמר לכם
 26 מן־האנשים הקראים ההם לא יטעם איש את־המשתה: וילך
 ואתו המון עס־רב ויפן ויאמר אליהם: כִּי־יבא אלי איש
 ולא ישנא את־אביו ואת־אמו ואת־אשתו ואת־בניו ואת־אחיו
 27 ואת־אחיותיו ואף גם־את־נפשו לא יוכל להיות תלמידִי: ומי
 אשר לא־יקח את־צלב־ו ילך אחרי לא יוכל להיות תלמידִי:
 28 כי מִי־מכם החפץ לבנות מגדל ולא ישב לחשב ראשנה
 29 את־הוצאותיו אם ידיו רב לו לכלתו: פֶּן־ביסדו את־היסוד
 30 תקצר ידו להשלימו וכל־הראים ילעגו־לו לאמר: זה
 31 הוא האיש אשר החל לבנות ולכלות אין־לאל ידו: או
 מִי־הוא המלך היצא להתראות פנים במלחמתו עִם־מלך
 אחר ולא־ישב להתיעץ ראשנה אם־יוכל לערך בעשרת
 32 אלפים לקראת הבא עליו בעשרים אלף: ואם־לא אז ישלח
 33 מלאכים עודו מרחוק לבקש־לו שלום: וכן כל־איש מכם
 34 אם לא־יבדל מכל אשר לו לא־יוכל להיות תלמידִי: המלח
 35 טוב הוא אך אם גם־המלח יפוג טעמו מי יתקן אתו: תפל
 לא־יצלח לא לאדמה ולא לדמן כי אם־חוצה ישליכו אתו מי
 אשר אזנים לו לשמע ישמע:

ויהי כאשר באו לפניו כל־המוכסים והחטאים לשמע אתו: טו
 2 וילנו הפרושים והסופרים לאמר האיש הלזה פני חטאים
 3 הוא נשא ואכל עמיהם: וישא אליהם את־המשל הזה לאמר:
 4 מי איש מכם אשר־לו מאה צאן ואבדה לו כבשה אחת מהן
 והוא לא יעזב את־התשעים ותשע במדבר ללכת ולבקש
 עד כִּי־מצא את־האבדת: והיה כי ימצאנה ישיש עליה
 5 ישאנה בכתף: ואל־ביתו יבא ויקרא לאהביו ולשכניו
 6 לאמר שישו אתי כי מצאתי את־אבדתי את־הכבשה הזאת:
 ואני

7 ואני אמר לכם ככה תרבו השמחה בשמים על־חטא אחד
 השב מחטאיו מעל־תשעים ותשעה אנשי צדק אשר אין
 8 להם דבר להנחם עליו: או מי האשה אשר־לה עשרה כסף
 ואחד מהם נפל ונסתר מעיניה והיא לא תדליק נר ותפנה
 9 את־הבית ותחפש בחפש מחפש עד כִּי־תמצאנו: והיה
 כִּי־תמצא אתו תקרא לרעותיה ולשכנותיה לאמר שמחנה
 10 בשמחתי כי מצאתי את־אבדתי את הכסף: ואני אמר לכם
 ככה תהיה שמחה לפני מלאכי אלהים על־חטא אחד השב
 11, 12 מחטאיו: ויסף ויאמר איש אחד היו לו שני בנים: והקטן
 מהם אמר אל־אביו תנה־לי אבי חלק הנחלה אשר יפל
 13 לחבלי ויחלק להם את־נכסיו: ואחרי ימים אחדים אסף הבן
 הקטן את־כל־אשר לו ויסע אל־ארץ רחוקה ויהי שם לזולל
 14 עד אשר פזר כל־כספו: ואחרי אשר בלע כל־אשר היה
 לו בא רעב גדול בארץ ההיא והוא החל להיות חסר־לחם:
 15 וילך ויסתפח באחד מישביו הארץ ההיא וישלחהו השדה
 16 לרעות חזירים: ויתאו למלא את־כרשו חרובין מאשר
 17 יאכלון החזירים ופרש אין לו: וישב אל־לבו ויאמר מה־רבו
 השכירים תחת יד אבי אשר להם לחם די והותר ואנכי מת
 18 פה ברעב: אקום אלך אל־אבי ואמר אליו אבי חטאתי
 19 גם־לשמים גם־לפניך: קלתי מהקרא בנך עוד שימני־נא
 20 כאחד השכירים בביתך: ויקם ויבא אל־אביו ועודנו מרחוק
 ראה אתו אביו ויכמרו רחמיו אליו וירץ ויפל על־צוואריו
 21 וישק לו: והבן ענה ואמר אבי חטאתי גם־לשמים גם־לפניך
 22 קלתי מהקרא בנך עוד: ויאמר האב אל־עבדיו מהרו הביאו
 והלבישהו את־המעיל הטוב ותנו טבעת על־ידו ונעלים
 23, 24 לרגליו: ואת־עגל המרבק קחו וטבחו ונאכל ונעלזה: כי
 זה־בני מת היה והנה הוא חי אבד והוא נמצא אתנו ויקומו
 25 כלם להתעלם: ובנו הגדול בא ממלאכתו בשדה ויקרב
 26 אל־הבית וישמע קול שיר ומחול: ויקרא אל־אחד הנערים

27 וישאל מהזזאת: ויאמר אליו הלא אחיך בא ויזבח לך אוֹבִיךָ
 28 את־עגל המִרְבֵּק אַחֲרֵי אֲשֶׁר שָׁב אֵלָיו בְּשָׁלוֹם: ויחר אִפּוֹ
 29 וְלֹא אָבָה לְבֹא הַבֵּיתָה וַיֵּצֵא אָבִיו וַיְדַבֵּר עִלְלָבוֹ: וַיַּעַן וַיֹּאמֶר
 אֶל־אָבִיו הִנֵּה זֶה שָׁנִים רַבּוֹת עֲבַדְתִּיךָ וּמַעֲוֵדִי לֹא עֲבַרְתִּי
 מִמִּצְוֹתֶיךָ וְעוֹד לֹא־נָתַתְּ לִי גְדִי מִן־הַצֹּאֵן לֵאכֹל וּלְהַתְעַלֵּם
 30 עִסְרָעִי: וְכֹכַב בֶּנֶךְ זֶה רָעָה זָנוֹת אֲשֶׁר הִשְׁחִית אֶת־נַחֲלֹתְךָ
 31 זֹבַחַת לֹךְ אֶת־עֵגֶל הַמִּרְבֵּק: וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי הֲלֹא תִמְד
 32 אֶתָּה עַמְדִי וְכֹל אֲשֶׁר־לִי לְךָ הוּא: אֲבָל נְאוּה לָנוּ לְשִׂמְחָה
 וּלְהַתְעַלֵּם כִּי זֶה־אֲחִיךָ מֵת הָיָה וְהִנֵּה הוּא חַי אֲבָד וְהוּא
 נִמְצָא אֶתְנוּ:

1 וַיֹּאמֶר גַּם אֶל־תִּלְמִידָיו אִישׁ עֲשִׂיר הָיָה וְלוֹ סֶכֶן עַל־בֵּיתוֹ 15
 אֲשֶׁר הֵבִיאוּ אֵלָיו דְּבַתּוֹ רָעָה לֵאמֹר כִּי הִנּוּ הוּא מִפְזֹר:
 2 וַיִּקְרָא אֵלָיו וַיֹּאמֶר מַה־זֹּאת אֲנִכִי שָׁמַע עֲלֶיךָ הִבֵּה חֶשְׁבוֹן
 3 פִּקְדֹתְךָ כִּי לֹא תֹכֵל עוֹד לְהִשְׁאֵר סֶכֶן עַל־הַבֵּית: וַיֹּאמֶר
 הַסֶּכֶן אֶל־לְבוֹ מַה אַעֲשֶׂה כִּי־לִקַח אֲדֹנָי אֶת־פִּקְדוֹתַי מִמֶּנִּי
 לְעַבְדִּי אֶת־הָאֲדָמָה לֹא־תֹכֵל וּלְבַקֵּשׁ לֶחֶם נְדָבוֹת חֶרֶפָה
 4 הוּא לִי: יָדַעְתִּי אֵת אֲשֶׁר אַעֲשֶׂה עַד גַּם־אֲחֵרִי אֲשֶׁר אֲחַדֵּל
 5 מֵהָיוֹת סֶכֶן יֵאֲסֹפוּנִי אֶל־בֵּתֵיהֶם: וַיִּקְרָא אֶל־אִישׁ אִישׁ אֲשֶׁר
 נָשָׂה בָּם אֲדֹנָיו וַיֹּאמֶר אֶל־הֵרָאשׁוֹן מַה חֹב עֲלֶיךָ לְשִׁלֵּם
 6 לְאֲדֹנָי: וַיֹּאמֶר מֵאָה בֵּת שֶׁמֶן וַיֹּאמֶר אֵלָיו מֵהָרַק אֶת־שֶׁמֶן
 7 הַחֹב שֶׁב וּכְתַב חֲמִישִׁים: וְאֶל־הַשֵּׁנִי אָמַר וְאַתָּה כֹּמֶה עֲלֶיךָ
 לְשִׁלֵּם וַיֹּאמֶר מֵאָה כֹּר חֲמִישִׁים וַיֹּאמֶר קַח אֶת־שֶׁמֶן הַחֹב
 8 וּכְתַב שֶׁמֶנִּים: וַיִּשְׁבַּח הָאֲדוֹן אֶת־בֶּן־הָעוֹלָה אֶת־הַסֶּכֶן אֲשֶׁר
 שָׁכַל אֶת־מַעֲשָׂהוּ כִּי בְנֵי הָעוֹלָם הֵזֶה מִשְׁכִּילִים הֵם מֵעַל
 9 בְּנֵי הָאוֹר בְּדַרְתָּם: וְאֶף־אֲנִי אָמַר לָכֶם קִנּוּ לָכֶם אֱהָבִים
 בְּכֶסֶף מִקּוֹר הָעוֹלָה וְכֹאֲשֶׁר יָבֹא עֲדִיקְצוֹ אֲזִי יֵאֲסֹפוּ אֶתְכֶם
 10 אֶל־מִשְׁכְּנוֹת עוֹלָם: מִי אֲשֶׁר נֹאמֵן בְּדַבָּר קָטָן נֹאמֵן יִהְיֶה
 גַּם־בְּדַבָּר גָּדוֹל וּמִי אֲשֶׁר יַעֲוֹל בְּדַבָּר קָטָן יַעֲוֹל גַּם־בְּדַבָּר
 11 גָּדוֹל: וְעַל־כֵּן אִם לֹא־נֹאמְנִים הֵייתֶם בְּהוֹן מִשְׁחַת מִי יִפְקִיד
 אֶתְכֶם

12 אתכם על־הון אמת: ואם נאמנים לא הייתם בקנין עבר
 13 לאחרים קנין עמד לנפשכם מי יתן לכם: עבד לא יוכל
 לעבד אדנים שנים כי אם־ישנא את־האחד ואת־האחר
 יאהב או ידבק באחד והשני נמאס בעיניו לא תוכלו לעבד
 14 את־האלהים ואת־הממון: וישמעו הפרושים אהבי כסף
 15 את־כל־אלה וישחקו עליו: ויאמר אליהם אתם הם אשר
 תצדיקו נפשכם לעיני אנשים ואלהים ידע את־לבכם כי
 16 המתנשא לעיני אנשים תועבה הוא בעיני אלהים: התורה
 והנביאים עד־יוחנן תקופתם ומעת ההיא החלה בשרת
 מלכות האלהים וכל־איש רץ אחריה לתפש־בה בחזקה:
 17 אך נקל יהיה לשמים או לארץ לחלף מאשר יפל קוץ
 18 אחד מן־התורה: כל־איש אשר ישלח את־אשתו ויקח לו
 אחרת נאף הוא והלקח לו אשה גרושה מאישה נאף הוא:
 19 איש עשיר היה אשר לבש שש וארגמן ויעלז בתענוגים יום
 20 יום: ואיש אביון אלעזר שמו שכב לנכח פתח ביתו מלא
 21 שחן ואבעבעת: והוא מתאווה למלא רעבון נפשו מהפתתים
 הנפלים מעל שלחן העשיר וכלבים באים ומלקקים זוב
 22 נגעיו: ויהי כאשר מת האביון וישארו המלאכים אל־חיק
 23 אברהם וגם־העשיר מת ויקבר: וישא את־עיניו מחבלי
 שאול אשר סבהו וירא את־אברהם מרחוק ואת־אלעזר
 24 בחיקו: ויצעק ויאמר אבי אברהם חנני־נא ושלח את־אלעזר
 לטבל את־קצה אצבעו במים להקיר את־לשוני כי בער
 25 אנכי על־המוקד הזה: ויאמר אברהם זכר־בני כי נתן לך
 כל־טובך בחיך ואלעזר באתהו כל־רעה ועתה הוא מצא
 26 תנחומים ואתה במצוק: ובלבד כל־זאת גיא עמק מברדיל
 בינינו וביניכם ואין־לאל יד איש ממנו לעבר אליכם ואין
 27 איש מכם עבר אלינו: ויאמר אם־כן אבי הנני מבקש
 28 מלפניך לשלח אתו אל־בית אבי: כי יש־לי אחים חמישה
 והוא יעיד בם לבלתי יבאו גם־הם אל־המקום הרע הזה:
 ויאמר

29 ויאמר אברהם הלא יש להם משה והנביאים ישמעו איפא
 אליהם: ויאמר לא־כן אבי אברהם אך אם־אחד מן־המתים
 30 יבא להעיד בם אז ישובו: ויאמר אליו אם למשה והנביאים
 31 אינם שמעים לא יאמינו אף אם־יקום אחד מן־המתים:
 ויאמר אל־תלמידיו אין שליט לכלוא את־המוקשים אשר יז
 לא יבאו אך אוי לאיש ההוא אשר עליהו יבאו: טוב
 2 לו כִּי־יתלה פלח־רכב על־צוארו והשלך בים מתת מוקש
 לאחד הקטנים האלה: ואתם השמרו לנפשתיכם אם־יחטא
 3 לך אחיך הוכח תוכיח אתו ואם־ינחם סלח־לו: ואם־שבע
 4 פעמים ביום יחטא לך לך ושבע פעמים ישוב אליך וימר
 נחמתי וסלחת לו: ויאמרו השליחים אל־האדון הוסף לנו
 5 אמונה: ויאמר האדון אם־יש בכם אמונה כגרגר חרדל
 6 ואמרתם אל־השקמה הזאת העקרי משרשך והנטעי בים
 7 והיא תשמע בקלכם: ומי מכם אשר לו עבד חרש או רעה
 בשדה ובשובו משם יאמר אליו מהר בא ושב אל־השלחן:
 8 ולא יאמר אליו הכן־לי לחם הערב וחגר מתניך לשרתני
 9 עד כִּי־אכל ואשתה ואחר תאכל ותשתה גם־אתה: או היתן
 תודה לעבד הזה בעבור כי עשה את אשר צוהו נדמה לי
 10 שלא: וכן גם־אתם כאשר עשיתם כל־אשר צויתם אמרו
 עבדים מבלי יתרון אנחנו כי רק את־אשר עלינו לעשות
 11 עשינו: ויהי כנסעו ירושלימה ויעבר דרך שמרון והגליל:
 12 ויבא אל־כפר אחד ושם פגעו בו עשרה אנשים מצרעים
 13 ויעמדו מרחוק: וישאו את־קולם ויקראו ישוע רבנו חננו:
 14 וירא ויאמר אליהם לכו והראו לעיני הכהנים ויהי בלכתם
 15 ויטהרו: ואחד מהם בראתו כי נרפא מצרעתו וישב וישבח
 16 את־האלהים בקול עז: ויפל לרגליו על־אפיו ארצה ויתן־לו
 17 תודה והוא איש שמרוני: ויען ישוע ויאמר הלא עשרה
 18 נרפאו ואיה התשעה: הכי לא־נמצא אחד מהם שב לתת
 19 כבוד לאלהים בלתי הנכרי הזה: ויאמר אליו קום ולך

20 אמונתך הושיעה לך: וישאלהו הפרושים לאמר מתי תבא
 מלכות האלהים ויען אתם ויאמר מלכות האלהים לא תבא
 21 לעיני המביט: ולא יאמרו הנה-היא פה או הנה-היא שם
 22 כי מלכות האלהים בקרבכם הנה: וימר אלהתלמידים
 הנה ימים באים ותבקשו לראות יום אחד מימי בן-האדם
 23 ולא תראו: וכי-יאמרו אליכם הנה-הוא שם או הנה-הוא
 24 פה אל-תצאו ואל-תלכו אחריהם: כי כברק ברק מקצה
 השמים מזה והלך ואור עד-קצה השמים מזה כן יראה
 25 בן-האדם ביומו: אך בראשנה עליו להיות מענה עד-מאד
 26 ונמאם על-פי בני הדור הזה: וכאשר היה בימי נח כן
 27 יהיה גם-בימי בן-האדם: כי אכלו ושתו בעלו נשים ונשים
 נבעלו עד-היום אשר-בא נח אלהתתבה ויבא המבול וימח
 28 את-כלם: וכאשר היה גם-בימי לוט כי אכלו ושתו קנו
 29 ומכרו נטעו ובנו: ויהי ביום אשר-יצא לוט מסדם וימטר
 30 אדני אש וגפרית מן-השמים וישחת את כלם: כן יהיה ביום
 31 אשר בן-האדם יראה: ביום ההוא מי אשר יהיה על-הגג
 וכליו בבית לא ירד לשאת אתם וגם מי-אשר בשדה לא
 32 יפנה להביט אחריו: זכרו את-אשת לוט: מי החפץ להציל
 את-נפשו תכרת-לו ומי אשר יכרית את-נפשו למעני יהיה
 34 אתה: ואני אמר לכם בלילה ההוא ישכבו שנים במטה
 35 אחת אחד יאסף ואחד יעזב: שתיים טחנות ברחים אחת
 36 תאסף ואחת תעזב: שנים יהיו בשדה אחד יאסף ואחד
 37 יעזב: ויענו ויאמרו אליו אדנינו ואיה תקרינה כאלה ויאמר
 באשר פגרים שם יקבצו הנשרים:

יח ויוסף שאת משלו אליהם לחלות פני אל תמיד ולא יתנו דמי
 2 לו: ויאמר שפט אחד היה בעיר אשר לא ירא את-האלהים
 3 ואל-פני אדם לא פנה: ואלמנה היתה שם בעיר ותבא אליו
 4 לאמר שפטני-נא מאיש ריבי: ולא אבה לשמע בקולה ימים
 מספר ואחר-יכן אמר בלבו אף כי אינני ירא את-האלהים

5 ואל־פני אדם לא אפן: הנני לריב ריב האלמנה הזאת
 6 כִּי־תִלְאָה אֶתִּי וְתִבֵּא לְהִצִּיקֵנִי בְּדַבְרֵיהָ יוֹם יוֹם: וְעַתָּה
 שְׁמַעְנָא נָאם הָאֲדוֹן אֶת אֲשֶׁר אָמַר הַשֹּׁפֵט הַבְּלִיעַל:
 7 וְאֱלֹהִים הָאֵם לֹא יִרְיֵב רִיב בְּחִירָיו הַקְּרָאִים אֱלֹוֹ יוֹמָם וּלְיָלָה
 8 וּרְחַמְוּ אֱלֹהִים יִתְאַפְקוּ: הֵן אֲנִי אָמַר לָכֵם כִּי־יִחִישׁ לְרִיב
 9 רִיבֵם אֲךְ בְּיַהֲאֲדָם בְּבָאוּ הִימְצָא אֲמוֹנָה עַל־אֶרֶץ: וַיִּמְשַׁל
 10 גַּם אֶת־הַמְּשַׁל הַזֶּה אֱלֹהֵבִטְחוּם בְּנַפְשָׁם כִּי צְדִיקִים הֵם
 וְאַחֲרִים בְּעֵינֵיהֶם כַּאֲפֵם נִחְשְׁבוּ: שְׁנֵי אֲנָשִׁים עָלוּ אֶל־הַיְּהוּבִל
 11 לְהַתְּפַלֵּל אֶחָד פְּרוֹשׁ וְאַחַד מוֹכֵם: וַיִּגַּשׁ הַפְּרוֹשׁ וַיִּתְפַּלֵּל
 כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֹודֵךְ אֱלֹהֵי כִי אֵינְנִי כִשְׂאֵר בְּנֵי אָדָם בְּעַלְי
 12 חֲמָם בְּנֵי עוֹלָה וּמִנְאֲפִים וְאִף לֹא כְמוֹכֵם הַזֶּה: אֲנִכִּי צָם
 13 יוֹמִים בְּשַׁבּוּעַ וּמַעֲשֵׂר אֲנִי אֶת־כֹּל־תְּבוּאָתִי: וְהַמוֹכֵם עִמָּד
 מֵרְחוֹק וְלֹא הֵעִיז לְשֹׂאת אֶת־עֵינָיו לְמִרוֹם וַיִּסְפֵּק עַל־לְבוֹ
 14 וַיֹּאמֶר רַחֲסָנָא אֱלֹהִים עַל־חַטָּא כְּמִנִּי: הֵן אֲנִי אָמַר לָכֵם
 כִּי־נִצְדַק שֵׁב הָאִישׁ הַזֶּה לְבֵיתוֹ מִן־הָאִישׁ הַהוּא כִּי הִמְתַּנְשָׂא
 15 בְּגֹאוֹתוֹ יִשְׁפַל וְשִׁפְל רֹוח יִנְשָׂא: וַיִּבְיֹאוּ אֱלֹוֹ גַּם אֶת־הַיְּלִידִים
 לְבַעֲבוֹר יִשִּׁים אֶת־יְדֵי עֲלֵיהֶם וַיִּרְאוּ הַתְּלִמִּידִים וַיִּגְעְרוּ־בָם:
 16 וַיִּשׁוּעַ קָרָא אֶתֶם אֱלֹוֹ וַיֹּאמֶר הַנִּיחוּ לְיִלְדִים לְבֹא אֵלַי
 17 וְאַל־תִּכְלְאוּ אֶתֶם כִּי מֵאֵלֶּה מַלְכוּת הָאֱלֹהִים: אֲמַן אֲנִי אָמַר
 18 לָכֵם מִי אֲשֶׁר־לֹא יִקְבַּל אֶת־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים כִּילֵד בֹּא
 19 לֹא־יִבֵּא בָּהּ: וַיִּשְׂאֵל אֶתוֹ אֶחָד הַשְּׂרִים לֵאמֹר רַבִּי הַטּוֹב
 20 מֵהַלִּי לַעֲשׂוֹת לְרֵשֶׁת חַיֵּי עוֹלָם: וַיֹּאמֶר אֱלֹוֹ יִשׁוּעַ לְמַה־זֶּה
 21 תִּקְרָא לִי טוֹב אֵין טוֹב כִּי אִם־אֶחָד הוּא הָאֱלֹהִים: וְאַתָּה
 יָדַעַת אֶת־הַמְּצוֹת לֹא תִנְאֵף לֹא תִרְצַח לֹא תִגְנֹב לֹא־תַעֲנֶה
 22 עַד שֶׁקֶר כְּבוֹד אֶת־אֲבִיךָ וְאַת־אֲמַךְ: וַיֹּאמֶר אֶת־כֹּל־אֵלֶּה
 23 שְׁמַרְתִּי מִנְעוּרַי: וַיִּשְׁמַע יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר עוֹד אַחַת אֶתָּה חָסֵר לְךָ
 מִכֵּר אֶת־כֹּל אֲשֶׁר־לְךָ וְתֵן לְעֵנִיִּים וְהָיָה לְךָ אוֹצֵר בְּשָׁמַיִם
 24 וּבֹא וּלְךָ אַחֲרַי: וַיְהִי כִשְׁמַעוּ אֶת־אֵלֶּה וַיִּתְעַצֵּב אֶל־לְבוֹ כִּי
 עֲשָׂרוּ הָיָה רַב מְאֹד: וַיִּרְא אֶתוֹ יִשׁוּעַ וַיֹּאמֶר מַה־קִּשָּׁה לְבַעֲלִי
 עֲשֵׂר

25 עֶשֶׂר לְבָא אֱל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים: נִקְל לְחַבֵּל לְעֵבֶר דְּרַךְ חַר
 26 הַמַּחֲט מִבָּא עֶשֶׂר אֱל־מַלְכוּת הָאֱלֹהִים: וַיֹּאמְרוּ הַשְּׂמַעִים
 27 וּמִי אֵיפּוֹא יוֹכֵל לְהוֹשִׁיעַ: וַיֹּאמֶר אֲשֶׁר יִפְלֵא מִבְּנֵי אָדָם לֹא
 28 יִפְלֵא מֵאֱלֹהִים: וַיֹּאמֶר פֶּטְרוֹס הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֹזְבֵי אֶת־בְּתִינוּ
 29 וְנִלְךְ אַחֲרֶיךָ: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם כִּי אֵין־אִישׁ
 אֲשֶׁר עֹזֵב בֵּית אֹ אוֹ אִשָּׁה אוֹ אָחִים אוֹ אֲבוֹת אוֹ בָנִים לְמַעַן
 30 מַלְכוּת הָאֱלֹהִים: אֲשֶׁר לֹא יִשׁוּג גְּמוּלוֹ פְּעַמִּים הַרְבֵּה לְעַת
 31 הַזֹּאת וּלְעֵתִיד לְבָא חַיֵּי עוֹלָם: וַיִּקַּח אֵלָיו אֶת שְׁנַיִם־הַעֲשָׂר
 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הִנֵּה אֲנַחְנוּ עֹלִים יְרוּשָׁלַיִם וְכָל־הַדְּבָרִים
 32 הַכְּתוּבִים בִּידֵי הַנְּבִיאִים עַל בְּנֵי־הָאָדָם יִקְוּמוּ עַד־תָּמָס: כִּי
 33 יִסְגֵר בִּידֵי הַגּוֹיִם וּבּו יִהְיֶה וַיִּתְעַלְלוּ וַיִּרְקוּ בְּפָנָיו: כִּשְׁמַיִם
 34 יִיָּסְרוּ אֶתּוֹ אַחֲרֵי־כֵן יִמִּיתְהוּ וּבַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יִקּוּם: וְהֵם לֹא
 הִבִּינוּ דְבַר מְכַל־אֱלֹהִים כִּי צִפּוֹן הִיָּה הַדְּבַר מִעֵינֵיהֶם וְלֹא יָדְעוּ
 35 אֶת אֲשֶׁר־דָּבַר אֲלֵיהֶם: וַיְהִי כֹאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבָא אֱל־יְרִיחוֹ
 36 וְהִנֵּה־אִישׁ עוֹר יֹשֵׁב עַל־הַדֶּרֶךְ וּמִבְקֵשׁ נִדְבוֹת: וַיִּשְׁמַע קוֹל
 37 הַמּוֹן עֹבְרִים וַיִּשְׁאַל לֵאמֹר מַה־זֹּאת: וַיִּגִּידוּ לוֹ כִּי־יִשׁוּעַ
 38 הַנַּצְרִי עֹבֵר: וַיִּצַּעֵק לֵאמֹר רַחֲמֵנָא עָלַי יִשׁוּעַ בֶּן־דָּוִד:
 39 וַיִּגְעַרְוּ־בּו הַהֵלְכִים לְפָנָיו לְהַחֲשׂוֹתוֹ וְהוּא קָרָא עוֹד בֵּיתֵר
 40 אֲמֵץ בֶּן־דָּוִד רַחֲמֵנָא עָלַי: וַיַּעֲמֵד יִשׁוּעַ וַיִּצַּע לְהִבָּיֵא אֵלָיו
 41 וּכְאֲשֶׁר הִקְרִיב לְבָא וַיִּשְׁאַלְהוּ: מַה־תִּבְקֵשׁ מִנִּי לַעֲשׂוֹת
 42 לָךְ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי לְהַשִּׁיב לִי אֹר עֵינַי: וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִשׁוּעַ
 43 אֹר עֵינֶיךָ שֵׁב אֵלַיךְ אֲמוֹנֶתְךָ הוֹשִׁיעָה לָךְ: וּפְתָאֵם נִפְקָחוּ
 עֵינָיו וַיִּלְךְ אַחֲרָיו וְנָתַן כְּבוֹד לְאֱלֹהִים וַיִּרְא כָל־הָעָם וַיְבָרְכוּ
 אֶת־הָאֱלֹהִים:

2, יט וַיְהִי כֹאֲשֶׁר בָּא וְעֵבֶר דְּרַךְ יְרִיחוֹ: וַיִּבָּא אִישׁ וּשְׁמוּ זְכִי רֹאשׁ
 3 הַמוֹכְסִים וְהוּא אִישׁ עֶשֶׂר: וַיִּבְקֵשׁ לְרֹאוֹת אֶת־יִשׁוּעַ מַה־
 4 תַּאֲרוּ וְלֹא יָכַל מִפְּנֵי הָעָם כִּי־שָׁפַל קוֹמָה הִיָּה: וַיִּרֶץ לְפָנָיו
 וַיַּעַל עַל־עֵץ שִׁקְמָה לְרֹאוֹתוֹ כִּי הוּא הַדֶּרֶךְ אֲשֶׁר יַעֲבֵר־שָׁמָּה:
 5 וַיִּבָּא יִשׁוּעַ אֶל־הַמְּקוֹם הַהוּא וַיִּשָּׂא אֶת־עֵינָיו וַיִּרְאֵהוּ וַיֹּאמֶר
 אֵלָיו

6 אליו זכי מהרה רדה כי הנני לשכן היום בביתך: וימהר
 7 וירד ויאספיהו אל־ביתו בשמחת לבו: וילנו כל־הראים
 8 לאמר אל־בית איש חטא נטה ללון: ויעמד זכי ויאמר אל־
 האדון ראה אדני הנני נתן מחצית כספי לעניים ואם־עשקתי
 9 איש מאומה אשיב לו ארבעתים: ויאמר לו ישוע היום
 10 היתה תשועה לבית הזה כאשר גס־הוא בן־אברהם: כי
 11 בן־האדם בא לבקש ולהושיע את־האבד: וכאשר שמעו
 את־הדברים האלה ויוסף וימשל להם משל כי קרוב היה
 לירושלים והם חשבו כי עדי־מהרה תגלה מלכות האלהים:
 12 ויאמר איש נדיב הלך אל־ארץ רחוקה לקחת־לו ממלכה
 13 ולשוב: ויקרא אל־עשרה מעבדיו ויתן להם עשרת מנים
 14 ויאמר אליהם סחרו בזה עד באי: ואנשי עירו שנאו אתו
 וישלחו אחריו מלאכים לאמר אין את־נפשנו כי זה ימלך
 15 עלינו: ויהי אחרי שובו והממלכה נכונה בידו ויצו לקרא
 אליו את־העבדים ההם אשר נתן להם את־הכסף לראות
 16 מה־עשה איש איש במסחרו: ויבא הראשון ויאמר אדני
 17 המנה נתת לי העלה יתרון עשרת מנים: ויאמר אליו היטבת
 עבד טוב בכסף מעט נאמן היית היה שליט מהיום על־עשר
 18 ערים: ויבא השני ויאמר אדני המנה נתת לי העלה יתרון
 19 חמשת מנים: ויאמר גם אל־זה ואתה היה על־חמש ערים:
 20 ואחד מהם בא ויאמר הא־לך אדני המנה נתת לי אשר צרור
 21 היה במטפחת: כי יראתי מפניך אחרי אשר איש קשה אתה
 22 נשא באשר לא נתת וקוצר באשר לא זרעת: ויאמר אליו
 על־פיך אשפט אתך עבד רע הלא ידעת כי־איש קשה אנכי
 23 נשא באשר לא נתתי וקוצר באשר לא זרעתי: ולמה־זה
 לא נתת את־כספי למחלפי כסף ואני בבאי השגתי אתו
 24 בתרבית: ויאמר אל־העמדים עליו קחו מידו את־המנה ותנו
 25 לזה אשר־לו עשרת המנים: ויאמרו אליו אדנינו הלא הוא
 26 יש־לו עשרת מנים: אני אמר לכם כל־איש אשר יש־לו

ינתן־לו

ינתן־לו עוד ומי אשר אין לו יקח ממנו גם את־אשר־בידו:
 אבל איבי אלה אשר לא־אבו כי אמלך עליהם הביאו 27
 אתם הנה והמיתום לפני: ואחרי אשר דבר את־הדברים 28
 האלה הלך לפניהם ויעל ירושלימה: ויהי כאשר הקריב 29
 לבא אצל בית פגי ובית־עניה בהר הנקרא הר הזיתים
 וישלח שנים מתלמידיו לאמר: לכו אל־הכפר אשר מנגד 30
 והיה כבאכם שמה תמצאו עיר אסור אשר לא־רכב עליו
 איש התירו אתו והביאהו: וכי־ישאל אתכם איש למה־זה 31
 תתירו אתו כה תאמרון אתו יעד האדון לחפצו: וילכו 32
 המלאכים וימצאו כאשר דבר אליהם: ויתירו את־העיר 33
 ויאמר אליהם בעליו למה־זה תתירו את־העיר: ויענו אתו 34
 יעד האדון לחפצו: ויביאו אתו אל־ישוע וישומו את־בגדיהם 35
 על־העיר וירכיבו עליו את־ישוע: וירכב וילך והם פרשו 36
 את־בגדיהם על־הדרך: ויהי כאשר הקריב אל־מורד הר 37
 הזיתים ויחלו כל־קהל תלמידיו לברך את־האלהים בחדוה
 ובקול רנה על כל־הנפלאות אשר ראו לאמר: ברוך 38
 המלך הבא בשם יהוה שלום בשמים וכבוד במרמי־על:
 ואנשים מן־הפרושים אשר בקרב העם אמרו אליו רבי 39
 גער בתלמידך: ויען ויאמר הנני לכם אם־אלה יחשו 40
 אבנים יזעקו: ויקרב וירא את־העיר ויבך עליה לאמר:
 לו ידעת גס־את ביומך זה מאין יבא שלומך אך נסתר 42
 הוא מנגד עיניך: כי הנה ימים באים ושפכו עליך איבים 43
 סללה מסביב והקיפוך וצרו עליך מכל־עבר: ונפצו אתך 44
 ואת־בניך בקרבך עד־עפר ולא־ישאירו בך אבן על־אבן
 תחת אשר לא ידעת שת פקדתך: ויבא אל־ההיכל ויחל 45
 לגרש מקרבו את־המכרים שם: ויאמר אליהם כתוב כי 46
 ביתי בית־תפילה הוא ואתם עשיתם אתו למערת פריצים:
 ויהי מורה יום יום בהיכל אך ראשי הכהנים והסופרים ושרי 47
 העם בקשו להשמידו: ולא מצאו מה־לעשות כי כל־העם 48
 דבקו אחריו לשמע אתו:

ויהי היום בהיותו בהיכל להורת לעם תורה ודבר הבשרה כ
 ויגשו אליו ראשי הכהנים והסופרים עס־הזקנים: וידברו
 אליו לאמר אמר לנו באיזה־זה רשיון אתה עשה אלה ומי
 הוא אשר נתן לך את־הרשיון הזה: ויען ויאמר אליהם
 אשאל מכם גם־אנכי דבר אם תגידו לי: טבילת יוחנן
 מפ־מי היתה מצותה מן־השמים או מבני־אדם: ויהי הם
 שקלים בדעתם לאמר אם־נאמר מן־השמים יאמר לנו
 ומדוע לא האמנתם לו: ואם־נאמר מבני אדם יסקלנו
 בל־העם כי נכון היה להם הדבר אשר יוחנן נביא היה:
 ויענו ויאמרו לא ידענו מפ־מי: ויאמר ישוע גם־אני לא אניד
 לכם באיזה רשיון אני עשה אלה: ויחל לדבר אל־העם
 את־המשל הזה איש אחד נטע כרם ויתן את־הכרם לנטרים
 וילך חוצה לארץ לימים רבים: ולעת הבציר שלח את־עבדו
 אל־הנטרים אשר יביא לו מפרי כרמו והנטרים הכהו
 וישלחוהו ריקם: ויוסף וישלח עבד אחר וגם־אתו הכו גדפו
 ושלחו ריקם: וישלח אליהם עוד עבד שלישי ויכהו הכה
 ופצע והדפו אתו למדחפות: ויאמר אדון הכרם מה־אעשה
 אשלח את־בני אולי יראו מפניו: כראות אתו
 הנטרים נוסדו יחד לאמר הנה היורש בא לנו ונהרגהו
 ולנו תסב הנחלה: ויהדפו אתו אל־מחוץ לכרם ויהרגהו
 ומה אפוא יעשה להם אדון הכרם: הוא יבא והאביד
 את־הנטרים ההם ואת־כרמו יתן בידי אחרים וישמעו ויאמרו
 חלילה לא תהיה כזאת: ויתן עיניו בם ויאמר ומה דבר
 הכתוב אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה: כל־הנפל
 על־האבן הזאת יתפורר וכל־מי אשר תפל עליו תדכאנו
 לעפר: ויבקשו הסופרים וראשי הכהנים לשלח בו יד
 בעת ההיא כי ראו אשר עליהם הוא נשא את־המשל
 הזה אפס כי יראו מפני העם: ויארבו־לו וישלחו מרגלים
 מתחפשים כאנשי־צדק לצדד אתו בדבריו ולהסגירו לידי

21 המשפט וידי הפחה: וישאלו אתו לאמר רבנו ידענו כי
 נכון תהגה ותלמד לאתשא פני־איש ואת־דרך האלהים
 22, 23 תורה במישרים: הנכון לנו לתת מס לקיסר אס־אין: ויכר
 24 את־נכליהם ויאמר אליהם מה־תנסוני: הראו לי דינר אחד
 25 למי התמונה והכתבת ההנה ויאמרו לקיסר: ויאמר אליהם
 על־כן הבו לקיסר את אשר לקיסר ולא־להים את אשר
 26 לא־להים: ולא יכלו לצדד אתו בדברו לפני העם ויתפלאו
 27 על־המענה ויחרישו: ויגשו אנשים מן־הצדוקים האמרים
 28 כי־אין תחית המתים וישאלהו לאמר: רבנו הנה משה כתב
 לנו כי ימות אחד משני אחים והוא בעל אשה ובין אין־לו
 29 אשת המת יבמה יבא עליה והקים זרע על־שם אחיו: ואתנו
 היו שבעה אחים הראשון לקח לו אשה וימת ובן אין־לו:
 30, 31 והשני יבם אתה: וכן גם־השלישי וכן כל־השבעה וכלם
 32, 33 מתו לא־בנים: ובאחרונה מתה גם־האשה: ועתה למי
 מהם תהיה לאשה בתחית המתים אחרי אשר היתה אשת
 34 כל־השבעה: ויאמר ישוע אליהם בני העולם הזה אנשים
 35 יבעלו ונשים תבעלנה: אך העמדים לרשת את־העולם הבא
 36 ולחיות מן־המתים לא יבעלו ולא תבעלנה: ולא יוכלו
 למות עוד כי דומים הם למלאכים כי בהיותם בני התחיה
 37 בני אלהים המה: והמתים כי יקומו גם־למשה הגד מתוך
 הסנה כאשר קרא יהוה אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי
 38 יעקב: והאלהים איננו אלהי המתים כי אס־אלהי החיים
 39 כי כלם חיים לפניו: ויענו סופרים אחדים ויאמרו רבי
 40 היטב דברת: ולא־העז עוד איש מהם לשאל אתו דבר:
 41, 42 ויאמר אליהם איך יאמרו כי המשיח בן־דוד הוא: ודוד
 הלא הוא אמר בספר תהלים נאם יהוה לאדני שב לימיני:
 43, 44 עד־אשית איביך הדם לרגליך: ואם דוד קרא לו אדון איך
 45, 46 הוא בנו: ויאמר אל־תלמידיו באוני כל־העם: השמרו לכם
 מן־הסופרים המתענגים על לכתם מלבשים מעיל ואהבים

את־שאלת שלום להם בשוקים ואת־המושבות הראשנים
 בבתי־הכנסת ואת־המקמות הנכבדים בכתי המשתה:
 47 האכלים את־בתי אלמנות ולמראה־עין ירבו תפלה אלה הם
 אשר ינטה עליהם קר־המשפט פי שנים:

וישא את־עיניו וירא עשירי־עם נתנים מתנת ידם אל־ארון כא
 2 האוצר: ואשה אלמנה עניה ראה נתנת בו שתיים פרוטות:
 3 ויאמר אמן אני אמר לכם האלמנה העניה הזאת נתנה יותר
 4 מכלם: כי כל־אלה נתנו לאלהים מתנת ידם ממותרם
 5 והיא ממחסרה נתנה את־כל־אשר לה את כל־מחיתה: אז
 נדברו איש אל־רעהו כי נאדר ההיכל באכנים יפות ונדבות
 6 יקרות: ויאמר הראים אתם אלה הנה ימים באים ולא תשאר
 7 פה אבן על־אבן אשר לא תתן: וישאלו אתו לאמר רבנו
 8 מתי תקרינה אלה ומה אות לעת באן: ויאמר השמרו
 לכם פני־תעה אתכם איש כי רבים יבאו בשמי לאמר אני
 9 הוא וקרוב המועד לבא אל־תלכו אחריהם: וכי־תשמעו
 קרבות ופרצות אל־תחתו כי אלה תהיינה ראשונה ועוד לא
 10 הקץ: ויוסף לדבר אליהם הנה גוי יקום על־גוי וממלכה
 11 על־ממלכה: והארץ תגעש תרעש מעבריה מזה ומזה ורעב
 12 יבא ודבר ומפתים גדולים ונוראים מן־השמים: ובטרם יבאו
 כל־אלה ישלחו בכם מנדיכם יד ורדפו אתכם והסגירוכם
 לבתי הכנסת ולבתי כלאים והובילו אתכם לפני מלכים
 ומשלים למען שמי: וזאת תהיה לעדות לכם: על־כן שימו
 13, 14 על־לבכם לבלתי הכן מראש מה תשיבו להצדיק נפשכם:
 כי אנכי אתן לכם פה וחכמה עד אשר כל־מתקוממיכם
 15 לא יוכלו לעמד לפניכם ולשים לאל מליכם: ואף אתם
 16 תמסרו על־ידי אבות ואחים וקרובים ורעים וגם־ימותו מכם:
 ואתם שנואים תהיו לכל־אדם למען שמי: בכל־זאת לא
 17, 18 יפל משערת ראשכם ארצה: בהארץ רוחכם את־נפשכם
 19 תשמרו: וכאשר תראו את־ירושלים כי תחנה עליה מחנה
 20

21 מסכיב ידע תדעו כי שממתה באה: אז אלה אשר
 ביהודה ינוסו אל־ההרים ואשר בתוך העיר יברחו ממנה
 22 ואשר בשדה בל־יבאו בה: כי־ימי נקמה הם למלאת
 23 כל־דבר הכתוב: אוי להרות ולמיניקות בימים ההמה
 24 כי צרה גדולה תהיה בארץ וקצף על־העם הזה: ונפלו
 25 לפי־חרב והגלו אל־כל־העמים וירושלים תהיה למרמס
 הגוים עד אשר־תמלאנה עתות הגוים: ומופתים ינתנו
 בשמש וירח וכוכבים והגוים יחתו בארץ ומבוכה תבא
 26 עליהם משאון הים ומשבריו: ובני־אדם נפשם תתעטף
 עליהם מפחד ומעתידת לבא בתבל ארצה כי־מוסדות
 27 השמים ירגזו: ואז יראו את־בן־האדם בא בענן בעז ובהדר
 28 גדול: וכהחל הדברים האלה לקום תתעודדו ותרימו ראש
 29 כי פדות־נפשכם קרובה: וישא אליהם משלו התבוננו
 30 בתאנה ובכל־עצי השדה: כאשר יוציאו פרח תביטו ותבינו
 31 בנפשכם כי קרוב הקיץ: וכן גם־אתם כאשר תראו כי קמו
 32 כל־אלה ידע תדעו כי קרובה מלכות האלהים: אמן אני
 אמר לכם כי לא יעבר הדור הזה עד אשר יקומו כל־אלה:
 33 השמים והארץ יעברו ודברי לא יעברון: אך השמרו לכם
 34 פן־יטפש לבכם מרב משתה ושכרון או מדאגות מחסרי
 החיים ולפתע פתאם יבא עליכם היום ההוא: כי כפח יקוש
 35 יפל על כל־ישיבי הארץ: על־כן התעוררו והעתירו תמיד
 36 להנתן לכם די־כח להמלט מכל־פגע הבא ולעמד הכן לפני
 37 בן־האדם: ויהי יום יום משפטו ללמד בהיכל ובלילה יצא
 38 ללון בהר הוא הר הזיתים: וכל־העם השכימו בבקר ויבאו
 אליו לבית־המקדש לשמע אתו:

2 בב ויקרב חג המצות הוא חג הפסח: וראשי הכהנים והסופרים
 3 בקשו במה את־נפשו לקחתה כי יראו מפני העם: ויהודה
 אשר כנוהו איש־קריות אחד ממספר שנים העשר בא בו
 4 השמן: וילך וידבר את־ראשי הכהנים ואת־ראשי הצבא

- 5, 6 איכה יסגיר אתו בידם: וישמחו ייאתו לתת־לו כסף: והוא
 הבטיחם למלא דברו ותאנה בקש־לו להסגירו בידם בסתר
 7 ולא בהמון: ויבא יום חג המצות הוא יום זבח הפסח:
 8 וישלח את־פטרום ואת־יוחנן לאמר לכו הכינו לנו לאכל
 9, 10 את־הפסח: ויאמרו אליו איפוא תרצה כי־נלך להכין: ויאמר
 אליהם הנה כבאכם העירה ופגע בכם איש נשא כד מים
 11 לכו אחריו אל־הבית אשר יבא שמה: ואמרתם אל־בעל
 הבית כה אמר רבנו איה חדר הארחים לי ולתלמידי לאכל
 12 שם את־הפסח: והוא יראה לכם עליה גדולה רצופה
 13 כסתות ושם תכינו לנו: וילכו וימצאו כאשר דבר להם
 14 ויכינו את־הפסח: וכאשר הגיע המועד וישב במסבו הוא
 15 ושנים־עשר השליחים אתו: ויאמר אליהם נכסף נכספתי
 16 לאכל את־הפסח הזה עמכם טרם תענה נפשי: כי אני אמר
 לכם כי לא אכל ממנו עד מועד האכלו במלכות האלהים:
 17, 18 ויקח את־הכוס ויברך ויאמר קחו זאת וחלקו ביניכם: כי
 אני אמר לכם כי לא־אשתה עוד מפרי הגפן עד כי־תבוא
 19 מלכות האלהים: ויקח את־הלחם ויברך ויבצע ויתן להם
 לאמר זה הוא בשרי הנתון בעדכם עשו כן לזכרון לי:
 20 וכן גם־את־הכוס לקח אחרי אכלם ויאמר הכוס הזאת היא
 21 הברית החדשה בדמי השפוך בעדכם: אך יד־מסגירני הנה
 22 אתי על־השלחן: הן בן־האדם הלך כאשר נגזר עליו אבל
 23 אוי לאיש ההוא אשר יסגיר אתו ביד מבקשי נפשו: והם
 החלו לחקך ולדרש ביניהם מי־הוא זה אשר יעשה כזאת:
 24, 25 וגם־דברי ריבת היו ביניהם מי נחשב הגדול בהם: ויאמר
 אליהם מלכי הגוים שלטים בם והשליט נקרא רב חסד:
 26, 27 ואתם לא־יכן אך הגדול בכם יהו כצעיר והאדון כמשרת: כי
 מי הגדול הישב לאכל או העמד לשרת הלא הישב לאכל
 28 ואני בתוכם כמשרת: ואתם הם אשר עמדתם עמדי ולא
 29 עזבתוני במסות אשר עברו עלי: וגם־אני מנחיל אתכם
 את־המלכות

30 את־המלכות אשר הנחילני אבי; ובמלכותי תאכלו ותשתו
 על שלחני ותשבו על־כסאות לשפט את־שנים עשר שבטי
 31 ישראל; ויאמר האדון שמעון שמעון שאל שאלכם השטן
 לזרותכם כזרות החטים; ואני התחננתי בעדך לבלי תחדל
 32 אמונתך וגם־אתה כהשיבך אל־לבך ראה לחזק את־אחיך;
 והוא ענה ואמר אדני נכון אנכי ללכת עמך גם־לבית כלא
 33 וגם־לשערי מות; ויאמר הנני אמר לך כיפא לא־יקרא
 התרנגל היום עד אשר־תשקר שלש פעמים לאמר כי
 34 לא־ידעתני; ויאמר אליהם כאשר שלחתי אתכם בלי־צרור
 בלי־ילקוט ובלי־נעלים החסרתם דבר ויאמרו לא חסרנו
 35 דבר; ויאמר אליהם אפס כיום מי אשר־לו צרור ישאהו
 עמו וכן ילקוט ומי אשר לא־תשיג ידו ימכר גם־את־בגדו
 36 ויקנה לו חרב; כי אני אמר לכם כי יקום אשר כתוב עלי
 37 ואת־פשעים נמנה כי כל־הכתוב עלי יקום עד־תמו; ויאמרו
 38 אדנינו הנה־פה אתנו חרבות שתיים ויאמר אליהם רב לנו;
 39 ויצא וילך כדרכו מאז אל־הר הזיתים וגם־תלמידיו הלכו
 40 אחריו; ויפגע במקום ויאמר אליהם התפללו ולא תבאו לידי
 41 נסיון; והוא נפרד מהם הרחק כקלע אבן ויכרע ויתפלל
 42 לאמר; אבי העבר־נא מעלי את־הכוס הזאת אם כן רצית
 43 אתה אך לא כרצוני כי אם־כרצונך יהי; וירא אליו מלאך
 44 מן־השמים ויחזקהו; וכאשר אפפו אתו חבלי־מות התפלל
 45 בחזקה ונטפי זעתו כנטפידם גדולים ירדו ארצה; ויקם
 46 מתפלתו ויבא אל־תלמידיו וימצאם ישנים מעצבון; ויאמר
 47 אליהם למה־זה תישנו קומו והתפללו ולא־תבאו לידי נסיון;
 48 עדנו מדבר והנה המון־עם ואחד משנים־העשר הנקרא
 49 יהודה הלך בראשם ויגש אל־ישוע לנשק־לו; ויאמר
 50 אליו ישוע יהודה התסגיר את־בן־האדם בנשיקה; ואנשיו
 אשר אתו בראותם את אשר תקרינה אמרו אדנינו הנכה
 בחרב; ואחד מהם הכה את־עבר הכהן הגדול ויקצץ־לו

51 אזנו הימנית: ויען ישוע ויאמר הרפו אל־תוסיפו ויגע באזנו
 52 וירפאהו: ויאמר ישוע אל־ראשי הכהנים ושרי ההיכל
 והזקנים הבאים עליו העל פריץ יצאתם בחרבות ובמטות:
 53 יום יום הייתי עמכם בהיכל ולא־שלחתם בי יד אך זאת היא
 54 עתכם וממשלת החשך: ויחזיקו־בו ויוליכוהו ויביאהו אל־
 55 בית הכהן הגדול ופטרוס הלך אחריו מרחוק: וכאשר בערו
 אש בתוך החצר ובשבתם יחדו וישב גם־פטרוס בתוכם:
 56 ותרא אתו שפחה אחת ישב נגד האור ותחזה־בו ותאמר
 57 גם־זה היה עמו: ויכחש־בו ויאמר אשה לא ידעתי אתו:
 58 ועוד־מעט ויראהו איש אחר ויאמר גם־אתה אחד מהם ויען
 59 פטרוס בן־אדם לא מהם אנכי: וכשעה אחת אחר־יכן ענה
 איש והוכיח עליו לאמר אכן גם־זה היה עמו כי הוא גלילי:
 60 ויאמר פטרוס בן־אדם אינני ידע מה אתה מדבר ועוד דברו
 61 בפיו ופתאם קרא התרנגל: ויפן האדון ויחזה בפני פטרוס
 ויזכר פטרוס את־דבר האדון אשר דבר לו כי־בטרם יקרא
 62 התרנגל היום תכחש־בי שלש פעמים: ויצא החוצה וימרר
 63 בבכי: והאנשים התפשים את־ישוע הכו אתו והתעללו־בו:
 64 חפו את־פניו ושאל לו לאמר הנבא לנו מי הוא המכה אתך:
 65, 66 ועוד הוסיפו דברים כאלה לנאץ אתו: וכאור הבקר נקהלו
 זקני העם ראשי הכהנים והסופרים ויביאהו לפני הסנהדרין
 67 לאמר: האם אתה הוא המשיח הגדל־לנו ויאמר אליהם
 68 אם אגיד לכם לא תאמינו: וגם אם־אשאל לא תענו ולא
 69 תשלוּני: הנה מעתה עלה בן־האדם לשבת לימין גבורת
 70 האלהים: ויאמרו כלם הכי־אתה הוא בן־האלהים ויאמר
 71 אליהם אתם אמרים כי־אני הוא: ויאמרו מה־לנו ולעדות
 עוד הלא שמענו עדות פיהו:

ויקומו כל־הקהל שם ויוליכוהו אל־פילטוס: ויחלו לשטנו ² כג
 לאמר מצאנו את־האיש הזה מסלף את־עמנו ומשגה אתם
 מתת מס לקיסר באמרו כי הוא המלך המשיח: וישאל ³

אתו פילטוס לאמר האתה מלך היהודים ויען אתו ויאמר
 4 אתה אמרת: ויאמר פילטוס אל-ראשי הכהנים ואל-המון
 5 העם אני לא מצאתי עון באיש הזה: אך הם הוסיפו ביתר
 6 עז לאמר כי מדיח הוא את-העם בתורתו בכל-יהודה החל
 7 בגליל ועד-הנה: וכשמוע פילטוס את-שם הגליל וישאל
 8 אם-האיש הוא גלילי: וכאשר ידע כי-לממשלת הורודוס
 9 יחשב וישלחהו אל-הורודוס אשר גם-הוא ישב בירושלים
 10 בימים ההם: ויהי כראות הורודוס את-ישוע וישמח מאד כי
 11 נכסף לראותו מימים רבים כאשר שמע את-שמעו ויקן כי
 12 יעשה אות לעיניו: וישאלהו שאלות שנות אך הוא לא-ענהו
 13 דבר: ויקמו ראשי הכהנים והסופרים ויסיפו לשטנו בכל-
 14 מאמצי כהם: ויבוזו אתו הורודוס וחיל צבאו וילבשו אתו מעיל
 15 ארגמן להתלבו וישלחהו אל-פילטוס: ביום ההוא התרצו
 16 הורודוס ופילטוס איש אל-אחיו כי ערבה היתה משטמה
 17 ביניהם: ויקרא פילטוס אל-ראשי הכהנים והשרים והעם:
 18 ויאמר אליהם הבאתם אלי את-האיש הזה כמסלף את-העם
 19 והנה חקרתיו לעיניכם ולא-מצאתי באיש הזה שמץ דבר
 20 מכל אשר תרשיעו אתו: ואף לא הורודוס כי הוא השיבו
 21 אלינו מבלי מצא בו חטא משפט-מות: על-כן יסר איסרנו
 22 ואחרי כן אשלח אתו: ועליו לשלח להם אחד מהאסירים
 23 חפשי בימי החג: אך הם קראו יחדו לאמר אסף את-האיש
 24 הזה ושלח לנו את-בר-אבא: הוא אשר עצור היה בכלא
 25 בעבור מרד אשר-נמצא בעיר ורצח: ויוסף פילטוס וידבר
 26 אליהם כי-חפץ לשלח את-ישוע: והם צעקו לאמר הצלב
 27 הצלב אתו: וידבר אליהם שלישית ולמה מה רעה עשה זה
 28 לא-מצאתי לו משפט-מות על-כן איסרנו ואשלחנו: אך הם
 29 הרימו קולם וישאלו ויפצרו-בו כי יצלב ויכרע קולם וקול
 30 ראשי הכהנים: ופילטוס הוציא משפט כי תעשה שאלתם:
 31 וישלח להם את-העצור בכלא בעבור מרד ורצח את-האיש

26 אשר שאלו ואת־ישוע נתן לרצונם: ויוליכוהו משם ויחזיקו
 באיש אחד אשר בא מן־השדה ושמו שמעון איש־קוריני
 27 וישמו עליו את־הצלב לשאת אתו אחרי ישוע: והמון
 עס־רב הלכו אחריו והמון נשים נשאות עליו מספד וקינה:
 28 ויפן ישוע אליהן ויאמר בנות ירושלים אל־תבכינה לי כי
 29 אם־בכינה לכן ולבניכן: כי הגה ימים באים ויאמרו אשרי
 העקרות והבטן אשר לא ילדה והשדים אשר לא היניקו: אז
 30 יחלו לאמר להרים נפלו עלינו ולגבעות כסונו: כי אם־ככה
 31 יעשו בעץ לח מה־יעשה בעץ יבש: וגם־שנים אחרים פעלי
 32 און הובלו אתו למות: ויבאו אל־המקום הנקרא גלגלתא
 33 ויצלבו אתו שם ואת־פעלי האון אחד לימינו ואחד לשמאלו:
 34 ויאמר ישוע אבי סלח להם כי אינם ידעים מה המה עשים
 35 ויחלקו להם את־בגדיו ויפילו עליהם גורל: והעם עמדו
 הביטו בו וגם־השרים לעגו־לו לאמר את־אחרים הושיע
 36 וישע־נא את־נפשו אם־הוא המשיח בחיר האלהים: וכן
 37 גם־אנשי הצבא שחקו עליו ויבאו ויגישו לו חמץ: ויאמרו
 38 אם־אתה הוא מלך היהודים הושע את־נפשך: וישמו כתבת
 ממעל לו בכתב יוני ורומי ועברי זה הוא מלך היהודים:
 39 ואחד מפעלי האון הנתלים אצלו חרף אתו לאמר הלא אתה
 40 המשיח הושע את־נפשך ואת־נפשנו: ויען האחר ויגער־בו
 לאמר האם לא תירא את־האלהים אחרי אשר־הענש הזה
 41 הושת גם־עליך: אכן עלינו הושת כמשפט כי כמעשה ידינו
 42 הושב לנו אך זה לא־עשה דבר רע: ויאמר אל־ישוע זכרני־
 43 נא אדני כאשר תבא במלכותך: ויאמר ישוע אליו אמן אני
 44 אמר לך היום תהיה עמי בגן־עדן: ויהי כשעה הששית
 45 וחשך כסה את־פני כל־הארץ עד השעה התשיעית: השמש
 46 חשכה ופרכת ההיכל נקרעה לשנים קרעים: ויקרא ישוע
 בקול גדול ויאמר בידך אבי אפקוד רוחי וכקראו כזאת
 47 הוציא את־נשמתו: ושר־המאה ראה את אשר נעשה ויתן

48 כבוד לאלהים לאמר אכן צדיק היה האיש הזה: וכל־המון
 העם אשר נקהלו למראה הזה אחרי אשר ראו את אשר
 49 נעשה ספקו על־לבם וישבו: וכל־מידעיו עמדו מרחוק
 50 והנשים אשר הלכו אחריו מן־הגליל ראו את־אלה: ויהי
 איש אחד ושמו יוסף טוב וצדיק מן־יעצי המדינה:
 51 אשר לא נטה אחרי עצתם ומעשיהם והוא מן־הרמתים עיר־
 52 היהודים ומחכה למלכות האלהים: הוא בא לפני פילטוס
 53 וישאל ממנו את־גופת ישוע: וירד אתו ויעשהו בתכריך־כד
 וישומהו בקבר חצוב בצור אשר עוד לא נקבר־בו אדם:
 54: 55 ויום ערב שבת היה והשבת קרב ובא: והנשים אשר
 באו עמו מן־הגליל הלכו אחריו ותראינה את־הקבר כאשר
 56 הושם־בו גופת ישוע: ואחרי־כן שבו והכינו בשמים וזנים
 מרקחים ובשבת שבתו כמצוה:

כד ובאחד בשבת טרם יבקע השחר באו אל־הקבר והביאו
 2 את־הבשמים אשר הכינו ועמהן עוד אחרות: והנה מצאו
 3 את־האבן גלולה מן־הקבר: ותבאנה אל־תוכו אך את־
 4 גופת האדון ישוע לא מצאו: וכאשר נבכו על־הדבר הזה
 5 והנה שני אנשים בברק זהר בגדיהם נצבים עליהן: ויראה
 אחזה אתן ופניהן שחו ארצה והם אמרו אליהן למה־זה
 6 תבקשנה את־החי בין המתים: הוא איננו פה כי קם
 מן־המתים זכרנה את אשר־דבר אליכן בעוד היותו בגליל
 7 לאמר: כי נכון לבן־האדם להנתן בידי אנשים חטאים
 8, 9 ולהצלב וביום השלישי יקום: אז זכרו את־דבריו: שבו
 מן־הקבר ותגדנה את כל־הדברים האלה לאחד העשר
 10 ולכל־זולתם: ואלה הן אשר אמרו את־הדברים האלה אל־
 השליחים מרים המגדלית ויוחנה ומרים אם יעקב ועוד נשים
 11 אחרות עמהן: אך הדברים האלה היו בעיניהם כדברי־תפל
 12 ולא האמינו להן: ויקם פטרוס וירץ אל־הקבר וישח לראות
 אל־תוכו ולא־ראה כי אם־התכריכים לבדם וישב לביתו
 משתאה

13 משתאה על־אשר נעשה: ביום ההוא הלכו שנים מהם
 אל־הכפר הנקרא עמאום הרחק כשישים מענות צמד שדה
 14 מן־ירושלים: והמה נדברו איש אל־רעהו על כל־הקרת
 15 האלה: ויהי כאשר שאלו וחקרו בדבר ויגש גמ־ישוע וילך
 16, 17 עמיהם: והם לא הכירוהו כי טחו עיניהם מראות: ויאמר
 אליהם מה הדברים האלה אשר אתם מדברים איש אל־
 18 רעהו פה על־י־ארח ויעמדו בפניהם זעפים: ואחד מהם ושמו
 קליופס ענה ואמר האתה הוא לבדך ארח בירושלים מבלי־
 19 דעת את־המעשים אשר נעשו בתוכה בימים האלה: ויאמר
 אליהם ומה המה המעשים ויאמרו אליו על־אדות ישוע
 הנצרי אשר היה נביא גבור חיל לפני האלהים ולפני כל־
 20 העם גם־במעשיו וגם־בדבריו: אשר הסגירהו ראשי כהנינו
 21 ושרינו למשפט־מות ויצלבו אתו: ואנחנו חכינו כי־זה הוא
 אשר יפדה את־ישראל והיום הזה יום שלישי הוא מעת נעשו
 22 אלה: וגם־נשים מקרבנו הבהילו אתנו כי־השכימו לבא
 23 אל־הקבר בבקר: ולא מצאו את־גויתו ותבאנה ותאמרנה
 24 כי חזו מלאכים במחזה אשר אמרו כי־הוא חי: ואנשים
 משלנו הלכו אל־הקבר וימצאו כן כאשר הגידו הנשים
 אך אתו לא ראו: ויאמר אליהם הוי חסרי תבונה וקשי
 25 לב מהאמין בכל־אשר־דברו הנביאים: האם לא־נכון היה
 26 למשיח לשאת את־עניו ולבא אל־כבודו: ויואל לבאר להם
 27 כל־הכתובים החל ממשה ועד כל־הנביאים אשר דברו
 28 עליו: ויקרבו אל־הכפר אשר פניהם היו מעדות ללכת
 29 שמה והוא נטה פניו כהלך לו מזה והלאה: ויפצרו־בו
 לאמר שבי־נא פה אתנו כי־הערב הגיע וכי־פנה היום ויבא
 30 הביתה לשבת אתם: ויהי בשיבתו אתם אל־השלחן ויקח
 31 את־הלחם ויברך ויבצע ויתן להם: אז נפקחו עיניהם ויכירו
 32 אתו והוא חמק עבר מפניהם: ויאמרו איש אל־אחיו האם
 לבנו לא היה בער בקרבנו כדברו אלינו בדרך וכבארו לנו

33 את־הכתובים: ויקומו בעת ההיא וישבו ירושלימה וימצאו
 34 את־אחד העשר ואת־אשר אתם נקהלים יחדו: ואמרים כי
 35 קם האדון אל־נכון וכי נראה אל־שמעון: ויספרו גם־הם את
 36 אשר קרה להם בדרך וכי הכירהו כאשר בצע את־הלחם:
 37 עוד הם מדברים כאלה והנה הוא ישוע עמד בתוכם ויאמר
 37 אליהם שלום עלכם: והמה חתו נבהלו ויחשבו כי־ראו
 38 רוח: ויאמר אליהם למה־זה מפחדים אתם ולמה תעלינה
 39 מחשבות בלבבכם: ראו את־ידי ואת־רגלי כי אני הוא
 40 משונוי וראו כי רוח אין לו בשר ועצמות כאשר אתם ראים
 40 בי: ואחרי אמרו כזאת הראה אתם את־ידי ואת־רגליו:
 41 ובעוד לא האמינו משמחה ומתמהון לבב ויאמר אליהם
 42 הי־שילכם פה אכל: ויתנו לו מקצת דג צל־אש ומנפת
 43 צופים: ויקח ויאכל לעיניהם: ויאמר אליהם אלה דברי
 43, 44 אשר דברתי אליכם בעוד הייתי עמכם כי המלא ימלא
 45 כל־הכתוב עלי בתורת משה ובנביאים ובמזמורי תהלים:
 45, 46 אז פתח את־לבבם להשכיל את־הכתובים: ויאמר אליהם
 47 כן כתוב על־ענות המשיח ועל־תקומתו מן־המתים ביום
 47 השלישי: וכי בשמו יקראו הקראים לתשובה ולסליחת
 48 עון בכל־הגוים החל מן־ירושלים: ואתם עדים על־אלה:
 49 הנה אנכי שלח את אשר הבטיח לכם אבי ואתם הוחילו
 50 בעיר ירושלים עד כי־תלבשו עז ממרום: ויוציאם אל־מחוץ
 51 לעיר עד־בית עניה וישא את־ידי ויברכם: ויהי כברכו
 52 אתם ויפרד מהם וינשא השמומה: והם השתחוולו וישבו
 53 לירושלים בשמחה גדולה: ויהיו בהיכל מהללים ומברכים
 את־האלהים תמיד אמן:

הבשורה אשר ליוחנן

בראשית היה הדבר והדבר היה את־האלהים והוא הדבר א
היה אלהים: הוא היה מראש את־האלהים: כל־המעשים 2, 3
נהיו על־ידו ואין דבר אשר נעשה מבלעדיו: בו נמצא 4
חיים והחיים הם אור האדם: והאור זרח בחשך והחשך לא 5
יכילנו: איש היה בארץ יוחנן שמו אשר שלחו אלהים: 6
הוא בא לעדות להעיד על־האור למען יאמינו כלם על־ידו: 7
ולא הוא היה האור כי אס־בא להעיד על־האור ההוא: 8
הוא אור אמת אשר בא לעולם להאיר לכל־אדם: הוא 9, 10
היה בעולם והעולם נהיה על־ידו והעולם אתו לא ידע:
הוא בא אל־עמו שלו ועמו שלו לא החזיקו־בו: ואלה 11, 12
אשר החזיקו־בו נתן־כח בידם להיות בנים לאלהים הלא
הם המאמינים בשמו: אשר לדתם לא מדם ולא מתאות 13
בשר ולא מרוח גבר כי אס־מאלהים: והדבר לבש בשר 14
וישכן בתוכנו ואת־כבודו ראינו ככבוד בן יחיד לאביו מלא
חסד ואמת: ויוחנן העיד עליו ויקרא לאמר זה הוא אשר 15
אמרתי עליו כי הוא בא אחרי והנה הוא לפני כי ראשון־לי
היה: כי ממלאו נשאנו כלנו חסד על־חסד: כי התורה 16, 17
נתונה ביד־משה וחסד ואמת ממקור ישוע המשיח יצאו:
את האלהים לא־ראה אדם מעולם והבן היחיד בחיק האב 18
הוא הגיד תכונתו: וזאת עדות יוחנן בשלח היהודים כהנים 19
ולוים מירושלים לשאל אתו מי הוא: והוא הודה ולא כחד 20
כי הגיד לאמר אנכי אינני המשיח: וישאלו אתו מי אפוא 21
אתה האתה אליהו ויאמר אינני אליהו האם הנביא אתה
ויען לא: ויאמרו אליו ומי אפוא אתה כי עלינו להשיב 22
דבר את־שלחינו מה־תאמר על־נפשך: ויאמר אנכי קול 23
קורא במדבר פנו דרך יהוה כאשר דבר ישעיהו הנביא:

24, 25 והשלוחים האלה היו מן הפרושים: וישאלו ויאמרו אליו
 אם אינך המשיח ולא אליהו ולא הנביא למה זה מטבל
 26 הנך: ויען אתם יוחנן ויאמר אנכי מטבל במים אך איש עמד
 27 בתוכם אשר לא ידעתם אתו: זה הבא אחרי אשר היה
 28 לפני ואני קלתי מהתרללו שרוך נעליו: זאת היתה בבית
 29 הערבה מעבר לירדן אשר יוחנן היה מטבל שמה: ויהי
 30 ממחרת וירא את ישוע בא אליו ויאמר הנה שם האלהים
 הנשא את חטאת העולם: והוא אשר אמרתי עליו הנה
 31 איש בא אחרי והנה הוא לפני כי ראשון לי היה: ואני
 לא ידעתי אתו אך למען יגלה לישראל באתי אני למטבל
 32 במים: ויעד יוחנן לאמר ראיתי את הרוח כיונה ירדת
 33 מן השמים ותנח עליו: ואני לא ידעתי אתו אך השלח אתי
 למטבל במים אמר אלי אתה הלז אשר תראה הרוח ירדת
 34 ותנוח עליו זה הוא המטבל ברוח הקדש: ואני ראיתי
 35 ואעיד כי זה הוא בן האלהים: ויהי ממחרת ויעמד יוחנן
 36 עוד עם שנים מתלמידיו: וירא את ישוע מתהלך ויאמר הנה
 37 שם האלהים: וישמעו שני תלמידיו את אשר דבר וילכו
 38 אחרי ישוע: ויפן ישוע ויראם הלכים אחריו ויאמר אליהם
 מה דבת בקשון ויאמרו אליו רבי אשר יאמר מורי איה מקום
 39 מושבך: ויאמר אליהם באו וראו ויבאו ויראו את מקום
 מושבו וישבו אתו ביום ההוא והעת היתה כשעה העשירית:
 40 ואחד מן השנים אשר שמעו מאת יוחנן והלכו אחריו היה
 41 אנדרי אחי שמעון פטרוס: הוא מצא את אחיו את שמעון
 ויאמר אליו מצאנו את המשיח אשר בלשון יון כריסטוס:
 42 ויביאהו אל ישוע ויראהו ישוע ויאמר אתה שמעון בר יונה
 43 לך יקרא כיפא ובלשון יון פטרוס: ויהי ממחרת ויואל
 ללכת הגלילה וימצא את פילפוס ויאמר אליו ישוע לך
 44 אחרי: ופילפוס היה מבית צידה עיר אנדרי ופטרוס: וימצא
 45 פילפוס את נתנאל ויאמר אליו מצאנו אתו אשר כתב עליו
 משה

46 משה בתורה והנביאים את־ישוע בן־יוסף מנצרת: ויאמר
 אליו נתנאל הכי מנצרת יבא טוב ויאמר אליו פילפום בא
 47 וראה: וירא ישוע את־נתנאל בא לקראתו ויאמר עליו אולם
 48 זה הוא ישראלי אשר אין־בו רמיה: ויאמר אליו נתנאל
 מאין ידעת אתי ויען ישוע ויאמר אליו טרם קרא לך פילפום
 49 בהיותך תחת התאנה ראיתך: ויען אתו נתנאל רבי אתה
 הוא בן־האלהים אתה הוא מלך ישראל: ויען ישוע ויאמר
 50 אליו יען אשר האמנת בי בעבור אמרי לך תחת התאנה
 ראיתך לכן גדלות מאלה תראה: ויאמר אליו אמן אמן
 51 אני אמר לכם כי תראו את־השמים פתוחים ומלאכי אלהים
 עלים וירדים על בן־האדם:

וביום השלישי היתה חתנה בקנה אשר לגליל ואם ישוע ב
 היתה שמה: וגם־ישוע ותלמידיו היו מן־קרואי החתנה:
 2 ואחרי אשר תם היין אמרה אם ישוע אליו הנה אין להם
 3 יין: ויאמר אליה ישוע מה־לי ולך אשה עוד לא־באה
 4 עתי: ותאמר אמו אל־המשרתים את־אשר יאמר לכם
 5 תעשו: ושם נמצאו שש כד־אבן ערכות לטהר את־אשר
 6 לא טהור בין היהודים כמשפט שתים או־שלוש בתים
 7 תכיל כל־כד: ויאמר אליהם ישוע מלאו את־הכדים מים
 8 וימלאו עד־השפה: ויאמר שאבר־נא עתה והביאו אל־פקיד
 9 המשתה ויביאו: ויטעם פקיד המשתה את־המים אשר
 10 נהפכו ל־יין מבלי דעת מאין בא רק המשרתים אשר־שאבו
 את־המים ידעו ויקרא רב בית המשתה אל־החתן: ויאמר
 אליו כל־איש ישים יין טוב ראשונה ואחרי שתו הקראים
 לרויה ישים יין שפל־ערך לפניהם ואתה צפנת את־היין
 11 הטוב עד־לאחרונה: זאת ראשית האתות אשר עשה ישוע
 בקנה אשר לגליל ושם גלה כבודו ויאמינו בו תלמידיו:
 12 ואחרי־כן ירד אל־כפר נחום הוא ואמו ואחיו ותלמידיו
 13 וישבו שם ימים לא רבים: ויקרב חג־הפסח ליהודים ויעל
 ישוע

14 ישוע ירושלימה: וימצא אנשים יושבים בהיכל מכרים בקר
 15 וצאן ויונים ומחלפי כסף: ויקח חבלים וישרג אתם למלקה
 בידו ויגרש את כלם אל מחוץ להיכל גם את הצאן גם את
 הבקר וישלך את כסף המחלפים ארצה ואת שלחנתיהם
 16 הפך: ואל מכרי היונים אמר הוציאו את אלה מזה ולא
 17 תעשו את בית אבי לבית מקח וממכר: אז זכרו תלמידיו
 18 את אשר כתוב קנאת ביתך אכלתני: ויענו היהודים ויאמרו
 19 אליו מה אות הראית לנו כי תעשה כזאת: ויען ישוע ויאמר
 אליהם הרסו את ההיכל הזה ואני בשלשת ימים אקימונו:
 20 ויאמרו היהודים ארבעים שנה ושש שנים נבנה ההיכל הזה
 21 ואתה תקימונו בשלשת ימים: והוא דבר דברו על ההיכל
 22 גיותו: על כן אחרי תקומתו מן המתים זכרו תלמידיו כי כה
 23 אמר להם ויאמינו בכתוב ובדבר ישוע אשר דבר: ויהי
 בהיותו בירושלים בחג הפסח ויאמינו רבים בשמו כי ראו
 24 את האתות אשר עשה לעיניהם: וישוע לא האמין להם יען
 25 ידע את יצר כלם: וביען לא בקש עדות איש באיש כי
 את מחשבות אדם הוא היה מבין:

2, 1 ויהי איש מן הפרושים ושמו נקדימון קצין היהודים: הוא
 בא אל ישוע לילה ויאמר אליו רבי ידענו כי מאת אלהים
 באת למורה לנו כי אין לאל יד איש לעשות את האתות
 3 אשר אתה עשה כלתי אם אלהים עמו: ויען ישוע ויאמר
 אליו אמן אמן אני אמר לך אם לא יולד איש ממקור על
 4 לא יוכל לראות את מלכות האלהים: ויאמר אליו נקדימון
 איכה יוכל איש להולד והוא זקן הכי יוכל לשוב לרחם אמו
 5 ולהולד שנית: ויען ישוע אמן אמן אני אמר לך אם לא
 יולד איש מן הרוח ומן הרוח לא יוכל לבא אל מלכות
 6 האלהים: הנוול מן הבשר בשר הוא והנוול מן הרוח
 7 רוח הוא: אל תתמה על אשר אמרתי לך כי נכון לכם
 8 להולד ממקור על: הרוח נשבת אל אשר תחפץ ואתה

שמע את־קולה ולא תדע מאין באה ואן היא הלכת כמו כן
 9 בל־הנולד מן־הרוח: ויען נקדימון ויאמר אליו איכה תקרינה
 10 באלה: ויען ישוע ויאמר אליו הנך מורה בישראל ואת־אלה
 11 לא ידעת: אמן אמן אני אמר לך כי את אשר־ידענו
 נדבר ואת אשר־ראינו נעיד ואתם לא תשמעו לעדותנו:
 12 אם בדברים שפלים לא האמנתם לי איך תאמינו לי כי
 13 אגיד ראמות: ואיש לא־עלה למרום בלתי הוא אשר־ירד
 14 ממרום הלא הוא בן־האדם אשר בשמים: וכאשר נשא
 15 משה במדבר את־הנחש על־הגם כן ינשא בן־האדם: למען
 אשר לא יאבד כל־המאמין בו כי אם ימצא בו חיי עולם:
 16 כי־כן אהב אלהים את־העולם עד־אשר נתן בעדו את־בנו
 את־יחידו וכל־המאמין בו לא־יאבד בו ימצא חיי עולם:
 17 כי לא־שלח אלהים את־בנו אל־העולם להרשיעו בהשפטו
 18 כי אם־למען יושע בו העולם: המאמין בו לא יאשם ואשר
 לא־יאמין בו אשמתו עליו מני אז כי לא־האמין בשם הבן
 19 היחיד לאלהים: וזה הוא המשפט כי האור בא אל־העולם
 20 ובני האדם אהבו את־החשך מן־האור כי רעים מעשיהם: כי
 כל־פעל און שנא הוא את־האור ולא יבא אל־האור לבלי
 21 יבחנו מעשיו: אבל פעל אמת יבא אל־האור למען יודעו
 22 מעשיו אשר עשה לפני האלהים: אחר הדברים האלה
 הלך ישוע ותלמידיו אל־ארץ יהודה וישב עמהם ויטבל
 23 שם: וגם־יוחנן היה מטבל בעת ההיא בענון באכה שלם
 24 כי מים רבים נמצאו שם והבאים נטבלו: כי עוד לא־נתן
 25 יוחנן אל־בית הכלא: ויהי־ריב בין תלמידי יוחנן ובין אחד
 26 היהודים על־דבר הטהרה: ויבאו אל־יוחנן ויאמרו אליו
 רבנו האיש אשר היה עמך בעבר הירדן אשר העידת לו
 27 הנה הוא מטבל וכלם באים אליו: ויען יוחנן ויאמר לא־יוכל
 28 איש לקחת דבר אם לא נתן־לו ממרום: אתם עדי אשר
 29 הגדתי כי לא־אנכי המשיח כי אם־שלוח לפניו: מי אשר־לו
 הכלה הוא החתן ואהב החתן בעמדו וכשמעו אתו שוש

30 ישיש לקול החתן על־כן מלאה שמחתי: הוא ילך הלוך
 31 ורב ואני אלך הלוך וחסור: הבא ממרום רם הוא מכל
 והבא מארץ מעפר הוא ועל־עפר ידבר הבא משמים רם
 32 הוא על־כל: וכאשר ראה ושמע כן יתן עדותו ולעדוּתו אין
 33 שמע: והשמע לעדותו יחתם בחותם ידו כי האלהים אמת:
 34 כי הוא אשר שלחו אלהים דברי אלהים הוא מדבר כִּי־לא
 35 במשורה נתן את־רוחו: האב אהב את־הבן ואת־כל נתן
 36 בידו: מי אשר יאמין בבן יש־לו חיי עולם ומי אשר לא
 יאמין בבן לא יראה חיים כי אס־חרון אף אלהים עליו יחול:
 ד וכאשר נודע לאדון כי הפרושים שמעו לאמר ישוע העמיד
 2 וטבל תלמידים רבים מיוחנן: אף כִּי־ישוע לא טבל
 3 אתם רק תלמידיו: ויעזב את־יהודה וישב ויסע הגלילה:
 4, 5 והיה נכון לו לעבר דרך שמרון: ויבא אל־עיר בארץ
 שמרון ושמה סוכר ממול חלקת השדה אשר־נתן יעקב
 6 לבנו ליוסף: ושם באר יעקב וישוע עיפה נפשו בדרך
 7 וישב־לו על־הבאר בשעה הששית: והנה אשה שמרנית
 באה לשאב־מים ויאמר אליה ישוע תני־נא לי לשתות:
 8, 9 כי תלמידיו הלכו העירה לשבר להם אכל: ותאמר אליו
 האשה השמרנית הלא אתה יהודי ואיך תשאל ממני לשתות
 10 ואני אשה שמרנית כִּי־אין דבר ליהודים עם־השמרנים: ויען
 ישוע ויאמר אליה לו ידעת את־מתת אלהים ומי האמר לך
 תני לי לשתות אז שאלת את ממנו ונתן לך מים חיים:
 11 ותאמר אליו האשה אדני הן אינ־לך במה לשאב והבאר
 12 עמקה ומאין לך אפוא מים חיים: הגדול אתה מיעקב אבינו
 אשר נתן־לנו הבאר הזאת אשר ממנה שתה הוא ובניו
 13 ובעירו: ויען ישוע ויאמר אליה כִּל־השתה מן־המים האלה
 14 יצמא עוד: וכל־אשר ישתה מן־המים אשר אני נתן לו
 לא יצמא לעולם כי המים אשר אני נתן יהיו בו למקור
 15 מים נבעים לחיי עולם: ותאמר אליו האשה תנה־לי אדני

את־המים ההם ולא־אצמא עוד ולא אבא הנה לשאב:
 16, 17 ויאמר אליה ישוע לכי קראי לאישך ובאי הנה: ותען האשה
 ותאמר אליו איך־לי איש ויאמר אליה ישוע כן דברת כי
 18 איך־לך איש: המשה בעלים היו לך והוא אשר עמך כיום
 19 איננו בעלך ובזאת אמת דברת: ותאמר אליו האשה אדני
 20 ראה אנכי כי נביא אתה: אבתינו השתחוו בהר הזה
 21 ואתם אמרים כי ירושלים המקום להשתחות: ויאמר אליה
 ישוע האמיני לי אשה כי תבא עת אשר לא־בהר הזה
 22 ולא בירושלים תשתחוו לאב: אתם משתחווים אל־אשר
 לא תדעון ואנחנו משתחווים אל־אשר נדע כי הישועה באה
 23 ממקור היהודים: אך תבא עת וגם־היא באה והמשתחווים
 הנאמנים ישתחוו לאב ברוח ובאמת כי במשתחווים כאלה
 24 הפץ האב: האלהים הוא רוח והמשתחווים לו עליהם
 25 להשתחות ברוח ובאמת: ותאמר אליו האשה ידעתי
 כי־יבא משיח עהנקרא כריסטוסא וכאשר יבא יגיד לנו
 26, 27 את־כל: ויאמר אליה ישוע אני הוא המדבר אליך: עוד
 דברו בפיו ותלמידיו באו ויתמהו על־דברו עס־אשה אך
 28 איש לא אמר מה־תבקש או למה תדבר אליה: והאשה
 29 עזבה את־זכרה ותלך העירה ותאמר אל־העם: באו וראו
 איש אשר הגיד לי כל־אשר עשיתי האין זה הוא המשיח:
 30, 31 ויצאו מן־העיר לבא אליו: ויהי ער־כה ועד כה ויאמרו אליו
 32 תלמידיו רבי אכל: ויאמר אליהם אני יש־לי לאכל אכל
 33 אשר לא ידעתם: ויאמרו התלמידים איש אל־רעהו האם
 34 הביא לו איש מאכל לאכלה: ויאמר אליהם ישוע מאכלי
 35 הוא עשות רצון שלחי ולכלות את־פעלו: הן אתם אמרים
 עוד ארבעה חדשים טרם יבא הקציר ואני אמר לכם שאו
 36 את־עיניכם וראו אל־השדות אשר הלבינו לקציר: הקוצר
 ימצא שכרו ותבואה יאסף לחיי עולם והזרע והקוצר ישמחו
 37, 38 יחדו: למלאת דבר המשל אחד זרע ואחר קצר: אנכי
 שלחתי אתכם לקצר במקום לא עמלתם שם אחרים עמלו
 ואתם

39 ואתם באתם על־עמלם: ורבים מן־השמרנים בעיר ההיא
 האמינו בו בעבור דבר האשה אשר העידה לאמר הוא
 40 הגיד לי את־כל־אשר עשיתי: ויבאו אליו השמרנים ויקראו
 41 לו לשבת אתם וישב שם יומים: ועוד רבים מהמה האמינו
 42 בו בעבור דברי פיהו: ויאמרו אל־האשה עתה אנחנו
 מאמינים בו לא־בעבור דברך כי גם־אנחנו שמענו ונדע
 43 כי־אמן זה הוא המשיח מושיע העולם: ויהי אחרי שנים
 44 ימים ויסע למסעיו הגליליה: אף כי הגיד ישוע כי אין־כבוד
 45 לנביא בארץ מולדתו: ויבא אל־הגליל ויחזיקרבו הגלילים
 כי ראו את כל־אשר עשה בירושלים בימי החג כי גם־הם
 46 חגגו שם את־החג ההוא: ויבא ישוע עוד הפעם אל־קנה
 בגליל אשר הפך שם המים ליון ואיש היה מעבדי המלך
 47 ובנו חלה בכפר־נחום: וכאשר שמע כי־בא ישוע מיהודה
 לגליל וילך אליו ויפצרו־בו לרדת אתו ולרפא את־בנו אשר
 48 נטה למות: ויאמר אליו ישוע אם־לא תראו אתות ומפתים
 49 לא תאמינו: ויאמר אליו האיש רדה־נא אדני כטרם ימות
 בני: ויאמר אליו ישוע לך לדרכך בנך חי והאיש האמן
 50 בדבר אשר־דבר ישוע וילך: ויהי בלכתו ויפגעורבו עבדיו
 51 ויגידו לו לאמר בנך חי: וידרש מהם את־השעה אשר החל
 52 להרפא מחליו ויאמרו אליו אתמול בשעה השביעית סרה
 ממנו הקדחת: וידע אביו כי היה בשעה ההיא אשר הגיד־לו
 53 ישוע בנך חי ויאמן הוא וכל־ביתו: זה הוא האות השני אשר
 54 עשה ישוע בגליל בשוכו מיהודה:

ה ואחר־יכן בא מועד חג היהודים ויעל ישוע ירושלימה:
 2 ובירושלים ברכת מים על־יד שער הצאן אשר קראו לה
 3 בלשון עברית בית־חסדא ולה חמשה אלמות: ושם שכבו
 רבים חולים עורים פסחים ויבשי־כח והם מיחלים שם עד
 4 אשר־יגעו המים: כי לעד מן־העתים ירד מלאך אל־
 הברכה והרתיח את־המים והיה הראשון הירד שם אחרי
 אשר

אשר רתחו המים ורפא לו מכל־מחלה אשר דבקה־בו:
 ואיש היה שם אשר חלה את־חליו שמנה ושלשים שנה:
 וירא אתו ישוע שכב על־משכבו וידע כי שכב כן ימים
 רבים ויאמר אליו החפץ אתה להרפא: ויען אתו החולה
 אדני אין לי איש אשר יורידני אלה־ברכה לעת רגשת
 המים ואני טרם ארד וירד אחר לפני: ויאמר אליו ישוע
 קום שא את־משכבך והתהלך: ופתאם שב האיש לאיתנו
 וישא את־משכבו וילך: והיום ההוא היה יום השבת ויאמרו
 היהודים אלה־איש הנרפא הלא שבת היום ואין לך לשאת
 את־המשכב: ויען אתם לאמר הרפא אתי הוא אמר אלי
 שא את־משכבך והתהלך: וישאלהו מי הוא האיש אשר
 אמר אליך שא את־משכבך והתהלך: והנרפא לא ידע
 מי הוא כי ישוע הלך־לו בהתאסף עסר־ב במקום ההוא:
 אחר־יכן מצא אתו ישוע בבית המקדש ויאמר אליו ראה כי
 נרפאת אלתוסף לחטא פני־תאנה אליך רעה גדולה מזאת:
 וילך האיש ויגד ליהודים כי־ישוע הוא אשר רפאו: ועל־כן
 רדפו היהודים את־ישוע ויבקשו המיתו עקב אשר עשה זאת
 בשבת: ויען אתם ישוע אבי פעל פעלתו עד־שתה וגם־אני
 פעל הנני: ובעבור זאת בקשו היהודים בחפץ יתר להרגו
 כי לא רק את־יום השבת חלל כי אם גם־אמר על־אלהים
 כי הוא אביו וכי הוא דומה לאלהים: ויען ישוע ויאמר אליהם
 אמן אמן אני אמר לכם הבן לא־יוכל לעשות דבר מלבו
 בלתי את אשר־ראה מה־פעל האב כי את־אשר הוא עשה
 עשה גם־הבן כמהו: כי האב אהב את־הבן ומראה אתו
 את־כל אשר הוא עשה וגדלות מאלה יראנו להיות לפלא
 בעיניכם: כי כאשר האב מעלה ומחיה את־המתים כן
 יחיה גם־הבן את־אשר חפץ בו: והאב לא־ישפט איש אך
 כל־משפטו נתן ביד הבן: למען יכבדו כלם את־הבן כאשר
 יכבדו את־האב מי אשר לא־יכבד את־הבן איננו מכבד

את

24 את האב אשר שלחו: אמן אמן אני אמר לכם המקשיב
 לדברי ומאמין בשלחי ישלחו חיי עולם ולא יבא להשפט
 25 כי־עבר ממות לחיים: אמן אמן אני אמר לכם כי־תבא עת
 וכי גם־באה והמתים ישמעו את־קול בן־האלהים והשמעים
 26 חיה יחיו: כי כאשר חיי האב ממקור עצמו כן נתן לבן
 27 להיות־לו חיוו ממקור עצמו: וגם־כח נתן בידו לעשות
 28 משפט כי בן־האדם הוא: על־זאת אל־תתמהו תמה כי הנה
 29 יום בא וכל־שכני קבר ישמעו את־קלו ויעלו: העשים טוב
 30 יעמדו לחיים והעשים רע יעמדו למשפט: לא אוכל לעשות
 דבר מלבי כאשר אשמע כן אשפט ומשפטי משפט־צדק
 כי לא רצוני אני מבקש כי אס־רצון האב אשר שלחי:
 31, 32 אס־אני לבדי מעיד עלי לא נאמנה עדותי: אך יש עד
 אחר לי וידעתי כי עדותו אשר־הוא מעיד עלי נאמנה:
 33, 34 אתם שלחתם אל־יוחנן והוא העיד עדות אמת: ואני לא
 מאדם אקח לי עדות אך הדברים האלה דברתי למען
 35 אתם תושעון: הוא היה לפיד בער ומאיר ובאורו הוא־לתם
 36 להתעלם עד־ארגיעה: ולי עדות גדולה מעדות יוחנן כי
 המעשים אשר נתן־לי אבי לכלותם המעשים האלה אני
 37 עשה והם מעידים עלי כי שלחני האב: והאב אשר שלחני
 הוא העיד עלי ואתם את־קלו לא־שמעתם מעולם ואת־תארו
 38 לא ראיתם: ואין דברו שכן בקרבכם כי אתו אשר שלח
 39 לא תאמינו בו: אתם דרשים מעל־כתבי הקדש כי בהם
 40 אתם אמרים חיי עולם לכם והם המה המעידים עלי: ולא
 41 אביתם לבא אלי להיות לכם חיים: כבוד לא־אקח מבני
 42, 43 אדם: ואתכם ידעתי כי אין־אהבת אלהים בקרבכם: אנכי
 הנה באתי בשם אבי ולא החזקתם בי ואס־יבא אחר בשם
 44 עצמו בו תחזיקון: איך תוכלו להאמין אחרי אשר תרדפו
 כבוד איש מרעהו ואת־הכבוד הבא מאת האלהים האחד
 45 לא תבקשון: אל־תחשבו כי אני אביא שטנה עליכם לפני

האב יש אחד מביא שטנה עליכם משה אשר בטחתם בו:
 כי לו האמנתם במשה האמנתם גם-כי כי עלי הוא כתב:
 אך אם-בכתביו לא תאמינו איך תאמינו בדברי:
 ויהי אחר-יכן ויעבר ישוע אל-עבר ים-הגליל הוא ים ו
 טיבריה: והמון עסר-ב הלכו אחריו כי ראו את-הארות
 אשר עשה לחולים: ויעל ישוע אל-ההר וישב-שם עס-
 תלמידיו: ומועד הפסח חג היהודים קרב לבוא: וישא ישוע
 את-עיניו וירא המון עסר-ב בא אליו ויאמר אל-פילפוס
 מאין נשבר להם לחם לאכל: והוא דבר כזאת לנסותו כי
 הוא ידע את-אשר יעשה: ויען אתו פילפוס מאתים דינר
 לחם לא-ישפך להם לאכל ממנו איש איש פת קטנה: ואחד
 מתלמידיו אנדריו אחי שמעון פטרוס אמר אליו לאמר: ישנו
 פה נער אחד ולו חמשה לחם שערים ודגים שנים אך מה
 אלה לעסר-ב כזה: ויאמר ישוע הושיבו את-האנשים וישבו
 כחמשת אלפים איש למספרם בנאות דשא אשר נמצא
 שם למכביר: ויקח ישוע את-ככרות הלחם ויברך ויחלק
 לתלמידיו והתלמידים לכל-הישבים שמה וגם מן-הדגים
 נתן להם כאות נפשם: ואחרי אשר שבעו אמר אל-תלמידיו
 אספו את-הפתותים הנותרים לבל יאבד מאומה: ויאספו
 וימלאו שנים-עשר סלים פתותים אשר הותירו האכלים
 מן-חמשה לחמי השערים: ויהי כראות העם את-האות
 הזה אשר עשה ישוע ויאמרו אמנה זה הוא הנביא הבא
 לתבל ארצה: וידע ישוע כי-יבאו ותפשו-בו לעשתו למלך
 על-יכן חלץ מהם עוד הפעם אל-ההר לבדו: ויהי לעת ערב
 וילכו תלמידיו אל-הים וירדו באניה ויעברו אל-עבר הים
 אל-כפר נחום: והנה חשך בא וישוע עוד לא-בא אליהם:
 ויהי סער גדול עבר והים הלך וסער: ויחתרו כמרחק
 עשרים וחמש או שלשים מענות ויראו את-ישוע הולך על-
 פני הים הלך וקרב אל-האניה וייראו: ויאמר אליהם אני
 הוא

21 הוא אל־תִּירָאוּ: וַיֹּאמְרוּ לְקַחְתָּ אֵת אֱלֹהֵי הָאֵנִיָּה וְהִנֵּה פֶתַח
 22 הַגִּיעָה הָאֵנִיָּה אֶל־הַיּוֹשֵׁב אֶל־מַחֲזוֹ הַפֶּעַם: וַיְהִי מִמַּחֲרַת
 וַיֵּרָא הַמּוֹן הָעַם הַעֲמִיד מֵעֵבֶר לַיָּם כִּי מִבְּלִעְדֵי הָאֵנִיָּה לֹא
 הִיָּתָה שֵׁם אֵנִיָּה אַחֲרַת כִּי אִם־אֶחָת אֲשֶׁר יִרְדּוּ־בָהּ תִּלְמִידֵי
 וְכִי לֹא־יִרְדּוּ יֵשׁוּעַ בָּהּ עִם־תִּלְמִידָיו כִּי אִם־תִּלְמִידָיו עִבְרוּ
 23 לְבָדָם: רַק אֲנִיּוֹת אַחֲרוֹת הִגִּיעוּ מִשִּׁיבְרִיָּה מִקְרוֹב לְמִקּוֹם
 24 אֲשֶׁר אִכְלוּ־שֵׁם אֶת־הַלֶּחֶם כַּאֲשֶׁר בֵּרַךְ הָאֲדוֹן: וְעַל־כֵּן
 בְּרֵאוֹת הַמּוֹן הָעַם כִּי יֵשׁוּעַ אֵינְנוּ שֵׁם וְאִף־לֹא תִלְמִידָיו וַיִּרְדּוּ
 גַּם־הֵמָּה בְּאֲנִיּוֹת הָאֱלֹהִים וַיִּבְאוּ כַּפְר־נַחֻם לְבַקֵּשׁ אֶת־יֵשׁוּעַ:
 25, 26 וַיִּמְצְאוּהוּ מֵעֵבֶר לַיָּם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו רַבְּנוּ מִתִּי בֵּאת הֵנָּה: וַיַּעַן
 אַתֶּם יֵשׁוּעַ לֵאמֹר אֲמֵן אֲמֵן אֲמֵן אֲמֵן לָכֵם הֵן לֹא בִקִּשְׁתֶּם
 אֵתִי יַעַן אֲשֶׁר רֵאִיתֶם אֶת־אֲתוֹתַי כִּי אִם־יַעַן מִכְּבֹרֹת הַלֶּחֶם
 27 אֲכַלְתֶּם וּשְׁבַעְתֶּם: אֶל־תַּעֲמְלוּ בַעַד אֲכָל אֶבֶד כִּי אִם־בַּעַד
 לֶחֶם עֲמִיד לְחַיֵּי עוֹלָם אֲשֶׁר בְּיַד־הָאָדָם יִתֵּן לָכֵם כִּי־עָלְיוֹ חֵתֶם
 28 הָאֱלֹהִים הָאֵב אֶת־חַתְמוֹ: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו מַה־נַּעֲשֶׂה אֲשֶׁר
 29 נַפְעֵל פְּעֻלוֹת אֱלֹהִים: וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם זֹאת פְּעֻלַּת
 30 אֱלֹהִים כִּי־תֹאמְרוּ בְּאִישׁ אֲשֶׁר שָׁלַח אֲלֵיכֶם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו
 וּמַה־הָאוֹת אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כִּי נִרְאֶה וְנֹאמֵן בְּךָ מַה־תַּפְעֵל:
 31 אֲבוֹתֵינוּ אֲכָלוּ אֶת־הַמֶּן בַּמִּדְבָּר כַּכְּתוּב לֶחֶם שָׁמַיִם נִתַּן־לָמוֹ
 32 לֶאֱכֹל: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲמֵן אֲמֵן אֲמֵן לָכֵם מֹשֶׁה
 לֹא נָתַן לָכֵם לֶחֶם שָׁמַיִם כִּי אִם־אֲבִי נָתַן לָכֵם לֶחֶם אֱמֶת
 33 מִן־הַשָּׁמַיִם: כִּי־לֶחֶם אֱלֹהִים הוּא הַיֹּרֵד מִן־הַשָּׁמַיִם וְהַנּוֹתֵן
 34 חַיִּים לָעוֹלָם: וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אֲדֹנָיִנוּ תִּנְהַלְנוּ אֶת־הַלֶּחֶם הַזֶּה
 35 תְּמִיד: וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲנִכִּי הוּא לֶחֶם הַחַיִּים כִּלְיָהֶבֶת
 36 אֵלַי לֹא יִרְעַב וְכִלְיָהֶמָּאֵן בִּי לֹא יִצְמָא עוֹד לָעוֹלָם: וַאֲמַר
 37 אֲלֵיכֶם אֲשֶׁר רֵאִיתֶם אֵתִי וְלֹא הֵאֱמַנְתֶּם בִּי: כִּלְיָהֶבֶת אֲשֶׁר
 אֵתֹו יִתֵּן־לִי הָאֵב יִבֵּא אֵלַי וְהִבֵּא אֵלַי לֹא אֲגַרְשֶׁנוּ מִפְּנֵי:
 38 כִּי יִרְדְּתִי מִן־הַשָּׁמַיִם לֹא לַעֲשׂוֹת רְצוֹנִי כִּי אִם־רְצוֹן הָאֵב
 39 אֲשֶׁר שָׁלַחִי: וְזֶה רְצוֹן הָאֵב אֲשֶׁר שָׁלַחִי כִּי אֶת־אֲשֶׁר נָתַן

40 לִי לֹא־יֵאבֵד לִי אֵף אֶחָד כִּי אֶקִּימְנֵה בְּיוֹם הָאֲחֵרוֹן׃ כִּי זֶה
 רִצּוֹן אָבִי מִי אֲשֶׁר רָאָה אֶת־הֶבֶן וּמֵאֲמִין בּוֹ יִהְיוּ־לּוֹ חַיֵּי
 41 עוֹלָם וְאֲנִי אֶקִּימְנֵה בְּיוֹם הָאֲחֵרוֹן׃ וַיִּלְנֻ עֲלֵיו הַיְהוּדִים עַל
 42 כִּי־אָמַר אֲנֹכִי הוּא לֶחֶם הַיֶּרֶד מִן־הַשָּׁמַיִם׃ וַיֹּאמְרוּ הֲלֹא זֶה
 הוּא יֵשׁוּעַ בֶּן־יוֹסֵף אֲשֶׁר יָדַעְנוּ אֶת־אָבִיו וְאֶת־אִמּוֹ וְאֵיךְ יֹאמֵר
 43 הוּא מִן־הַשָּׁמַיִם יֵרֵדְתִּי׃ וַיַּעַן יֵשׁוּעַ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֲלֵ־נָא תְּהִי
 44 תְּלוּנָה בִּינֵיכֶם׃ לֹא־יִוָּכַל אִישׁ לִבְּאֵ אֱלֹי בְּלֹתִי אִם־יִמְשַׁכְּהוּ
 45 הָאָב אֲשֶׁר שְׁלַחְנִי וְאֲנִי אֶקִּימְנֵה בְּיוֹם הָאֲחֵרוֹן׃ הֲלֹא כָּתוּב
 בְּנִבְיָאִים וְכָל־בְּנִיךְ לְמוֹדֵי יְהוָה כָּל־הַשְּׁמַע מִן־הָאָב וּלְמַד
 46 מִמֶּנּוּ יִבֹּא אֱלֹי׃ וְלֹא כִי־רָאָה אָדָם אֶת־הָאָב כִּי רֵק זֶה אֲשֶׁר
 47 מֵאֵת יְהוָה הוּא רָאָה אֶת־הָאָב׃ אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי אֹמֵר לָכֶם
 48 כָּל־הַמֵּאֲמִין בִּי יִשְׁלּוּ חַיֵּי עוֹלָם׃ אֲנִי הוּא לֶחֶם הַחַיִּים׃
 49, 50 אֲבוֹתֵיכֶם אָכְלוּ אֶת־הֶמֶן בַּמִּדְבָּר וּיָמָתוּ׃ וְזֶה הוּא הַלֶּחֶם
 51 הַיֶּרֶד מִן־הַשָּׁמַיִם לִבְעֵבוֹר יֹאכַל־אָדָם מִמֶּנּוּ וְלֹא יָמוּת׃ אֲנֹכִי
 לֶחֶם חַיִּים הַיֶּרֶד מִן־הַשָּׁמַיִם אָדָם כִּי־יֹאכַל מִלֶּחֶם הַזֶּה וְחַי
 לְעוֹלָם וְהַלֶּחֶם אֲשֶׁר אֲנִי נָתַן בְּשָׂרִי הוּא אֲשֶׁר אֶתְּנֶנּוּ בְּעַד חַיֵּי
 52 הָעוֹלָם׃ וַיִּרְגְּנוּ הַיְהוּדִים בִּינֵיהֶם לֵאמֹר אֵיכָה יִוָּכַל זֶה לְתַת־
 53 לָנוּ אֶת־בְּשָׂרוֹ לֹא־כָּל׃ וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲמֵן אֲמֵן אֲנִי
 אֹמֵר לָכֶם אִם־לֹא תֹאכְלוּ מִבְּשַׂר בֶּן־הָאָדָם וּמִדְּמוֹ לֹא תִשְׁתּוּ
 54 לֹא יִהְיוּ לָכֶם חַיִּים בְּעַצְמוֹתֵיכֶם׃ הָאֹכֵל מִבְּשָׂרִי וְהַשְׁתָּה
 55 מִדְּמֵי יִשְׁלּוּ חַיֵּי עוֹלָם וְאֲנִי אֶקִּימְנֵה בְּיוֹם הָאֲחֵרוֹן׃ כִּי בְּשָׂרִי
 56 הוּא אֹכֵל אִמַת וְדְמֵי שִׁקְוֵי אִמַת׃ הָאֹכֵל אֶת־בְּשָׂרִי וְהַשְׁתָּה
 57 אֶת־דְּמֵי הוּא יִשְׁכַּן־בִּי וְאֲנִי בּוֹ׃ כִּי כִּמוֹ הָאָב הַחַי שְׁלַחְנִי
 58 וְאֲנֹכִי חַי בְּגַלְלוֹ כֵּן הָאֹכֵל אֶתִּי גַם־הוּא יַחִיהַ בְּגַלְלִי׃ זֶה הוּא
 הַלֶּחֶם הַיֶּרֶד מִן־הַשָּׁמַיִם לֹא כִּמֵּן אֲשֶׁר אָכְלוּ אֲבוֹתֵיכֶם וּמָתוּ
 59 הָאֹכֵל מִן־הַלֶּחֶם הַזֶּה יַחִיהַ לְעוֹלָם׃ כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה דָּבַר
 60 בְּלִמְדוֹ בְּבֵית הַכְּנֶסֶת בְּכַפְר־נְחוּם׃ וְרַבִּים מִתְּלִמִּידָיו שָׁמְעוּ
 61 וַיֹּאמְרוּ קִשָּׁה הַדְּבָר הַזֶּה מִי יִוָּכַל לִשְׁמָעוֹ׃ וַיֵּשׁוּעַ יָדַע בְּנַפְשׁוֹ
 כִּי תְּלִמִּידָיו מְלִינִים עַל־זֶה וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם הַזֶּה הִיָּה לָכֶם
 לְמוֹקֵשׁ

62 למוקש: ומה־יהיה כִּי־תראו את־בן־האדם עלה אל־אשר
 63 היה־שם לפנים: הרוח הוא המחיה והבשר לא־יצלח לכל
 64 הדברים אשר דברתי אליכם רוח הם וחיים: אך־יש אנשים
 בכם אשר אין אמן בם כי ישוע ידע מראש מי אלה אשר לא
 65 יאמינו ומי הוא אשר יסגירהו: ויאמר בעבור זה הגדתי לכם
 כי לא־יוכל איש לבא אלי בלתי אס־נתון־לו מאת האב:
 66 ובעבור הדבר הזה שבו אחר רבים מתלמידיו ולא הלכו
 67 עוד עמו: ויאמר ישוע אל־שנים העשר היש את־לבכם
 68 לשוב מאחרי גס־אתם: ויען אתו שמעון פטרוס אדני אל־מי
 69 נלך ודברי חיי עולם עמך: ואנחנו האמנו וגם־ידענו כי אתה
 70 הוא המשיח בן־אל חי: ויען אתם ישוע הלא שנים עשר
 71 בחרתי בכם ואחד מכם שמן הוא: וזאת דבר על־יהודה
 בן־שמעון איש־קריות כי זה נכון היה להסגירו והוא אחד
 משנים העשר:

ז אחרי־כן נסע ישוע הנה והנה בגליל כי לא אבה לנסע
 2 ביהודה אחרי־אשר בקשו היהודים להרגו: ויקרב חג
 3 היהודים חג הסכות: ויאמרו אליו אחיו עלה מזה ולך־לך
 אל־ארץ יהודה למען יראו תלמידך גס־שם את־העלילת
 4 אשר־אתה עשה: כי אין־איש עשה דבר כסתר ומבקש הוא
 להודע נגד השמש ואם כן אתה עשה קום הודע בארץ:
 5, 6 כי־אחיו גס־הם לא האמינו בו: ויאמר אליהם ישוע עוד
 7 לא־באה עתי עד־הנה ועתכם היא אתכם תמיד: העולם
 לא־תוכל לשנא אתכם ואתי תשנא עקב עדותי בה כי
 8 רעים מעשיה: עלו אתם לעת החג ואני לא אעלה לעת
 9 החג עתה כי לא מלאה עתי עד־כה: כדברים האלה
 10 דבר ויתמהמה בגליל: ואחרי אשר עלו אחיו לעת החג
 11 עלה גס־הוא לא בגליל כי אס־כמסתתר: ויבקשו אתו
 12 היהודים בחג ויאמרו איה איפא הוא: ויהי העם נדון הרבה
 אלה אמרים כי־טוב הוא ואלה אמרים לא כי־מתעה הוא
 את־העם

13 את־העם: אפס אין־איש מדבר עליו בגלוי מפני יראת
 14 היהודים: ויהי בתוך ימי החג ויעל ישוע וילמד בבית
 15 המקדש: והיהודים תמהו לאמר מאין ידע זה ספר והוא לא
 16 למד: ויען אתם ישוע ויאמר לא תורת־י שלי אני מורה כי
 17 אס־תורת שלחי: מי האיש החפץ לעשות רצונו הוא ידע
 18 תורת־י אס־מאת אלהים היא או מלבי אני מורה: המורה
 מלבו את־כבודו הוא מבקש והמבקש כבוד שלחו נאמן
 19 הוא ולא עולתה בו: הלא משה נתן לכם את־התורה
 ואין־איש מכם שמר את־התורה מדוע תבקשו להרגני: ויען
 20 העם ויאמר רוח רעה בך מי איפא מבקש להרגך: ויען
 21 ישוע ויאמר אליהם פעלה אחת פעלתי וכלכם תתמהו: הן
 22 משה נתן לכם את־המולת אף כִּי־לא ממשה היא כי אם
 23 מן־האבות ועל־כן בשבת תמולו בן־זכר: ועתה אס־בשבת
 המול ימול בן־זכר לבעבור לא תופר תורת משה למה־זה
 24 תתעברו־בי על כִּי־רפאתי איש כלו בשבת: אל־תשפטו
 25 לעינים כי אס־משפט־צדק שפטו: ויאמרו אחדים מישיבי
 26 ירושלים הלא זה הוא אשר הם מבקשים להמיתו: והנה
 הוא מדבר ברבים והם אינם אמרים לו דבר האף אמנם
 27 הכירו שרינו כִּי־באמת הוא המשיח: אך את־האיש הזה
 ידענו מאין הוא אבל המשיח בבאו לא־ידע אדם מאין
 28 בא: אז ילמד ישוע במקדש ויקרא לאמר אכן ידעתם את־י
 גם־ידעתם מאין אנכי אך מלבי לא־באתי כי יש נאמן אשר
 29 שלחני ואתם לא ידעתם אתו: ואני ידעתי אתו כי מאתו
 30 אנכי והוא שלחני: ויבקשו לתפשו ואיש לא־שלח בו יד כי
 31 עוד לא־באה עתו: ורבים מן־העם האמינו־בו ויאמרו הכי
 32 המשיח בבאו יעשה אתות רבים מאשר הוא עשה: וישמעו
 הפרושים כי העם מתלחשים כזאת על־אדותיו וישלחו ראשי
 33 הכהנים והפרושים משרתים לתפשו: ויאמר אליהם ישוע
 34 עוד מעט מזער אהיה עמכם ואלך לי אל־שלחי: תבקשני
 ולא

ולא תמצאני ובאשר אהיה אני לא תוכלו אתם לבא שמה:
 35 ויאמרו היהודים איש אל-אחיו אנה ילך זה כי לא נמצא אתו
 36 הילך אל-הנפוצים בארץ יון וללמד את-היוונים: מה-הדבר
 הזה אשר אמר תבקשני ולא תמצאני ובאשר אהיה אני
 37 לא תוכלו אתם לבא שמה: ויהי כיום האחרון הגדול בחג
 38 ויעמד ישוע ויקרא הוי כל-צמא לכו אלי ושתו: המאמין
 39 כי כדבר הכתוב מקרבו יזלו נחלי מים חיים: כזאת דבר
 על-הרוח אשר תנה על-המאמינים בו כי עוד לא-נשפך
 40 רוח הקדש בטרם לקח ישוע אחר כבוד: ויש מן-העם
 41 כשמעם את-הדברים האלה אמרו אכן זה הוא הנביא: ויש
 אשר אמרו זה הוא המשיח ואחרים אמרו המן-הגליל יבא
 42 המשיח: הלא הכתוב אמר כי מזרע דוד מבית-לחם העיר
 43 חנה דוד משם יצא המשיח: ויחלק העם בהצתם עליו:
 44: 45 ויש מהם אשר רצו לתפשו ואיש לא-שלח בו ידו: וישבו
 המשרתים אל-ראשי הכהנים והפרושים והם אמרו אליהם
 46 מדוע לא-הבאתם אתו: ויענו המשרתים לאמר מעולם
 47 לא-דבר אדם כמהו: ויאמרו אליהם הפרושים הכי נדחתם
 48 גם-אתם: הכי האמין בו אחד השרים או אחד הפרושים:
 49 לבר ההמון הזה אשר אינם ידעים את-התורה ארורים
 50 המה: ויאמר אליהם נקדימון הוא אשר-בא אליו לפנים
 51 והוא אחד מן-הפרושים: הכי תשפט תורתנו את-האדם
 52 בטרם ישמע מה-בפיו ובטרם יודע מה-עשה: ויענו ויאמרו
 אליו המן-הגליל גם-אתה דרש וחקר כי לא-קם נביא
 מן-הגליל:

ח, 2 וילכו איש איש לביתו וישוע הלך אל-הר הזיתים: ויהי
 בבקר ויבא עוד אל-ההיכל וכל-העם באו אליו וישב
 3 וילמדם: והסופרים והפרושים הביאו לפניו אשה אשר
 4 נתפשה בנאפופיה ויעמדה בתוך: ויאמרו אליו רבנו האשה
 5 הזאת נתפשה בנאפופיה כנגב במחתרת: ובתורה צוה-לנו

6 משה לסקל באבנים אשה כזאת ומהדתאמר אתה: וכזאת
 אמרו לנסותו למצא עליו דבר לשטנו וישתוחח ישוע ויתו
 7 באצבעו על־הארץ: וכאשר הוסיפו לשאל אתו ויקם ויאמר
 8 אליהם מי־בכם נקי מעון ידהיבה אבן ראשונה: וישתוחח
 9 שנית ויתו עוד על־הארץ: והם כשמעם את־זאת ויך לבם
 אתם יצאו איש איש מזקן ועד־צעיר ויותר ישוע לבדו
 10 והאשה עמדת בתוך: ויקם ישוע וירא כי אין איש בלתי
 האשה לבדה ויאמר אשה איה הם שמניך הכי לא הרשיעך
 11 איש: ותאמר אין גם־אחד אדני ויאמר אליה ישוע גם־אני
 12 לא ארשיעך לכי לביתך ואל־תחטאי עוד: ויוסף ישוע
 וידבר אליהם לאמר אנכי אור העולם ההלך אחרי לא
 13 ילך בחשך כי־לו אור החיים: ויאמרו אליו הפרושים אתה
 מעיד עדות לנפשך עדותך לא נאמנה: ויען ישוע ויאמר
 14 אליהם אף אם־אני מעיד לנפשי עדותי נאמנה כי־ידעתי
 מאין באתי ולאן אני הלך ואתם אינכם ידעים מאין באתי
 15 ולאן אני הלך: אתם דנים לעיני בשר ואני אינני דן אף
 16 לא־לאחד: ואף ל־דן הייתי דיני דין אמת כי אינני לבדי
 17 כי אם־אני והאב אשר שלחני: וגם בתורתכם כתוב כי
 18 על־פי שנים עדים יקום דבר: אני הוא המעיד עדות
 19 לנפשי ואבי אשר שלחני גם־הוא לי לעד: ויאמרו אליו
 אביך איו ויען ישוע לא ידעתם גם־אתי וגם־לא את־אבי
 20 לו ידעתם אתי אז ידעתם גם את־אבי: כדברים האלה
 דבר ישוע בבית האוצר כאשר למד בהיכל ולא־תפשו
 21 איש כי עוד לא־באה עתו: ויוסף ישוע ויאמר אליהם אני
 אלך לי ואתם תבקשני ובחטאתיכם תמותו ואל־אשר אני
 22 הלך אתם לא־תוכלו לבא שמה: ויאמרו היהודים היאבד
 נפשו בידים כי אמר אל־אשר אני הלך אתם לא־תוכלו
 23 לבא שמה: ויאמר אליהם אתם משכני מטה ואני משכני
 24 מעלה אתם מן־העולם הזה ואני אינני מן־העולם הזה: לכן
 אמרתי

אמרתי לכם כי תמותו בחטאתיכם כי אם לא תאמינו בי
 25 כי אני הוא תמותו בחטאתיכם: ויאמרו אליו ומיזה אתה
 ויאמר אליהם ישוע אני הוא כאשר אמרתי אליכם מראש:
 26 ישלי רבות לדבר ולשפט עליכם אכן שלחי נאמן הוא
 27 ואתהדבר אשר אשמע ממנו אתו אדבר אלהעולם: והם
 28 לא הבינו זאת כי עלהאב דבר אליהם: ויאמר ישוע כאשר
 תגביהו אתיבןהאדם למעלה אז תכירו כי אני הוא ולא
 עשיתי מאומה מלבי כי אסהדבר אשר הורני האב אתו אני
 29 מדבר: ושלחי עמדי הוא לא זנה אתי גלמוד כי אתהטוב
 30 בעיניו אני עשה תמיד: ויהי כדברו אתיהדברים האלה
 31 ויאמינוכו רבים: ויאמר ישוע אלהיהודים המאמינים בו
 32 אסתעמדו כדברו אז תהיו תלמידי באמת ובתמים: כי
 33 תשכילו אתהאמת והאמת תעשה אתכם חפשים: ויענו
 34 אתו הן זרע אברהם ונחנו ולאדיינו עבדים לאדם מעולם
 ואיך תאמר אתה כיחפשים תהיו: ויען אתם ישוע אמן
 35 אמן אני אמר לכם כלאיש אשר יעשה חטא עבד לחטא
 הוא: והעבד לאישב בבית עדעולם אך הבן ישב שם
 36 עדעולם: לכן אסהבן יעשה אתכם חפשים תהיו
 37 אלנכון: ידעתי כיזרע אברהם אתם ובכלזאת תבקשו
 38 אתנפשי לקחתה כי לדברי אין מסלות בלבבכם: אני
 מדבר את אשר ראיתי אצל האב ואתם עשים את אשר
 39 שמעתם מאת אביכם: ויענו ויאמרו אליו אבינו הוא אברהם
 ויאמר אליהם ישוע לו הייתם בני אברהם כמעשי אברהם
 40 עשיתם: ואתם מבקשים אתנפשי לקחתה כאשר אמת
 41 אגיד לכם את אשר שמעתי מאת אלהים כזאת לא עשה
 אברהם: כמעשי אביכם אתם עשים ויאמרו אליו לא ילדי
 42 זנונים אנחנו ישלנו אב אחד אלהים: ויאמר אליהם ישוע
 אם אלהים אביכם תאהבוני כי מאת אלהים יצאתי ומאתו
 43 באתי ולאמלבי כי הוא שלחני: מדוע לא תבינו ניב שפתי

44 אין זה כי אם לא־תוכלון להשכיל אל־תורתִי: אתם מאת
 אביכם השטן ותתמכרו לעשות כתאות אביכם הוא
 היה רצה נפשות מראש ובמו־אמת לא עמד כי אמת אין־בו
 כאשר ידבר כזב מלבו הוא דבר כִּי־משקר הוא ואבי
 45 כל־משקר: ואני כאשר אמת אני דבר לא תאמינו לי:
 46 מִי־מכם יכזיבני על־שמין דבר ואם דבר אמת אני מדוע
 47 לא־תאמינו לי: מי אשר מאת אלהים הוא ישמע דברי
 48 אלהים ואתם לא תשמעוני כי לא מאת אלהים אתם: ויענו
 היהודים ויאמרו אליו הלא היטב דברנו כי שמרנו אתה
 49 ורוח רעה בך: ויען ישוע רוח רעה אין־בי כי אם־מכבד אני
 50 את־אבי ואתם תבזוני: ואני לא את־כבודי אני מבקש יש
 51 אחד אשר הוא מבקשו וגם־ישפט: אמן אמן אני אמר לכם
 52 אם ישמר איש את־דברי לא יראה־מות לעולם: ויאמרו
 אליו היהודים עתה ידענו כי־רוח רעה בך גם־אברהם מת
 גם־הנביאים ואתה אמרת אם ישמר איש את־דברי לא
 53 יטעם־מות לעולם: הגדול אתה מאברהם אבינו אשר מת
 54 והנביאים כי מתו מה תעשה בנפשך: ויען ישוע אם־אני
 אתן כבוד לנפשי כבודי כאין אך אבי הוא מכבדני אשר
 55 עליו תאמרון כי הוא אלהיכם: ואתם לא ידעתם אתו
 אך אני ידע אתו וכִי־אמר לא ידעתיו אהיה מכזב כמוכם
 56 אכן ידעתיו ואת־דברו אני שמר: אברהם אביכם התעלם
 57 לראות את־יומי וירא וישמח: ויאמרו אליו היהודים איך עוד
 58 בך־חמשים שנה ואת־אברהם ראית: ויאמר אליהם ישוע
 אמן אמן אני אמר לכם אני הייתי עוד עד לא־היה אברהם:
 59 וישאו אבנים לרגם אתו אך ישוע הסתתר מעיניהם ויצא
 מן־המקדש ויעבר בתכם וילך הלוך:

ויהי בעברו וירא איש אשר נולד עור מרחם אמו: וישאלהו
 תלמידיו לאמר רבנו מי חטא האיש הזה או ילדיו כי נולד
 עור: ויען ישוע לא הוא חטא ולא ילדיו אך לבעבור יראו־בו

3

מעללי-אל: עלי לעולל עללות שלחי בעוד יום כייבא
 לילה ואז לא-יוכל איש לעשות מאומה: בעוד אני בעולם
 אור העולם הנני: הדבר יצא מפיו וירק רק בעפר האדמה
 ויגבל-חמר וימרח על-עיניו: ויאמר אליו הלך ורחצת
 בברכת השלח אשר יאמר שלוח וילך וירחץ ויבא בעינים
 פקחות: ויאמרו שכניו הידעים אתו מאז הלא-זה הוא הישב
 המבקש נדבות: אלה אמרו כי-זה הוא ואלה לא-כן רק
 דומה-לו והוא אמר אני הוא: ויאמרו אליו איכה איפוא
 נפקחו עיניך: ויען איש אשר שמו ישוע גבל חמר וימרח
 על-עיני וכה אמר אלי הלך ורחצת בברכת השלח ואלך
 וארחץ ועיני נפקחו: ויאמרו אליו ואיו ויאמר לא ידעתי:
 ויביאו את-העור הראה הזה אל-הפרושים: והיום אשר לש
 ישוע את-הטיח ואת-עיניו פקח היה יום השבת: ויוסיפו
 גם-הפרושים לשאל אתו איך נתן לו אור עיניו ויגד להם כי
 שם טיח על-עיני וארחץ והנה עיני ראות: ויש מן-הפרושים
 אמרו האיש הזה איננו איש אלהים כי איננו שמר את-
 השבת ויש אמרו היוכל איש חטא לעשות מופתים כאלה
 ויהי מדון ביניהם: ויוסיפו ויאמרו אל-העור ומה-תאמר אתה
 עליו כי פקח את-עיניך ויאמר כי נביא הוא: ולא-האמינו
 לו היהודים כי עור היה ואור עיניו נתן לו עד-אשר קראו
 לילדי העור הראה: וישאלו אתם לאמר הזה בנכם אשר
 אמרתם כי נולד עור ואיך הוא ראה עתה: ויענו אתם ילדיו
 ויאמרו ידענו בננו הוא זה וגם נולד עור: אבל לא ידענו איך
 הוא ראה עתה ולא ידענו מי פקח את-עיניו הלא בא בימים
 הוא שאלו אתו והוא בפיו יגיד לכם: כזאת דברו ילדיו
 מיראתם את-היהודים אשר כבר חרצו לנדות את-כל-אשר
 יודה כי הוא המשיח: על-כן אמרו ילדיו כי בא בשנים
 הוא שאלו את-פיהו: אז קראו שנית לעור הראה ויאמרו
 אליו שים-נא כבוד לאלהים אנחנו ידענו כי-האיש הזה חטא
 הוא

25 הוא: ויען ויאמר אס־חטא הוא לא ידעתי רק אחת ידעתי כי
 26 עור הייתי ועתה הנני ראה: ויאמרו אליו מה־עשה לך איך
 27 פקח את־עיניך: ויען אתם הלא אמרתי לכם ולא שמעתם
 ומה־לכם לשמע שנית הגם אתם חפצים להיות תלמידיו:
 28 ויגדפו אתו ויאמרו אתה הוא תלמידו ואנחנו תלמידי משה
 29 אנחנו: ידענו כי אל־משה דבר אלהים וזה האיש לא ידענו
 30 מאין הוא: ויען האיש ויאמר אליהם דבר פלא הוא אתם
 31 לא ידעתם מאין הוא והוא את־עיני פקח: ואנחנו ידענו כי
 חטאים לא־ישמע אלהים כי אס־הורא את־האלהים והעשה
 32 את־רצונו אתו ישמע: מי שמע מעודו כי־פקח איש את־עיני
 33 הנולד עור מרחם: לולא היה זה איש אלהים לא־יכל
 34 עשות דבר: ויענו ויאמרו אליו הן בעון חוללת ואתה תלמד
 35 אתנו וידחפו אתו מעל־פניהם: וישוע שמע כי דחפו אתו
 36 מעל־פניהם ויפגשוהו ויאמר התאמין בכך־האלהים: ויען
 37 ויאמר ומי הוא־זה אדני ואאמין בו: ויאמר אליו ישוע הלא
 38 ראית אתו והנה הוא המדבר אליך זה הוא: ויאמר הנני
 39 מאמין אדני וישתחו לו: ויאמר ישוע אני לדין באתי בארץ
 40 למען העורים יהיו ראים והראים יהיו עורים: ומן־הפרושים
 אשר היו עמו ושמעו את־דבריו אמרו הגם אנחנו עורים:
 41 ויאמר אליהם ישוע לו עורים הייתם לא־היה בכם עון אבל
 אתם אמרים כי הנכם ראים לכן נמצא עון בכם:
 1 אמן אמן אני אמר לכם איש אשר לא־יבא דרך השער י
 אל־מכלאות הצאן כי אס־יעלה בדרך אחר גנב הוא ושדד:
 2, 3 ואיש הבא דרך השער הוא רעה הצאן: לו יפתח השער
 והצאן תשמענה בקלו והוא בשמות יקרא אל־צאנו ויוציאן:
 4 בהוציאן את־כל־צאנו יעבר לפניהן והלכו אחריו הצאן כי
 5 ידעות את־קלו: ואחרי זר לא תלכנה כי תנוסנה מפניו יען
 6 קול זרים לא ידעו: את־המשל הזה נשא עליהם ישוע והם
 7 לא הבינו מה־זוה אשר דבר אליהם: ויוסף ישוע וידבר
 אליהם

8 אליהם אמן אמן אני אמר לכם אנכי שער הצאן: כל
 אשר באו לפני גנבים הם ושדדים ולא שמעו אליהם הצאן:
 9 אנכי השער איש כיוצא בדרך כי יושע ובא ויצא ומצא
 10 מרעה: הגנב לא יבא כי אסלגנב לשחט ולהשמיד ואני
 11 באתי למען ימצאו חיים וחית נפשם לרויה: אני הוא הרעה
 12 הטוב הרעה הטוב יתן את־נפשו בעד הצאן: והשכיר אשר
 איננו רעה ולא־לו הצאן יראה את־הואב בא יעזב את־הצאן
 13 ויגוס והואב יחטף ויפיץ את־הצאן: והשכיר גם כי שכיר
 14 הוא ולא ידאג לצאן: אני הוא הרעה הטוב ידעתי את
 15 אשר־לי ונודעתי לאשר לי: כאשר גם־הואב ידע אתי ואני
 16 ידע את־הואב ואת־נפשי אתן בעד הצאן: ועוד צאן אחרות
 17 יש־לי אשר אינן מן־המכלה הזאת ועלי לנהג גם־אתן והנה
 בקולי תשמענה והיה עדר אחד ורעה אחד: על־כן יאהבני
 18 האב כי את־נפשי אתן ואשיב ואקחיה: איש לא יקח
 נפשי ממני כי אם־אני אתננה יש־לאל ידי לתתה ויש־לאל
 19 להשיבה אלי זאת המצוה צויתי מאת אבי: ויחלקו היהודים
 20 עוד הפעם על־הדברים האלה: רבים מהם אמרו רוח רע
 21 בו ומשגע הוא למה־זה תשמעו אליו: ואחרים אמרו אין
 הדברים האלה דברי בעל רוח רע עם־רוח רע לפקח
 22 עיני עורים: ויהי בימי החנכה בימי החרף בירושלים:
 23, 24 ויתהלך ישוע בבית המקדש באולם שלמה: ויסבו אתו
 היהודים ויאמרו עד־אנה תמשכנו בנפשנו אם־אתה הוא
 25 המשיח הגדלנו לעין השמש: ויען אתם ישוע הן הגדתי
 לכם ולא האמנתם כי המעשים אשר־אני עשה בשם אבי
 26 הם לי לעדות: רק אתם לא תאמינו כי לא מצאני אתם
 27 כאשר אמרתי לכם: צאני שמעות את־קלי ואני ידע אתן
 28 והנה הלכות אחרי: וחיי עולם אתן להן לא תאבדנה לנצח
 29 ולא יחטף אתן איש מידי: אבי אשר נתנן לי אדיר הוא
 30 מכל ואין איש אשר־יוכל לחטף אתהן מיד האב: ואני והואב

31, 32 אחד: ויוסיפו היהודים וישאו אבנים לסקלו: ויען אתם ישוע
 הן מעשים רבים טובים הראיתי לכם מאת האב על-איזה
 33 מן-המעשים האלה תסקלני: ויענו אתו היהודים לאמר
 על-מעשה טוב לא נסקלך כי אם-על-חלול השם כאשר
 34 כי אדם אתה והנך אמר לנפשך אלהים אתה: ויען אתם
 35 ישוע הלא כתוב בתורתכם אני אמרתי אלהים אתם: ועתה
 אם-אנשים נקראו אלהים אשר תורת האלהים אתם ודבר
 36 הכתוב אין להשיב: איך תאמרון על-זה אשר קדשו האב
 וישלחוהו בארץ מגדף אתה יען אמרתי בן-האלהים אני:
 37, 38 אם-לא עשיתי את-מעשי אבי לא תאמינו לי: ואם-עשיתים
 אף כי לא-אביתם להאמין בי האמינו בי במעשי ידי למען תדעו
 ותאמינו כי האב בי ואני באב: ויוסיפו ויבקשו לתפשו אך
 39 הוא נמלט מידם: ויצא וישב אל-עבר הירדן אל-המקום
 40 אשר יוחנן היה מטבל שם בתחלה וישב שם: ויבאו אליו
 41 רבים ויאמרו הנה יוחנן לא-נתן מופת אבל כל-אשר דבר
 42 על-האיש הזה אמת הוא: ויאמינו-בו רבים במקום ההוא:
 ויהי איש חלה ושמו אלעזר מבית-עניה מקום מושב מרים יא
 2 ומרתא אחותה: היא מרים אשר משחה את-האדון בשמן
 רקח ובשערתיה נגבה את-רגליו ואלעזר הוא אחיה אשר
 3 חלה: ותשלחנה האחיות אליו לאמר אדני הנה זה אשר
 4 נפשך אהבתהו חלה הוא: וישמע ישוע ויאמר המחלה
 הזאת לא למות כי אם-לכבוד האלהים למען יכבד-בה
 5 בן-האלהים: וישוע אהב את-מרתא ואת-אחותה ואת-
 6 אלעזר: ויהי בשמעו כי חלה ויתמהמה וישב יומים במקום
 7 אשר-הוא שם: ואחרי-כן אמר לתלמידיו לכו ונשובה
 8 אל-ארץ יהודה: ויאמרו אליו תלמידיו רבנו הלא זה עתה
 9 בקשו היהודים לסקלך ואתה עוד תשוב שמה: ויען ישוע
 הלא שתים-עשרה שעות ביום איש ההלך ביום לא יכשל כי
 10 יראה אור העולם הזה: אבל ההלך בלילה יכשל כי האור

11 איננו־בו: ואחרי דברו כזאת אמר אליהם אלעזר ידידנו ישן
 12 ואני הלך להעיר אתו משנתו: ויענו תלמידיו אדני אס־ישן
 13 הוא שנתו תחלימהו וחי: וישוע דבר בן על־מותו והם חשבו
 14 כי על־מנוחתו בשנה הוא מדבר: אז אמר אליהם ישוע
 15 בשפה ברורה אלעזר מת: ואני שמח למענכם כי לא־הייתי
 16 שמה לבעבור תאמינו אך נלכה־נא אליו: ויאמר תומא
 הנקרא דידומוס אל־חבריו התלמידים נלכה־נא גם־אנחנו
 17 ונמותה עמו: ויבא ישוע וימצא כי זה כבר ארבעה ימים
 18 שכב בקבר: ובית־עניה קרבה לירושלים כחמש עשרה
 19 מענות צמד שדה: ויהודים רבים באו אל־מרתא ומרים
 20 לנחמן על־אחיזן: ויהי כשמע מרתא כי ישוע בא ותצא
 21 לקראתו ומרים ישבת בבית: ותאמר מרתא אל־ישוע
 22 אדני לו היית פה עמנו ולא־מת אחי: וגם־עתה ידעתי כי
 23 כל־אשר תשאל מאת האלהים בן יתן לך האלהים: ויאמר
 24 אליה ישוע הלא יקום אחיך: ותאמר אליו מרתא ידעתי
 25 כי יקום ביום התקומה ביום האחרון: ויאמר אליה ישוע
 אנכי התקומה והחיים המאמין בי אף כִּי־הוא מת יקום וחי:
 26 וכל־חי אשר יאמין־בי לא ימות לעולם התאמיני זאת את:
 27 ותאמר אליו הן אדני הן אנכי האמנתי כִּי־אתה הוא המשיח
 28 בן־האלהים הבא אל־העולם: ובדברה כזאת הלכה וקראה
 למרים אחותה בסתר לאמר הנה בא הרבי והוא קרא לך:
 29 ותשמע ותקם כרגע ותבא אליו: וישוע טרם יבא אל־הכפר
 30 כי אס־עודנו עמד במקום אשר פגשה־בו מרתא: והיהודים
 31 אשר־היו אתה בבית לנחמה בראותם כִּי־קמה מרים ויצאה
 פתאם הלכו אחריה בחשבם כִּי־לבכות אל־הקבר היא
 32 הלכת: ומרים באה אל־המקום אשר ישוע עמד שם ותראהו
 ותפל לרגליו ותאמר לו אדני לו היית פה עמנו ולא־מת
 33 אחי: כראות ישוע אתה בכיה ואת־היהודים בכים עמה וימר
 34 רוחו בקרבו ויסער לבו: ויאמר אן קברתם אתו ויאמרו
 אליו

35: 36 אליו בא אדנינו וראה: ויבך ישוע: ויאמרו היהודים ראו
 37 מהנפלאה לו אהבתו: ויש מהם אמו שהוא אשר פקח עיני
 38 העור לא יכל לעצר גם אתזה ממות: וישוע במר נפשו
 39 בא אליהקבר והוא מערה ואבן שומה עלפיה: ויאמר
 ישוע גלו אתהאבן ותאמר אליו מרתא אחות המת אדני
 40 הנה הוא נכאש כיוזה לו ימים ארבעה: ויאמר אליה ישוע
 הלא אמרתי לך אסתאמיני אז תראי אתכבוד האלהים:
 41 ויגלו אתהאבן אשר המת הושם שם וישוע נשא אתעיניו
 42 למרום ויאמר אודך אבי כי עניתני: ואני ידעתי כי מדי
 אדבר אתה תענה אפם בעבור העם העמד עלי דברתי כן
 43 לבעבור יאמינו כי אתה שלחתני: ככלתו לדבר כן ויקרא
 44 בקול גדול אלעזר עורה וצאה: ויצא המת וידיו ורגליו
 אסורות בתכריכין ופניו קשורים במטפחת ויאמר ישוע
 45 אליהם התירוהו ותנו לו ללכת: ורבים מןהיהודים אשר
 באו אלמרים כראותם אתאשר עשה ישוע ויאמינובו:
 46 ומקצותם הלכו אליהפרושים ויגידו להם אתאשר עשה
 47 ישוע: ויקהילו ראשי הכהנים והפרושים אתהסנהדרין
 ויאמרו מהנעשה הלא האיש הזה עשה מופתים רבים:
 48 ואסנחדל ממנו כיום הלא כלם יאמינובו ובאו הרומיים
 49 ולקחו אתמקומנו ואתעמנו: ואחד מהם קיפא שמו אשר
 היה כהן גדול בשנה ההוא אמר אליהם אתם לאתבינו
 50 דבר: וגם לאתשכילו כי טוב לכם אשר ימות איש
 51 אחד בעד העם מאבדן העם כלו: ולא מלבו דבר כזאת
 כי אסבהיותו כהן גדול בשנה ההוא נכא בפיו כיישוע
 52 ימות בעד העם: ולאילכד בעד העם כי אסגםלקבין
 53 אתבני האלהים הנפצים והיו לאחדים: ומןהיום ההוא
 54 נועצו עליו יחדו להמיתו: ועליכן לאהתהלך ישוע עוד
 בין היהודים בגלוי כי אסנטה משם עדיהכבר הקרובה
 למדבר אלעיר ושמה אפרים ויגרשם עםתלמידיו:
 ויקרב

55 ויקרב חג־הפסח ליהודים ורבים מן־הארץ עלו ירושלימה
 56 לפני הפסח להתקדש שמה: ויבקשו את־ישוע ויאמרו איש
 אל־רעהו העמדים בבית המקדש מה־יהגה לבכם האם
 57 לא־יבא אל־החג: וראשי הכהנים והפרושים נתנו פקדה כי
 אס־ידע איש את־מקומו או יבא ויגיד למען יתפשהו:

יב ושת ימים לפני חג־הפסח בא ישוע אל־בית־עניה ושם
 2 אלעזר המת אשר החיה מן־המתים: ויעשורלו שם משתה

בערב ומרתא משרת אתו ואלעזר היה אחד מן־היושבים
 3 אל־השלחן: ותקח מרים מרקחת נרד זך ויקר־ערך מאד

לטרא אחת משקלה ותמשח את־רגלי ישוע ובשערתיה
 4 נגבה את־רגליו והבית מלא ריח המרקחת: ואחד

מתלמידיו הוא יהודה בן־שמעון איש־קריות אשר אחר־יכן
 5 הסגירו אמר לאמר: על־מה לא־תמכר המרקחת הזאת

6 בשלש מאות דינר לתת לעניים: והוא דבר כזאת לא
 מדאגתו לעניים רק יען כי־גנב היה וארון אוצרם בידו

7 ונשא מאשר נתון בו: ויאמר ישוע הנח־לה ליום קברתי
 8 הכינה זאת: כי את־העניים תמצאו לפניכם תמיד ואתי לא

9 תמצאו תמיד לפניכם: ורבים מן־היהודים שמעו כי הוא שם
 ויבאו לא־בעבור ישוע לבדו כי אס־גם־לראות את־אלעזר

10 אשר החיה מן־המתים: ויועצו ראשי הכהנים להרג גם
 11 את־אלעזר: כי בגללו אזלו יהודים רבים ויאמינו בישוע:

12 ויהי ממחרת כשמע רבים מן־העם מן־עולי הרגל כי ישוע
 13 בא ירושלימה: ויקחו כפות תמרים בידם ויצאו לקראתו

ויריעו הושע־נא ברוך הבא בשם יהוה מלך ישראל:
 14, 15 וימצא ישוע עיר וירכב עליו ככתוב: אל־תיראי בת־ציון

16 הנה מלכך יבוא לך רכב על־עיר בן־אתנות: וכל־זאת
 לא־הבינו תלמידיו בתחילה אך כאשר לקח ישוע אחר

17 כבוד זכרו אז כי־כה כתוב עליו וכה גם־עשו לו: והעם
 אשר היו אתו העידו בפיהם כי קרא את־אלעזר מן־קברו

ויחיהו

18 ויחיהו מן־המתים: ועל־כן יצאו העם לקראתו אחרי שמעם
 19 כי עשה את־האות הזה: והפרושים אמרו איש אל־אחיו
 הראיתם כי ידיכם לא תעשינה תושיה ואחריו כל־אדם
 20, 21 ימשך: ובתוך עולי הרגל להשתחות נמצאו גם־יונים: והם
 באו אל־פילפום איש בית־צידה מן־הגליל ויחלו את־פניו
 22 לאמר אדנינו חפצים אנחנו לראות את־ישוע: ויבא פילפום
 23 ויגד לאנדרי ואנדרי ופיליפוס הגידו הדבר לישוע: ויען
 אתם ישוע לאמר הנה בא המועד ובן־האדם נאדר יהיה
 24 בכבודו: אמן אמן אני אמר לכם גרגר דגן אם לא־יפל
 ומת בתוך הארץ ישאר לבדו ואם ימות יוציא זרע רב:
 25 האהב את־נפשו תכרת־לו והשנא את־נפשו בעולם הזה
 26 שמרה תהיה־לו לחיי עד: מי־החפץ לשרתני ילך בעקבותי
 ובאשר אהיה אני שם יהיה גם־משרתי וכי איש ישרת אתי
 27 אתו יכבד האב: עתה נבהלה נפשי ומה אמר הצילני אבי
 28 מן־עת המועד הזה אך על־כן באתי למועד הזה: אבי גדל
 כבוד שמך והנה קול ענה משמים גדלתי כבודו וגם־אגדלנו
 29 עוד: והעם העמדים שם שמעו ואמרו קול רעם הוא ויש
 30 מהם אמרו כי מלאך דבר אליו: ויען ישוע ויאמר לא למעני
 31 היה הקול הזה כי אם־למענכם: עתה נחרץ משפט העולם
 32 הזה ושר העולם הזה נדחף למדחפות: ואני כאשר אנשא
 33 מעל־הארץ אמשך כל־אדם אחרי: והמליך האלה הוציא
 34 כי ירזמון באיזה מות ימות: ויענו אתו העם שמענו מפי
 התורה כי המשיח חי הוא לעולם ואיך תאמר אתה כי נשא
 35 ינשא בן־האדם מי הוא זה בן־האדם: ויאמר אליהם ישוע
 עוד מעט מזער יאיר האור לעיניכם לכו לאורו בהמצאו
 פניכם אתכם החשך וההלך בחשך ילך אל־אשר לא
 36 ידע: האמינו באור כל־עוד הוא זורח עליכם למען תהיו בני
 37 האור ואחרי הדברים האלה הלך ישוע ויסתר מפניהם: והם
 38 לא האמינו לו אף כִּי־עשה אתות רבים לפניהם: למלאת
 דבר

דבר ישעיהו הנביא אשר אמר יהוה מי האמין לשמעתנו
 39 וזרוע יהוה על-מי נגלתה: ועל-כן להאמין לא יכלו כי
 ישעיהו הוסיף לאמר: השע עיניהם והשמין את-לבכם
 40 פן-יראו בעיניהם ולבכם יבין ושבו ורפאתי להם: הדברים
 41 האלה דבר ישעיהו בחזותו את-כבודו וינבא עליו: אולם
 42 גם מן-השרים האמינו-דכו רבים אך בעבור הפרושים לא
 הודו בפיהם לבלתי ינדו מתוך קהלם: כי כבוד אנשים יקר
 43 בעיניהם מכבוד אלהים: ויקרא ישוע ויאמר המאמין בי
 44 לא-בי הוא מאמין כי אס-בשלחי: והראה אתי הוא ראה
 45 את-שלחי: ואני לאור באתי אל-העולם אשר כל-המאמין
 46 בי לא ישכן בחשכה: ואיש כי ישמע את-דברי ולא ישמרם
 47 אני לא אשפט אתו כי לא-לשפט את-העולם באתי כי
 48 אס-להושיע את-העולם: וכי ימאס בי איש ולא יקח אמרי
 יש שפט אשר-ישפטנו הדבר אשר דברתי הוא ישפטנו
 49 ביום האחרון: כי אני לא מלבי דברתי כי אס-האב אשר
 50 שלחני הוא צוני את-אשר אמר ואת-אשר אדבר: וידעתי כי
 חיי עולם מצותו ועל-כן את-אשר אמר אלי האב לדבר אתו
 אשמר לדבר:

יג ויהי לפני הג'הפסח וידע ישוע כי בא זמנו לעלות מן-הארץ
 אל-האב ואת-בחוריו אשר אהב בארץ מאז כן אהבם
 2 עד-אחרית: אחרי סיום סעודת המצוה ואחרי אשר נתן
 3 השטן בלב יהודה בן-שמעון איש-קרויות להסגיר אתו: וידע
 ישוע כי האב נתן בידו את-כל וכי הוא מאת אלהים יצא
 4 ואל-אלהים ישוב: ויקם מעל השלחן ויפשט את-בגדיו
 5 ויחגר מטפחת על-מתניו: ואחר יצק מים בכיור ויחל לרחץ
 רגלי תלמידיו ולמחותן במטפחת אשר-הוא חגור בה:
 6 ויבא אל-שמעון פטרוס והוא אמר אליו האתה אדני תרחץ
 7 את-רגלי: ויען ישוע ויאמר אליו את אשר אני עשה בזה
 8 לא-תדע עתה אך אחרי-כן תשכיל: ויאמר אליו פטרוס
 לא-תרחץ רגלי לעולם ויען אתו ישוע אס-לא ארחצך
 אידלך

9 אינ־לך חלק עמדי: ויאמר אליו שמעון פטרוס בי אדני לא
 10 לבד את־רגלי כי אסגם את־ידי ואת־ראשי: ויאמר אליו
 ישוע המרחץ אינ־לו לרחץ עוד זולתי את־רגליו כי כלו
 11 טהור הוא ואתם הנכם טהורים אבל לא כלכם: כי ידע
 12 אתו אשר יסגירנו על־כן אמר לא כלכם טהורים: ואחרי
 אשר רחץ את־רגליהם ולבש את־בגדיו שב וישב ויאמר
 13 אליהם הידעתם מהזאת עשיתי לכם: אתם קראים־לי רבי
 14 ואדון והיטבתם לקרא־לי כן כי־אני הוא: ועל־כן אסג־אני
 האדון והרבי רחצתי את־רגליכם עליכם גם־אתם לרחץ
 15 איש איש את־רגלי אחיו: כי אני הוא מופתכם למען תעשו
 16 גם־אתם כאשר עשיתי לכם אני: אמן אמן אני אמר לכם
 17 אין העבד גדול מאדני ואין השליח רב משלחו: ואם־ידעתם
 18 זאת אשר־יכם אסג־כן תעשו: ולא על־כלכם דברתי כן כי
 ידעתי את־אשר בחרתיכם אך למען יקום הכתוב אוכל
 19 לחמי הגדיל עלי עקב: מעתה אני מגיד לכם דבר טרם באו
 20 למען תאמינו אחרי באו כי אני הוא: אמן אמן אני אמר לכם
 המקבל את־מי אשר אשלח פני הוא מקבל והמקבל פני
 21 הוא מקבל פני שליחי: ויהי כדבר ישוע את־הדברים האלה
 ותפעם רוחו בקרבו ויגד להם לאמר אמן אמן אני אמר לכם
 22 כי אחד מכם יסגיר אתי: ויתראו התלמידים פנים בפנים
 23 כי לא ידעו על־מי דבר: ואחד מתלמידיו אשר ישוע אהבו
 24 נשען על־חיקו: וירמזלו שמעון פטרוס ויאמר אליו אמר־נא
 25 מי־הוא זה אשר דבר עליו: ויפל על־צוארי ישוע ויאמר
 26 אליו אדני מי הוא: ויען ישוע זה הוא אשר אמבל־לו פרוסה
 ונתתיה לו ויטבל את־הפרוסה ויקחה ויתנה אל־יהודה
 27 בן־שמעון איש־קריות: ואחרי אכלו את־הפרוסה בא השמן
 אל־קרבו ויאמר אליו ישוע את אשר־תעשה מהר ועשה:
 28 ולא־ידע איש מן־הישובים שם במסיבה על־מה דבר אליו
 29 כזאת: כי יש אשר חשבו בהיות צרור הכסף ביד יהודה
 על־כן

על־כן אמר אליו ישוע קנה־נא את־אשר יחסר לנו לחג
 או תנא דבר לעניים: והוא בקחתו את־הפרוסה אל־פיו
 יצא פתאם ויהי לילה: ויהי כאשר יצא ויאמר ישוע עתה
 נאדר בן־האדם בכבוד ובו אלהים בכבוד נאדר: ואלהים
 הוא יאדיר אתו בכבודו וגם־יחיש להאדירו: בני היקרים
 עוד־מעט מזער אשב עמכם ואתם תבקשוני וכאשר אמרתי
 אל־היהודים כי אל־אשר אני הלך לא תוכלו לבא שמה כן
 אני אמר עתה גם־אליכם: הנה מצוה חדשה אני נתן לכם
 לאהבה איש את־רעהו כאשר אהבתי אתכם כן גם־אתם
 איש את־רעהו תאהבון: בזאת ידעו כלם כי תלמידי אתם
 אם אהבת רעים תלין ביניכם: ויאמר אליו שמעון פטרוס
 אדני אנה אתה הלך ויען ישוע אל־אשר אני הלך לא־תוכל
 ללכת אחרי כיום אך הנה ימים באים והלכת אחרי: ויאמר
 אליו פטרוס אדני על־מה לא־אוכל ללכת אחריך כיום הלא
 את־נפשי אתן בעדך: ויען ישוע התתן את־נפשו בעדי אמן
 אמן אני אמר לך לא יקרא התרנגול עד־אשר תכחש־בי
 שלש פעמים:

יד אל־יחת לבכם האמינו באלהים וכמורכן האמינו בי:
 2 מעונות רבות נמצאות בבית אבי כי לולא כן הייתי מגיד
 3 לכם ואני הלך להכין לכם מקום: ואחרי אשר אלך ואכין
 מקום לכם שוב אשוב ולקחתי אתכם אלי למען תהיו עמי
 4 שם כאשר אהיה: ואתם ידעתם אנא אני הלך וגם את־הדרך
 5 ידעתם: ויאמר אליו תומא אדני לא ידענו אנה אתה הלך
 6 ואיכה נדע את־הדרך: ויאמר אליו ישוע אנכי הדרך והאמת
 7 והחיים ואיש לא־יבא אל־האב בלתי עלי־די: לו אתי
 ידעתם ידעתם גם את־אבי ומעתה ידעתם אתו וגם־ראיתם
 8 אתו: ויאמר אליו פילפוס אדני הראנו נא את־האב ורב
 9 לנו: ויאמר אליו ישוע הלא ימים רבים הייתי עמכם הטרם
 תדע אתי פילפוס הראה אתי ראה את־האב ולמה־זה תאמר
 הראנו

- 10 הראנו את־האב: הכי לא תאמין כי אני באב והאב כי
 הדברים אשר אני דבר אליכם לא־מלבי אני דבר כי
 11 האב השכן בי הוא פעל בי פעלותיו: האמינו לי כי־אני
 באב והאב בי ואס־לא האמינו לי בגלל הפעלות האלה:
 12 אמן אמן אני אמר לכם המאמין בי את־המעשים אשר
 אני עשה יעשה גם־הוא וגדלות מאלה יעשה כי אל־אבי
 13 אנכי הלך: וכל־אשר תשאלו בשמי אתו אעשה לבעבור
 14 יגדל כבוד האב בבנו: כל־דבר אשר תשאלו בשמי אני
 15, 16 אעשנו: אם־אהבתם אתי את־מצתי תשמרו: ואני אחלה
 פני האב ויתן לכם מליץ אחר אשר־ישכן אתכם עדי־עד:
 17 הלא הוא רוח האמת אשר העולם לא־יכל לקבלו באשר
 לא יראנו ולא ידענו ואתם ידעתם אתו כי הוא שכן אתכם
 18 ואף־היה יהיה בתוכם: ואני לא אעזובכם יתומים כי בא
 19 אבא אליכם: עוד מעט מזער והעולם לא יוסיף לראות אתי
 20 ואתם תראני כי־אני חי וכן גם־אתם תחיון: ביום ההוא תדעו
 21 כי־אני באבי ואתם בי ואני בכם: מי אשר מצותי אתו
 ושמר לעשותן זה הוא אשר יאהבני ואהבי אהוב לאבי ואני
 22 אהבהו ואליו אתודע: ויאמר אליו יהודה לא איש־קריות
 ואיכה אדני תקרינה כאלה כי תבא להתודע אלינו ולא
 23 לעולם: ויען ישוע ויאמר אליו איש כי יאהבני ישמר
 24 את־דברי ואבי יאהב אתו ואליו נבא ושכנו אתו: ואיש אשר
 לא יאהבני הוא לא ישמר את־דברי והדברים אשר שמעתם
 25 לא מלבי יצאו כי אס־מפי האב אשר שלחני: את־אלה
 26 דברתי אליכם בעוד שבתי עמכם: והמליץ הוא רוח הקדש
 אשר־ישלחהו האב בשמי ילמדכם את־כל ואז תזכרו כל
 27 אשר־הגדתי לכם: ועתה שלום אני מניח לכם את־שלומי
 אני נתן לכם לא כאשר יתן העולם אני נתן לכם אל־ירגז
 28 לבכם ואל־יחת: הלא שמעתם את אשר־אמרתי אליכם
 כי אלך מכם ועוד אשוב אליכם לו אהבתם אתי הייתם

שמחים באמרי לכם כִּי־הֵלַךְ אֲנִי אֱלֹהֵיכֶם כִּי הָאֵב גָּדוֹל
 29 מִמֶּנִּי: וְעַתָּה הִגַּדְתִּי לָכֶם הַדְּבָר טָרֵם כִּי לִבְעֹבֹר תֵּאֱמָרוּ
 30 אַחֲרַי בָּאוּ: וְאֲנִי לֹא־אוֹכֵל עוֹד לְהַרְבּוֹת אִמְרִים עִמָּכֶם מִפְּנֵי
 31 שְׂרֵי־הָעוֹלָם אֲשֶׁר יָבֵא וְהוּא אֵינְלֹ חֶלֶק בִּי כִּלְ־מֵאוֹמָה: רַק
 לִבְעֹבֹר יִדַע הָעוֹלָם כִּי אֲנִי אֶהֱבֶה אֶת־הָאֵב וְעָשָׂה אֲנִי כִּכֹּל
 אֲשֶׁר צִוִּי הָאֵב לָכֵן וְנִלְכַּה מִזֶּה:

טו, 2 אֲנִי הִגַּפְנָן גַּפְנָן אִמַּת וְאֲבֵי הַכְרָם: כִּלְ־זִמּוֹרָה מִמֶּנִּי אֲשֶׁר לֹא
 תַעֲשֶׂה עֲנֻבִים יִכְרַתְנָה וְאֲשֶׁר תַעֲשֶׂה עֲנֻבִים יִקִּימָנָה לְהַרְבּוֹת
 3 אֶת־פְּרִיָּה: וְאַתֶּם זִכִּים הֵנֶכֶם כִּי־עַל־פִּי דִבַּרְתִּי אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי
 4 אֵלֵיכֶם: הִיוּ דְבָקִים בִּי וְאֲנִי בְכֶם כִּי כֹאֲשֶׁר הִזְמַרְתִּי פְרִי
 5 בִלְ־תַעֲשֶׂה מֵאֵלֶיהָ אִם־לֹא דְבַקָּה בְּגַפְנָן כֵּן גַם־אַתֶּם אִם־לֹא
 6 תִּדְבַקוּן בִּי: אֲנִי הִגַּפְנָן וְאַתֶּם הִזְמַרְתֶּם הַדְּבַק בִּי וְאֲנִי בּוֹ הוּא
 7 יִשׁוּהָ רַב פְּרִי כִי בִלְעָדֵי לֹא תוֹכְלוּ עֲשׂוֹת מֵאוֹמָה: מִי אֲשֶׁר
 8 לֹא יִדְבַק בִּי יִשְׁלִיכֵהוּ כִנְצָר אֲשֶׁר יִיבֵשׁ וּמִקִּשְׁשׁ יִקִּשְׁשֵׁנוּ
 9 וְנִתְּנוּ לֵאשׁ וְהִיָּה לְבַעַר: אִם־בִּי אַתֶּם דְּבָקִים וְדִבַּרְתִּי שְׁמֵרִים
 10 בְכֶם תִּשְׁאָלוּ וְיַעֲשֶׂה לָכֶם כִּכֹּל־מִשְׁאֵלוֹת לְבְכֶם: בְּזֹאת
 11 יִגְדַּל כְּבוֹד אֲבֵי כִי־תַעֲשׂוּ רַב פְּרִי וְהִיִּיתֶם לִי לְתַלְמִידִים:
 12 כֹּאֲשֶׁר אֶהֱבֶה אֶתִּי הָאֵב כֵּן אֶהֱבֶתִּי אֶתְכֶם חֲסוּ בְּאַהֲבַתִּי
 13 תְּמִיד: אִם אֶת־מִצְוֹתַי תִּשְׁמְרוּ תִּחְסוּ בְּאַהֲבַתִּי תְּמִיד כֹּאֲשֶׁר
 14 גַם־אֲנִי מִצְוֹת אֲבֵי שְׁמַרְתִּי וְאַחֲסָה בְּאַהֲבַתִּי תְּמִיד: אֶת־
 15 הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה דִּבַּרְתִּי אֵלֵיכֶם לִבְעֹבֹר תִּהְיֶה שְׂמַחְתִּי
 16 עֵלֵיכֶם וְשְׂמַחְתְּכֶם תִּמְלֵא נַפְשְׁכֶם: וְזֹאת הִיא מִצְוֹתִי לְאַהֲבָה
 17 אִישׁ אֶת־אָחִיו כֹּאֲשֶׁר אֲנִי אֶהֱבֶתִּי אֶתְכֶם: אֵין לְאִישׁ אֶהֱבָה
 18 רַבָּה מֵאֲשֶׁר אִם יִתֵּן אֶת־נַפְשׁוֹ בַּעַד יְדִידוֹ: וְאַתֶּם יְדִידֵי הֵנֶכֶם
 19 רַק אִם־תַעֲשׂוּ אֶת אֲשֶׁר־אֲנִי מִצְוֶה אֶתְכֶם: לֹא עוֹד עֲבָדִים
 20 אֶקְרָא לָכֶם כִּי הָעֶבֶד אֵינְנִי יֹדַע אֶת־אֲשֶׁר אֲדַנִּי עָשָׂה אֶךְ
 21 לָכֶם קָרָאתִי יְדִידֵי כִי הוֹדַעְתִּי אֶתְכֶם כֹּל אֲשֶׁר שְׁמַעְתִּי מִפִּי
 22 אֲבִי: לֹא אַתֶּם בְּחַרְתֶּם בִּי רַק־אֲנִי בְּחַרְתִּי בְכֶם וְאֲנִי מִנִּיתִי
 23 אֶתְכֶם לְלֶכֶת וּלְעֲשׂוֹת פְּרִי וּפְרִיכֶם יַעֲמֵד לְעַד וְכֹל־דְּבַר
 אֲשֶׁר

17 אשר תשאלו מאת האב בשמי אתו יתן לכם: וזאת היא
 המצוה אשר אני מצוה אתכם כי איש את־רעהו תאהבון:
 18 אם־העולם ישנא אתכם הלא ידעתם כי אתי שנא לפניכם:
 19 לו הייתם מן־העולם העולם יאהב את אשר־לו אך יען כי־אין
 אתם מן־העולם ואני בחרתי בכם מן־העולם על־כן ישנא
 20 אתכם העולם: זכרו את־הדבר אשר אמרתי לכם העבד
 איננו גדול מאדניו אם־רדפו אתי גם־אתכם ורדפו אם־שמרו
 21 את־דברי גם את־דבריכם ישמרו: אבל כל־אלה יעשו לכם
 22 בעבור שמי כי אינם ידעים את־שלחי: לולי באתי והגדתי
 להם לא הושת עליהם חטא אבל עתה אין מענה בפיהם
 23, 24 על־חטאתם: השנא אתי הוא שנא גם־את־אבי: לולי
 עשיתי לפניהם המעשים אשר לא עשה איש אחר לא־הושת
 עליהם חטא אבל עתה ראו את־מעשי וישנאו גם־אתי וגם
 25 את־אבי: אך למלאת הדבר הכתוב בתורתם ושינאת חנם
 26 שנאוני: אך כאשר יבא המליץ אשר אשלחנו אליכם מאת
 האב הלא הוא רוח האמת היצא ממקור האב הוא יעד־לי:
 27 וגם־אתם תעידו לי כי הייתם עמדי מראש:
 28, 2 את־אלה דברתי אליכם למען לא תכשלו: הם יגדו אתכם
 מתוך הקהל ואף הגיע הזמן אשר כל־הרג אתכם יחשב
 3 בלבו כי קרבן הוא מקריב לאלהים: ואת־אלה יעשו לכם
 4 כי גם־את־אבי וגם־אתי לא ידעו: ואגיד לכם את־אלה
 למען תזכרו אתם בעתם כי אני המדבר אליכם ולא
 הקדמתי להגיד לכם כל־זה מראש בעבור כי הייתי עמכם:
 5 ועתה הנני הלך אל־שלחי ואין עוד איש מכם שאל אתי אנה
 6 אתה הלך: רק לבכם מלא עצב בדברי אליכם הדברים
 7 האלה: אולם אמת אגיד לכם כי טוב לכם אשר אלך
 כי אם־לא אלך לא־יבא המליץ אליכם וכי־אלך אשלחנו
 8 אליכם: והוא בבאו יוכח את־העולם על־דבר חטא צדקה
 9, 10 ומשפט: על־חטא על־אשר לא האמינו בי: על־צדקה
 על־כי

11 על־כי הלך אני אל־אבי ולא תראני עוד: ועל־משפט על־כי
 12 ירשיע את־שר העולם הזה בהשפטו: ועוד לי מלין רבות
 13 להודיעכם אך לא־תוכלו שאת אותן כיום: ורוח האמת
 14 בבאו ינחה אתכם אל־האמת כלה כי לא מלבו ידבר כי
 15 אם את־אשר ישמע ישמיע ויגיד את־האמתות לאחור: הוא
 16 יגדל כבודי כי יקח משלי והגיד לכם: כל אשר לאבי
 17 לי הוא על־כן אמרתי משלי יקח והגיד לכם: עוד כמעט
 18 רגע ולא תראני עוד ועוד כמעט רגע ותראני כי אני הלך
 19 אל־אבי: ויש מתלמידיו אשר נדברו אז איש אל־רעהו
 20 מה־זה אשר אמר אלינו עוד כמעט רגע ולא תראוני ועוד
 21 כמעט רגע ותראוני וכי אני הלך אל־האב: ויאמרו מה־זה
 22 כמעט רגע אשר אמר ואנחנו לא נדע מה הוא מדבר:
 23 וירא ישוע כי מבקשים הם לשאל את־פֿהו ויאמר אליהם
 24 התחקרון זה את־זה על כִּי־אמרתי עוד כמעט רגע ולא
 25 תראני ועוד כמעט רגע ותראני: אמן אמן אני אמר לכם
 26 כי אתם תבכו ותילילו ובני העולם יגילו אתם תתאבלו
 27 אך אבלכם יהפך לששון: אשה תחיל בחבליה כי באה
 28 עתה ואחרי אשר המליטה את־הולד לא־תזכר עוד חבלה
 29 משמחתה כִּי־איש נולד בעולם: וגם־אתם מלאים יגון כיום
 30 אך עוד אשוב אראה אתכם וישש לכם ושמחתכם לא־יקח
 31 מכם גבר: וביום ההוא לא תשאלו לי כל־שאלה אמן אמן
 32 אני אמר לכם אם תבקשו דבר מאת האב יתן לכם בשמי:
 33 עד־עתה לא־בקשתם דבר בשמי בקשו ותקחו ונפשכם
 34 תמלא שמחה: את־אלה במשלים דברתי אליכם אך הגיע
 35 המועד ולא אדבר אליכם עוד במשלים כי אם־במלים
 36 בררות אגדכם על־דבר האב: ביום ההוא משאלותיכם
 37 בשמי תשאלו ואינני אמר לכם כי אני אעתיר בעדכם
 38 אל־האב: כִּי־האב גם־הוא אהב אתכם עקב אשר אהבתם
 39 אתי ותאמינו כִּי־מאת האב יצאתי: יצאתי מאת האב ובאתי
 40 בעולם

בעולם ועתה אשוב אעזב את־העולם ואלך־לי אל־האב:
 29 ויאמרו תלמידיו הנך מדבר עתה במלים כררות ולא תביע
 30 משל: עתה ידענו כי־אתה ידע כל ואין מחסר לך אשר
 31 ישאלך איש בזאת נאמין כי מאת אלהים יצאת: ויען אתם
 32 ישוע הכי תאמינו עתה: הנה הזמן בא וכבר הגיע כִּי־תפוצו
 איש איש לביתו ואתי תעזבו לבדי אך אינני לבדי כי אבי
 33 עמדי: ואני בדברים האלה באתי להגיד לכם כי כי שלום
 יהיה־לכם בעולם צרה תבואתכם אך־התאזרו עז אני נצחתי
 את־העולם:

את־אלה דבר ישוע וישא עיניו למרום ויאמר אבי גדל כבוד יז
 בנך כי בא מועד ובנך יגדל כבודך: כאשר אתה תמשילהו
 2 בכל־בשר לתת חיי עולם לכל אשר־נתתה לו: ומה חיי
 3 עולם אשר ידעו אתך כי אתה לבדך אל־אמת ואת־ישוע
 המשיח אשר שלחת: את־כבודך גדלתי בארץ כליתי
 4 את־המלאכה אשר נתתה לי לעשתה: ועתה כבדני־נא
 5 עמך אבי בכבוד אשר היה־לי עמך טרם נעשו שמים וארץ:
 6 הודעתי את־שמך לאנשים אשר אתם נתתה־לי מן־העולם
 7 לך היו ואתה נתתם לי והם אמרתך ינצרו: ידעים הם כיום
 8 כי־כלם אשר נתתה לי מאתך המה: כי שמתי לפניהם
 את־הדברים אשר שמת בפי והם שמעו ויכירו באמת כי
 9 מאתך יצאתי ויאמינו כי אתה שלחתני: ואני בעדם מפגיע
 לא בעד העולם אפגע בך כי אם־בעד אלה אשר נתתה לי
 10 כי־לך המה: וכל־שלי שלך ושליך שלי אשר בם אתפאר:
 11 לא אגור עוד בארץ והם גרים בארץ ואני בא אליך אבי
 קדשי שמר בשמך את־אלה אשר נתתה לי למען יהיו אחד
 12 כמנו: בהיותי עמהם בעולם שמרתי אתם בשמך כל אשר
 נתתה לי שמרתי ולא־אבד אחד מהם זולתי כן־האבדון
 13 למלאת דבר־הכתוב: ועתה הנני בא אליך והדברים האלה
 14 דברתי בארץ למלאת נפשם שמחתי: אני נתתי להם
 דברך והעולם שנא אתם יען כי לא מן־העולם הם כאשר

15 גִּם־אֲנִי לֹא מִן־הָעוֹלָם אֲנִי: וְאֲנִי אֵינְנִי מִפְּגִיעַ בְּעֵדָם כִּי
 16 תִּקְחֶם מִן־הָעוֹלָם רֶק כִּי אִסְרִיתֶם מִן־הָרֶעַ: לֹא מִן־הָעוֹלָם
 17 הֵם כְּאֲשֶׁר גִּם־אֲנִי לֹא מִן־הָעוֹלָם אֲנִי: קִדַּשׁ אֶתֶם בְּאִמְתָּךְ
 18 דְּבַרְךָ אֱמֶת: כְּאֲשֶׁר אֵתָּה שְׁלַחְתָּנִי בָּעוֹלָם בֶּן אֲנִי שְׁלַחְתִּים
 19 בָּעוֹלָם: וּבְעֵדָם הִקְדַּשְׁתִּי אֶת־נַפְשִׁי וְכֵן גִּם־הֵם אֶת־נַפְשָׁם
 20 בְּאֱמֶת יִקְדִּישׁוּ: אוֹלָם לֹא בְּעַד־אֱלֹה לְבָדָם אֲנִי מֵעַתִּיר לָךְ
 21 כִּי אִסְרִיתֶם־בְּעַד אֱלֹה אֲשֶׁר יֵאֱמִינוּ בִּי עַל־פִּי דְבָרָם: לְמַעַן
 22 יְהִיו כֻּלָּם לְאֶחָד כְּאֲשֶׁר אֵתָּה אָבִי בִּי וְאֲנִי בְּךָ כֵּן יְהִיו גִּם־הֵם
 23 בְּנֵי לְבַעֲבוֹר יֵאֱמִין הָעוֹלָם כִּי אֵתָּה שְׁלַחְתָּנִי: וְאֲנִי נִתְתִּי
 24 לָהֶם אֶת־הַכְּבוֹד אֲשֶׁר נִתְתָּה לִּי לְבַעֲבוֹר יְהִיו לְאֶחָד כְּאֲשֶׁר
 25 גַּם אֲנַחְנוּ אֶחָד: אֲנִי בָהֶם וְאַתָּה בִּי לְמַעַן יְהִיו תְּמִים בְּאֶחָד
 26 וּלְמַעַן יֵדַע הָעוֹלָם כִּי אֵתָּה שְׁלַחְתָּנִי וְכִי אֶהְבַּת אֶתֶם כְּאֲשֶׁר
 27 אֶהְבַּתִּנִּי: וְאֲנִי הִפְצַתִּי אָבִי כִּי אֱלֹה אֲשֶׁר נִתְתָּה לִּי יְהִיו עִמִּי
 28 גִּם־הֵם כְּאֲשֶׁר אֱהִיָּה לְמַעַן יֵרְאוּ אֶת־כְּבוֹדִי אֲשֶׁר נִתְתָּה לִּי
 29 כִּי אֶהְבַּת אֶתִּי טָרֵם הוֹסֵד אֶרֶץ: אָבִי הַצַּדִּיק הֵן הָעוֹלָם אֵינְנוּ
 30 יֹדְעִים אֶתְךָ וְאֲנִי יֹדְעֶיךָ וְאֱלֹה יֹדְעִים כִּי אֵתָּה שְׁלַחְתָּנִי: הוֹדַעְתִּי
 31 לָהֶם אֶת־שִׁמְךָ וְכֵן אוֹסִיף לְהוֹדִיעַם לְמַעַן תִּהְיֶה־בָּם הָאֶהְבָּה
 32 אֲשֶׁר אֶהְבַּתִּנִּי וְגִם־אֲנִי אֱהִיָּה בְּתוֹכָם:

יח וַיְכַל יֵשׁוּעַ לְדַבֵּר אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּצֵא עִמָּתְלַמִּידָיו
 1 אֶל־עֵבֶר לְנַחַל קֶדְרוֹן וַיָּבֵא לִגְן אֲשֶׁר שֵׁם הוּא וּתְלַמִּידָיו:
 2 וַיְהוּדָה הַמַּסְגִּיר יֹדַע אֶת־הַמָּקוֹם הַהוּא כִּי יֵשׁוּעַ וּתְלַמִּידָיו
 3 פְּעָמִים רַבּוֹת נִוְעְדוּ שָׁם: וַיִּקַּח יְהוּדָה אֶת־הַגִּדּוֹד וְאֶת־
 4 הַמְּשֵׁרֵתִים אֲשֶׁר לְרֵאשֵׁי הַכַּהֲנִים וְהַפְּרוּשִׁים וַיָּבֵא שָׁם בְּנֵרוֹת
 5 וּלְפִידִים וְכֻלֵּי־נֶשֶׁק: וַיֵּשׁוּעַ יֹדַע אֶת כָּל־אֲשֶׁר יָבֵאנוּ וַיֵּצֵא
 6 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם אֶת־מִי תִּבְקֶשׁוּן: וַיַּעֲנוּ אֶתּוֹ אֶת־יֵשׁוּעַ הַנְּצָרִי
 7 וַיֹּאמֶר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲנִי הוּא וַיְהוּדָה הַמַּסְגִּיר עִמָּד אֶצְלָם:
 8 וַיְהִי כְּאֲשֶׁר אָמַר אֲלֵיהֶם יֵשׁוּעַ אֲנִי הוּא וַיִּסְגּוּ אַחֲרָיו וַיִּפְּלוּ
 9 אֶרְצָה: וַיִּוֹסֵף וַיִּשְׁאַל אֶתֶם אֶת־מִי תִּבְקֶשׁוּ וַיֹּאמְרוּ אֶת־יֵשׁוּעַ
 10 הַנְּצָרִי: וַיַּעַן יֵשׁוּעַ הַלֹּא אָמַרְתִּי לָכֶם כִּי אֲנִי הוּא עַל־כֵּן

9 אִם־אֵתִי תִבְקְשׁוּ הַנִּיחוּ לֵאלֹהֵי וַיִּלְכוּ: לְהַקִּים הַדְּבָר אֲשֶׁר
 10 אָמַר מֵאלֹהֵי אֲשֶׁר נָתַתָּה לִי לֹא־אֲבֹד לִי אֶף־אֶחָד: וַחֲרַב
 הִיְתָה בְיָדִי שִׁמְעוֹן פְּטְרוֹס וַיִּשְׁלַף אֶתְּךָ וַיֵּךְ אֶת־עַבְדְּךָ הַכֹּהֵן
 11 הַגָּדוֹל וַיִּקְצֹץ אֶת־אֲזָנוֹ הַיְמָנִית וְשֵׁם הָעַבְדְּךָ מִלְכוּס: וַיֹּאמֶר
 יֵשׁוּעַ אֶל־פְּטְרוֹס חֲשֹׁב חֲרַבְךָ אֶל־גְּדִנְתָהּ הָאֵם אֶת־כּוּס אֲשֶׁר
 12 נָתַן־לִי אָבִי אֲנִי לֹא־אֶשְׁתַּנֶּה: וְהַגְדוּד וְשֵׁר הָאֵלֶּף וּמִשְׁרָתִי
 13 הַיְהוּדִים תִּפְשׂוּ אִם אֶת־יֵשׁוּעַ וַיֹּאסְרֵהוּ: וַיִּלְיָכְהוּ בְרֵאשׁוֹנָה
 אֶל־חֲנָן כִּי הוּא הָיָה חֲתָן קִיפָא הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל בְּשָׁנָה הַהִיא:
 14 הוּא קִיפָא אֲשֶׁר בַּעֲצָתוֹ לַיהוּדִים הִגִּיד כִּי טוֹב אֲשֶׁר יֵאָבֵד
 15 אִישׁ־אֶחָד בַּעַד כָּל־הָעָם: וּשְׁמַעוֹן פְּטְרוֹס וּתְלֵמִיד אֶחָד הִלְכוּ
 אַחֲרָיו יֵשׁוּעַ וְהַתְּלֵמִיד הַהוּא נֹדֵעַ הָיָה לַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיָּבֵא עִם־
 16 יֵשׁוּעַ לַחֲצַר הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל: וּפְטְרוֹס עָמַד מִחוּץ לַשַּׁעַר וַיֵּצֵא
 הַתְּלֵמִיד הָאֶחָד הַנֹּדֵעַ לַכֹּהֵן הַגָּדוֹל וַיְדַבֵּר אֶל־הַשַּׁעֲרָת וַיָּבֵא
 17 אֶת־פְּטְרוֹס הַבֵּיתָה: וַתֹּאמֶר הָאֵמָה הַשַּׁעֲרָת אֶל־פְּטְרוֹס
 18 הֲלֹא גַם־אַתָּה מֵתְלֵמִידֵי הָאִישׁ הַזֶּה וַיֹּאמֶר לֹא אֲנִי: וְשֵׁם
 עָמְדוֹ הָעַבְדִּים וְהַמִּשְׁרָתִים וַיִּבְעֲרוּ גַחְלִים לְהַתְחַמֵּם מִפְּנֵי
 19 הַקֶּר וַיַּעֲמֵד גַּם־פְּטְרוֹס עִמָּהֶם וַיִּתְחַמֵּם: וַיִּשְׁאַל הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
 20 אֶת־יֵשׁוּעַ עַל־תְּלֵמִידָיו וְעַל־תּוֹרָתוֹ: וַיַּעַן אֶתּוֹ יֵשׁוּעַ אֲנִכִי
 לַעַיִן הַשֶּׁמֶשׁ דְּבַרְתִּי אֶל־הָעוֹלָם וְתִמִּיד לְמַדְתִּי בְּבֵית־הַכֹּנֶסֶת
 וּבְבֵית הַמִּקְדָּשׁ אֲשֶׁר שָׁם כָּל־הַיְהוּדִים נִקְהָלִים וְלֹא־דְבַרְתִּי
 21 דְּבַר בְּסֵתֶר: וְלִמָּה־זֶה תִּשְׁאַלְנִי שְׁאֵל־נָא אֶת־הָאֲנָשִׁים אֲשֶׁר
 22 שָׁמְעוּ דְבַרֵי הַנֶּם יָדְעִים אֶת־אֲשֶׁר הוֹרִיתִי: וַיְהִי כַּדְּבַרוּ
 אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֵּךְ אֶחָד הַמִּשְׁרָתִים הָעָמֵד שָׁם אֶת־יֵשׁוּעַ
 23 עַל־הַלְחִי וַיֹּאמֶר הַכּוֹזָאֵת תַּעֲנֵה אֶת־הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל: וַיַּעַן
 אֶתּוֹ יֵשׁוּעַ אִם־רַעַה דְּבַרְתִּי עָנָה כִּי אֶת־הַרְעָה וְאִם־נִכְוֵנָה
 24 עַל־מָה הַכִּיתִנִּי: וְחֲנָן שָׁלַח אֶתּוֹ אֲסוּר אֶל־קִיפָא הַכֹּהֵן
 25 הַגָּדוֹל: וּשְׁמַעוֹן פְּטְרוֹס עָמַד וּמִתְחַמֵּם וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו הֲלֹא
 26 גַם־אַתָּה מֵתְלֵמִידָיו וַיִּכְחַשׁ וַיֹּאמֶר לֹא אֲנִי: וְאֶחָד מֵעַבְדֵי
 הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל מֹדַע לָאִישׁ הַהוּא אֲשֶׁר קָצַץ פְּטְרוֹס אֶת־אֲזָנוֹ

27 אמר אליו הלא אני ראיתך עמו בגן: ויוסף פטרום ויכחש
 28 וברגע זה קרא התרנגול: ויוליכו את־ישוע מבית קופא
 אל־בית המשפט כעלות הבקר והם לא באו לתוך בית
 29 המשפט לבלתי יטמאו ולא יוכלו לאכל את־הפסח: ויצא
 פילטוס אליהם ויאמר מה־שיטנה תביאו על־האיש הזה:
 30 ויענו ויאמרו אליו לולא היה זה פעל־און לא הסגרנו אתו
 31 בידך: ויאמר אליהם פילטוס קחו אתו אתם ושיפטהו
 על־פי תורתכם ויאמרו אליו היהודים אין־לנו כח להמית
 32 נפש אדם: למלאת דבר ישוע אשר הגיד מה־יהיה מותו
 33 אשר יומת: וישב פילטוס אל־בית המשפט ויקרא אל־ישוע
 34 ויאמר אליו האתה הוא מלך היהודים: ויען ישוע המלכך
 35 אתה דבר בן או בן הגידו־לך עלי אחרים: ויען פילטוס
 הכי יהודי אנכי הן עמך וראשי הכהנים הסגורוך בידי מה
 36 עשתה: ויען ישוע מלכותי איננה מן־העולם הזה אלו מן־
 העולם הזה היתה מלכותי משרתי ילחמו לי לבלתי אנתן
 37 בידי היהודים אך עתה מלכותי איננה מפה: ויאמר אליו
 פילטוס אם־כן מלך אתה ויען ישוע אתה אמרת כי־מלך
 אני לזאת נולדתי ולזאת באתי בעולם להעיד על־האמת
 38 מי אשר לאמת ישמע את־קולי: ויאמר אליו פילטוס מה
 היא האמת ואחרי דברו כזאת שב אל־היהודים ויאמר
 39 אליהם אני לא־מצאתי בו עון: והנה זה החק מאז לשלח
 לכם בפסח אחד מהאסירים לחפשי ועתה אם־טוב בעיניכם
 40 אשלח לכם את־מלך היהודים: ויוסיפו ויצעקו לאמר לא
 את־זה כי אם את־בר־אבא ובר־אבא היה שוודד:

2 יט אז יקח פילטוס את־ישוע וייסר אתו בשוטים: ואנשי הצבא
 שרגו כתר קוצים וישימו על־ראשו וילבישהו מעיל ארגמן:
 3, 4 ויגשו אליו ויקראו יחי מלך היהודים ויכהו על־הלחי: וישב
 פילטוס ויצא החוצה ויאמר אליהם הנה אוציאנו לפניכם
 5 לבעבור תדעו כי לא־מצאתי בו עון: ויצא ישוע החוצה

נשא כתר הקוצים ומעיל הארגמן עליו ויאמר אליהם
 פילטוס הנה הגבר: וראשי הכהנים והמשרתים כראותם
 6 אתו צעקו לאמר הצלב הצלב אתו ויאמר אליהם פילטוס
 קחו אתם והצליבוהו כי אני לא־מצאתי בו עון: ויענו
 7 אתו היהודים הנה יש־לנו תורה ולפי תורתנו משפ־טמות
 לו כי־מתאמר לאמר בן־האלהים הוא: כשמע פילטוס
 8 את־הדבר הזה ויירא יתר מאד: וישב ויבא אל־בית
 המשפט ויאמר אל־ישוע אי מזה אתה וישוע לא־ענה אתו
 מאומה: ויאמר אליו פילטוס האלי לא תדבר הלא תדע
 10 כי ידי רב־לי לשלחך ורב־לי לצלבך: ויען אתו ישוע
 אין־לך כח עלי לולא נתן־לך מעל על־כן עון מסגירי בידך
 11 גדול מעונך: ועל־זאת בקש פילטוס לשלחו והיהודים צעקו
 ואמרו אס־תשלח את־האיש הזה אינך אהב את־הקיסר כי
 12 המתקומם להיות למלך הוא מתקומם על־הקיסר: כשמע
 פילטוס את־הדברים האלה הוציא את־ישוע החוצה וישב
 על־כסא המשפט במקום הנקרא מרצפת אבנים ובעברית
 14 גבתא: ויאמר אל־היהודים בערב הפסח ההוא כשעה
 הששית הנה מלככם: ויצעקו היצא היצא אתו צלב
 15 אתו ויאמר אליהם פילטוס הצלב אצלב את־מלככם ויענו
 ראשי הכהנים אין־לנו מלך כי אס־הקיסר: אז נתנו בידם
 16 לצלב אתו ויקחו את־ישוע ויוליכוהו: ושיאו אתו את־עץ
 17 צלבו ויביאהו אל־המקום הנקרא מקום הגלגלת ובעברית
 גלגלתא: ויצלבו אתו שם ושני אנשים אחרים עמו מעבר
 18 מזה ומזה וישוע בין שניהם: ויכתב פילטוס כתבת על־לוח
 19 וישימהו על־הצלב ישוע הנצרי מלך היהודים: ויהודים
 20 רבים קראו את־הכתבת כי המקום אשר נצלב־שם ישוע
 קרוב לעיר והכתבת כתובה עברית רומית ויונית: ויאמרו
 21 ראשי כהני היהודים אל־פילטוס אל־תכתב מלך היהודים
 22 רק כי אמר אני מלך היהודים: ויען פילטוס את־אשר
 כתבתי

23 כתבתי כתבתי: ויהי כאשר צלבו אנשי הצבא את־ישוע
 ויקחו את־בגדיו ויחלקום ארבעה רבע לאיש איש וגם
 את־כתנתו והכתנת לא היתה תפורה כי אס־מעשה ארג
 24 משפה עד־השפה: ויאמרו איש אל־רעהו לא נקרעה אתה
 אך נפילה עליה גורל למי תהיה להקים דבר הכתוב
 יחלקו בגדי להם ועל־לבושי יפילו גורל ויעשו־כן אנשי
 25 הצבא: ועל־יד צלב ישוע עמדו אמו ואחות אמו ומרים אשת
 26 קלופס ומרים המגדלית: וירא ישוע את־אמו ואת־תלמידו
 אשר אהב עמדים אצלו ויאמר אל־אמו אשה ראי זה בנך:
 27 ואחר אמר אל־תלמידו ראה זאת אמך ויאספה התלמיד
 28 אל־ביתו מהיום ההוא ומעלה: וישוע בדעתו אחרי־כן כי
 29 נשלם כל־דבר אך למלאת את־הכתוב אמר צמאתי: ושם
 עמד כלי מלא חמץ ויטבלו ספוג בחמץ וישימו על־ראש
 30 אזוב ויגיעוהו אל־פיו: ויטעם ישוע מן־החמץ ויאמר נשלם
 31 ויש את־זראשו ויפקד את־רוחו: והיהודים חשו לבלתי
 השאר את־הפגרים על־העץ ביום השבת כי־ערב שבת
 32 היה והשבת ההוא גדול הוא על־כן שאלו מפלטום לשבר
 את־שוקיהם כי ימותו ולהורידם מן־העץ: ויבאו אנשי הצבא
 33 וישברו את־שוקי האחד ואת־שוקי השני אשר נצלבו עמו:
 34 ויבאו אל־ישוע ויראו כי־כבר מת ולא שברו את־שוקיו:
 35 אך אחד מאנשי הצבא דקרו בחנית בצדו ויצא דם ומים:
 36 והמעיד על־זה ראה את־הדבר ועדותו נאמנה והוא ידע כי
 37 אמת יהגה חכו לבעבור תאמינו גם־אתם: וכל־זה היה
 38 לקים את־הכתוב ועצם לא־תשברו בו: ועוד כתוב לאמר
 39 והבטו אליו את אשר־דקרו: ויהי אחר הדברים האלה יוסף
 מן־הרמתיים הוא אשר היה תלמיד ישוע בסתר מיראתו
 את־היהודים וישאל מאת פילטוס לתת־לו לשאת את־גופת
 ישוע: ויתן־לו פילטוס רשיון ויבא וישא את־גופת ישוע
 ונקדימון אשר לפניו בא אל־ישוע כלילה בא גס־הוא

40 והביא סמים כלולים מרזאיהלות כמאה ליטרין: ויקחו
 את־גופת ישוע ויעטוה בתכריכים אשר מלאו בשמים כדרך
 41 קבורת היהודים: ובמקום אשר נצלב־שם היה גן ובו קבר
 42 חדש אשר עוד לא־נקבר בו איש: ובהיות היום ערב שבת
 ליהודים והקבר קרוב קברו בו את־ישוע:
 ויהי באחד בשבת ותבא מרים המגדלית לפנות בקר כ
 בחשכה אל־הקבר ותרא את־האבן מגוללה מעל־הקבר:
 2 ותרץ ותבא אל־שמעון פטרוס ואל־התלמיד האחר אשר
 אהב אתו ישוע ותאמר אליהם הנה נשאו את־אדנינו מן־
 3 הקבר ואנחנו לא נדע אנה שמו אתו: ויצא פטרוס והתלמיד
 4 האחר וילכו אל־הקבר: ושניהם רצו יחדו וימהר התלמיד
 האחר לרוץ ויעבר את־פטרוס ויבא ראשון אל־הקבר:
 5 וישח וישקף אל־תוכו וירא את־התכריכים מנחים לבדם
 6 ולא ירד פנימה: וגם־שמעון פטרוס בא אחריו וירד
 7 אל־הקבר וירא את־התכריכים מנחים לבדם: והמטפחת
 אשר היתה על־ראשו איננה עם־התכריכים כי אם־צנופה
 8 לבדה במקום אחר: וירד שם גם־התלמיד האחר אשר־בא
 9 ראשון אל־הקבר וירא ויאמן: כי עד־עתה לא־הבינו עוד
 10 את־הכתובים כי נכון לו לקום מן־המתים: וישבו התלמידים
 11 וילכו אל־ביתם: ומרים עמדה מחוץ לקבר ותבך ויהי
 12 בבכותה ותשח ותשקף אל־תוך הקבר: ותרא שני מלאכים
 עטים לבנים וישיבים במקום אשר שמו את־גופת ישוע אחד
 13 מראשתיו ואחד מרגלתיו: ויאמרו אליה אשה למה תבכי
 14 אליהם כי נשאו את־אדני מזה ולא ארע אנה שמהו: עוד
 היא מדברת כזאת ותפן מאחריה ותרא את־ישוע עמד ולא
 15 ידעה כי הוא ישוע: ויאמר אליה ישוע אשה למה תבכי את־
 מי תבקשי והוא חשבה כי־נשר הגן הוא ותאר אליו אדני
 אם־אתה נשאת אתו מזה הגידה־נא לי איפא שמת אתו ואני
 16 אלך ואשאנו: ויאמר אליה ישוע מרים ותפן ותאמר אליו
 עברית

17 עברית רבוני אשר יאמר רבי: ויאמר אליה ישוע אל־תגעי
 18 בי כי עוד לא עליתי אל־האב אך לבי אל־אחי ואמרי אליהם
 19 הנני עלה אל־אבי ואביכם אל־אלהי ואלהיכם: ותבא מרים
 20 המגדלית ותגד לתלמידים כי־ראתה את־האדון וכי כזאת
 21 דבר אליה: ויהי בערב בשבת ההוא כאשר נסגרו דלתות
 22 הבית אשר נקבצו שם התלמידים מיראתם את־היהודים
 23 ויבא ישוע ויעמד בתוכם ויאמר אליהם שלום עליכם: ואחרי
 24 דברו כזאת הראם את־ידיו ואת־צדו וישמחו התלמידים
 25 בראותם את־האדון: ויוסף ישוע ויאמר אליהם שלום לכם
 26 כאשר שלח אתי האב כן הנני שלח אתכם: ואחרי דברו
 27 כזאת ויפח בהם ויאמר אליהם קחו לכם את־רוח הקדש:
 28 איש איש אשר תסלחו לו את־חטאיו ונסלח לו ואם תשיתום
 29 עליו עליו יהיו: ותומא הנקרא די־דומוס אחד משנים העשר
 30 לא־היה עמם בבא ישוע: ויאמרו אליו יתר התלמידים
 31 ראינו את־האדון ויאמר אליהם אם־לא אראה את־מדקרות
 המסמרים בידיו ולא אתקע את־אצבעי בנקבי המסמרים
 האלה ובידי לא אגע בצדו לא אאמינה: ומקצה שמנת ימים
 נקהלו התלמידים בבית פנימה עוד הפעם ותומא עמם
 ויבא ישוע כאשר סגרו הדלתות ויעמד בתוכם ויאמר שלום
 27 עליכם: ואחר אמר אל־תומא הושט את־אצבעך הנה וראה
 את־ידי והושט את־ידך ומשני בצדי ואל־תהי חסר אמונה
 28 כי אם־האמן תאמין: ויען תומא ויאמר אליו אדני ואלהי:
 29 ויאמר אליו ישוע יען אשר ראיתני האמנת תומא אשרי אלה
 30 המאמינים וראו לא ראו: וגם־מופתים אחרים רבים עשה
 31 ישוע לעיני תלמידיו אשר לא־נכתבו בספר הזה: אך־אלה
 נכתבו לבעבור תאמינו כי ישוע הוא המשיח בן־האלהים
 ולבעבור יהיו לכם חיים עקב אמונתכם בשמו:
 כא ויהי אחרי־כן ויוסף ישוע להראות אל־תלמידיו על־ים
 2 טבריה וכה נראה אליהם: כאשר ישבו יחדו שמעון פטרוס

ותומא הנקרא דידומוס ונתנאל מקנה אשר בגליל ובני
 זבדי ושנים אחרים מתלמידיו: ויאמר אליהם שמעון פטרוס
 הנני הלך לדיג ויאמרו אליו עמך נלך גם־אנחנו ויצאו מיד
 וירדו אל־האניה ולא לכוו מאומה כלילה הוא: הבקר
 אור והנה ישוע עמד על־שפת הים והתלמידים לא ידעו
 כי ישוע הוא: ויאמר אליהם ישוע בני היש־לכם דבר
 לאכל ויענו וימרו אין: ויאמר אליהם פרשו את־המכמרת
 מימין לאניה ומצאתם ויפרשו ולא־יכלו עוד למשכה מרב
 הדגים: והתלמיד ההוא אשר ישוע אהבו אמר אל־פטרוס
 האדון הוא וכשמע שמעון פטרוס כי הוא האדון ויעט
 את־מעילו כי ערם היה ויתנפל אל־הים: ויתר התלמידים
 באו באניתם כי לא הרחיקו מן־היבשה כי אם־כמאתים
 אמה וימשכו את־המכמרת עם־הדגים: ויצאו אל־היבשה
 ויראו גחלי־אש ערוכים שם ודג עליהם וכבר לחם: ויאמר
 אליהם ישוע הביאו הלם מן־הדגים אשר לכדתם עתה:
 ויעל שמעון פטרוס וימשך את־המכמרת אל־היבשה והיא
 מלאה דגים גדולים מאה וחמישים ושלשה ובכל־זאת לא
 נקרעה המכמרת מרב הדגים: ויאמר אליהם ישוע באו
 אכלו ארחת הבקר ואין גם־אחד בתלמידים אשר מלאו לבו
 לשאל מי אתה כי ידעו אשר הוא האדון: ויבא ישוע ויקח
 את־הלחם ויתן להם וגם את־הדגה: וזאת הפעם השלישית
 אשר־נראה ישוע אל־תלמידיו אחרי קומו מן־המתים: ויהי
 אחרי ארחתם ויאמר ישוע אל־שמעון פטרוס שמעון בר־
 יונה האהב אתה אתי יתר מאלה ויאמר אליו הן אדני אתה
 ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו נהל את־עלותי: ויאמר אליו
 פעם שנית שמעון בר־יונה האהב אתה אתי ויאמר אליו הן
 אדני אתה ידעת כי אהבתיך ויאמר אליו נחה את־צאני:
 ויאמר אליו פעם שלישית שמעון בר־יונה האהב אתה אתי
 ויתעצב פטרוס אל־לבו כי אמר אליו פעם שלישית האהב
 אתה אתי ויאמר אליו אדני אתה אל־כל ידעת אתה ידעת כי
 אהבתיך

18 אהבתיך ויאמר אליו ישוע רעה את־צאני: אמן אמן אני אמר
 לך בעוד נער היית בידך חגרת את־מתניך ותלך אל־אשר
 חפצת וכי תזקן תפרש כפיך ואחר יחגרך ונשאך אל־אשר
 19 לא תחפץ: ואולם כזאת הוא דבר ברמזו לו באיזה מות הוא
 ימות אשר יגדל בו כבוד אלהים ואחרי דברו כזאת אמר
 20 אליו לך אחרי: ויפן פטרוס וירא את־התלמיד אשר ישוע
 אהבו הלך אחריהם והוא אשר נפל על־צוארו במשתה
 21 הערב ואמר אדני מי הוא־זה אשר יסגירך: ויהי בראות אתו
 22 פטרוס ויאמר אל־ישוע אדני וזה מה אחריתו: ויאמר אליו
 ישוע אם־חפצתי כי ישאר עד־אשר אבא אך מה־לך לך
 23 אחרי: על־כן יצא הדבר הזה בין האחים כי התלמיד ההוא
 לא ימות וישוע לא אמר־לו כי לא־ימות רק אמר אם־חפצתי
 24 כי־ישאר עד־אשר אבא אך מה־לך: זה הוא התלמיד הנתן
 את־עדותו לאלה והוא אשר כתב כל־אלה וידענו כי עדותו
 25 נאמנה: ועוד יש מעשים רבים אחרים אשר עשה ישוע אך
 אם־יכתבו כלם אחד אחר אחד יחשב לבבי כי לא תכיל
 כל־העולם את־הספרים אשר יכתבון אמן:

מפעלות השליחים

הנה הספר הראשון תאופילוס כתבתי בו כל־אשר עשה א
ישוע וכל־אשר הורה מיום החלו: עד־היום אשר נעלה
מאתנו אחרי תתו את־מצותיו ברוח הקדש אל־שליחיו
אשר־בחר בהם: ואשר אחרי ענותו התיצב עליהם חי
באתות רבים בהגלות נגלות אליהם ארבעים יום וידבר
על־מלכות האלהים: וכאשר סעד עמהם יחדו צוה אתם
לאמר לא־תצאו מירושלים כי אס־תוחילו אל־דבר האב
אשר שמעתם מפי: כי יוחנן טבל במים ואתם תטבלו ברוח
הקדש בעוד לא־כביר אחרי הימים האלה: ויהי בהתאספם
יחד וישאלהו לאמר אדנינו התשיב בעת הזאת את־המלכות
לישראל: ויאמר אליהם לא לכם לדעת את־העתים ואת־
המועדים אשר יעד האב בממשלתו: אבל תתאזרו עז
כנח עליכם רוח הקדש והייתם עדי בירושלים ובכל־יהודה
ובשמרון ועד־קצה הארץ: ככלתו לדבר את־הדברים
האלה נעלה מהם ועיניהם ראות וישאהו ענן מגד עיניהם:
ויביטו אחריו בעלתו השמימה והנה שני אנשים לבשי
לבן נצבים עליהם ואמרו: אנשי הגליל למה־זה אתם
עמדים ומביטים השמימה ישוע זה אשר לקח מעליכם ויעל
למרום כן יבא כאשר ראיתם אתו עלה למרום: ויפנו וילכו
ירושלימה מן־ההר הנקרא הר־הזיתים הקרוב לירושלים
בדרך תחום שבת: ויבאו ויעלו אל־העליה אשר גרו
שם פטרוס ויוחנן ויעקב ואנדרי פילפוס ותומא בר־תלמי
ומתתיהו יעקב בן־חלפי ושמעון הקנאי ויהודה בן־יעקב:
כל־אלה שקדו יחדו על־התפלה ובתחנונים בלב אחד עם־
הנשים עם־מרים אם ישוע ועם־אחיו: בימים ההם ופטרוס
קם בתוך האחים הנקהלים אשר היה מספרם כמאה
ועשרים

16 ועשרים ויאמר: אנשים אחים נכון היה כי יקום דבר הכתוב
 אשר רוח הקדש דבר מקדם בפי דוד על־יהודה אשר היה
 17 למנהל ללכדי ישוע: כי־נמנה אתנו והעבדה הזאת נפלה לו
 18 בגורלו: והנה הוא קנה־לו שדה בשכר פשעו ויפל מלא
 19 קומתו ארצה ויבקע בתוך וכל־מעיו נשפכו: והדבר נודע
 לכל־ישיבי ירושלים כי לבעבור זאת נקרא השדה ההוא
 20 בשפתם חקל־דמא כי הוא שדה דמים: כי־כתוב בספר
 התהלים תהי־טירתו נשמה ואל־יהי בה ישב ועוד ופקדתו
 21 יקח אחר: ועל־כן נכון לנו כי מן־האנשים האלה אשר
 הלכו אתנו בל־ימי היות ישוע אדנינו יוצא ובא לפנינו:
 22 החל מטבילת יוחנן עד־היום אשר לקח ממנו אשר אחד
 23 מהם יהיה עמנו לעד על־תקומתו: ויעמידו שנים את־יוסף
 24 הנקרא בר־שבא ומכנה יוסטוס ואת־מתתיהו: ויתפללו
 ויאמרו אתה יהוה ידע כל־לבבות הראנו־נא את־האחד
 25 מן־השנים אשר אתה בחרת בו: כי יקח גורל העבודה
 הזאת ומלאכות־יה אשר יהודה שמה מעליה וילך למקומו
 26 שלו: ויפילו עליהם גורלות ויפל הגורל על־מתתיהו וימנה
 עם־אחד עשר השליחים:

ב וביום מלאת שבעת השבעות נאספו כלם לב אחד במקום
 2 אחד: והנה קול שאון מן־השמים פתאם שאן כשאון רעש
 3 גדול וימלא כל־בית שבתם אתו: ותראינה אליהם לשנות
 כמראה אש אשר נפלגו ונחתו אחת אחת על אחד אחד
 4 מהם: וימלאו כלם רוח הקדש ויחלו לדבר בלשנות אחרות
 5 ויוציאו מלים מפיהם כאשר שם בהם הרוח: ויהודים
 יראי אלהים גרו בירושלים מכל־ארצות הגוים אשר תחת
 6 השמים: ויהי בהשמע קול השאון ההוא ויתאספו עם־
 רב ותהי מבוכה ביניהם כי־איש איש מהם שמע אתם
 7 מדברים בלשון ארצו: וישתוממו כלם ויתמהו ויאמרו
 איש אל־אחיו הלא כל־המדברים האלה בני הגליל המה:
 יא'

8 ואיך נשמע מפייהם וכל־אחד מאתנו שפת־ארץ מולדתנו:
 9 שפת פרס ומדי ועילם ישבי ארם נהרים ויהודה וקפודקיא
 10 פנטוס ואסיא: פרוגיא ופמפוליא מצרים וחבל לוב על־יד
 11 קוריני וגרים ויהודים הבאים מרומי: גם־שפת כרתי וערב
 12 אשר אנחנו ללשנתינו שמעים אתם מספרים את־נפלאות
 13 האלהים: וישתוממו כלם ויבהלו ויאמרו איש אל־רעהו
 14 מה־זאת: ואחרים לעגו למו ואמרו כי־מלאי תירוש המה:
 15 אז יקום פטרוס ואחד העשר עמו וישא את־קולו ויען
 16 ויאמר אליהם דעו לכם זאת איש יהודה וכל־ישבי ירושלים
 17 האזינו אמרתי: כי לא שכורים אלה כאשר תחשבון
 18 אתם כי הלא השעה השלישית ביום הוא: אך זה הוא
 19 הדבר האמור ביד־יואל הנביא: והיה באחרית הימים נאם
 20 יהוה אשפוך את־רוחי על־כל־בשר ונבאו בניכם ובנותיכם
 21 ובחוריכם חזינות יראו וזקניכם חלומות יחלמו: וגם על־
 22 עבדי ועל־שפחותי בימים ההמה אשפוך את־רוחי ונבאו:
 23 ונתתי מופתים בשמים ממעל ואתות בארץ מתחת דם ואש
 24 ותימרות עשן: השמש יהפך לחשך והירח לדם לפני בוא
 25 יום יהוה הגדול והנורא: והיה כל אשר־יקרא בשם יהוה
 26 ימלט: אנשי ישראל הקשיבו לדברי אלה הנה ישוע הנצרי
 27 איש נאמן לכם מאת האלהים בגבורות בנפלאות ובמופתים
 28 אשר עשה אלהים על־ידו לעיניכם כאשר ידעתם גם־אתם:
 29 הוא זה אשר מסוד אלהים ומדעתו מקדם נגזר עליו להנתן
 30 למות ואתם בידי בליעל הוקעתם והמיתם אתו: ואלהים
 31 התיר חבלי המות ויקימהו מן־המתים כי המות לא עצר כח
 32 להחזיק בו: כי־עליו אמר דוד שויתי יהוה לנגדי תמיד כי
 33 מימיני כל־אמוט: לכן שמח לבי ותגל לשוני אף־בשרי
 34 ישכן לבטח: כי לא־תעזב נפשי לשאול לא־תתן חסידך
 35 לראות שחת: הודעתני ארחות חיים תשביעני שמחות את־
 36 פניך: אנשים אחים תנו לי פתחון פה לדבר אליכם לעיני
 37 כל

כל על־דוד ראש האבות כי גִּם־מַתּוּגִם־נִקְבֵּר וקברו עמנו
 עַד־הַיּוֹם הַזֶּה: וְהוּא בְהוֹתוֹ נִבְיָא וַיִּדַע כִּי שְׁבוּעָה נִשְׁבַּע 30
 לוֹ אֱלֹהִים לְהוֹשִׁיב אֶחָד מִיִּצְאֵי יִרְכּוּ לְהַקִּים אֶת־הַמְּשִׁיחַ
 כִּפִּי הַבָּשָׂר עַל־כִּסְאוֹ: וּבַחֲזוֹתוֹ זֹאת מִקֶּדֶם דָּבַר עַל־תְּקוּמַת 31
 הַמְּשִׁיחַ כִּי לֹא־תִעֲזֹב נַפְשׁוֹ לְשֹׂאֵל וּבָשָׂרוֹ לֹא־יִרְאֶה שַׁחַת:
 הוּא יִשׁוּעַ זֶה אֲשֶׁר אֱלֹהִים הַקִּימוּ מִן־הַמֵּתִים וַאֲנַחְנוּ כָּלֵנוּ 32
 עֲדִים לוֹ: וְעַתָּה כִּי־נִשְׂאָ לִימִין הָאֱלֹהִים וְאֶת־הַבְּטַחַת רוּחַ 33
 הַקֹּדֶשׁ לִקַּח מֵאֵת אֲבִיו שִׁפְךְ אֶת־הַרוּחַ הַזֶּה כֹּאֲשֶׁר אַתֶּם
 רֹאִים וְשֹׁמְעִים: כִּי דוּד לֹא עָלָה הַשְּׂמִימָה וְהוּא בִּפְּוִי 34
 אָמַר נֹאֵם יְהוָה לְאֲדָנִי שֶׁב לִימִינִי: עַד־אֲשִׁית אֵיבִיךָ הַדָּם 35
 לְרַגְלֶיךָ: עַל־כֵּן יִדְעֶנָּה כָּל־בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּאֵמַת כִּי שֵׁם 36
 אֱלֹהִים לְאֲדוֹן וּלְמְשִׁיחַ אֶת־יִשׁוּעַ זֶה אֲשֶׁר אַתֶּם הוֹקְעֵתֶם:
 וַיְהִי כְשִׁמְעֶם וַיִּגַע הַדָּבָר כַּמְדַּקְרוֹת חָרַב אֶל־לִבָּם וַיֹּאמְרוּ 37
 אֶל־פְּטָרוֹם וְאֶל־יֵתֵר הַשְּׁלִיחִים אַנְשִׁים אַחִים מַה אֵיפּוֹא
 נַעֲשֶׂה: וַיֹּאמֶר פְּטָרוֹם אֲלֵיהֶם שׁוּבוּ מִדְּרָכֵיכֶם וְהִטְבַּלּוּ כָּל־ 38
 אִישׁ מִכֶּם בְּשֵׁם יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ לְסַלִּיחַת חַטָּאתֵיכֶם וְאֶת־מִתְנַת
 רוּחַ הַקֹּדֶשׁ תִּשְׁיֹגּוּ: כִּי דָבָר הַהִבְטָחָה לָכֶם הוּא וּלְבַנְיָכֶם 39
 וּלְכָל־הַרְחוּקִים לְכָל־אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתֶם לוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ: וּבֵן 40
 בְּדַבְרֵים רַבִּים אַחֲרַיִם הָעִיד בָּם וַיִּזְהָרֵם לֵאמֹר הַמְּלָטוּ־לָכֶם
 מִן־הַדּוּר הָעֶקֶשׁ הַזֶּה: וַיִּשְׁמְעוּ אֶל־דְּבָרָם בְּשִׂמְחָה וַיִּטְבְּלוּ 41
 עַד־אֲשֶׁר נֹסְפוּ עֲלֵיהֶם בְּיוֹם הַהוּא כְּשִׁלְשַׁת אֲלָפֵי נַפְשׁוֹ:
 וּשְׁקָדִים הָיוּ תָמִיד עַל־תּוֹרַת הַשְּׁלִיחִים בְּהַתְּחַבְּרוֹתֶם אֲלֵיהֶם 42
 וּבִפְרֵס לַחֲמֵם וּבַתְּפִלָּתָם: וַיִּרְאֶה נִפְלָא עַל־כָּל־הַנְּשִׂמָה 43
 וּמוֹפְתִים וְאֵתוֹת רַבִּים נַעֲשׂוּ בְיַדִּי הַשְּׁלִיחִים: וְכָל־הַמַּאֲמִינִים 44
 יִשְׁבוּ כְּאַחִים יַחְדוֹ וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם נִתְּנוּ לְהוֹיֹת לְנַחֲלַת כָּלָם:
 וַיִּמְכְּרוּ אֶת־אֲחֻזָּתָם וְאֶת־קִנְיָנָם וַיַּחֲלֲקוּ אֶתֶם לְכָלָם לְאִישׁ 45
 אִישׁ כִּפִּי מַחְסְרוֹ: וּמִדֵּי יוֹם בְּיוֹם זֶה דָּרַכְתֶּם תָּמִיד לְבַקֵּר 46
 בְּהִיכָל בָּלָב אֶחָד וּלְחַמֵּם פָּרְסוּ בְּבִתְיָהֶם וַיֹּאכְלוּ לֶחֶם חֶקֶם
 בְּשִׂמְחָה וּבַתֵּם לִבְבֵּ: וַיְבָרְכוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וַיִּמְצְאוּ חֵן בְּעֵינֵי 47
 כָּל־הָעָם וְהָאֲדוֹן הוֹסִיף יוֹם יוֹם עַל־הָעֵדָה אֶת־הַנּוֹשְׁעִים:

1 ופטרום ויוחנן עלו אל־בית המקדש לעת התפילה בשעה ג
 2 התשיעית: ואיש פסח מבטן אמו הובא שמה אשר הושיבהו
 יום יום לפני שער ההיכל הנקרא שער התפארת לבקש
 3 נדבות מיד באי ההיכל: ובראתו את־פטרום ואת־יוחנן
 4 באים אל־ההיכל ויבקש מידם נדבה: וישם פטרום את־
 5 עינו עליו וכן גם־יוחנן ויאמר הביטה אלינו: ויפן אליהם
 6 בתחלתו כי ישיג מידם מאומה: ויאמר פטרום כסף וזהב
 אין־לי אבל את אשר בידי אתן־לך בשם־ישוע המשיח
 7 הנצרי קום והתהלך: ויאחו ביד ימינו ויקומהו ופתאם
 8 התחזקו רגליו וקרסליו: וידלג מתחתיו ויעמד ויתהלך
 ויבא עמהם אל־ההיכל הולך ומדלג ומשבח את־האלהים:
 9 ויראהו כל־העם מתהלך ומשבח את־האלהים: ויכירו אתו
 10 כי הוא זה הישב לפני ההיכל לפני שער התפארת לבקש
 11 נדבות וימלאו תמהון ופלצות על־אשר נעשה לו: והוא כי
 דבק אחרי פטרום ויוחנן וכל־העם רצו אליהם אל־האולם
 12 הנקרא אולם שלמה וישמו עד־מאד: וירא פטרום ויען
 ויאמר אל־העם אנשי ישראל למה תשתוממו על־זאת ולמה
 13 תביטו אלינו כאלו הוא מתהלך בכחנו או בצדקתנו: אלהי
 אברהם יצחק ויעקב אלהי אבותינו הגדיל כבוד ישוע
 עבדו אשר אתם הסגרתם אתו וכחשתם בו לפני פילטוס
 14 כאשר שפט לשלחו לחפשי: ואתם כחשתם בקדוש
 15 ובצדיק ושאלתם כי־יחן לכם איש רצח: ואת־שר החיים
 הרגתם אשר אלהים הקים אתו מן־המתים ואנחנו עדיו:
 16 ובאמונתנו בשמו שמו נתן כח לאיש הזה אשר אתם ראים
 ומכירים כי על־ידו נתנה־לו אמונתנו מרפא לעצמותיו לעיני
 17 כלכם: ועתה אחי ידעתי כי בבלי־דעת עשיתם גם־אתם
 18 גם־שריכם: אבל הדבר כי יענה המשיח הקים אלהים
 19 כאשר הגיד מקדם ביד־כל־נביאיו: על־כן שובו סורו
 מדרכיכם למען תמחינה הטאתיכם ותבאנה עתות משיבות

20 נפש מלפני יהוה: וישלח את־ישוע משיחו אשר מבשר
 21 לכם מקדם: אשר יקבלהו זבול השמים עד־אשר ישוב
 הכל על־מכוננו כאשר דבר אלהים ביד־נביאיו הקדושים
 22 מימות עולם: הן משה אמר אל־אבותינו נביא מקרב
 אחיכם כמני יקים לכם יהוה אלהים אליו תשמעון ככל אשר
 23 ידבר אליכם: והיה כל־הנפש אשר לא־תשמע אל־הנביא
 24 ההוא ונכרתה מעמיה: וגם כל־הנביאים משמואל והבאים
 25 אחריו אשר נבאו כלם הגידו דברי הימים האלה: אתם בני
 הנביאים והברית אשר כרת אלהים עם־אבותיכם לאמר
 26 אל־אברהם ונברכו בזרעך כל משפחות האדמה: ולכם
 הקים אלהים את־עבדו ישוע ראשנה וישלחהו לברך אתכם
 כי תשובו איש איש מעונתיכם:

ד ויהי כדברם אל־העם ויקומו עליהם הכהנים ושר צבא
 2 ההיכל והצדוקים: כי־צר להם על־אשר הורו לעם ועל־
 3 אשר הגדו בישוע את־תחית המתים: וישלחו ידיהם בם
 4 ויתנום במשמר עד־למחר כי־כבר הגיע הערב: אך רבים
 משמעי דברי הבשורה האמינו ויהי מספר האנשים כחמשת
 5 אלפים: ויהי ממחרת ויקהלו השרים הזקנים והסופרים
 6 בירושלים: וחנון הכהן הגדול וקיפה ויוחנן ואלכסנדרוס
 7 וכל־אשר למשפחת בית הכהן הגדול: ויעמידו אתם
 בתוך וישאלום לאמר בכח־מי או בשם־מי עשיתם כזאת:
 8 ופטרס מלא רוח הקדש ענה אתם לאמר שמעוני שרי העם
 9 והזקנים: כי־נחקר היום על־אדות מעשה טוב לידוע חלי
 10 ובמי באתהו ישועה: יודע לכם כלכם ולכל־עם ישראל כי־
 בשם ישוע המשיח הנצרי אשר אתם צלבתם ואלהים הקימו
 11 מן־המתים בשמו הוא עמד לפניכם בריא אולם: זאת היא
 12 האבן אשר מאסתם אתם הבונים ותהי לראש פנה: ואין ישע
 בלתו כי לא־נתן שם אחר לבני אדם תחת השמים אשר־בו
 13 נושעה: ויהי כאשר ראו אמץ לב פטרס ויוחנן וגם־הבינו

כי הדיוטים הם ולא מלמדי ספר כן תמהו עליהם ויכירום כי
 14 היו עס־ישוע: ובראתם את־האיש הנרפא עמד עמהם לא
 15 יכלו לענות בם דבר: ויצוו אתם לצאת אל־מחוץ לסנהדרין
 16 ויועצו ביניהם: ויאמרו מה־נעשה לאנשים האלה כי מופת
 ברור נעשה על־ידיהם גלוי הוא לכל־ישרי ירושלים ואין
 17 לכחש: אך פן־תפרץ השמועה ופשתה בעם נגערה בם
 18 לבלתי דבר עוד לאיש בשם הזה: ויקראו אתם ויצוו עליהם
 19 לבלתי דבר דבר ולא ללמד בשם ישוע: ויענו אתם פטרום
 ויוחנן ויאמרו הכי טוב בעיני האלהים כי נשמע אליכם
 20 משמע אליו שפטו־נא אתם: כי לא נוכל לחדל מדבר
 21 את אשר ראינו ושמענו: והם הוסיפו לגער־בם וישלחום
 מבלי מצא ידים לענוש אתם מיראתם את־העם כי כלם
 22 נתנו כבוד לאלהים על־דבר המעשה ההוא: כי למעלה
 מארבעים שנה היה האיש אשר נעשה־עמו אות הרפואה:
 23 ויהי כאשר שלחו ויבאו אל־אחיהם ויספרו להם את אשר
 24 אמרו אליהם ראשי הכהנים והזקנים: והם שמעו וישאו
 את־קולם בלב אחד אל־אלהים ויאמרו יהוה אתה הוא אשר
 עשית את־השמים ואת־הארץ ואת־הים ואת־כל־אשר־בם:
 25 ובפי עבדך דוד אבינו אמרת ברוח הקדש למה רגשו גוים
 26 ולאמים יהגור־יק: יתיצבו מלכי־ארץ ורוזנים נוסדו־יחד
 27 על־יהוה ועל־משיחו: כי באמת על־ישוע עבדך הקדוש
 אשר אתה נסכת נוסדו יחדו בעיר הזאת גם־הורדוס ופנטוים
 28 פילטוס עס־הגוים ועממך ישראל: ויעשו את אשר יעשה
 29 לפי ידך ולפי עצתך אשר חרצת מקדם: ועתה יהוה
 השקיפה אל־גערתם ותנה לעבדך לדבר דברך ביד רמה:
 30 כי תשלח ידך לרפא חולים ולעשות אתות ומופתים בשם
 31 ישוע עבדך הקדוש: ויהי בהתפללם וינע המקום אשר
 נקהלו שמה וימלאו כלם רוח הקדש וידברו דבר האלהים
 32 ביד רמה: וקהל המאמינים היה להם לב אחד ונפש אחת
 ולא אמר איש מהם על־שלו כי לו הוא כי אס־את־אשר
 היה

33 היה להם לנחלת כלם: והשליחים נתנו עדותם על־תחית
 34 האדון ישוע בעז גדול וחן רב הוצק על־פני כלם: ולא נמצא
 בהם איש חסר מאומה כי כל־בעלי שדות ובתים מכרו
 35 אתם ויביאו את־כסף מחירם: אשר שמו לרגלי השליחים
 36 להחלל לאיש איש כדי מחסרו: ויוסף אשר קראו לו
 השליחים בר־נבא על־כי הוא מוכיח כנביא איש לוי מארץ
 37 קפרוס: מכר את־השדה אשר היה לו ויבא וישם את־כספו
 לרגלי השליחים:

ה ואיש אחד חנניה שמו ושם אשתו שפירא מכר את־אחוזתו:
 2 ויסתר חלק מן־המחיר ואשתו ידעת וחלק אחד הביא וישם
 3 לרגלי השליחים: ויאמר פטרוס למה־זה חנניה מלא השטן
 את־לבך לכחש ברוח הקדש ולהסתיר מן־מחיר השדה:
 4 הלא לך היה עד לא־נמכר וגם־אחרי המכרו הלא היה
 בידך למה מלאך לבך לעשות כן לא באנשים שקרת כי
 5 אס־באלהים: כשמע חנניה את־הדברים האלה ויפל ארצה
 6 ותצא נשמתו ויראה גדולה נפלה על כל־השמעים: ויקומו
 7 הנערים ויאספו אתו ויציאהו ויקברוהו: ויהי כמשלש שעות
 8 ותבוא אשתו ולא ידעה את אשר נעשה: ויען פטרוס ויאמר
 אליה הגיד־לי הבעד כסף זה מכרתם את־השדה ותאמר
 9 הן בעד כסף זה: ויאמר אליה פטרוס למה־זה קשרתם
 יחד לנסות את־רוח יהוה הנה רגלי המקברים את־אישך
 10 בפתח ונשאוך גם־אותך החוצה: ותפל פתאם לרגליו
 ותצא נשמתה ויבאו הנערים וימצאה כי מתה ויציאו אתה
 11 ויקברה אצל אישה: ותהי יראה גדולה על כל־הקהל ועל
 12 כל־השמעים את־הדבר הזה: ואתות ומופתים רבים נעשו
 בקרב העם על־ידי השליחים ויקהלו כלם בלב אחד באולם
 13 שלמה: ומשאר האנשים אין איש אשר מלאו לבו לדבקה־
 14 במ א־יִקרו בעיני העם: ומאמינים רבים נספחו על־האדון
 15 המון אנשים ונשים: עד כי־נשאו את־החולים אל־הרחבות

והשכיבום במטות ומשכבות באמרם כי פטרום יעבר שמה
 16 וצלו ינטה על־אחדים מהם: וגם־המון עם מן־הערים אשר
 מסביב לירושלים נהרו ויביאו את־החולים ואת־הנענים
 תחת ידי רוחות טמאות וכלם נרפאו: ויקם הכהן הגדול
 17 וכל־הנלוים עליו והם מעדת הצדוקים וימלאו קנאה: וישלחו
 18 את־ידיהם בשליחים ויתנום כמשמר הקהל: ויהי בלילה
 19 ויפתח מלאך יהוה את־דלתו בית־הכלא ויוציאם ויאמר:
 לכו ועמדו בהיכל ודברו אל־העם את־כל־דברי החיים
 20 האלה: וישמעו וישכימו בבקר ויבאו אל־ההיכל וילמדון
 21 ויבא הכהן הגדול ואשר אתו ויקהלו את־הסנהדרין ואת־
 כל־זקני בני ישראל וישלחו להביא אתם מבית הכלא:
 22 והמשרתים באו ולא מצאום בבית הכלא וישבו ויגידו
 23 לאמר: מצאנו את־בית הכלא סגור ומסגר ואת־השמרים
 עמדים על־משמרתם לפני השערים ונפתח ונרא ואין אדם
 24 בבית פנימה: והכהן ושר צבא ההיכל וראשי הכהנים
 בשמעם את־הדברים האלה נבכו עד־מאד לאמר מה־יהיה
 25 מכל־אלה: אז בא איש אחד והגיד להם לאמר האנשים
 אשר נתתם בבית הכלא הנם עמדים בהיכל ומורים את־
 26 העם: וילך שר הצבא עם־משרתיו ויקחם אך־לא בחזקה
 27 כי יראו מפני העם פן יסקלו: ויביאו אתם ויעמידום לפני
 28 הסנהדרין וישאל אתם הכהן הגדול לאמר: הלא צוה
 צוינו עליכם לבלתי הורת בשם הזה ואתם הנה מלאתם
 את־ירושלים תורת פיכם ובקשתם להביא עלינו דם האיש
 29 הזה: ויען פטרום והשליחים ויאמרו הלא עלינו לשמע
 30 אל־מצות אלהים משמע אל־מצות אנשים: אלהי אבותינו
 הקים את־ישוע אשר שלחתם בו יד ותתלו אתו על־העץ:
 31 אתו הרים אלהים בימינו לשר ולמושיע לישראל להשיב
 32 את־לבם ולסלוח להם את־חטאתיהם: ואנחנו עדים וכן רוח
 הקדש אשר חלק אלהים לשמעיו עד על־הדברים האלה:
 ויהי

33 ויהי כשמעם ויגע הדבר עד־נפשם ויתנכלו אתם להמיתם:
 34 ויקם אחד מן־הפרושים מקרב הסנהדרין ושמו גמליאל
 מורה התורה ונכבד בעיני כל־העם ויצו להוציא את־
 35 השליחים מלפניהם מעט מזער: ויאמר אליהם אנשי ישראל
 השמרו לכם באשר אתם אמרים לעשות לאנשים האלה:
 36 כי לפני הימים האלה קם תודם אשר התנשא לאמר אני הוא
 הגבר וכארבע מאות איש התלקטו אליו עד אשר־נהרג
 37 וכל־הנלוים עליו נפצו והיו כלא היו: ואחריו קם יהודה
 הגלילי בימי המפקד אשר הדיח עסר־ב אחריו וגם־הוא
 38 נפל וכל־הנלוים עליו נפזרו: ועתה אני אמר אליכם חדלו
 לכם מן־האנשים האלה והניחו להם כי אם־מאדם יצאה
 39 העצה והפעלה הזאת הופר תופר: ואם־מאת אלהים יצאה
 40 לא תוכלו להפירה פן־תמצאו נלחמים באלהים: וישמעו
 בקולו ויקראו אל־השליחים ואחרי אשר יסרו אתם וצו
 41 עליהם לבלתי דבר עוד בשם ישוע שלחום לדרכם: והם
 יצאו שמחים מלפני הסנהדרין על־כי נחשבו ראויים לשאת
 42 חרפה על־שמו: ולא חדלו יום יום ללמד בבית המקדש או
 בבתי אנשים ולבשר בשורת ישוע המשיח:

1 והתלמידים גברו הלוך וגבר בימים ההם וילנו התלמידים
 היונים על־העבריים לאמר כי התעלמו מאלמנותיהם ולא
 2 נתנו להן יום יום את־מחסורן: ויקראו שנים העשר אל־קהל
 התלמידים ויאמרו לא־נכון לנו לעזב את־דבר האלהים
 3 ולעבד עבדת השלחנות: על־כן אחינו לכו חזו מכם שבעה
 אנשים ידעים מלאי רוח הקדש ומלאי חכמה ואתם נפקודה
 4 על־העבדה הזאת: ואנחנו על־משמרת התפלה נעמדה
 5 ועל־עבדת דבר הבשורה: וייטב הדבר בעיני כל־הקהל
 ויבחרו את־סטפנוס איש מלא אמונה ורוח הקדש ואת־
 פילפוס ואת־פרוכורוס ואת־ניקנור ואת־טימון ואת־פרמנס
 6 ואת־ניקלס גר אנטיוכיא: את־אלה העמידו לפני השליחים

7 והם התפללו וסמכו את־ידיהם עליהם: ויהי דבר אלהים
 הלך הלך ופרץ ומספר התלמידים הלך ורב עד־מאד
 בירושלים וגם־המון רב מן־הכהנים נטו אחרי האמונה:
 8 סטפנוס איש מלא חסד וגבורה עשה אתות ומפתים גדלים
 בקרב העם: ויקומו אנשים מבית־הכנסת אשר על־
 9 שם־הליברטינים יחשב והקורינוס והאלכסנדריים ומן־בני
 קיליקיא ואסיא ויתוכחו עם־סטפנוס: ולא יכלו להשיב
 10 על־דברי חכמתו אשר־הביע להם רוחו: ויושיבו אנשים
 נגדו אשר העדהו לאמר שמענו אתו מדבר דברי גדופים
 11 במשה ובאלהים: ויעוררו את־העם ואת־הזקנים ואת־
 הסופרים ויקומו עליו ויתפשוהו ויביאהו לפני הסנהדרין:
 12 ויושיבו עדי־שקר ויעידהו לאמר האיש הזה לא יחדל מדבר
 גדופים על־המקום הקדוש הזה ועל־התורה: כי שמענו אתו
 13 אמר ישוע הנצרי הוא יהרום את־המקום הזה וימיר את־
 החקים אשר נתן־לנו משה: וישימו כל־היושבים בסנהדרין
 14 את־עינם בו ויראו את־פניו כפני מלאך אלהים:
 1, 2 ויאמר הכהן הגדול האמנם כן הדבר: ויען ויאמר שמעוני
 אחי ואבותי אל אלהי הכבוד נראה אל־אברהם אבינו
 3 בהיותו בארם נהרים טרם ישב בחרן: ויאמר אליו לך־לך
 4 מארצך וממולדתך ובא אל־הארץ אשר אראך: אז יצא
 מארץ כשדים וישב בחרן ואחרי מות אביו העביר אתו
 משם אל־הארץ הזאת אשר אתם יושבים בה כיום הזה:
 5 ולא־נתן לו נחלה בה עד־מדרך כף־רגל אך אמר לתתה לו
 6 לאחזה ולזרעו אחריו בטרם היה־לו זרע: וכה אמר אלהים
 כי־גר יהיה זרעו בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע
 7 מאות שנה: וגם את־הגוי אשר יעבדו הן אנכי אמר אלהים
 8 ואחרי־כן יצאו ויעבדני במקום הזה: ויתן־לו את ברית
 המילה ואז נולד־לו יצחק וימל אתו ביום השמיני ויצחק
 הוליד את־יעקב ויעקב את־שנים העשר ראשי האבות:
 ויקנאו

9 ויקנאו ראשי האבות ביוסף וימכרו אתו להביאו מצרימה
 10 ואלהים היה עמו: ויושע־לו מכל־צרותיו וחקן וחכמה נתן־לו
 לעיני פרעה מלך מצרים וישיתוהו על־מצרים ועל כל־ביתו:
 11 ויבא רעב בכל־ארץ מצרים ובארץ כנען וצרה גדולה
 12 ולא־מצאו אבותינו טרף לביתם: וישמע יעקב כי יש־שבר
 13 במצרים וישלח את־אבותינו פעם אחת: ובפעם השנית
 14 התודע יוסף אל־אחיו ותודע לפרעה משפחת יוסף: וישלח
 15 יוסף ויקרא אליו את־יעקב אביו ואת־כל־מולדתו חמש
 16 ושבעים נפש: וירד יעקב מצרימה וימת שם הוא ואבתו:
 17 וינשאו שכמה ויקברו בקבר אשר קנה אברהם במחיר
 18 כסף מיד בני־חמור בשכם: ויהי כאשר קרבו הימים
 19 אשר הבטיח אלהים בשבעתו לאברהם וירב העם במצרים
 20 ויעצמו במאד מאד: עד כי־קם מלך חדש במצרים אשר
 21 לא־ידע את־יוסף: הוא התחכם לבני משפחתנו וילחץ
 22 את־אבותינו לנמש את־עלליהם לבלתי החיותם: בעת
 23 ההיא נולד משה ויהי־טוב לאלהים ושלשה חדשים נצפן
 24 בבית אביו: ואחרי נמש אספה אתו בת־פרעה ותגדלהו
 25 לה לבן: ויהי משכיל בכל־חכמת מצרים שגיאי־כח בדבריו
 26 ורב־פעלים: וכאשר מלאו־לו ארבעים שנה שם על־לבו
 27 לפקד את־אחיו את־בני ישראל: וירא איש אחד מהם מכה
 28 על־לא־דבר ויגן עליו ויקם נקמת המכה ויך את־המצרי:
 29 ויאמר בלבו כי יבינו אחיו אשר על־ידו תבוא להם תשועת
 30 אלהים והם לא הבינו: ויצא ביום השני והנה שני אנשים
 נצים ויבקש לעשות שלום ביניהם ויאמר הלא אנשים אחים
 אתם למה תעשקן איש את־אחיו: והשלח יד באחיו הדפו
 לאמר מי שמך לאיש שר ושפט עלינו: הלהרגני אתה
 אמר כאשר הרגת אתמל את־המצרי: ועל־הדבר הזה
 ברח משה ויגר בארץ מדין ויולד שם שני בנים: וכמלאת
 לו ארבעים שנה וירא אליו מלאך יהוה במדבר הר סיני

31 בלכת־אש מתוך הסנה: וירא משה ויתמה על־המראה
 32 ויסר לראות והנה קול יהוה מדבר אליו: אנכי אלהי אביך
 אלהי אברהם אלהי יצחק ואלהי יעקב ויחרד משה כי ירא
 33 מהביט: ויאמר אליו יהוה של נעליך מעל רגליך כי המקום
 34 אשר אתה עומד עליו אדמת־קדש הוא: ראה ראיתי את־עני
 עמי אשר במצרים ואת־צעקתם שמעתי וארד להצילם
 35 ועתה לכה ואשלחך מצרימה: הוא משה אשר כחשורבו
 לאמר מי שמך לשר ושפט אתו שלח אלהים ביד המלאך
 36 הנראה אליו בסנה להיות לשר ולגאל: והוא הוציאם ויעש
 אתות ומפתים במצרים ובים־סוף ובמדבר ארבעים שנה:
 37 הוא משה אשר אמר לבני ישראל נביא מאחיכם כמני יקים
 38 לכם יהוה אלהיכם אליו תשמעון: הוא אשר היה בקהל
 ובמדבר עם־המלאך הדבר אליו בהר סיני ועם־אבותינו
 39 והוא קבל תורת חיים לתת־לנו: ואבותינו לא אבו לשמע לו
 40 כי המרו את־רוחו ויתנו את־לבם לשוב מצרימה: ויאמרו
 אל־אהרן עשה־לנו אלהים אשר ילכו לפנינו כי־זה משה
 האיש אשר העלנו מארץ מצרים לא ידענו מה־היה לו:
 41 ויעשו עגל בימים ההם ויעלו עלות למסכה ויצחקו לפני
 42 מעשי ידיהם: ואלהים סר מעליהם ויתנם לעבד את־צבא
 השמים ככתוב בספר הנביאים הזבחים ומנחה הגשתם־לי
 43 במדבר ארבעים שנה בית ישראל: ונשאתם את סכת מלך
 ואת־כנב אלהיכם ריפן הצלמים אשר עשיתם להשתחות
 44 להם והגליתי אתכם מהלאה לכבל: ואבותינו משכן
 העדות היה להם במדבר אשר עשה משה כתבנית אשר
 45 ראה כפי אשר צוה אתו אלהים המדבר אליו: ואבותינו
 עם־יהושע בראשם לקחו ויביאהו אתם אל־ארצות הגוים
 46 אשר הורישם אלהים מפני אבותינו עדימי דוד: והוא
 מצא חן בעיני אלהים ויתן את־לבו למצא משכנות לאלהי
 47, 48 יעקב: ושלמה בנה־לו בית: אך אל עליון לא ישב בבתים
 מעשי

מעשי ידים כאשר אמר הנביא: השמים כסאי והארץ הדם 49
 רגלי איזה בית אשר תבנו־לי אמר יהוה ואיזה מקום
 מנוחתי: הלא את־כל־אלה ידי עשתה: קשי ערף כבדי 50, 51
 לב וערלי און ממרים הייתם תמיד עס־רוח הקדש גם־אתם
 גם־אבותיכם: מי מן־הנביאים לא רדפו אתו אבותיכם 52
 הלא הרגו את־המבשרים מקדם כי בא יבא הצדיק אשר
 אתם הסגרתם ותהיו לו למרצחים: אתם אשר קבלתם 53
 את־התורה מלפני רבבת קדש ולא שמרתם: ויהי כשמעם 54
 את־הדבר הזה ויגע עד־נפשם ויחרקן עליו שניהם: והוא 55
 מלא רוח הקדש ויבט השמימה וירא את־כבוד אלהים ואת־
 ישוע עמד לימין האלהים: ויאמר הנני ראה את־השמים 56
 נפתחים ואת בן־האדם עמד לימין האלהים: ויזעקן בקול 57
 גדול ויאטמו את־אזניהם ויפלו עליו יחד: ויוציאהו אל־מחוץ 58
 לעיר וירגמו אתו אבן והעדים הפשיטו את־מעיליהם לרגלי
 נער אחד ושמו שאול: וירגמו את־ספנום והוא משוע וקרא 59
 ישוע אדני קח־נא את־רוחי: ויכרע על־ברכיו ויקרא בקול 60
 גדול יהוה אל־נא תשת עליהם חטאת ויהי כאשר אמר
 את־הדבר הזה ויישן:

ח ושאל נטה אחריהם להמיתו ואת־העדה בירושלים רדפו
 בעת ההיא עד־מאד ויפצו כלם לכל־עבר ביהודה ובשמרון
 2 זולתי השליחים לבדם נשארו: ואנשים חסידים נשאו
 3 את־ספנום ויקברוהו ויספדו עליו מספד גדול: ושאל
 4 רדף את־העדה עד־חרמה הלך מבית לבית וסחוב אנשים
 5 ונשים לתתם בבית הכלא: והנפוצים שטו בארץ וישמעו
 6 את־דבר הבשורה: וירד פילפוס אל־עיר שמרון ויקרא
 7 באזניהם את־קריאת המשיח: ויקשב המון העם אל־אמרי
 פילפוס בלב אחד כי שמעו גם־ראו את־האתות אשר עשה:
 כי רבים היו שם אשר רוחות הטמאה דבקו בם והנה
 יצאו מהם יצא וצעק בקול גדול ונכי עצמות ופסחים רבים
 על־ידו

- 8, 9 על־ידו נרפאו: ותהי שמחה גדולה בעיר ההיא: ואיש היה בעיר ושמו שמעון אשר מלפנים הגדיל מעשהו בכשפיו עד־אשר שממו עליו השמרנים כאשר הוא אמר כי־איש גדול הוא: וכלם הקשיבו אליו מקטון ועד־גדול לאמר זו כחו כח אלהים כי רב הוא: והם נתנו־לו און קשבת כי ימים רבים בכשפיו היה מפליא לעשות לעיניהם: ויהי כאשר האמינו לפילפום אשר בשר להם את־מלכות האלהים ואת־שם ישוע המשיח ויטבלו גם־אנשים וגם־נשים: ויאמן שמעון גם־הוא ויטבל ויסתפח על־פילפום ובראתו את־אותותיו אשר עשה ואת־מפתיו הגדלים וישתומם עד־מאד: ויהי כשמע השליחים אשר בירושלים כי־קבלה שמרון את־דבר האלהים וישלחו אליהם את־פטרוס ואת־יוחנן: וירדו ויתפללו בעדם כי תנוח עליהם רוח הקדש: כי עד־עתה לא צלחה על־איש מהם רק כי־נטבלים היו בשם האדון ישוע: ויסמכו את־ידיהם עליהם ותנוח עליהם רוח הקדש: ויהי כראות שמעון כי רוח הקדש נתנה בהם אחרי אשר סמכו השליחים את־ידיהם עליהם ויקרב להם כסף: ויאמר תנו־לי את־הכח הזה גם־אני למען תצלח רוח הקדש על־כל־אשר אסמך את־ידי עליו: ויאמר אליו פטרוס אבד תאבד אתה עם־כספך כאשר חשבה נפשך כי תקנה מתת האלהים בכסף: אין־לך חלק ונחלה בדבר הזה כי לא ישר לך לפני האלהים: ועתה שובה מרעתך והתפלל אליהוהוה אולי יסלח לך לנכלי לך: כי במרורת ראש ראיתך וכמו חרצבות רשע: ויען שמעון ויאמר העתירו בעדי אליהוהוה לבלתי יבא עלי דבר מכל אשר אמרתם: והם דברו דבר יהוה העד ודבר וישבו ירושלימה אחרי אשר השמיעו את־דבר הבשורה בכפרים רבים אשר לשמרנים: וידבר מלאך יהוה אל־פילפום לאמר קום לך־לך הנגבה בדרך הנשמה הורדת מירושלים באך עזתה: ויקם וילך והנה איש גבור

גבור חיל כושי לפניו סרים המלכה כנרדק מארץ כוש והוא
 שר לכל־בית אוצרה אשר בא ירושלים להשתחות שמה:
 ועתה הוא שב לדרכו יושב במרכבתו וקרא בספר ישעיהו 28
 הנביא: ויאמר הרוח אל־פילפום נטה לך והתהלך אצל 29
 המרכבה הזאת: וירץ אליו פילפום וישמע כי הוא קרא 30
 בספר ישעיהו הנביא ויאמר הכי ידעת את־אשר אתה קרא:
 ויאמר איכה אדע בלתי אס־יורני איש ויבקש את־פילפום 31
 לעלות ולשבת אתו: וזה הוא הכתוב אשר קרא בספר 32
 כשה לטבח יוכל וכרחל לפני גזויה נאלמה ולא יפתח פיו:
 בשפלו משפטו לקח ואת־דורו מי ישוחח כי נגזר מארץ 33
 חיוו: ויען הסרים ויאמר אל־פילפום אשאלה־נא ממך על־מי 34
 מדבר הנביא על־נפשו או על־איש אחר: ויפתח פילפום 35
 את־פיו ויחל מן־הכתוב הזה ויגד־לו את־בשורת ישוע:
 ויהי בנסעם בדרך ויבאו אל־מים ויאמר הסרים הנה־מים 36
 לפנינו מה־יעצרני מהטבל: ויאמר פילפום אס־מאמין אתה 37
 בכל־לבבך מתר־לך ויען ויאמר אני מאמין כי ישוע המשיח
 בן־האלהים הוא: ויצו ותעמד המרכבה וירדו שניהם 38
 אל־המים גם־פילפום גם־הסרים ויטבל אתו: ויהי בעלותם 39
 מן־המים וישא רוח יהוה את־פילפום והסרים לא ראהו עוד
 ויעבר שמח לדרכו: ופילפום נמצא באשדוד ויעבר ויבשר 40
 את־הבשורה בכל־הערים עד־באו קסרין:

ט ושאל עודנו עורר זעם ומות בחמת אפו על־תלמידי האדון
 2 וילך אל־הכהן הגדול: וישאל ספרים ממנו אל־בתי הכנסת
 אשר בדמשק להחזיק בידו כי ימצא תעים בדרך ההיא
 3 אנשים או נשים להביאם אסורים ירושלימה: ויהי הוא הלך
 וקרב אל־דמשק והנה אור מן־השמים זרח עליו כברק
 4 מסביב: ויפל על־פניו ארצה וישמע קול מדבר אליו שאל
 5 שאל למה־זה תרדפני: ויאמר מי אתה אדני ויאמר אנכי
 6 ישוע אשר אתה רדף קשה לך לבעט בדרכנות: והוא חרד
 ונבעת ויאמר אדוני מה־תחפץ ואעשה ויען האדון אך קום
 לך

7 לך ולך העירה ושם יאמר אליך את־אשר תעשה: והאנשים
 אשר הלכו אתו עמדו כנאלמים כי שמעו את־הקול ואיש
 8 לא ראו: ויקם שאול מן־הארץ ויפתח את־עיניו ולא ראה
 9 כל־מאומה ויחזיקו בידו ויוליכוהו דמשק: ושלשת ימים
 10 לא היה לו אור עיניו ולא אכל ולא שתה: ותלמיד אחד
 היה בדמשק ושמו חנניה ויאמר אליו האדון במראה חנניה
 11 ויאמר הנני אדני: ויאמר אליו האדון קום ולך אל־הרחוב
 הנקרא הרחוב הישר ודרש בבית יהודה אחרי איש טרסי
 12 ושמו שאול כי הנו מתפלל: והוא חזה במחזה איש בא אליו
 ושמו חנניה אשר שם את־ידיו עליו להשבִּילו אור עניו:
 13 ויען חנניה ויאמר אדני שמעתי מפי רבים עד־כמה הרבה
 14 הרע האיש הזה לקדושיך אשר בירושלים: וגם־פה יש כח
 בידו מפי ראשי הכהנים לאסר את־כָּל הקראים בשמך:
 15 ויאמר אליו האדון לך כי־כלי חפץ הוא אשר בחרתי בו
 16 לשאת את־שמי לפני גוים ומלכים ובני ישראל: ואני
 17 אראהו עד־כמה לו להתענות בעבור שמי: וילך חנניה ויבא
 הביתה וישם את־ידיו עליו ויאמר שאול אחי הנה האדון
 ישוע הנראה אליך בדרך אשר־באת הנה שלחני אליך
 18 כי תפקחנה עיניך ותמלא רוח הקדש: וכרגע נפלו מעל
 19 עיניו כקשקשים ותפקחנה ויקם ויטבל: ויאכל לחם ויתחזק
 20 וישב שאול עם־התלמידים ימים אחדים בדמשק: וימהר
 ויקרא בבתי־הכנסת בשם ישוע לאמר כי־הוא המשיח
 21 בן־האלהים: וכל־השמעים נבהלו לאמר הלא זה הוא אשר
 השמיד בירושלים את־הקראים בשם הזה ולבעבור זאת
 22 בא גמ־הנה להוליך אתם אסורים אל־ראשי הכהנים: ויהי
 שאול הולך וחזק ומסכסך את־היהודים בדמשק כי הורה
 23 להם די באר כי־זה הוא המשיח: ויהי מקץ ימים רבים
 24 ויקשרו עליו היהודים להרגו: ויודע לשאול קשרם וכי
 25 גם־שמרים הם את־השערים יומם ולילה להרגו: ויקחו אתו
 התלמידים

26 התלמידים לילה ויורידהו בסל מעל החומה: ויבא ירושלים
 ויבקש לדבקה בתלמידים והם כלם יראו מפניו ולא האמינו
 27 כי־תלמיד הוא: ויקח אתו בר־נבא ויביאהו את־השליחים
 ויספר להם את אשר־ראה בדרך את־האדון ואת־אשר דבר
 28 אתו וכי גס־קרא בדמשק בשם ישוע לעיני כל: ויהי אתם
 29 יוצא ובא בירושלים: ויקרא בשם האדון ישוע לעיני השמש
 ויתוכח עס־היהודים היונים והם בקשו את־נפשו לקחתה:
 30 ויודע הדבר אל־האחים ויביאהו לקסרין ומשם שלחהו
 31 אל־טרסוס: ויהי שלום לעדת אדני ותכן על־כנה בכל־ארץ
 יהודה ובגליל ובשמרון וכאשר התהלכו ביראת יהוה ורוח
 32 הקדש מנהל אתם כן רבו וכן עצמו: ופטרום הלך הלך
 וסבב ממקום למקום ויפקד גם את־הקדושים הישבים בלד:
 33 וימצא שם איש נכה־עצמות ושמו אניס שכב על־ערש דוי
 34 זה שמנה שנים: ויאמר אליו פטרום אניס הלא ישוע המשיח
 35 רפאך קום הצע־לך ערשך ויקם פתאם: ויראו אתו כל־ישיבי
 36 לד וישיבי השרון וישובו אל־האדון: וביפו היתה תלמידה
 אחת ושמה טביתא ובשפת עבר צביה והיא רבת פעלים
 37 טובים וצדקות אשר פזרה: ויהי בימים ההם ותחלה ותמת
 38 וירחצו אותה וישכיבה בעליה: ולד קרבה ליפו והתלמידים
 שמעו כי־פטרום שמה וישלחו אליו שנים אנשים ויפצרו־בו
 39 לאמר באה־נא אלינו אל־תאחר: ויקם פטרום וילך ויבא
 אתם ויעלוהו אל־העליה והנה כל־האלמנות עמדו עליו
 בבכי להראתו את־הכתנת ואת־השמלות אשר עשתה
 40 להן צביה בעודה עמהן: ויוצא פטרום את־כלם החוצה
 ויכרע על־ברכיו ויתפלל ויפן אל־המתה ויאמר טביתא
 41 קומי ותפקח את־עיניה ותרא את־פטרום ותשב: וישלח
 את־ידו ויקימה ואחר קרא לקדושים ולאלמנות ויעמידה חיה
 42 לפניהם: והדבר הזה נודע לכל־ישיבי יפו ויאמינו רבים
 43 באדון: וישב ימים רבים ביפו בבית שמעון הבורסי:

1 איש היה בקסרין קרנליוס שמו הוא שר־מאה בצבא החיל
 2 אשר קראו לו הגדוד האיטלקי: והוא איש חסיד וירא
 אלהים עם־כל־ביתו ופזר נתן לעם לרב ויתפלל לאלהים
 3 תמיד: ויהי היום כשעה התשיעית והנה מלאך אלהים
 4 נראה אליו במחזה ויאמר קרנליוס: ויבט אליו ויירא ויאמר
 5 מה אדני מצוה וימר אליו תפלתך וצדקתך עלו לזכרון
 לפני אלהים: ועתה שלח־לך אנשים אל־יפו וקרא אילך
 6 את־שמעון המכנה כיפא: הלא הוא מתגורר עם־איש אחד
 ושמו שמעון הבורסי וביתו עמד על־שפת הים הוא יאמר
 7 לך את־אשר עליך לעשות: וילך המלאך כאשר כלה
 לדבר אליו והוא קרא אל־שנים מעבדי ביתו ואל־איש חיל
 8 אחד ירא אלהים מן־העמדים לפניו תמיד: ויספר להם את
 9 כל־הדברים האלה וישלחם יפו: ויהי ממחרת כאשר הלכו
 בדרך הלך וקרב אל־העיר ויעל כיפא להתפלל כשעה
 10 הששית על־הגג: וירעב ויתאו להשיב נפשו ובעוד הכינו
 11 לו אכל ותתעטף נפשו במראות אלהים: וירא את־השמים
 פתוחים ותבה אחת כיריעה גדולה קשורה בארבע כנפותיה
 12 יורדת ותנח על־פני הארץ: ובתוכה מכל־חית השדה
 13 ההלכת על־ארבע ורמש האדמה ועוף השמים: ויהי אליו
 14 קול קום כיפא זבח ואכל: ויאמר כיפא חלילה לי אדני כי
 15 מעודי לא בא אל־פי בשר פגול או שקץ טמא: והנה קול
 16 אליו שנית את־אשר טהר אלהים לא תשקץ אתה: והחזיון
 הזה שלש שלש פעמים ותשב התבה ותעל השמימה:
 17 ותפעם רוח כיפא לדעת מה הוא המחזה אשר חזה והנה
 האנשים שלוחי קרנליוס מבקשים בית שמעון ועמדים
 18 על־הפתח: ויקראו ויאמרו המתגורר בזה שמעון המכנה
 19 כיפא: ובעוד כיפא הגה בלבו על־דבר המחזה ויאמר
 20 אליו הרוח הנה שלשה אנשים מבקשים אתך: ועתה קום
 21 רד ולך אתם ואל־תפסח הנה והנה כי אנכי שלחתים: וירד

22 כיפא אל־האנשים הנשלחים אליו מאת קרניליוס ויאמר אני
 האיש אשר אתם מבקשים על־מה באתם: ויענו לאמר
 קרניליוס אחד משרי המאות איש צדיק וירא אלהים אשר לו
 שם טוב בכל־עם היהודים נתנה לו מצות יהוה מפי מלאך
 23 קדוש לקרא לך אל־ביתו לבעבור ישמע מדברתיך: ויקרא
 אתם וילינו אתו בבית ויהי ממחרת ויקם כיפא וילך אתם
 24 ואחדים מן־האחים אשר ביפו הלכו עמו: ולמחרתו באו
 אל־קסרין וקרניליוס חכה להם ועמו קרביו ומידעיו אשר
 25 הקהילם בביתו: ויהי כבוא כיפא ויצא קרניליוס לקראתו
 26 ויפל לרגליו וישתחו: ויקם אתו כיפא ויאמר קום נא גם־אני
 27 אנוש אני: וידבר אתו ויבא החדרה וימצא רבים נקהלים
 28 שמה: ויאמר אליהם אתם ידעתם כי לא־נכון לאיש יהודי
 לקרב אל־איש נכרי לדבקה בו ואלהים הראני לבלתי
 29 קרא שקץ או טמא לכל־בן־אדם: על־כן לא נמנעתי מבוא
 אליכם כי קראתם לי ועתה אשאלה על־מה־זה קראתם לי
 30 לבוא: ויאמר קרניליוס לפני ארבעה ימים ישבתי בצום
 עדי־השעה הזאת וכאשר התפללתי בביתי בשעה התשיעית
 31 והנה איש עטה אור נצב עלי: ויאמר תפלתך קרניליוס
 32 שמע אלהים ויזכר־לך את־צדקתיך: ועתה שלח אל־יפו
 וקרא אליך את־שמעון המכנה כיפא הלא הוא מתגורר
 בבית שמעון הבורסי על־שפת הים אשר בבואו ודבר־לך:
 33 ואמהר ואשלח אליך ואתה היטבת כי־באת והנה אנחנו
 כלנו פה לפני האלהים לשמע ככל אשר צוית מאת יהוה:
 34 ויפתח כיפא את־פיו ויאמר עתה אמן ידעתי כי אין נושא
 35 פנים עם־אלהים: כי אם־איש הירא אתו ופעל צדק מכל־גוי
 36 וגוי יפיק רצון ממנו: והוא שלח דברו לבני ישראל ויבשר
 37 אתם שלום ביד ישוע המשיח הוא אדון כל: כי הלא ידעתם
 את־הדבר אשר קרה בארץ יהודה החל בגליל אחרי
 38 קריאת יוחנן לטבילתו: את אשר־משח אלהים את־ישוע
 הנצרי ברוח קדשו וגבורתו והוא הלך בארץ הלך ועשה

טוב ואת־הרצוצים תחת יד השמן שלח הפשי כי האלהים
 39 היה עמו: ואנחנו עדים על־כל־אשר עשה בארץ היהודים
 40 ובירושלים ועל־אשר הם הרגהו ויתלו אתו על־העץ: ואתו
 הקים אלהים ביום השלישי ויתנהו להגלות לעיני הראים:
 41 לא לעיני כל־העם כי אם־לעיני העדים אשר בחר בם
 אלהים מקדם ואנחנו הם אשר אכלנו ושתינו עמו אחרי
 42 קומו מן־המתים: והוא צוה אתנו לקרא באזני העם ולהעיד
 לפניהם כי זה הוא אשר נתנו אלהים לשפט החיים והמתים:
 43 וגם כל־הנביאים מעידים עליו כי שמו יהיה לכל־המאמינים
 44 בו לסליחת עון: עוד כיפא מדבר את־הדברים האלה ורוח
 45 הקדש צלחה על־כל השמעים דברו: והנמולים המאמינים
 אשר באו עם־כיפא התמהו תמהו כי־מתנת רוח הקדש גם
 46 על־הגוים נשפכה: כי שמעו אתם מדברים בלשנות ונתנים
 47 גדל לאלהים: ויען פטרוס ויאמר היוכל איש לעצר במים
 לבלתי יטבלו אנשים אלה אשר צלחה רוח הקדש עליהם
 48 כמוהם כמנו: ויצו אתם כי יטבלו בשם ישוע המשיח והם
 בקשהו כי ישב עמהם ימים אחדים:
 והשליחים והאחים אשר ביהודה שמעו כי גס־הגוים קבלו יא
 את־דבר האלהים: ופטרוס בא ירושלים וילינו עליו
 2 הנמולים לאמר: בית אנשים ערלים באת ותתערב־בם
 3 לאכל אתם לחם: ויחל פטרוס ויספר להם דבר דבר על־
 4 אפניו לאמר: מתפלל הייתי בעיר יפו ותפל עלי הרוח וארא
 5 במחזה והנה־תבה אחת כיריעה גדולה קשורה בארבע
 6 כנפותיה ירדת מן־השמים ותבא עדי: ואפן להביט ואבין
 וארא בה בהמת הארץ וחות השדה החלכת על־ארבע
 7 ורמש האדמה ועוף השמים: ואשמע גם־קול מדבר אלי
 8 קום כיפא זבח ואכל: ואמר חלילה לי אדני כי מעודי
 9 לא־בא אל־פי בשר פגול או שקץ טמא: ויען הקול
 שנית מן־השמים את־אשר טהר האלהים לא תשקץ אתה:
 והחזיון

10 והחזיון הזה נראה אלי שלש פעמים ואחרי־כן הורם הכל
 11 ויעל השמימה: וכמעט רגע והנה שלשה אנשים עמדים
 על־פתח הבית אשר היינו שם כי נשלחו אלי מקסרין:
 12 והרוח דבר בי ללכת אתם ולא לפסח הנה והנה וילכו אתי
 13 גם־ששת האחים האלה ונבא אל־בית האיש: ויגדלנו את
 14 אשר־ראה מלאך נצב בביתו אשר צוה אתו לאמר שלח
 15 אליפו וקרא אליך את־שמעון המכנה כיפא: והוא ידבר
 16 אליך דברים אשר תושע בם אתה וכל־ביתך: וכאשר
 החלתי לדבר ותצלח עליהם רוח הקדש כאשר צלחה עלינו
 17 בתחלה: ואזכר את־דבר האדון אשר אמר יוחנן טבל במים
 18 ואתם תטבלו ברוח הקדש: ועתה אחרי אשר נתן להם
 19 אלהים את־המתנה הזאת כאשר נתן גם־לנו המאמינים
 באדון ישוע המשיח אני מי אני כי אבא לכלוא את־
 20 האלהים: ויהי כשמעם את־הדברים האלה ויחרישו ויתנו
 כבוד לאלהים לאמר אכן גם־לגוים נתן אלהים לשוב לדרך
 החיים: והנפוצים מפני הצרה אשר עברה עליהם על־דברת
 21 סטפנוס הלכו עד־פינוקיא וקפרום ואנטיוכיא ולא הגידו
 22 דבר הבשורה לאיש זולתי ליהודים לבדם: ומהם היו אנשי
 קפרום וקוריני אשר באו אנטיוכיא וידברו גם־אל־היוונים
 23 ויבשרום את־האדון ישוע: ויד יהוה היתה עליהם ורבים
 24 במספר האמינו וישבו אל־האדון: ושמועתם באה אל־אזני
 העדה אשר בירושלים וישלחו את־בר־נבא אל־אנטיוכיא:
 25 ויבא וירא את־חסד האלהים וישמח וידבר על־לב כלם
 26 לדבקה באדון ברוח נכון: כי איש טוב היה ומלא רוח
 הקדש ואמונה ועם־רב נספחו על־האדון: וילך משם
 אל־טרסוס לבקש את־שאול: וימצאהו ויביאהו אנטיוכיא
 27 וישבו שם שנה תמימה בקרב הקהל וילמדו תורה לרבים
 אז הוחל באנטיוכיא לקרא לתלמידים משיחיים: ויהי בימים
 28 ההם וירדו נביאים מירושלים אנטיוכיא: ויקם אחד מהם

ושמו אגבום והרוח דבר בו כי רעב גדול יהיה בכל־הארץ
 הוא הרעב אשר בא בימי קלודיוס: ויתנדבו התלמידים
 לשלח איש איש מהם כאשר תשיג ידו לעזר לאחים
 הישבים ביהודה: ויעשו כן וישלחו נדבת ידם אל־הזקנים
 עלייד בר־נבא ושאוּל:

בעת ההיא שלח הורדוס המלך את־ידו באנשי העדה יב
 לענותם: ויהרג את־יעקב אחי יוחנן בחרב: וירא כי־טוב
 הדבר בעיני היהודים ויוסף ויתפש גם־את־פטרס והימים
 ימי חג־המצות: ויחזק־בו ויתנהו בבית הכלא וישמרהו
 ארבע מחלקות אנשי הצבא ארבעה ארבעה כל־מחלקה
 כי אמר להעמידו לפני העם אחרי הפסח: ויהי פטרס עצור
 בבית כלאו אך העדה העתירה בעדו אל־אלהים בחזקה:
 ואחרי אשר הפין הורדוס להביאו למשפט בלילה ההוא
 שכב פטרס על־משכבו בין שני אנשים חמשים אסור
 בשנים כבלים ושמרי בית הכלא נצבים על־הסף: והנה
 מלאך יהוה נצב עליו ואור נגה בלשכתו ויגע בכף ירך
 פטרס ויעירהו לאמר קום מהר וימסו אסוריו מעל ידיו:
 ויאמר אליו המלאך חגר מתניך ונעליך שים ברגליך ויעש
 כן ויאמר אליו ואת־מעילך עטה ולך אחרי: ויצא וילך
 אחריו ונפשו לא ידעה אם־אמת הוא אשר נעשה לו ביד
 המלאך כי כחזיון נראה בעיניו: ויעברו את־טור השמרים
 הראשונים ואת־טור השניים ויבאו אל־שער הברזל היצא
 העירה אשר נפתח לפניהם מאליו ויצאו בו ויעברו רחוב
 אחד ויעל המלאך מעליו פתאם: ויאמר פטרס כשוב
 דעתו אליו עתה ידעתי אל־נכון כי שלח יהוה את־מלאכו
 ויצילני מכף הורדוס ומכל־צדית עם־היהודים: עודנו מדבר
 אל־לבו ויבא אל־בית מרים אם יוחנן המכנה מרקום
 ושם רבים נקהלים ומתפללים: וידפק על־דלת השער
 ותבא נערה אחת לקול הדפק ושמה רודי: ותכר את־קול
 פטרס ומשמחתה לא־פתחה לו את־הדלת כי אסרעה
 הביתה

15 הביתה ותגד להם כי־פטרום עמד על־הפתח: ויאמרו
 אליה משתגעה את והוא אמרה לא כי־כן הדבר אז אמרו
 16 כי־מלאכו הוא: ופטרום הוסיף לדפק ויפתחו ויראו אתו
 17 ויהי לפלא בעיניהם: וינף ידו להם לחשות ויספר להם את
 אשר־הוציאו האדון מבית הכלא ויאמר הגידו זאת ליִעקב
 18 ולאחים ויצא וילך־לו למקום אחר: הבקר אור ומהומה
 רבה היתה בין אנשי הצבא לאמר מה־היה לפטרום:
 19 והורדום דרש אתו ולא מצאו ויחקר את־השמרים ויתן דתו
 20 להמיתם וירד מיהודה אל־קסרין וישב שם: אז חרה אפו
 בצרים ובצדנים והם באו אליו בלב אחד וידברו על־לב
 בלסטום אשר על־חדר המלך להפגיע בעדם ולעשות
 שלום להם כי מארץ המלך הוציאו להם את־שבר רעבון
 21 ארצותם: ויהי היום יום מועד וילבש הורדום בגדי מלכות
 22 וישב על־כסא המשפט וישא אליהם מדברתיו: ויריעו האם
 23 לאמר קול אלהים הוא ולא קול אדם: ויכהו מלאך־יהוה
 כרגע כי לא־נתן כבוד לאלהים ויאכלהו תולעים וימת:
 24, 25 ודבר אלהים עלה עלה ורב: וישבו בר־נבא ושאוּל
 מירושלים אחרי אשר מלאו את־פקדתם הנתונה להם ויקחו
 אתם את־יוחנן המכנה מרקום:

יג ויהיו בקהל אשר באנטיוכיא נביאים ומלמדים ואלה שמותם
 בר־נבא ושמעון הנקרא גם־ניגר ולוקיום הקוריני ומנחם
 2 אשר היה אמן עם־הורדום מטררך ושאוּל: ובעבודתם
 את־יהוה ובצומם היה דבר רוח הקדש הבדיל־נא לי
 את־בר־נבא ואת־שאוּל לעשות במלאכה אשר קראתים
 3 לה: ויצומו ויתפללו ויסמכו את־ידיהם עליהם וישלחום:
 4 וילכו שליחי רוח הקדש האלה אל־סלוקיא ושם ירדו באניה
 5 לבא אל־קפרום: בבואם עירה סלמים הגידו את־דבר
 האלהים בבתי־הכנסת אשר ליהודים וגם־יוחנן היה עמם
 6 לשרתם: ויהי כאשר תמו לסבב בכל־האי עד־פפוס

7 וימצאו שם איש מכשף ונביא־שקר והוא איש יהודי ושמו
 בר־ישוע: הוא היה עם־סרגיום פולוס נציב האי וזה איש
 חכם־לב קרא את־בר־נבא ואת־שאול לבוא אליו לשמע
 8 מפייהם דבר האלהים: ואלימא המכשף כי־כן מתרגם
 שמו היה להם לשטן כי יום להסב את־הנציב מהאמין:
 9 רק שאול אשר נקרא גם־פולוס מלא רוח הקדש השגיה
 10 אליו: ויקרא הוי בן־בליעל מלא כל־ערמה ומרמה ושונא
 כל־צדק הכי לא תחדל עוד מעקש את־דרכי יהוה הישרים:
 11 ועתה הנה יד־יהוה תגע בך והיית עור עד למלא־ימים ואור
 השמש לא תראה ובן רגע כדברו היתה עליו אפלה וחשכה
 12 ויתע ויגשש אנה ואנה למצא איש לנחתו בידו: כראות
 13 הנציב את־אשר נעשה האמין וישתאה לתורת האדון: וישב
 פולוס והנלוים עליו מפפום באניה ויעלו אל־פרגי אשר
 14 בפמפוליא ושם נפרד יוחנן מעליהם לשוב ירושלים: והם
 נסעו מפרגי וילכו אל־אנטיוכיא אשר בפיסדיא ויבאו ביום
 15 השבת אל־בית־הכנסת וישבו: ויהי אחרי הקרא בתורה
 ובנביא וישלחו ראשי בית־הכנסת לאמר להם אנשים אחים
 16 אם־יש לכם דבר להוכח את־העם דברו: ויעמד פולוס
 וינפך ידו ויאמר אנשי ישראל וגם־הוראים את־האלהים
 17 שמעוני: אלהי ישראל אלהי העם הזה הוא בחר באבותינו
 וירם קרן לעם בהיותם גרים בארץ מצרים והוא הוציאם
 18 משם בזרע נטויה: וישא אתם ויכלכלם ארבעים שנה
 19 במדבר: וישמד מפניהם שבעה גוים בארץ כנען ויפל
 20 להם בחבל את־אדמתם לירשת נחלה: אחרי־כן נתן להם
 שפטים לשפטם כארבע מאות וחמשים שנה עד־שמואל
 21 הנביא: בימיו שאלו למלך עליהם מלך והאלהים נתן להם
 את־שאול בן־קיש איש ימיני למלך עליהם ארבעים שנה:
 22 ואחרי הסירו אתו ממלך הקים את־דוד למלך עליהם אשר
 אמר עליו ויעידנו מצאתי את־דוד בן־ישי איש כלבבי אשר

23 כִּלְחַפְצֵי יִשְׁלִים: מִזְרְעוּ הַבֵּיא אֱלֹהִים כִּדְבָרוֹ אֶת־יִשׁוּעַ
 24 לְיִשְׂרָאֵל לְמוֹשִׁיעַ: וַיְהִי אַחֲרָי קָרָא יוֹחָנָן אֶל־כָּל־עַם יִשְׂרָאֵל
 25 לְתִשׁוּבָה וּלְהִטְבֵּל לִפְנֵי בָאוּ: וּכְכֹלֹת יוֹחָנָן אֶת־מְרוּצָתוֹ
 אָמַר וּמִה־תַּחֲשׁוּבֹן עָלַי מִי־אֲנִי לֹא אֲנִי הוּא כִּי הִנֵּה אַחֵר בֹּא
 אַחֲרָי וְהוּא אֲשֶׁר קָלְתִּי מִהֶתְרַלּוֹ שְׂרוּךְ נַעֲלוּ אֲשֶׁר בְּרַגְלָיו:
 26 אַתֶּם אַנְשִׁים אַחִים זֶרַע אֲבֵרָהֶם וְכָל־יִרְאֵי אֱלֹהִים הַנִּמְצָאִים
 27 בְּתוֹכְכֶם אֵלֵינוּ דַּבֵּר הַיְשׁוּעָה הַזֹּאת שְׁלוּחַ: כִּי־הַיּוֹשִׁיבִים
 בִּירוּשָׁלַיִם וּרְאֲשִׁידֵם יַעֲן אֲשֶׁר לֹא יָדְעוּ אֶתּוֹ וְאֶת־דְּבָרֵי
 הַנְּבִיאִים הַנִּקְרָאִים מְדֵי שֶׁבֶת בְּשֶׁבֶתוֹ מִלֹּאן אַתֶּם בְּמִשְׁפָּטֶם
 28 אֲשֶׁר שִׁפְטָהוּ: וְאִף כִּי־לֹא מִצְאוּ־בּוֹ חַטָּא מִשְׁפָּט־מוֹת בְּקִשׁוֹ
 29 מֵאֵת פִּילְטוֹס לְהַמִּיתוֹ: כִּבְצַעֶם אֶת־הַכֹּל אֲשֶׁר כָּתוּב עָלָיו
 30 הוֹרְדָהוּ מֵעַל הָעֵץ וַיִּשְׁכַּיְבֵהוּ בַקֶּבֶר: וְהָאֱלֹהִים הַקִּיְמוּ מַעֲסֵ־
 31 הַמֵּתִים: וְהוּא יָמִים רַבִּים נִגְלָה נִגְלָה אֶל־אֲשֶׁר עָלוּ עִמּוֹ
 מִהַגְּלִיל לְיִרוּשָׁלַיִם וְאֲשֶׁר עָתָה כִּיּוֹם הֵם עֵדִים לוֹ נֶגֶד הָעַם:
 32, 33 וְכֵּה אֲנַחְנוּ מוֹדִיעִים לָכֶם כִּי שְׁבוּעָתוֹ לֹא־בִתִּינוּ: הַקִּיּוֹם אֱלֹהִים
 עָתָה לְבַנִּינוּ אֶת־דְּבָרוֹ בְּהַקִּיְמוֹ אֶת־יִשׁוּעַ כֹּאֲשֶׁר גַּם כָּתוּב
 34 בְּמִזְמוֹר הַשְּׁנִי בְּנֵי אֶתָּה אֲנִי הַיּוֹם יִלְדֶתִּיךָ: וּבְדַבַּר אֲשֶׁר
 הַקִּיּוֹם אֶתּוֹ מִבֵּין הַמֵּתִים אֲשֶׁר לֹא יָשׁוּב עוֹד לְשַׁחַת־בְּלִי כֵּה
 35 אָמַר אַתָּן לָכֶם חֲסֵדֵי דוֹד הַנְּאֻמָּנִים: עַל־כֵּן הוּא אָמַר עוֹד
 36 בְּמִזְמוֹר אַחֵר לֹא־תֵתֵן חֲסִידְךָ לְרֵאוֹת שַׁחַת: כִּי דוֹד אַחֲרָי
 לָכְתוּ בְּדַרְתָּיו כְּעֵצַת אֱלֹהִים הוּא גּוֹעַ וַיֹּאסֵף אֶל־אֲבוֹתָיו
 37 וַיִּרְא שַׁחַת: אֶךְ־זֶה אֲשֶׁר הָאֱלֹהִים הַקִּיְמוּ הוּא לֹא־רָאָה
 38 שַׁחַת: לָכֵן אַנְשִׁים אַחִים יוֹדְעֵי לָכֶם כִּי עַל־יְדִי־זֶה הִגֵּד
 39 לָכֶם סְלִיחַת הַחַטָּאִים: כִּי־כָּל אֲשֶׁר לֹא־נִצְדַקְתֶּם בְּתוֹרַת
 40 מֹשֶׁה כִּלְחַמְאָמִין יִצְדַקְבוּ: לָכֵן הִשְׁמַרוּ לָכֶם פְּנִיבוֹא
 41 עָלֵיכֶם אֲשֶׁר כָּתוּב בְּנְבִיאִים: רְאוּ אֶתֶם בְּזִים וְהִתְמַהוּ וּשְׁמוּ
 כִּי־פָעַל פָּעַל אֲנִי בִימֵיכֶם פָּעַל אֲשֶׁר לֹא תֹאמִינוּ כִּי־יִסְפָּר
 42 לָכֶם: וַיְהִי בְּצֵאתֶם וַיִּבְקָשׁוּם לְדַבֵּר אֵלֵיהֶם כִּדְבָרִים הָאֵלֶּה
 43 עוֹד שְׁנִית גַּם־בְּיוֹם הַשַּׁבָּת הָאַחֵר: בְּהַפְרֵד הַקְּהָל נִטּוּ

יהודים רבים וגרים היראים את־יהוה וילכו אחרי פולוס
 ובר־נבא והם אמרו להם ויזהירום להיות דבקים בחדר
 האלהים: ויהי ביום השבת האחר ותקהל כמעט כל־העיר
 44 לשמע את־דבר יהוה: אולם כראות היהודים את־המון
 45 העם נהפך לבם לקנאה ויהיו מלעיבים בפולוס וכל־דבריו
 46 עצבו: ויענו אתם פולוס ובר־נבא באמץ לב ויאמרו היה
 תהיו אתם הראשונים להשמיעכם את־דבר האלהים ואתם
 הנכם בוזים לו הלא מריכם ענה בכם כי לא נחשבים אתם
 47 להכתב לחיי עולם לכן סכנו מכם ונשע אל־הגוים: כי כה
 צוה עלינו האדון לאמר ונתתיך לאור גוים להיות לישועה
 48 עד־קצה הארץ: וישמעו הגוים וישמחו ויהללו את־דבר
 49 יהוה ויאמינו כלם אשר נפקדו לחיי עולם: ויהי דבר יהוה
 50 נפרץ בכל־המקום מסביב: רק היהודים הצו ויסיתו את־
 הנשים היקרות ויראות יהוה ואת־ראשי העיר לקצף־קצף
 51 על־פולוס ועל־בר־נבא ויגרשום מגו גבולם: והם נערו
 52 את־אבק רגליהם עליהם וילכו לאיקניון: והתלמידים נמלאו
 שמחה ורוח הקדש:

ויהי באיקניון ויבאו שניהם אל־בית־הכנסת אשר ליהודים יד
 ויפליאו ללמד עד כי־המון רב מן־היהודים ומן־היוונים נאמנו
 2 והאמינו: רק היהודים אשר לא היו מאמינים מסכו רגז וכעס
 3 בלב הגוים על־האחים: והם האריכו במקום הזה וידברו
 באמץ לב בשם יהוה המעיד על־דבר חסדו ויתן אתות
 4 ומופתים בידם לעשתם: והמון העיר חלק לבם ויחצו ויהי
 5 החצי אחרי היהודים והחצי אחרי השליחים: אז נוסדו יחד
 הגוים והיהודים עם־ראשיהם ויתנכלו להבזותם ולסקלם:
 6 ויגלה להם הדבר וימלטו לערי לוקוניא אל־לוסטרא ואל־
 7,8 דרבי וסביבותיהן: ויבשרו שמה את־דבר הבשרה: ושם
 בלוסטרא נמצא איש נכה רגלים פסח ישב מיום הולדו
 9 ולא־ידע לכת מעודו: וישמע את־פולוס בדברו והוא הביט
 עליו

10 עליו וידע כי הוא מאמין וכשר להושע: וישא את־קולו
 ויקרא קום ועמד קוממיות על־רגליך ויקפץ ויקם ויתהלך:
 11 כראות המון העם את־מעשה פולוס וירימו קולם ויאמרו
 בלשון לוקנית אכן הדמו האלהים לבני־האדם וירדו אלינו:
 12 ויקראו לבר־נבא בל ולפולוס קראו הרמים באשר הוא
 13 ראש המדברים: וכהן בית־בל אשר נכח העיר הביא פרים
 ועטרות לפני השער ויבקש הוא והמון העם לזבח להם
 14 זבח: כשמע זאת בר־נבא ופולוס השליחים קרעו בגדיהם
 15 וירוצו אל־בינות העם: ויצעקו ויאמרו אתם אנשים למה
 תעשו כזאת הלא גם־אנחנו בני־אדם כמוכם תכונה אחת
 לכלנו ואנחנו מלמדים אתכם את־דברי המלאכות למען
 תנזרו מאחרי לא־אלהים אלה ודבקתם באלהים חיים עשה
 16 שמים וארץ ואת־הים ואת־כל־אשר־בם: ואשר בימי קדם
 17 הניח לכל־הגוים ללכת בדרכיהם אשר בחרו: אף כי־לא
 מנע עדותיו כי טוב הוא בתתו לכם מטר ארצכם מן־
 השמים ושנות רב־תבואות למלא נפשתיכם מדה ושמחה:
 18 ואף גם־בדברם כזאת היתה יגיעתם רבה להשקיט את־
 19 המון העם מזבח להם זבח: והנה אנשים יהודים באו
 מאנטיוכיא ומאיקניון וידיחו את־המון העם וירגמו את־פולוס
 20 באבנים וישמטוהו אל־מחוץ לעיר כי אמרו מת הוא: ויהו
 התלמידים עטרים אליו ויקם וישב העירה וביום המחרת
 21 יצא עם־בר־נבא וילך לדרכי: ויבשרו בעיר ההיא את־
 הבשרה ויעשו תלמידים הרבה ואחר־יכן שבו אל־לוסטרא
 22 ואיקניון ואנטיוכיא: ויאמצו שם את־לב התלמידים ויזהירום
 לעמד באמונתם ולהאמין כי רק־בדי עמל ותלאה זה באננו
 23 אל־מלכות האלהים: ויבחרו להם אנשים זקנים בכל־עדה
 ועדה ויתפללו ויצומו ויפקידום ביד האדון אשר האמינו־
 24 בו: והמה עברו בפיסדיא ויבאו אל־פמפוליא: וידברו
 26 את־הדבר בפרגי וירדו משם אל־אטליא: ומשם הלכו

דרך־ים ויבאו אל־אנטיוכיא אשר שם הפקדו בחדר אלהים
 27 על־המלאכה אשר כלו לעשות עד־תמה: וכבאם שמה
 אספו את־העדה ויספרו את־כל־אשר עשה להם האלהים
 28 וכי־פתח לגוים את־השער אשר מאמינים יבאו בו: וישבו
 עם־התלמידים משך ימים לא־מעט:
 ומתי מספר באו מארץ יהודה ויוכיחו את־האחים אסלא טו
 המול תמלו כמצות תורת משה לא תושעון: ויתוכחו הרבה
 2 פולום ובר־נבא עמהם ויקש הריב ותהי עצתם עלה יעלו
 פולום ובר־נבא ואנשי מספר אחרים ירושלימה והביאו
 את־דבר הריב עד־השליחים והזקנים: ותצא העדה עם
 3 לשלחם והמה נסעו דרך פינקויא ודרך שמרון הלך וספר
 את־תשובת הגוים ויתנו בלב כל־האחים שמחה גדולה:
 4 ויהי כבאם ירושלימה ויקבלו אתם העדה והשליחים והזקנים
 והם ספרו את־הגדלות אשר עשה האלהים עמהם: ויקומו
 5 אחדים מעדת הפרושים אשר גס־הם היו מן־המאמינים
 ויאמרו אך המול ימלו וגס־יצוו לשמר את־תורת משה:
 6, 7 ויקהלו השליחים והזקנים להתייעץ על־הדבר הזה: ויהי
 ברבות דברי הריב ויקם פטרוס ויאמר אליהם אנשים אחים
 אתם ידעתם כי לפני ימים רבים כי בחר האלהים מקרבכם
 אשר מפי ישמעו הגוים את־דבר הבשרה ויאמינו: והאלהים
 8 ידע הלבבות הקים עדות בהם ויתן את־רוח הקדש גם־
 עליהם כאשר נתנו עלינו: ולא הבדיל בינינו וביניהם
 9 ויחטא את־לבבותם על־ידי האמונה: ועתה אפוא מה־יתנסו
 10 את־האלהים להביא צורי התלמידים בעל אשר גס־אבותינו
 גם־אנחנו לא יכלנו שאתו: אבל מאמינים אנחנו כי בחדר
 11 ישוע המשיח אדנינו נושע גם־אנחנו וגס־הם: ויחרישו
 12 כל־הקהל החרש ושמע את־בר־נבא ואת־פולום מספרים
 כי הפליא האלהים לעשת על־ידיהם את־האתות ואת־
 13 המופתים בקרב הגוים: הם כלו לספר ויחרישו ויעקב
 ענה

14 ענה ויאמר אנשים אחים שמעו לי: כה ספר שמעון איך
 למבראשונה פקד האלהים את־הגוים לקחת לו מקרבם עם
 15 לשמו: ועדים הם לדברים האלה דברי הנביאים ככתוב:
 16 אחרי זאת אשוב ואקים את־סכת דוד הנפלת והריסתיה
 17 אקים ובניתיה: למען ידרשו את־יהוה שארית אדם וכל־
 הגוים אשר נקרא שמי עליהם נאמ־יהוה עשה כל־אלה:
 18, 19 נודעים לאלהים מעולם כל־מעשיו: על־כן חרצתי כי
 20 אין להפחיד את־הגוים השבים ובאים אל־האלהים: כי
 אם־כתב להם אשר יבדלו משקוצי האלילים ומן־נאפים
 21 ומן־הנחנק ומן־הדם: כי יש למשה מאז ועד־היום קראי
 שמו בכל־עיר ועיר והוא נקרא בבת־הכנסת בכל־שבת
 22 ושבת: ויִישַׁר בעיני השליחים והזקנים וכל־העדה לבחר
 מהם אנשים לשלחם אל־אנטיוכיא עם־פולוס ועם־בר־נבא
 את־יהודה המכנה בר־שבא ואת־סילא נשאי פנים בתוך
 23 האחים: ויכתבו ספר ונתן על־ידם לאמר אנחנו השליחים
 וזקני האחים הננו פקדים לשלום את־האחים מבין־הגוים
 24 אשר באנטיוכיא ובסוריא ובקיליקיא: שמע שמענו כי מתי
 מספר יצאו מקרבנו אליכם והם משגים אתכם ואת־לבכם
 25 יסכסכו באמרם לכם להמול ולשמר את־התורה אשר
 לא צוינו אתם: לכן יעצנו כלנו לב אחד לבחר אנשים
 26 לשלחם אליכם עם־אהובינו עם־בר־נבא ופולוס: אנשים
 27 אשר נתנו את־נפשם בעד־שם ארנינו ישוע המשיח: לכן
 שלחנו את־יהודה ואת־סילא אשר במור־פיהם יגידו לכם
 28 כזאת: כי טוב לפני רוח הקדש וכן לפנינו לבלי הכבד
 עליכם עוד משא כלתי אם את־החקים האלה לבדם אשר
 29 לא יוכלון לעבר: חדלו לכם מזבחי אלילים ומן־הדם
 ומן־הנחנק ומן־נאפים אם־מאלה תשמרו והייתם עשי טוב
 30 ושלום לכם: והאנשים שלחו והם באו אל־אנטיוכיא ויאספו
 31 את־העם ויתנו להם את־הספר: ויהי בקראם בו וישמחו

32 כִּי־נחמו: ויהודה וסִילָא אשר היו גִּסְהֵם מִן־הנביאים
 33 הוכיחו את־האחים ברב דברים ויאמצום: וכמִלֵּאת ימי
 34 35 אשר שלחום אליהם: ויאל סלא לשבת שם עוד: ופולום
 ובר־נבא נשארו כאנטיוכיא למד ודבר את־דבר־יהוה הם
 36 ועוד אחרים יחדו: ויהי אחרי ימים מספר ויאמר פולום
 אל־בר־נבא הבה ונשובה ובאנו אל־אחינו בכל־הערים
 אשר הבאנו שם את־דבר יהוה ונראה מה אתם ונדעה:
 37 ויבקש בר־נבא לקחת עמהם גם את־יוחנן המכנה מרקום:
 38 אפס כי פולום כהה בו באמרו לא־יתכן לשוב לקחת עמהם
 איש אשר נפרד מעמם בפמפוליא ולא הלך אתם למלאכה:
 39 ויתעברו איש באחיו ויתפרדו ויקח בר־נבא את־מרקום ויסע
 40 באניה אל־קפרום: ופולום לקח־לו את־סילא וברוך לחסד
 41 יהוה מאת האחים ויסע וילך: ויעבר בסוריא ובקיליקיא
 ויאמץ את־העדות:
 15 ויבא גם אל־דרבי ואל־לוסטרא והנה־שם תלמיד אחד 15
 ושמו טימותיוס בן־אשה יהודית מאמנת ואביו יוני: ויהי 2
 3 רצוי האחים בלוסטרא ובאיקניון וישבחוהו: וישר בעיני
 פולום להליכהו עמו בדרכו למסעיו ויקח וימל אתו למען
 היהודים אשר במקמות ההם יען כלם ידעו את־אביו כי
 4 יוני הוא: ובכל־מקום באם הורו להם לקבל עליהם
 רקאת־המצות אשר קימו השליחים והזקנים בירושלים:
 5 ותתחזקנה העדות באמונה להאמין וירב מספרן הלך ורב
 6 מיום אל־יום: ויעברו בפרוגיא ובארץ גלטיא כי הניאם רוח
 7 הקדש מדבר את־הדבר באסיא: והם באו עדי־מוסיא וינסו
 לעשות דרכם אל־ביתוניא ולא־נתנם רוח ישוע לעבר:
 8, 9 ויטוי ממוסיא וירדו אל־טרואס: ואל־פולום נראה חזון
 לילה וירא איש מוקדון עמד לפניו מבקש ואמר עבר־נא
 10 אל־מקדוניא ועזרנו: ואחרי ראותו את־החזון היה עם־לבבנו
 להחיש

11 להחיש באנו אל־מקדוניה כאשר היטב ידענו כי נקראנו
 מאלהים לבשר שם את־הבשורה; ונצא את־טרואם ונבא
 באניה דרך ישרה אל־סמותרקיא וביום השני אל־נפולים;
 12 ומשם אל־פילפי העיר הראשונה על־קצה גבול מקדוניה
 13 וראשית מושב לאנשי שדי ונשב בה ימים מספר; וביום
 השבת יצאנו את־השער על־יד הנהר אל־מקום זה דמינו
 ששם בית התפילה ונשב ונדבר אל־הנשים אשר התאספו
 14 שמה; ואשה יראת־אלהים לודיא שמה רכלת בארגמן
 מעיר תאטירא היא הקשיבה ותשמע ויהוה פתח את־לבה
 15 להקשיב אל־דברי פולוס; ויהי כי נטבלה היא וביתה
 ותדבר אלינו לאמר אם כה תחשבני למאמינה באדון
 16 בארנא אל־ביתי ושכורבו ותאין בנו; ויהי כבאנו לבא בית
 התפילה ותפגשנו שפחה והיא רוח לה לגלות נצרות ועשה
 17 הון יקר לאדניה בקסמיה; ותהי הלכת אחרי פולוס ואחרינו
 קרא ואמר הנה האנשים האלה עבדים לאל עליון ואת־דרך
 18 הישועה אתכם ילמדון; כה עשתה ימים רבים ויקץ פולוס
 בעשתה כזאת ויפן ויאמר אל־הרוח בשם ישוע המשיח אני
 19 מצוך לצאת מקרבה ויצא הרוח כרגע; כראות אדניה כי
 תוחלת הונם אבדה ויתפשו את־פולוס ואת־סילא וימשכום
 20 אל־פקודות העיר השערה; ויתנהגום לפני הראשים ויאמרו
 21 האנשים האלה מתעתעים את־עירנו כי יהודים הם; למד
 ילמדו דברי־דת אשר לא כדתינו לעשותם כי אנחנו רומיים
 22 אנחנו; ויקם המון העם עליהם והראשים קרעו את־כגדהם
 23 מעליהם ויצוו ליסרם בשוטים; ואחרי הכות אתם מכות
 רבות השליכם אל־בית הכלא ופקיד הכלא צוה החזק
 24 עליהם משמר; והוא אחרי צותו כן החביאם במחבאי
 25 הכלא וישם רגליהם בסד; ויתפללו פולוס וסילא בחצות
 26 הלילה וישירו לאלהים וישמעו להם האסירים; ויהי פתאם
 רעש גדול עד כי נעו מוסדי בית הכלא ופתאם נפתחו

27 כל־הדלתות ואסורי האסירים נמסו: ופקיד הכלא נעור
 נבהל משנתו וירא את־הדלתות כלן והנה פתחות וישלף
 28 חרב לספות את־נפשו בחשבו כי האסירים נמלטו: וישא
 פולוס את־קולו ויקרא חדל אל־תעש לך מאומה רע כי
 29 הנה אנחנו פה כלנו: ויצו להביא נר להאר־לו ויהי נחפו
 לבא אל־הבית פנימה והוא חרד ומרעיד ויפל לרגלי פולוס
 30 וסילא: ויוציאם ויאמר רבותי מה־אעשה להושיע את־נפשי:
 31 והם אמרו האמינה באדון ישוע המשיח ותושע נפשך ונפש
 32 ביתך: ויגידו־לו את־דבר יהוה ולכל־אשר־אתו בביתו:
 33 ויקחם אליו בעת הזאת בעוד לילה וירחץ את־פצעיהם
 34 ויטבל הוא וכל־אשר־לו מבלי־בש: ויביאם את־ביתו
 ויערך לפניהם שלחן וישמח הוא וכל־ביתו כי הפך לבם
 35 להאמין באלהים: ויהי כאור היום וישלחו הראשים את־
 36 עבדי הפקדות לאמר שלח את־האנשים האלה: ויגד
 פקיד הכלא את־הדבר לפולוס הנה שלחו אלי הראשים
 37 לתתכם לצאת מזה ועתה צאו ולכו לשלום: ויאמר פולוס
 אליהם יסר יסרונו בלא־דין ומשפט לעיני כל אף כי־אנשי
 רומי אנחנו וגם־השליכנו אל־הכלא ועתה אנחנו מוצאים
 38 דחופים בסתר לא־כן הם יבאו והוציאנו מזה: וישיבו עבדי
 הפקדות את־הדברים האלה אל־הראשים וייראו יען שמעו
 39 כי אנשי רומי הם: ויבאו וירצום ויוציאום ויבקשום לעזב
 40 את־העיר: ויצאו מבית הכלא ויבאו ביתה לודיא ואחרי
 ראותם את־האחים ודברם להם נחמים יצאו ויסעו:
 ויהי אחרי נסעם באמפפוליס ובאפלוניא באו אל־תסלוניקי יז
 2 ושם בית־כנסת ליהודים: ופולוס כאשר הסכין בא אליהם
 3 ויתוכח עמהם כהבן במקרא שלשת ימי שבתות: הוא באר
 להם את־הכתובים ויבוננם כי־כן נגזר אשר יענה המשיח
 ויקום מעם המתים וכי־זה ישוע אשר בשמו אני קרא לכם
 4 הוא זה המשיח: ויש לבב מספר אחריו וידבקו בפולוס
 ובסילא

ובסילא וגם־יונים רבים אשר יראו את־האלהים ונשים
 5 נכבדות במספר לא־מעט: ויקנאו בם הסוררים שביהודים
 וילקטו להם מספר אנשים ריקים מן־השוקים ויקראו מלא
 להיות מהומה בעיר ואז נסבו על־בית יסון ויהינו להוציאם
 6 החוצה אל־העם: ויהי כי לא־מצאום ויסחו את־יסון ואחדים
 מן־האחים עד־לפני ראשי העיר ויקראו אלה המרגיזים את־
 7 כל־הארץ מקצה הנה הם באו גם־הנה: ויסון הוא המאסף
 אתם בצל קרתו ואלה כלם מעברים על־דתי הקיסר וגם־כי
 8 אמרים ישנו מלך אחר והוא ישוע: ויהיו מיראים את־העם
 9 ואת־ראשי העיר אשר שמעו את־זאת: והם לקחו ערבה
 10 מאת יסון ומאת האחרים וישלחום: והאחים החישו מפלט
 לפולוס וסילא לילה וישלחום אל־ברואה והם כבאם שמה
 11 באו אל־בית־הכנסת אשר ליהודים: ואלה היו טובים
 מיהודי תסלוניקי כי לקחו את־הדבר בלב מלא רצון ויחקרו
 12 בכתובים יום יום לדעת אם כדברם כן־הוא: ורבים מהם
 האמינו ונשים גבירות יוניות ואנשים במספר לא־מעט:
 13 כשמע היהודים בתסלוניקי כי גם־בברואה פולוס משמיץ
 14 את־דבר אלהים ויבאו ויצו את־המון העם גם־פה: והאחים
 החישו למלט את־פולוס ויהי הוא הלך עד־הים וסילא
 15 וטימותיוס נשארו בזה: ואשר ארחו לחברה עם־פולוס
 הוליכהו עד אתינס אשר שם שם פולוס בפיהם צו לסילא
 16 ולטימותיוס כי־יבאו אליו עד־מהרה והם שבו וילכו: עוד
 פולוס מצפה לקראת באם באתינס ורוחו התמרמר בקרבו
 17 ממראה עיניו כי מלאה העיר אלילים: וידבר על־ככה
 עם־היהודים בבית־הכנסת ועם־יראי אלהים וגם־בשער
 18 יום יום עם־כל־הנמצאים שמה: ויתערבו אתו גם־אחדים
 מחכמי בית אפיקורוס המכחשים ומחכמי בית האסטוה
 המצניעים ויהי אלה אמרים לו מה־לאויל שפתים הזה מה
 הוא אמר להגיד ואלה כפי הנשמע הוא מלמד דעת אלהים

19 זרים יען כִּי־בשר את־ישוע ואת־תחית המתים: ויקחהו אל־
 האריופגוס ויאמרו מי־יתן וידענו מה־היא התורה החדשה
 20 אשר אתה מלמד: כִּי־דברים זרים אתה קורא באונינו
 21 על־כן אנחנו מבקשים לדעה מה היא: והאתיניים כלם וגם־
 הנכרים המתגוררים בקרבם הם הכינו לבם רק לחדשות
 22 אס־כה לספר או כה לשמע מה־היספר: ופולוס העמד
 בתוך האריופגוס בתוך ויאמר אתם אנשי אתינם ראה ראיתי
 23 אתכם כי לבכם עמכם בכל אשר תנהגו: כי בהתהלכי
 כה ועל־עבדתיכם לאלהיכם אני התבננתי וארא גם־מזבח
 ועליו כתוב לאלהים לא־ידענהו והנה הלז אשר תכבדון
 24 אתו ולא תדעוהו אתו אני מודיע אתכם: האלהים אשר
 ברא את־העולם וכל אשר־בו הוא אדני השמים והארץ
 25 לא ישב במקדשים אשר עשו לו ידים: אף לא־יכלכלהו
 ידי אדם כמו אם צרך לפניו למי ומי הלא הוא הנתן
 26 חיים ונשמה והכל לכל: והוא עשה מדם אחד את־כל
 בני־אדם לשבת על־כל־פני האדמה וימדד מדת ימיהם
 27 ולמושבותיהם גבולות הציב: למען אשר ידרשו אחרי
 אלהים אולי ימששהו וימצאהו אף כִּי־רחוק איננו מכל־אחד
 28 ממנו: כִּי־בו אנחנו חיים מתעוררים והיום כאשר גם־שררו
 29 מכם אנשים כי בני־אלהים אנחנו: ואף גם־בהיותנו בני
 אלהים חלילה לנו מחשב כי דמה האלהים לזהב לכסף
 30 או לאבן או לתבנית כל מעשה אדם חרש וחשב: את־ימי
 אין־דעת העביר אפוא אלהים ועל־כן הוא מצוה את־בני
 31 האדם עתה כי בא יבאו אליו מכל־קצות הארץ: כי הוא
 הקדיש יום מועד לשפ־ט־בו תבל בצדק על־יד איש אשר
 32 בחר בו ויתנהו נאמן לכל בהקיצו אתו מעם־המתים: ויהי
 כשמעם אתו מדבר מקום המתים אלה לעגולו ואלה אמרו
 33 עוד נשמעך על־ככה שנית: ויצא פולוס מתוכם וילך:
 34 וקצת אנשים דבקו אחריו ויאמינו וביניהם גם־דיונוסיוס אחד
 מהשפטים

מהשפטים מן־אריופגוס ואשה אחת אשר שמה דמרים ועוד
אחרים עמהם:

יח אחר הדברים האלה עזב את־אתינם ויבא אל־קורנתוס:
2 וימצא שם איש יהודי אשר היה שמו עקילם והוא יליד
פונטוס ועתה זה מקרוב בא מאיטליא עם־פריסקלה אשתו
כי מאת קלודיוס יצא צו אל־כל־היהודים להעלות מקרב
3 רומי ולעזובה ויבא אליהם אל־מעונם: ויען כי היו בעלי
מלאכה אחת על־כן הואיל לשבת עמהם ועשה במלאכה
4 והם ארגים מסכות לאהלים: ובכל־שבת ושבת דבר
עם־היהודים בבתי־הכנסת וילמד דעת גם־את־היהודים וגם־
5 את־היוונים: ויהי כבא אליו סילא וטמותיוס ממקדוניא
התנדב פולוס כלו רק לדבר הדבר בהראתו ליהודים
6 ברור כי ישוע הוא המשיח: והם כי מרו וגם־גדפו וינער
הוא את־חצנו ויאמר אליהם דמכם בראשכם ואני נקי
7 מכם אלכה־לי עתה אל־הגוים: וילך משם ויבא ביתה
איש אחד טיטוס יוסטוס היה שמו הוא היה ירא אלהים
8 וביתו אצל בית־הכנסת: וקריספוס ראש בית־הכנסת
האמין באדון הוא וכל־ביתו עמו ועוד קורנתים רבים כאשר
9 שמעו בן האמינו וישבלו: ודבר האדון היה אל־פולוס
10 בחזון לילה אל־תירא כי אם־תדבר ולא תחרש: כי־
עמך אנכי ואיש לא יגע בך לרעה כי עס־רב לי בעיר
11 הזאת: וישב שם שנה וששה חדשים וילמד אתם את־דבר
12 האלהים: ויהי אז גליון נציב מדינת אביא והיהודים כלם
13 יחד קמו על־פולוס ויעמידוהו לפני כסא המשפט: ויאמרו
האיש הזה מפתה את־העם לעבר את־האלהים בעבדה
14 אשר לא כתורה: ואולם אך־הואיל פולוס לפתח שפתו
וגליון הקדימו ויאמר אל־היהודים לו אם־היה דין רשע
או דבר בליעל כי־אז נשאתי את־פניכם אתם היהודים
15 כמשפט: אפם כי־רק בתוכחות על־מלין על־שים שמות
ועל־תורתכם אתם נדונים הבו לכם עצה אתם לבדכם
לדעת

לדעת מה הטוב ואני אין נפשי להיות שפט על־הדבר
 16, 17 הזה: ויגרש אתם מלפני כסא המשפט: ויתפשו כלם
 את־סוסתנים ראש בית הכנסת ויכהו לפני־כסא המשפט
 18 וגליון ראה ויהי כלא ראה: ויתמהמה שם פולוס עוד
 ימים רבים אחר כן נפרד מעם האחים וישב באניה ללכת
 אל־סוריא והוא לקח עמו את־פריסקלה ואת־עקילם ויגלח
 19 את־ראשו בקנכרי כמלאת ימי נדרו אשר נדר: ויבאו
 לאפסוס ויניחם שם והוא בא אל־בית־הכנסת וידבר־שם
 20 אל־היהודים: והם חלו את־פניו כי יאריך לשבת בתוכם
 רק הוא לא נאות להם: כי אס־נפרד מעמם כאמרו חיב
 21 אני לחג את־החג הבא בירושלים ואחרי־כן אשובה אליכם
 אס־ירצה יהוה וילך דרך ים מאפסוס: ויבא אל־קסרין
 22 ויעל לפקד את־העדה לשלום וישב לרדת אל־אנטיוכיא:
 ויהי שם ימים אחדים ויצא משם ויעבר הלך ועבר בארץ
 23 גלטיא ופרוגיא ויאמץ את־כל־התלמידים: ואיש אחד יהודי
 24 בא אל־אפסוס שמו אפולוס ואלכסנדריא עיר מולדתו איש
 דברים ומהיר בכתובים: הוא ידע את־דרך הארון ורוחו
 25 כלהט יצא וידבר וילמד היטב את־דברי ישוע רק הוא
 26 לא ידע כי אס־טבילת יוחנן לבדה: והוא החל להשמיע
 דברו באמץ לב בבית הכנסת וישמעו אתו פריסקלה
 ועקילם ויביאהו אל־ביתם ויבוננוהו את־דרך האלהים עוד
 27 יותר מפרש: ובנשות לבו ללכת אל־אכיא ויעורוהו האחים
 ויכתבו אל־התלמידים לאסף אתו אליהם והוא כבאו שמה
 28 עזר הרבה לאשר הפנו להאמין על־ידי החסד: כי הוא גבר
 על־היהודים בפני־כל ויכה בכתובים כי ישוע הוא המשיח:
 ויהי בהיות אפולוס בקורנתוס ופולוס אחרי עברו בארצות יט
 העלויות בא אל־אפסוס וימצא־שם תלמידים אחדים: ויאמר
 2 אליהם הבא בא גס־רוח הקדש עליכם כאשר הייתם
 למאמינים והם ענוהו גם כ־יש רוח הקדש אנחנו לא
 שמענו

3 שמענו עוד: ויאמר ועל־מה אפוא אתם נטבלתם ויאמרו
 4 על־הטבלה ליוחנן: ויאמר פולוס יוחנן הטביל בטבילת
 התשובה ויגד לעם כי־האמן יאמינו בהלז אשר יבא אחריו
 5 והלז הוא זה המשיח ישוע: כשמעם את־זאת שבו נטבלו
 6 על־שם האדון ישוע: ופולוס סמך ידיו עליהם וינח עליהם
 7 רוח הקדש וידברו בלשנות ויתנבאו: ויהי מספרם כשנים
 8 עשר איש: ויבא אל־בית־הכנסת ויגד דבריו באמץ
 לב שלשה חדשים בנכחות ושום שכל על־אדות מלכות
 9 האלהים: ויהי כי־נמצאו בהם אחדים ערלי לב אשר מאנו
 להאמין וגם־טפלו דבר מר על־הדרך הזה לפני העם וישט
 מעליהם וגם־את־התלמידים הבדיל מתוכם והוא היה מדבר
 10 יום יום בבית המדרש אשר לטורנוס: ויהי הוא עשה
 כזה שנתים ימים עד כי־שמעו כל־ישרי אסיא את־דבר
 11 האדון ישוע כיהודים כיונים: והאלהים עשה נפלאות גדולות
 12 על־ידי פולוס: כי גם־הגרות ומטפחות יזע מעל עור
 בשרו הניחו על־החולים וסר חלים והרוחות הרעות מגום
 13 גרשו: וגם־היו אנשים יהודים מלחשי מתהלכים בארץ
 והם נועזו להזכיר שם האדון ישוע אל־אשר רוחות רעות
 נאחזו בקרבם בקראם אני משביעכם בשם ישוע אשר
 14 פולוס יקראהו: והם אשר כה עשו הם היו שבעת בני
 15 סקוה יהודי וראש כהנים: ויען הרוח הרעה ויאמר אליהם
 ידעתי את־ישוע ואת־פולוס אני מכיר רק אתם מי אתם:
 16 ויתנפל עליהם האיש אשר הרוח הרעה בקרבו ויחזק מהם
 17 ויכריעם עד כי־עירמים ונמחצים נסו מן־הבית ההוא: ויודע
 הדבר לכל־היהודים והיונים היושבים באפסוס ופחד נפל
 18 על־כלם ויגדל שם האדון ישוע: וגם רבים מן־המאמינים
 19 באו להתודות ולגלות את־מעשיהם אשר עשו: ורבים אשר
 שעו בהבלי שוא הביאו ספריהם וישרפום באש לעיני־כל
 20 וימנו מספר שוים ויהי המושים אלף כסף: ודבר־יהוה נשגב

- 21 עד־למאד ונעלה הלך ועלה: ויהי ככלות הדברים האלה ויתן פולוס אל־לבו להתהלך במקדוניה ובאכיא ומשם והלאה עד־ירושלים ויאמר אחרי היותי שמה ראה אראה עוד את־רומי: וישלח שנים נערים ממשרתיו את־שימותיוס ואת־ארסטוס ללכת לפניו אל־מקדוניה והוא אחר עוד ימי מספר באסיא: בעת ההיא קם שאון לא־מעט על־דברת דרך יהודה: כי איש אחד דמטריוס שמו חרש כסף הוא היה עשה מקדשי־כסף קטנים בתבנית המקדש לשם ארטמים ויסבב בזה לחרשים משכרת לא־מצער: ויקבץ אתם עם־עזרי מלאכתם ויאמר אנשים אתם ידעתם כי במלאכה הזאת רכשנו לנו את־לחמנו ואת־טובנו: והנה עיניכם ראות ואזניכם שמעות כי־לא רק באפסוס לבדה כי אסגם בכל־אסיא פולוס הזה מפתה המון עם־רב להסירם מאחרי אלהיהם כי יאמר אמר לא־אלהים המה אשר תעשינה ידים: ועתה המעט הרעה הזאת לבדה להלקח מידינו המלאכה הזאת כי אם־עוד רעת הרעות תפתח על־המקדש לאלהות הגדולה ארטמים כי לאפס ולאין יחשב ויקל כבוד הודה אשר יכבדוה כל־אסיא וכל־ישיבי תבל: ויהי כשמעם את־הדברים האלה וימלאו חמה ויתנו קולם ויקראו גדולה ארטמים לעם באפסוס: ותהם העיר ותמלא רעש גדול והם כלם השתערו כאיש אחד אל־בית־המשחק ויחזיקו בגיוס ובארסטרכוס אנשים מקדונים ההלכים עם פולוס לשמרו בדרך: ופולוס חפץ לצת אליהעם רק התלמידים לא נתנוהו: וגם־אחדים ראשי עם מאסיא אשר אהבוהו גסדהם שלחו לו להזהירו כי ימנע מהלך אל־בית־המשחק: ויהי הם שאגים אלה זאת ואחרים אחרת כי היה ההמון נבוך ורבם גם־לא ידעו בשלמה הם נזעקו: ויובא מבינות העם אלכסנדרוס כי היהודים שמוהו בראשם וישא אלכסנדרוס את־ידו לאות כי חפץ הוא להשיב אמרים לפני העם: ויודע להם

להם כי־הוא יהודי וישאו כלם קול חזק וכמו שתים שעות
 קראו ולא דמו גדולה ארטמים לעם באפסום: ויהם סופר 35
 העיר את־העם ויאמר אתם אנשי אפסום מי הוא האיש
 אשר לא ידע כי העיר אפסום משרת את־ארטמים הגדולה
 ואת־תבניתה אשר נפלה מן־השמים: והנה כי זאת אמונה 36
 ואין מי להכזיבנה הלא יאתה לכם לשקט ממהומה ומעשות
 מאום בטרם תחשבו: כי אתם הבאתם את־האנשים האלה 37
 הנה והם לא בזו את־המקדשות ואף־לא בזו לאלהותנו:
 ואם דבר ריב לדמטריום והחרשים אשר אתו עם־איש־מי 38
 הלא יש בקרבנו משפט ונציבים נצבים עלינו הבה יקראו
 הם לבדם עליהם לשפטים ושפטום: ואם עוד לכם כלכם 39
 לבקש דבר הנה בהתאסף כל־העם לפי חק יצא משפטכם
 ודינכם: כי היום אנחנו נתנים ביראה פן־יתגלל עלינו עון 40
 מרד להבאישנו בגלל היום הזה מה־לנו לגל מעלינו חטאת
 אשר לא חטאנו בלתי אם המהומה הזאת: וככלאתו לדבר 41
 שלח את־הקהל:

כ ויהי אחרי המהומה ופולוס אסף את־התלמידים וידבר
 על־לכם ובכרכתו אתם לשלום נפרד מהם ויצא ללכת
 אל־מקדוניא: ואחרי עברו במדינות ההן ואמצו את־לבותם 2
 במדברתיו הרבים בא אל־ארץ יון: ויהי אחרי שבתו שם
 שלשה חדשים ותשאהו רוחו ללכת אל־סוריא רק מאשר
 טמנו לו היהודים מוקש על־כן נועץ לשוב דרך מקדוניא: 3
 וילוו אליו ללותו בדרך עד־אסיא סופטרום בן־פורס הברואי 4
 ומהתסלניקים ארסטרכוס וסקונדוס וגיוס הדרבי וטימותיוס
 ומאסיא טוכיקוס וטרופימוס: ואלה הלכו לפנינו ויחכו לנו 5
 בטרואס עד־באנו: ואנחנו עברנו מפילפי באניה אחרי 6
 תם הג־המצות ונהי בדרך חמישה ימים עד־באנו אליהם
 אל־טרואס ונשב־שם שבעת ימים: ביום הראשון בשבת 7
 ואנחנו נאספים לפרס את־הלחם ופולוס נשא מדברתיו
 אליהם יען היה עם־לבו ללכת מהם ביום המחרת וירב

8 מדברתיו עד חצי הלילה: ונרות רבים האירו בעליה
 9 אשר שם היינו נאספים: והנה נער אחד ושמו אבטוכוס
 בשבתו על־סף החלון בהאריך פולוס להטיף אמרותיו גם
 שנתו ותתקפהו השנה ויפל ארצה מן־העליה אשר גבה לה
 10 שלש קומות וישאהו והוא מת: וירד פולוס ויתמודד עליו
 11 ויחזקבו ויאמר אל־נא תצעקו כי עוד נשמתו בו: וישב ויעל
 ויפרס את־הלחם ויאכל וירב לדבר אתם עד־עלות השחר
 12, 13 וילך: ואת־הנער העלו חי ויתנחמו בו לא־מעט: ואנחנו
 קדמנו לרדת באניה ונעבר אל־אסוס לכנוס שם אלינו
 את־פולוס כי־כן צוה והוא אוה לבא שם רגלי דרך היבשה:
 14 ויפגש אתנו באסוס ונקח אתו אלינו ונבא אל־מיטוליני:
 15 משם עברנו באניה ונבא ביום המחר אל־נכח כיום וכיום
 השלישי עברנו אל־סמוס ונלן בטרוגוליון ונבא למחרתו
 16 אל־מיליטום: כי־יעץ פולוס לחלוף על־פני אפסוס לבלי
 היות לו סבה להתמהמה באסיא באשר היה נחפו בכל־
 17 יכלתו להגיע עד־ירושלים ליום חג־השבועות: וממליטום
 שלח אל־אפסוס לקרא את־זקני העדה לבאם אליו שמה:
 18 וכבאם אמר אליהם אתם ידעתם את־דרכי ופעלתי לפניכם
 בכל־הימים אשר ישבתי בתוכם למן־היום הראשון אשר
 19 דרכה כף־רגלי על־אדמת אסיא: אשר עבדתי את־האדון
 בענוה גדולה ובדמעות בתלאות אשר מצאני על־ידי
 20 היהודים אשר יקשו לי: אשר לא־כחדתי מכם כל־הטוב
 לכם כי אס־הגדתי ואלמדכם מה הטוב בחוצות ובבתים:
 21 יען קראתי גם־ליהודים וגם־ליוונים כי ישובו אל־האלהים
 22 והאמינו באדנינו ישוע המשיח: ועתה הנני ממשך על־פי
 הרוח להלך ירושלימה ואני לא ידעתי דבר־מה יקרני שם:
 23 זולתי אשר־רוח הקדש ינבא עלי בכל־עיר ועיר לאמר
 24 כי־כבלים וחבלים נכנו לי: אבל־נפשי לא תיקר לי מתתה
 למען מלא וכלה את־מרוצתי ואת־פקדתי השומה עלי מאת
 האדון

25 האדון ישוע להודיע את־בשרת חסד אלהים: ועתה הנה־נא
 ידעתי כי אתם כלכם אשר בימי מהלכי ומסעי הוריתי
 אתכם את־מלכות האלהים כי לא־תספון עוד לראות את־
 26 פני: על־כן עד אני היום בפניכם כי־נקי אנכי מדמי כלכם:
 27 כי אני מבלי כחד דבר הודעתי אתכם את־עצת האלהים
 28 כתמה: שיתו לבכם עליכם ועל־כל־העדר אשר רוח הקדש
 הקימכם למנהיגים לו לרעות את־עדת האלהים אשר קנה־
 29 לו בדמו: אני ידעתי כי אחרי מותי יפלו בכם זאבי־טרף
 30 אשר על־העדר לא־יחמלו: גם־כי יקומו מקרבכם אנשים
 אשר תהפכות ידברו להתעות את־התלמידים אחריהם:
 31 על־כן עורו וזכרו כי שלש שנים יומם ולילה אני בדמעותי
 32 לא חדלתי מהוכח ומאמץ את־כל: ועתה אחי הנני מפקיד
 אתכם ביד האלהים ודבר חסדו אשר־לו הכח להקימכם
 ולתת לכם נחלה בקרב כל־הקדושים: כסף וזהב ושמלת
 34 לא בקשתי מאת כל־איש: ואתם הלא ידעתם כי בעדי
 35 ובעד אשר היו עמי אלה שתי ידי עשו מחיה: כי בכל וכל
 הראיתי אתכם כי־אך יעבד איש ועשה במלאכה לנפשו
 וגם־לנפש האביון והיו לכם לזכרון דברי האדון ישוע כי־הוא
 36 אמר טוב נתן מקחת: ככלתו לדבר כרע על־ברכיו ויתפלל
 37 עם־כלם יחדו: והם כלם ככו הרבה בכה ויפלו על־צוארי
 38 פולוס וישקוהו: ויותר נעצבו אל־לבם על־הדבר אשר דבר
 כי לא־יוסיפון עוד לראות את־פניו וילכו אחריו עד־הספינה
 וישלחוהו:

כא ויהי אחרי נפרדנו מהם ונעבר באניה באנו דרך ישרה
 2 אל־קום וכיום המחרת אל־רודוס ומשם אל־פטרה: שם
 מצאנו אניה מתעתדת להלך אל־פינוקיא ונרד־בה ונעבר:
 3 ואחרי אשר נשקף לנו האי קפרוס אשר עזבנהו לשמאלנו
 נמינו אל־סוריא ונגיע אל־צור כי־שם העלה המשא אשר
 4 הובא באניה: ואנחנו במצאנו את־התלמידים ישבנו שם

עמהם שבעת ימים והם אמרו אל-פולוס בנוח עליהם הרוח
 5 כי לא-יעלה לירושלים: ויהי כי מלאו לנו ימי שבתנו יצאנו
 ללכת בשלחם אתנו כלם עם-נשיהם ובניהם עד-מחויץ
 6 לעיר ועל-החוף כרענו יחדו ונתפלל: ונברך איש את-רעהו
 7 וירדנו באניה והם שבו לביתם: ונעש את-דרכנו מצר
 ונבא אל-עכו שם שאלנו לשלום האחים ונשב עםם יום
 8 אחד: וממחרת אנחנו אשר היינו אם פולוס יצאנו ונלך
 אל-קסרין אשר שם באנו אל-בית פילפוס המבשר והוא
 9 אחד מהשבעה ונשב עמו: ולו ארבע בנות בתולות והן
 10 מתנבאות: ויהי כשבתנו פה ימים אחדים ונביא אחד
 11 ירד עד-כה מיהודה ושמו אגבוס: והוא בא אלינו ויקח
 את-אזור פולוס ויאסר-בו את-ידיו ואת-רגליו ויאמר כה
 אמר רוח הקדש ככה יאסרו היהודים בירושלים את-האיש
 12 אשר-לו האזור הזה והסגירהו בידי הגוים: לשמע הדברים
 האלה חלינו את-פניו אנחנו ואנשי העיר כי-יחדל מעלות
 13 לירושלים: ופולוס ענה למה תעשו כה כי תכבו ותכאיבו
 את-לבי ואני הנני נכון לא-זרק לתת גוי לאסרים כי אם-גם
 להקריב נפשי לממותים בירושלים בעד-שם האדון ישוע:
 14 ויהי כי לא-אבה לשמע ונחרש ממנו ונאמר רצון יהוה
 15 יעשה: ואחרי הימים האלה נשאנו את-אשר לנו ונסע
 16 לעלות ירושלים: ויעלו עמנו גם-תלמידים אחדים מקסרין
 ואלה הביאו אתם את-מנסון הקפרוסי והוא תלמיד זקן ויואל
 17 האיש ויתננו לשבת עמו: ויהי כבאנו ירושלימה קבלנו
 18 האחים בשמחה: וממחרת לקחנו פולוס ונלך אל-יעקב
 19 וכל-הזקנים גם-הם באו: וישאל להם לשלום ואחרי-כן
 החל לספר באזניהם מהחל ועד-כלה את אשר הגדיל
 20 האלהים לעשות בקרב הגוים בעבדתו אשר עבדו: וישמעו
 ויברכו את-האלהים ויאמרו אליו הלא ראה אתה אחינו
 כי כמה אלפים מן-היהודים היו למאמינים וכלם מחזיקים
 בתורה

21 בתורה בקנאה גדולה: והם שמעו עליך כי אתה למדת
 את־כל־היהודים היושבים בקרב הגוים לסור מאחרי משה
 וגם־כי אמרת אשר לא ימולו את־בניהם ובדרכי התורה
 לא ילכו: ועתה מה־נעשה כי שמע ישמעון כי־באת: לכן 22, 23
 עשה כאשר נאמר אליך ישנם אתנו ארבעה אנשים אשר
 נדר נזירים עליהם: אתם קחה אליך והתקדשת גם־אתה 24
 אתם ומכיסך תתן להם אשר יגלחו את־שער נזרם ובוזה
 ידעו כלם כי אך־שמועת שוא היא אשר שמעו עליך כאשר
 גם־אתה תשמר לעשות ככל־הכתוב בתורה: ועל־אדות 25
 הגוים המאמינים אנחנו כבר צוינו עם־הספר כי הם את־
 כל־אלה לא ישמרו ורק יבדלו מזבחי אלילים ומן־הדם
 ומן־הנחנק ומן־הנאפים: ויקח פולוס את־האנשים ויתקדש 26
 אתם ממחרת ויבא עמהם אל־המקדש להגיד כי־מלאו ימי
 טהרתם ועוד עליהם רק להביא איש איש את־קרבתו:
 27 במלאת שבעת הימים ויראהו היהודים אשר מאסו כי
 בא אל־המקדש ויעוררו את־כל־ההמון וישלחו־בו את־
 ידיהם: ויזעקו אנשי ישראל חושו לעזרה הנה האיש אשר 28
 בכל־מקום באו הוא מלמד סרה להסירם מהעם מהתורה
 ומהמקום הזה ועתה עוד הביא יונים אל־המקדש ויטמא
 את־המקום הקדוש הזה: כי לפני זה ראו את־טרופימום 29
 האפסי מתהלך עמו בעיר ויחשבו כי־פולוס הביאהו גם
 אל־המקדש: ותרעש כל־העיר וכל־העם התקבצו ויתפשו 30
 את־פולוס ויסחבוהו מתוך המקדש החוצה והדלתות בן־
 רגע סגרו: ויהי כי אמרו להמיתו ויגד לשר האלף כי 31
 ירושלים כלה התקוממה: והוא הצביא מבלי־בוש חבל 32
 אנשי צבא ושרי מאות וירץ אל־תוך העם והם ראו את־
 שר־האלף ואת־אנשי הצבא ויחדלו מהכות את־פולוס:
 ושר־האלף הקריב ויחזק־בו ויצו לאסרו בשנים כבלים 33
 וישאל מי הוא־זה ומזה אשר עשה: ויען העם ויקראו אלה 34

כה ואלה כה ויען אשר לא יכול להציל דבר לאמתו כי
 רב השאון עליכן צוה להביאחו אל-המצודה: בהגיעם
 35 אל-המעלות נשאהו אנשי הצבא לפלטו מתגרת העם כי
 עצמה מאד: כי עס-רב התרצצו אחריו בקראם החרם
 36 אתו: ויהי טרם הובא פולוס אל-תוך המצודה והוא אמר
 37 אל-שרי-האלף התתנני לדבר אליך דבר-מה ויאמר הוודע
 38 אתה לדבר יונית: האינך אתה איש מצרים ההוא אשר זה
 מקרוב הקים מרד ויוצא ארבעת אלפים אנשי דמים אחריו
 המדברה: ויאמר פולוס לא כי-אני יהודי יליד עיר טרסוס
 39 אזרח עיר מהללה בקיליקיא ואנכי אבקשך תנני-נא לדבר
 40 אל-העם: ובתת אתו לדבר התיצב פולוס על-המעלות
 וינפף ידו אל-מול העם ותהי דמיה גדולה וידבר אליהם
 בעברית לאמר:

אנשים אהים ואבות שמעו-נא ואדברה למען לפניכם כב
 אצטדק: כשמעם כי בעברית ידבר אליהם ויוסיפו עוד
 2 להחריש והוא אמר: איש-יהודי אנכי בעיר טרסוס
 3 בקיליקיא ילדתי פה בעיר הזאת גדלתי לרגלי גמליאל
 וימלאני למודי תורת אבותינו לכל-חקיה גס-הייתי מקנא
 4 לאלהים כאשר הנכם אתם היום כלכם: ואנכי רדפתי
 את-הדרך הזה עד-למות ואנשים גס-נשים אסרתי ואתנם
 5 בבית הכלא: כאשר כה-יעידוק-לי גס-הכהן הגדול וכל-
 בית הזקנים אשר אמצו-לי באגרותיהם אל-האחים ללכת
 לדמשק להביאם גס-משם אסורים לירושלים למען יענשו:
 6 אני בדרך קרוב לבא דמשק והנה בחצי היום פתאם אור
 7 גדול משמים נגה עלי ויסבני: ואפל ארצה ואשמע קול
 8 מדבר אלי שאול שאול למה תרדפני: ואען אני מי אתה
 9 אדני ויאמר אלי אני ישוע הנצרי אשר אתה מרדף: ואשר
 היו עמי ראו את-האור וייראו רק את-הקול המדבר אלי
 10 לא שמעו: ואמר ומה אפוא אעשה אדני ויאמר האדון אלי
 קום

11 קום ולך לדמשק ושם יגד לך כל אשר תצוה לעשות: ואני
 לא־יכלתי לראות בעיני כִּי־כהו מפני נגה האור וינחוני ביד
 12 ההלכים עמי ואבא לדמשק: ושם איש ושמו חנניה ירא
 13 אלהים כפי התורה ורצוי לכל־היהודים הישבים שם: והוא
 בא אלי ויגש ויאמר אחי שאול פקה עיניך וראה וברגע הזה
 14 נפקחו עיני ואראהו אתו לפני: ויאמר אלהי אבותינו בחר
 בך לדעת את־רצונו ולראות את־הצדיק ולשמע את־קולו
 15 מפיו: כי היה תהיה־לו לעד נגד כל־האדם בדבר אשר
 16 ראית ואשר שמעת: ועתה למה תתמהמה קום הטבל
 17 והתרחץ מחטאתיך בקראך בשם האדון: ויהי בשובי
 לירושלים ואני התפללתי במקדש ורוח יהוה לבשתני:
 18 וארא אתו מדבר אלי חושה מהרה מירושלים כי את־עדותך
 19 עלי לא־יקחו: ואמר אדני הלא הם יודעים היטב כי אני
 הוא אשר את־מאמיניך כלאתי בבתי כלאים וכבתי־הכנסת
 20 הכיתים: ובהשפך דם־ספנוס ערך גם־אני עמדותי שם
 נטיתי אחריהם להמיתו ואת־בגדי מרצחיו אני נטרתני:
 21, 22 ויאמר אלי לך כי במרחקים אל־הגוים אני אשלחך: וישמעו
 אתו עד־הדבר הזה ואז נתנו קולם ויקראו הכחד יחד איש
 23 כזה מעל־פני האדמה אין לו חיים: ויהי הם שאגים ופשטים
 24 את־בגדיהם ומעפרים בעפר עד־למעלה: ויצו שר האלף
 להביאו אל־תוך המצודה ושם צוה עליו לענותו במכות
 25 אכזריות למען יודע לו על־מה ככה עליו התרגזו: ויהי
 בהאסרו להענותו ויאמר פולוס אל־שר־המאה הנצב עליו
 האף אמנם ישלכם הרשיון לענות אזרח רומי ומה־גם
 26 בלא־דין ומשפט: ושר המאה בשמעו כזאת מהר אל־
 שר־האלף ויספר־לו וגם־אמר ראה מה אתה אמר לעשות
 27 כי האיש הזה אזרח רומי הוא: ויבא שר־האלף ויאמר
 אליו אמר־לי האמנם כי אזרח רומי אתה ויאמר כדברך:
 28 ויען שר־האלף אני קניתי לי זכות אזרח כזאת בכסף מלא

- 29 ואני השיב פולוס אני גם־ילדתי בה: ועד־מהרה הרפו
ממנו המבקשים לענותו ושר האלף פחד בשמעו כי זה
30 אשר אסרו אזרח רומי הוא: ביום האחר נכסף לברר־לו
את־הדבר לאמתו על־מה ירשיעו אתו היהודים ויתירהו
ויצו להתאסף ראשי הכהנים וכל־הסנהדרין והוא הוריד
את־פולוס ויעמדהו לפניהם:
- כג ופולוס נתן עיניו על־הסנהדרין ויאמר אנשים אחים אני בלב כג
טהור התהלכתי לפני אלהים עד־היום הזה: וחנניה הכהן
2 הגדול צוה את־העמדים עליו להכתו על־פיו: ויאמר אליו
3 פולוס ואתך יכה אלהים אתה קיר טוח הן אתה ישב פה
לשפטני על־פי התורה והנה צוית להכתי בלא־משפט:
4 ויאמרו העמדים שם הגם את־הכהן הגדול לאלהים אתה
5 מקלל: ויאמר פולוס אחי לא ידעתי כי הוא הכהן הגדול
6 כי־כתוב ונשיא בעמך לא תאר: ופולוס ידע כי מפלגתם
האחת צדוקים ומפלגתם השנית פרושים ויתן קולו ויאמר
בתוך הסנהדרין אנשים אחים אני פרוש בן־פרוש ועל־
7 תקותי לתחית המתים אני למשפט הגשתי: באמרו כזאת
פרצה מריבה בין הפרושים ובין הצדוקים והאספה נקרעה
8 לקרעים: כי הצדוקים אמרו אין תחית המתים ואין מלאכים
9 ואף־אין רוח והפרושים אמרו יש ויש כל־אלה: ויקם שאון
גדול והסופרים הפרושים עמדו ויתוכחו ויאמרו אין אנחנו
מצאים און באיש הזה אם כה רוח דבר אליו או מלאך
10 אנחנו לא נריב אל־אלהים: ויהי כי־חזק הריב ושר־האלף
דאג לפולוס פן־יטרפהו באפם ויצו את־אנשי הצבא לקחתו
11 מבינתם ולהשבו אל־המצודה: ובלילה ההוא נראה אליו
האדון ויאמר חזק כי כאשר העידת לי בירושלים כן תעידני
12 גם־ברומי: ויהי בהיות יומם והיהודים נוסדו וישאו באלה
13 נפשם אם יאכלו ואם ישתו עד אס־המיתם את־פולוס: ויהיו
14 הבאים בשבועת האלה הזאת יותר מארבעים איש: והם
הלכו

הלכו אל־ראשי הכהנים ואל־הזקנים ויאמרו אנחנו נשבענו
 בשבועת אלה לבלתי בא אל־פינו מאום עד אס־המתנו
 את־פולוס: על־כן אתם והסנהדרין אמרו לשר־האלף כי
 יורידהו מחר אליכם כמו אם אתם חפצים לחקר היטב
 את־משפטו ודינו ואנחנו נהיה נכנים להמיתו בטרם יגיע
 אליכם: ויודע דבר הצדיה הזאת לבן־אחות פולוס וימהר
 ויבא אל־המצודה ויגד לפולוס: ויקרא פולוס אל־אחד
 משרי המאות ויאמר לו קחה את־הנער הזה והבא אתו
 אל־שר־האלף כי־דבר לו אליו: ויקחהו ויביאהו אל־שר־
 האלף ויאמר פולוס האסיר קראני אליו ויבקשני להביא
 את־הנער הזה לפניך באשר דבר לו להגיד לך: ויחזק
 שר האלף בידו ויטהו הצדה וישאלהו מה־דבר לאט
 עמך לגלותו לי: ויאמר כה־חבלו היהודים עצה בסתר
 לבקש מאתך להוריד את־פולוס מחר אל־הסנהדרין כמו
 אס־חפץ אתה לחקר היטב את־משפטו ודינו: ועתה אתה
 אל־תשמע להם כי יותר מארבעים אנשים יארבו לו והם
 נשבעו בשבועת אלה לבלתי אכל ושתו עד אס־המיתם
 אתו ועתה הם מוכנים ומיחלים למו־פיך: ושר־האלף שלח
 את־הנער ויצוהו מהגיד לאיש את־אשר הודע אתו: ויקרא
 לשני שרי מאות ויאמר העמידו מאתים אנשי צבא חלוצים
 ונכנים ללכת לקסרין ושבעים פרשים ומאתים נשאי רמחים
 בשעה השלישית בלילה יהיו נכנים: גם־בהמות משא
 תביאו לשאת את־פולוס ולהביאהו שלם אל־הפחה אל־
 פיליכם: ויכתב אגרת ובה כדברים האלה: ממני קלודיוס
 לוסיאס אל־פיליכם הפחה והנכבד עד־מאד ברכה ושלום:
 את־האיש הזה אשר היהודים תפשוהו ויאמרו להמיתו אתו
 הצלתי במהרי עס־אנשי הצבא יען שמעתי כי־אזרח רומי
 הוא: ובאשר חפצתי לדעה על־דבר מה הם מרשיעים אתו
 הקרבתי לפני הסנהדרין: ואשמע כי רק על־אדות דבר
 ריב בחקרי תורתם הם מרשיעים אתו ולא על־דבר־און
 להיות

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25, 26

27

28

29

30 להיות רשע למות או אסיר עני בכבלי ברזל: ויהי כי הגד
 לי אשר כוננו להשחיתו מהרתי ואשלחהו אליך וגם את־
 31 שטניו יעדתי לבא ולדבר לפניך שלום: ויקחו אנשי הצבא
 את־פולוס כאשר צוו ויביאהו בעוד לילה אל־אנטפטרים:
 32 וממחרת נתנוהו על־יד הפרשים והם שבו אל־המצודה:
 33 ואלה באו אל־קסרין ויתנו את־האגרת אל־יד הפחה וגם
 34 את־פולוס העמידו לפניו: ויהי בקראו וישאל מא־יזו מדינה
 35 הוא וישמע כי־מקיליקיא הוא: ויאמר אנכי אבחנוך אחרי בא
 הנה גם־שטניך ויצו לשמרו בבית המשפט אשר להורדוס:
 ויהי אחרי חמישה ימים וירד חנניה הכהן הגדול והזקנים כד
 ואיש אחד ידע דבר טרטלום שמו וילנו על־פולוס לפני
 2 הפחה: הוא נקרא וטרטלום החל לשטנו ויאמר אשר
 על־ידיך השקט ובטחה לנו ותבאנה טובות הרבה לעם הזה
 3 יען השכלת לעשות עמנו בשום שכל: על־זה אנחנו מודים
 לך פיליכס הנכבד ומברכים אתך בכל־יום ובכל־מקום:
 4 ואולם למען חדל מהוגיעך הרבה על־כן אשחרך בקצר
 5 מלים כי תשמענו ברב חסדך: אנחנו מצאנו את־האיש
 הזה כדבר יהלך משלח מדנים בין כל־היהודים בכל־הארץ
 6 והוא מנהיג למפלגת הנצרים: וגם־הוא חמס מזמה לחלל
 את־המקדש ואנחנו תפשנהו ונאמר לעשות בו משפט
 7 כתוב בתורתנו: ויבא לוסיאם שר־האלף ביד־חזקה ויגזלהו
 8 מידנו ואת־שטניו צוה לבא עדיך: והנה פיו יענה בו
 אפ־תחקרהו ואתה תבחן וידעת את־התלונה אשר אנחנו
 9 מלינים עליו: והיהודים העידו ויאמרו כנים הדברים האלה:
 10 ופולוס ענה בתת לו הפחה אות לענות מדעתי כי שפט
 אתה לעם הזה זה שנים רבות על־כן אענה צדקי בי בלב
 נכון ובטוח: הנקל לך לדעת כי עוד לא חלפו יותר
 11 משנים עשר יום מיום עלתי לירושלים להשתחות: והם
 12 לא מצאני משיח עם־איש במקדש או־מסבב דבר להזעק
 העם

13 העם אף לא־בבתי־הכנסת או בעיר: וכן גס־לא יוכלו
 14 להוכיח לפניך כי אמת התלונה אשר הם מלינים עלי: אולם
 את־זאת אני מודה לפניך כי אני בדרך ההיא אשר יקבוח
 מפלגה בה אני עבד את־אלהי אבותינו וכי אני מאמין
 15 בכל־הכתוב בתורה ובנביאים: וזאת תקותי בי לאלהים
 אשר גס־הם מחזיקים בה כי כל־מתי עולם יקומון לתחית
 16 המתים לצדיקים ולרשעים יחדו: ואל־זה הייתי עמל תמיד
 17 להיותי בר־לבב לפני אלהים ואדם: ואחרי שנים רבות
 18 באתי ירושלימה בנדבות לעניי עמי ולהקריב קרבן: וכה
 אחרי התקדשתי מצאני במקדש ולא במקהלות עם ולא
 19 בתשאות המון רב: ויהודים אחדים מאסיא הם אשר עליהם
 20 היה לקרא אליך עלי אם כל־דבר פשע בי מצאו: ואולם
 הגד יגידו כה האנשים האלה מה־עול נמצא בי בעמדי לפני
 21 הסנהדרין: אם רק־בגלל הדבר האחד אשר־פצו שפתי
 בעמדי ביניהם על־דבר תחית המתים הביאתם אתי היום
 22 במשפט לפניכם: ויען אשר ידע היטב פיליכם את־הדבר
 ויועדם ליום מועד אחר ויאמר כבא אלי לוסיאם שר־האלף
 23 והוצאתי את־משפטכם לאור: ואת־שר המאה צוה לתת
 אתו במשמר והנחה יעשה־לו להניח את־מידעיו לבא אליו
 24 ולשרתו: ואחרי ימים אחדים בא פיליכם ודרוסלה אשתו
 היהודיה ויצו להוציא אליו את־פולוס וישמע אתו על־דבר
 25 האמונה במשיח: וכדברו על־עשה צדק על־הצנע לכת
 ועל־יום הדין העתיד לקץ הימים ויחרד פיליכם ויען לך־נא
 26 עתה עד־אמצא עת־לי וקראתי לך: ובכל־זה הוא גם דמה
 לסבב אשר פולוס ישקל על־ידו משאת כסף למען יתירחו
 27 ועל־כן קראו אליו פעמים רבות וידבר עמו: ויהי מקץ
 שנתים ימים ויקם פרקיום פסטוס תחת פיליכם ויען אשר
 חפץ פיליכם להפיק רצון מאת היהודים הניח את־פולוס
 בבית הכלא ויעזבוהו:

1 ויהי אחרי שלשה ימים כבא פסטום אל־המדינה ויעל כה
 2 מקסרין לירושלים: וילנו ראשי הכהנים ואצילי היהודים
 3 באזניו על־פולום ויפצרו־בו: וישאלו מאתו לגמל להם
 4 החסד נגדו כי יצוה להביאהו לירושלים יען כי התנכלו־בו
 5 להשחיתו בדרך: ופסטום ענה הן פולום עצור במשמרת
 6 בקסרין וכי גם־הוא מהר ישוב שמה: ועוד אמר ואדיריכם
 7 אשר בכם עתה ירדו־נא גם־הם אחרי ואם עון באיש הזה
 8 שם הם יעידהו: ואחרי אשר לא האריך לשבת עמהם רק
 9 שמנה ימים או עשרה שב אל־קסרין וממחרת ליום שובו
 10 ישב על־כסאו למשפט ויצו להביא את־פולום לפניו: אך
 11 הוא הובא ויסבו אתו היהודים הבאים מירושלים וישאו
 12 עליו עונות רבים וכבדים אשר לא־יכלו להעמידם על־דבר
 13 אמת: ופולום הצטדק לאמר לא לתורת היהודים ולא
 14 למקדש ואף לא להקיסר עד מה חטאתי: ופסטום בבקשו
 15 להפיק רצון מאת היהודים הוא ענה ואמר אל־פולום היש
 16 את־נפשך כיתובא לירושלים להשפט שם על־הדבר הזה
 לפני: ויאמר פולום לפני כם המשפט להקיסר אני עמד ופה
 יעשה משפטי ליהודים לא עשיתי מאום רע כאשר גם־אתה
 היטב ידעת: אם־כה רשעתי פעלתי און ואני בן־מות הנני
 נכון למות ואם לא־כן כאשר המה ירשיעני אין איש אפוא
 אשר ימלאנו לבו לתנני בידם אל־הקיסר אני קרא: אז
 נועץ פסטום את־אנשי עצתו ואחר־יכן אמר אל־הקיסר
 קראת ואל־הקיסר תלך: ויהי אחרי ימים אחדים ויבא המלך
 12 אגרפס עם־ברניקה אל־קסרין לפקד את־פסטום לשלום:
 13 ובשבתם שם מספר ימים הודיע פסטום למלך את־דברי
 14 פולום ויאמר לו איש אחד אסיר נמצא פה אשר פיליכם
 15 השאירו אחריו: ואני בבאי לירושלים הלינו עליו באזני
 16 ראשי הכהנים וזקני היהודים ויפצרו־בי לגמר־לו משפט־
 מות: ואען אתם כי אין זאת דרך הרומיים להוציא נפש איש
 לשחתה

לשחתה בטרם יעמדו מרשיעיו בפניו עין בעין להמצא לו
 17 ידים לגל מעליו את־אשר שתו עליו אם יוכל: לכן בהקבצם
 הנה אז מבלי־בוש ישבתי ממחרת ליום שובי על־כסא
 18 המשפט ואצו להביא את־האיש: אבל בקום שטניו לשטנו
 נלאו למצא תוכחות אמת להגלות עליו עונותיו כפי אשר
 19 יחלתי: רק בדברי חקר בעבודת אלהיהם סבבהו ועל־דבר
 איש אחד ישוע שמו שהוא כבר מת ופולוס אמר כי הוא חי
 20 עליו היו נדונים: ואני כי נפלאו ממני תכונות הריבת האלה
 ואשאלהו אם ישאהו לבו ללכת לירושלים להשפט־שם
 21 על־אלה: אבל פולוס שאל להותר במשמרת עד־צאת
 משפטו מלפני אגוסטוס על־כן צויתי להחזיק בו עד־אשר
 22 אשלחהו להקיסר: ויאמר אגרפס אל־פסטוס גם־אני נכסף
 נכספתי לשמע את־האיש הזה ויאמר מחר ואתה תשמענו:
 23 ויהי ממחרת ויבאו אגרפס וברניקה בכבוד גדול אל־בית
 המשפט עם־שרי האלף וטובי העיר ופסטוס צוה ויובא
 24 פולוס: ויאמר פסטוס המלך אגרפס ועל־האנשים פה אתם־
 הנכם ראים את־זה אשר עליו צעק יצעקו אלי כל־המון
 25 היהודים בירושלים ובעיר הזאת כי־חיו לא יחיה עוד: ואני
 מצאתי כי לא־מאום עשה להומת על־ככה והוא גם־הוא
 26 קרא אל־אגוסטוס על־כן גמרתי לשלחו אל־הקיסר: רע
 לא־ידעתי דברים בררים על־אדותיו לכתבם לאדני ובגלל
 זה העמדתיו לפניכם וביותר לפניך המלך אגרפס ואחרי
 27 הבחנו אדע מה אכתב: כי לא־כשר הדבר לשלח איש
 אסור בחבלי חטאתו מבלי הודע מה היא חטאתו אשר נאחו
 בה:

28 וואגרפס אמר אל־פולוס הנה נתון לך לדבר כל למען
 2 תצטדק אז הרים פולוס את־ידו ויצטדק לאמר: המלך
 אגרפס באשרי היום להיות תחנה להצטדק לפניך על־
 3 כל אשר היהודים ירשיעני: כי כל־חקי היהודים וחקרי
 משפטיהם אתה ידע היטב ובכן אתחנן־לך הקשיבה לי
 בארץ

4 בארך רוחך: את־ארחות חיי מאז החלתי ללכת בהם
 מנעורי בקרב עמי ובירושלים כל־עם היהודים ידעים:
 5 ואשר מעודי הם יכירו בי לו יאבו ויעדני כי חבר הייתי
 לעדת הפרושים הדבקים בתורה לכל־משפטיה ופקודיה
 6 בכל־מאדם וכמהם חיותי: ועתה על־דברת תוחלתי
 למלאת דבר האלהים אשר דבר לאבתינו אני עמד היום
 7 למשפט: אם לא כל־שנים עשר שבטינו מוחלים כן
 ומתפללים על־ככה לילה ויומם בגלל התוחלת הזאת
 8 המלך היהודים ירשיעני: האמנם אינכם מאמינים כי אלהים
 9 מחיה מתים: ואני גם־אני דמיתי להכזיב את־שם ישוע
 הנצרי ולמררהו הרבה: אשר כן עשיתי בירושלים ורבים
 10 מהקדושים כלאתי בבתי הכלאים ברשיון אשר קבלתי
 מאת ראשי הכהנים וכי הומתו נתתי צדק למשפטם: ובכל־
 11 בתי־הכנסת הוספתי ליסרה אתם פעמים רבות ואכביד
 ידי עליהם עד־לחרף וכה בשטף אפי הציקותי להם גם־
 12 בערים מחוץ לארץ: לבעבור עשות ככה הלכתי לדמשק
 13 ברשיון הכהנים הראשים ובמלאם את־ידי: ויהי בדרך
 לעת הצהרים המלך והנה אור מן־השמים ונגה לו גדול
 14 מנגה השמש ויגה בעדני ובעד ההלכים עמי: אנחנו
 כלנו נפלנו לארץ ואני שמעתי קול קרא אלי בעברית
 שאול שאול מה תרדף־לי קשה לך להכות הדרבן אחור:
 15 ואמר אני מי אתה אדון ויאמר האדון אני ישוע אשר אתה
 16 רדף־לי: אבל קום ועמד על־רגליך כי על־כן נראיתי
 אליך לבחר־בך למשרת ועד לאשר ראית ואשר אראך
 17 עוד: להצילך מן־העם ומן־הגוים אשר אשלח אליהם:
 18 לפקח את־עיניהם ולהשיבם מחשך לאורה ומשלטון השטן
 אל־האלהים למען ימצאו את־סליחת החטאים ונחלה בקרב
 19 הקדושים בהאמינם בי: על־כן המלך אגרפס לא המריתי
 20 במראה אשר הראיתי מן־השמים: כי אם־אל־הישבים
 בדמשק

בדמשק ראשונה ובירושלים ובכל-ארץ היהודים וגם-לגוים
 קראתי לשוב ובא אל-האלהים בעשה טוב כיאות לשבים
 באמת: בעבור זה תפשוני היהודים במקדש ויבקשו
 להמותני: ובעזרי מעם האלהים עודני חי עד-היום הזה ואני
 מעיד ומלמד בפני קטן וגדול רק את-זה אשר גסדהנביאים
 וגם-משה דברו כי-היה יהיה: אשר המשיח יענה וראשון
 יקום מעסדהמתים להאר-אור בקרב העם ובקרב הגוים:
 ויהי הוא כה מצטדק ופסטום קרא בקול רם משגע אתה
 פולום זה חכמתך הרבה עשתה לך שגעון: ופולום אמר לא
 פסטום הנכבד לא משגע אנכי כי אסדברי אמת נכחים
 למבין אני דבר: והמלך אשר שש אני לדבר לפניו הוא
 ידע את אשר דברתי ואני נוכחתי כי לא-נסתר ממנו דבר
 מכל-הדברים האלה כי לא-במחבא היו ונעלמים: המאמין
 אתה המלך אגרפס בנביאים אני ידעתי כי מאמין הנך:
 ואגרפס אמר אל-פולום במעט אתה אמר לפתתני כי-היות
 אהיה מאמין במשיחך כמוך: ויאמר פולום זאת שאלתי
 מאת האלהים כי-במעט או-בהרבה לא אתה לבדך כי-אם
 גם-כל-השמעים אתי היום יהיו כמני חוץ מן-הזקים האלה:
 בדברו הדבר הזה ויקם המלך והפחה וברניקה והישבים
 אתם: ובלכתם נדברו איש אל-רעהו ויאמרו אכן האיש הזה
 לא-עשה דבר להיות לו דין רשע למות או להאסר בזקים:
 ויאמר אגרפס אל-פסטום שלח ישלח האיש הזה אם-לא
 קרא אל-הקיסר לעשות לו משפטו:

כז ויהי כי-נכון הדבר להעבירו איטליא וימסר פולום עם-
 מספר אסורים אחרים על-יד שר-המאה מצבא אגוסטום
 ושמו יוליום: ונרד באניה אדרמטית אשר נשאתנו על-
 פני ערי הים באסיא ונעבר ואתנו בחברתנו ארסטרכוס
 המקדוני מתסלוניקי: וממחרת באנו אל-צידון ויוליום
 התחסד עם-פולום ויתנהו ללכת אל-אהביו להשיב נפשו
 על-ידים

4 על־ידם: ונעבר מזה ונסב מנגד לאי קפרום יען הלך
 5 הרוח אל־עבר פנינו: אחר־כן עברנו בים ממול קיליקיא
 6 ופמפוליא ונבא אל־מורא אשר בלוקיא: ושם מצא שר־
 7 המאה אניה אלכסנדרית מעדת לאיטליא ויקחנו וביאנו
 8 אליה: רק אניתנו התנהלה לאטה ימים רבים וביגיעה
 9 הגענו עד־לפני קנידוס והרוח לא נתננו לקרבה אל־החוף
 10 ונעבר אצל קריטי ממול סלמוני: וכה היינו עמלים לאחזו
 11 דרכנו על־פני החוף לארכו עד־באנו אל־המקום אשר קרא
 12 לו יפה־מבואים וקרובה לו העיר לסיא: וירבו בין כה
 13 וכה הימים ויורדי הים לא יעברו עוד לבטח כי גסה־צום
 14 כבר עבר ויזהירם פולוס: ויאמר אליהם אתם אנשים הנה
 15 אני ראה כי על־דרכנו הזה רעה נשקפת לסבב נזק גדול
 16 ולא רק לאניה ולמשאה יש דאגה כי אס־גם לנפשותינו:
 17 ושר המאה שמע אל־רב החבל ואל־בעל האניה ואל־דברי
 18 פולוס לא־שמע: ובהיות מבוא הים לא טוב לחרף־בו
 19 על־כן יעצו רבי האנשים לחלף מזה בחשבם אולי עוד יוכלו
 20 להגיע עד־לפניכם לחרף־שם והוא מבוא הים בקריטי
 21 בקרן מערב הנוטה גס־לצפון וגס־לדרום: ויען כי־נשב
 22 רוח מדרום רק לאט על־כן קוו להגיע עד־מחוז חפצם
 23 ויעלו את־העוגינים ויעברו מקרוב לשפת קריטי: ויהי
 24 מהר אחרי־כן ויסער סער גדול אל־מול האי ושם הסער
 25 ההוא נקרא אוריקלידון: והאניה סערה ותרח ומאשר
 26 לא עצרה כח לעמד בפני הסער על־כן אספנו את־ידינו
 27 מעבדה למען תלך אל־אשר יתענה הסער: כה עברה
 28 החופה במרצתה לצלע אי־קטן הנקרא קלאודה ובדי־עמל
 החזקנו בספינה: אתה משכו אליהם ויכוננו תחבלות לעזרה
 ויחבשו את־האניה בעבתים ומיראתם פן־תוטל על־רכסי
 החול הורידו את־המפרשים ונעבר הלאה: וכאשר טלטלנו
 בסער אנה ואנה טלטלה נוראה מאד החלו ממחרת להקל
 על־האניה

19 על־האניה ויטילו את־כל־המשא אל־הים: ובוים השלישי
 20 הטילו בידיהם גם את־כל־כלי האניה: וימים מספר אשר
 אין שמש ביום וירח וכוכבים בלילה והסער הולך וזעף אז
 21 אבדה גם־שארית תקותנו להנצל: ובאשר מנעו כלם אכל
 מפייהם ויעמד פולום בתוכם ויאמר אתם אנשים טוב הייתם
 עשים אם־לעצתי שמעתם לבל־יעזב את־קריטי כי אז לא
 22 השיגנו הנזק הזה: ועתה אאמצכם כמו־פי לא תתמוגגו ולא
 תמסו כי גם־נפש אחת מכם כלכם לא־תאבד זולתי רק
 23 האניה לבדה: כי־בלילה הזה נראה אלי מלאך האלהים
 24 אשר־לו אני ואתו אעבד: ויאמר אל־תירא שאל כי לפני
 הקיסר תתיצב והאלהים נתן־לך מתנה נפשות כל־העברים
 25 עמך: לכן התחזקו־נא אתם אנשים ואני באלהים בטחתי
 26 כי כאשר הגד לי כן גם־יהיו: ואולם אל־אחד האיים
 27 נדחה: ובליל הארבעה עשר מאז השלכנו כה וכה בים
 אדריה בחצי הלילה ולב המלחים אמר להם כי־האניה
 28 קרבה ליבשת ארץ: ויורידו את־העפרת ויעלו וימצאו מדת
 העמק עשרים קומה וירחקו מעט וישנו עוד וימצאו רק
 29 קומות חמש עשרה: אך הם יראו פני־פגעו בצורי מכשול
 וישליכו מאחרי האניה ארבעה עוגינים ויחילו לאור הבקר:
 30 והמלחים יזמו לברח מעל האניה ויגשו להתיר את־העברה
 ולהורידה כהערימם לאמר כי גם־מראש האניה יורידו
 31 את־העוגינים: אבל פולום אמר אל־שר המאה ואל־אנשי
 32 הצבא אם־אלה לא יותרו באניה לא תוכלו להנצל: אז
 כרתו אנשי הצבא את־מיתרי העברה והיא נפלה אל־הים:
 33 ובטרם אור הבקר הפציר בם פולום לברות לחם אמר
 להם זה היום הארבעה עשר אשר אתם נענים מבלתי
 34 אכל או טעם מאומה: על־כן אני מפציר בכם לסעד
 לבכם ובזאת תנצלו כי לא־יפל משערות ראשכם כלכם
 35 אף־אחד ארצה: ואחרי דברו כזאת לקח לחם ויודה עליו
 לאלהים

36 לאלהים לפני כלם ויפרס ויחל לאכל: ותחי רוח כלם
 37 ויקחו לחם גסהם ויאכלו: וכל־מספר האנשים אשר
 38 באניה מאתים ושבעים נפש ושש נפשות: ויהי אחרי אכלם
 למלא נפשם הקלו עוד מעל האניה וישליכו גס־את־הצדה
 39 אל־הים: הבקר היה והם לא־הכירו את־הארץ כי אס־ראו
 לשוֹיִים וחוף רחב ידים ויועצו להביא שם את־האניה
 40 אס־יוכלו: ויקצצו את־העוגינים לעזבם בים גס־התירו
 את־המשוטים ממאסרם ויפרשו את־המפרש לפני הרוח
 41 להריץ את־האניה אל־החוף: והאניה נהדפה על־מקום לא־
 עמוק תחתיה וידבק ראשה בקרקע מבלי למוש וגלי הים
 42 הניעו בחילם את־אחוריה ותשבר לשברים: ויאמרו אנשי
 43 הצבא להרג את־האסירים פן־ישחו במים וימלטו: ושר
 המאה בחפצו להציל את־פולוס לא נתנם לבצע מזמתם
 וגס־צוה מי הידע לשחות יתנפל ראשנה אל־המים להנצל
 44 אל־היבשה: והנשאים יחזיקו בקרשים ושאר שכרי האניה
 להציל את־נפשם ויהי כן וימלטו כלם אל־היבשה:
 ואחרי אשר נמלטנו שמענו כי מליטי שם האי הזה: כח
 2 והלעזים הטיבו עמנו עד־למאד כי־בערו אש להחם־לנו
 ויאספו את־כלנו אליהם מפני הגשם אשר האריך לרדת
 3 ומפני הקר: ופולוס אסף מלא ידיו נצרים ויתנם על־
 המוקד והנה השתרג צפע על־ידו בפגעו־בה בנוסו מפני
 4 החם: כראת הלעזים את־הזחל מצמד על־ידו ויאמרו איש
 אל־רעהו אכן רצח הוא האיש הזה כי נקמת האלהים
 5 דבקתו לבלתי החיתו אחרי כי־נצל ממות בים: אבל
 הוא השליך את־הזחל אל־האש ולו לא־נעשתה מאומה
 6 רע: והם עוד מחכים לראות כי יצבה בשרו או כי יפל
 ומת וכחכותם כה־עד־בוש ויראו כי לא־נגעה בו רעה
 7 אז חשבו אחרת ויאמרו אלהים הוא: ובקרבת המקום
 ההוא היתה אחזת־שדה לקצין האי ושמו פובליוס והוא
 לקחנו

8 לקחנו אליו ויכלכלנו בלב טוב שלשה ימים: ויהי אבי
 פובליוס נפל למשכב בחלתו בקדחת ובחלי המעים ויבא
 9 אליו פולוס ויתפלל בעדו וישם ידיו עליו וירפאהו: ואחרי
 עשתו כזאת באו אליו גם־מכל־האי אשר להם כל־חלי
 10 וגסדהם נרפאו: ויתנו לנו מתנות רבות ובעברנו מהם
 11 מלאו לנו כל־מחסרינו על־הדרך: ואחרי שלשה חדשים
 עברנו משם באניה אלכסנדרית אשר שבתה שם כל־ימות
 12 החרף והיא נשאת אות על־נסה תאומים: ונבא אל־סרקוסא
 13 ונשב־שם שלשה ימים: משם עברנו ונסב ונבא אל־רגיון
 ובנסע ממחרת רוח מדרום באנו ביום השני אל־פוטיולי:
 14 שם מצאנו אחים והם שחרנו לשבת אתם שבעה ימים
 15 ואחר־כן הלכנו לבא רומי: וישמעו שם האחים כי אנחנו
 באים ויצאו לקראתנו עד־שער אפיוס ועד־שלשת מלונים
 16 ופולוס ראה אתם ויברך את־האלהים ותחי רוחו: כבאנו
 רומי מסר שר המאה את־האסירים אל־יד שר צבא שמרי
 ראש הקיסר ורק פולוס החן בחדר לשבת לבדו עם־איש
 17 צבא אחד לשמרו: ויהי אחרי שלשת ימים ויקרא אליו
 את־ראשי היהודים ובבאם אמר אליהם אנשים אחים אף
 כי־לא פשעתי בעמי ומתורת אבותינו לא רשעתי בכל־
 18 זאת אסרוני בירושלים ויתנוני בידי הרומיים: והם בחנוני
 חקרוני ויבקשו לשלחני למרחב יען לא־נמצא בי חטא
 19 משפט־מות: והיהודים הקשו לשטני על־כן הייתי אנוס
 20 לקרא אל־הקיסר רק לא־להלשין את־עמי על־דבר: בגלל
 הדבר הזה קראתי אתכם אלי לראתכם ולדבר אתכם למען
 21 תקות ישראל אני אסור בכבל הזה: ויאמרו אליו לא אגרות
 באונו מיהודה ואף לא־אחד מן־האחים בא להודיע עליך
 22 או לדבר־בך דבר רע: ועתה הנה אנחנו מבקשים לשמע
 מפיך את־אשר עם־לבך בשכבר שמע שמענו על־המפלגה
 23 הזאת כי ימרוה בכל־המקומות: ויקדישו לו יום מועד

וכיום הוא באו אליו רבים אל־בית מלוננו אז דבר אליהם
 את־דברי מלכות האלהים באר היטב גם־הוכיח למכביר
 על־אמת ישוע מתורת משה והנביאים מהבקר עד־הערב:
 24 ויהיו בהם אשר הפנו להאמין בדבריו ואשר פנו מעמו
 25 ולא האמינו: וישבו ללכת והם נדונים על־אדותיו ופולוס
 דבר עוד רק את־הדברים האלה היטב דבר רוח הקדש
 26 על־פי ישעיהו הנביא לאבתיכם לאמר: לך ואמרת לעם
 27 הזה שמעו שמוע ואל־תבינו וראו ראו ואל־תדעו: כי שמן
 לבי־העם הזה ואזניו כבדו משמוע ואת־עיניו השע פן־יראה
 28 בעיניו ובאזניו ישמע ולבבו יבין ושב וארפאהו: לכן דעו
 29 כי אל־הגוים נשלחה תשועת אלהים והם ישמעו: הוא כלה
 30 לדבר והיהודים הלכו מעליו בתכחות דברים ביניהם: והוא
 ישב שתיים שנים תמימות במענתו אשר שכרה לו ויקבל
 31 את־כל־אשר באו אליו: ויקרא את־מלכות האלהים וילמד
 את־דרכי ישוע המשיח אדנינו בלב אמונים באין מפריע:

אל־הרומיים

א פולוס עבד ישוע המשיח שליח נבחר ומקדש לבשר
2 את־בשרת האלהים: אשר מקדם הגיד אתה על־פי נביאיו
3 בכתבי הקדש: על־דבר בנו אשר יצא מזרע דוד לפי
4 בשרו: והוכן בן־האלהים בגבורה לפי רוח הקדש בהקיצו
5 מן־המתים הוא ישוע המשיח אדנינו: ועל־ידו נתן לנו
6 חן ומלאכות־יה להטות את־לב כל־הגוים לאמונה בעבור
7 שמו: ובתוכם הנכם גם־אתם קריאי ישוע המשיח: כל־
8 הקהל ברומי ידידי אלהים בחוריו וקדשיו חסד ושלוש יתן
9 לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו: בפתח דברי
10 אודה את־אלהי בישוע המשיח בעד־כלכם כי אמונתכם
11 שמעה בכל העולם: והאלהים אשר בבשרת בנו אני עבד
12 אתו ברוחי ונפשי הוא עדי כי לא־חדלתי מהזכיר אתכם:
13 ומעתיר אני תמיד בתפלותי למתי אפוא אצליח דרכי
14 ברצון אלהי לבוא אליכם: כי־נכסף נכספתי לראתכם
15 ולהאציל מן־מתנת הרוח עליכם להוסיף לכם אמץ: וגם־כן
16 להתנחם עמכם יחדו באמונת איש ואיש ממנו כמוכם
17 כמני: ואין־נפשי להעלים מכם אחי כי־רבות נתתי את־לבי
18 לבוא אליכם למצא לי מעט פרי גם־בכם כמו גם־ביתר
19 הגוים ונמנעתי עד־עתה: הנה בעל חוב אני לבני היוונים
וגם־לבני עם לעז לבני בינה ולבני בלי־בינה: ובכן נכון
אני לפי יכלתי להגיד את־הבשרה גם־לכם בני רומי:
כי לא־אבוש מבשרת המשיח אשר גבורת אלהים היא
לתשועה אל־כל־מאמין היהודי בראש וגם־היווני: כי־בה
נגלתה צדקת אלהים ממקור אמונה למען נחיה באמונה
ככתוב וצדיק באמונתו יחיה: וחרון אלהים משמים נשקף
על־עשי רשעה ובני עולה הכבשים את־האמת בעולתה: כי

20 דעת אלהים ברורה בקרבם כי גלה להם אלהים: כי חביון
 עזו נצח גבורתו ואלהותו נודעו ויצאו לאורה על־ידי פעלותיו
 21 מיום ברא ארץ ושמים עד־כי אין־להם פה להצטדק: כי
 ידעים הם את־האלהים ולא נתנו לו כבודו אף־לא הודו
 לו כי אס־במועצותיהם יהבלו ולבם הנבער הלך חשכים:
 22, 23 יתאמרו כי חכמים הם על־כן נבערו: וימירו כבוד אדני אל
 עולם בדמות תבנית אדם בן־תמותה ותבנית עוף השמים
 24 והולך על־ארבע ורמש האדמה: על־כן אלהים הסגרים
 25 ביד שררות לבם לטמאה ולחלל בשרם הם ביניהם: אשר
 המירו אלהי אמת בשקר וייראו ויעבדו את־הנוצר על־פני
 26 היוצר ברוך הוא לעולם ועד אמן: בעבור זאת הסגרים
 אלהים ביד קלון תשוקתם כי גס־נשיהם החליפו ארח חקתן
 27 בארח זר: כאשר גס־הגברים חדלו מבוא אל־הנשים
 כדרך כל־הארץ ותבער־בם אש תאותם איש אל־רעהו
 וגבר בגבר יתעללו לקיקלון ועקב תעתעיהם לקחו די־גמול
 28 בנפשותם: וכאשר לא חפצו השכל וידע את־האלהים כן
 29 עזבם במשובת לבם לעשות את אשר־לא יעשה: עד אשר
 מלאו כל־עולה זנות רשע בצע ואון וגס־קנאה ורצח מדון
 30 ורמיה ומזמה: כלם מלשינים והלכי רכיל שנאי אלהים
 והוללים גאים ורהבים חרשי משחית וממרים להוריהם:
 31 חסרי דעת ומפירי ברית אכזרים נטרי שנאה אשר חנינה
 32 לא ידעו: והם אף־כי ידעים משפט אלהים כִּי־העשים
 מעשים כאלה בני־מות הם בכל־זאת לא לבד כי יעשום
 כִּי־אם גס־יאשרון עוד עשיהם:

על־כן בן־אדם קטן או גדול אין צדקה לך להיות שפט ב
 כי בדבר אשר תרשיע את־רעך תרשיע גם את־נפשך
 אחרי אשר גס־אתה השפט עשית כמעשהו: ואנחנו הלא
 2 ידענו כי במישרים ישפט אלהים כל־פעלי און: ואתה
 3 בן־אדם בשפטך אתם וכמעשיהם גס־אתה עשה התאמר
 אל־לבך

4 אל־לבך כי תמלט ממשפט אלהים: או התכוז רב טובו
 וחמלתו וארך אפו ולא תתכונון כי־בטובו הוא מדריךך
 5 לשוב אליו: ובשררות לבך ובערפך הקשה תצבר־לך
 עברה ליום הגדול והנורא בהגלות נגלות צדקת משפט
 6, 7 אלהים: אשר יגמל לאיש איש כמפעליו: חיי עולם לשקדי
 8 עשה־טוב שחרי כבוד והדר אשר לא יעבר לנצח: וזעף
 ועברה לבני מרי הממאנים לשמע דברי אמת ולעשות
 9 עול יהינו: צרה וצוקה לכל־נפש איש הפעל רע היהודי
 10 בראש וגם־היוני: וכבוד והדר ושלום לכל־פעל טוב היהודי
 11, 12 בראש וגם־היוני: כי אין־משא פנים עם־האלהים: כי
 כל־אלה אשר חטאו בבלי־תורה גם בבלי־תורה יאבדו
 ואלה אשר חטאו ותורת אדני אתם על־פי התורה הזאת
 13 ישפטו: כי לא שמעי התורה צדיקים הם לפני אלהים כי
 14 אם־שמרי התורה יצדקו: כי הגוים אשר אין־להם אור תורה
 ועשים כדברי התורה על־פי אור דעתם הם אשר תורה
 15 אין להם יהיו תורה לנפשם: בהראתם כי משפט התורה
 כתוב על־לוח לבם באשר דעתם תגיד להם ועשתנותיהם
 16 חליפות שטנות או מזכות אשה את־אחותה: ביום ההוא
 אשר ישפט אלהים את־סתרי בני אדם על־פי ישוע המשיח
 17 כאשר הודעתי בבשרתי: ואתה כי נקראת בשם יהודי
 18 ותשת מבטחך בתורה ובאלהים תתהלל נפשך: כי ידעת
 את־רצונו ותבין להבדיל בין־טוב לרע להיותך משכיל
 19 בתורה: ולבך בטוח כי אתה הוא המנהל לעורים ואור
 20 לישבי חשך: מורה לפתאים אלוף לילדים וחותרם תכנית
 21 בדעת ואמת בתורה: ואתה המאלף את־אחרים הלא תאלף
 22 את־נפשך אתה הקרא לא־תגנב התגנב אתה: אתה האמר
 לא־תנאף התנאף אתה אתה אשר תשקן את־האלילים
 23 התמעל מעל בקדש: אתה כי תתהלל בתורה התחלל שם
 24 האלהים וסור מן־התורה: כי בגללכם שם אלהים מחלל

25 בגוים כמו שכתוב: כי אמן המולה להועיל לך אסתשמר
אתהתורה אך אם אתהתורה הפרת הלא מולתך לערלה
26 נהיתה: ואם הערל יעשה כמשפט התורה ערלתו למולה
27 תחשב־לו: והערל הזה מלדה העשה כמשפט התורה
ידין אתך אשר יש־לך ספר המצוה ואות ברית המולות
28 ואתהתורה הפרת: כי לא־זה הוא יהודי אשר לעינים ולא
29 זאת היא המולה אשר למראה בבשר: אך זה יהודי אשר
בתוך לבו הוא יהודי והמולה מולת הלבב היא לפי רוח
הדבר ולא לפי אות הכתב אשר תהלתו לא מבני אדם כי
אם מאלהים:

אם כן אפוא מה־יתרון ליהודי ומה־כצע לו בברית המולות: א
2 רב מאד מכל־עבר ויתרון הראש כי־הפקדו אתם דברי
אלהים: ומה אפוא אס־מקצתם לא האמינו ההפר יפר
3 חסר אמונתם את־אמונת אלהים: חלילה אך אלהים נאמן
4 הוא וכל־אדם כזב ככתוב למען־תצדק בדבריך ותזכה
5 בהשפטך: אך אס־יודע עז צדקת אלהים על־ידי פשעינו
מה־נאמר אלהי עול הוא אשר יעיר חמתו עלינו כדרך
6 בני־אדם אני מדבר: חלילה כי אס־כן איך־ישפט אלהים
7 אתהארץ: ואס־פשעי וכחשי באלהים יתן־לו עז וכבוד
8 משנה למה־זה אצא רשע בהשפטי: אך הלא זה הוא
דבר מנדינו המוציאים דבתנו רעה לאמר כי אנחנו אמרים
נעשה רע בגלל הטוב אשר יבא בעקבו אלה הם אשר
בהשפטם יאשמו: ומה עתה היש יתרון לנו אפס ואין כי
9 לפני כן הוכחנו כי יהודים ויונים בעון המה יחד: ככתוב
10 אין צדיק אין גם־אחד: אין משכיל אין דרש את־אלהים:
11 הכל סר יחדו נאלחו אין עשה־טוב אין גם אחד: קבר־פתוח
12, 13 גרנם לשונם יחליקון חמת עכשוב תחת שפתימו: אשר
14 אלה פיהם מלא ומררות: רגליהם ימהרו לשפך־דם: שד
15, 16 ושבר במסלותם: ודרך שלום לא ידעו: אין פחד אלהים
17, 18 לנגד

19 לנגד עיניהם: ואנחנו ידענו כי כל־אשר תגיד התורה לאלה
 אשר קבלו את־התורה תשים דבריה ובזאת יסכר כל־פה
 20 וכל־הארץ תאשם לפני אלהים: יען במעשים אשר צותה
 התורה לא יצדק כל־בשר לפניו כי ממקור התורה יצאה
 21 דעת החטא: ועתה מבלעדי התורה יצאה צדקת אלהים
 22 לאור אשר העידו עליה התורה והנביאים: וצדקת אלהים
 באמונת ישוע המשיח נתונה לכל־בני אדם לבני אמנים
 23 כלם כי אין־מבדיל: כי־כלם חטאו ויסגו מאחרי כבוד
 24 אלהים: ובחנו חנם כלם יצדקו כי־פדה אתם ישוע המשיח:
 25 הוא אשר הקדישו אלהים מקדם לכפר עלינו בדמו על־פי
 אמונתנו לבעבור גלות את־צדקתו וחמלתו באשר סלח
 26 לעונות עמו מימי קדם: וגם לגלות את־צדקתו לעת כזאת
 27 כי הוא הצדיק והוא המצדיק את־המאמין בישוע: איה
 אפוא עתה גאון המתהללים אין כל־מאומה על־פי איזה חק
 28 על־פי חק־המעשה לא כי אם על־פי חק־האמונה: לכן
 חרצנו לאמר באמונה יצדק איש מבלעדי המעשים אשר
 29 על־פי התורה: האלהים ליהודים לבד הוא ולא לגוים אכן
 30 גם־אלהי הגוים הוא: כי הוא אלהים אחד אשר יצדיק את־
 31 המולים באמונה ואת־הערלים גם־כן על־ידי האמונה: הכי
 נפיר את־התורה באמונתנו חלילה אך נקים את־התורה:
 ד ומה־נאמר על־אברהם אבינו מה־יתרון מצא במעשהו:
 2 כי לו־נצדק אברהם במעשיו נאוה־לו תהלה אך־לא לפני
 3 אלהים: כי מה־דבר התורה והאמן אברהם באלהים
 4 ויחשבה לו צדקה: ולאיש אשר מעשהו בידו לא יחשב
 5 שכרו כמתנת חנם כי אם־כשלמת חוב: אך איש אשר
 מעשה ידיו אין אתו והוא מאמין במצדיק את־הרשע עקב
 6 אמונתו אמונתו זו תחשב לצדקה: כאשר גם־דוד מאשר
 7 את־האדם אשר אלהים יצדיקנו לא על־פי פעלו: אשרי
 8 נשוי־פשע כסוי חטאה: אשרי אדם לא־יחשב יהוה לו

9 עון: ואשר הזה למי לנמולים או גם לערלים יען נקרא בזה
 10 כי אמונת אברהם נחשבה לו לצדקה: ומתי נחשבה־לו
 בן אחרי המלו או טרם המלו לא אחרי המלו כי אם־
 11 טרם המלו: ואות ברית המולות נשא להיות לו לחותם
 צדקתו עקב אשר האמין בעודנו ערל למען יהיה לאב
 לכל־המאמינים אף כ־יהם ערלים אשר גם־אמונתם תחשב
 12 להם לצדקה: והוא אב לנמולים אך־לא רק לנמולים לבדם
 כי־אם־גם־לא־אלה ההלכים בעקבות אמונתו אשר התהלך
 13 אברהם אבינו בעודנו ערל: כי לא בגלל התורה באה
 ההבטחה לאברהם ולזרעו להיות יורש הארץ כי אם־בגלל
 14 צדקת אמונתו: כי אם־בעלי התורה יורשים הם אמונה
 15 תהיה לריק והבטחה ללא־דבר: כי מפאת התורה יצא
 16 הקצף כי באשר אין תורה אין פשע: על־כן בדרך אמונה
 תמצא למען תכון בחסד וההבטחה תהיה נכונה לכל־הזרע
 לא לבני התורה לבדם כי־אם גם־לבני אמונת אברהם
 17 אשר הוא אב לכלנו: ככתוב כי אב המון גוים נתתיך
 לפני אלהים זה בטח בו לבו הנתן חיים למתים והקרא
 18 לאין כיש: ואף כי לא נראה פתח תקוה החזיק בתקוה
 19 להנתן אב־המון גוים כאשר נאמר כה יהיה זרעך: וכאשר
 לא התרפה באמונתו הביט אל־בשרו אשר היה כמת
 20 בהיותו כבן־מאת שנה ואל־ירחם שרה אשר בלה: ורוחו
 לא נפלגה בקרבו מבלי אמן כדבר אלהים כי אם־התגבר
 באמונתו ונתן כבוד לאלהים: ונפשו ידעת מאד כי תשיג
 21 יד אל למלאת את אשר דבר: ועל־כן נחשבה לו לצדקה:
 22 ולא נכתב רק למענו לבדו כי לו נחשבה: כי אם־גם
 23, 24 למעננו אשר כן תחשב־לנו המאמינים במקום את־ישוע
 25 אדנינו מן־המתים: אשר נמסר למות בפשעינו והקם על
 לצדקה לנו:

על־כן כאשר נצדקנו באמונה שלום ישפת־לנו אלהים ה
 על־ידי

2 על־ידי ישוע המשיח אדנינו: אשר גם על־ידו מצאנו
 בדרך אמונה את־שער החסד אשר אנחנו באים בו ובעז
 3 האלהים נרים קרן כאשר קיינו לו: ולא־זאת לבד כי
 אס־גם בצרה נרים ראש אחרי אשר ידענו כי־צרה תוליד
 4 את־עצר רוח: ועצר הרוח את־בחינת לב ובחינת הלב
 5 את־תקות נפש: והתקוה לא תבוש באשר הוצק בלבנו
 6 אהבת־אל ברוח קדשו אשר נתן עלינו: כי בעוד היינו
 7 רפי ידים מת המשיח בעתו בעד החטאים בנפשותם: הן
 תיקר לאדם נפשו מתתו אתה בעד נפש צדיק ובעד הצדקה
 8 אולי איש מתנדב יעצר־כח למות בעדה: ואלהים גלה
 אהבתו לעינינו כי בעוד היינו חטאים נתן המשיח את־נפשו
 9 בעדנו: אף כי־עתה אחרי אשר נצדקנו בדמו תושיע לנו
 10 ידו להמלט מחרון־אף: כי אס־בעוד אויבים היינו אנחנו
 התרצנו אל־האלהים במות בנו אף כי־אחרי אשר רצה
 11 בנו בחיי בנו נושע: ולא־זאת לבד כי אס־גם רמה קרננו
 באלהים על־ידי ישוע המשיח אדנינו אשר בו לקח רצון
 12 מדינו: לכן כאשר החטא עלה בארץ על־ידי אדם אחד
 והמות בא לרגלי החטא כן פגע המות בכל־בני אדם
 13 באשר כלם חטאו: כי נמצא חטא בארץ גם־לפני מתן
 14 התורה ואף כי חטא לא יחשב בבלי־תורה: בכל־זאת
 שלט המות מאדם עד־משה גם־בפשעים אשר פשעם לא
 נדמה לפשע אדם הוא האדם הראשון אשר בדמותו כצלמו
 15 האדם האחרון התעתד לבוא: אפס כי אין ערך הפשע כערך
 מתנת חנם כי אס־בפשע אחד מתו רבים כמה פעמים יתר
 על־המדה יועיל לרבים חסד אלהים ומתנת ידו על־פי חסד
 16 האיש האחד ישוע המשיח: ולא כמשפט הנחרץ בגלל
 הפשע האחד נתנה לנו המתת כי המשפט יצא להרשיע
 את־כלם בפשע אחד והמתת היא לטהר את־כלם מפשעים
 17 רבים: כי אס־בפשע האחד שלט המות בנו על־ידי האחד

אף כי־נשאי שפעת החסד ומתנת הצדקה ימשלו בחיים
 18 על־ידי האחד הוא ישוע המשיח: לכן כאשר בפשע איש
 אחד נשפטו כל־בני־אדם ויאשמו כן גם־בצדקת איש אחד
 19 יזכו כל־בני־אדם לחיי צדקה: כי כאשר בהפצר איש אחד
 רבים יצאו אשמים כן גם־בהקשב האחד רבים יצאו נקיים:
 20 ובין כה וכה באה התורה לבעבור יגדל הפשע אך כאשר
 21 גדל הפשע שם גדל החסד יתר מאד: וכאשר שלט החטא
 במות כן ימשל החסד על־ידי הצדקה לחיי עולם בישוע
 המשיח אדנינו:

ומה־נאמר עתה הנעמד עוד בחטאה למען יגדל החסד: 1
 חלילה אנחנו אשר כמתים נחשבנו לחטא אך נחיה־בו 2
 עוד: הלא ידעתם כי כלנו הנטבלים בשם ישוע המשיח 3
 במותו נטבלנו: וכאשר נטבלנו במותו כן נקברנו עמו 4
 וכאשר אבי־כל בכבודו הקימו מן־המתים כן גם־עלינו 5
 לקום להתהלך לפניו בחיים חדשים: כי אם־היינו דבקים 6
 בו כענפים בעץ ונחשבים כמו־מתים במותו הלא נשוה־לו
 גם־בתקומה: בדעתנו כי האדם הקדמני בקרבנו נתלה 7
 כמהו למען יחדל עצם האדם החטא הזה לבלתי נהיה 8
 עוד עבדים לחטא: כי המת חפשי הוא מן־החטא: והנה 9, 8
 אם־מתים אנחנו עם־המשיח סמוך לבנו כי גם־נחיה עמו:
 בדעתנו כי המשיח אשר קם מן־המתים לא יישן עוד ולא 9
 ישל־ט־בו המות שנית: כי כאשר מת מת הוא פעם אחת 10
 לחטא ובאשר חי חי הוא לאלהים: כן חשבו נפשכם גם־ 11
 אתם מתים לחטאה וחיים לאלהים בישוע המשיח אדונינו:
 אל־ישלט אפוא החטא בבשרכם ההלך למות לנשות אחריו 12
 בתאותו: ואל־תתנו את־אבריכם להיות כלי־און לחטא 13
 אך הקריבו את־נפשכם לאלהים כחיים מן־המתים ואת־ 14
 אבריכם כלי צדקה לאלהים: והחטא לא ישתרר עליכם 15
 כי אינכם תחת יד־התורה כי אם־תחת יד תורת חסד: ומה
 אפוא הכי נחטא יען תחת יד־התורה אין אנחנו עוד כי אם־
 תחת

16 תחת יד תורת חסד חלילה: הלא ידעתם כי למי אשר תפיקו
 נפשכם כעבדים סרים למשמעתו לו אתם לעבדים כאשר
 אליו תשמעון אם עבדים לחטא ולמות ואם לשמע בקול
 17 אדני ולצדקה: וברוך הוא אלהים כי אחרי היותכם עבדים
 לחטא שמתם על־לבכם לשמע ולשמר את־התורה ההיא
 18 כצורתה אשר קבלתם עליכם: ואחרי אשר יצאתם לחפשי
 19 מיד־החטא לעבדי הצדקה הייתם: כדרך בני־אדם אני
 מדבר בעבור רפיון בשרכם כי כאשר הקרבתם אבריכם
 לתועבה ועולתה לעשות עול כן הקדישו־נא אבריכם כיום
 20 למעשה הצדקה למען תהיו קדשים: כי־בהיותכם לפנים
 21 עבדים לחטא נפרדים הייתם מצדקה: ומה־פרי מצאתם
 אז מהמעשים ההם אשר תכלמו מהם כיום כי עקב אלה
 22 אבדון: אך עתה כי־יצאתם לחפשי מיד החטא ותהיו עבדים
 23 לאלהים הלא תשאו פריכם בקדש ועקב־זה חיי עולם: כי
 משכרת החטא אבדון ומתת אלהים חיי נצח בישוע המשיח
 אדנינו:

ז הלא ידעתם אחי כי לידעי התורה אני מדבר כי התורה
 2 משלת באדם כל־עוד חי הנהו: כי אשה בעלת־בעל
 צרורה היא על־פי התורה בחיי בעלה וכי־ימות הבעל
 3 יצאה לה מתורת הבעל: ועל־כן אם תדע איש אחר בעוד
 בעלה חי נאפת יקרא לה אך אחרי מות הבעל חפשית
 4 היא מן־התורה ולא נאפת היא בהיותה לאיש אחר: לכן
 אחי גם־אתם כמתים נחשבתם לתורה בבשר המשיח המת
 ותקומו ותהיו לאחר הלא הוא אשר קם מן־המתים למען
 5 עשות פרי לאלהים: כי כל־עוד רדפנו חיי בשרים קראה
 מצות התורה לתשוקות און בקרבנו אשר התגרו בנו
 6 ונעש פרי למות: אך עתה נחלצנו מיד התורה ומוסרותיה
 השלכנו ממנו אחרי אשר מתנו לה ובכך עלינו לעבד
 את־יהוה ברוח החדשה ולא לפי־טעם המלות הנושנות
 בתורה

7 בתורה: ומה־נאמר עתה הכי התורה חטא היא חלילה אפס
 חטא לא ידעתי אם לא על־פי התורה כי לחמד לא ידעתי
 8 לולא אמרה התורה לא תחמד: והחטא מצא־לו תאנה
 במצוה ויעורר בי כל־תאוה כי מבלעדי התורה החטא כמת
 הוא: ואני חי הייתי לפנים בלא־תורה וכבוא המצוה קם
 9 החטא ויחי ואנכי נפלתי מת: והמצוה הזאת אשר חיים בה
 10 נמצאה־לי כמות: כי־החטא במצא תאנה במצוה השיאני
 11 וביד המצוה ההיא הרגני: ובכן התורה קדשה והמצוה
 12 קדשה ישרה וטובה: הכי נהפכה־לי הטובה למות חלילה
 13 אך החטא הוא למען יודע כאשר הוא בהביאו לי את־המות
 מן־הטובה כי לנכח המצוה יגדל ויעלה החטא לחטאה
 14 גדלה עד־מאד: כי נודע לנו כי־התורה תורת רוח היא ואני
 15 בשר אני נמכרתי לחטא: כי הדבר אשר אני עשה אראה
 ולא אבין כי לא־כאשר רצתה נפשי עשיתי כי אם־את־אשר
 16 שנאתי זאת עשתה ידי: ובעשותי הדבר אשר לא־חפצתי־
 17 בו הנני נתן עדות לתורה כי טובה היא: ועתה לא־עוד
 18 אנכי בעל המעשה הזה כי אם־החטא השכן בקרבי: כי
 בקרבי ובשרי ידעתי לא ישכן־טוב באשר החפץ לעשות
 19 טוב נמצא עמדי אך לבצע את־חפצי לא תמצא ידי: כי
 אינני עשה את־הדבר הטוב כאשר חפצתי אך את־הרע
 20 אשר לא חפצתי ידי תבצענה: ואחרי אשר עשה אני
 את־הדבר אשר לא חפצתי לא אנכי עוד בעל המעשה הזה
 21 כי אם־החטא השכן בקרבי: זה הוא החק אשר מצאתי
 22 בנפשי כאשר אחפץ לעשות טוב כן הרע יעמד נגדי: כי
 23 בתורת אלהים חפצי כחפץ האדם הפנימי: אך תורה אחרת
 אני מוצא בקרב מעי הנלחמת בתורת שכלי ונפשי בשבי
 24 הלכה לפני תורת החטא אשר בקרב מעי: אוי לגבר אמלל
 25 כמני מי יצילני מגוף המות הלזה: אודה הפעם את־אלהים
 בישוע המשיח ארנינו ובכן אפוא עבד אני ברוחי את־תורת
 האלהים

האלהים ובבשרי את־תורת החטא:

ח על־כן אפוא אין־אשמה לדבקים בישוע המשיח המתהלכים
 2 שלא בבשר אלא לפי הרוח: כי תורת רוח החיים בישוע
 3 המשיח חלצה את־נפשי מתורת החטא והמות: כי את־
 אשר לא שטה התורה כי קצרה ידה לכבש את־הבשר
 4 שת אלהים בשלחו את־בנו בדמות בשר האדם החטא
 לקרבן על־החטא ושפטו להתם החטא בבשרו: למען
 5 תוקם צדקת התורה בנו ההלכים בדרך החיים לפי־הרוח
 ולא לפי־הבשר: כי ההלכים לפי־הבשר יהגו בדברי
 6 הבשר וההלכים לפי־הרוח בדברי הרוח: כי הגיון הבשר
 7 מות והגיון הרוח חיים ושלוש: יען הגיון הבשר פרה שנאת
 8 אלהים כי לא נכנע מפני תורתו וגם־להכנע לא יוכל: ואלה
 אשר חיי בשרים חיהם לא יוכלו להפיק רצון מאלהים:
 9 ואתם לא חיי בשרים חייכם כי אס־חיי הרוח אם רק רוח
 האלהים שכן בתוכם אל־נכון אך מי אשר אין לו רוח
 10 המשיח לא לו הוא: ואס־המשיח יש בכם הנה הגוף מת
 11 הוא עקב החטא אך הרוח חי עקב הצדקה: ואס־רוח
 אל המקים את־ישוע מן־המתים ישכן בכם הלא הוא אשר
 12 הקים את־ישוע המשיח מן־המתים יתן חיים גם־לעצמותיכם
 הלקחים למות ברוח ההוא השכן בכם: לכן אחי לא לבשר
 13 נדרנו לחיות חיי בשרים: כי אס־חיי בשרים תחיו מות
 14 תמתון ואם ברוח תכחידו את־מעללי הבשר חיה תחיון: כי
 15 כל־אלה אשר ברוח אלהים יובלו בני אלהים המה: כי
 לא רוח עבדות קבלתם אשר תשובו ליראה כי אס־רוח
 16 כמשפט הבנים אשר בו אנו קראים אבא אבינו: הוא
 17 הרוח הנתן עדות לנפשנו כי־בני אלהים הננו: ואס־בנים
 גם־ירשים אנחנו ירשי נחלת אלהים חלק כחלק עס־המשיח
 18 אס־אמנם נתענה עמו למען גם־עמו נכבד: כי שקלתי סבל
 הזמן הזה ואיננו שוה להשקל עס־הכבוד הבא אשר יראה

עלינו

19 עלינו: כי גסעיני הבריאה תלויות בצפיתה עדיגלה כבוד
 20 בני האלהים: כי לא ברצונה נכבשה הבריאה להבלישוא
 21 כי אסברצון הכבש אתה אשר הניח לה פתח תקוה: כי
 תגאל מעבודתה ומשחיתותיה לדרור לצבי ולכבוד עסבני
 22 האלהים: כי הבריאה כלה ידענו כי תאנק תזעק בחבליה
 23 עדעתה: ולא היא לבדה כי אסגם אנו אשר לקחנו
 ראשית החלק כפרי בכורים במתנת הרוח גסאנו נאנחים
 24 בנפשנו ומחכים למשפט הבנים לפדות גויתנו: כי תשועתנו
 עדיכה רק בתקוה היא אולם תקוה נראה לעינים לאעוד
 תקוה היא כי דבר אשר יראה אדם בעיניו למה יקוה לו
 25 עוד: אך אסנקוה לדבר אשר לא ראינו נוחיל לו הוחיל
 ודומם עדבואו: וכזאת גסהרוח עזר יעזרלנו ברפיונו
 26 כי מה אפוא להתפלל לא נדע כאשר נכון לנו אך הרוח
 27 ההוא מפגיע בעדנו כאנחות עמקן מספר: והבחן לבות הוא
 ידע מה הגיון הרוח אשר כלב אלהים בעד קדשיו יפגיע:
 28 וכלהמעשים ידענו כי יעזרו יחדו לטובה לאהבי אלהים
 29 הקראים בסוד עצתו: כי אתאלה אשר ידע מקדם אתם
 יעד גסמאז כי ישוו לדמות בנו לבעבור יהיה הוא הבכור
 30 לאחים רבים: ואתאלה אשר יעד מאז אתם גסקרא
 ואתאלה אשר קרא אתם גסהצדיק ואתאלה אשר הצדיק
 31 אתם גסכבד: ומהנאמר עתה עלזאת אסאלהים לנו
 32 מי יתיצב בפנינו: הן הוא לא חמל על בןסגלתו כי
 אסדהסגירו בעד כלנו הכי עמו לא יתןלנו כלמשאלותינו
 33 כרב חסדו: מי ישית חטאת עלבחירי האלהים הן האלהים
 34 הוא המצדיק: מייהוא זה המרשיע הלא ישוע המשיח מת
 35 וחי וגסישב לימין האלהים וגסהוא מפגיע בעדנו: מי
 יפרידנו מאהבת המשיח האם צר מציק ורדף או רעבון
 36 ומערמה פיחרב וכלמוקשי מות: ככתוב כיעליך הרגו
 37 כללהיום נחשבנו כצאן טבחה: ובכלאלה יתר הרבה

38 ממנצחים יכל נוכל ביד האהב את־נפשנו: כי בטחתי כי
 לא מות ולא חיים לא מלאכי אל לא שרי הצבא לא אלה
 39 אשר ישנם ולא אלה אשר עתדים לבא ולא גברי כח: ולא
 רום ולא עמק ולא איזה יקום אחר יהיה לאל ידם להפרידנו
 מאהבת האלהים אשר בישוע המשיח אדנינו:
 ט הנה אמת אני דבר במשיח ולא אכזב וחקרי לבי יעידון
 2 לי ברוח הקדש: כי צר לי מאד וכל־היום לבי עלי דוי:
 3 עד אשר־בקשה נפשי לאמר לו החרם יחרים המשיח אתי
 4 תחת אחי שארי ובשרי: אשר הם בני ישראל ולהם משפט
 הבנים והכבוד והבריתות מתן התורה עבדת הקדש ודברי
 5 ההבטחות: האבות להם הם והמשיח לפי־בשרו מהם יצא
 6 אשר על־הכל הוא האלהים המברך לעולם ועד אמן: אפס
 לא־כן הדבר ודבר־אלהים לא נפל ארצה כי לא־כלם אשר
 7 מישראל ישראלים הם: ולא כל־זרע אברהם בנים הם כי
 8 אך ביצחק יקרא לך זרע: וזה יורנו כי לא בני־הבשר
 בני אלהים הם כי אס־רק בני ההבטחה יחשבו לזרע:
 9, 10 כי זה דבר ההבטחה למועד אשוב ולשרה בן: ומלבד
 11 זאת גם־רבקה בהיותה הרה בן־יחיד ליצחק אבינו: כטרם
 נולדו ילדיה עד לא־עשו מאומה מטוב עד־רע למען תקום
 עצת אלהים לפי־בחירתו לא עקב מעשים כי אס־כרצון
 12, 13 הבהר: הגד לה כִּירב יעבד צעיר: ככתוב ואהב
 14 את־יעקב ואת־עשו שנאתי: ומה־נאמר עתה הכי יש עולתה
 15 באלהים חלילה: כי אל־משה אמר וחנתי את־אשר אחן
 16 ורחמתי את־אשר ארחם: ומפני זה אין הדבר ביד הרצה
 17 ולא ביד הרץ כי אס־ביד אלהי החנינה: כי־כן הכתוב
 אמר לפרעה בעבור זאת העמדתך בעבור הראתך את־כחי
 18 ולמען ספר שמי בכל־הארץ: וזה יורה לנו כי את־אשר
 19 ירצה יחננו ואת־אשר ירצה יכביד את־לבו: וכי תאמר אלי
 20 הלא רצונו אין להפריע ואס־כן למה־זה יפקד עון: אבל

מי אתה הוא בן־אדם כי תריב ריב עם־אלהים היאמר
 21 יצר ליצרו למה־זה כה יצרתני: האין שלטון ליצר החמר
 לעשות מגלם ההוא כלי אחד לכבוד וכלי אחר לקלון:
 22 ומה אפוא אס־חפץ האלהים להראות את־זעמו ולהודיע
 את־גבורתו וישא בארך רוחו את־כלי הזעם אשר נכוננו
 23 לאכדון: ואת־עשר תפארתו הודיע בכלי החנינה אשר
 24 הכינם מאז לכבוד: וכלי החנינה אנהנו אלה אשר בחר
 25 בנו לא מן־היהודים לבדם כי אס־גם מן־הגוים: כאשר
 26 גס־דבר בהושע אקרא ללא־עמי עמי: וללא־רחמה רחמה
 והיה במקום אשר־יאמר להם לא־עמי אתם שם יקראו בני
 27 אל־חי: וישעיה קרא על־ישראל לאמר כי אס־יהיה מספר
 28 בני ישראל כחול הים שאר ישוב בו: כליון חרוץ שוטף
 29 צדקה כי כלה ונחרצה אדני עשה בקרב הארץ: וכאשר
 אמר ישעיה לפנים לולי יהוה צבאות הותיר לנו זרע כסדם
 30 היינו לעמרה דמינו: ועתה מה־נאמר כי הגוים אשר לא
 רדפו את־הצדקה השיגו צדקה היא הצדקה אשר ממקור
 31 אמונה: ובני ישראל אשר רדפו את־תורת הצדקה לא
 32 השיגו את־תורת הצדקה: ויען־מה יען כי־לא באמונה רדפו
 33 כי ממעשי התורה בפעלות ויתנגפו באבן נגף: ככתוב הנני
 יסד בציון אבן נגף וצור מכשול והמאמין בו לא יבוש:
 אחי תאות לבי ותפלתי לאלהים בעד ישראל אשר יושעו: י
 2 כי עדות אני להם כי קנאת אלהים אתם אך לא־בהשכל:
 3 כי מאשר צדקת אלהים השכילו ויתאמצו להקים צדקת
 4 נפשם לא נכנע לבם לפני צדקת אלהים: כי תכלית התורה
 5 הוא המשיח לצדקה לכל־המאמין בו: כי משה כתב
 על־הצדקה לפי משפטי התורה אשר יעשה אתם האדם
 6 וחי בהם: והצדקה ממקור האמונה תקרא כזאת אל־תאמר
 בלבבך מי יעלה השמימה זה הוא להוריד את־המשיח:
 7 או מי־ירד שאלה זה הוא להעלות את־המשיח מן־המתים:
 ומה

8 ומה היא אמרת כי קרוב אליך הדבר בפיו ובלבבך וזה
 9 הוא דבר האמונה אשר אנחנו מְבַשְׂרִים: כי אִם־בְּפִי תודה
 כי ישוע הוא האדון ובלבבך תאמין כי אֱלֹהִים הַקִּימוּ מִן־
 10 הַמֵּתִים תוֹשֵׁעַ: כי בלבבו יאמין בו האדם והיה־לוֹ לְצַדִּיקָה
 11 ובפיהו יודה־לוֹ והיה־לוֹ לִישׁוּעָה: כי הַכְּתוּב אָמַר וְהַמֵּאֲמִין
 12 בו לֹא יבוֹשׁ: וְאֵין מְבַדִּיל בֵּין־יְהוּדֵי לְיוֹנֵי כִּי הֲלֹא הוּא
 13 אֲדוֹן־כָּל וְרַב חֶסֶד לְכָל־קְרָאִיו: כִּי־כָל אֲשֶׁר־יִקְרָא בְּשֵׁם
 14 יְהוָה יִמְלֹט: אֲכַן אֵיךְ יִקְרָאוּ אֵלָיו אֲשֶׁר לֹא הֵאֱמִינוּ־בּוֹ וְאֵיךְ
 15 יֵאֱמִינוּ־בּוֹ אֲשֶׁר לֹא שָׁמְעוּ עֲלָיו וְאֵיךְ יִשְׁמְעוּ בְּאֵין מְגִיד: וְאֵיךְ
 16 יִגִּידוּ אִם־אֵין שֵׁלַח אֶתֶם כְּכַתּוּב מִהֵנְאוּ רַגְלֵי מִבְּשָׂר שְׁלוֹם
 17 מִבְּשָׂר טוֹב: אֵךְ לֹא־כָלֶם שָׁמְעוּ אֶל־הַבְּשָׂרָה כִּי יִשְׁעִיהוּ
 18 אָמַר יְהוָה מִי הֵאֱמִין לְשִׁמְעַתְנוּ: אֲשֶׁר לִזְאת הָאֱמוּנָה בָּאָה
 19 מִפִּי הַשְּׁמוּעָה וְהַשְּׁמוּעָה הִיא בְּדַבַּר אֱלֹהִים: אֵךְ אֲנִי אָמַר
 20 הֲכִי לֹא שָׁמְעוּ הֲלֹא בְּכָל־הָאָרֶץ יֵצֵא קוֹלָם וּבִקְצֵה תְּבַל
 19 מְלִיחָה: וְעוֹד אֲנִי אָמַר הֲכִי לֹא יָדַע יִשְׂרָאֵל וּמִקֵּדָם אָמַר
 20 מֹשֶׁה אֲנִי אֶקְנִיאֲכֶם בְּלֹא־עֵם בְּגוֹי נָבֵל אֲכַעִיסְכֶם: וַיִּשְׁעִיה
 21 יַעֲזֵב לֵאמֹר נִמְצָאתִי לֹלֵא בְּקִשְׁנִי נִגְלִיתִי לִלּוּא שְׂאֵלוֹנִי:
 21 וְעַל־יִשְׂרָאֵל הוּא אָמַר פִּרְשַׁתִּי יָדַי כָּל־הַיּוֹם אֶל־עַם סוֹרֵר
 וּמְרָה:

יא וְאֲנִי אָמַר כּוּיֹם הֲכִי הַשְּׁלִיךְ אֱלֹהִים אֶת־עַמּוֹ מֵעַל־פְּנֵי
 חֲלִילָה גַם־אֲנִי יִשְׂרָאֵלִי אֲנִי מִזְרַע אֲבֵרָהֶם לְמַטָּה בְּנִימִין:
 2 לֹא־הַשְּׁלִיךְ אֱלֹהִים מֵעַל־פְּנֵי אֶת־עַמּוֹ אֲשֶׁר יָדְעוּ מִקֵּדָם
 הֲלֹא יָדַעְתֶּם אֶת־אֲשֶׁר יֵאֱמַר הַכְּתוּב בְּאֵלֵיהוּ בַּהֲתַאֲוִנְנוּ
 3 עַל־יִשְׂרָאֵל לִפְנֵי אֱלֹהִים לֵאמֹר: יְהוָה אֶת־נְבִיאֶיךָ הֲרַגוּ
 וְאֶת־מִזְבְּחֶיךָ הֲרָסוּ וְאוֹתָר אֲנִי לְבָדִי וַיִּבְקֶשׁוּ אֶת־נַפְשִׁי
 4 לְקַחְתָּהּ: וְמָה יַעֲנֶה אֶתְּךָ דַּבַּר אֱלֹהִים הַשְּׂאֵרְתִּי לִי שְׁבַעַת
 5 אֲלָפִים אִישׁ אֲשֶׁר לֹא־כָרְעוּ עַל־בְּרָכִים לְבַעַל: וְכֵן גַּם־בְּיוֹם
 6 הַזֶּה הַשְּׂאִיר לוֹ שְׂאֵרִית כְּאֲשֶׁר בָּחַר בָּהֶם בְּחֶסֶד: וְאִם בְּחֶסֶד
 לֹא עָשָׂה זֹאת עוֹד בְּשֹׂכֵר מַעֲשָׂה כִּי אִם־כֵּן הַחֶסֶד אֵינְנוּ עוֹד

חסד ואם־היתה מתוך המעשים איננו־עוד חסד כי אם־כן
 7 המעשה יחדל להיות מעשה: ועתה מה אפוא בני ישראל
 לא השיגו את־אשר בקשו רק הנבחרים השיגו והנותרים
 8 הכו בעורון: ככתוב נתן להם יהוה רוח תרדמה עינים
 9 לא לראות ואזנים לא לשמע עד־היום הזה: ודוד אמר יהו
 10 שלחנם לפח ולרשת ולמוקש ולשלומים להם: תחשכנה
 11 עיניהם מראות ומתניהם תמיד המעד: ואני אמר כיום הכי
 נוקשו למען יפלו ולא יוסיפו קום הלילה אך במפלתם
 12 יצאה ישועה לגויים למען הקניאם: אך אם־מפלתם היתה
 תשועת העולם ונזקם לחיל גוים אף כי קומם והם מלאים:
 13 ואליכם הגוים אני דבר אחרי אשר שלח לגויים אנכי
 14 את־משמרתי אכבדה: אולי אקניא את־בני עמי ובשרי
 15 והושעתי לאחדים מהם: כי אם־מאשר נדחו באה עת
 רצון לישבי תבל מה־אפוא תהיה לעת יקבצו הלא חיים
 16 מן־המתים: ואם־ראשית הערסה קדש כן גם־העריסה ואם־
 17 שרש העץ קדש כן גם־ענפיו: וכי נקטפו מן־הענפים ואתה
 זית היער נטעת במקומם ותתערה בשרש הזית ובדשנו:
 18 אל־תתנשא על־הענפים ואם־תתנשא זכר כי לא אתה תשא
 19 את־השרש כי אם־השרש ישא אתך: והן תענה הלא נקטפו
 20 הענפים להרכיב אתי עליהם: כן דברת הן נקטפו בחסר
 אמונתם ואתה נצב באמונתך אל־יגבה לך כי אם־ירא:
 21 כי אם־לא חמל אלהים על־הענפים האזרחים הלא גם־עליך
 22 לא־יחמל: שור־נא אפוא חסד אלהים ומשפטו הנורא
 לאלה הנוקשים משפט נורא ולך חסד אלהים אם־ארחות
 23 חסד תשמר ואם־אין גם־אתה תגדע: וגם־הם אם־לא יחזיקו
 בחסר אמונתם ישעו כי־יכל אלהים לשוב לטעת אתם:
 24 כי אם־אתה נקטפת מזית היער באדמת מולדתו ונטעת
 במו־זית טוב אשר לא בחקך אף־כי הענפים האזרחים
 25 במו־זיתם ישעו: כי אין־נפשי לכסות מכם אחי את־הסוד
 הזה פן־תהיו חכמים בעיניכם כי ישראל הכה בעורון מקצה
 אחד

26 אחד עד כִּי־יבא מלא הגוים: ובכֵּן כִּל־ישראל יושע ככתוב
 27 ובא מציון גואל וישיב פשע מיעקב: ואני זאת בריתי אותם
 28 כִּי־אסלח לעונם: הֵן בדבר הבשורה שנואים הם בגללכם
 29 אֵךְ בדבר הבחירה אהובים הם בגלל האבות: כִּי לֹא־ינחם
 30 אלהים על־מתנת ידו ועל־קריאת פיהו: כִּי כאשר גם־אתם
 לפנים לֹא האמנתם באלהים ועתה רחמתם עקב חסר
 31 אמונתם: כֵּן גם־הם לֹא האמינו עתה למען עקב רחמיכם
 32 גם־המה ירחמו: כִּי־הסגיר אלהים את־כלם ללֹא־אמונה
 33 למען ירחם על־בלמו: מה־עמק תהום החכמה והודעת
 34 לאלהים מִי יחקר משפטיו ודרכיו מִי ימצא: כִּי מִי־תכֵּן
 35 את־רוח יהוה ואיש עצתו יודיענו: או מִי־הקדים לתת אלו
 36 וישלם לו: כִּי הכל מידו הכל בו והכל לו הוא אשר־לו
 הכבוד לעולם ועד אמן:

יב ועתה אני מתחנן אלכם אחי ברחמי אלהים להקדיש את־
 גיוותיכם כקרבן חי וקדוש לרצון לאלהים כִּי־בזאת תשכילו
 2 לעבד אתו: ואל־תהיו דומים לבני העולם הזה כִּי אִס־תנו
 לבכם להתחדש ונהפכתם לענשים אחרים ועיניכם לאלהים
 3 לבחן מה־הוא רצונו הטוב והנעים והשלם: כִּי על־פי
 רוח החן הנתון לי אקרא לאיש איש מכם לבלתי יעריך
 את־נפשו יתר מאשר נכון לו כִּי אִס־הערך והצנע לפי מדת
 4 האמונה אשר־מדד לו אלהים: כִּי כאשר יצרים רבים לנו
 5 בגוף אחד ולא לכל־היצרים משמרת אחת: כֵּן רבים אנחנו
 6 לגוף אחד במשיח ואיש איש ממנו כיצור לחברו: וכן לנו
 מתנות שנות לפי רוח החן הנתון לנו אִס־נבואה נתנבא לפי
 7 קו אמונתנו: מִי העמד לשרת ישרת כאיש חיל וכן המורה
 8 יורה כמשפט: המוכיח ישכיל פיהו בתוכחתו הנתן ידבנו
 לבו במתנת ידו העמד בראש העדה יעמד כאיש חרוץ
 9 והגמל חסד יגמל בטוב לב: אל־תהי אהבתכם בשפת
 10 חלקות שנאו את־הרע ודבקו בטוב: אהבו איש את־אחיהו

ממקור רחמיכם וכבדו איש את-חברו יותר מנפשכם:
שקדו על-מעשיכם ואל-תעצלו התאששו ברוח ועבדו את-
יהוה: שמחו בתקוה הוחילו בצרה חזקו ואמצו בתפלה
תמיד: התחברו למלאת מחסרי הקדושים וחושו להביא
ארחים לבתיכם: ברכו את-רדפכם ברכו ואל-תקללו:
שמחו עם-השמחים וככו עם-הבכים: שיתו את לבכם
לחשב איש איש כלבב אחיו אל-תהלכו בגדלות מכם
התרועעו עם-ענויים ואל-תהיו חכמים בעיניכם: אל-תגמלו
לאיש רעה תחת רעה חושו לעשות את-הטוב בעיני-כל:
ואם-יש מקום כאשר יש-לאל ידכם השלימו עם-כל-אדם:
אל-תתנקמו ידידים כי אם-תנו מקום לחרון-אף כי כתוב
לי נקם אני אשלם אמר יהוה: ואם-רעב שנאך האכילהו
לחם ואם-צמא השקהו מים כי גחלים אתה חתה על-ראשו:
אל-תכבש לפני הרע כי אם-כבש את-הרע לפניך בטוב:
כל-נפש תכנע לפני ממשלת הראשים כי-אין ממשלה יג
זולתי הנתונה על-פי האלהים ומאתו נהיו הממשלות אשר
ישנן: לכן כל-המרד בממשלה המרה בפקדת אלהים
והממרים ישאו עונם בראשם: כי-השליט איננו למחתה
למעשים טובים כי אם-לרעים וכי-תאבה כי-ממשלתו לא-
תהי לך למחתה עשה טוב ותהלה תשא מלפניו: כי-משרת
אלהים הוא לטוב לך אפס אם-און פעלת ירא כי לא-חנם
ישא את-חרבו ומשרת אלהים הוא הנשפט בזעם את-פעל
און: לכן נכון לכם להכנע לא מפני הזעם לבדו כי-אם
גם-מפני מוסר הלב: אשר בעבור זה אתם משלמים
גם את-המס כי-משרתי אלהים הם השקדים על-הדבר
הזה: הבו לכל-איש את-אשר לו המס לאשר-לו המס
המכם לאשר-לו המכם היראה לאשר-לו היראה והכבוד
לאשר-לו הכבוד: לא תלינו אתכם כל-חוב בלתי אהבת
אדם לחברו כי האהב את-חברו קים את-התורה: כי-הנה
לא תנאף לא תרצח לא תגנב לא תענה עד שקר לא

תחמד עם כל־מצות אחרות יכיל אתן הכתוב ואהבת לרעך
 כמוך: האהבה לא תעשה רע לרע על־כן האהבה היא
 קיום התורה: ואף את־הזמן לא תנכרו כי בא המועד
 להקיץ משנה כי ישועתנו קרבה לנו עתה מיום אשר החלנו
 להאמין: הלילה חלף הלך לו והיום הגיע נעזבה־נא את־
 פעלי החשך וכלי נשק האור נחגרה: ובמישרים נתהלך
 כמ־ביום לא במרוח סרוחים ושכרון לא־בזמה ועגבים
 ולא־בזרון וקנאה: אך רוח ישוע המשיח אדנינו תלבש
 אתכם ולא תמלאו משאלותיכם לפי תאות הבשר:

איש רפה ידים באמונה קבלהו בתוככם ולא לחקרי לב
 לשעיפיו ועשתנתיו: יש מאמין כי כל־דבר נכון לו לאכל
 ורפה ידים זה יאכל ירק: האכל כל־מאכל אל־יבז לאשר
 איננו אכל ואשר איננו אכל אל־ישפט את־האכל כי־נשא
 פניו אלהים: מי אתה כי־תשפט עבד לא־לך הן לאדניו הוא
 כי יקום וכי־יפל והוא יקום כי־רב כח יהוה להקימו: יש
 מבדיל יום מעל יום ויש אשר יום כיום נחשבו־לו יהי־נא
 כל־איש סמוך לבו בדעתו: המכבד ימים ליהוה הוא
 מכבדם ואשר איננו מכבד ימים למען יהוה איננו מכבדם
 האכל אכל לשם יהוה כי־יודה לו ואשר איננו אכל לשם
 אלהים ויהודנו: כי איך־איש מאתנו יחיה לנפשו ואיך־איש
 ימות לנפשו: כי אס־נחיה נחיה ליהוה וכי־נמות נמות
 ליהוה לכן כי־נחיה וכי־נמות ליהוה הננו: כי הלא בעבור
 זאת מת המשיח ויקם וחי להשתרר כאדון על־המתים ועל־
 החיים: ואתה למה־זה תשפט את־אחך או מדוע תבז אתה
 לאחך וכלנו למשפט נעמד לפני כסא האלהים: כי כתוב
 חי־אני נאם יהוה כי לי תכרע כל־ברך וכל־לשון תודה
 לאלהים: על־כן כל־איש ואיש לנפשו ישיב את־אלהים
 דבר: ועתה לא נשפט עוד איש את־אחיו כי אס־נחרץ
 משפט לבלתי תת איש לפני אחיו מוקש או מכשול: ידעתי
 גם־ידעתי בישוע אדנינו כי־אין דבר טמא מאליו ורק־טמא

15 הוא למי אשר יחשבנו לטמא: ואם יעצב אחיך במאכלך
 אינך הלך עוד בארח אהבה אל־תשחת במאכלך את־אחיך
 16 אשר המשיח מת בעדו: ואל־תתן ישרת נפשך לגדופים:
 17 כי־מלכות אלהים איננה מאכל ומשתה כי אם־צדקה שלום
 18 וחדוה ברוח הקדש: והעבד את־המשיח באלה רצוי הוא
 19 לאלהים ונחמד בעיני אנשים: על־כן נרדפה־נא דרכי שלום
 20 לכוונן איש את־רעהו: אל־תהרס פעל אלהים על־דברת
 21 מאכל כל־דבר הוא טהור ורק רע הוא לאשר יאכלנו
 להתנקם בנפשו: טוב לא־לאכל בשר לא־לשתות יין
 22 ולא־לעשות דבר אשר יהיה מכשול לב לאחיך או אשר
 יוקש־בו או ידיו תרפינה: ישלך אמונה תהי־לך לבדך
 23 לפני האלהים אשרי האיש אשר לבו לא ירשיענו כאשר
 יבחר־לו: אך אם־יאכל ולבו נפלג עליו ונשא עונו יען כי לא
 באמונה מעשהו וכל אשר נעשה בבלי אמונה חטא הוא:
 1 ונאנחנו גברי כח עלינו המצוה לשאת רפיון דלי כח ולא
 2 לחוש לחפץ נפשנו: ואיש איש מאתנו יחוש לחפץ רעהו
 3 לטוב־לו לבעבור יבנה ממנו: כי גם־המשיח לא חש
 4 לנפשו כי אם־חש לאשר כתוב וחרפות חורפך נפלו
 עלי: וכל־אשר נכתב מקדם נכתב למוסר לנו להחזיק
 5 בתקוה בארך אפים ובתנחומות הכתובים: ואל ארך אפים
 6 אבי התנחומים יתן לכם לב אחד לאיש כאחיו כיד ישוע
 7 המשיח: ובלב אחד ופה אחד תכבדו יחדו את־אלהים
 8 אבי אדנינו ישוע המשיח: על־כן קבלו נא איש את־רעהו
 9 כאשר גם־המשיח קבל אתכם לכבוד האלהים: ואני אמר
 כי ישוע המשיח היה למשרת את־הנמולים בעבור אמת
 10 אלהים להקים דבריו אל־האבות: והגויים גם־הם יכבדו
 את־האלהים על־חסדו ככתוב על־כן אודך בגוים ולשמך
 11 אזמרה: ועוד כתוב הרנינו גוים עמו: ועוד הללו את־יהוה
 12 כל־גוים שבחוהו כל־האמים: וישעיה יאמר עוד והיה שרש
 יש

13 ישי והעמד למשל בעמים אליו גוים יקוו: ואלהי התקוה
 14 ימלא אתכם כל־שמחה ושלום באמונתכם להוסיף חיל
 15 בתקוה בעז רוח הקדש: וגם־בכם אחי בטחה נפשי מאד
 16 כי־אתם מלאים חסד שלמים בכל־דעת ונכנים להזהיר
 17 איש את־אחיו: ואני ביתר עז כתבתי אליכם על־אדות
 18 דברים אחדים כמזכיר אני לפניכם אחרי אשר הטח אלהים
 19 אלי חסד: ואהיה למשרת ישוע המשיח בין הגוים ואכהן
 20 לבשורת האלהים בעבור יעלה קרבן הגוים לרצון מקדש
 21 ברוח הקדש: ובכן יש־לי להתהלל בישוע המשיח בחפצים
 22 אשר לאלהים: כי לא־נסיתי לדבר דבר אשר לא בצע
 23 המשיח על־ידי להטות אליו את־לב הגוים באמרי פי
 24 ובעלילות ידי: בגבורת האתות והמפתים בעז רוח אלהים
 25 עד אשר מלאה הארץ בשרת המשיח מירושלים וסביבותיה
 26 עד אלוריקון: וכן שמתו מגמת פני לבשר אך במקמות
 27 אשר שם המשיח עוד לא נקרא שם לבלתי אבנה על־יסוד
 28 אחרים: כי אם־ככתוב אשר לא־ספר להם ראו ואשר לא־
 29 שמעו התבוננו: ואשר לזאת נעצרתו זמן רב מבוא אליכם:
 30 אבל עתה אחרי אשר אינ־לי עוד מקום בגלילות האלה
 ותשוקתי גדולה לבוא אליכם זה שנים רבות: אבוא אליכם
 בלכתי לספרד כי מקוה אני לראותכם בעברי לשבע
 שמחות את־פניכם למעט אחר תשלחוני לדרכי: אפס כיום
 הנני הלך ירושלימה להביא שם מחיה לקדושים: כי־
 ישר הדבר בעיני המקדונים והאכיים להרים משאת נדבה
 אל־אביוני ירושלים הקדושים: והדבר הזה ישר בעיניהם
 וגם־חוב הם משיבים להם כי אם־הגוים נאחזו בנחלתם
 כחברים בחיי הרוח הלא גם־עליהם להחיתם בחיי בשרים:
 וכאשר אכלה את־הדבר והפרי הזה יהיה בידם אל־נכון
 אעברה דרך עליכם לספרד: וכבאי אליכם ידעתי כי־במלא
 ברכתה של־בשורת־המשיח אבאה: ואני מתחנן אליכם

אחי בישוע המשיח אדנינו ובאהבתכם הנתונה לכם מרוח
 31 הקדש להתאמן ולהתפלל אתי אל-אלהים בעד נפשי: כי
 ימלטני מיד הממרים בארץ יהודה ויתנני לגמר עבדתי
 32 לרצון לקדושים בירושלים: ולבא אליכם בלב שמחה ברצון
 33 אלהים להנפש שם עמכם: ואלהי השלום יהיה עם-כלכם
 אמן:

והנני מפגיע בעד אחתנו הבאה לפניכם היא פויבה משרת טז
 את-העדה בקנברי: אנא קבלוה-נא באדנינו כמשפט
 2 לאנשי קדש ותמכוה בכל-דבר אשר תחסר עמכם כי
 גם-היא תמכה בידי ובידי רבים זולתי: שאלו לשלום
 3 פריסקלא ועקילס חברי בעבדת ישוע המשיח: אשר נתנו
 4 צוארם בעד נפשי ולא-אני לבדי מכיר טובתם כי אם-גם
 5 כל-קהילות הגוים: וגם אל-העדה בביתם תשאלו לשלום
 שאלו לשלום אפינטוס ידידי הלא הוא ראשית פרי אסיא
 6 למשיח: שאלו לשלום מרים אשר עמלה לכם עמל רב:
 7 שאלו לשלום אנדרוניקוס ויונים קרבי אשר נאסרו אתי
 במשמר וגם-יצא שמעם בין השליחים והם דבקו לפני
 8,9 במשיחנו: שאלו לשלום אמפליאס ידידי באדנינו: שאלו
 לשלום אורבנוס חברנו בעבדת המשיח ולשלום סטכים
 10 ידידי: שאלו לשלום אפלים הנאמן במשיח שאלו לשלום
 11 בני בית אריסטובלוס: שאלו לשלום הרודיון קרבי שאלו
 12 לשלום בני בית נרקיסוס הדבקים באדנינו: שאלו לשלום
 טרופינה וטרופסה העשות מעשיהן באדנינו שאלו לשלום
 13 פרסים האהובה אשר הרבתה פעליה באדנינו: שאלו
 14 לשלום רופוס בחור אדנינו ולשלום אמו כאם לי: שאלו
 לשלום אסונקריטוס פליגון הרמס פטרובס והרמים והאחים
 15 אשר עמהם: שאלו לשלום פילולוגוס ויוליא נירוס ואחותו
 16 ואולומפס וכל-הקדושים אשר אתם: שאלו איש לרעהו
 לשלום בנשיקת הקדש כל-קהילות משיחנו דרשות לשלום
 לכם

17 לכם: ואני מזהיר אתכם אחי השמרו לכם ממשלחי מדנים
 ומוקשים להפך את־הלקח אשר למדתם סורו־נא מעליהם:
 18 כי אנשים כאלה לא יעבדו את־אדנינו ישוע המשיח כי
 אם־את־כרשם ובשפת חלקות וחלקלקות ידיחו את־לבות
 19 התמימים: ונודע לכל כי־יש לכם לב שמע ועל־כן שש
 אני עליכם אך חפצתי כי תהיו חכמים לעשות טוב ותמימים
 20 מעשות רעה: ואלהי השלום ידכא את־השטן כה מהר תחת
 21 רגליכם חסד ישוע המשיח אדנינו יהיה עמכם: שימותיום
 חברי ולוקיום ויסן וסוספטרום קרובי דרשים לשלומכם:
 22 ואני טרטיום ספר האגרת הזאת שאל לשלומכם באדנינו:
 23 גיום בעל המלון־לי ולכל־הקהל דרש לשלומכם ארסטום
 24 סכן העיר וקורטום אחינו שאלים לשלומכם: חסד אדונינו
 25 ישוע המשיח עם־כלכם אמן: והוא אשר הכח בידו לכונן
 אתכם כבשרתי היא בשרת ישוע המשיח כפי התגלות
 26 הסוד אשר היה כמס מימי קדם: ואשר נגלה כיום על־
 פי כתבי הנביאים בפקדת אלהי עולם והגד לכל־הגוים
 27 להטות את־לבם אל־אמונתו: הוא אל דעות לבדו ולו
 הכבוד בישוע המשיח לעולם ועד אמן:

אל־הקורנתיים א

פולוס השליח אשר בחר־בו ישוע המשיח ברצון אלהים א
אני וסוסתנים אחינו: אל־עדת אלהים בקרנתום הבחירים
והקדשים אשר בישוע המשיח התקדשו עם כל־הקראים
בכל־מקום בשם ישוע המשיח הוא אדניהם ואדנינו: חסד
ושלום יתן לכם אלהים אבינו ואדנינו ישוע המשיח: אברך
את־אלהי תמיד על־חסדו אשר גמל עליכם בישוע המשיח:
כי בו מצאתם און לכם בכל בכל־מדע והשכל: כאשר
עדות המשיח נאמנה בכם: עד אשר־לא חסרתם מאומה
מכל־מתת־יה ועיניכם צפיות להגלות נגלות פני אדנינו
ישוע המשיח: אשר גם־הוא יכונן אתכם עד־הקץ לבלתי
ימצא בכם שמץ דבר ביום אדנינו ישוע המשיח: כי
נאמן הוא האלהים אשר נקראתם בו לדבקה בבנו ישוע
המשיח אדנינו: ואני דרש מכם אחי בשם אדנינו ישוע
המשיח לדבר כלכם פה אחד ואל־תתגדרו לפלגות כי
אס־התחברו יחדו בלב אחד ובעצה אחת: כי הגד־לי אחי
מפי בני־בית כלואה כי־דברי ריבות בשעריכם: והנה זה
דברי איש איש מכם אמר אני לפולוס או אני לאפולוס
או אני לכיפא או אני למשיח: הכי נחלק המשיח הנצלב
פולוס בעדכם או הנטבלתם בשם פולוס: שוש איש
באלהים כי לא־טבלתי איש מכם זולתי קרספוס וגיוס:
פן־יאמרו כי־נטבלתם בשמי: אך טבלתי גם את־בני־בית
סטפנוס ומלבד אלה אינני ידע עוד אס־טבלתי איש אחר:
כי לא שלחני המשיח למבל כי אס־לבשר ולא־בחכמת
שפתים פן־יהיה צלב המשיח לתהו: כי־פתגם הצלב
כפתיות הוא לאבדים ולנו הנושעים הוא גבורת אלהים:
כי־כתוב אאבד חכמת חכמים ובינת נבונים אסתיר: איה

חכם איה ספר איה שקל חקרי העולם הלא סכל אלהים
 את־חכמת העולם הזה: כי אחרי אשר העולם בחכמתו
 לא ידע את־האלהים באה חכמת אלהים ורצונו בסכלות
 הבשרה להושיע את־המאמינים: כי היהודים שאלים את
 והיונים מבקשים חכמה: ואנחנו מבשרים באזניהם המשיח
 הנצלב ליהודים למכשול וליונים לסכלות: אך לבחורים
 גם־ליהודים גם־ליונים משיח גבורת אלהים וחכמת אלהים:
 כי סכלות אלהים טובה מחכמת אדם ורפיון ידי אלהים איתן
 מכח גבר: הלא תראו מי אתם אחי קרואי־יה לא רבים
 חכמים לעיני בשר לא רבים גברי חיל ולא רבים נדיבי
 ארץ: כי הפתאים בעיני העולם בחר בם אלהים להכלים
 את־החכמים ורפי הידים בעיני העולם בם בחר להכלים
 את־האיתנים: ודלת עם הארץ והנבזים אשר כאפס נחשבו
 בחר בם אלהים לעשות לאפס את־האמר אני ואפסי עוד:
 למען לא־יתהלל כל־בשר לפני האלהים: אך אתם מאתו
 הנכם בישוע המשיח אשר היה לנו לחכמה מיד האלהים
 לצדקנו לקדשנו ולפדות את־נפשנו: וכן יקום הדבר ככתוב
 המתהלל יתהלל ביהוה:

ב ואני כאשר באתי אליכם אחי לא במליצת השפה ולא
 ביתרון החכמה באתי להגיד לכם את־עדות אלהים: כי
 נחרצה בלבי לבלי התבונן ביניכם אל־דבר אחר כי אם־
 אל־ישוע המשיח אל־הנצלב: ואני הייתי עמכם בלא־כח
 בפחד וברעדה גדלה: ולא היה דברי וקריאתי לפתתכם
 באמרי חכמת־אנשים כי אם־בתעודה נאמנה מפי הרוח
 ומפי הגבורה: למען תכון אמונתכם בגבורת אלהים ולא
 בחכמת אנשים: ודברי חכמה אנחנו מדברים בין השלמים
 אפס לא מחכמת בני העולם הזה ולא מחכמת שריהם
 אשר לאפס ותהו נחשבו: כי אם־מדברים אנחנו סתרי
 חכמת אלהים ורוי עולם אשר צפן לנו מראש מקדמי ארץ
 לכבודו

8 לְכַבֹּדֵנוּ: הַיָּא הַחֲכֵמָה אֲשֶׁר לֹא יָדְעָה אִישׁ מִשְׁרֵי הָעוֹלָם
 9 הַזֶּה כִּי לוֹ יָדְעוּ לֹא הוֹקִיעוּ אֶת־אֲדוֹן הַכְּבוֹד: אֵךְ בְּכַתּוּב
 אֲשֶׁר־עֵין לֹא־רָאִתָּה וְאָזֵן לֹא שָׁמְעָה וְלֹא עָלָה עַל־לֵב אִישׁ
 10 אֲשֶׁר־הִכִּין הָאֱלֹהִים לֵאחֲבִיּוֹ: וְכֹל־אֱלֹהִים גָּלָה לָנוּ אֱלֹהִים
 עַל־פִּי רוּחוֹ כִּי הָרוּחַ חָקַר הַכֹּל אַף עִמָּךְ חָקַר אֱלֹהִים יִמְצֵא:
 11 כִּי מִי מִבְּנֵי אָדָם יָדַע אֶת אֲשֶׁר בְּלִב הָאָדָם בְּלִתֵּי רוּחַ הָאָדָם
 אֲשֶׁר בִּקְרָבוֹ בֶּן אִין־אִישׁ יָדַע אֶת אֲשֶׁר בְּלֵב הָאֱלֹהִים בְּלִתֵּי
 12 רוּחַ הָאֱלֹהִים לְבָדוֹ: וְאַנְחָנוּ אִין אֲתָנוּ רוּחַ הָעוֹלָם כִּי אִסְרוּחַ
 אֱלֹהִים דְּבַר בְּנוֹ לְבַעֲבוֹר נָדַע אֶת־הַמַּתְנוּת הַנִּתְנוּת לָנוּ מִיַּד
 13 הָאֱלֹהִים: וְגַם לֹא בַמַּלּוֹת אֲשֶׁר תּוֹרָה חֲכַמַת אֲנָשִׁים נִדְבַר
 כִּי אִסְמַלּוֹת רוּחַ הַקֹּדֶשׁ עַל־לְשׁוֹנֵנוּ וְאֵת אִמְרֵי רוּחַ בְּאֵר
 14 נְבֵאֵר עַל־פִּי אִמְרֵי רוּחַ: אִפְסִים בֶּן־אָדָם בֶּן־בֶּשֶׂר וּדָם לֹא
 יִקְשִׁיב לֵאמֹרֵי רוּחַ הָאֱלֹהִים כִּי־כִסְכְּלוֹת הֵם בְּעֵינָיו וְהַשְׂכֵּל
 15 לֹא יוּכַל כִּי רוּחַ אִין בּוֹ אֲשֶׁר רַק עַל־יְדוֹ יִשְׁפֹטוּ: אֵךְ אִישׁ
 16 אֲשֶׁר רוּחַ בּוֹ יִשְׁפֹט כְּלִדְבַר וְהוּא לֹא־יִשְׁפֹט מֵאִישׁ: כִּי
 מִי־תִכַן אֶת־רוּחַ יְהוָה וְאִישׁ עֲצָתוֹ יוֹדִיעֵנוּ אֲכַן אֲתָנוּ רוּחַ
 הַמְּשִׁיחַ:

1 וְאֲנִי לֹא יָכַלְתִּי אֲזַ לְדַבֵּר אֵלֵיכֶם אַחִי כְּאֲנָשֵׁי רוּחַ כִּי אִסְרִי
 2 כְּבִנֵי בֶשֶׂר וּדָם כְּעַלְלִים בְּמִשְׁיחַ: הַרְוִיתִי אֶתְכֶם חֵלֶב וְלֹא
 נָתַתִּי לָכֶם לֶחֶם כִּי לֹא־הָיָה בְּכֶם כַּח לֵאכֹל וְגַם עַד־הַיּוֹם
 3 כַּח לָכֶם אִין: כִּי עוֹד הַיּוֹם בְּנֵי בֶשֶׂר אֲתֶם כִּי כֹאֲשֶׁר
 תִּתְגַּדְדוּ בִּקְנָאָה וּמְרִיבָה הֲלֹא בְנֵי בֶשֶׂר הֵנַכֶם וּבְדַרְכֵי בְנֵי
 4 אָדָם תִּתְהַלְכוּן: וְכֹאֲשֶׁר יֹאמֵר אֶחָד מִכֶּם אֲנִי לְפוֹלוֹס וְהַשְׂנִי
 5 יֹאמֵר אֲנִי לְאִפּוֹלוֹס הֲלֹא יְלִדֵי בֶשֶׂר הֵנַכֶם: מִי הוּא אִפּוֹלוֹס
 וּמִי־הוּא פּוֹלוֹס מִשְׁרָתִים הֵם אֲשֶׁר עַל־פִּיהֶם הָאִמְנָתִים אִישׁ
 6 אִישׁ כֹּאֲשֶׁר נָתַן לוֹ הָאֲדוֹן: אֲנִי נִשְׁעַתִּי וְאִפּוֹלוֹס הָרוּחַ אֲבָל
 7 הָאֱלֹהִים הִפְרָה: עַל־כֵּן כִּמָּה נִחְשָׁב הַנִּשְׁעַתְּ וְהַמְרֹוּהַ בְּמָה
 8 נִחְשָׁב הוּא כִּי הָאֱלֹהִים הוּא הַמְּפָרָה: וְהַנִּשְׁעַתְּ וְהַמְרֹוּהַ כֹּאֲחָד
 9 הֵם וְאִישׁ אִישׁ יִקַּח אֶת־שִׁכְרוֹ לְפִי עֲמַלוֹ: אֲנַחְנוּ עֹשִׂים עִם־
 הָאֱלֹהִים

10 האלהים במלאכתו ואתם שדה אלהים ובנין אלהים: ואני
 בחדס אל אשר גמל עלי יסדתי את־היסוד כאמן משכיל
 11 ואיש אחר בנה עליו אך יראה אם הוא־בנה כמשפט: כי
 לא־יוכל איש ליסד יסוד אחר זולתי יסוד המוסד הלא הוא
 12 ישוע המשיח: ואיש כִּי־בנה על־היסוד הזה בנין זהב או
 13 כסף או אבני חפץ או עצים וחציר וקש: מעשה כל־איש
 14 יודע באחריתו כי היום יוציאו לאור אחרי אשר באש יבחן
 15 כי כל־מעשה איש האש תצרפנו: אם־יעמד מעשהו כאשר
 16 בנה יקח־לו שכר עמלו: ואם־מעשהו ישרף יאבד שכר
 17 עמלו אך הוא ינצל כאוד מצל מאש: הלא ידעתם כי אתם
 18 משכן אלהים ורוח אלהים שכן בתוכם: איש כִּי־ישחית
 את־משכן אלהים האלהים ישחיתנו כִּי־משכן אלהים קדוש
 19 הוא והמשכן ההוא אתם הם: אל־יתעה איש את־נפשו
 מי בכם אשר לחכם יתחשב בעולם הזה יהי לכסיל למען
 20 יחכם: כִּי־חכמת העולם הזה כסילות היא בעיני האלהים
 21 כִּי־כן כתוב לכר חכמים בערמם: ועוד יהוה ידע מחשבות
 22 חכמים כי המה הבל: לכן אל־יתהלל המתהלל בבני אדם
 23 כי הבל לכם: אם־פולוס אפולוס או כיפא אם־תבל חיים
 או מות אם היום או עתידים כלם לכם המה: ואתם למשיח
 והמשיח לאלהים:

ד והנה כל־אדם יכירנו כי משרתים למשיח אנחנו ופקידים
 2 על־בתי סוד אלהים: אכן כל־פקיד עוד ידרש מידו להיות
 3 נאמן על־משמרתו: ואני אף כמעט נחשב לי היותי נשפט
 במשפטכם או בדין כל־בני חלוף כאשר אינני שפט לנפשי
 4 גם־אני: כי אינני ידע מה עמדי אפם בזאת לא אצדק עוד
 5 אך שפטי הוא יהוה: על־כן אל־תשפטו דבר לפני עתו עד
 כי־יבוא האדון אשר יוציא תעלמות מני־חשך ומזמות לב
 יגלה לעין השמש ואז ישא איש איש תהלתו מלפני אלהים:
 6 ובזאת אחי נשאתי את־אמרתי עלי ועל־אפולוס להועיל

לכם לבעבור תלמדו ממנו לכל יחשב־איש את־ערכו יתר
 מעל־המדה הכתובה פה ולכל תהבלו לתת יתר שאת
 לאיש בפני־רעהו: ואתה מי נתנך עליון על־חבריך מה
 7 בידך אשר לא קבלת ואם־קבלת למה־זה תתפאר בחלקך
 כמו לא קבלת: הנה אתם כיום שבעתם עשרתם מלכתם
 8 מבלעדינו מי יתן ומלך תמלכו ומלכנו עמכם גם־אנחנו:
 כי אנחנו השליחים השבתי בלבבי נתננו אלהים בשפל
 9 המדרגה כלקוחים למות כי לשחק היינו תחת כל־השמים
 לעיני צבא המרום ולעיני בני האדם: כסילים אנחנו למען
 10 המשיח ואתם חכמים במשיח אנחנו חלשים ואתם גבורים
 אתם נכבדים ואנחנו נכזים: ועד־היום הזה אנחנו רעבים
 11 גם־צמאים ערמים מכים ונרדים: בעמל כפנו ניגע ונעבד
 כי יקללנו נכרך וכי ירדפנו נתן בעפר פינו: הם מגדפים
 12 ואנחנו תפלה ונהי כדמן על־פני הארץ וכסוחה בעיני כל
 עד־היום הזה: ולא להכלימכם כתבתי כדברים האלה
 14 כי אם־להוכיח אתכם על־פניכם כבני שאהבה נפשי: כי
 אם־גם־רבבות מורים לכם במשיח לא אבות רבים לכם
 כי בישוע המשיח אנכי הולדתי אתכם על־ידי הבשרה:
 ועל־כן אני דרש מכם ללכת בעקבותי: בעבור זאת שלחתי
 16, 17 אליכם את־שימותיוס בני ידידי הנאמן באדנינו להזכיר
 לפניכם את־ארחות חיתי במשיח כאשר גם־כן אני מורה
 לכל־עדה ועדה במקמות מושבתיהן: יש מהבלים אתכם
 18 לאמר כי לא־אבוא אליכם: אך הנני בא אליכם בקרב
 19 הימים אם־ירצה יהוה ואז לא־אחוש לדברי המהבילים כי
 אם־אראה מה־גבורתם: כי לא בדבר שפתים תכן מלכות
 20 האלהים כי אם־בגבורה: ועתה מה־רצונכם אם כה אבוא
 21 אליכם בשבט מוסר או באהבה וענות רוח:
 מפּי־כל יצאה השמועה כי־זנות בקרבכם וזנות אשר אין ה
 גם־בקרב הגוים כי־יגלה איש את־ערות אביו: ואתם
 2 תרחיבו פה ולא תתאבלו עד־אשר הכרת יכרת האיש
 העשה

3 העשה זאת מעדתכם: ואנכי אף כי מרחוק אני הנני עמד
 4 אצלכם ברוחי וכדין ביניכם כבר חרצתי משפט העשה
 5 זאת: כי תתאספו בשם אדנינו ישוע המשיח וגם־רוחי
 6 בתוכם עם־גבורה מאת אדנינו ישוע המשיח: ואז תתנו
 7 את־האיש הזה לידי השטן לכלות את־הבשר ולהביא
 8 תשועה לרוח ביום ישוע אדנינו: לא־טוב הדבר אשר
 9 תתהללו במו־פיכם הלא ידעתם כי שאר מעט יחמיץ את־
 10 כל־העריסה: בערו את־השאר הישן מקרבכם למען תהיו
 11 לעריסה חדשה לחלת מצה כי גם־משיח זבח פסחנו הקרב
 12 בעדנו: ובכן נחג את־החג לא־בשאר ישן ולא־בשאר רע
 13 ורשע כי אם־במצות תם ואמת: כתבתי אליכם במכתבי
 14 לבל תתערבו עם־אנשי זנונים: לא אמרתי כזאת על־אנשי
 15 זנונים בעולם או על־בצעי בצע ואנשי חמס ועבדי אלילים
 16 כי אם־כן המצוה עליכם לצאת מן־העולם: אבל כתבתי
 17 כזאת לבל תתערבו עם־איש אשר בשם אח יקרא והוא איש
 18 זנונים או־בצע בצע או־עבד אלילים או מגדף או סבא יין
 19 או איש חמס הוא האיש אשר עמו לא תאכלו: כי מה־לי
 20 לשפט את־אלה אשר מחוץ לעדתנו רק אלה אשר בקרבנו
 21 הם אתם אתם שפטים: אבל אלה אשר מחוץ אלהים ישפט
 22 אתם ואתם בערו את־הרע מקרבכם:

1 היעז איש מכם אשר־לו ריב עם־רעהו להקריב את־משפטו
 2 לפני בני עולה ולא לפני אנשי קדש: הלא ידעתם כי
 3 הקדושים שפטי תבל ואם־אתם תשפטו תבל הנקלתם
 4 לשפט דבר קטן: הלא ידעתם כי נשפט גם את־המלאכים
 5 ואף כי־בדברים הנגעים במחיתנו: ואתם כאשר ריב־לכם
 6 בדבר מחיה תושיבו אנשים ריקים בעדה לשפטיכם:
 7 לבשתכם אני מדבר הכי אין חכם בקרבכם הכי אין
 8 גם־אחד אשר ידו משגת לשפט בין איש לאחיו: והנה
 9 אח נשפט את־אחיו לפני אנשים אין־אמונה בם: ועתה רע

הדבר מאד כי תריבו איש בעמיתו מדוע לא־טוב לכם היות
 עשוקים מדוע לא־טוב היות רצוצים: ואתם תעשקו ותרצצו
 אף את־אחיכם: האם לא ידעתם כי בני־עולה לא יירשו
 את־מלכות האלהים אלתתעו את־נפשכם כל־בני זוננים
 או עבדי אלילים או־מנאפי או־קדשים או־נתני שכבתם
 בזכר: או־גנבים או־בצעו בצע או סבאי יין או־מגדפים או
 אנשי המס כל־אלה לא יירשו את־מלכות האלהים: ואנשים
 כאלה היו בכם לפנים אבל רחצתם נקדשתם ונצדקתם
 בשם ישוע המשיח אדנינו וברוח אלהינו: הכל נכון לפני
 אבל לא הכל להועיל לי הכל נכון לפני אבל לא אהיה
 עבד לאחד מהם: האכל לבטן והבטן לאכל והאלהים
 יאבד גם־את־שניהם והגוף איננו לזנות כי אם־קדש לאדון
 והאדון לגוף: והאלהים הקים את־האדון וגם־אותנו יקים
 בגבורתו: הלא ידעתם כי עצמתים לאברי המשיח הם הכי
 אקח אברי המשיח לעשותם לאברי זונה חלילה: הכי לא
 ידעתם כי הנצמד לזונה נהיה עמה לבשר אחד כמו שנאמר
 והיו שניהם לבשר אחד: והנצמד לאדון נהיה עמו לרוח
 אחד: נוסו אפוא מן־הזנות כל־חטא אשר־יחטא האדם הוא
 מחוץ לבשרו ואיש זוננים את־חטאו בבשרו יתננו: הכי
 לא־ידעתם כי בשרכם הוא משכן רוח הקדש בקרבכם
 אשר נתן לכם אלהים וכי לא־שלכם אתם: כי במחיר
 נקניתם על־כן כבדו את־האלהים בבשרכם וברוחכם אשר
 לאלהים המה:

ועל־אדות אשר־כתבתם הנני אמר טוב לאיש לבל יגע
 באשה: אך להרחיק את־הזנות כל־איש יקח־לו אשה
 וכל־אשה תנשא לבעל: האיש ימלא חפצי אשתו כמשפט
 וכן האשה לבעלה: אין לאשה שלטון על־בשרה כי
 אם־בעלה וכן אין לבעל שלטון על־בשרו כי אם־אשתו:
 אלתגורעו מנת אשה עם־אישה בלתי אסתכינו לבכם
 לתענית ולתפלה לימים מזמנים ואחר תשובו ותבאו לשבת
 יחדו

6 יחדו פנינסה אתכם השטן ותאותכם תפרץ פרץ: וזאת
 7 אני מדבר בדרך רשיון ולא כדבר מצוה: כי הואלתי לו
 יהיו כל בני אדם כמני אך אלהים חלק לכל איש מנת
 8 חלקן לזה בכה ולזה בכה: ולאנשים אשר נשים אין להם
 או לאלמנות הנני אמר טוב להם כי ישבו בגפם כמני:
 9 ואסלא יעצרו בתאותם ידבקו איש באשה כי טוב הדבק
 10 מבער בתאותו: ולאשר בנשואים הנני מצוה אך לא אנכי
 11 כי אס האדון לבל תפרד אשה מבעלה: ואסתפרד תשב
 לבודה או תתרצה אל בעלה ואיש אל ישלח את אשתו:
 12 ולשאר האחים אמר אנכי ולא האדון כי תהיה לאח אשה
 13 אשר איננה מאמנת ורצונה לשבת עמו אל ישלחנה: ואשה
 כי יהיה לה בעל אשר איננו מאמין ורצונו לשבת עמה
 14 אל תעזבנו: כי האיש אשר איננו מאמין יקדש באשתו
 והאשה אשר איננה מאמנת תקדש בבעלה כי אס לא יכן
 15 יחשבו בניכם כטמאים אך עתה טהורים המה: אבל אס
 יפרד הוא אשר איננו מאמין יפרד לו והאח והאחות אינם
 משעבדים עוד במצבם כזה כי האלהים קרא אתנו לשלום:
 16 כי מהתדעי אשה אסתושיעי לבעלך או מהתדע אתה
 17 האיש אסתושיע לאשתך: ועתה כל אדם יתהלך רק כפי
 אשר חלק לו האדון וכפי אשר קראו אלהים וכן מצוה אני
 18 בכל הקהילות: אס יקרא איש נמול אל ימשך את ערלתו
 19 ואס ערל הוא אל ימול: המולה כאין כי אסתשמרת מצות
 20 אלהים: כל איש על שמרתו יקום לא יעזבנה בהקראו:
 21 אסתנקראת בהיותך עבד אל תדאג ואסתשיג ידך לצאת
 22 לחפשי טוב לך כי תצא: כי עבד אשר האדון קראו
 בן חרים הוא לאדון וכמו כן בן חרים בהקראו עבד הוא
 למשיח: במחיר נקניתם אל תהיו עבדי אדם: אחי כל איש
 23, 24 כאשר נקרא ישמר לו את מעמדו הראשון לפני האלהים:
 ועל דבר הבתולות אין לי מצוה מפי האדון רק אחוה
 25

דעתי לכם אחרי אשר־הקימני האדון בחמלתו לאיש אמונים
 לפניו: והנני אמר בצוק העתים הבאות טוב ונכון לאדם
 לשבת באשר הוא: אם־דבקת באשה אל־תבקש להפרד
 ממנה ואם־נפרדת מאשה אל־תבקש אחרת: ואם־אשה
 לקחת לך לא חטאת ובתולה כִּי־תבעל אין בה עון אֶךְ־צרה
 תמצאם ובשרם עליהם יכאב ואני המלה מלתי עליכם:
 כזאת אני אמר אחי כי העת לא תמשך עוד עד־אשר אלה
 אשר נשאו להם נשים יהיו כאשר לא נשאו: והבכים
 כלא בכים והשמחים כלא שמחים והקנים כלא קנו קנין:
 והמצעים שדי העולם הזה כאינם מצאים כל־טעם כי תאר
 העולם הזה כליל יחלף: ואני חפצתי למנע דאגה מכם
 איש אשר איך־לו אשה דאג לחפצי שמים איך ייטב בעיני
 האדון: ובעל אשה דאג לחפצי הארץ איך ייטב בעיני
 האשה: וכן נבדלת אשת איש מן־בתולה זאת אשר
 לא־ידעה איש דאגת לחפצי האדון להיות טהורה בנפשה
 וברוחה ובעלת־בעל דאגת לחפצי הארץ איך תיטב בעיני
 בעלה: וכזאת אני מדבר להועיל לנפשכם לא להשליך
 מוקש לפניכם כי אם־למען תהיו נכנים ושקדים על־עבדת
 אדנינו באין מעצור: וכי־יחשב אדם כי בתו הבתולה תהיה
 לחרפה אם־יעברו ימי נעוריה וכי־הדבר נחוץ לתתה לאיש
 יעשה כאשר עס־לבבו יתננה להנשא ואין בו עון: והוא
 אשר עמד סמוך בלבו אין מציק לו ומשל הוא ברצונו
 ויגזר־אמר לשמר את־בתו הבתולה היטיב לעשות: על־כן
 הנתן אתה לאיש טוב עשה ואשר איננו נתן אתה עשה טוב
 ממנו: האשה צרורה לבעלה מן־התורה כל־עוד אישה חי
 וכי־ישן המות תוכל להנשא רק לאשר תבחר־בו לפני
 האדון: אולם על־דעתי אשריה אם־תשב לבדה ולכבי
 יחשב כי גס־בי רוח אלהים:

ועל־דבר אלילים הן נודע כי ישדעת לכלנו אך דעת ח

2 תוסיף גאווה ואהבה משיבת נפש: כי יחשב־איש ׀הוא
 3 נכון דבר עוד לא־יבין דבר לאשרו כאשר נכון־לו: אבל
 4 אס־יאהב את־אלהים אלהים הוא יבוננהו: ועל־דברת אכל
 מזבחי האלילים ידענו כי־אליל כאין הוא בעולם וכי אין
 5 אלהים זולתי אחד: ואף כ־יש נקראים אלהים אס־בשמים
 6 ואס־בארץ כמו הם אלהים רבים ואדנים רבים: בכל־זאת
 לנו רק־אלהים אחד הוא אבי־עד אשר ממנו הכל ולו
 אנחנו ואדון אחד ישוע המשיח אשר הכל על־ידו ועל־ידו
 7 גס־אנחנו: אך לא כלם קנו הדעת הזאת כ־יש אשר
 לבם פנה אל־אלילים עד־היום הזה ואכלים מזבחם אשר
 8 יקריבו לאליל עד־אשר לבם הנכוב יטמא: והנה אכל
 לא יקרבו אל־אלהים אס־לא נאכל לא יבואנו חסר ואס־
 9 נאכל לא־נמצא יתרון: אך השמרו לכם פן־תתן שרירות
 לבכם מכשול לאין אונים: כי אס־אתה איש דעת ותשב
 10 אל־השלחן בהיכל האלילים הלא ראך חסר אונים יפתה
 בלבבו לאכל מזבחי האלילים: ובכן ביתרון דעתך יאבד
 12 אחיך חסר אונים אשר נתן המשיח נפשו בעדו: ואס־ככה
 אתם חטאים לאחיכם ותדכאו את־לבם הנכוב למשיח אתם
 13 חטאים: על־כן אס־מאכלי יהיה למוקש לאחי לא־אכל
 בשר לעולם פן־אחי יוקש־בו:

ט הכי לא חפשי אני הכי לא־שליח אני הכי לא ראיתי
 את־ישוע המשיח אדנינו או האין אתם פעל ידי באדנינו:
 2 אס־אינני שליח לאחרים לכם אני הוא זה אחרי אשר
 3 אתם כחותם בידי לפני אדנינו כי־ציר שלח אני: וכזאת
 4 אני מצטרק נגד חקרי מעשי: האין שלטון בידינו לאכל
 5 ולשתות: האין שלטון בידינו להליך עמנו אשה מבנות
 6 בריתנו כיתר השליחים ואחי האדון וכיפא: או הרק־לי
 7 ולבר־נבא לבד אין שלטון לחדל ממלאכה: מי הוא היצא
 בצבא ואת־נפשו יכלכל משלו מי יטע כרם ולא יאכל
 מפרי

8 מפריו או מי ירעה צאן ולא יאכל מחלב הצאן: הכי רק
 בדרך בני אדם אני מדבר כדברים האלה הלא גם־התורה
 9 אמרת כן: כי כתוב בתורת משה לא־תחסם שור בדישו
 10 הלשורים דאג אלהים: או לטובתנו דבר כל־דבריו אכן
 לטובתנו כתוב זה כי החרש יחרש בתקוה והדש ידוש
 11 בתקוה כי יקח חלקו: ואנחנו כי־זרענו בכס זרע שמים הרב
 12 הוא בעיניכם כי־נקצר קציר ארץ: ואם אחרים יש־להם
 חלק וצדקה בכס אף כי אנחנו ובכל־זאת לא נגענו באשר
 לכם כי אִם־סבלנו כל־סבל לבלתי נתן מעצר לבשורת
 המשיח: הן ידעתם כי עבדי עבדת הקדש אכלים מן־הקדש
 13 ומשרתי המזבח לקחים חלקם במזבח: וכן צוה גם־האדון
 14 כי מבשרי הבשורה על־הבשורה יחיון: ואני באחת מאלה
 15 לא נגעתו וגם לא־כתבתי כזאת לבעבור סבב־לי את־פני
 הדבר כי־טוב לי המות מאשר ישית איש את־תפארתי
 לריק: ואם מבשר אנכי אין־לי להתפאר כי־יד חזקה
 16 תאלצני ואין־לי אִם־לא אבשר: ואם בחפץ לב אעשה־זאת
 17 יש שכר לפעלתי ואם בלא חפץ לב הלא כהנת הבשורה
 18 הפקדה אתי: ומה אפוא שכרי הלא רק לבשר את־בשורת
 המשיח בלא־מחיר ולא לשלט באשר לכם עקב בשורתתי:
 19 ואף כי־חפשי אני מכל־אדם הייתי עבד לכלם למען קנות
 20 לב רבים: ליהודים הייתי כיהודי לקנות את־היהודים
 לבעלי התורה כבעל תורה אף כי לא־הייתי בעל תורה
 21 לקנות את־בעלי התורה: ולא־אֵלֵּה אשר הם בלא־תורה כמו
 בלא־תורה אף כי לא־הייתי בלא־תורה לפני האלהים כי
 תורת המשיח תורתי לקנות את־אלה אשר הם בלא־תורה:
 22 לרפי ידים הייתי כרפה ידים לקנות את־רפי הידים כל הייתי
 23 לכל למען אושיע לקצתם מכל־עבר ופנה: וכל־אלה אני
 24 עשה בעבור הבשורה למען יהיה חלקי בה: הן ידעתם
 כי־במרוץ ירוצו הרצים כלם ורק־אחד מהם ישיג את־שכר

25 המנצח ככה רוצו והשגתם את־השכר גם־אתם: ודרך עדרי
 מערכה להנזר מכל־דבר אשר ליתרה יחשב והם רצים
 26 לעטרת בת־חלוקה ואנחנו לעטרת עולם: ואני כה הנני רץ
 ולא כממשש בחשכה כה לחם בזרעתי ולא כחצב בפני
 27 הרוח: אך אענה את־נפשי ואת־בשרי אכבש פן־אהיה קרא
 לאחרים ולנפשי יקרא אין־חפצי־בה:

י ואני לא אחריש מהודיעכם אחי כי אבותינו היו כלם תחת
 2 הענן וכלם עברו בתוך הים: וכלם נטבלו בענן ובים לפני
 3, 4 משה: ויאכלו כלם מן־לחם השמים ההוא: גם־שתו כלם
 מן־משקה השמים ההוא כי שתו מן־צור הישועה ההלך
 5 אחריהם והצור הזה הוא המשיח: אבל רבם לא רצה בם
 6 אלהים כי־נפלו פגריהם במדבר: וכל־זה נתן־לנו למופת
 7 לבלי נתאוו תאווה רעה כאשר התאוו המה: ואת־הפסילים
 לא תעבדו כאשר עבדו אנשים מקצותם ככתוב וישב
 8 העם לאכל ושתו ויקמו לצחק: וזנים לא נהיה כאשר זנו
 9 אנשים מהם ויפלו ביום אחד שלשה ועשרים אלף: ואת־
 המשיח לא ננסה כאשר אנשים מהם נסו את־יהוה וינשכום
 10 הנחשים: ולא תלנו כאשר הלינו אנשים מהם ויאבדו ביד
 11 המשיחית: וכל־אלה מצאו אתם להיות למופת וגם־נכתבו
 12 למוסר לנו אשר באנו עד־קצי עולמים: על־כן החשב כי
 13 הוא עמד נכון יזהר לבלתי יפל: עוד לא־עברה מסה עלכם
 זולתי כאשר תמצא לבני אדם ונאמן הוא האלהים אשר לא
 יתן לנסתכם יתר מדי כחכם וגם־ביום מסה יכין לכם מפלט
 14 כאשר תוכלון שאת: לכן אהובי נפשי נוסו מעבדת אלילים:
 15, 16 הנה כמו אל־אנשים נבונים אדברה שמעו־נא מלתי: כוס
 הברכה אשר עליה אנו מברכים הלא היא המחברת אתנו
 אל־דם המשיח והלחם אשר אנו פרסים הלא הוא המחבר
 17 אתנו אל־בשר המשיח: כי אנחנו הרבים היינו לבשר אחד
 כמו לחם אחד אחרי אשר בלחם אחד היינו כלנו חברים:
 רא

18 ראו את־בני ישראל בעבדתם עבדת בשרים הלא אכלי
 19 הזבחים חברים הם במזבח: ומה אני אמר הכי־זבח אלילים
 20 שרש דבר בו או כי־אליל יש־בו שרש דבר: אבל את־
 אשר יזבחו הגוים לשדים הם זבחים ולא לאלהים ואין לי
 21 חפץ כי־תהיו אתם חברי השדים: לא תוכלו לשתות מכוס
 האדון ומכוס השדים לא תוכלו להתחבר לשלחן האדון
 22 ולשלחן השדים: או הכי־נעיר חמת קנאת האדון הבר־ב־כח
 23 וגבר איש עליו: הכל נכון לי אבל לא הכל להועיל הכל
 24 נכון אבל לא הכל להבנות ממנו: אל־יבקש איש טובת
 25 נפשו לבדו כי אם־גם־טובת רעהו: כל־הנמכר בשוק אתו
 26 תאכלו ואל־תדרשו לחקרי־לב: כי ליהוה הארץ ומלואה:
 27 ואם־יקרא אתכם אחד האנשים אשר אינם מאמינים ותרצו
 ללכת לביתו אבל תאכלו מכל־אשר יושם לפניכם ואל־
 28 תדרשו לחקרי־לב: וכי־יאמר אליכם איש זה הוא זבח לא
 תאכלו ממנו בעבור זה אשר הגיד לכם ובעבור חקרי־לב
 29 כי ליהוה הארץ ומלואה: ואני אמר חקרי־לב לא חקרי
 לבך כי אם־חקרי־לב האחר כי למה־זה תחשב חפשתי
 30 לחטאה במחשבת לב אחר: אם־אכלתי וברכתי למה־זה
 31 יחרפני על־אשר אני מברך: על־כן אם תאכלו ואם־תשתו
 32 או תעשו מאומה עשו כל־מעשיכם לכבוד אלהים: אל־תהיו
 למכשול לפני היהודים ולא לפני היונים ולא לפני קהל
 33 אלהים: כאשר גם־אנכי בכל־מעשי הנני להיטיב לכלם
 ולא טובת נפשי אני דרש כי אם־טובת רבים למען יושעו:
 ועתה לכו אחרי כאשר אני הלך אחרי המשיח: והנני ^{יא}
 משבח אתכם כי־זכרתם אתי בכל־עת וכי־שמרתם את־
 3 התורת הנמסרות כאשר מסרתי לכם: אך זאת חפצתי
 כי־תדעון כי־ראש כל־איש הוא המשיח וראש האשה הוא
 4 האיש וראש המשיח הוא האלהים: כל־איש אשר יתפלל
 5 או יתנבא וראשו מכסה בזה את־ראשו: וכל־אשה אשר
 תתפלל

תתפלל או תתנבא ואת־ראשה לא כסתה את־ראשה בזה
 6 כמו אם־גלחה את־ראשה: כי אם־האשה לא תתכסה למה
 גם־לא תגז ראשה ואם־הרפה היא לאשה לגז או לגלח
 7 שערותיה תתכסה: והאיש איננו מצוה לכסות את־ראשו
 בהוותו צלם אלהים וכבודו אבל האשה היא כבוד האיש:
 8 כי אין־האיש לקח מן־האשה כי אם־האשה מן־האיש:
 9 גם לא־נברא האיש בעבור האשה כי אם־האשה בעבור
 10 האיש: על־כן חובת האשה לשאת כסות על־ראשה מפני
 11 המלאכים: אכן אין האשה מבלעדי האיש ואין האיש
 12 מבלעדי האשה לפני אדנינו: כי כאשר האשה מן־האיש
 13 כן־גם־האיש על־ידי האשה והכל מאלהים: שפטו־נא
 14 אלה־האלהים: הן גם־הטבע יורה לכם כי הרפה לאיש לגדל
 15 פרע שער ראשו: אבל האשה כי תגדל פרע פאר הוא לה
 16 כי־לכסות נתן לה הפרע: ואם־יבחר איש לעורר מדנים
 17 לא־זה הדרך לנו ולא לקהלות האלהים: וכאשר אשמיעכם
 18 פה דברי לא אשבח אתכם אחרי אשר תקהלו יחדו לא
 19 לטובה כי אם־לרעה: וזה תחלת דברי כאשר תקהלו
 בקהל הן שמעתי כי־יש מחלקות ביניכם ולמקצת השמועה
 20 האמנתי: כי לא תחדלנה המחלקות מקרבכם למען יודעו
 21 הנאמנים בכם: ועתה כאשר תתאספו יחדו לא־זה הדרך
 22 לאכל מלחם האדון: כי כל־איש בכרה יקדים לאכל חלקן
 23 ואחד רעב והשני שתה שכור: האין לכם בתים לאכל
 ולשתות שמה או אס־תבוזו לקהל האלהים והוביש פני
 אלה אשר אין־בידם מאומה מה אמר לכם הכי אשבחכם
 24 עקב זאת לא אשבח אתכם: כי אנכי מן־האדון קבלתי
 25 כאשר גם־מסרתי לכם כי האדון ישוע בלילה אשר־הסגירו
 אתו לקח לחם: ויברך ויבצע ויאמר קחו אכלו זה הוא בשרי
 הנבצע בעדכם זאת עשו לזכרני: וכמו־כן אחרי אכלם
 לקח את־הכוס ויאמר הכוס הזאת היא הברית החדשה

26 בדמי זאת עשו בכל־עת אשר תשתו לזכרני: כי בכל־עת
 אשר תאכלו את־הלחם הזה ושתו את־הכוס הזאת תשמיעו
 27 מות אדנינו עד כי יבוא: על־כן מי אשר יאכל מלחם
 האדון או־ישתה מכוסו ולבו לא נכון עמו מעל מעל בבשר
 28 אדנינו ובדמו: אבל יבחן אדם את־נפשו ואז מן־הלחם יאכל
 29 ומן־הכוס ישתה: כי האכל והשתה שלא כראוי אכל ושתה
 30 לאשמתו כי את־בשר האדון לא הבדיל לו כמשפט: על־כן
 31 רבים נכאים וחלים בכם ורבים ישני עפר: אכן אס־נבחן
 32 את־נפשנו לא נשפט: ואף אס־נשפט יסר ייסרנו יהוה למען
 33 לא נאשם עם־העולם: לכן אחי כאשר תתאספו יחדו לאכל
 34 הוחילו איש לרעהו: ומי אשר ירעב יאכל בביתו ולא יהיה
 לכם און ועצרה ויתר הדברים אערכה לפניכם בבאי:
 ועל־דבר מתנות הרוח אחי אין את־נפשי להעלים מכם יב
 דבר: אתם ידעתם כי לפני גוים הייתם נמשכים אחרי
 2 אלילים אלמים כאשר אחריהם נמשכתם: על־כן אודיע
 3 לכם כי אין איש אשר רוח אלהים דבר־בו אשר יאמר
 על־ישוע כי חרם הוא ולא יוכל איש לקרא לישוע בשם
 4 אדון אס־לא ברוח הקדש: ושנות הנה מתנות החסד אבל
 5 אחד הוא הרוח: ושנות הנה עבודת הקדש אבל אחד הוא
 6 האדון: ושנות הנה הפעלות אבל אחד הוא האלהים הפעל
 7 הכל בכל: ולכל־איש ואיש נתנה התגלות הרוח לטובת
 8 כלם: יש אשר ינתן־לו ברוח אמרי חכמה ואחר ינתן־לו
 9 אמרי דעת ברוח ההוא: לאחר אמונה ברוח ההוא ולאחר
 10 ינתן לרפא חלים ברוח ההוא: לזה עלילות נפלאות ולזה
 דברי נבואה לזה לבחן את־הרוחות לזה לדבר בלשנות
 11 שנות ולזה פתרון לשנות: ואת־כל־אלה פעל הרוח האחד
 12 ההוא הנתן לאיש איש מנת־חלקו לפי רצונו: כי כאשר
 הגוף אחד הוא ובו אברים רבים וכל־אברי הגוף אף
 13 כִּי־רבים הם כלם גוף אחד כן גס־המשיח: כי גס־אנחנו
 נשבחנו

נטבלנו כלנו ברוח אחד לגוף אחד אסיהודים אסיוונים
 אסעבדים או בני חורים ורוח אחד השקה אתנו כלנו: כי
 14 הגוף לא אבר אחד הוא כי אסאברים רבים: אסתאמר
 15 הרגל אחרי אשר לא יד אני אינני מןהגוף הבעבור זאת לא
 16 מןהגוף היא: ואסתאמר האזן אחרי אשר לא עין אני אינני
 17 מןהגוף הבעבור זאת לא מןהגוף היא: אסיהגוף כלו
 יהיה עין איה יהיה אז השמע ואסכלו יהיה שמע איה יהיה
 18 אז הריח: ועתה שם אלהים אתהאברים אבר אבר בגוף
 19 לפי רצונו: לרדו כלם אבר אחד איכה יהיה אז הגוף:
 20, 21 והנה אפוא האברים רבים הם והגוף אחד: ולא תוכל העין
 לאמר אלדוד אין לי דבר חפץ כך וגם לא הראש אל-
 22 הרגלים לאמר דבר חפץ לי בכך אין: אף גםנוספות נמצא
 כלעוד יראו אברי הגוף כרפים כן דרושים הם לחפצינו
 23 עדמאד: ואתאלה אשר נחשב כאיכבוד בגוף להם נתן
 24 כבוד רב ולמבשינו עוד יתר שאת: כי לחלקים היפים
 בנו אין מחסור אכן מערכי הגוף ערך אלהים ויתן כבוד
 25 רב לאיכבוד: לבלתי תהיה מחלקת בגוף ולמען ידאגו
 26 האברים זה לזה: אסיתענה אבר אחד יתענו כלהאברים
 27 עמו ואסיכבד אבר אחד ישישו עמו כלהאברים: ואתם
 28 גוף המשיח ואבריו כלאחד בחלקו: ומתם הקים אלהים
 בתוך העדה בראשנה שליחים בשנית נביאים בשלישית
 מורים ואחרייכן אלה אשר נתן להם לעשות נפלאות לרפא
 חלים להביא עזרה לעמד בראש העדה ולדבר בלשנות
 29 שנות: הכלם שליחים אסכלם נביאים או כלם מורים או
 30 עשי נפלאות: הלכלם נתן לרפא חלים או לדבר בלשנות
 31 או לפתר לשנות: ואתם בקשו בכלמאדכם מתנות טובות
 אלה ואני אורה לכם דרך מאד נעלה:

1 ג אסבשפת אנשים או מלאכים אדבר ואהבה איןכי אז
 2 נחשת המיה אני או צלצלי תרועה: ואסנבואה בי וכלרז
 אני מבין וכלדעת ואסאמונה כלה לי היא להעתיק הרים
 ממקומם

3 ממקומם ואהבה איך־בי אני אז כאין: אם־אפזר כל־הונו
 לרעים ואת־בשרי אתן למאכלת אש ואהבה איך־בי
 4 כל־זה לא יועילני מאומה: האהבה תאריך אף ומלאה
 חנינה האהבה לא תקנא האהבה לא תתנשא ולא תלבש
 5 גאות: לא ימצא בה שמץ־דבר ולא תבקש את אשר־לה
 6 לא תתקצף ולא תחרש רעה: לא תשיש בעולתה כי
 7 אם־משושה עלי־אמת: כל־דבר תשא כל־דבר תאמין
 8 כל־דבר תקוה ולכל־דבר תטה שכמה לסבל: האהבה
 לא־תחדל לנצח אף כי־נבואות תכלינה ולשנות תכחדנה
 9 ודעת איך־עוד: כי־אך חלק קטן ידענו וחלק קטן נבאנו:
 10 וכאשר בוא תבוא תכלית כל־אלה החלק הקטן יחלף:
 11 בעוד ילד הייתי דברתי כילד בינותי כילד והגיתי כילד
 12 וכאשר הייתי לאיש הסרתי מעלי דברי ילדות: כי עתה
 ראים אנחנו במראה ובחידת ואז נראה פנים אל־פנים עתה
 13 ידעתי חלק קטן ואז אדע כאשר נודעתי גם־אני: ועתה
 תעמדנה שלש־אלה אמונה תקוה ואהבה והגדלה בהן היא
 האהבה:

ואתם רדפו אהבה בקשו בכל־מאדכם מתנות הרוח יד
 2 ועל־כל־אלה להתנבאות: כי המדבר בלעגי לשון לא
 אל־אנשים הוא מדבר כי אם־אל־אלהים כי איך־איש שמע
 3 והוא יביע חידות ברוח: והמתנבא משיף לאנשים דברים
 4 משיבי נפש מוסר טוב ודברי נחמים: המדבר בלשון
 5 ישיב נפשו והמתנבא ישיב נפש העדה: ומי יתן והיה מתן
 הלשנות לכלכם ואף עוד יתר כי־תהיו כלכם נביאים כי
 גדול המתנבא מבעל הלשון זולתי אם־יפתר דבריו ועדתו
 6 תבנה ממנו: ועתה כי־אבוא אליכם אחי וכי־אדבר בלשנות
 מה־אועיל לכם אם־לא אדבר דברי כחזה או מורה דעה
 7 כנביא או מבין שמועה: גם־כלים נתני קול אשר אין בהם
 נשמת חיים כמו חליל או כנור אם־לא יתנו קול מפרש מי
 יבין

8 יבין מה־יהמה החליל או מה־יהגה הכנור: גם־השוֹפֵר אִם־
 9 יתן־קול בלתי ברור מי יחלץ למלחמה: וכן גם־אתם אם
 לא־תוציאו בלשוֹנְכֶם מלים בררות מי יבין מוצא שפתיכם
 10 הלא תהיו אז כמדברים אִל־הרוח: לוֹ תהיינה לשנות רבות
 כהנה וכהנה בארץ לא תמצא אחת מהן עמקה מהבין קול
 11 מליה: ואִם־אני אינני מבין פשר המלות אז אהיה בעיני
 12 המדבר כנלעג לשון וכן יהיה בעיני גם־הוא: כן גם־אתם
 בבקשכם מתנות הרוח דרשו טובת העדה לכוננה ביתר
 13, 14 עז: לכן המדבר בלשון יתפלל להיות גם־פֶּתֶר דבריו: ואף
 אִם־אתפלל בלשון רוח שפתי יתפלל ותבונת לבי לא תנוב
 15 תנובה: ומה אפוא עתה אתפללה ברוח שפתי ואתפללה
 גם־בתבונת לבי אומרה ברוח שפתי ואומרה גם־בתבונת
 16 לבי: כִּי־לֹא־אֵין כן כאשר תברך ברוח שפתיך והדיוט עמד
 במקומו לפניך איך יענה אמן לברכתך בבלי דעת מה אתה
 17 אמר: אמנם אתה תיטיב כִּי־תברך אך רעך לא יבנה ממך:
 18, 19 אודה לאלהים כי יש־לי מתת הלשון יתר על־כלכם: אבל
 בקהל אבחר לדבר חמש מלים בתבונת לבי להורת את־
 20 השמעים מרבבות מלים בלעגי לשון: אחי אִל־תהיו כילדי
 21 בבינה ורק כילדים אִל־תרעו אך בבינה היו שלמים: כתוב
 בתורה כי בלעגי שפה ובלשון אחרת אדבר אִל־העם הזה
 22 וגם־בזאת לא־אבוא שמוע אלי אמר יהוה: על־כן הלשנות
 הן לאות לא למאמינים כי אִם־לאינם מאמינים והנבואה
 23 איננה לאינם מאמינים כי אִם־למאמינים: והנה אִם־תקהל
 כל־העדה כאחד וכלם ידברו בלשנות ובאו שמה הדיוטים
 24 או אנשים אינם מאמינים הלא יאמרו כִּי־משגעים אתם: אך
 אִם־יתנבאו כלם ובא שמה חסר אמונה או הדיוט הוא ישמע
 25 תוכחת מפי כלם ומשפט מפי כלם: ובכן סתרי לבי יגלו
 והוא יפל על־אפיו ארצה ישתחוה לאלהים ויענה לאמר אכן
 26 יש אלהים בקרבכם: ועתה מה־אפוא אחי כאשר תקהלו

יחדו וכל־איש מכם יש־אתו מזמר או מוסר בפיו או דבר
 חזון או ניב לשון או פשר דבר יהי הכל לטובת הקהל:
 וכי־ידבר איש בלשון יהיו המדברים שנים או שלשה ולא
 יתר וזה אחר זה ידברו ואחד יפתר: ואם־אין פתר אז
 ידם בקהל ואל־נפשו ואל־אלהים ידבר: והנביאים ידברו
 שנים או שלשה והנשארים יבחנו דבריהם: וכי נגלה דבר
 לאחד הישבים שם אז ישתק הראשון: כי תוכלו כלכם
 להתנבאות זה אחר זה למען ילמדו כלם וכלם ינחמו: הלא
 רוחות הנביאים עצורים לפי חפץ הנביאים: כי אלהים לא
 אלהי המבוכה הוא כי אם־אלהי השלום כמו בכל־קהלות
 הקדושים: נשיכם תשתקנה בקהל כי אין־להן רשיון לדבר
 שם כי אם־להכנע כאשר אמרת גס־התורה: ואם־חפצן
 ללמד דבר תשאלנה את־בעליהן בבית כי־חרפה היא
 לאשה לדבר בקהל: או מה־תחשבו המכם יצא דבר
 אלהים או בא אליכם לבדכם: איש כי־יתחשב לנביא
 או איש אשר רוח בו בין יבין את אשר־אני כתב אליכם
 כי־מצות האדון היא: ומי אשר לא יבין זאת לא יבין:
 עליכן אחי בקשו בכל־מאדכם להתנבא ומדבר בלשנות
 אל־תכלאו: אך הכל כמשפט יעשה ובסדרים נכונים:
 ואני הנני מודיע לכם אחי עוד הפעם את־הבשרה אשר
 קראתי באזניכם הלא היא אשר קבלתם ובה אתם דבקים:
 וגם־בה תושעון אם־תחזיקו בדבר כאשר הגדתי לכם
 כי־לולא בן האמנתם לריק: בראשית כל־דבר מסרתי לכם
 כאשר גם־אנכי קבלתי כי־מת המשיח בעונינו כפי כתבי
 הקדש: וכי נקבר ויקם ביום השלישי כפי כתבי הקדש:
 וכי נראה אל־כיפא ואחרי־כן אל־שנים העשר: ואחרי־
 בן נראה אל־יתר מחמש מאות אחים כאחד אשר רבם
 עודם חיים עד־היום הזה ומקצתם נמו שנתם: ואחרי־כן
 נראה אל־יעקב ואחרי־כן אל־השליחים כלם: ואחר נראה

9 גַּם־אֵלֵי אֲשֶׁר־כִּנְפַל אֲנֹכִי: כִּי צַעִיר אֲנִי בֵּין הַשְּׁלֵיחִים עַד
 אֲשֶׁר־קִטַּנְתִּי מִהִקְרָא שְׁלִיחַ כִּי רִדַּפְתִּי אֶת־עֲדַת אֱלֹהִים:
 10 אֲבָל בַּחֲסֵד אֱלֹהִים הִנְנִי כְּאֲשֶׁר אֲנִי וְחִסְדּוֹ עָלַי לֹא־הָיָה
 לְרִיק כִּי־יִתֵּר מִכֻּלָּם עִמַּלְתִּי וְלֹא אֲנִי כִּי אִם־חֲסֵד אֱלֹהִים
 11 אֲשֶׁר עִמָּדִי: וְעַתָּה אִם אֲנִי אֹו הֵם כִּזְוֹת אֲנִי קְרֹאִים
 12 וְכִזְוֹת אַתֶּם הָאֲמֻנְתֶּם: וְאַחֲרַי אֲשֶׁר נִקְרָא כִּי־הִמְשִׁיחַ קָם
 מִן־הַמֵּתִים אֵיךְ יֹאמְרוּ אֲנָשִׁים מִכֶּם כִּי־תִקְוֶמָה לַמֵּתִים אֵין:
 13, 14 וְאִם־אֵין תִּקְוֶמָה לַמֵּתִים גַּם־הִמְשִׁיחַ לֹא קָם: וְאִם לֹא קָם
 15 הַמְּשִׁיחַ אֹו הַבֵּל קְרִיאַתְנוּ וְהַבֵּל גַּם־אֲמוֹנַתְכֶם: וְאִף נִמְצָא
 עַדִּי שֶׁקֶר לֹא־הָיָה אַחֲרַי אֲשֶׁר עִדִּים הָיִינוּ לֹא־הָיָה כִּי
 הָקִים אֶת־הַמְּשִׁיחַ וְלֹא הִקְיָמוּ אִם־אִמַּת הַדְּבַר כִּי־הִמְתִּים
 16 לֹא יִקְוֶמוּ: כִּי אִם־לֹא יִקְוֶמוּ הַמֵּתִים גַּם־הַמְּשִׁיחַ לֹא קָם:
 17 וְאִם לֹא קָם הַמְּשִׁיחַ אֲמוֹנַתְכֶם הַבֵּל וְחִטְאִיכֶם עֹודֵם עֲלֵיכֶם:
 18, 19 וְאִף הַיֹּשְׁנִים בַּמְּשִׁיחַ אֲבָד נַצַּחֵם: אִם־רַק בַּחַיִּים הָאֵלֶּה
 שָׁמְנוּ מַחְסְנוּ בַּמְּשִׁיחַ אֹו עֲנִיִּים מְרוּדִים אֲנַחְנוּ מִכָּל־אָדָם:
 20 וְעַתָּה הַמְּשִׁיחַ הֵנוּ קָם מִן־הַמֵּתִים רֵאשִׁית הַבְּכוֹרִים מִן־יֹשְׁנֵי
 21 הַמּוֹת: כִּי־כַּאֲשֶׁר הַמּוֹת בָּא עַל־יְדֵי אָדָם כֵּן עַל־יְדֵי אָדָם
 22 תִּקְוֶמַת הַמֵּתִים: וְכַּאֲשֶׁר כֻּלָּם מֵתוּ בְּאָדָם כֵּן כֻּלָּם יַחַו
 23 בַּמְּשִׁיחַ: וְאִישׁ אִישׁ בְּסֹדֵר נִכּוֹן־לּוֹ הַמְּשִׁיחַ הוּא רֵאשִׁית
 הַבְּכוֹרִים וְאַחֲרֵי־כֵן הַמַּאֲמִינִים בַּמְּשִׁיחַ יִקְוֶמוּ לַעַת בּוֹאוֹ:
 24 אַחֲרֵי־כֵן הִקָּץ בְּהַשִּׁיבֹו אֶת־הַמַּלְכוּת אֶל־הָאֱלֹהִים הָאָב
 25 בְּיוֹם אֲשֶׁר יִכְחֹד כָּל־מְשִׁרָה וְכָל־שְׁלֹטוֹן וּגְבוּרָה: כִּי־הוּא
 26 מֶלֶךְ יִמְלֹךְ עַד כִּי־יִשְׁיֵת כָּל־אִיבֵי תַחַת רַגְלָיו: וְהָאִיב
 27 הָאַחֲרוֹן אֲשֶׁר יִכְחֹד הוּא הַמּוֹת: כִּי־כָל שֵׁת תַּחַת רַגְלָיו
 וְכַאֲשֶׁר נֹאמַר כָּל שֵׁתָה תַּחַת רַגְלָיו מוֹדַעַת זֹאת כִּי־הַכֹּל
 28 הוֹשֵׁת תַּחַתָּיו מִלְּבַד הַשֵּׁת כָּל: וְכַאֲשֶׁר יִכְבֵּשׂ אֶת־כָּל
 אֹו גַם־הַבֵּן יוֹשֵׁת תַּחַת הַשֵּׁת־כָּל תַּחַת רַגְלָיו לְמַעַן יְהִיָּה
 29 הָאֱלֹהִים הַכֹּל בְּכָל: אִם לֹא־כֵּן אִם אֵין תִּקְוֶמָה לַמֵּתִים מִה־
 יוֹעִילוּ הַנִּטְבָּלִים בְּעַד הַמֵּתִים לְמַהֲזֵה יִטְבְּלוּ בְּעַדָּם וְהֵם לֹא
 יִקְוֶמוּ

30 יקומו לעולם: ולמה־זה משליכים אנחנו את־נפשנו מנגד
 31 בכל־רגע ורגע: בעליצתי אשר אעלצה בכם אחי לפני
 ישוע המשיח אדנינו הנני נשבעתי כי־אנכי הולך למות יום
 32 וגם־באפסוס הכי בדרכי אנוש נלחמתי עם־חיותו יער
 מה־יתן ומה־יוסיף לי זה אם־המתים לא יקומו נאכל ונשתה
 33 כי־מחר נמות: אל־תשעו בדברי שקר חברת אנשים רעים
 34 תסלף ארחות ישרים: התעוררו בצדק ואל־תחטאו כי־יש
 אנשים אשר אין־בהם דעת אלהים לבשתכם אני אמר
 35 בזאת: וכי־אמר איש איך יקומו המתים מה גויתם בבואם:
 36 סכל הן הזרע אשר תזרע לא יחיה בלתי אם־ימות ראשנה:
 37 ואת אשר תזרע לא תזרע העצם ההוא אשר אחרי־כן יצמח
 38 כי אם־גרגר ערם חטה או זרע אחר: רק אלהים יתן־לו
 39 גויה כפי רצונו לכל־זרע זרע גויה למינהו: ולא כל־בשר
 ובשר אחד הוא כי בשר אדם למינו וכן בשר בהמה בשר
 40 עוף ובשר דגים כל־אחד למינהו: ויש גויות בשמים ויש
 גויות בארץ אך כבוד הגויות אשר בשמים שנה הוא מכבוד
 41 הגויות אשר בארץ: יש כבוד אחד לשמש וכבוד אחר
 לירח וכבוד אחר לכוכבים כי־כוכב מכובב שנה בכבודו:
 42 וכמו־כן בתקומת המתים נזרע בשחת־בלי וקם לחי־עד:
 43 נזרע בלא־כבוד וקם בכבוד נזרע בלא־כח וקם בכח:
 44 נזרע גו נפש חיה וקם גו אשר רוח הוא יש־גו נפש חיה
 45 ויש־גו אשר רוח הוא: וכן כתוב ויהי האדם הוא האדם
 46 הראשון לנפש חיה והאדם האחרון לרוח מחיה: ולא זה
 הראשון אשר רוח הוא כי אם־זה אשר נשמתו באפיו ואחריו
 47 זה אשר רוח הוא: האדם הראשון הוא עפר מן־האדמה
 48 והאדם השני הוא האדון מן־השמים: כמו הראשון עפר
 כן גם־בניו עפר הם וכמו השני מן־השמים כן גם־אלה
 49 אשר־לו מן־השמים הם: וכאשר לבשנו דמות האדם אשר
 יסודו מעפר כן נלבשה דמות האדם אשר מוצאתו משמים:
 וכזאת

50 וכזאת אני אמר אחי כִּי־אין בכח בשר ודם לרשת מלכות
 51 האלהים ובן־כליון לא ינחל אי־כליון: ראו הנני מגלה
 סוד לא כלנו נישן המות אך עצם נפשותינו ישנה לכלנו:
 52 ברגע כשית עין במשך היבל תרועה אחרנה כי יתקע
 53 בשופר והמתים יקיצו לחיי עולם ועצם נפשותינו ישנה: כי
 בן־כליון זה יעטה אי־כליון ובן־מות זה ילבש אל־מות:
 54 וכאשר בן־כליון יעטה אי־כליון ובן־מות ילבש אל־מות אז
 55 יקום דבר הכתוב בלע המות לנצח: איה נצחך מות איה
 56 שבט אונך שאול: שבט המות הוא החטא וכח החטא היא
 57 התורה: אך ברוך הוא האלהים אשר נתן־לנו תשועה נצחת
 58 ביד ישוע המשיח אדנינו: על־כן היו נכנים ומיסדים אחים
 אהובים ולא תתמוטטו ובעבודת אדנינו הוסיפו לעבד יום
 יום אחרי אשר ידעתם כי־לא לריק פעלתכם באדנינו:

טז ועל־אדות קבצת הנדבות לקדשים כאשר צויתי את־
 2 הקהלות בגלטיא כן תעשו גם־אתם: באחד בשבת
 כל־איש מכם כאשר תמצא ידו ירים את־נדבתו להיות
 3 לפקדון אתו ולא־תרימו את־הנדבות בבאי: והיה כאשר
 אבוא אשלח את־האנשים הטובים בעיניכם עם־אגרות
 4 להביא את־נדבתכם לירושלים: ואם־יבשר הדבר ללכת
 5 גם־אנכי אז ילכו הם עמדי: ואני אבא אליכם מן־מקדוניה
 6 כי דרך מקדוניה אאברה: ואולי אגור בתוכם או גם־אחרף
 ימי החרף עמכם למען תשלחוני אז אל־אשר אני הולך:
 7 כי אין רצוני כיום לראתכם כארח נטה ללון כי אם־אקוה
 8 לשבת עמכם ימים מספר אם־ירצה יהוה: ובאפסוס
 9 אתמהמה עדי־חג השבעות: כי־שם נפתח לי שער גדול
 10 המלאכה גדולה והמתקוממים רבים: וכי יבוא טמותיוס
 תנהו־נא לשבת בתוכם בבלי־פחד כי־מלאכת יהוה הוא
 11 עשה כמהו כמני: ולכן אל־יבזהו איש אך שלחהו בשלום
 12 ואלי יבוא כי אחכה־לו עם־האחים: ועל־אדות אפולוס

אחינו הנה הפצרתני בו מאד לבוא אליכם עִם־האחים ואין
 13 לו כל־רצון לבוא עתה בא יבוא לעת־מצא: שקדו עמדו
 14 בדרך אמונה התאששו ועשו חיל: וכל־מעשיכם עשו
 15 מאהבה: ואני הנני דרש מכם אחי הלא ידעתם את־בית
 סטפנוס כִּי־הם ראשית פרי אביא וכי הקדישו את־נפשם
 16 לשרת את־הקדושים: אשר על־כן לאנשים כאלה תסורו
 17 למשמעתם גם־אתם ולכל־פעל ועבד כמודם: ואני שמחתי
 על בוא סטפנוס ופרטונטוס ואכיקוס כי המה מלאו את־
 18 מחסרי תחתיכם: וכִּי־הניחו את־רוחי ורוחכם יחדו על־כן
 19 דעו יקר ערך אנשים כאלה: קהלות אסיא שאלות לכם
 לשלום עקילם ופריסקא וגם־העדה אשר בביתם יאמרו
 20 לכם רב שלום באדנינו: האחים כלם שאלים לכם לשלום
 21 שאלו איש לרעהו לשלום בנשיקת הקדש: אני פולוס שאל
 22 לכם לשלום בכתב ידי: מי אשר איננו אהב את־האדון
 23 ישוע המשיח יחרם מרן אתא: חסד ישוע המשיח אדנינו
 24 עליכם: ואהבתי עִם־כלכם בישוע המשיח אמן:

אל־הקורנתיים ב

א פולוס שליה ישוע המשיח ברצון אלהים אני וטימותיוס
אחינו אל־עדת אלהים בקרנתום ואל־כל־הקדושים אשר
2 בארץ אביא: חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו ואדנינו
3 ישוע המשיח: ברוך הוא האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח
4 אבי הרחמים ואלהי כל־נחמה: המנחם אתנו בכל־צרה
והנתן לנו כח לנחם אחרים בכל־צרתם בתנחומים אשר
5 נחמנו מאת אלהים: כי כאשר עצמו מכאבינו בעבור
6 המשיח בן על־ידי המשיח יעצמו הנחמים לנו: אם־אפפו
עלינו רעות נחם וישע יצאו לכם מהן ואם־נמצא נחם
אתם הם המנחמים כי־יגדל כחכם מסבלות הצרות האלה
7 אשר נסבל גם־אנחנו: ויש־לנו תקוה נאמנה בדעתנו כי
כאשר חלק לכם בצרה בן יהיה לכם חלק גם־בנחמה:
8 כי אין־נפשנו להעלים מכם אחינו את־הצרות אשר עברו
עלינו באסיא כי כבדו ממנו עד־מאד וכי־כשל כח הסבל
9 עד כי־גם לחיינו אמרנו נואש: ואנחנו דברנו עם־לבנו
לאמר משפ־ט־מות נגזר עלינו לבלתי נבטח עוד בנפשנו
10 כי אם־באלהים המחיה את־המתים: אשר הצילנו מן־המות
11 הקשה הזה כי מציל הוא ולו הוחלנו כי יצילנו עוד: כי גם־
אתם תחושו לעזר־לנו בתפלתכם ובזאת רבים יודו לאלהים
12 על־מתנת החסד אשר נתן לנו בתפילת רבים: וזאת היא
תהלתנו אשר לבנו לעדות לנו כי בנקיון כפים ובנפש
זכה כלב אלהים התהלכנו בקרב הארץ ואף כי־בקרב
מחניכם ולא בחכמת בשר ודם כי אם־בחסד אלהים:
13 כי לא־כתבנו אליכם דבר זולתי את אשר אתם קראים
14 ומקימים וגם הוחלתי כי־תקימו דברי עד־הקץ: וכאשר
היינו לתהלה לאנשים מכם המכירים אתנו בן אתם לתהלה

15 לנו ביום ישוע אדנינו: ובכטחון הזה היה את־לבבי לבוא
 16 אליכם אז לתת לכם לוי־תֶחֶן שנית: ולעבר דרך עליכם
 אל־מקדוניה וממקדוניה לשוב אליכם ואתם תשלחוני אז
 17 אל־ארץ יהודה: וכאשר היה כן את־לבבי הכי בזאת
 נמהר לב הייתי או הכי היתה מחשבתי כמחשבת בשר
 18 ודם ויהי כפי הן ולא לא והן כאחד: על־אמונת אלהים
 19 כי־דברנו אליכם לא היה הן ולא: כי בן־האלהים ישוע
 המשיח אשר אני וסלנוס וטימותיוס קראנו אתו ביניכם הוא
 20 לא היה הן ולא כי רק־אמת בו: וכו כל־הבטחות אלהים
 21 אמת ואמן על־ידינו לכבוד אלהים: כי־אלהים הוא אשר
 22 הקימנו במשיח עמכם וימשחנו במשחת קדשו: וגם־היה
 23 לנו למחסה עז ואת־רוחו נתן בלבנו לערבון לנו: ואני
 לאלהים אקרא לעדות לי כי מחמלתי עליכם לא־באתי
 24 אל־קרנתוס עד־עתה: כי לא להשתרר על־אמונתכם הננו
 כי אסדרק כחברים להגדיל טובכם אשר באמונה אתם
 חיים:

ואני שמתי על־לבי לבלתי שוב אליכם עוד בעצבון: כי
 2, ב אס־אני אעציבכם בעצבי מי אפוא ישמחני עוד הכי הוא
 3 ישמחני אשר נעצב על־ידי: וכזאת הנה כתבתי פן־אתעצב
 אל־לבי בבאי בקרבכם תחת אשר הוחלתי לשמח בכם
 4 ואבטח בכלכם כי שמחתי הוא שמחת כלכם: ואני מרב
 יגון ומצוקת לב כתבתי כזאת ובשטף דמעות ולא למען
 תעצבו כי אסדרק למען תדעו את־האהבה העזה אשר
 5 אהבתי אתכם: ואס־איש מכם נתן עצבת לא רק אתי
 לבדי העציב כי אס־מבלי אכביר מלים כמעט אתכם כלכם
 6, 7 העציב: אך די לאיש ההוא הזעם אשר זעמוהו רבים: על־כן
 אפוא שובו תנו חנינה לאיש ההוא ודברו על־לבו פן־יבלע
 8 ביגונו כי רב הוא: ולזאת אני שאל מאתכם פקדו־נא אתו
 9 באהבתכם: וגם־לבעבור זאת כתבתי כי־מנסה אני לדעת
 הישכם

10 הישכם שמעים אל־כל־מצותי: ואיש אשר אתם תסלחו־לו
 11 אסלחו־לו גם־אני כי אני אס־סלחתי מאומה סלחתי את־
 12 אשר סלחתי למענכם לפני המשיח: פן־יעקבנו השטן
 13 כי לא־נעלמו ממנו מזמותיו: וכאשר באתי אל־טרואם
 14 על־דבר בשרת המשיח אשר נפתח־לי שם שער באדנינו:
 15 לא־נחה רוחי בקרבי כי לא־מצאתי שם את־טיטוס אחי
 16 ואפן ואלך מאתם אל־מקדוניה: אך ברוך הוא האלהים
 17 הנותן לנו תשועה במשיחנו תמיד וריח דעתו יזיל על־ידינו
 18 בכל־מקום: כי אנחנו ריח הניחח העלה מאת המשיח
 19 לאלהים בין בתוך הנשעים ובין בתוך האבדים: לאלה
 20 ריח המות למות ולאלה ריח החיים לחיים ומי־הוא נכון
 21 לכהנה כזאת: כי אנחנו לא כרבים ההפכים דברי אלהים
 22 כי אס־בישרת לבב לפני אלהים ובאלהים אנחנו מדברים
 23 במשיח:

א הנחל עוד הפעם לחותכם מי־אנו החפץ לנו כאנשים אחרים
 2 בכתבי מליצה אליכם או מכם: אתם אגרתנו חרותה
 3 על־לבנו אשר כל־אדם מבין וקרא בה: כאשר מודעת
 4 זאת כי אתם אגרת המשיח ערוכה על־ידינו וכתובה לא
 5 בדיו כי אס־ברוח אלהים חיים לא על־לחות אבנים כי
 6 אס־על־לחות לב בשר: ובטחון רב כזה יש־לנו באלהים
 7 על־ידי משיחנו: לא כי כח לנו לקים כל־דבר כפי העלה
 8 על־רוחנו כי אס־כחנו מאת האלהים: אשר גס־כח נתן
 9 לנו להיות כהני ברית החדשה לא לפי האתיות כי אס־לפי
 10 הרוח כי־האות ממית והרוח מחיה: ואס־הכהנה אשר מות
 11 בה ואשר חרותה באתיות על־האבנים מלאה כבוד עדי־כי
 12 לא יכלו בני ישראל להביש אל־פני משה מפני אור פניו
 13 אשר לא יעמד לנצח: אף כי יאתה כבוד לכהנה אשר
 14 בה חיי רוח: ואס־תכבד הכהנה אשר תורתה דין הלא
 15 תכבד הכהנה אשר צדקה תורתה בכבוד משנה: כי במה

נחשב כבוד הכהנה הראשנה נגד ערך הכהנה אשר־לה

11 יתר שאת: ואם־בת־חלוף כבודה היא אף כי־זאת העמדת

12 לנצח: על־כן בהיות לנו תקוה כזאת פיננו יביע עתק:

13 ולא כמשה אשר נתן מסוה על־פניו ובני ישראל לא יכלו

14 להתבונן אל־תכלית תורתו הבאה עד־קצה: כי כבוד לבם

ועד־היום הזה כאשר יקראון דברי הברית הישנה עוד

15 המסוה ההוא לנגד עיניהם כי לא יסור בלתי במשיח: הם

יהגון בתורת משה והמסוה כמכסה על־לבם עד־היום הזה:

16, 17 אך כאשר ישוב ישראל אל־האדון אז המסוה יוסר: ואדנינו

18 הוא הרוח ומי אשר־בו רוח אדנינו חפשי הוא: ואנחנו כלנו

בלי מכסה על־פנינו ראים כבוד אדנינו כמו בראי מוצק

ועלמנו ישנה ידמה לצלם ההוא ויעלה מכבוד אל־כבוד

מלפני אדון הרוח:

ד על־כן בהיות לנו כהנה כזאת בחסד אל לא נחת מפני־כל:

2 מנסתרות המבישות פני בעליהן נרחק בעקבות עקבה

לא נלך ועל־דבר האלהים לא נטפל שקר כי אם־לגלות

את־האמת באנו ובזאת נפיק רצון מלב כל־בני אדם לפני

3 אלהים: ואם גם־בשרתנו מסוה על־פניה המסוה הוא רק

4 לעיני האבדים: אשר עור אלהי העולם הזה עיני אלה אשר

לא אמן בם לבלתי יגה עליהם אור כבוד בשרת המשיח

5 אשר הוא צלם האלהים: כי לא עלינו כי אם־על־ישוע

6 המשיח נאמר כי הוא האדון ולמענו אנחנו עבדיכם: כי

האלהים אשר אמר ויופע אור מאפל הוא הדליק נרו

בחדרי לבנו להפיץ אור דעת כבודו בפני ישוע המשיח:

7 והאוצר הזה לנו בכלי חרש למען תת יתר עז לאלהים ולא

8 לנו: נלחצים אנחנו מכל־עבר אך לא רצוצים נכבים ולא

9, 10 נואשים: נרדפים ולא נעזבים נדחים ולא אבדים: ואת־מות

האדון ישוע נשאים אנחנו תמיד בנפשנו למען יגלו בנפשנו

11 גם־חיו: כי נתונים אנחנו למות כל־ימי חיינו בעבור ישוע

למען

12 למען יגלו גס־חיי ישוע בבשרנו בשר כלה: ובכן כאשר
 13 עלינו גדל כח המות כן עליכם כח החיים: אך בהיות בנו
 רוח האמונה ההוא כדבר הכתוב האמנתי כי־אדבר לכן
 14 מאמינים אנחנו וגם־נדברה: אחרי אשר ידענו כי המקום
 את־האדון ישוע הוא גס־יקים אתנו עס־ישוע וגס־יעמידנו
 15 עמכם לפניו: וכל־אלה בעבורכם למען יוסיפו רבים
 16 להודות לכבוד האלהים רב חסדו: ועל־כן אפוא לא נחת
 מפני־כל אף אס־האדם החיצון נמק בנו הנה האדם הפנימי
 17 יחליף כח יום יום: כי ענינו אשר קל הוא ועבר כרגע עז
 18 נצח יתן־לנו כבוד מאד נעלה: כי לא לדברים הנראים אנו
 מצפים כי אס־לאשר אינם נראים כי הנראים לימים חרוצים
 ואשר אינם נראים עד־עולמי עד:

ה כי ידענו אם יהרס בית חמר אהל נפשנו יתן לנו בית מאת
 האלהים אשר איננו בנוי בידיים כי בית עולם הוא במרום:
 2 כי פה בבתי הנפש נאנחים אנחנו ושאפים להתלונן בצל
 3 המעון העליון: ואם נתלונן שם לא נהיה עוד כעירמם מבלי
 4 מחסה: כי כל־עוד נתגורר פה בבתי הנפש אנחנו מסבלים
 ונאנקים ולא לחליפת חליצתנו אנחנו מתאווים כי אס־להיות
 5 מלבשים לבעבור יבלע המות במו־החיים: והאלהים הוא
 6 אשר הכיננו לכל־זאת ואת־רוחו נתן לערבון לנו: ובזאת
 אנחנו סמוכים תמיד וגס־ידעים כי כל־עוד אשר נשכן בגויה
 7 נשכן כמו גלים מעל פני האדון: כי באמונה אנו הלכים
 8 ולא למראה עינים: ויש־לנו על־מי להסמך ותאות לבנו
 9 גדלה להרחיק נדד מן־הגויה ולהתלונן בצל האדון: על־כן
 10 נתאמץ אס־מקרוב או־מרחוק להיות לו לרצון: כי כלנו
 מתעתדים לעמד לפני כסא משפט המשיח לקחת איש
 איש כמעשהו אשר עשה בעודו בבשרו אס־טוב ואס־רע:
 11 ואחרי אשר יראת יהוה לנגד עינינו נפתח את־בני האדם
 ליראה אתו ובישרת לבכנו ידעים אנחנו לאלהים או־חילה
 כי

12 כי כן ידעים אנחנו גם-לכם: ולא באנו בזאת לרומם נפשנו
 לפניכם עוד הפעם כי אס'לשים לכם ידים להתפאר בנו
 ולתת לכם פתחון פה נגד המתפארים לעינים וללבב אין
 13 מאומה: ואף אס'נחשבנו כמשתוללים כן היינו לאלהים
 ואם כמחכמים כן היינו לכם: כי-אהבת המשיח חזקה עלינו
 14 להוציא משפט כזה אס'אחד מת בעד כלם אז כלם כמתים
 נחשבו: והוא מת בעד כלם למען יחיו כלמו לא לנפשם כי
 15 אס'לו אשר מת וקם בעדם: על-כן מעתה לא-נדע עוד איש
 לפי בשרו ואף המשיח אס'ידענהו לפי בשרו לא-נדענהו
 16 עוד עתה: כי מי למשיח בריאה חדשה הוא קדמוניות חלפו
 17 והנה הכל חדש הוא: וכל-זאת מיד אלהים אשר נתננו
 18 להתרצות אליו במשיח ועבדת הסליחה הזאת שם עלינו: כי
 19 הן אלהים היה בישוע המשיח לסלח לבני העולם ולא-לזכר
 להם את-חטאתיהם ותורת הסליחה הזאת הפקיד בידינו:
 20 ואם כן אפוא מליצי המשיח אנחנו כמו אס'אלהים מתחנן
 אליכם על-פינו אנחנו מחלים את-פניכם בשם המשיח
 21 התרצונא אל-האלהים: הוא אשר לא-ידע חטאת אתו
 עשה לחטאת בעדנו למען נהיה אנחנו בו לצדקת אלהים:
 1 ואנחנו כעשים עמו במלאכתו מבקשים מכם אל-נא תשאו
 2 חסד-אל לריק: כי הוא אמר בעת רצון עניתיך וביום ישועה
 3 עזרתיך הנה עתה עת רצון הנה עתה יום ישועה: ולא
 4 נתן מכשל לפני-כל פן-תחשב עבדתנו לשמצה: אולם
 בכל-מעמד נעמד לעיני הראים כמשרת-י-אל ברב עצר
 5 רוח בלחץ במצוק ובחסר כל: במהלמות בבתי כלאים
 במהומות בתלאות בבלי-שנה כלילה ובהתענות ביום:
 6 בבר לב באור הדעת ובארך רוח בחנינה ברוח הקדש
 7 ובאהבה בלא לב ולב: בדברי אמת בגבורת אלהים
 8 ובכלי נשק הצדקה מימין ומשמאל: בכבוד ובקלון בדבה
 9 רעה ובשמע תהלה כמתעים ונאמנים: כבני בלי-שם ואנשי
 שם

10 שם כמתים והנה אנחנו חיים כמכים ולא מומתים: כנעצבים
 11 ושמחים תמיד כרשים ומעשירי רבים כאין להם מאומה
 12 ויש להם כל: ואתם יושבי קרנתום פינו פתחנו לכם אף
 13 לבנו רחב: לא־צר הוא מהכיל אתכם אך מעיכם ורחמיכם
 14 צרו מהכיל אתנו: ואני כמו אל־בנים אני מדבר השיבו
 15 גמול והרחיבו לבכם גם־אתם: אל־תצמדו למהרסי אמונה
 16 למשך עמם בעל אחד כי מה אחוה בין צדק לרשע ומה
 17 ברית בין אור לחשך: במה ישוה המשיח לבליעל או מה
 18 חלק לשמר אמונה עם־מהרס אמונה: מה־קשר להיכל
 אלהים עם־אלילים כי־אנחנו היכל אלהים חיים כאשר אמר
 האלהים ושכנתי בתוכם והתהלכתי בתוכם והייתי להם
 לאלהים והם יהיו־לי לעם: על־כן צאו מתוכם והברו
 נאם־יהוה וטמא אל־תגעו ואני אקבל אתכם: והייתי לכם
 לאב ואתם תהיו־לי לבנים ולבנות נאם־יהוה צבאות:

1 לכן ידידים בהיות לנו הבטחות אלה נטהר נפשנו מכל־
 2 טמאת בשר ורוח ונעלה בקדש ביראת אלהים: שאונו־נא
 3 לא עשקנו לא חבלנו ולא עקבנו איש: ולא להאשימכם
 4 אני מדבר כי הלא קדמתי לאמר כי שמורים אתם בלבנו
 5 גם־במות גם־בחיים: ארשת שפתי נמרצה אליכם ואתפאר
 6 בכם עד־מאד ובכל־צרתנו מלאתי נחם ודי שמחות
 7 שבעתי: כי בבאנו מקדוניה לא־היה שלום בבשרנו כי
 8 אס־צרה מכל־עבר מחוץ חרב ומחדרים אימה: אך זקף
 9 כפופים אלהים אשר סמך לנו ביד טיטוס בבאו: ולא בבאו
 בלבד כי אס־גם בתנחומים אשר מצא ביניכם בהגידו לנו
 את־חשק לבכם את־יגונכם ואת־קנאתכם לי אשר על־כן
 הוסיף שמחה בלבי: ואם גם־העצבתי אתכם באגרת
 לא אנחם עתה אף כי־נחמתי אז בראתי כי־האגרת ההיא
 העציבה אתכם לזמן מה: ועתה אני שמח לא על־עצבכם
 כי אס־על־עצבכם לתשובה אחרי אשר נעצבתם לפי רצון
 אלהים

- 10 אלהים לבלי היות לכם כל־נזק על־ידנו: כי העצב לפי
 רצון אלהים מוליך לתשובה ולתשועה אשר על־זאת לא
 11 ינחם איש אך עצב לפי־דרך העולם יוליך למות: הלא תראו
 פרי עצבכם אשר כרצון אלהים כי עורר אתכם לשקד
 על־דברינו אף להצטדק ואף להתקצף אף ליראה ואף
 לאהבה אף לקנאה ואף לנקמה הוכחתם כי־נקיים הייתם
 12 מכל וכל בענין ההוא: ועל־כן כאשר כתבתי אליכם לא
 כתבתי בעבור זה אשר עשה את־הרעה ולא בעבור זה
 אשר סבל את־הרעה כי אם־בעבור הראתכם כמה אתם
 13 חרדים עלינו לפני האלהים: ובעבור־זאת תנחומים ישעשעו
 נפשנו בתנחומתיכם ורב שמחות שבענו בשמחת שיטום
 14 אשר כלכם יחדו הנחתם את־רוחו: ואני לא אבוש מאשר
 הללתיכם לפניו כי כאשר כל־דברינו אליכם דברי אמת
 הם כן הוקם דבר התהלה אשר הללתיכם לפני שיטום:
 15 וגם־הוא נכמרו רחמיו אליכם יתר מאד ויזכר כי כלכם יחדו
 16 הקשבתם לקולו וכי קבלתם אתו ביראה ובחרדה: ואני
 שמח כי בכל־דבר לבי בכם בטוח:
 והננו מודיעים אתכם אחים כי גבר חסד אל על־קהלות ח
 מקדוניה: כי כאשר הגדיל כור צרתם כן גדלה שמחתם
 2 ורב ענים הרבה שפעת נדבתם: ואני עד הנני כי לפי־
 3 ערך כחם או גם־יתר מדי־כחם כנדיבי לב: בקשו ממנו
 4 בתחנונים רבים על־דבר נדבתם זה חסדם וחלק עבדתם
 לקדושים: וגם־עשו יתר מאשר קוינו כי בתחלה הקדישו
 5 נפשם לאדנינו ולנו כרצון האלהים: ולפי־זאת בקשנו
 6 מאת שיטום כאשר החל מאז כן יכלה מעשה החסד הזה
 7 בכם: והנה כאשר חלק רב לכם בכל באמונה בתורה
 וברעת בכל־מאמצי כח ובאהבה אשר תאהבנו כן תרבו
 8 חלקכם גם־בחסד הזה: ולא כדבר מצוה אני אמר כי
 אם־לנסתכם במאמצי כח אחרים לראות אם־אהבתכם
 זכה

9 זכה: כי־ידעתם את־חסד ישוע המשיח אדנינו כי עשיר
 10 היה ויהי לרש למענכם אשר עקב רישו תעשירו: ואני
 מחוה דעתי בדבר הזל להועיל לכם אחרי אשר החלתם
 זה שנה לא רק לעשות חסד כי אסגם לעשתו בחפץ
 לב: ועתה השלימו את־המעשה וכלו את־המלאכה לפי
 11 רוחכם הנדיבה כאשר תמצא ידכם: כי איש אשר רוחו
 12 נדיבה יהיה לרצון כפי אשר ישלאל ידו ולא־כפי אשר
 13 אין־לאל ידו: כי לא לרוחה לאחרים ולמעמסה עליכם
 14 דברו: כי אסבקן השוה היום יתרה לכם למלא מחסרם
 ולעת אחרת יתרתם תהיה למלא מחסרם למען יהיה קן
 15 שוה: ככתוב ולא העדיף המרבה והממעיש לא החסיר:
 16 ואני אודה את־אלהים אשר נתן בלב טיטוס לחוש לכם
 17 כזאת: כי לא רק את־פקדתנו שמר כי אסרב פעלים הזה
 18 הלך אליכם מרצון נפשו: ונשלח עמו את־אחינו אשר נודע
 19 לתהלה בבשרה בכל־הקהלות: ומלבד זאת נבחר גם־הוא
 מאנשי הקהלות ללכת עמנו בעבדתנו לאסף הנדבות
 20 לכבוד אדנינו ולעזר־לנו: ואף גם־להרחיק מעלינו דבה
 21 רעה על־דבר הכסף הרב אשר אספנו בעבדתנו: כי־חשנו
 להשגיח מה־טוב גם־בעיני האדון וגם־בעיני בני־אדם:
 22 ונשלח עמהם את־אחינו איש אמיץ כח אשר בחנו אתו
 פעמים רבות בדרכים שנים ועתה הוסיף אמיץ לבו בכטחוננו
 23 בכם כי רב הוא: והנה על־דבר טיטוס חבר הוא לי ותמך
 ידי בעבדתי בקרבכם וכן על־דבר אחינו הלא הם שלוחי
 24 הקהלות לכבוד משיחנו: על־כן תחוו עדות אהבתכם להם
 ואשר גם־נתפאר בכם נגד פני הקהלות:
 ט אמנם על־דבר משמרתנו לכלכל את־הקדושים אך־למותר
 2 לי לכתב אליכם: כי ידעתי נדבת לבכם אשר היתה
 לתהלה בפי מאז לפני קהל מקדוניא לאמר כי זה שנה
 אשר אביא נכון לבה להתנדב וכי גם־קנאתכם עוררה לב
 רבים

- 3 רבים: אבל שלחתי אליכם את־האחים למען לא תהיה
 תהלתכם בפי בדבר הזה לריק ולמען תהיו נכנים כאשר
 4 אמרתי: כי אם־יבואו אנשי מקדוניה עמי וימצאו כי אינכם
 נכנים אינני אמר כי אתם תבשו אך אנחנו הלא נבוש
 5 ממבטחנו: על־כן חשבתי כי עלי הדבר להעיר את־האחים
 לקדם לבוא אליכם להכין מסת נדבת ידכם כמדבר מאז
 6 להיות ערוכה כמסת יד נדיב ולא כיד כילי: כי הנה
 הזרע זרע רזה יקצר רזון והזרע ביד נדיבה יקצר נדיבות:
 7 כל־איש יתן כאשר ידבנו לבו לא בעין רעה ולא באנס כי
 8 הנתן בלב טוב יאהב אתו אלהים: ויד אלהים משגת לשפת
 לכם כל־חסד למלא די מחסרכם כל־הימים ולתת לכם
 9 חיל לעשות כל־טוב: ככתוב פזר נתן לאביונים צדקתו
 10 עמדת לעד: והנתן זרע לזרע ולחם לאכל כה יתן וכה
 11 יוסף לכם את־זרעכם ואת־פרי צדקתכם ירבה: כי תתברכו
 בכל בכל־מעשה נדיבות להשמיע תהלת אלהים על־ידינו:
 12 כי־עבדת הצדקה הזאת לא לבד מחסור הקדושים תמלא
 13 כי אם־גם־תפתח פי רבים להודות לאלהים: ובמעשה
 הצדקה הזאת יתנו לאלהים כבוד על־אשר נכנע לבכם
 לקבל עליכם בשרת המשיח ועל־נדבת ידכם לאות אחוה
 14 להם ולכל־אביוני אדם: והם יתפללו בעדכם כי נפשם
 15 דבקה בנפשכם בעבור חסד אל אשר גבר עליכם: ברוך
 הוא אלהים הנתן לנו מתן עצום מספר:
 1 ואני פולוס כנעם משיחנו ובענותו הנני דרש מכם לאשר
 פנים בפנים שפל הייתי לפניכם ומרחוק יצא עתק מפי:
 2 ולזאת אני דרש מכם אל־תתנו לי תאנה בכואי להוציא עתק
 מפי בעוזז לבי כאשר מתעתד אני לקראת אלה האמרים
 3 כי חיי בשרים חיינו: כי בחיי בשרנו לא כדרך בשר
 4 ודם נצא לקראת נשק: כי גם־כלי נשקנו אינם כלי בשר
 5 כי אם־חזקים לאלהים להרם מבצרים: להפר מחשבות
 ערומים

ערומים להשפיל כל-גאא אשר יגאה על-דעת אלהים
 ולהליך כל-לב בשבי להכניעו לפני המשיח: ונכנים אנחנו
 לבא במשפט עם כל-המאנים לשמע אם רק-אתם תשימו
 שכם אחד: התשפטו למראה עין מי הוא אשר סמוך לבו כי
 למשיח הוא ישוב יתבונן בנפשו כי-כאשר הוא למשיח כן
 גם-אנחנו למשיח: וגם לא אבוש אם אוסיף עוד להתהלל
 בשלטון אשר נתן-לנו אדנינו לבנות אתכם ולא לפרוץ
 בכם: אך לא יחשבני איש כמחריד אתכם באגרות: בעבור
 האמרים עלי הנה אגרותיו נכבדות וקשות ומראה פניו רע
 וניבו נבזה: כי החשב כזאת הלא ידע כי-כלשון אגרתנו
 מרחוק כן נשמר לעשות כאשר נבוא פנים בפנים: כי לא
 נעז להתחשב ולהתמשל כאנשים המתהללים במו-פיהם
 הן המה חסרי לב המדדים נפשם במדת נפשם וערכי
 ערכם בערכם: ואנחנו לא נתהלל לבלי-חק כי אם-לפי קן
 המדה אשר חלק-לנו אלהים במדה זו אשר תתננו לגשת
 אליכם: כי לא עברנו חק כאלו אין לנו לגשת אליכם
 כי הלא בבשרת המשיח כבר קדמנו להגיע עדיכם: ולא
 נתהלל לבלי-חק לנגע בנחלת יגיעת אחרים אבל יש-לנו
 תקוה כי-תרבה אמונתכם וכן יגדל כבודנו בכם לפי קן
 המדה כלה עד-למעלה ראש: וגם-נבשר את-הבשרה
 מכם והלאה כי לא נבוא להתהלל בחבלים נפלו לאחרים:
 אך המתהלל יתהלל ביהוה: כי לא זה הוא אשר פיו
 ישבחנו נאמן הוא כי אם-זה אשר ישבחנו פי יהוה:

יא אחלי שאוני-נא מעט באולתי אך ידעתי כי נשא תשאני:
 כי קנאתי לכם קנאת אלהים ויעדתי אתכם לאיש הוא
 המשיח אשר לפניו הנני להעמידכם כבתולה תמה: אך
 יראתי כי כאשר השיא הנחש את-יחווה בערמתו כן גם-אתם
 פן-תסירו את-לבכם ואת-מתכם מאחרי המשיח: לו איש
 הבא אליכם יגיד לכם ישוע אחר אשר לא הגדנו או כי
 תקחו רוח אחרת אשר לא-לקחתם או בשרה אחרת אשר
 לא-קבלתם

5 לא־קבלתם אז תוכלו להכיל דבריו: אבל חשבתי כי
 6 לא נפל אני מראשי השליחים אף לא בדבר אחד: אם
 כערל שפתים אני במדברי לא־כן אני בדעת כי כל־אשר
 7 בלבבי הלא נודע לכם בפני כל־אדם: החטא חטאתי כי
 השפלתי נפשי למען אתם תרימו ראש כי הבאתי לכם
 8 בשרת אלהים בלא־כסף: שלותי קהלות אחרות כי לקחתי
 9 מהן שכר פעלתי לעבד אתכם חנם: ובהיותי עמכם ואחסר
 לא הלאיתי איש כי די מחסרי מלאו האחים אשר באו
 ממקדוניה ואשתמר מאד מהיות עליכם למשא וכן אוסיף
 10 להשתמר: כאשר המשיח ואמתו לי הוא כן לא תעצר ממני
 תהלתי זו בגלילות אכיא: ועל־מה־זה אשתמר העל אשר
 11 לא אהבתי אתכם האלהים הוא יודע: אך כאשר עשיתי
 כן אוסיף לעשות להעביר תאנה מן־המבקשים תאנה למען
 12 יוכלו להתחשב בתהלתם כמנו: כי אנשים כאלה שליחי
 שקר הם עשי רמיה המתחפשים לשליחי המשיח: ואין זה
 13 פלא אחרי אשר גם־השמן מתחפש למלאך אור: על־כן
 לא דבר גדול הוא אם יתחפשו גם־משרתיו למשרתי צדק
 14 אשר באחריתם מפרי מעלליהם יאכלו: ועוד אני אמר אל־
 15 יחשבני איש לאויל כי אם־כן אף כאויל שאו פני ואתהלל
 מעט גם־אני: את אשר אני דבר לא מפי האדון הוא כי
 16 אם־דברי כאחז בסכלות לאשר סמוך לבי בתהלתי: אחרי
 17 אשר רבים מתהללים כדרך בשר ודם אתהלל גם־אני: כי
 18 תשאו את־האוילים בחפץ לב יען חכמים אתם: כי הלא
 19 תשאו אם־יעביד אתכם איש אם־יבלע אתכם איש אם־
 יעשק אתכם אם־יתנשא עליכם או יכה אתכם על־הלחי:
 20 לבשתנו אני דבר כמו אם רפי ידים היינו לעשות כאלה
 אבל כאשר יעזו איש את־פניו הנה כאחז בסכלות אני
 21 אמר אעזו פני גם־אני: אם הם עברים כן גם־אני אם הם
 22 ישראלים כן גם־אני אם הם זרע אברהם כן גם־אני: אם הם
 23 משרתי

משרתי המשיח כסר טעם אני דבר אני עלה עליהם ברב
 עמל בבתי כלאים פעמים רבות במהלמות לאין ספרות
 ופעם אחרי פעם בשערי מות: חמש פעמים הכיתי מידי 24
 היהודים ארבעים חסרה אחת: שלש פעמים הכיתי בשוטים 25
 פעם אחת סקלתי באבנים שלש פעמים נשברה אניתי וכיום
 תמים הייתי במצלות ים: במסעות רבים ומגור מסביב 26
 משטף מים מגור מפני שדדים מגור מפני בני עמי מגור
 מפני גוים מגור בעיר מגור במדבר מגור בים ומגור בקרב
 אחי שקר: בעמל ובתלאה ובכלי־שנה פעמים הרבה 27
 בכלי־לחם ובכלי־מים וגם־רבות עניתי בצום נפשי ובכלי
 שמלה לעורי בקרה: מלבד המון צרכי יום יום ודאגת 28
 כל־הקהלות אשר עלי היו כלנה: מי חלה ולא חליתי מי 29
 נכשל ולא בערה אש בהגיגי: אם־עלי להתהלל אתהלל 30
 בתחלואי: הנה האלהים האב לישוע המשיח אדונינו ברוך 31
 הוא לעולם ועד הוא ידע כי לא אשקר: וכדמשק הנציב 32
 אשר לארטם המלך שמר שם אל־העיר ההיא ללכדני:
 ובסל בעד החלון הורידו אתי מעל החומה ונמלטתי מידו: 33
 יב אמנם לא להועיל לי להתהלל אך באתי לספר מראות
 וחזיונות מאת האדון: זה ארבע־עשרה שנה ידעתי איש 2
 במשיח ולא יכלתי לדעת אם־בגוף היותו או־מחוץ לגוף
 כי פליאה דעת ממני אלהים הוא ידע והאיש ההוא עלה
 לרקיע השלישי: את־האיש ההוא ידעתי אם־בגוף היותו 3
 או־מחוץ לגוף לא יכלתי לדעת אלהים הוא ידע: ואל־תוך 4
 הפרדס עלה וישמע אשר עצמו מספר ואין כח בלשון אדם
 למללם: באיש ההוא אתהלל ובנפשי לא אתהלל זולתי 5
 בתחלואי: ואף לז־חפצתי להתהלל לא־הייתי ככסיל אחרי 6
 אשר אמת אני מדבר אך אעצר במלין פן־יחשב איש ערכי
 למעלה מאשר יראה־בי או מאשר ישמע ממני: ולבלתי 7
 אתנשא בתעצמות החזיונות יתר מדי נתן־לי קוץ מכאוב
 בבשרי והוא מלאך השטן להכתני באגרף פן־אתנשא
 יתר

8 יתר מדי: ועל־זאת התחננתי אל־האדון זה שלש פעמים
 9 להסירהו ממני: ויאמר אלי חסדי רב־לך כי לאין אונים
 אשלים גבורתי על־כן מטוב לב אתהלל בתחלואי למען
 10 תמצא בי גבורת המשיח: ועל־כן רצתה נפשי בתחלואים
 ובגדופים ולהיות נרדף ולשבת במצוק ובחסר כל למען
 11 המשיח כי אס־נפוגתי אז גבור אני: הייתי לכסיל בהתהללי
 אך אתם אלצתוני כי עליכם היה להללני יען לא־נפל אני
 12 מראשי השליחים אף כי־כאין אני: אמנם האתות כי אני הוא
 השליח נעשו בקרבכם בכל־ארץ רוח במופתים ובנפלאות
 13 ובעלילות נשגבות: כי־במה נפלים אתם מיתר הקהלות
 אס־לא באשר לא הוגעתי אתכם סלחור־לי לעותתי זאת:
 14 הנני נכון לבוא אליכם פעם שלישית ולמשא לא אהיה
 עליכם כי לא הונכם אני מבקש כי אס־את לבכם כי
 לא משפט הבנים לאצר אוצרות לאבותם כי אס־האבות
 15 לבניהם: ואני הנני נתן לכם את־אשר לי בחפץ לבבי וגם
 את־נפשי אתנה אף כי־כאשר אוסיף לאהבה את־נפשכם
 16 בן תמעישו לאהבה את־נפשי: אבל לו יהיכן אנכי
 לא הייתי לכם למעמסה רק בהיותי ערום לכדתי אתכם
 17 בערמה: האם הוניתי אתכם על־ידי אח מאחד מאלה
 18 אשר שלחתי אליכם: הפצרתי בטיטוס ללכת וגם־אחד
 האחים שלחתי אתו האס־הונה אתכם טיטוס הלא ברוח
 19 אחת ובארח אחד צעדינו כוננו: אולי עודכם חשבים כי הננו
 מצטרקים לפניכם אבל דברינו נגד פני האלהים ומשיחו
 20 כי כל־אלה רק בגללכם ידידים להבנות ממנו: כי ירא
 אנכי בבאי פן־אמצאכם לא כלבבי ואתם תמצאוני לא
 כלבבכם פן־אמצא בכם מריבה וקנאה עברה ומדון הולכי
 21 רכיל ומוציאי דבה גאון זדים ומחומה רבה: פן־בבאי
 עוד ישפילני אלהי לפניכם והתעצבתי אל־לבי על־רבים
 מהם אשר־חטאו כבר ולא שבו מן־התועבה ומן־הזנות
 ומן־הנבלה

ומן־הנבלה אשר עשו:

יג הנני בא אליכם פעם שלישית על־פי שנים עדים או על־פי
 2 שלשה עדים יקום כל־דבר: הן אמרתי מאז וכמו מקרוב
 כאשר הייתי עמכם בפעם השנית כן גם־עתה מרחוק טרם
 באי הנני מגיד וכתב לכל־אשר הטאו כבר ולכל־יתר
 3 אנשי קהלתכם כי לא־אוסף לחוס בשווי אליכם: יען
 לבחן אתם מבקשים אם־המשיח דבר כי אשר לא קצרה
 4 ידו לכם כי כגבור הוא בקרבכם: כי אף־אם־נצלל
 כאנוש אנוש חי הוא בגבורת אלהים וכן בו גם־אנחנו
 קצרי־יד הננו אך חיים עמו בגבורת אלהים לטוב לכם:
 5 נסו את־נפשכם אם־באמונה אתם עמדים והבחנו או הטרם
 תדעו מנפשכם כי ישוע המשיח בקרבכם אם־לא סיגים
 6 אתם: ואני הוחלתי כי תשכילו אשר לא כסף נמאם אנחנו:
 7 ואל־האלהים נתפלל לבלתי תעשון כל־רע לא למען הודע
 כי אנחנו מזקקים כי אם־למען תעשון אתם את־הטוב אף
 8 כי־אנחנו כסיגים נחשב: כי לא נוכל עשות דבר לנגד
 9 האמת כי אם־בעד האמת: כי גם־נגילה אם גברי כח
 אתם אף כי אנחנו בדלי כח נחשב כי אל־הדבר הזה אנו
 10 מתפללים להיותכם שלמים: ועל־כן כתבתי את־הדברים
 האלה בעודני רחוק מכם למען בבאי לא יהיה־לי מקום
 לדבר אתכם קשות לפי הכח אשר נתן לי האדון לבנות
 11 אתכם ולא לפרוץ בכם: ועתה שישו אחי היו תמימים
 והתחזקו יחדו את־לבכם ואת־השלום אהבו ואלהי האהבה
 12 והשלום יהיה עמכם: שאלו לשלום איש את־אחיו בנשיקת
 13, 14 הקדש: הקדושים כלם שאלים לשלום לכם: חסד אדנינו
 ישוע המשיח ואהבת האלהים ולוית רוח הקדש עם־כלכם
 אמן:

אל-הגלטיים

פולוס שליה שלח לא מאת אנשים ולא על-פי אנשים א
כי אם-על-פי ישוע המשיח ואלהים אבי-כל אשר הקימו
מין-המתים: וכל-האחים אשר אתי אל-קהלות גלטיא: חסד
ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו: אשר-
נתן את-נפשו לכפר על-חטאתינו ולהצילנו מן-העולם הרע
הזה כרצון אלהים אבינו: אשר-לו הכבוד לעולם ועד אמן:
תמהון אחזני כי-כה מהרה סרתם מאחרי הקרא אתכם
בחסד משחנו ותלכו אחרי בשרה אחרת: והיא איננה
בשרה אבל יש אנשים העכרים אתכם והמבקשים לבלל
בשרת המשיח בלל והפך על-פניה: אכן אם-גם אנחנו
אוי-מלאך מן-השמים ישמיעכם בשרה אחרת אשר לא
השמענוה יחרם: כזה אמרנו מאז וכן אני אמר עוד-הפעם
ואם ישמיעכם איש בשרה מבלעדי זו אשר קבלתם יחרם:
כי המפתה אנשים אני עתה או מדבר דברי לפני אלהים
האם להפיק רצון מבני אדם אני מבקש כי לו-בקשתי
להפיק רצון מבני אדם לא הייתי עבד למשיח: ואני
מגיד לכם אחי כי הבשרה אשר נודעה לכם מפי לא
ממקור אדם יצאה: כי גם-אנכי לא מפי אדם קבלתיה ולא
הרני בן-אנוש כי אם-בחזון מאת ישוע המשיח: כי הלא-
שמעתם הליכותי לפנים בדת היהודית ואת-עדת אלהים
רדפתי לבלע ולהשחית: והוספתי דעת בדעות היהודית
מרבים בבני גילי בקרב עמי וקנאה גדולה קנאתי לקבלת
אבותי: אך האלהים אשר הבדילני ממעי אמי ואשר קראני
בחסדו: כאשר הפץ לגלות לי את-בנו לבשר ישועתו
בגוים לא נועצתי עם-בשר ודם אף לא כרגע: וגם לא-
עליתי ירושלימה אל-השליחים אשר קדמוני כי אם-הלכתי
לערב

18 לערב ומשם שבתו לדמשק: ומקץ שלש שנים עליתי אז
 ירושלימה לראות את־כיפא ואשב עמו חמשה עשר יום:
 19 ולא־ראיתי איש אחר מן־השליחים זולתי יעקב אחי האדון:
 20, 21 וזאת אני כתב פה נגד אלהים ולא אכזב: ואחר־יכן באתי
 22 אל־גלילות ארם וקילקיא: אבל קהלות המשיח אשר בארץ
 23 יהודה לא נודעתי להם פנים בפנים: אך־זאת שמעו כי־זה
 האיש אשר רדפם מאז מבשר כיום בשרת האמונה אשר
 24 הכחידה מקדם: ויתנו כבוד לאלהים בגללי:
 ב ומקץ ארבע עשרה שנה עליתי עוד ירושלימה עם בר־נבא
 2 וגם את־שיטוס לקחתי עמדי: ואני עליתי שמה כאשר צויתי
 בחזון ודברי הבשרה כאשר קראתי בקרב הגוים שמתו
 לפניהם ואחר־יכן לפני קריאי העדה לבד למען לא יהיה
 3 לריק אשר אחיש לעשות ואשר חשתי מאז: וגם־שיטוס
 4 אשר עמדי כי־יוני הוא לא נמל עליו להמול: בעבור אחי
 שקר אשר התגנבו ויבאו לתור את־החפש אשר־לנו בישוע
 5 המשיח למען העבידנו: ולא־נפתה לבנו להכנע מפניהם
 אף־לא כרגע למען יעמד עמכם קשט הבשרה לעולם:
 6 ולא־לה המסלאים בערכם אם ערכם כן או כן לא שמתו
 את־לבי אלהים לא ישא פני־איש והמסלאים האלה לא
 7 הוסיפו לי מאומה: אך להפך הם ראו כי־פקדה נתנה־לי
 לבשר בקרב הערלים כאשר נתנה לפטרום לבשר בקרב
 8 הנמולים: כי־הנתן כח לפטרום להיות שלוח אל־הנמולים
 9 הוא נתן לי כח להיות שלוח אל־הגוים: וכאשר ראו יעקב
 וכיפא ויוחנן הנחשבים לעמודי הקהלה כי־חסד אל עלי
 נתנו לי ולבר־נבא את־יד ימינם לאות אחוה לאמר כי אנחנו
 10 נלך אל־הגוים והם אל־הנמולים: אך אם־נזכר את־העניים
 11 אשר גם־שקדתי לעשות כן: אבל בבא כיפא לאנטיוכיא
 12 הוכחתו על־פניו כי נמצא בו דבר אשמה: כי עד־לא
 באו אנשים מאת יעקב אכל יחדו את־הגוים אך אחרי

- 13 באם נבדל מהם ויפרד מיראתו את־הנמולים: וכן גם־שאר
 היהודים התכחשו עמו עד כי־גם־בר־נבא נתפש בכחשם:
 14 ואני בראתי כי לא ילכון נכחה לפי בשרת האמת אמרתי
 אל־כי־פא לעיני־כל אס־אתה היהודי תלך בדרך הגוים ולא
 15 בדרך היהודים מדוע זה תאלץ את־הגוים להתיחד: הן
 מזרע היהודים נולדנו ולא מזרע הגוים החטאים בנפשותם:
 16 ואחרי אשר ידענו כי לא־יצדק איש בחקות התורה כי
 אס־באמונת ישוע המשיח גס־אנחנו באנו להאמין בישוע
 המשיח למען נצדק באמונת המשיח ולא בחקות התורה
 17 כי בחקות התורה לא יצדק כל־בשר: ועתה כי נבקש
 צדקתנו במשיח ובכל־זאת עון ימצא בנו היהיה המשיח כהן
 18 לעון חלילה: כי אס־אשוב ואבנה את־אשר הרסתי הנני
 19 מעיד בנפשי כי פשע אני: כי־כמת נחשבתי לתורה על־פי
 20 התורה למען אחיה לאלהים: הנני צלוב עם־המשיח וחי
 אנכי אך לא־אנכי כי אס־המשיח חי בי ורוח החיים אשר
 בבשרי כיום קניתי באמונתי בבן־האלהים אשר אהב אתי
 21 ויתן את־נפשו כפרי: לא אעשה את־חסד האלהים לאין כי
 אס־תמצא צדקה על־ידי התורה או המשיח מת חנם:
 ג הוי גלְטִיִּים סכלים מי השמין בכשפים לבכם משמע
 אל־האמת אחרי אשר ישוע המשיח הצלוב היה חרות
 2 בתוכם כמו על־לוח לעיניכם: רק זאת חפצתי לשמע
 מפיכם איך קבלתם את־הרוח עקב חקות התורה או עקב
 3 כח האמונה: האם כזאת נסכלתם אחרי אשר החלתם
 4 להיות אנשי רוח תשלימו עתה בחקות הבשר: למה־זה
 5 נשאתם עמל רב חנם אם לא לעזר הוא ולא להועיל: הנה
 המאציל מן־הרוח עליכם או העשה בכם נפלאות היעשה
 6 כזאת בחקות התורה או בכח האמונה: כאשר גס־אברדם
 7 האמין באלהים ויחשבה לו צדקה: על־כן דעו־נא כי־בני
 8 האמונה בני אברדם המה: והמקרא צפה מראש כי עתיד
 להצדיק

להצדיק את־הגוים באמונה הקדים לבשר את־אברהם
 9 לאמר ונברכו בך כל־הגוים: על־כן רק אנשי אמונה
 יתברכו עִם־אברהם איש אמונים: אבל הבטחים על־מצות
 10 התורה ימצאו קללה בצדה כי כתוב ארור אשר לא־יקים
 את־כל־הדברים הכתובים בספר התורה לעשות אותם:
 11 וכי על־ידי התורה לא־יצדק איש לפני אלהים דבר ברור
 12 הוא כי־צדיק באמונתו יחיה: והתורה לא אמונה תבקש
 כי אם־את־האדם אשר יעשה את־משפטיה וחי בהם:
 13 המשיח פדה את־נפשנו מקללת התורה באשר היה לקללה
 14 תחתינו כי כתוב ארור כל־התלוי על־העץ: ובזאת על־ידי
 ישוע המשיח גם־הגוים יתברכו בברכת אברהם והרוח
 15 אשר אמר אלהים לתתו נקבל עקב אמונה: אחי בדרך
 בני־אדם אני מדבר גם־ברית אשר כרת אחד האנשים
 ויקים אתה כמשפט לא יפירנה איש ולא ישנה־בה דבר:
 16 והנה ההבטחות נאמרו לאברהם ולזרעו ולא־אמר ולזרעֶיך
 17 ברבים כי אם־לזרעֶך ביחיד והוא המשיח: וזה הדבר
 אשר אמרתי כי הברית אשר כרת אלהים במשיח מקדם
 ויקים אתה לא תוכל התורה הנתונה אחרי ארבע מאות
 ושלשים שנה להפר אתה עד־שים את־ההבטחה לאין:
 18 כי אם־תנתן המורשה בכח התורה לא־תהיה עוד בכח
 ההבטחה אבל לאברהם נתנה אלהים בהבטחה לפי־חסד:
 19 אם־כן למה־זה נוספה התורה למען יודע הפשע כי־רב הוא
 עד כי־יבוא הזרע אשר־לו משפט ההבטחה וזאת התורה
 20 ערוכה על־פי המלאכים ונתונה ביד איש הבנים: אבל איש
 21 בנים לא לאחד הוא ואלהים הוא אחד: ועתה הכי התורה
 נגד הבטחות אל חלילה כי לו נתנה תורה אשר בכחה
 22 לתת חיים אז היתה גם־הצדקה ביד התורה: אבל כתבי
 הקדש יגידון כי כל־אדם חטא ובזאת באמונת ישוע המשיח
 23 תבוא ההבטחה אל־המאמינים: ולפני בא האמונה היינו
 שמרים במשמר תחת ידי התורה כאסירי האמונה העתידה

24 להגלות: ובכן היתה לנו התורה לאמנת לנהגנו אלהמשיח
 25 אשר משם נצדק באמונה: אך עתה אחרי אשר נגלתה
 26 האמונה לא עוד אנחנו תחת יד האמנת: כי כלכם בני
 27 אלהים אתם עקב אמונתכם בישוע המשיח: כי כל־אלה
 28 מכם אשר נטבלו בשם המשיח לבשו את־המשיח: ואין עוד
 29 נקבה כי כלכם אחד בישוע המשיח: ואם־למשיח אתם זרע
 אברהם הנכם ויורשי המורשה לפי ההבטחה:
 ואני אמר היורש כל־עוד הוא ילד איננו משנה מעבד אף
 2 כי־הוא אדון כל־הנחלה: והוא נתון בידי בן־משק הבית
 3 ופקידיו עד היום ההוא אשר יעד לו אביו: כן גם־אנחנו בימי
 4 הילדות כעבדים היינו ליסדות הראשים השפלים בחלד: אך
 כאשר מלאו הימים שלח אלהים את־בנו אשר נולד מרחם
 5 אשה ואשר נתון תחת משטר התורה: לפדות את־הנתונים
 6 תחת משטר התורה למען נקבל משפט הבנים: ויען
 בנים אתם שלח אליכם אלהים את־רוח בנו בקרב לבבנו
 7 אשר תקראו־בו אבינו אבינו: על־כן אינך עוד עבד כי
 8 בן אתה ואם־כן גם־יורש נחלת האלהים על־ידי המשיח:
 9 והנה לפניכם טרם ידעתם את־האלהים השתחוויתם ללא־
 10 אלהי אמת: ועתה אחרי אשר ידעתם את־האלהים ואף
 11 גם־נודעתם לו איך תשובו אל־היסדות השפלים האמללים
 12 כי תחפצו לעבדם עוד: אתם שמרים ימים וחדשים ומועדים
 13 ושנים: ואני יראתי כי כחי כליתי בכם לריק: הוֹי־נא
 14 כמני כאשר גם־אני כמוכם ראו הנני מתחנן אליכם אחי
 15 כי מעודכם לא עשיתם־לי רעה: ואתם ידעים כי בלא כח
 בעצמותי הודעתי אתכם את־הבשרה בתחילה: ובכור עניי
 הצרף בשרי לא מאסתם ולא געלתם גי כמלאך אלהים
 ראיתם פני כראות פני ישוע המשיח: ואיה אפוא עתה
 אשרכם עד אני לכם כי בהדרש מכם גם־עייניכם תנקרון
 לתת־לי

16 לתתן־לי: האם לאויב הייתי עתה בעבור האמת אשר אגיד
 17 לכם: לא טובה קנאת המקנאים לכם החפצים להפריד
 18 בין הדבקים למען בהם תדבקון: טוב הוא לקנא תמיד
 19 לדבר טוב ולא לבד בראתכם את־פני: ילדי עוד הפעם
 20 חבלי לדה יאחזני עליכם עד אשר־יוצר בכם המשיח: וזה
 חפצי עתה להיות עמכם ולשנות את־קולי כי במבוכה אני
 21 על־אדותיכם: אמרו לי אתם החפצים להיות תחת משטר
 22 התורה האם לא תבינו דברי התורה: הן כתוב כי שני בנים
 23 היו לאברהם האחד מן־השפחה והשני מן־הגבירה: בן־
 השפחה נולד כדרך כל־בשר ובן־הגבירה בדבר אלהים:
 24 ואלה הדברים הם למשל כי שתי בריתות הנה האחת מהר
 25 סיני הילדת ילדיה לעבדות וזאת היא הגר: כי הגר היא הר
 סיני בערב ודמתה לירושלים כיום כאשר היא בעבדותה
 26 עס־בניה: אך ירושלים אשר למעלה היא עיר החפש
 27, 28 והיא האם לכלנו: כי כתוב: רני עקרה לא ילדה פצחי
 רנה וצהלי לא־חלה כי־רבים בני־שוממה מבני בעולה:
 29, 30 אולם אחי כיצחק בן בני ההבטחה אנחנו: וכאשר הנוול
 אז כדרך כל־בשר רדף את־הנוול על־פי רוח אלהים
 31 כן גם־עתה: אבל מה אמר הכתוב גרש האמה הזאת
 ואת־בנה כי לא יירש בן־האמה הזאת עם בן־הגבירה:
 32 על־כן אחי לא־בני האמה אנחנו כי אם־בני־חורים:
 ה על־כן עמדו הכן בחפש אשר נתן לנו המשיח ואל־תתפשו
 2 עוד בעל העבדות: הנה אני פולוס מגיד לכם אם־תמולו
 3 המשיח לא־להועיל לכם: ועוד אני מזהיר כל־איש אשר
 4 ימול מצוה הוא לעשות את־כל־דברי התורה: נפרדים
 מעם המשיח אתם המצטרקים בתורה ונסוג מאחר החסד:
 5 כי־אנחנו ברוח ובאמונה נשא עינינו אל־צדקה כאשר קוינו
 6 לה: כי לפני ישוע המשיח אין־יתר עז לא למולה ולא
 7 לערלה כי אם־לאמונה בעלת פעלים באהבה: ואתם

מרצתכם טובה היתה מי סגר עליכם מהשג את־האמת:
 8, 9 לא מפי הקרא אתכם דברי מפתים יצאו: מעט שאר
 10 יחמיץ את כל־העריסה: ואני בטח בכם לפני אדנינו כי
 מחשבה זרה לא תעלה על־לבכם אך העכר אתכם ויהי מי
 11 שיהיה עונו ישא: ואני אחי אם עוד אקרא להמול על־מה־זה
 12 אני נרדף הלא סר מכשול הצליב ואיננו: מי־יתן אפוא
 13 ומסלפי דרכים ימלו: כי דרור נקרא לכם אחי אך לא
 דרור להחטיא את־בשרכם כי אם־לעבד איש את־רעהו
 14 באהבה: כי כל־התורה תוקם במצוה האחת הזאת ואהבת
 15 לרעך כמוך: אך אם־תנשכו ותאכלו איש את־רעהו ראו
 16 פן־איש ביד רעהו תספּו: ואני הנני אמר התהלכו כאנשי
 17 רוח ואז לא תמלאן את תאות הבשר: כי הבשר מתאזה
 את־אשר לא יאבה הרוח והרוח את־אשר לא יאבה הבשר
 כי שניהם צרים זה לזה עד אשר לא תוכלון עשות כאשר
 18 תחפצו: ואם־תלכון כאשר יולככם הרוח אינכם עוד תחת
 19 משטר התורה: ומעללי הבשר ידועים ואלה הם נאוף
 20 זנות זמה ועגבים: עבדת אלילים וכשפים איבה מריבה
 21 וקנאה כעש מדון מחלקת ומפלגות: משטמה ורצח ודרכי
 סבאים וזוללים ועוד אחרים כמוהם אשר עליהם אני אמר
 כאשר מאז אמרתי כי־עשי אלה לא יירשו מלכות האלהים:
 22 ופרי הרוח הוא אהבה שמחה ושלום ארך אפים נדיבות
 23 חסד ואמונה: ענוה והצנע לכת ולמדות כאלה אין תורה:
 24 ומי אשר לישוע המשיח הם הצליבו את־הבשר עם־כל־
 25 תשוקתו ותאותו: אם־חיי הרוח בנו נלכה גם־בארחות
 26 הרוח: וכבוד שוא לא נרדף להתגרות איש ברעהו או לקנא
 איש ברעהו:

אחי אם־איש מכם נלכד ועשה אחת מאלה אשר לא
 תעשינה אתם אנשי רוח הקם תקימו אתו בענות רוח וזכרת
 2 פן־תלכד במסה גם־אתה: שאו עליכם איש סבל רעהו

3 ובזאת תשמרו את־תורת המשיח: ואיש כ־יחשב בעיניו
 4 כמה נחשב הוא בהיותו כבלימה מתעה הוא את־נפשו: אך
 יבחן איש את־מעשהו ואז ישמח במעשיו לבדו ולא לנכח
 5, 6 רעהו: כי איש איש כבוד משאו ישא: התלמיד למלמדו
 7 דעה יתן חלק מכל־טובו: אל־תשאו נפשתיכם האלהים
 8 אין להתל בו כי כאשר יזרע איש כן יקצר: כ־הזרע
 לבשרו יקצר קציר בשרו כליון חרוץ והזרע לרוח יקצר
 9 קציר הרוח חיי עולם: ואנחנו בל־תרפינה ידינו בעשות טוב
 10 כ־נקצר בעתו אם־לא נרפה: ועל־כן אפוא בעוד יש־לנו
 ידים נטיבה־נא לכל־בני אדם ועל כלם לבני בית האמונה:
 11, 12 ראו מהזרב המכתב הזה אשר־כתבתי אליכם בידי: אלה
 המבקשים להתיפות לעינים יאלצו אתכם להמול רק למען
 13 בל־ירדפו על־דבר צלב המשיח: והנמולים ההם את־
 התורה אינם שמרים רק חפצם כי תמולו למען יתהללו
 14 בבשרכם: ואני חלילה לי מהתהלל זולתי בצלב ישוע
 המשיח אדנינו אשר־בו העולם צלוב־לי ואני צלוב לעולם:
 15 כ־במשיח ישוע אין יתר עז לא למולה ולא לערלה כי
 16 אם־לבריאה חדשה: וכל־המישרים לכת לפי קנה המדה
 17 הזאת שלום וחסד עליהם ועל־ישראל עם האלהים: מעתה
 והלאה אל־ילאני עוד איש כי אות חותם האדון ישוע נשא
 18 אני בבשרי: אחי חסד ישוע המשיח אדנינו עם־רוחכם
 :אמן:

אל־האפסיים

פולוס שליח ישוע המשיח ברצון אלהים אל־הקדושים א
באפסוס ואל־אשר נאמן לכם לפני ישוע המשיח: חסד 2
ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו: ברוך 3
הוא האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אשר ברך אתנו
משמו מעונו בכל־ברכת הנפש במשיח: כאשר בו בחרנו 4
עד לא נוסדה ארץ להיות קדשים ותמימים לפניו: וכאהבתו 5
יעדנו מראש להיות לו לבנים על־ידי ישוע המשיח כחפץ
לבו הטוב: לתפארת עז חסדו אשר־גמל עלינו בידידו: 6
כי־בו נמצא פדות וסליחה לחטאתינו בדמו השפוך כהמון 7
חסדיו: אשר הרבה עלינו בכל־חכמה ובינה: ויודע לנו 8,9
את־סוד רצונו כעצתו הטובה היעוצה בלבו מקדם: לקבץ
במשיח במלאת ימי הפקדה כל אשר בשמים וכל אשר 10
בארץ והיו בו לאחדים: וגם על־ידו נחזיק במורשה כאשר 11
נבחרנו לה מאז מטעם העשה כל כעצת חפצו: למען 12
יראה עלינו הדר כבודו בהיות אנחנו הראשנים אשר בטחנו
במשיח: ובו בטחים גם־אתם אחרי אשר שמעתם את־דבר 13
האמת את־דבר הבשרה לתשועתכם וכאשר האמתם בו
בן גס־נחתמים אתם ברוח הקדש כאשר דבר: אשר 14
ערבון הוא למורשתנו עד אשר־תגאל והיתה־לנו לאחזה
לתהלת שם כבודו: ואשר על־כן גס־אנכי אחרי שמעי 15
את־אמונתכם בישוע אדנינו ואהבתכם לכל־הקדושים: לא 16
חדלתי מהודות בעדכם ולהזכירכם בתפלותי: כי אלהי 17
ישוע המשיח אדנינו אבי הכבוד יתן לכם רוח החכמה
והחזון לדעת אתו: ולהאיר עיני שכלכם להשכיל מה היא 18
תקות קרואיו ומה חסן כבוד לקדשיו בנחלתו: ומה עצם 19
גדל גבורתו אשר פעל בנו המאמינים בו לפי תקף עזו:

20 הוא אשר פעל במשיח כאשר הקימו מן־המתים וישיבהו
 21 לימינו במרום: גבוה מכל־משרה ושלטון וגבורה וממשלה
 ומכל־אשר נקרא בשם גמ־בעולם הזה וגמ־בעולם הבא:
 22, 23 וכל שת תחת רגליו ויתנהו לראש לכל־העדה: אשר היא
 גוינתו ומלאו כי מלא הוא את־כל בכל:

ב, 2 גמ־אתם אשר מתים הייתם בפשעיכם וחטאתיכם: כי־
 בארחותם הלכתם לפנים כמנהג בני העולם הזה וכרצון
 שר חיל הרוחות מתחת השמים הוא הרוח המתעורר
 בלב בנים לא־אבו שמוע: וכמוהם גמ־אנחנו רדפנו תאות
 3 בשרים למלא משאלות הבשר והלב הרע עד אשר־נדמינו
 4 בדרכי חיינו לשאר בנים עוררי זעם: אך אל מלא רחמים
 5 ברב אהבתו אשר אהב אתנו: החינו עס־המשיח בהיותנו
 6 מתים בפשעים ואך בחסד נושעתם: כי הקימונו בישוע
 7 המשיח ויתן־לנו לשבת עמו במרום: להראות בימים
 יבואו את־גדל עשר חסדו אשר־גמל עלינו לטובה בישוע
 8 המשיח: כי־בחסד נושעתם עקב אמונתכם ולא מידכם
 9 היתה זאת לכם כי־מתת אלהים היא: לא בשכר מעשיכם
 10 פן־יתהלל איש: כי אנחנו מעשה ידיו נוצרנו בישוע המשיח
 11 למעשים טובים אשר הכין לנו מקדם ללכת בם: על־כן
 זכרו זאת כי־גוים ערלי בשר הייתם לפנים והנקראים נמולי
 12 בשר אשר הוא מעשה ידים קראו לכם ערלים: וכי־בעת
 ההיא הייתם בלא משיח נכרים לכל־אזרח בישראל זורים
 לכל־ברית והבטחה באפס תקוה ובלא אלהים בארץ:
 13 אך בישוע המשיח אתם הרחקים מאז נקרבתם כיום בדם
 14 המשיח: כי הוא שלומנו אשר עשה שנים לאחד ואת־הקיר
 15 המבדיל בינינו הרס: כי־בבשרו מחה את־האיבה ואת־
 מצות החקים בתורה ויעש שנים לאיש־אחד חדש בנפשו
 16 ובזאת עשה לנו שלום: כי על־הצליב השלים שניהם בגו
 17 אחד אל־האלהים וימח את־האיבה בנפשו: ויבא ויבשר

18 שלום לרחוקים ושלום לקרובים: כי־בו נפתח לשנינו
 19 מבוא לגשת ברוח אחד אל־אבינו: על־כן אינכם עוד
 גרים ותושבים כי אס־אזרחי העיר בקרב הקדושים ובני
 20 בית האלהים: בנויים על־מוסדות השליחים והנביאים ששם
 21 ישוע המשיח היה לראש פנה: ובו כל־הבנין חבר ויגדל
 22 להיכל קדוש ביהוה: ובו נבניתם גם־אתם למשכן אלהים
 ברוח:

ג בעבור זאת אפוא אני פולס הנני אסיר ישוע המשיח
 2 למענכם הגוים: הלא שמעתם כי נתנה לי פקדתי בחדס אל
 3 בעבורכם: וכי הודיע לי הסוד במחזה כאשר כתבתי לפנים
 4 בלשון קצרה לאמר: אם תקראו דברי תוכלו להכיר כי
 5 הדעת אתי בסוד המשיח: אשר לא נודע לבני אדם בדרות
 מקדם כאשר נגלה כיום לשליחיו הקדשים ולנביאיו על־פי
 6 הרוח: כי יקחו הגוים חלק גס־הם בנחלתו להיות כאברים
 בגויתו וחברים לפני ישוע המשיח לקבל הבטחתו על־פי
 7 הבשרה: אשר הייתי לה למשרת כמתנת חסד אלהים
 8 אשר נתן לי לפי פעלת גבורתו: אני הצעיר כצעירים
 בין הקדושים נתון לי החסד הזה לבשר אל־הגוים חסן
 9 המשיח כי־רב הוא לאין חקר: ולהאיר עיני־כל לדעת
 ערך הסוד אשר צפון היה מעולם באלהים ויצר הכל
 10 על־ידי ישוע המשיח: ובזאת יודע על־פי העדה לראשי
 הצבא ולגברי כח במרום נפלאות חכמת אלהים: כעצה
 11 אשר יעץ מקדם בישוע המשיח אדנינו: אשר בו נוסף
 12 אמץ לגשת אליו באמונתו בלב נכון: על־כן זאת אני
 13 מבקש אל־נא שתעטפו בצרותי אשר אפפוני למענכם כי
 14 זאת היא תפארתכם: על־כן אכרעה על ברכי לפני אבי
 15 אדונינו ישוע המשיח: אשר נקרא שמו על כל־צבאותיו
 16 בשמים ובארץ: והוא יתן לכם כפי־חסן כבודו להתאזר
 17 בגבורה על־פי רוחו באדם הפנימי: והמשיח ישכן בקרב
 לבכם

18 לבכם באמונה כי תשרישו ותוסדו באהבה: אז תוכלו
 להשכיל עם כל־הקדושים מה־הוא הרחב והארך והגבה
 19 והעמק: ולהתבונן באהבת המשיח אשר מדעת נשגבה
 20 עד־אשר תמלאו מכל־מלא האלהים: והוא אשר ידיו רב
 לו לעורר בכח לבנו ולעשות לנו יתר על־כל־משאלותינו
 21 ומחשבותינו: לו הוא הכבוד בתוך העדה ובישוע המשיח
 מדור לדור ומהעולם ועד־העולם אמן:

ד ואני אסיר האדון אפצר בכם ללכת כנאווה למצב הקראים
 2 כמזכר: בהצנע וענוה בארך אפים ולשאת איש את־
 3 רעהו באהבה: לשקד ולשמר ליחד רוחכם במחברת
 4 השלום: להיות כאברים בגוף אחד וברוח אחד כאשר
 5 גם־נקראתם למצבכם בתקוה אחת: אדון אחד אמונה
 6 אחת וטבילה אחת: אל אחד ואבי־כל אשר הוא על־כל
 7 ועם־כל ובתוך כלכם: אך לאיש איש ממנו חלק מנת
 8 חסד כמדת מתנת המשיח: על־כן הוא אמר עלה למרום
 9 שבה שבי ויתן מתנות לאדם: וכי נאמר כי־עלה אין זה
 10 כי אם־ירד בראשנה לתחתיות ארץ: הירד הוא העלה
 11 למעלה מכל־שמי מרום למלא את־הכל: והוא נתן את־
 12 אלה להיות שליחים ואת־אלה נביאים ואת־אלה מבשרים
 13 ואת־אלה רעים ומורים: להשלים את־הקדשים למלאכת
 14 עבדת הקדש למען יבנה גוף המשיח: עד אשר כלנו
 נבוא ליחד לבבנו באמונה אחת ובדעת בן־האלהים והיינו
 14 לאדם שלם במדה כמלא קומת המשיח: לבלתי נהיה
 עוד עוללים נדפים ונגרשים מפני כל־רוח בתורת אנשים
 15 ותרמיתם אשר בנכליהם יצודו חרם: כי אם־נחזיק באמת
 מאהבה והלכנו הלך וגדול לפני המשיח אשר הוא הראש:
 16 ובו מדבק ומקשר כל־הגוף עם כל־פרקיו וחלקיו אל־נכון
 17 אשר באהבה יעבדון להגדילו ולהאדירו כדי כחם: ועתה
 העדתי בכם לפני האדון לאמר אל־תלכו כיתר הגוים אשר

18 אחרי הבלי שוא לבם הלך: מאור דעתם חשך וחיי אלהים
 19 מוזרים להם עקב אשר הקשו רוחם באולתם: הם אשר
 טפש לבם ויתמכרו לעשות כל־נבלה ותועבה ולא ידעו
 20, 21 שבעה: ואתם לא כזאת למדתם דרכי המשיח: אם רק
 מקשיבים הייתם לקולו ולמודי דברו אתם כי הם אמת בפני
 22 ישוע: וען עזבתם דרכיכם הראשנים עד־להסיר מעליכם
 23 את־האדם הקדמני הנשחת והנתעה בתאונתו: להתחדש
 24 ברוח חדשה בקרב לבכם: וללבש את־האדם החדש
 25 הנברא בצדק ובקדש באמת כלב האלהים: על־כן הרחיקו
 שקר מכם ודברו אמת איש את־רעו כי אברים אנחנו
 איש לאחיו: רגזו ואל־תחטאו ולא תבוא השמש בעוד רגז
 26 באפכם: פן־תתנו מקום לשטן: מי שגנב אל־יסקף לגנב
 27, 28 עוד כי אם־יעמל לעשות טוב בידיו להיות לו לתת לאביון:
 29 כל־דבר בליעל לא־יצא מפיכם כי אם־דברים טובים
 ונכחים להשיב נפש ולתת־חן לשמיעיהם: ואל־תעצבו
 30 את־רוח הקדש הוא רוח האלהים אשר בו נחתמים אתם עד
 יום הגאלה: והרחיקו מכם כל־מרירות לב וחרון אף רגז
 31 ותלונה ונאצה עם כל־דבר רע: אבל חננים תהיו זה לזה
 32 מרחמים וסלחים איש לאחיו כאשר גם־האלהים סלח לכם
 במשיח:

לכן אחרי אלהיכם תלכו כבנים אהובים: ובאהבה תכינו
 2 ה, צעדיכם כאשר גם־המשיח אהב אתנו ויתן את־נפשו תחת
 נפשנו לקרבן וזבח לריח ניחח לאלהים: אך זנות וכל־זמה
 3 ובצע לא ישמע על־פיכם כאשר נכון לאנשי קדש: וכן
 4 לא דברי נבלה ולא הוללות ותהלה אשר לא לתפארת
 5 לכם כי אם־אמרי תהלה: כי־זאת ידע תדעו כי כל־איש
 זנה וטמא או אהב בצע מעשקות אשר הוא כעבד אלילים
 6 אין להם נחלה במלכות משיחנו ואלהינו: אל־תתנו לבכם
 לשגות בדברי מהבלים כי בגל־לזה ישלח אלהים חרון אפו
 בבנים

7, 8 כבנים סוררים: על־כן לא תהיו חברים להם: כי־חשכה
 הייתם לפנים ועתה נהפכתם לאורה באדנינו התהלכנו־נא
 9 כבני־אור: וזה פרי הרוח הוא עשות חסד לכל וצדק ואמת:
 10, 11 ובחון מה־יטיב בעיני אדנינו: ואל־תתערבו במעללי ריק
 12 וחשך כי אס־הוכח תוכיחון אתם: כי את־אשר הם עשים
 13 במחשך חרפה היא לספר: אך כאשר יוכחו אז יגלו לאור
 14 מה הם לאור המגלה אתם: ועל־זה נאמר קום לך נרדם
 15 הקיצה מן־המתים והמשיח יזרח עליך: ועתה תשימו עין
 על־דרכיכם להיטיב לכת ולא כאוילים כי אס־כחכמים:
 16, 17 די עדנא זבנין בעבור כי רעים הימים: ולא תהיו חסרי
 18 לב כי אס־תשכילו לדעת מה חפץ אדנינו: ואל־תסבאו
 19 יין אשר רוח עושים בקרבו רק המלאו רוח עליון: ואמרו
 בנפשכם תהלות ושירות וזמרות יה שירו וזמרו בלבבכם
 20 ליהוה: ועל־הכל הודו לאלהינו אבינו תמיד בשם ישוע
 המשיח אדנינו: הכנעו איש מפני אחיו ביראת אלהים:
 22, 23 והנשים נכנעות תהיינה מפני בעליהן כמו מפני האדון: כי
 הבעל הוא־ראש האשה כמו גס־המשיח ראש העדה והוא
 המושיע לגייתו: אך כאשר נכנעת העדה מלפני משיחה
 24 כן גס־הנשים תכנענה מלפני בעליהן בכל־ארחותן: ואתם
 25 אנשים אהבו את־נשיכם כאשר גס־המשיח את־עדתו אהב
 26 ויתן את־נפשו תחת נפשה: למען יקדשנה בדברו אחרי
 27 אשר־רחץ אתה במקוה מים: להקים לו עדה נכבדה ברה
 28 ותמימה מבלי בהרת או פחתת וכל־מום אין בה: כן המצוה
 על־האנשי לאהבה את־נשיהם כגופם כי האהב את־אשתו
 29 הוא אהב את־עצמו ואת־בשרו: כי מעולם לא־שנא
 איש את־בשרו רק מכלכל ומפנק אתו כאשר גס־המשיח
 את־עדתו: כי־אברי גופו אנחנו מבשרו ומעצמו: על־כן
 30, 31 יעזב־איש את־אביו ואת־אמו ודבק באשתו והיו שניהם
 32 לבשר אחד: גדול הסוד הזה ואני מדבר על־המשיח
 ועל־עדתו

33 ועל־עדתו: אך גם־אתם איש איש מכם יאהב את־אשתו
 כנפשו והאשה את־בעלה תירא:
 1, 2 שמעו בנים בקול ילדיכם באדנינו כי דבר ישר הוא: כבוד
 את־אביך ואת־אמך זאת המצוה הראשנה אשר שכרה
 בצדה: למען ייטב לך ולמען יאריכון ימיך על־האדמה:
 3 והאבות אל־תעירו חמת בניכם כי אס־תגדלוּם במוסר
 4 אדנינו ובתוכחתו: ואתם עבדים הקשיבו לקול אדניכם אדני
 5 גויתכם ביראה ורעדה ובתם־לב כמו למשיח: ולא בעבדה
 6 למראה עינים להפיק רצון מבני אדם כי אס־כעבדי המשיח
 7 העשים רצון אלהים בכל־נפשם: ועבדים מטוב לב כעבדי
 8 אדנינו ולא כעבדי אנשים: הלא ידעתם כל־דבר טוב
 אשר יעשה אתו האדם אדנינו ישלם־לו אס־עבד הוא או
 9 בן־חורים: וגם־אתם אדנים כן תעשו להם חדלו מגער־כם
 באשר ידעתם כי גם־להם ולכם אדון בשמים אשר אין
 10 עמו משוא פנים: ויתר הדברים אחי הנני אמר התעודדו
 11 באדנינו ובעז גבורתו: חגרו כלי־נשק אלהים למען תוכל
 12 לקום לפני נכלי השמן: כי לא עם־בשר ודם מלחמה לנו
 אך עם־אלופים ואילים שליטי ארץ מאפליה ומלאכי רעים
 13 אשר במרומים: על־כן קחו לכם כלי־נשק אלהים ותוכלו
 להתיצב בפני הקמים עליכם ביום רע ולהשאר נצבים
 14 בכלות כל־קרב: עמדו־נא מתניכם חגורי אמת ושריון צדק
 15 לבושכם: ופעמיכם יפות בנעלים לבשר בשרת השלום:
 16 ובכל ערכו מגן האמונה אשר תוכלו לכבות בו חצים
 17 להטים מיד הצר: והתיצבו בכבע הישועה ובחרב הרוח
 18 אשר הוא דבר האלהים: והתפללו בכל־עת כל־תפלה
 ותחינה מקרב לב ורוח ושקדים תהיו להעתיר ולהתחנן
 19 בעד כל־הקדושים: וגם־בעד נפשי כי יושם דבר כפי ועז
 20 כי־אפתח שפתי להגיד סוד הבשרה: הבשרה אשר אני
 מלאכה אסור בכבלים ולהנתן־לי למלל ביד רמה כאשר

21 נכון לי: אך לבעבור תדעון מה עמדי וכל־אשר אני עשה
הנה טוביקום האח האהוב והמשרת הנאמן לאדנינו יגיד
22 לכם כל: כי לדבר הזה שלחתי אליכם להודיעכם מה
23 מעשינו ולנחם את־לבכם: שלום אהבה ואמונה אל־האחים
24 מאת אלהים אבינו ומאת ישוע המשיח אדנינו: חסד
לכל־האהב את־אדנינו ישוע המשיח באהבה נצחת:

אל־הפילפיים

פולוס וטימותיוס עבדי ישוע המשיח אל־כל־הקדושים א
בישוע המשיח הישבים בפלפי עם־קניהם ומשרתיהם:
חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו: 2
אברכה את־אלהי בכל־עת אשר אזכר אתכם: ואעלצה 3,4
תמיד בכל־תפלותי כאשר אתפלל בעד כלכם: אתם 5
הנלוים אל־הבשרה למן־היום הראשון ועד־עתה: ובזאת 6
אני בטח כי הוא אשר החל לפעל דבר טוב בכם גם־
הוא יכלנו עד־יום ישוע המשיח: כן חשבה נפשי עליכם 7
במישרים כי בקרב לבכי אשא אתכם אם בשבתי בבית
האסורים או מדי דברי להצדיק את־הבשרה ולהאדירה כי
דבקים אתם בי כלכם בחבלים נפלו לי בחסד: הן אלהים 8
לי לעד כמה ארחמכם ברחמי ישוע המשיח: ועל־זאת 9
אתפלל כי־תרבה אהבתכם הלוך ורב בכל־דעה והשכל:
להכיר ולהבדיל בין טוב לרע להיות ברי לב ולא למוקש 10
עד־יום המשיח: מלאים פרי צדק על־ידי ישוע המשיח 11
לכבוד אלהים ותפארתו: ואני חפץ כי תדעון אחי זאת 12
אשר באתני באה רק להועיל להליכות הבשרה: עד אשר 13
נשמע בשער הבירה ובכל־שאר המקמות כי אסיר אני
למען המשיח: ואחים רבים הדבקים באדנינו לבשו אמץ 14
רב לנכח מוסרי וישמיעו ביתר עז את־דבר האלהים בבלי־
פחד: אמנם יש מגידים עדות המשיח מקנאה ומריבה ויש 15
מגידים מרוח נדיבה: ואלה המגידים עדות המשיח ממריבה 16
ולא בתס־לב יחשבו להוסיף לחץ למוסרי: אלה המגידים 17
מאהבה ידעים כי להוציא צדקת הבשרה לאור אנכי עמד
פה: אך מה אפוא עתה אס־בלשון רמיה או בשפת אמת 18
הלא מכל־עבר הגד המשיח על־פיהם ועל־זה עלו אני וגיל
תגיל

19 תגיל נפשי: כי בתפלתכם וברוח ישוע משיחנו הנתון לי
 20 ידעתי כי גם־זאת תהיה־לי לישועה: כאשר הוחלתי כי
 בכל־דרכי לא אבוש משברי וכל־מבטחי כאז כן עתה כי
 21 ירום המשיח במו־נפשי אִם־בחיים אִם־במות: כי חיתי הוא
 22 המשיח והמות הוא לרוחתי: אכן אם ינתנו לי חיי בשרי
 23 להביא עוד פרי עמלי אז לא אדע מה אבחר: כי נלחץ
 אני בין שתיים נפשי כלתה להפרד להיות עם־המשיח אשר
 24 הוא טוב לי מכל: אפס להארץ חיי בשרי יתר טוב הוא
 25 לכם: ובזאת אני בטח ויודע כי אותר פה וישבתי עם־כלכם
 26 למרבה האמונה והשמחה לכם: ותפארתכם לפני ישוע
 27 המשיח תגדל בי כאשר אשובה אליכם: רק שימו דרככם
 כאשר יאתה לבשרת המשיח וכי אבוא לראתכם או לשמע
 28 אזן מרחוק אז אמצא כי רוח אחד בכם ונפש אחת להלחם
 יחדו מלחמות אמונת הבשרה: ואל־תיראו ואל־תערצו
 מפני הקמים עליכם זה הוא להם לאות כליון ולכם לתשועה
 29 וגם־זאת יצאה מעם האלהים: אשר נתן לכם גם־להאמין
 30 במשיח וגם־להתענות בגללו: ונפתולי אלהים נפתלתם
 כמני כאשר ראיתם אתי וכאשר הנכם שמעים עלי כיום
 הזה:

ב לכן אִם־יש נחם מה במשיח אִם־יש אהבה משיבת נפש
 2 אִם־יש חבור הרוח אִם־יש רחמים וחסדים: השלימו־נא
 ששון לבבי והתאחדו בדעה אחת אהבה אחת נפש אחת
 3 ולב אחד: אל־תעשו דבר במריבה או בכבוד שוא כי
 4 אִם־בענותכם תחשבו איש את־אחיו לגדול ממנו: אלי־חוש
 5 איש לטובת נפשו לבדו כי אִם־גם לטובת רעהו: ויהי כן
 6 לבכם כלבב ישוע המשיח: הוא אשר במוצאתיו נמצא
 בדמות אלהים ובכל־זאת לא חשב היותו שוה לאלהים
 7 כשלל לו: כי אִם־התנצל את־כבודו וילבש דמות עבד
 8 ויהי כתבנית אחד האדם: ואחרי אשר נמצא כאדם לתאר

9 השפיל נפשו ויכנע עד־מות עד־מות על־העץ: על־כן
 10 גם־האלהים הרימו על ויתן־לו שם נעלה מכל־שם: כי
 לשם ישוע תכרע כל־ברך אשר בשמים ואשר בארץ ואשר
 11 מתחת לארץ: וכל־לשון תשבע כי ישוע המשיח הוא האדון
 12 לכבוד אלהים האב: על־כן אהובי נפשי כאשר שמעתם
 אלי תמיד בהיותי לפניכם וגם־עוד יתר הרבה כיום בהיותי
 13 מרחוק עבדו ביראה וברעדה לי־שע נפשכם: כי אלהים
 14 הוא הנתן לכם כח לחפץ וגם־לעשות כחפצו: וכל אשר
 15 תעשו עשו בבלי תלונה ובבלי מדון: לבעבור תהיו זכים
 ותמימים כבני אלהים בבלי־מום בתוך דור עקש ופתלתל
 16 אשר־תאירו ביניהם כמארת עלי־הארץ: כי תאחזון בדבר
 החיים להיות לי לתפארת ביום המשיח כי לא חשתי לריק
 17 ולא יגעתי לתהו: וגם לו ישפך דמי עלי־זבח ועבדה
 18 לאמונתכם איש על־כלכם ואגילה: וכן שישו גם־אתם
 19 וגילו עמדי: ואני תוחלתי בישוע אדנינו לשלח לכם מהרה
 את־שימותיום להשיב נפשי גם־אני כאשר אדע מה עמכם:
 20 כי זולתו אין־אתי איש כלבבי הדאג לכם ממקור נפשו:
 21, 22 כי כלם חפצי נפשם ידרשון ולא חפצי ישוע המשיח: ורק
 אתו ידעתם כי צרוף הוא בעליל וכבן לפני אביו עבד עמי
 23 במלאכות הבשרה: אקוה כי אשלחנו לכם בקרב הימים
 24 אחרי אשר אראה מה־יעשה בי: אך באדנינו בטחתי כי
 25 גם־אנכי אבוא אליכם מהרה: וראיתי כי נכון הדבר לשלח
 לכם את־אפפרודיטוס אחי סומך ידי בעבדתי וגבר עמיתי
 26 במלחמתי הלא הוא השלוח מכם והנתן לי מחסרי: כי
 נכספה נפשו לכלכם ויתעצב אל־לבו בעבור אשר שמעתם
 27 כי חלה: כי אמן חלה חלה ונטה למות אך האלהים הטה
 אליו חסד ולא אליו לבדו כי אם־גם אלי לבלתי הוסיף לי
 28 יגון על־יגון: על־כן חשתי לשלחו למען תראהו ותשישו בו
 29 ונגרע יגון ממני: אשר לזאת קדמו פניו באדנינו בששון רב
 והבו

30 והבו כבוד לַאֲנָשִׁים כְּמָהוּ: כִּי הִגִּיעַ עַד־שַׁעְרֵי מוֹת בַּעֲבוּר
עֲבַדַּת הַמְּשִׁיחַ וַיִּשְׁלַךְ נַפְשׁוֹ מִנְּגַד לְמַעַן הַמְּנוֹת הַחֶסְרוֹן אֲשֶׁר
קִצְרָה יִדְכֶם לְסַמְכֵנִי:

ג וַיִּתֵּר הַדְּבָרִים אַחִי הַנְּנִי אָמַר שִׁמְחוּ בַּאֲדַנִּינוּ הֵן לִכְתָּב
אֵלֵיכֶם מִשְׁנֵה דָבָר לֹא לְטָרָח עָלַי וְטוֹב לָכֶם כִּי אֲשַׁנֵּן דְּבָרַי:
2 הַשְּׁמַרוּ מִפְּנֵי הַכְּלָבִים הַשְּׁמַרוּ מִפְּנֵי פַעְלֵי אֹן הַשְּׁמַרוּ מִפְּנֵי
3 קִצְוֵי עֶרְלָה: כִּי אֲנַחְנוּ בְּנֵי בְרִית הַמּוֹלוֹת אֲנַחְנוּ אֲשֶׁר
נַעֲבַד אֶת־אֱלֹהִים בְּרוּחַ וְאֲשֶׁר בִּישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ נִתְהַלַּל וְלֹא
4 נָשִׁים בְּבֶשֶׂר מִבְּטַחְנוּ: אֵף כִּי יִשְׁלִי לְבַטַח גַּם־בְּבֶשֶׂר
5 וְאִם־יִשִּׁים אִישׁ בְּבֶשֶׂר מִבְּטַחוּ הֲלֹא רַב לִי מִמֶּנּוּ: נִמּוּל
בְּ־שִׁמְנַת יָמִים מִגִּזְעֵי יִשְׂרָאֵל מִשְׁבַּט בְּנִימִין עֲבָרִי בְּ־עֲבָרִי
6 וּבַדַּת הַתּוֹרָה פְּרוּשׁ: מִצַּד הַקְּנָאָה רַדַּפְתִּי אֶת־עַדַּת הַמְּשִׁיחַ
7 וּמִצַּד צַדִּיקַת הַתּוֹרָה לֹא נִמְצָא בִּי שִׁמְץ דָּבָר: אַךְ־מוֹתֵר
8 כֹּל־אֱלֹהַ חֲשַׁבְתִּי לִי לְמַחְסוֹר בַּעֲבוּר הַמְּשִׁיחַ: כִּי אֲמֵן הֲלֹא
אֶת־כָּל אַחֲשָׁבָה לְחֶסְרוֹן מִפְּנֵי יִתְרוֹן דַּעַת יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדַנִּי
אֲשֶׁר הִתְנַצַּלְתִּי בַּעֲבוּרוֹ אֶת־כָּל אֲשֶׁר לִי וְלִדְמֵן חֲשַׁבְתִּים
9 לְמַעַן יִהְיֶה לִי הַמְּשִׁיחַ שְׂכָרִי: לְהַמְצֵא דֶבֶק בּוֹ אֲנֹכִי אֲשֶׁר
צַדִּיקְתִּי אֵינְנָה מִן־הַתּוֹרָה כִּי אִם־מִמְקוֹר אֲמוֹנַת הַמְּשִׁיחַ הִיא
10 הַצַּדִּיקָה מִמְקוֹר אֱלֹהִים בְּאֲמוֹנָה: כִּי אַתּוֹ אֲבַקֵּשׁ לְדַעַת
עַם־עוֹז תְּקוּמַתּוֹ לְקַחַת חֶלֶק בְּמַכְאֹבָיו וּלְהִיּוֹת כְּמַתְכַּנְתּוֹ
11 בְּמוֹתוֹ: אוֹלֵי אוֹכֵל לְעַמֵּד לְגוֹרְלִי לְתַקּוּמָה מִן־הַמַּתִּים:
12 לֹא כִּמוֹ אִם־כִּבֵּר הַשְּׁגַתִּי חֲפְצִי אוֹ הִגַּעְתִּי עַד־תְּכַלִּית אֲבָל
אֲרוּץ אַחֲרָיו אוֹלֵי אֲשִׁיגְנוּ כֹּאֲשֶׁר בַּעֲבוּר זֶה נֶאֱחָזְתִּי בִיד
13 יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ גַּם־אֲנִי: אַחִי לֹא אִמְרַתִּי בְּלִבִּי כִּי הַשְּׁגַתִּי
חֲפְצִי אַךְ־אַחַת אִמְרַתִּי לְשַׁכַּח אֶת־אֲשֶׁר מֵאַחֲרַי וּלְנִטּוֹת
14 בְּכָל־מַאֲדִי אֶל־אֲשֶׁר לִפְנֵי: וְרוּץ אֲנִי אֶל־הַמְּטָרָה אֶל־שֹׁכֵר
הַמְּרוּצָה כֹּאֲשֶׁר קִרְאֲנִי אֱלֹהִים וַיְרוּמְמֵנִי בִישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ:
15 וְעַתָּה כֹּל־הַשְּׁלָמוֹת מֵאֲתָנוּ כִּמוֹ כֵּן יַחֲשָׁבוּ וְאִם־יִשׁ בִּינֵיכֶם
16 הַחֲשָׁבִים לֹא־כֵן גַּם־זֹאת יִגְלֶה לָכֶם אֱלֹהִים: רַק אֶל־אֲשֶׁר

- 17 הגענו במסלה הזאת נתהלכה במעגל אחד ובלב אחד: לכו
 אחי בעקבותי והתבוננו אל־ההלכים כן כאשר היינו לכם
 18 למופת: כי רבים הם ההלכים אשר אמרתי לכם על־אדותם
 ועתה גם־בבכי אני אמר כי־ארבי צליב המשיח הם:
 19 אשר אחריתם אבדון ואלהיהם הוא הבטן וכבודם בבשתם
 20 ואף־הגיונם הבלי חלד: כי הגיוננו הגיון אורחים בשמים
 21 אשר משם נחכה למושיענו הוא ישוע המשיח אדנינו: אשר
 ישנה את־גופנו השפל וישוהו בתאר גוף כבודו כפי־פעלת
 כחו אשר בידו לשית כל תחת־רגליו:
 על־כן אחים אהובים מחמדי נפשי משיש לבי ועמרת ראשי ד
 עמדו הכן לפני אדנינו ידידים: הנני דרש מן־אבהודיה וגם
 2 בן מן־סונטיכי להתהלך בלב אחד לפני אדנינו: ואלך חבר
 3 נאמן הנצמד־לי בעבדה אקרא־נא לעזר להן אשר עבדו
 עמי יחדו במלאכות הבשרה עם־קלימים ועם־יתר סמכי
 ידי אשר שמותם בספר החיים: שישו באדנינו תמיד ועוד
 4 אשנה לאמר שישו בו משיש: ענות רוחכם תודע לכל־
 5 בני אדם קרוב הוא אדנינו: הרחיקו כל־דאגה מכם אך
 6 הודיעו כל־משאלותיכם בתפלה בתחנה ובתודה לאלהינו:
 7 והאלהים יצו את־שלומו אשר לא יכילנו כל־שכל לנצר
 8 את־לבכם ואת־הגיון רוחכם בישוע המשיח: סוף דבר אחי
 שימו לבכם איזה דבר אמת הוא איזה נכבדות בו ואיזה
 מכוננו ישר איזה הוא זך איזה הוא נחמד ואיזה לו שם
 טוב אם־יש מעשה צדקה או דבר לו נאווה תהלה שימו
 9 לבכם לכל־אלה: וכל אשר למדתם וקבלתם וכמעשי אשר
 שמעתם או ראיתם כן תעשו גם־אתם ואלהי השלום יהי
 10 עמכם: ואני שמחתי באדנינו עד־מאד כי עוד ינוב חילכם
 ותשימו עין לחוש לי אף כי־עיניכם שמתם לחוש לי תמיד
 11 אבל לא היו לכם ידיים: ולא בעבור מחסרי אני דבר כן
 12 כי למדתי להיות שמח בחלקי: ידע אני לעמד בשפל

המדרגה ולעמד בדות לי די והותר בכל־מקום ובכל־עת
הסכנתי לשבע וגם־לרעב לחיות במותר וגם־במחסור:
את־כל אוכל ביד המשיח המאזרני חיל: אבל אתם 13, 14
היטבתם עשו כי התחברתם עמי בצרתי: גם־דעו־נא בני 15
פילפי כצאתי מן־מקדוניה בתחלת הבשרה לא היתה עדה
אשר־באה בדברי משא ומתן עמדי זולתי אתם לבדכם: כי 16
גם־לתסלוניקי שלחתם לי פעם ושתים די מחסרי: ולא מתן 17
אני מבקש כי אם־פריכם מבקש אני כי ישגה לכם לרב:
אך עתה יש־לי כל די והותר ואני מלאתי כי לקחתי מיד 18
אפפרודיטוס את־אשר שלחתם לי לריח ניחח מנחה ערבה
לרצון לאלהים: ואלהי ימלא כל־מחסרכם בעשרו ובכבודו 19
בישוע המשיח: ולא־להינו אבינו הכבוד לעולם ועד אמן:
שאלו לשלום כל־הקדושים בישוע המשיח האחים אשר 21
עמדי שאלים לשלומכם: כל־הקדושים שאלים לשלומכם 22
ובראשם אלה אשר מבית קיסר: חסד ישוע המשיח אדנינו 23
עם־כלכם אמן:

אל־הקולסים

פולוס שליח ישוע המשיח ברצון האלהים אני ושימותיוס א
אחינו: אל־הקדושים והאחים הנאמנים במשיח ישבי קולסא
חסד ושלום יתן לכם אלהים אבינו ואדונינו ישוע המשיח:
הנה אנחנו מודים לאלהים אבי ישוע המשיח אדנינו
ומתפללים בעדכם תמיד: אחרי אשר שמענו אמונתכם
בישוע המשיח ואהבתכם לכל־הקדושים: בעבור התקוה
הצפונה לכם בשמים אשר שמעתם מאז מפי אמרי אמת
בבשרה: אשר הובאה אליכם כמו גם בכל־הארץ ופריה
וענפה באשר היא שם כמו גם־בתוכם למן־היום אשר
שמעתם וידע ידעתם חסד אלהים באמת: וכאשר גם־כן
למדתם מפי אפרסם ידידנו העבד עמנו יחדו הוא משרת
המשיח נאמן לפניכם: והוא הגיד לנו את־אהבתכם לפי
הרוח: בעבור זאת גם־אנחנו מן־היום אשר שמענו כזאת
לא חדלנו מהתפלל ומהתחנן בעדכם כי תמלאו דעת רצון
אל בכל־חכמה ותבונה העליונה: להתהלך כטוב בעיני
האדון לכל־חפץ לבו לעשות פרי בכל־מעשה טוב ולהוסיף
דעת אלהים: להתאזר בכל־עז כעז כבודו לכל־תוחלת
וארך רוח בלב שמח: ולהודות לאבינו אשר הכיננו לקחת
חלק בנחלת קדשיו במו־אור: ואשר הציל את־נפשנו
מממשלת החשך ויתן־לנו מקום בממלכת בנו אשר אהב:
ובו נמצא פדות בדמו וסליחה לחטאתינו: והוא צלם אלהים
אשר פניו לא יראו ובכור כל־נברא: כי־בו נבראו כל
אשר בשמים ואשר בארץ הנגלות והנסתרות אם כסאות
וממשלות או כל־משרה ושלטון כלם בו ולמענו נבראו:
והוא קדמון לכל־דבר ועל־פיו הם עמדים כלם: הוא ראש
העדה אשר היא גויתו וגם־ראש ובכור שקם מן־המתים
להיותו

19 להיותו ראשון לכל: כי־כן רצה אלהים אשר בו ישכן מלא
 20 הכל: וכן על־ידו יהפך לב כלם להתרצות אליו אחרי אשר
 על־ידו בדם הצלב עשה שלום לכלם לכל־אשר בארץ
 21 ולכל־אשר בשמים: וגם־אתם אשר מוזרים הייתם לפנים
 22 ואיבים ממקור הלב עקב מעשיכם הרעים: הפך עתה את־
 לבכם להתרצות אליו בעצמו ובבשרו במותו להקימכם
 23 קדשים לפניו זכים מעון ונקיים מכל־שמץ דבר: רק אם־
 תעמדו מיסדים והכן באמונה ולא תרפו מתוחלת הבשרה
 אשר שמעתם באזניכם ואשר שומה באזני כל־יצור תחת
 24 השמים ואני פולס הייתי לה למשרת: ועתה הנני שמח
 בעניי כי אתענה בגללכם וחלק הנעדר מן־חבלי המשיח
 25 אשלים אני בבשרי בעד גויתו הלא היא עדתו: אשר
 הייתי לה למשרת כפי־פקדת אלהים הנתונה לי בעבורכם
 26 למלאת את־דבר אלהים: הוא הסוד אשר צפון היה מעולם
 27 ומדור דור ועתה נגלה לקדשיו: כי־חפץ אלהים להודיעם
 מה רב עשר וכבוד בסוד הזה לגוים הלא הוא המשיח
 28 בתוכם צבי כל־חמדה: אשר בשרתו אנחנו מבשרים
 להזהיר את־כל־איש וללמדו בלבב חכמה עד־אשר נציגנו
 29 כאדם שלם במשיח ישוע: זה הוא אשר בו אני עמל ועדר
 בלא לב ולב כבח ידו החזקה עלי:

ב ואני חפצתי כי תדעון מה־רבו הקרבות אשר ערכתי
 בעדכם ובעד־אנשי לודקיא ובעד־כל אשר לא־ראו אתי
 2 פנים בפנים: למען ימצאו נחם בלבם להיות קשורים
 באהבתם ובכל־חסן אור שכלם ישכילו אל־נכון סוד
 3 האלהים אבינו וסוד המשיח: אשר בו צפונים כל־
 4 אצרות החכמה והדעת: וכזאת אני אמר פנידיח אתכם
 5 איש בשפתי חלקות: כי אף־אם בבשרי רחוק אני
 מכם בכל־זאת ברוחי הנני אצלכם ונפשי שמחה לראות
 6 סדר הליכותיכם ותקף אמונתכם במשיח: על־כן כאשר

קבלתם את המשיח את־ישוע אדנינו כן־גם־תתהלכו לפניו:
 7 משרישים ובנויים בו לעמד הכן באמונה כאשר למדתם
 8 ולעשות חיל באמרי תודה: השמרו לכם פן־תהיו לשלל
 למחקרי איש במשאות שוא לפי מצות אנשים מלמדה
 9 כדרך העולם ולא כדרך המשיח: כי כל־מלא אלהים שכן
 10 בתוכו כמו בתוך גויה: ואתם ממלאים בו אשר הוא הראש
 11 לכל־משרה ושלטון: וגם־בו נמלתם לא במולת מלאכת יד
 כי אס־בהסירכם את־גוית הבשר החוטא הלא היא ברית
 12 המולות למשיח: אשר נקברתם עמו בטבילה וכן גם־
 עמו קמתם על־ידי אמונתכם בגבורת אלהים אשר הקימו
 13 מן־המתים: ואתם אשר מתים הייתם בפשעיכם ובערלת
 14 בשר החיה גם־אתכם עמו כי סלח לכל פשעינו: ואת־ספר
 חבנו הוא ספר החקים אשר ענה בנו מחה והגו מן־המסלה
 15 ויתקעהו בצלב: ויפשט שרי צבאות ושליטי תבל ונגד
 16 השמש נתנם לראוה בס ושם גאה גאה עליהם: על־כן
 אין לאיש להרשיע אתכם עוד על־דבר מאכל ומשקה או
 17 על־דבר מועד ראש חדש או שבת: כי־הם רק־צללים
 18 לדברים אשר התעתדו לבוא ומקורם הוא במשיח: אל־יעז
 איש להחליף את־משכרתכם כי יתאמר בשפלות רוח ונתון
 כבוד למלאכים ועמד בדברים אשר לא ראו עיניו ומתנשא
 19 לשוא בעשתנות בשר: ואיננו מחזיק בראש אשר מקשר בו
 כל־הגוף בפרקיו ומיתריו וממנו ימצא און־לו ויגדל כאשר
 20 יגדלנו אלהים: לכן אס־מתם עם־המשיח בעזבכם יסודות
 העולם למה־זה בעודכם חיים בעולם תואילו לכת אחרי־צו
 21, 22 לאמר: לא תקרב הלם לא תשעם לא תגע: והם כלם חקים
 עשיהם לא יחיו בהם כמצות וחקיהם: אשר להם מראה
 23 פני החכמה מחוץ ביראת אלהים ובשפלות רוח ולענות
 את־גופם כאשר בדאו מלבם וכל־אלה לא לכבוד להם כי
 אס־בשרם ימצא חפץ במו:

ג ועתה אִסְקַמְתֶּם עִסְדֵּהמְשִׁיחַ בְּקִשׁוֹ אֵת אֲשֶׁר לְמַעַלָּה אֲשֶׁר
 2 שֵׁם הַמְּשִׁיחַ יֵשֵׁב לְיָמִין אֱלֹהִים: שִׁימוּ לְבַבְכֶם לְאֲשֶׁר מַעַל
 3 וְלֹא לְאֲשֶׁר בָּאָרֶץ: כִּי־מֵתִים אַתֶּם וְחַיִּיכֶם צְפוּנִים עִם־
 4 הַמְּשִׁיחַ בְּאֱלֹהִים: וּכְאֲשֶׁר יוֹפִיעַ הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר הוּא חַיִּינוּ אִזּוֹ
 5 גַּם־אַתֶּם תּוֹפִיעוּ עִמּוֹ בְּכַבּוּדּוֹ: עַל־כֵּן הַכְּחִידוּ כְּלֵי תַאֲוַתְכֶם
 6 בָּאָרֶץ זְנוּנִים שְׂקוּצִים וְתִשׁוּקוֹת זָרוֹת יִצַר רָע וְאֶהְבֵּת בְּצַע
 7 אֲשֶׁר דְּמַתָּה לְעַבְדַּת אֱלִילִים: כִּי בְּגַלָּל אֱלֹה שְׂפוּכָה חֲמַת
 8 אֱלֹהִים עַל־בְּנֵי הַמְּרִי: וְגַם־אַתֶּם לִפְנֵים כֹּאֲשֶׁר יֵשְׁבַתֶּם
 9 בְּתוֹכֶם בֶּן הַלְּכַתֶּם בְּדַרְכֵיהֶם: אַךְ־עַתָּה הִסִּירוּ כָל־אֱלֹה
 10 מִעֲלֵיכֶם גַּם־אַתֶּם זַעַף וְעִבְרָה וְרִשְׁעָה וְחַרְפּוֹת וּדְבַרֵי נְבִלָה
 11 מִפִּיכֶם: אֲלִיתְשַׁקְרוּ אִישׁ בְּעַמִּיתוֹ אַחֲרֵי אֲשֶׁר פִּשְׁמַתֶּם
 12 אֶת־הָאָדָם הַקִּדְמָנִי עִם־פְּעֻלָּיו: וּלְבַשְׁתֶּם אֶת־הָאָדָם הַחֹדֵשׁ
 13 הוּא אֲשֶׁר הִתְחַדֵּשׁ בְּדַעַת כְּצֶלֶם יִצְרוּ: אֲשֶׁר אֵינְכֶם יוֹנֵי אוֹ
 14 יְהוּדֵי נְמוּל אוֹ עַרְל נִלְעַג לְשׁוֹן פְּרַא אָדָם עַבְד אוֹ בְּנֵי־חֹרִים
 15 כִּי הִכְל וּבְכַל הוּא הַמְּשִׁיחַ: וְאַתֶּם כְּבַחֲרֵי הָאֱלֹהִים כְּקִדְשָׁיו
 16 וַיְדִידוּ לְבָשׁוּ רַחֲמִים וְחַסְדִּים מִמְּקוֹר לְבַבְכֶם רוּחַ שְׂפִלָּה עֲנוּה
 17 וְאָרֶךְ אָפִים: לְשֵׁאת אִישׁ אֶת־פְּנֵי רַעְהוֹ וּלְסַלַח לוֹ לְדַבֵּר רִיב
 18 כִּי־יִמְצֵא בִּינֵיכֶם וְכִמוֹ אֲדַנִּינוּ סִלַח לְכֶם כֵּן תִּסְלַחוּ גַם־אַתֶּם:
 19 וְעַל־כָּל־אֱלֹה לְבָשׁוּ אֶהְבָּה אֲשֶׁר הוּא אֶגְדַּת הַתְּמִימִים:
 20 וְשִׁלּוּם הָאֱלֹהִים אֲשֶׁר־נִבְחַרְתֶּם לוֹ בְּגוֹף אֶחָד יִמְשַׁל בְּקָרְב
 21 לְבַבְכֶם וְאֶת־שׁוּבוֹ תְּכִירוּ: וְתוֹרַת הַמְּשִׁיחַ תְּהִיָּה בְּפִיכֶם תְּמִיד
 22 בְּכָל־חֻכְמָה לְלַמֵּד וּלְעוֹרֵר אִישׁ אֶת־אֲחִיהוֹ בְּתַהֲלוֹת וְשִׁירוֹת
 23 וְזִמְרוֹתִיָּה וּמְקָרְב לְבַבְכֶם תְּשִׁירוּ לְאֱלֹהִים בְּתוֹדָה: וְכֹל
 24 אֲשֶׁר־תַּעֲשׂוּ גַם־בְּדַבֵּר שְׂפֵתִים גַּם־בְּמַעֲשֵׂה יָדַיִם עֲשׂוּ כֹל
 25 בְּשֵׁם יֵשׁוּעַ אֲדַנִּינוּ וְלַהֲדוֹת עַל־יְדוֹ לְאֱלֹהִים אֲבִינוּ: וְאַתְנָה
 26 נְשִׁים הַכְּנַעְנָה לְבַעֲלֵיכֶן כְּמִשְׁפָּט לִפְנֵי אֲדַנִּינוּ: בְּעַלֵי אִשָּׁה
 27 אֶהְבּוּ אֶת־נְשִׁיכֶם וְלֹא תְהִיוּ לְהֵן לְמֵרַת רוּחַ: שְׁמַעוּ בָנִים
 28 אֱלִילֵי־דֵיכֶם לְכֹל אֲשֶׁר יֹאמְרוּן כִּי לְרִצּוֹן הוּא לְאֲדַנִּנוּ: אֲבוֹת
 29 אֲלִיתְכַעִּסוּ אֶת־בְּנֵיכֶם פְּנִי־אֲמָרוּ נוֹאֵשׁ: וְאַתֶּם עַבְדִּים שְׁמַעוּ

אל־אדניכם אדני הבשר לכל אשר יאמרון ולא בעבדה
 למראה עינים להפיק רצון מבני אדם כי אם־בתם־לב
 כיראי יהוה: וכל אשר תעשו עשו בכל־נפשכם כמו ליהוה
 ולא לבני־אדם: הן ידעתם כי מאת יהוה תקחו שכרכם
 ונחלתכם כי את־אדנינו המשיח אתם עבדים: כי המעול
 יקצר־עול כאשר עשה ואין משוא פנים:

וגם־אתם אדנים בצדק ובמשפט תעבידון את־עבדיכם הלא
 ידעתם כי גם־לכם אדון בשמים: התעוררו להתפלל תמיד
 ושקדו להעתיר בתודה: וחלו את־פני האלהים גם־בעדנו
 לפתח לנו שער לניב שפתינו לגלות סוד המשיח אשר
 בגללו אסור אני: למען יודע לכל כאשר אביע כמשפט:
 התהלכו בתבונה בקרב אלה אשר מחוץ לעדתנו וזבנו
 ית־עדנא: יהי דברכם מהול בחן כמו ממלח במלח ותדעו
 להשיב נכחות לכל־איש ואיש: על־דבר מעמדי הלא
 טוביקום יגיד לכם הכל הוא אח אהוב ומשרת נאמן גבר
 עמיתי ועבד לאדנינו: כי לדבר הזה שלחתיו אליכם לדעת
 את־שלומו וולדבר נחמים על־לבכם: ועמו גם־אוניסימוס
 בן־ארצכם אח נאמן ויקיר לי המה יודיעו אתכם כל־אשר
 נעשה פה: אריסטרכוס אשר הוא עצור עמדי שאל
 לשלומכם גם־מרקוס בן־אחות בר־נבא אשר נדרשתם
 לקבל פניו בכואו: וגם־ישוע הנקרא בשם יוסטוס אשר הם
 מן־הנמולים הם לבדם תמכו בידי במלכות האלהים וישיבו
 את־נפשי: אפרס בן־ארצכם ועבד ישוע המשיח שאל
 לשלומכם הוא אשר גבר בתפלותיו בכל־עת להעמידכם
 לפני האלהים שלמים וממלאים במלא חפצו: כי עד
 אני לו אשר קנאתו גדלה לכם ולישבי לודקיא ולישבי
 הירפולים: ידידנו לוקס הרפא ודימס שאלים לשלומכם:
 שאלו לשלום אחינו אשר בלודקיא ולשלום נומפס והקהל
 אשר בביתם: אחרי קריאת האגרת הזאת באזניכם תנוה
 להקרא גם־באזני קהל לודקיא והאגרת אשר ללודקיא
 תקראו

17 תקראו בזה גם־אתם: ואמרו אל־ארכפוס זכור את־משמרת
18 הבהנה אשר לקחת מלפני האדון למלאתה: זאת שאלת
שלום בכתב ידי אני פילוס זכרו למוסרי וחסד אל עמכם
אמן:

אל־התסלונים־א

פולוס וסלונים וטימותיוס אל־עדת התסלונים הדבקים א
באלהים אבינו ובישוע המשיח אדנינו חסד לכם ושלוש
2 מאת אלהים אבינו ואדונינו ישוע המשיח: הנה אנחנו
מברכים את־האלהים בכל־עת על־כלכם ולא נחדל
3 מהזכיר אתכם בתפלותינו: בזכרנו תמיד לפני אלהינו
אבינו את־מעשיכם באמונה את־עבודתכם באהבה ואת־
4 מבטח עזכם בתקוה באדנינו ישוע המשיח: כי ידענו
5 אחים כי בחירי האלהים אתם וידידיו: באשר גם־בשרתנו
לא השמענו אתכם בקול דברים לבד כי אס־גם־בגבורה
וברוח הקדש ובבטחה עצמה כאשר ראינו איך הלכנו
6 בתוכם לטוב לכם: ואתם הלכתם בעקבותינו ובעקבות
אדנינו ותקבלו את־דברינו ולבכם עלין ברוח הקדש אף
7 כי־צרה גדולה מצאתכם: עד אשר הייתם למופת לכל־
8 אנשי אמונה במקדוניה ובאכיא: כי מכם יצא קול דבר
יהוה לא לבד במקדוניה ובאכיא כי אס־גם בכל־מקום יצא
שמע אמונתכם באלהים עד אשר לא נותר לנו לדבר־עוד
9 דבר: כי השמעים הגידו בפיהם איך באנו אליכם ואיך
עזבתם את־האלילים ותשובו אל־האלהים לעבד אלהים
10 חיים אלהי אמת: ולחכות לבנו מן־השמים לישוע אשר
הקימו מן־המתים ואשר הוא מצילנו לעתיד לבוא מחרון
אף:

הן נפשכם אחי ידעת כי באנו אליכם לא־היה לריק: ב
2 כי אחרי התלאה אשר מצאתנו ואחרי אשר התעללו בנו
בפילפי הלא ידעתם כי אז מצאנו עז באלהינו להגיד לכם
3 בשרת האלהים נגד צררים רבים: כי לא מפי משגה
יצאה עדותנו ולא מקרב טמא שפתים ולא מלשון רמיה:

4 כי כאשר מצא אלהים לבנו נכון לפניו ויפקד בדינו
 את־הבשרה כן נדברה לא להפיק רצון מבני־אדם כי
 5 אִם־מאלהים הבחן לבב: הן ידעתם כי מעודנו לא באנו
 בשפת חלקות ולא בנכלי בצעי בצע אלהים לנו לעד:
 6 גם לא־בקשנו כבוד אנשים לא מידכם ולא מידי אחרים
 אף כי־היתה לנו צדקה להעמים עליכם לכלכלנו כשליחי
 7 המשיח: אך בנעמות הלכנו עמכם באמנת אשר תשא
 8 את־בנה בחיקה: וכן זה כמה נכסף נכספנו לכם עד אשר־
 אמרנו לתת לכם גם־בשרת האלהים וגם־נפשנו בעדכם
 9 כי־יקרתם בעינינו עד־מאד: הלא תזכרו אחי את־העמל
 ואת־היגיעה איך עבדנו לילה ויומם לבלתי היות למשא על־
 10 איש מכם כאשר הגדנו לכם בשרת האלהים: עדים אתם
 ועד אלהים כי בקדש בצדק ובתמים הלכנו לפניכם שמרי
 11 אמנים: כאשר אתם ידעים כי־כאב אל־בנינו כן דברנו דברי
 12 מוסר ותנחומים על־לב כל־איש מכם: ונעיד בכם ללכת
 בדרך ישרה לפני אלהים אשר קרא אתכם לכבוד מלכותו:
 13 ובעבור זאת גם־אנחנו לא נחדל מהודות את־אלהינו כי
 האזנתם לדבר האלהים אשר השמענו באזניכם לא כדבר
 אנשים כי אִם־קבלתם אתו כדבר האלהים לאמיתו אשר
 14 רב כחו למאמינים: כי נמשלתם אחי לקהלות האלהים
 בישוע המשיח אשר־בארץ יהודה כי עם הארץ הציקו לכם
 15 כאשר היהודים הציקו להן: הלא הם אשר המיתו את־ישוע
 אדנינו ואת־הנביאים וגם־אתנו גרשו מגו והם לא טובים
 16 בעיני אלהים ונלוזים לפני כל־אדם: אשר סגרו עלינו מקרא
 אל־הגויים לתשועה ובזאת מלאה סאת עונם כדרךם תמיד
 17 וחרון אף השיגם עד־לכלה: ואנחנו אחי אשר־רחקנו
 מכם זה מעט כמסתירי פנים ולא כמרחיקי לב בקשנו מאד
 18 לראות את־פניכם בחשק־רב: על־כן הואלנו לבוא אליכם
 19 אני פולוס גם־פעם גם־פעמים והשטן עצרנו: כי מה תקותנו

מה שמחתנו ומה עטרת תפארתנו הלא אתם הנכם לפני
 ישוע המשיח אדנינו בבאו: כי הן אתם כבודנו ושמחתנו: 20
 על־כן כלכל לא יכלנו עוד ונאות להותר באתינס לבדנו: ג
 ואת־אחינו טימותיוס משרת־אל בבשרת המשיח שלחנו 2
 לחזק את־לבכם ולהזהיר אתכם באמונתכם: לבלתי ינוע 3
 לב־איש מפני הצרות האלה הלא בנפשכם ידעתם כי לזאת 4
 יעדנו: כי גם־הגדנו לכם מאז בהיותנו אצלכם כי־צרה 4
 תבוא עלינו וכן גם־באה כאשר ידעתם: ועל־כן גם אני 5
 נלאיתי כלכל ואשלח לדעת על־דבר אמונתכם אם לא נסה 6
 המנסה אתכם לתת את־עמלנו לריק: ועתה כאשר שב 6
 אלינו טימותיוס מכם ויבשרנו על־דבר אמונתכם ואהבתכם 7
 כי זכרתם אתנו לטובה בכל־עת וכי תתאו לראות את־ 7
 פנינו כאשר גם־אנחנו מתאווים לראות את־פניכם: לזאת 7
 אפוא אחי בכל־צרות ורעות מצאנו תנחומים בכם בגלל 8
 אמונתכם: כי חיים אנחנו היום אם רק עמדים אתם הכן לפני 8
 אדנינו: כי במה־נודה מה־נשיב לאלהים בעבורכם על 9
 כל־השמחה אשר שמחנו עליכם לפני אלהינו: לילה ויומם 10
 נעתיר ונתפלל כי ינתן לנו לראות את־פניכם ולהשלים את 11
 אשר־לכם באמונתכם: ואלהינו אבינו וישוע המשיח אדנינו 11
 יישר את־דרכנו אליכם: ואתכם ירבה וכן יתן לכם אדנינו 12
 להוסיף באהבת איש לרעהו ובאהבת כל־אדם כאשר 12
 גם־אנחנו נוסיף לאהבה אתכם: וכן יכוּן את־לבכם בקדש 13
 ולא ימצא בכם שמץ דבר לפני אלהינו אבינו ביום בוא 13
 ישוע המשיח אדנינו עם־כל־קדשיו:

סוף דבר אחי נדרש מכם ונזהיר אתכם בשם ישוע אדנינו ד
 כאשר קבלתם מפינו להתהלך במישרים ולמצא חן בעיני 1
 אלהים וכאשר גם־אתם הלכים כן תעשו וכן תוסיפו: כי 2
 ידעתם את־המצות אשר נתנו לכם בשם ישוע אדנינו: כי 3
 זה רצון אלהים כי קדשים תהיו ותנזרו מן־הזנות: וכל־איש 4
 מכם

5 מכם יבין לשמר כליו בקדש ובכבוד: לא־בתאווה ועגבים
 6 כדרך הגוים אשר לא ידעו את־האלהים: ולא־יפרץ איש
 את־אחיו ולא יוננו בדבר הזה כי נקם יהוה על־כל־אלה
 7 כאשר הגדנו והעידנו בכם מאז: כי לא־לתועבה קרא אתנו
 8 אלהינו כי אם־לדרך הקדש: ועל־כן הבוזה לא את־אדם
 הוא בזה כי אם־את־אלהים אשר נתן לכם רוח קדשו:
 9 ועל־דבר אהבת אחים אין־לנו לכתב דבר אליכם כי הלא
 10 אתם למודי אלהים לאהבה איש את־אחיו: וכן גם־עשיתם
 לכל־אחיכם אשר במקדוניה כלה רק־נתחנן אליכם אחי
 11 כי כן תעשו וכן תוסיפו: ותתאמצו לשבת בהשקט לעשות
 איש את־מלאכתו ולחיות על־יגיע כפיו כאשר צוינו אתכם:
 12 ובכן תתהלכו במישור את־אלה אשר מחוץ לעדתנו ולא
 13 יחסר לכם כל־דבר: ועל־דבר ישני עפר הפצנו כי תדעון
 14 כי לא לכם להתאבל כאנשים אשר אין־להם תקוה: כי
 15 כאשר נאמין כי ישוע מת ויחי כן גם־את־הישנים על־ידי
 16 ישוע יקים אלהים לפניו: כי כזאת אנו אמרים לכם בדבר
 יהוה כי אנחנו הנשאים פה בחיים למועד בוא אדנינו לא
 17 נקדם את־הישנים: כי בתרועה ירד אדנינו מן־השמים בקול
 שופר אלהים מפי שר־צבא המרום והמתים במשיח יקומו
 18 אז ראשונה: ואחר־יכן אנחנו הנשאים בחיים נלקח ונעלה
 עמהם יחדו בעננים לקראת הארון ברקיע השמים וכן נהיה
 עם־הארון לנצח: לכן אפוא נחמו איש את־רעהו בדברים
 כאלה:

ה, 2 ועל־דבר העתים והזמנים אין־דבר אחי להכתב לכם: הלא
 3 ידעתם היטב כי יום־יהוה כגנב בלילה יבוא: כאשר יאמרו
 שלום ושלוה אז פתאם יבוא עליהם אידם כחבלי יולדה
 4 ולא ימלט להם פליט: אבל אתם אחי אינכם בחשך אשר
 5 יבוא עליכם היום כגנב: כי כלכם בני אור ובני יום אתם
 6 לא בני לילה ולא בני חשך אנחנו: על־כן אין לנו לישון

7 כשאר האנשים כי אם־נשקד ונשתמר משכרון: כי הישנים
 8 יישנו בלילה והשכרים ישכרון בלילה: ואנחנו בני יום
 נשתמר משכרון ונלבש שריון אמונה ואהבה ולכובע לנו
 9 תקות ישועה: כי לא־יצר אתנו אלהים לכלתנו כאפו
 10 כי אם־להביא לנו ישועה ביד־ישוע המשיח אדנינו: הוא
 11 אשר מת בעדנו ואם־נקיץ או־נישן עמו נחיה יחדו: על־כן
 הזהירו איש את־רעהו והשיבו איש את־נפש אחיו כאשר
 12 עשיתם עד־כה: ואנחנו נפצר בכם אחים לדעת בשום
 לב את־העמלים בכם ואת־הנצבים עליכם בשם האדון
 13 ואת־המוכיחים אתכם: ולהכיר יקר ערכם הגדול לאהבה
 14 אתם למען פעלם והחזיקו שלום ביניכם: ואתם אחינו נזהיר
 אתכם הוכיחו את־הממרים אמצו את־רכי הלבב סעדו את־
 15 החלים והאריכו אף לכל־אדם: השמרו פן־יגמל איש לאיש
 רעה תחת רעה כי אם־רדפו להיטיב תמיד לאיש איש מכם
 16, 17 וגם לכל־אדם: ואך שמחים תהיו כל־הימים: ולא תחדלו
 18 מהתפלל תמיד: הודו על־כל־דבר כי־זה לכם חפץ אלהים
 19, 20 בישוע המשיח: לא תכבו את־הרוח: ואת־הנבואות לא
 21, 22 תפרעו: כחנו כל־דבר והחזיקו בטוב: ומכל־שמץ דבר רע
 23 אף למראה עין הרחיקו רגליכם: ואלהי השלום הוא יקדש
 אתכם מחל ועד־כלה וישמרכם מכל־רע ברוח נפש וגויה
 24 למועד בוא אדנינו ישוע המשיח: נאמן הוא הקרא אתכם
 25, 26 והוא גם־יעשה: אנא אחי התפללו־נא בעדנו: שאלו לשלום
 27 כל־האחים בנשיקת הקדש: הנני משביעכם באדנינו לתת
 28 האגרת הזאת להקרא באוני כל־האחים הקדושים: חסד
 ישוע המשיח אדנינו עמכם אמן:

אל־התסלונים ב

א פולוס וסלונוס ושימותיוס אל־עדת התסלונים הדבקים
2 באלהים אבינו ובישוע המשיח אדנינו: חסד ושלום יתן לכם
3 אלהים אבינו וישוע המשיח אדנינו: כמה עלינו להודות
לאלהים תמיד בעבורכם אחי כאשר נכון לנו כי אמונתכם
הלכת הלוך וגדל ואהבת רעים הלוך ורב בין כלכם:
4 עד אשר גם־אנחנו נתפאר בכם לפני קהלות האלהים
על־סבלכם ואמונתכם בכל־העשק והמרוצה אשר פגעו
5 בכם: עדות לאלהים כי ישר משפטו לאמר כי נכנים אתם
6 למלכותו אשר עליה נתתם שכמכם לסבל: כאשר גם־
7 צדיק הוא אלהים להשיב צרה לצרריכם: ולכם העשוקים
יתן רוחה אתנו לעת הגלות נגלות ישוע אדנינו מן־השמים
8 עִם־מלאכיו גברי כח: לנקם נקם בלהבת אש מאת אלה
אשר לא־ידעו את־האלהים ולא שמעו את־בשרת ישוע
9 המשיח אדנינו: אשר יענשו להשדמם עדי־עד מלפני האדון
10 ומהדר גאנו: ביום ההוא כאשר יבוא להכבד בקדשיו
ולהיות לפלא בכל־מאמיניו כי עדותנו אשר שמעתם
11 מפינו אמת: אשר לזאת נתפלל תמיד לאלהינו להכין
את־לבכם אליו כאשר קרא אתכם ולהשלים חפצו הטוב
12 בכם וכל־מעשה האמונה בגבורתו: למען יכבד בכם שם
ישוע המשיח אדנינו ואתם תכבדו בו כחסדי אלהינו וישוע
המשיח אדנינו:

ב ועל־דבר ישוע המשיח אדנינו אשר יבוא ואשר יקבצנו
2 אליו זאת בקשתנו מכם אחי: אל־נא יתר לבכם פתאם
ואל־תחילו לא מפני־רוח ולא מפני שמועה ולא מפני אגרת
אשר יאמרון כי יצאה מידינו לאמר יום המשיח הנה בא:
3 אל־יוליך אתכם איש לתהו ולא תאבו לו כי לא־יבוא אס־

לא בראשונה יהיה המעל ונגלה איש החטאה בן־האבדון:
 אשר יתקומם ויתגדל על־כל־אל ועבדת השם עד־כי גם־
 4 ישב בהיכל אלהים באלהים לאמר הוא האלהים: הלא
 5 תזכרו כי דברתי אליכם כדברים האלה בעוד הייתי עמכם:
 6,7 וכן ידעתם את־אשר יעצרנו עתה למען יגלה בעתו: כי סוד
 הפשע כבר החל להוציא פעלתו אפס העצר יעצרנו עד
 8 אשר יוסר מתוך המסילה: ואז יגלה הפשע אשר ימיתנו
 9 האדון ישוע ברוח שפתיו ובברק פניו יכחידנו: זה הוא אשר
 יבוא כשטן בעלילותיו ברכ־כח באתת ובמופתים ממקור
 10 אכזב: ובכל־און ורמיה בין האבדים הלא הם אשר לא
 11 רצו להושע באהבת האמת: ובעבור זאת ישלח בם אלהים
 12 משאות שוא ומדוחים למען יאמינו בשקר: ויאשמו כל־אלה
 13 אשר לא שצו אל־דברי אמת ואחרי און לבם הלך: ואנחנו
 אחים נכון לבנו להודות לאלהים תמיד עליכם בחירי אדנינו
 כי מראשית בחר בכם אלהים ויהי לכם לישועה אחרי
 14 אשר התקדשתם ברוח ואמונתכם אמת: והוא קרא אתכם
 לכל־אלה על־פי בשרתנו לתת לכם חלק בכבוד ישוע
 המשיח אדנינו: ועתה אחי עמדו הכן והחזיקו בלקח הנתון
 15 לכם על־דברי פינו או על־פי אגרתנו: וישוע המשיח אדנינו
 16 ואבינו אלהינו אשר אהב אתנו ובחסדו נתן לנו נחם עדי־עד
 17 ותקוה טובה: הוא ינחם את־לבכם ויכוונן אתם בכל־מעשה
 טוב ובכל־דבר:

1 סוף דבר אחי התפללו עלינו ודבר יהוה ירוץ ונאדר כאשר
 2 נאדר הוא בכם: ולנו תהיה פליטה ממתני און ואנשי רשע כי
 3 לא כל־אנשים אמונה בם: אך אדנינו נאמן הוא אשר יעודד
 4 אתכם וישמרכם מן־הרע: ואנחנו סמוך לבנו באדונינו
 5 כִּי־עשים אתם כמצותנו וכן תעשו בימים הבאים: ואדנינו
 יטה את־לבכם לאהבה את־אלהכם ולהוחיל למשיחכם:
 6 ואנחנו מצוים אתכם אחינו בשם ישוע המשיח אדנינו
 להבדל מכל־אח ההלך בדרך עקש ולא לפי הקבלה אשר
 קבל

7 קבל ממנו: הלא ידעתם את אשר עליכם ללכת בעקבותינו
 8 כי לא כנלוזים במעגלותם הלכנו לפניכם: ולחם איש
 לא אכלנו חנם כי אם־בעמל ובתלאה לילה ויומם לבלתי
 9 נהיה על־איש מכם לטרח: לא מאשר אין־צדקה לנו כי
 10 אם־להיות למופת לכם בנפשנו אשר תלכו בעקבותינו: כי
 גם־בהיותנו עמכם צוינו אתכם לאמר אם מאן ימאן איש
 11 לעשות במלאכה גם־אכול לא יאכל: כי שמענו כי־יש בכם
 אנשים מעקשי דרך אשר לא ייגעו בדי מלאכה כי אם־
 12 ייגעו בדי ריק: ואת־אנשים כאלה אנחנו מצוים ומבקשים
 מהם לפני ישוע המשיח אדנינו לעשות בנחת מלאכתם
 13 ולאכל את־לחמם מיגיע כפיהם: ואתם אחי אל־תהיו עיפים
 14 בעשתכם טוב: ואיש אשר לא־ישמע את־דברנו באגרת
 הזאת התוו אתו לבד ולא תתערבו בחברתו למען יבוש:
 15, 16 ואל־תחשבהו לאיב כי אם־הוכח תוכיחון אתו כאח: ואדון
 השלום הוא יתן לכם שלום בכל אשר תפנו כל־הימים
 17 ואדנינו יהי עם־כלכם: זאת שאלת שלום בכתב ידי אני
 18 פולוס אשר הוא לאות בכל־אגרותי כזה אני כתב: חסד
 ישוע המשיח אדנינו עם־כלכם אמן:

אל-טימותיוס א

פולוס שליח ישוע המשיח על-פי דבר האלהים מושיענו א
ועל-פי האדון ישוע המשיח תקותנו: אל-טימותיוס בני 2
כבן מחלצי ממקור אמונה חסד רחמים ושלום לך מאת
אלהים אבינו ומאת ישוע המשיח אדנינו: בלכתי למקדוניא 3
בקשתוך לשבת באפסוס לצות על-אנשים אחדים לבלתי
יורו תורה נכריה: ולא יתעסקו בדברי אגדה ובתולדות 4
הדרות חשבנות לאין-קץ הנתנים ידים להתוכח ולא לחזק
בית-אלהים באמונה: כי-תכלית מצות התורה היא אהבה 5
בלב טהור ברוח נכון ובאמונה נקיה מכל-סיג: אך יש 6
אשר נטו מני-ארח וילכו אחרי ההבל: יתאמרו להיות 7
מורים בתורה ולא-יבינו את אשר ידברון ולא את-הדבר
אשר עליו יחלטון: הן התורה ידענו כי טובה היא אסילך 8
האדם בנתיבותיה כמשפט: והוא יבין כי תורה נתונה לא 9
לאנשי צדק כי אסילבני בליעל מרדים פשעים וחטאים
עשי תועבה ונבלה מכי אב ואם או מרצחים: נאפים 10
ושכבים את-זכר גנבי נפש בנים כחשים ונשבעים לשקר
ועוד אחרים כמוהם ממרים בתורת חיים: כפי בשרת כבוד 11
האלהים ברוך הוא אשר הפקיד בידי: ולישוע המשיח 12
אדנינו המאזרני חיל אתן תהלה כי מצא את-לבבי נאמן
לפניו ויקרב אתי לשרתו: אנכי אשר מגדף הייתי לפנים 13
מרדף ומחבל אך רחמתי כי עשיתי בשגגה בבלי-אמונה:
ויגדל חסד אדנינו עלי עד-מאד ואמונה ואהבה בישוע 14
משיחנו: אמת הדבר ויאתה לכל-אדם לקבלו כי ישוע 15
המשיח בא אל-הארץ להושיע את-החטאים ואנכי הראש
להם: ובעבור זאת רחמתי למען יגלה בי ישוע המשיח 16
ראשנה את-כל-ארך רוחו להיות למופת לבאים אחרי אשר

17 יאמינו בו לחיי עולם: ולמלך עולם שכן עד אשר עין לא
 תשורנו הוא אלהים אחד והחכם לבדו לו הגדלה והתפארת
 18 מהעולם ועד־העולם אמן: את־המצוה הזאת אני מצוך היום
 טימותיוֹם בני כאשר דברו עליך הנבואות מאז אשר על־
 19 פיהן תלחם מלחמת צדק: כי תחזיק באמונה וברוח נכון
 ולא כאנשים אשר היתה רוח אחרת אתם ואנית אמונתם
 20 נשברה: ומהם הומניום ואלכסנדרום אשר הסגרתים ביד
 השטן למען יוסרו ולא יגדפו עוד:

ב וזאת אני דרש ממך לפני כל־דבר להעתיר רנה ותפלה
 2 תחנה ותודה בעד כל־בני־אדם: בעד מלכי ארץ וכל־אשר
 משרה על־שכמם למען נחיה חיי מנוחה ושלוה ביראת
 3 אלהים ובישרת לבב: טוב הדבר הזה ולרצון בעיני אלהים
 4 מושיענו: אשר חפץ יחפץ כי יושעו כל־בני־אדם וילמדו
 5 לדעת את־אמתו: כי אלהים אחד הוא ומליץ אחד בין
 6 אלהים ובין אנשים הוא האיש ישוע המשיח: אשר נתן
 את־נפשו כפר בעד כל־בני אדם ועדות זו עלינו להשמיע
 7 לעת מצא: ואני נקראתי להיות־לה למגיד ושליח ומורה
 אמת ואמונה לגוים הן אמת אדברה במשיח ולא שקר
 8 מלי: ולכן הנני מבקש כי האנשים יתפללו בכל־מקום
 9 וישאו ידיהם קדש בבלי־כעש ומדון: וכמו כן גם־הנשים
 תלבשנה שמלות־חן הראיות להן בבשת פנים ובטוב טעם
 לא בחחלפות ראשן ולא בזהב ופנינים ולא במחלצות
 10 יקרות: כי אם־במעשים טובים כאשר נכון לנשם אשר
 11 ביראת אלהים חפצן: האשה תלמד בהשקט ונפשה כליל
 12 תכנע: ואינני נתן לאשה ללמד ולא להשתרר על־האיש כי
 13 אם־החרש תחריש: כי אדם נוצר ראשנה ואחרי־כן חוה:
 14 ואדם לא נפתה כי אם־האשה כאשר שמעה דברי המפתה
 15 עברה ברית: אך יש־לה תשועה בכנים אשר תלד אם
 צנועה היא ובמעגלי אמונה ואהבה ובדרך הקדש תיטיב

לכת:

1 הן דבר אמת הוא איש כדִיבִקֵּשׁ מִשְׁמֶרֶת רֹאשׁ הָעֵדָה
 2 מִבְּקֵשׁ טוֹב: אֵךְ רֹאשׁ הָעֵדָה תָּמִים יִהְיֶה בְּלֹא שִׁמְךָ דְּבַר
 3 בַּעַל־אִשָּׁה אַחַת שֵׁם דֶּרֶךְ נִבּוֹן דְּבַר וּרְצוֹי לִבְנֵי אָדָם דְּלִתּוּ
 4 לְאַרְחָה יִפְתַּח וְאִישׁ מִשְׁכִּיל לְלַמֵּד: לֹא שְׂתָה שְׁכּוֹר וְלֹא בַּעַל
 5 מִהַלְמוֹת כִּי אִם־עֲשֵׂה רִצּוֹן זֹלֹתוֹ רִדְף שְׁלוֹם וּמֵאִם בְּבַעַע
 6 כִּסְף: וְגַם הוּא שָׂרָר בְּבֵיתוֹ וּבְנָיו נִכְנָעִים לְפָנָיו וּמוֹרָאוֹ
 7 עֲלֵיהֶם: כִּי אִם־לֹא יִדַּע אִישׁ לְהוֹיֹת שָׂרָר בְּבֵיתוֹ אִיכָּה
 8 יִכְלֹל אֶת־עֵדֶת אֱלֹהִים: אֵף לֹא תִלְמִיד חֹדֵשׁ פְּנִי־רוֹם לִבּוֹ
 9 וְהַמְשַׁטֵּן יִרְשִׁיעֵנו בְּדִין: וְגַם־שֵׁם טוֹב נַחוּץ לוֹ מִפִּי הָעַמִּידִים
 10 מַחוּץ לְבַלְתִּי יְהִי לְבוֹז וּלְבַלְתִּי יִפֹּל בַּפֹּחַ הַמְשַׁטֵּן: וְכֵן
 11 הַמְשֶׁרֶתִים מִכְּבָדִים יְהִיו לֹא דְבָרִים בְּלֵב וּלֵב לֹא סְבֵאֵי יִין
 12 וְלֹא נְטִים אַחֲרֵי הַבְּעַע: נִצְרִים סוּד הָאֱמוּנָה בְּלֵב טְהוֹר:
 13 וְגַם־הֵם יִבְחֲנוּ בְּרֹאשְׁנָה וְאִם שִׁמְךָ דְּבַר לֹא נִמְצָא בָּם
 14 יִקְרְבוּ לְשֶׁרֶת: וְכִמוֹ כֵּן גַם־הַנְּשִׁים כְּבוֹדוֹת תְּהִיִּינָה צוֹפְיוֹת
 15 הַלִּיכּוֹתֵיהֶן וְנִאֲמָנוֹת בְּכֹל וְלֹא שְׁטָנוֹת בְּלִשׁוֹנָן: וְהַמְשֶׁרֶתִים
 16 בַּעֲלֵי אִשָּׁה אַחַת יְהִיו הַמְּכַלְכְּלִים בְּנִיהֶם וּבְתִיהֶם כְּמִשְׁפָּט:
 17 כִּי אֱלֹהֵי אִשְׁרֵי יִשְׂרָאֵל כְּמִשְׁפָּט יִקְנוּ לָהֶם מַעֲלָה רַמָּה וְיִתְרֵ־
 18 עֲזוֹ בְּאֱמוּנָה בִישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ: כִּזְאֵת כְּתַבְתִּי לָךְ בְּתוֹחַלְתִּי
 19 כִּי אַחִישׁ לְבוֹא אֵלֶיךָ: וְאִם־אַחַר מְבוֹא תִדַּע בִּזְאֵת אֵיךְ
 20 לְהַתְּהַלֵּךְ בְּבֵית אֱלֹהִים הַלֹּא הִיא עֵדֶת אֵל חַי עֲמוּד הָאֱמֶת
 21 וְיִסוּדָה: אֱמָנָם גְּדוֹל סוּד הַחֲסִידוֹת אֱלֹהִים נִגְלָה בְּבִשְׂרָה
 22 וְצַדִּיקָתוֹ נִגְלָתָה בְּרוּחַ מְלֹאכִים רָאוּ פָּנָיו וְגוֹיִם הִתְבַּשְּׂרוּ
 23 יִשׁוּעָתוֹ אֱמוּנָתוֹ מְלֹאָה תְּבַל וְיַעַל לְמָרוֹם בְּכָבוֹד:
 24 וְהָרוּחַ יִגִּיד דִּי־בָאָר כִּי בְאַחֲרֵית הַיָּמִים יִתְעוּ אַנְשִׁים מֵאַרְחֹת
 25 אֱמוּנָה וְיִזְנוּ אַחֲרֵי רוּחוֹת מִתְעַתְּעִים וְתוֹרַת הַשָּׂדִים: עַל־יָדֵי
 26 מְטִיפֵי כֹזֵב וּשְׁפֹתֵי חֲנֻפִים אֲשֶׁר לִבָּם קִשָּׁה כְּנֻכָה בְּכַרְזָל
 27 לְהַטֵּ: אֱלֹהֵי הֵם אֲשֶׁר לֹא יִתְּנוּ לְקַחַת אִשָּׁה וּמֵאֲכָלֵי שׁוֹנִים
 28 יִרְחִיקוּן אֲשֶׁר נָתַן אֱלֹהִים לְאֲכַל בְּתוֹדָה לְאַנְשֵׁי אֱמוּנָה וְיִדְעִי
 29 אֱמֶת

4 אמת: כי כל אשר עשה אלהים טוב הוא ואין פגול
 5 מאומה אס־בתודה יאכל: כי יתקדש באמרי־אל וברכתו:
 6 אס־תשים כדברים האלה לפני האחים משרת טוב תהיה
 לישוע משיחנו ואמן על־ארחות אמונה ותורה ישרה אשר
 7 דבקה נפשך אחריה: אך הרחק מאגדות סרות טעם
 8 כשיחות נשים זקנות וחנוך לנפשך בפעלות יראת אלהים: כי
 בפעלות הגוף תשתכר מעט מזער ויראת אלהים להועיל לך
 בכל־אשר תפנה ושכרה אתה חיי העולם הזה וחיי העולם
 9 הבא: והדבר הזה אמת הוא ויאתה לכל־אדם לקבלו:
 10 ובעבור הדבר הזה עמלנו ויגענו יען כי־שמנו באל־חי
 11 מחסנו המושיע לכל־אדם ועל־יתר למאמינים בו: ואתה
 12 תצוה כדברים האלה ותלמד אתם: אל־יבז לך איש לאמר
 עודך נער רק היה למאמינים למופת בדבריך במעשיך
 13 באהבתך ברוח באמונתך ובכר לבבך: ושמרת להגות
 14 בספרים תמיד להשמיע מוסרך ולקחך עד־באי אליך: אל־
 תרף ידיך ממתת שמים אשר נתנה לך בדבר נבואה כאשר
 15 סמכו הזקנים את־ידיהם עליך: שיתה כל־הגיונך ומעיניך
 בדברים האלה וכל־אדם יחזה בך כאשר תעלה מעלה
 16 מעלה: שמור את־נפשך ואת־דברי התורת ושויית אתם
 לנגדך תמיד ואם כן תעשה גם־את־נפשך וגם את־נפש
 שמעיך תושיע:

ה אל־תגער בזקן כי אס־כאב תזהירנו ואת־הצעירים כאחים:
 2 את־הזקנות כאמות ואת־הצעירות כאחיות במחשבה כלה
 3. 4 זכה: כבוד את־האלמנות אשר הנה אלמנות נכחות: וכי־
 יהיו בנים לאלמנה או־בני בנים ראשנים הם ללמד לעשות
 חסד עם־בית מולדתם ולהשיב גמול לילדיהם כי הדבר
 5 הזה טוב הוא ורצוי לפני אלהינו: אכן אלמנה גלמודה
 נכחה הלא היא אשר תשים באלהים מבטחה ותתפלל
 6 תמיד תפלות ותחנונים לילה ויום: אך הרדפת חיי בשרים

7 מתה היא בחייה: ואתה תצוה כאלה לבלתי ימצא בהן
 8 שמץ דבר: ומי הוא אשר לא יכלכל קרביו וגם מבני ביתו
 9 יתעלם הוא בגד באמונה ורע ממכחש ביהוה: לא תבוא
 10 אלמנה על־ספר הקהל בלתי מבת־ששים שנה ומעלה
 אשר היתה אשת איש אחד: ויש־לה עדות על־מעשיה
 הטובים כי גדלה בנים וארחים הביאה בית כי רחצה
 רגלי הקדושים והוציאה נפש נענה ממצוקותיה וכי רדפה
 11 כל־מעשה טוב: אך אלמנות צעירות אל־תקבל כי כאשר
 טפש לבן ופרקן על המשיח מעל צוארן בן תחשק נפשן
 12 להבעל: והנה עונן עליהן כי הפרו מבטא שפתיהן מראש:
 13 והן הנה בעצלתים תלמדנה לסב מבית לבית ולא־לבד
 בעצלתים כי אס־גם־לבטא הבל ולהוציא דבה ושיח אשר
 14 לא טוב: ועל־כן רצוני כי תבקשנה הצעירות להנשא ללדת
 בנים ולשום עין על־הליכות הבית ולא לתת תאנה לשושן
 15 לדבר שטנה עלינו: כי אחדות כבר סרו אחרי השמן:
 16 כי־תהיינה אלמנות בבית בן־אמונה או בת־אמונה תכלכל
 אתהן ולא תהיין למשא על־עדת אלהים למען תשיג ידם
 17 לכלכל אלמנותיהם הנכחות: הזקנים השמרים משמרתם
 היטב יכבדו בכבוד משנה ויתר מהם אשר עבדתם בדבר
 18 אלהים ובלקחו: כי־הכתוב אמר לא־תחסם שור בדישו
 19 ועוד נאמר הפעל יש שכר לפעלתו: על־זקן לא תקבל
 20 שטנה בלתי אס־על־פי שנים או־שלשה עדים: ואלה אשר
 חטאו הוכח תוכיח אתם בפני כל למען ישמעון גם־הם
 21 וייראון: העדתי בך היום נגד האלהים וישוע המשיח ונגד
 המלאכים בחירי־יה לשמר את־הדברים האלה ולא להטות
 22 משפט ובכל־אשר תעשה לא־תשא פני גבר: אל־תסמך
 ידיך על־איש בחפזון ולא תתערב בעונות אחרים ואת־
 23 טהרת נפשך תשמר: אל־תשתה עוד מים כי אס־קח לך
 24 מעט־יין שקוי לבטנך כי חלש אתה לרב: יש בני אדם
 אשר

אשר עונותם גלויים ומקדימים לבוא לפניהם למשפט ויש
 אשר עונותם מאחרים לבוא אחריהם: וכמו כן גם־המעשים 25
 הטובים נודעים הם ואלה אשר לא־כֵן לא יוכלו להסתר:
 1 העבדים הנשאים עלם יתנו כבוד לאדניהם ככל־אשר יאתה
 2 להם ולא־יחלל שם אלהים ותורתו: ואלה אשר גם־אדניהם
 אנשי אמונה אל־יחשבוּם לנקלים בעבור כִּי־אחים הם כי
 אִם־בַּחפֵּץ יתר יַעֲבֹדוּן אֶת־הַחֲלָקִים טוֹב עֲבַדְתֶּם בְּגִלְל
 אֲמוֹנֹתֶם וְאֶהְבֶּתֶם וְלִמְדַת אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וְגַם־תַּצְוֶה
 3 עֲלֵיהֶם: אִישׁ כִּי־יִזְרָה דֶרֶךְ אַחֲרָת וְלֹא יִשִּׁית לְבוֹ לְדַבְרִים
 הַנְּאֻמִּים לִישׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדַנִּינוּ וְלְדַבְרֵי מוֹסֵר בִּירְאֵת
 4 אֱלֹהִים: אִישׁ יְהִיר הוּא וְאִין תְּבוֹנָה בּוֹ כִּי נִגּוּעַ הוּא בְּדַבְרֵי
 רִיבוֹת לְהוֹכֵחַ מַלְּיִם וּמִמְקָרָם תִּצַּא קְנֵאָה תִּגְרָה נֹאצָּה וְלִב
 5 חֶרֶשׁ רַעָה: מִלַּחְמוֹת הַבָּלִים בֵּין תַּעֲי רֹחַ אֲשֶׁר הָאֲמֵת
 בְּתוֹכָם נַעֲדַרְת וִירְאֵת שָׁמַיִם בִּידָם לַעֲשׂוֹת מְקַנָּה וְקִנְיִן סוֹר
 6 מֵאֲנָשִׁים כְּאֵלֶּה: אֲמַנֵּם יִרְאֵת אֱלֹהִים וְלִב שִׂמַח בַּחֲלָקוֹ קִנְיִן
 7 גְּדוֹל הוּא: כִּי לֹא־הִבְאֵנוּ מֵאוֹמָה לְתַבַּל אֲרָצֵנוּ וַיִּדְעֵנוּ כִּי
 8 לֹא נוֹצִיא מִמֶּנָּה מֵאוֹמָה: עַל־כֵּן בְּהוֹיֹת לָנוּ לֶחֶם לֹאכֹל
 9 וּבַגְּד לְלַבֵּשׁ נִשְׂמַחָה בַּחֲלָקֵנוּ: וְהַמְּבַקְשִׁים לְהַעֲשִׂיר יִלְכְּדוּ
 בַּמַּסּוֹת וּבַמְּוִקְשִׁים וּבְרַב תְּאוֹת כֶּסֶל וּמִשְׁחַת וּבִאֲחֲרִיתָם
 10 יִרְדּוּ לְבֵאֵר שַׁחַת וְאֲבָדוּן: כִּי שֶׁרֶשׁ כִּלְרַע אֶהְבֵּת כֶּסֶף
 אֲשֶׁר חִמְדוּ בְּנֵי־אָדָם וְתַעֲזוּ מִדֶּרֶךְ אֲמוֹנֹתָם וַיְכַאֲיְבוּ נַפְשָׁם
 11 בַּמַּכְאִבִּים רַבִּים: וְאַתָּה אִישׁ אֱלֹהִים בְּרַח־לֶךְ מֵאֵלֶּה כִּי
 אִם־צַדֵּק תִּרְדֹּף יִרְאֵת אֱלֹהִים אֲמוֹנָה אֶהְבֵּה עֲצַר־רוּחַ וְעֵנּוּהָ:
 12 הַלֶּחֶם מִלַּחְמַת צַדֵּק לֹאֲמוֹנֹתֵנוּ וְהַחֲזוֹק בְּנַחֲלַת חַיֵּי עוֹלָם
 אֲשֶׁר נוֹעֲדַת לָהּ וְאֲשֶׁר עֲדוֹת טוֹבָה עֲנִית לְעֵינֵי עֲדִים רַבִּים:
 13 הֲנִנִּי פִקֵּד עֲלֶיךָ הַיּוֹם נִגַּד הָאֱלֹהִים הַמַּחִיָּה כֹּל וְנִגַּד יִשׁוּעַ
 הַמְּשִׁיחַ אֲשֶׁר עֲנָה הַעֲדוֹת הַטוֹבָה לְעֵינֵי פְּנִטוּיִם פִּילְטוּס:
 14 כִּי־תִשְׁמַר אֶת־הַמַּצּוֹה הַזֹּאת בְּרָה וְתִמְיִמָּה עַד־יוֹם הַתְּגָלוֹת
 15 יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ אֲדַנִּינוּ: אֲשֶׁר בַּעֲתוֹ יִרְאֵנוּ הַמְּבַרֵּךְ הַמְּשַׁל

- 16 היחיד מלך המלכים ואדני האדנים: אשר עמו לבדו מקור
 חיים שכן אור אשר אין לגשת אליו לא ראה אתו אדם
 ולא יעצר־כח לראותו אשר לו הכבוד והגבורה לעולם ועד
- 17 אמן: צו על־עשירי העולם הזה לבלתי ירום לבכם ולא־
 יבטחו בעשר אשר כנפים לו כי אם־באלהים הנתן לנו די
- 18 והותר לשבע: אך יעשו את־הטוב ויעשירו כמעשים טובים
 לתת ולחלק לאשר אין נכון לו: ולאצר להם אוצר ליסוד
- 19 טוב לעתיד לרשת את־חיי האמת: אנא טימותיום שמר
 את־הפקדון אשר הפקד אתך והרחק נפשך משיחות חולין
 רעות רוח ומן־הבקרת אשר יכנו בשפת שקר בשם נתיבות
- 21 החכמה: ואשר מן־ההלכים בהן תעו מארח אמונתם החסד
 יהי עמך אמן:

אל-טימותיום ב

א פולוס שליה ישוע המשיח ברצון אלהים כאשר הבטיח
2 לנו חיים בישוע המשיח: אל-טימותיום בן יקר לי חסד
רחמים ושלום לך מאת אלהים אבינו ומאת ישוע המשיח
3 אדנינו: ברוך הוא האלהים אשר עבדתי אתו בתם-לבבי
מימי אבותי כי-אזכרך תמיד בתפלתי מדי אתפלל בלילה
4 וביום: ונפשי כלתה לראותך כי דמעותיך עלו לזכרון לפני
5 לשבע שמחות את-פניך: והגיתי באמונה הצרופה אשר
היתה מקדם בלב לואים אם אמך ובלב אבניקה אמך
6 וידעתי מאד כי האמונה הזאת היא גם-בלבך: ובעבור
זאת באתי להזכירך כי-תעורת מתנת האלהים הנתונה לך
7 מעת אשר סמכתי ידי עליך: כי לא נתן לנו אלהים רוח
8 פחד כי אסרוח גבורה אהבה ומוסר: ולכן אל-תבוש
מעדות אדנינו ולא ממני אסירו רק נשא חבלי הבשרה
9 כמני בגבורת אלהים: אשר הביא לנו ישע ויקרא לנו
בדבר קדשו לא כמעשינו כי אס-כעצתו ובחסדו אשר
10 חלק לנו בישוע משיחנו לפני ימות עולם: וזה עתה עגלה
לאור כאשר נגלה מושיענו ישוע המשיח אשר בבשרתו
11 בלע את-המות ויוצא לאור חי-עד ונתיב אל-מות: היא
הבשרה אשר נקראתי להיות-לה למגיד ולשליח ולמורה
12 הגוים: ובעבור זאת נשאתי התלאה הזאת ולא אבוש
כי-ידעתי במי האמנתי ובו בטחה נפשי כי-רב כח הוא
13 לשמר את אשר הפקדתי בידו עד-היום ההוא: את-הדברים
הנאמנים כצורתם ותכניתם תצפן אתך כאשר שמעת מפי
14 באמונה ובאהבה אשר בישוע המשיח: ואת-הפקדון הטוב
אשר הפקד אתך שמר-לך ברוח הקדש השכן בנו:
15 הנה ידעת כי-עזובני כלם אשר באסיא ובתוכם פוגלום

- 16 והרמוגנים: יגמל האדון חסד עִס־בית אניספורוס כִּי־השיב
נפשי פעמים רבות ולא־בוש מן־הכבל אשר נאסרתי בו:
- 17, 18 והיותי ברומי שקד לבקשני עד כִּי־מצא אתי: יתן־לו
האדון למצא חסד מלפני יהוה ביום ההוא וכל־אשר היטיב
עמדי באפסוס נפשך ידעת מאד:
- ב, 2 ואתה בני חזק בחסד ישוע המשיח: את־אשר שמעת
מפי בפני עדים רבים השמע באזני אנשים נאמנים אשר
יכנו ללמד את־הדברים האלה גם־לזולתם: ותנה שכמך
3 לסבל עמי כאיש־חיל בצבא ישוע המשיח: איש יצא לצבא
4 לא־יתערב בענינים אחרים ויפיק רצון משר צבאו: ואף
5 אם־יצבא צבא עוד לא ישיג את־העטרה עד אשר יצבא
6 כמשפט: האכר העבד אדמתו ראשון הוא לאכל מפרי
7 תבואתו: בין באשר־אני דבר והאדון יתן־לך חכמה בכל:
8 זכר את־ישוע המשיח אשר קם מן־המתים ואשר יצא מזרע
9 דוד כדבר בשרתי: אשר בעבורה צרות עברו עלי עד
אשר ענו בכבל נפשי כפעל און אך דבר אלהים לא יאסר
בכבל: על־כן אסבל כל־סבל למען ישיגו הבחורים גם־הם
10 תשועתם בישוע המשיח ותפארתם תפארת עולמים: אמת
11 הדבר הזה אִס־נמות עמו גם־עמו נחיה: אִס־נסבל עמו
12 גם־עמו נמלך אם נכחש־בו גם־הוא יכחש־בנו: אם אין אמן
13 בנו הוא באמונתו יעמד כי לכחש בנפשו לא יוכל: את־
14 הדברים האלה תזכיר לפניהם והעד בם לפני האדון לבלתי
יבאו בדברי ריבות להוכח מלים אשר לא יועילו למאומה
15 כי אִס־למסך רוח עושים בלב שמעיהם: בקש להיות טהור
ככסף צרוף לפני אלהים כפעל אשר לא־יבוש מפעלו
16 וכיודע לחלק דבר־אמת דבר דבר על־אפניו: אך הרחק
נפשך משיחות חולין ורעות רוח אשר ימשכו את־בעליהם
17 להוסיף רשע למכביר: ודבר פיהם כרקב יאכל אשר מהם
18 הומניוס ופיליטוס: והם סרו מדרך אמת לאמר כי־תחית
המתים

19 המתים כבר היתה מאז ויהיו לאמונת רבים למוקש: אך
 יסוד האלהים יקום לנצח וזה הוא חותמו יודע יהוה את
 אשר־לו וגם זה מי אשר יקרא בשם המשיח יחדל מעשות
 20 און: אולם בבית גדול לא לבד כלי זהב וכלי כסף כי
 אס־גם ימצאון שם כלי עץ וכלי חרש אשר יש מהם לכבוד
 21 ויש מהם לקלון: ואיש כי־יטהר נפשו מהם והיה לכלי
 כבוד לכלי קדש ולכלי יקר ביד בעליו מוכן לכל־מעשה
 22 טוב: הרחק לבך מתאות הנעורים אך רדף צדק אמונה
 23 אהבה ושלום עם־כל־הקראים בשם האדון מלב טהור: רק
 מחקרי כסל ורעות רוח חדל לך כי משרשם יפרה ריב
 24 ומדון: ולא לעבד האדון לריב כי אס־להיות נוח לכל
 25 ומבין ללמד: ובענות־חן יורה את־הממרים אולי יתן אלהים
 26 בלבבם לשוב ולהכיר את־האמת: ולהמלט מרשת השטן
 אשר פרש לרגלם ואשר נשבו כרצונו:

ג ועתה דע־לך כי דרות יולדו באחרית הימים עד־להשחית:
 2 כי־יקומו אנשים אהבי עצמם רדפי בצע מרחיבי פה ועינים
 רמות דברי סרה ממרים לילדיהם חסד לא יכירו וכל־
 3 קדש יחללון: חסרי רחמים מפירי ברית ומלשנים זוללים
 4 אכזרים ושנאי כל־טוב: מסרים פחזים זודים רדפים להתענג
 5 בתענוגים מהתענג באלהים: והם פנים להם כדמות יראת
 שמים אך מכחה אין בקרבם ועל־כן הרחק נפשך מהם:
 6 כי־מהם הם הזחלים לבוא אל־הבתים לנהג כשביות חרב
 7 נשים סרות טעם מלאות עון ונפשן שוקקה לכל־תשוקה: הן
 8 הנה הלמדות תמיד ולדעת את־האמת אין לאל ידן: כי־כמו
 ינים וימברים התיצבו בפני משה כן גם־אלה מתיצבים
 9 בפני האמת בנים משחיתים בדעת ונלוזים באמונה: אך
 חפצם לא יצלח עוד בידם כי תגלה נבלתם לעיני־כל
 10 כאשר קרה גם־לאנשים ההם: ואתה הלכת בעקבותי
 במעגלי תורתך בהליכות חיי ובמגמת פני באמונתי בארך
 רחי

11 רוחי באהבתי ובסבלות נפשי: וברדיפות ובצרות אשר
 ידעת כי אפפוני באנטיוכיא באקוניא ובלוסטרא כי־שם
 12 נרדפתי על־צוארי עד אשר־הצילני האדון מכל־רדפי: כי
 הלא כלם החפצים בחיי יראת שמים בישוע המשיח נרדפים
 13 המה: אך אנשים רעים וקסמים כן ירעו וכן ישחיתו מתעים
 14 הם ונתעים: אבל אתה שמר את־אשר למדת והשכלת אל־
 15 נכון כי ידעת מי־הוא אשר מפיו למדת: וכי־מנעריך ידעת
 את־כתבי הקדש אשר על־ידם תשכיל להושע באמונת
 16 ישוע המשיח: כל־כתבי הקדש על־פי רוח אלהים המה
 ונכנים להורת ולהוכיח להשיב נפש ולישר במעגלי צדק:
 17 ועל־פיהם שלם יהיה איש האלהים ונכון לכל־מעשה טוב:
 18 לכן אני נגד פני אלהים ונגד פני ישוע המשיח אדונינו
 אשר ישפט את־החיים ואת־המתים כאשר יגלה במלכותו
 2 הנני מצוך היום לאמר: קרא את־דבר בשרתו ולא תחדל
 מקרא גם־בעתו וגם בלא עתו ובכל־ארץ רוחך הוכח
 3 תוכיח ותגער ותזהר לפי כל־דברי התורה: כי־ימים יבואו
 אשר לא־יכילו בני־אדם תורת חיים כי אזניהם הכו בחרם
 4 והמון מורים יצברו להם באותם להתגרד־בם: מן־האמת
 יסירו אזנם להטות אחרי משלי שוא: אבל אתה עמד על־
 5 משמרתך התענה תחת ידי הרעה עשה מלאכת המבשר
 6 וכלה את־עבדתך: ואני נכונה נפשי להשתפך עלי־זבח
 7 ועת חליפתי באה: מלחמת צדק נלחמתי את־מרוצתי
 8 השלמתי ואת־האמונה נצרת־י: ולמן־היום הזה צפון לי
 9 כתר הצדקה אשר ביום ההוא יתן־לי האדון שפט צדק
 ולא־לי לבדי כי אס־גם לכל־החפצים בהתגלותו: חושה
 10 ובאה אלי עד־מהרה: דימס עזבני כי אהב את־העולם הזה
 וילך־לו לתסלוניקי קריסקים לגלטיא ושיטום לדלמטיא:
 11 ולוקם לבדו נשאר עמי קחה־נא את־מרקום והביאהו עמך
 12, 13 לעזר־לי בעבדתי: את־טוכיקום שלחתי לאפסום: הבא־נא
 אתך

אתך את־מעילי אשר עזבתי בטרוואם תחת ידי קרפּוֹם וגם
 את־הספרים אך את־הקלפים בראשם: אלכּם נדרוֹם חרש 14
 הנחשת עשה לי רעות רבות ישלם־לו יהוה כמעשהוֹ:
 וגם־אתה השתמר מפניו כי הוא התיצב בפני למרות 15
 ולהפר דברינּוֹ: כאשר באתי להצטדק בפעם הראשנה 16
 לא־עמד איש אתי כי־כלם עזבוני אל־יחשב להם לעוֹן:
 אבל האדון היה בעזרי ויחזקני למען תקרא הבשרה על־פי 17
 וישמעו כל־הגוים וגם־בעזרתו מפי אריה נצלתי: כן יצילני 18
 האדון מכל־רע ויושיעני לבוא אל־מלכות שמים ולו אתן
 כבוד לעולם ועד אמן: שאל לשלום פריסקה ועקילם 19
 ובית אניספורום: ארסטום נשאר בקורנתום ואת־טרופימוֹם 20
 הנחתי במילטום כי חלה הוא: מהר ובא אלי לפני ימות 21
 החרף אוכלום ופודים ולינוֹם וקלודיה וכל־אחינו שאלים
 לשלומך: אדנינו ישוע המשיח עם־רוחך וחסדו עמכם אמן: 22

אל-טיטום

פולוס עבד אלהים ושליח ישוע המשיח כפי אמונת בחירי א
אלהים וכפידעת האמת ביראת שמים: בתקות חיי עולם
אשר הבטיח האל הנאמן מראש מקדמי-ארץ: ואת-דברו
גלה בעתו על-פי קריאת הבשרה הלא היא אשר הפקדה
אתי בפקדת אל מושיענו: אל-טיטום בני כבן מחלצי במנת
חלק אמונתנו חסד ורחמים ושלום לך מאת האלהים האב
ומאת אדונינו ישוע המשיח מושיענו: בעבור זאת הנחתיך
בקרטי למלאת כל-אשר יחסר שם ולהקים זקני העדה
בכל-עיר ועיר כאשר צויתך: כי-יהיה איש נקי ואין-בו
שמץ דבר בעל-אשה אחת ובניו מאמינים ואין דבתם רעה
כי בני בליעל הם או בני-מרי: כי על-ראש העדה להיות
נקי מכל-שמץ דבר כבן-משק בית-אלהים לא עשה כרצון
עצמו לא איש חמה לא סבא יין לא בעל מהלמות ואשר לא
נשא לבצע נבזה נפשו: כי אם-פתח דלתיו לארח ואהב
כל-טוב השם עינו על-דרכיו צדיק וקדוש וכבש את-יצרו:
ומחזיק בדבר אמת לפי התורה ובכן ידיו רב-לו בתורת
חיים גם-להזהיר וגם להוכיח את-הקמים עלינו: כי-רבים
הם המאנים לשמע והטף ישיפון משאות שוא ומדוחים
ועל-יתר מבני הנמולים: אשר הסכר יסכר פיהם כי הם
ההפכים בתים שלמים ודברים ילמדון אשר לא כדת עקב
בצע נבזה: וכבר אמר אחד מהם והוא נביא מקרבם
הקרטים אנשי כזב הם מעולם דמינם כחיתו יער ובטנם
בטן עצלות: העדות הזאת עדות אמת ועל-כן הוכח תוכיח
אתם תוכחה נמרצה למען יחליפו כח באמונה: ולא ישימו
עוד לב אל-אגדות היהודים ואל-מצות אנשים אשר יסתירו
פנים מן-האמת: הכל טהור לטהורים אך למטאים ולבני

בלי־אמונה אין טהור מאומה כי גם־לכם ודעתם טמאתם
 16 בם: בפיהם יגידו כי־דעת אלהים אתם וכמעשיהם יזכו־לו
 כי נתעבים הם ולא אמן בם ולא־יצלחו לכל־מעשה טוב:

ב, 2 ואתה תדבר דבר־ך כדת תורת חיים: דבר אל־הזקנים
 כי יפקחו עין על־דרכיהם להיות כבודים מאשרים ושלמים
 3 באמונה באהבה ובכח הסבל: וכן גם־אל־הזקנות לפלס
 הליכותיהן כמשפט להליכות נשים בקדש לא להלשין
 בלשונן ולא למשוך ביין את־בשרן כי אם־להורת ארח
 4 טוב: לאשר את־הנשים הצעירות לאהבה את־בעליהן
 5 ואת־בניהן: להצנע לכת לזכות את־ארחן ולעשות מלאכתן
 בביתן ולהיות טובות ונכנעות תחת ידי בעליהן לבלתי ינתן
 6 דבר האלהים לגדופים: וגם על־האנשים הצעירים תצוה
 7 לאמר כי יישרון ארחותם: ואתה בנפשך היה תמיד למופת
 להם במעשיך הטובים ובאמרים נכחים ויקרים אשר אין
 8 בהם נפתל ועקש: ובלקח טוב אשר משחת איך־בו עד
 אשר צריך ילבשו־בשת ולא ימצאו לדבר עלינו סרה:
 9 ועל־העבדים תצוה כי־יכנעו תחת ידי אדניהם ולהיות להם
 10 לרצון תמיד ולא להשיב דבר למרות עיניהם: ולא לגנב
 כי אם־להראות כמעשיהם כי רוחם נאמנה ובזאת יפארו
 11 בכל את־תורת אלהינו המושיע לנו: כי חסד אלהים זרח
 12 כשחר לישע בני האדם כלם: ולהורת לנו להבדל מכל־רע
 ומתאות חיי בשרים ולגור בארץ הלזו בהשכל וכמישרים
 13 ובראת שמים: ועינינו נשואות אל־התקוה הטובה לעת
 14 יגלה כבוד האלהים הגדול וישוע המשיח מושיעינו: אשר
 נתן את־נפשו בעדנו להציל אתנו מכל־עון ולטהר את־
 נפשנו להיות לו לעם סגלה מלאי קנאה למעשים טובים:
 15 כדברים האלה תדבר ותזהיר בכל־תקף ואיש אל־יבוז לך:
 ג צו עליהם לזכר להיות נכנעים תחת ידי משליהם ושריהם
 2 לשמע בקולם ולהיות נכנים לכל־פעל טוב: לא לגדף
 איש לא לחרחר מדון כי אם־להתהלך בנחת ובענוה לעיני
 כל־אדם

3 כל־אדם: כי לפנים הינו גם־אנחנו בכל־לב לדעת בכל־
 און להקשיב ותעי רוח עבדים לכל־תאווה וחמדה ומגדלים
 4 במשטמה ובקנאה שנאיים ושנאים איש לרעהו: אך כאשר
 5 נגלו חסדי אל מושיענו ורחמיו לבני אדם: הושיעה לנו
 ידו לא בצדקתנו אשר עשינו כי אם־בחסדו נולדנו מחדש
 6 במי הרחצה ויחדשנו ברוח קדשו: אשר שפך עלינו שפע
 7 רב על־ידי ישוע המשיח מושיענו: למען נצדק בחסדו
 8 ונירש לנו חיי עולם כאשר קוינו לו: נאמינים אמר־פי
 וזה הוא חפצי כִּי־תלמד הדברים האלה בכל־תקף למען
 יתאמצו המאמינים באלהים לשמר לעשות מעשים טובים
 9 אלה הם הדברים הטובים להועיל לבני אדם: אך חדל לך
 משאלות כסל ותולדת הדורת וממריבות ומחלקות בדברי
 10 התורה אשר לא יועילו כי תהו הנה: איש־ממרה אחרי
 11 אשר הוכח בתוכחה פעם ושתיים שטה מעליו: כִּי־איש כזה
 12 הלא תדע כי עקש הוא ואשם כי לבו יאשימנו: כאשר
 אשלח אליך את־ארטמס או את־טוכיקוס תחיש לבוא אלי
 13 לניקפלים כִּי־חרצתי לחרף שם החרף הזה: וזינם הספר
 ואפולוס כאשר ילכון לדרכם תלך עמם לשלחם וראה כי
 14 לא־יחסרון מאומה: וגם־אנשי העדה שלנו ילמדון לשמר
 לעשות מעשים טובים למלאת מחסור זולתם לבלתי יהיו
 15 כלא עשים פרי: כל־האחים אשר עמי שאלים לשלומך
 שאל לשלום אהבי נפשנו באמונה החסד עם־כלכם אמן:

אל-פילימון

א פולוס אסיר ישוע המשיח וטימותיוס אחי אל-פילימון אהב
2 לנו ותמך בדינינו: ואל-אפיה אחתי ואל-ארכפוס גבר עמיתי
3 במלחמתינו ואל-הקהל אשר בביתך: חסד לכם ושלום
4 מאת אלהים אבינו ומאת ישוע המשיח אדנינו: אברכה
5 את-אלהי ואזכירך תמיד בתפלתני: לשמעת האהבה
6 והאמונה אשר תנצר בנפשך אל-ישוע אדנינו ואל-כל-
7 קדשיו: ותפלתני כי אמונתך תוסיף אמץ באגדתה עלידי
8 הדעת מה-טוב בכם לפני המשיח ישוע: כי אהבתך היתה
9 לי לששון רב ותנחומים אחרי אשר אתה אחי היית למשיב
10 נפש בקרב הקדושים: ועתה אף כי רחב לבי במשיח לצות
11 עליך את-הטוב לך: בכל-זאת למען אהבתנו אני פולוס
12 הזקן ואסיר ישוע המשיח כיום הנני להפגיע בך: כי אפגיע
13 בעד בני אשר בבית האסורים הולדתיהו הלא הוא אנסימוס
14 בני: אשר לא ליתרון היה לך מלפנים אבל מעתה גם-לך
15 גם-לי הוא ליתרון גדול: ואני הנני משיבו אליך כיום שא
16 נא את-פנינו כי כבן-מחלצי הוא: אף כי חמדתי להחזק-בו
17 כי יעמד לשרתני תחתך בעוד אני אסור בכבלי הבשרה:
18 אבל לא חפצתי לעשות דבר בבלי דעתך למען יהיה גמול
19 טובך לא כמו באנס כי אס-בנדבה: ואולי בעבור זאת
20 נפרד ממך לזמן קצוב למען יהיה לפניך לעולם ועד: ולא
עוד בעבד כי אס-רב מעבד כאח יקיר כי יקיר הוא לי
עד-מאד ומה-גם כי כן יהי לך גם-נגד פני אנשים וגם נגד
פני אדנינו: ועל-כן אם לחבר לך תחשבני קבל-נא פניו
כפני: ואם עשק אתך או אשמו בראשו מידי תדרשנו: אני
פולוס כתבתי זה בידי אני אשלם ולא אמר אליך כי חוב
עליך לשלם-לי גם-בעד נפשך: אנא אחי אמצא בך רוחה

21 זו באדנינו השיבה־נא לבי וכליותי במשיח: כך בטחתי
כי תענה ואכתב אליך וגם ידעתי כי־תוסף לעשות מאשר
22 אמרתי: נוסף על־זה תבן־לי בית מלון כי הנני מוחל להנתן
23 לכם כפי תפלתכם: אלה שאלים לשלומך אפרס אשר
24 הוא עצור אתי בישוע המשיח: ומרקום וארסטרבוס ודימס
25 ולוקס התמכים בידי: חסד ישוע המשיח אדנינו עם־רוחכם
אמן:

אל־העברים

א האלהים אשר־דבר מקדם אל־אבותינו פעמים רבות
2 ובפנים שנים על־ידי הנביאים: דבר אלינו לקץ הימין האלה
על־פי הבן אשר שמהו לבעל נחלה בכל ואשר בו עשה
3 גם־שמים וארץ: והוא זהר כבודו וצלם פניו ונשא־כל
בכח דברו ואחרי אשר טהר אתנו בנפשו מחטאתינו ישב
4 מימין אשר לו הגדלה במרום: ויגבה למעלה מן־המלאכים
5 כאשר קנה לו שם רם ונשא מהם: כי למי מן־המלאכים
אמר מעולם בני אתה אני היום ילדתיך וכן עוד אני אהיה־לו
6 לאב והוא יהיה־לי לבן: וכן בתתו את־בכורו לשוב לתבל
7 ארצה הוא אמר השתחוּ לו כל־מלאכי אלהים: ועל־
המלאכים הוא אמר עשה מלאכיו רוחות משרתיו אש להט:
8 אך על־הבן אמר כסאך אלהים עולם ועד שבט מישר שבט
9 מלכותך: אהבת צדק ותשנא רשע על־כן משחך אלהים
10 אלהיך שמן ששון מחברך: וכן עוד אתה אדני לפנים הארץ
11 יסדת ומעשי ידיך שמים: המה יאבדו ואתה תעמד וכלם
12 כבגר יבלו: כלבוש תחליפם ויחלפו ואתה הוא ושנותיך
13 לא יתמו: ולמי איפוא מן־המלאכים אמר מעולם שב לימיני
14 עד־אשית איביך הדם לרגליך: הלא כלם מלאכי השרת הם
השלוחים לשרת לפני הבאים לנחל ישע נחלתם:

ב על־כן המצוה אלינו להזהר עד־מאד בדברים אשר שמענו
2 פן־ילחז מעינינו: כי אם־הדבר דבר על־פי מלאכים עמד
3 בתקפו וכל־עון ופשע נפקד בשבט משפט: איך נמלט
אנחנו אם־לא נשית לב לישע רב כמוהו אשר בשר
4 האדון מראש ויאמן דברו לנו מפי שמעיו: וגם־אלהים נתן
5 עדות על־זאת באותות ובמופתים ונפלאות ובמתנות רוח
קדשו אשר חלק כרצונו: כי לא תחת ידי־המלאכים שת

6 את־העולם העתיד לבא אשר עליו אנחנו מדברים: כי אם־
 בעדות הכתוב האמר שם מה־אנוש כי־תזכרנו ובן־אדם
 7 כי תפקדנו: ותחסרהו מעט מאלהים וכבוד והדר תעטרהו
 8 תמשילהו במעשי ידיך: כל שתה תחת־רגליו אך באשר
 שת כל תחתיו לא הותיר דבר אשר לא הושת תחתיו ועתה
 9 לא ראינו עוד כיום כי הכל הושת תחתיו: אבל ראים אנחנו
 את־ישוע ההוא אשר חסרו מעט מאלהים ויעטרהו כבוד
 והדר עקב חבלי המות אשר אפפוהו כי בחסד־אל טעם
 טעם המות בעד כלם: כי הוא אשר הכל למענהו ומידו
 10 הכל הדר הוא לו להנחות בנים רבים לגאון עזם ולהשלים
 את־שר ישועתם בכור עני: כי המכפר והם אשר עליהם
 11 יכפר מאב אחד הם כלם על־כן לא בוש מקרא להם
 אחים: באמרו אספרה שמך לאחי בתוך קהל אהללך: ועוד
 12, 13 יאמר וקויתי לו ועוד יוסיף הנה אנכי והילדים אשר נתן־לי
 יהוה: ויען כי הילדים בשר ודם מנת חלקם כן גם־הוא
 14 לבש בשר ודם כמוהם למען יבלע במותו את־מלאך המות
 הוא השמן: ושלח לחפשי את־אלה אשר מאימת מות היו
 15 נכבשים בל־ימי חייהם כעבדים: כי לא למלאכים נטה ידו
 16 להושיעם כי אם־לזרע אברהם הוא למושיע: ועל־כן נמשל
 17 נדמה לאחיו בכל למען יהי כהן גדול ברחמיו ובאמונתו
 לפני אלהים לכפר על־חטאת העם: כי כאשר היה איש
 18 מכאבות וידוע מסה בנפשו כן יוכל להושיע בחוני מסה:
 על־כן אחי אנשי קדש חברים מקשיבים לקריאת מרום
 1 גביטו פני מלאכו הכהן הגדול אשר לו תשבע לשוננו
 הוא המשיח ישוע: אשר נאמן הוא לעשהו בכל־ביתו
 2 כמשה: כי־יאתה לו יתר שאת על־משה כאשר בנה בית
 3 רב כבודו מן־הבית: כי כל־בית בנוי בידי בנה ובנה־כל
 4 הוא אלהים: אמנם משה כעבד נאמן היה בכל־ביתו לעדות
 5 על־אמריו אשק יאמרון: אך המשיח נאמן כבן בביתו וביתו
 6 אנהנו

7 אנחנו אם רק נאחו במבטחנו ועז תקותו עדיהקן: עלכן
 כמו שנאמר עלפי רוח הקדש היום אם־בקלו תשמעו:
 8, 9 אל־תקשו לבבכם כמריבה כיום מסה במדבר: אשר נסוני
 10 אבותיכם בחנוני גס־ראו פעלי ארבעים שנה: לכן אקוט
 בדור ההוא ואמר תמיד תעי לבב הם והם לא־ידעו דרכי:
 11, 12 אשר־נשבעתי באפי אם־יבאון אל־מנוחתי: רא־נא אחי
 גס־אתם פן־יש בכם לב רע חסר אמונה לסור מאחרי
 13 אלהים חיים: אך הוכיחו איש את־רעהו יום ביום כל־עוד
 אשר יקרא היום לבלתי יקש לב איש מכם בנכלי חטאתו:
 14 כי חברים אנחנו למשיח אם רק נאחו במבטחנו מהחל
 15 ועד־כלה: וכאשר נאמר היום אם־בקלו תשמעו אל־תקשו
 16 לבבכם כמריבה: ומי היו השמעים בעלי המריבה הלא
 17 כל־היצאים ממצרים ביד־משה: ובמי התקוטט ארבעים
 18 שנה הלא בחטאים אשר פגריהם נפלו במדבר: ועל־
 מי נשבע אם־יבאון אל־מנוחתי הלא על־אלה אשר לא
 19 האמינו: ואנחנו ראים כי לא יכלו לבא מפני חסר אמונתם:
 ד עלכן בהותר לנו ההבטחה לבא אל־מנוחתו נדאג לנפשנו
 2 פן־יחשב איש מכם כמאחר לבא שמה: כי בשרה טובה
 באה גם־אלינו גם־אליהם אך הדבר אשר שמעו הם
 3 לא־הועיל להם כי לא התערב באמונת לבם: כי אנחנו
 המאמינים באים אל־מנוחתו כאשר אמר אשר־נשבעתי
 באפי אם־יבאון אל־מנוחתי ומנוחה זו היא מן־המלאכה
 4 אשר נעשתה בהוסד ארץ ושמים: כי על־יום השביעי אמר
 במקום אחר וישבת אלהים ביום השביעי מכל־מלאכתו:
 5, 6 ובמקום הזה יאמר עוד אם־יבאון אל־מנוחתי: היצא לנו
 מכל־זה כי יש באים אל־המנוחה והשמעים את־בשרה
 7 טובה מראש לא־באו מפני חסר אמונתם: ולקץ ימים רבים
 הוסיף ויעד יום אחר באמרו עלפי דוד היום כמו שנאמר
 8 היום אם־בקלו תשמעו אל־תקשו לבבכם: כי אלו הביאים

יהושע אלהמנוחה הנכונה לא היה מדבר אחריו כן עליו
 אחר: ולכן עוד נשאר יום שבתון לעם אלהים: כי הבא אל-
 מנוחתו ישבת ממלאכתו כאשר גם־שבת אלהים ממלאכתו
 שלו: לכן נתאמצה לבא אלהמנוחה ההיא פני־כשל איש
 בלכתו בעקבות הממרים: כי־חי דבר אלהים חזק וחד
 מכל־חרב פיפיות חצב ובקע נפש ורוח גם־מח ועצמות
 ובחן מחשבות לב ויצרו: ואין יצור נעלם מלפניו אך הכל
 חשוף וגלוי לעיני ההוא אשר עלינו לתת דין לפניו: ועתה
 בהיות־לנו כהן גדול נעלה עד־מאד אשר עלה את־השמים
 ישוע בן־אלהים נשמרה את־השבועה אשר נשבענו לו:
 כי אין לנו כהן גדול אשר לא־יוכל לחוש לשברנו אחרי
 אשר גם־הוא נבחן במסות כמנו וחטא לא נמצא־בו: על־כן
 נגשה בפה מלא אל־כסא הרחמים לקחת חסד ולמצא
 חנינה לעזר־לנו לשנות בצרה:

כי כל־כהן גדול המורם מבני אדם נועד לעמד לפני אלהים ה
 בעד בני אדם להקריב מנחה וזבח על־חטאתם: והוא 2
 מוכן להרגיע רגשת נפשו לשגגים ולתעים כי גם־הוא אין
 מתם בכשרו מכף־רגל ועד־ראש: בעבור זאת היה עליו 3
 להקריב בעד חטאת נפשו כמו בעד העם: ולא יקח איש 4
 את־הכבוד הזה לנפשו כי אם־את־אשר יבחר־בו האלהים
 כאהרן: בן גם־המשיח לא התנשא מנפשו להיות כהן 5
 גדול כי אם־על־פי האמר אליו בני אתה אני היום ילדתיך:
 וכאשר אמר גם־במקום אחר אתה־כהן לעולם על־דברתי 6
 מלכי־צדק: אשר בימי מגוריו בכשרו הקריב תפלות 7
 ותחנונים בקול שועתו ודמעתי לפני שגיאת כח יחלצנו ממות
 ויעתר־לו עקב יראתו: ואף בהיותו בן למד בסבלתיו 8
 לשמע בקול מצוה: ובהמצאו שלם היה לכל־שמעיו למקור 9
 תשועת עולמים: ופי אלהים יקבנו כהן גדול על־דברתי 10
 מלכי־צדק: על־זה ישלנו הרבה לדבר ודי־באר כבוד 11

12 ממנו בהיותכם ערלי־אין: כי תחת אשר היה עליכם להיות
 מורים ברב הימים נחוץ הדבר עתה לשוב לחות דעת לכם
 מה המה אבני פנה בתורת אלהים ונכנים אתם לחלב ולא
 13 ללחם שמן: כי כל־מי אשר חלב מזונו אין לו דעה בדברי
 14 צדק כי עולל הוא: ולחם שמן לשלמים אשר הסכן הסכינו
 בבחינת לבותם להבדיל בין־טוב לרע:
 1 על־כן נרף כעת מאבני פנה בתורת המשיח ונעלה עד־
 תכליתה ולא נשוב לירות את־היסוד לתשובה מן־מעשים
 2 אשר מות בם או אמונת אלהים: או דין הטבילות וסמיכת
 3 ידים ותקומת המתים ומשפט עולם: ואנחנו נעשה זאת
 4 ברצות האל: כי אלה אשר כבר ארו עיניהם ויטעמו
 5 את־מתת שמים ורוח הקדש היתה למנת חלקם: ויטעמו
 6 את־דבר אלהים הטוב ואת־נפלאות העולם העתיד: ואחרי־
 7 כן סררו לא יתכן להם עוד להתחדש ולשוב כי הצליבו
 להם מחדש את־בן־האלהים ושימו אותו לחרפה: כי הארץ
 השתה את־הגשם אשר הרוה אתה כפעם בפעם ותלד
 8 זרע טוב לזרע תשא ברכה מאת האלהים: וכי־תצמיח
 קוץ ודרדר אין חפץ בה צפויה היא אלי־מארה ואחריתה
 9 לבער: אמן הוחלנו ידידים כי דברים טובים מאל נמצאים
 10 בכם דברים צפויים אלי־ישועה אף כי־זאת דברנו: כי לא
 יעול האלהים ולא ישכח את־מעשיכם ואת־האהבה אשר
 הראיתם לשמו סמכים הייתם לקדשיו ועודכם בן גם־היום:
 11 וחפצנו כי איש איש מכם יודע ממגמת עמלו כי תקותו
 12 נאמנה עד־הקץ: ולא תהיו עצלים כי אס־תלכון בעקבות
 13 אלה אשר באמונתם וארך רוחם ירשו את־ההבטחות: כי
 כאשר הבטיח אלהים את־אברהם ואין גדול ממנו להשבע
 14 בו נשבע בנפשו: ויאמר כי־ברך אברכך והרבה ארבה
 אותך: ובכן הוחיל בארך רוחו וינחל את־ההבטחה: כי
 15, 16 אמנם אנשים נשבעים בגדול מהם ותקף השבועה יביא

- 17 קץ לכל־ריב ביניהם: וכן כאשר חפץ האלהים בכל־
 תקף להראות את־יורשי ההבטחה כי עצתו אין להשיב
 18 ערב לפניהם בשבועתו: ובשתי אמרות אלה אשר אין
 חליפות להן מבלתי יכלת האלהים לכזב נמצא לנו נחם־
 עז הממלטים את־נפשנו להחזיק בתקוה הערוכה לפנינו:
 19 אשר־היתה לנו עוגין לנפש נאמן וחזק ומגיע אל־מבית
 20 לפרכת: אשר־שם בא ישוע הרץ לפנינו אשר־היה לכהן
 גדול לעולם על־דברתי מלכי־צדק:
 כי זה מלכי־צדק מלך שלם כהן לאל עליון אשר יצא ז
 לקראת אברהם אחרי שובו מהכות את־המלכים ויברכהו:
 ואשר חלק־לו אברהם מעשר מכל ופשר שמו בראש מלך
 2 צדק וגם־כן מלך שלם הוא מלך השלום: בלא־אב בלא־
 3 אם בלא יחש ואין לו תחלת הימים ואף לא קץ החיים ודומה
 4 לבן־האלהים הוא עמד כהן לעולם: וראו־נא מה־נכבד הוא
 אשר אברהם ראש האבות נתן־לו מעשר מראשית השלל:
 5 ואמן יורשי הכהנה מבני לוי להם המשפט לקחת מעשר
 על־פי התורה מאת העם מאת אחיהם אף כי־יצאי ירך
 6 אברהם הם: וזה אשר לא התיחש למשפחתם לקח מעשר
 מאברהם וגם־ברך אתו אשר ההבטחה נתונה לו מאז:
 7 ודבר ידוע הוא מאין פצה פה כי הקטן יברך מן־הגדול:
 8 ופה לקחים מעשר אנשים בני תמותה ושם זה הוא אשר
 9 עדות לו כי הוא חי: ואם תשאו ניב שפתי גם־לוי הלקח
 10 מעשר נתן מעשר בתוך אברהם: כי בירך אביו היה
 11 בצאת מלכי־צדק לקראתו: ואם תכלית כל־חפץ נמצאה
 בכהנת בני לוי אשר בימיה נתנה התורה לעם מה־לכהן
 אחר כי יקום על־דברתי מלכי־צדק ולא יקרא על־דברתי
 12 אחרן: כי בהשתנות הכהנה גם־חליפת התורה בא תבוא
 13 אל־נכון: והנה־זה אשר־ידבר בו כזאת בן־שבט אחר הוא
 14 אשר אין איש ממנו קרב אל־המזבח: כי מודעת זאת כי

מיהודה צמח אדנינו ועל־שכט זה לא־דבר משה מאומה
 על־אדות הכהנה: וגם־זאת מודעת ביתר מדה כי יקום כהן
 אחר בדמות מלכי־צדק: אשר איננו לפי מצות התורה
 לחיי בשרים כי אס־לפי הגבורה לחיי אין־סוף: כי־העיד
 לאמר אתה כהן לעולם על־דברתי מלכי־צדק: כי אמנם
 יש תנואה לדת הנתונה מקדם אשר היתה מבלי־כח ולכלי
 הועיל: כי התורה לא בצעה דבר לתכליתו כי אס־את
 אשר על־ידה באה תקוה טובה ממנה אשר בה נקרב
 אל־האלהים: ובאשר ישוע לא היה לכהן מבלי שבועה: כי
 המה היו לכהנים מבלי שבועה וזה בשבועה על־פי האמר
 אליו נשבע יהוה ולא ינחם אתה־כהן לעולם על־דברתי
 מלכי־צדק: אשר לזאת ישוע הוא הערבון לברית הטובה
 מן־הראשנה: ורבים היו כהניה ההם כי לא יכלו לשבת
 לעד מפני המות: וזה יען כי ישב לעולם גס־כהנתו לא
 תעבר ממנו: ובעבור זאת רב הוא להושיע תשועת נצח
 לכל־הבאים על־ידו לאלהים כי הוא חי לנצח להפגיע
 בעדם: כי טוב לנו כהן גדול קדוש כמוהו נקי כפים ובר
 לבב נבדל מחטאים ונשא מעל השמים: אשר אין־לו חק
 יום יום ככהנים הגדולים להקריב קרבן בתחלה על־חטאת
 נפשו ואחרי־כן בעד העם כי השלים את־זאת בפעם אחת
 בהקריב את־נפשו: כי התורה הקימה אנשים לכהנים
 גדולים אשר רפיונם בם אך דבר־השבועה אחרי התורה
 הקים את־הבן אשר נעלה הוא בשלמות נצח:

ח סוף דבר הכל נשמע יש־לנו כהן גדול הישב לימין
 2 כסא הכבוד בשמים: משרת בקדש ובמשכן אמת אשר
 3 האהיל יהוה ולא אדם: וכל־כהן גדול יעמד להקריב
 מנחה וזבח ועל־כן נכון להיות גס־לו קרבן אשר יקריב:
 4 ואלו היה בארץ לא היה כהן מפני הכהנים המקריבים
 5 כל־קרבן כתורה: המכהנים במקדש אשר הוא דמות
 ועל לאשר במרום כאשר צוה משה מפי אלהים בעשתו
 ואת־המשכן

ואת־המשכן כי אמר ראה ועשה כל כתבנית אשר אתה
 מראה בהר: ועתה הוא לקח־לו כהנה נשגבה מזאת כאשר
 6 גס־הברית אשר הוא למליץ לה נשגבה מן־הראשנה
 ונתונה עלי־הבטחות טובות מן־הראשנות: כי לו היתה
 7 הברית הראשנה בלי חסרון הלא לא־יבקש מקום לשניה:
 אך כמצא חסרון אמר אליהם הנה ימים באים נא־סִי־הוּהוּ
 8 וברתי את־בית ישראל ואת־בית יהודה ברית חדשה: לא
 9 כברית אשר ברתי את־אבותם ביום החזיקי בידם להוציאם
 מארץ מצרים אשר־המה הפרו את־בריתי ואנכי בחלתי בם
 נא־סִי־הוּהוּ: כי זאת הברית אשר אכרת את־בית ישראל
 10 אחרי הימים ההם נא־סִי־הוּהוּ נתתי את־תורתִי בקרבם ועל־
 לבם אכתבנה והייתי להם לאלהים והמה יהי־לי לעם:
 ולא ילמדו עוד איש את־רעהו ואיש את־אחיו לאמר דעו
 11 את־יהוה כי כולם ידעו אתִי למקטנם ועד־גדולם: כי אסלח
 12 לעונם ולחטאתם ולפשעיהם לא אוכר־עוד: באמרו ברית
 13 חדשה בלה את־הראשנה והבלה והנושנת קרוב קצה:
 אולם גס־הברית הראשנה היו לה חקי עבודת־אל ומקדש
 14 מטה בארץ: כי נעשה המשכן החיצון אשר שם המנורה
 2 והשלחן ולחם הפנים והוא נקרא קדש: ומבית לפרכת
 3 משכן הנקרא קדש הקדשים: שם מחתת הזהב וארון
 4 הברית מצפה זהב סביב וצנצנת זהב אשר המן בתוכה
 5 ומטה אהרן אשר פרח ולוחת הברית: ומלמעלה כרובי
 הכבוד סכים על־הכפרת ואין לנו עתה לדבר על־
 6 כל־חלק וחלק לבדו: וכאשר נעשו אלה באו תמיד
 7 הכהנים עבדי עבדה אל־המשכן החיצון: ואל־הפנימי בא
 הכהן הגדול לבדו פעם אחת בשנה לא בבלי־דם אשר
 8 הזה לכפר בעדו ובעד שגגות העם: בזאת הודיע רוח
 הקדש כי עוד לא נפתח הדרך לקדש הקדשים כל־עוד
 המשכן הראשון עמד על־מכונו: וזה הוא למשל לזמן
 9 הזה בהקריבם מנחה וזבח אשר אין בם להכין לבב

10 שלם אל־העבדים: כי חקת הגוף הם עִם־מאכל ומשתה
 11 ומבילות שנות אשר נתנו עד־עת התקון: אבל בבא המשיח
 להיות לכהן גדול על־הטבות העתידות במשכן הגדול
 והשלם אשר איננו מעשה ידים ואיננו מהבריאה הלזו:
 12 הוא בא פעם אחת אל־הקדש לא בדם שעירים ועגלים כי
 13 אִם־בדם נפשו וימצא פדות עולם: ואם דם שעירים ופרים
 ואפר הפרה זרק על־השמא יטהר את־בשרו ויקדשהו:
 14 אף כִּי־דם המשיח אשר ברוח עולם הקריב את־נפשו
 בבלי־מום לאלהים יטהר את־לבכם מן־מעשים אשר מות
 15 בם לעבד את־אלהים חיים: בעבור זאת מלאך מליץ הוא
 לברית החדשה ומותו נמצא לכפרת הפשעים תחת הברית
 הראשנה למען ישיגו בחירי־יה את־הבטחת נחלת עולם:
 16, 17 כי בצואת המנחיל יחסר מות המנחיל: וצואת המנחיל
 תקום אך אחרי המות יען אין לה תקף בחיי המנחיל:
 18, 19 ולכן גִּם־חנכת הברית הראשנה לא נעשתה בבלי־דם: כי
 כאשר נאמרה כל־מצחה כפי התורה לכל־העם ביד־משה
 לקח דם עגלים ושעירים עִם־מים ושני תולעת ואזוב ויזרק
 20 על־הספר ועל־העם: ויאמר הנה דם־הברית אשר צוה
 21 אתכם אלהים: וכן על־המשכן ועל־כל־כלי השרת זרק
 22 את־הדם: וכמעט הכל לפי התורה יטהר בדם ובבלי
 23 שפך־דם אין סליחה: ולכן נכון היה לטהר כזאת את־
 הדברים אשר תבנית הם לאשר במרום אבל הדברים
 24 עצמם במרום בזבחים טובים מאלה: כי לא בא המשיח
 אל־המקדש מעשה ידים אשר תבנית הוא למקדש אמת
 כי אִם־בא אל־עצם השמים להראות עתה בעדנו לפני
 25 האלהים: גִּם־לא להקריב את־נפשו פעמים רבות ככהן
 26 הגדול הבא אל־הקדש שנה בשנה בדם לא־לו: כי אִם־כן
 היה לו להתענות פעמים רבות למן הוסד ארץ אך עתה בקץ
 27 הדרות נגלה פעם אחת להתם הטאות בזבח נפשו: וכאשר

28 נגזר על־בני אדם למות פעם אחת ואחר־יכן המשפט: כן
 גם־המשיח הקריב את־נפשו פעם אחת לשאת חטא רבים
 ובבלי חטאת יראה שנית למחכים־לו לתשועה:
 כי התורה אשר בה רק צל טבות העתידות ולא פני עצם י
 הטבות ההנה אין בכחה להכין שלם לנגשים בזבחים
 האלה אשר יקריבו תמיד שנה בשנה: כי אם־לא־כן הלא
 2 יחדלו מהקריבם עוד כי אחרי אשר הטהרו העבדים פעם
 אחת אין להם עוד מחשבת החטא: אולם בקרבנות האלה
 3 יש־זכר לחטאים שנה בשנה: כי אין בדם פרים ושעירים
 4 לנשא חטאים: על־כן בבאו אל־תבל ארצה אמר זבח
 5 ומנחה לא הפצת גוף כוננת לי: עולה וחטאה לא שאלת:
 6 אז אמרתי הנה־באתי במגלת־ספר כתוב עלי לעשות
 7 רצונך אלהי: באמרו מראש זבח ומנחה ועולה וחטאה לא
 8 הפצת ולא שאלת והם המה המובאים לפי התורה: אז
 9 יאמר הנה־באתי לעשות רצונך הסיר את־הראשנה למען
 10 הקם את־השניה: וברצון הזה אנו מתקדשים בקרבן נפש
 11 ישוע המשיח אשר הקריב פעם אחת: וכל־כהן עמד
 12 לשרת יום יום ולהקריב פעמים שנות את־הזבחים ההמה
 13 אשר אין בם מעולם לכפר על־חטאים: אבל הוא הקריב
 14 זבח אחד על־החטאים וישב לימין אלהים עד־עולם: ומאז
 15 הוא מוחל עד־יושתו איביו הדם לרגליו: כי בקרבן אחד
 16 השלים את־המקדשים עד־עולם: וגם־רוח הקדש יעד־לנו
 17 כזאת כי אחרי אמרו: זאת הברית אשר אכרת אתם אחרי
 18 הימים ההם נאמ־יהוה נתתי את־תורתך בקרבם ועל־לבם
 19 אכתבנה: יוסיף יאמר ולעונם ולחטאתם לא אזכר־עוד:
 20 ובאשר יש־שם סליחה לאלה אין מקום לקרבן על־החטא:
 21 על־כן אחי בהיות לנו בטחון לבא אל־הקדש בדם ישוע:
 אשר חנך מסלה חדשה לנו מסלת חיים דרך הפרכת
 אשר בשרו הוא: ובהיות לנו כהן גדול על־בית האלהים:

נגשה בלב שלם ובאמונה אמן מטהרים מרעיון רע בלבנו 22
 אשר זרק עליו ובשרנו אשר רחץ במים טהורים: ונשמר 23
 היטב שבועת פינו על־דבר תקותנו ולא נרף כי נאמן
 הוא המבטיח: ונתכוננה איש אל־רעהו להתעורר לאהבה 24
 ולמעשים טובים: ולא נחדל מבא אל־קהלתנו כדרך אנשים 25
 אחדים מכם כי אס־נוכיה איש את־עמיתו ומה גם־בראתכם
 כי־קרוב היום: כי אס־נחטא בזדון אחרי אשר קנינו דעת 26
 האמת לא־ישאר עוד קרבן על־חטאתנו: כי אס־מגור 27
 מפני משפט הצפוי ואש קנאה אשר תאכל צרים: העבר 28
 תורת משה יומת בלי־חמלה על־פי שנים או־שלושה עדים:
 התכוננו־נא מה־נורא הענש אשר יושת על־רמס בן־אלהים 29
 ומטמא דם ברית אשר נקדש בו ומגדף רוח נדיבה: כי־ 30
 ידענו מי הוא האמר לי נקם אני אשלם אמר יהוה ואמר עוד
 כי ידין יהוה עמו: מה־נורא לנפל ביד אלהים חיים: זכרו־ 31, 32
 נא ימים מקדם כאשר ארו עיניכם ושוט שוטף צרה עבר
 עליכם: פעם הייתם לראוה מעני וקלם ופעם דאבה נפשכם 33
 לסבלות אחיכם ככם: כי נכמרו רחמיכם אל־מוסרי והונכם 34
 הגזול מכם הנחתם בטוב־לב בדעתכם כי קנין גדול מזה
 יש־לכם בשמים העמד לעד: על־כן אל־תשליכו מבטחכם 35
 כי שכרו הרבה מאד: וכי גם־התוחלת נכונה לכם בעבור 36
 אשר תעשו רצון אלהים ותשיגו את אשר־דבר לכם: כי 37
 עוד מעט־רגע והבא יבא לא יאחר: וצדיק באמונתו יחיה 38
 ואס־יסג אחר לא־תרוץ נפשי בו: ואנחנו איננו מן־הנסוגים 39
 אחר לאבדון כי אס־מבני אמונה להציל את־הנפש:
 והאמונה מבטח־עז בדבר חכנו לו דבר בחון בלב ולא יא
 תשורנו עין: כי בזאת נתנה עדות לזקנים מדור דור:
 באמונה נבין כי בדבר אלהים נעשו שמים וארץ וכי 3
 הנמצאים לעינינו לא מחמר קדמוני נבראו: באמונה הביא 4
 הבל קרבן מנחה לאלהים מנחה טובה ממנחת קין אשר
 על־ידה

על־ידיה נתנה לו עדות כי צדיק היה בהעיד אלהים על־
 5 מנחתו ועל־פיה עודנו דוכב אחרי מתו: באמונה לקח חנוך
 מבלי ראות מות ואיננו כי־לקח אתו אלהים ובטרם הלקחו
 נתנה לו עדות כי את־האלהים התהלך: ובלא אמונה לא־
 6 יוכל איש להפיק רצון מאלהים כי הבא לפני אלהים עליו
 להאמין כי הוא יש ומשלם גמול לדרשיו: באמונה עשה
 7 נח את־התבה ויצל את־ביתו כי ירא היה את־אלהיו אשר
 הזהירו על־העתידות טרם באו ועל־פיה הרשיע את־הארץ
 8 ויהי ליורש הצדקה באמונתו: באמונה שמע אברהם כאשר
 נקרא ללכת אל־הארץ אשר עתד לרשתה וילך כבלי־דעת
 9 אנה הוא בא: באמונה התגורר בארץ הנתונה לו כבארץ
 נכריה וישב באהלים הוא ויצחק ויעקב יורשי ההבטחה
 10 עמו: כי־חכה לעיר אשר יסוד עולם לה ואשר בונה ועשה
 הוא האלהים: באמונה גם־שרה החליפה־כח להזריע ותלד
 11 אחרי בלתי עקב אשר חרצה כי המבטיח נאמן הוא:
 ועל־כן מאחד הוא הקרוב למות נולדו ככוכבי השמים
 12 לרב וכחול אשר על־שפת הים אשר לא יספר: באמונה
 13 מתו כל־אלה ולא ראו את־ההבטחות בקיומן כי אם־מרחוק
 חזו אתן ויאמינו ויצהלו לקראתן ויודו כי־גרים ותושבים הם
 14 בארץ: ואלה האמרים בזאת מודיעים כי ארץ אשר להם הם
 15 מבקשים: ואם הארץ ההיא אשר יצאו ממנה עלתה על־
 16 לבם הלא היה בידם לשוב אליה: אולם טובה ממנה התאוו
 והיא בשמי מעל ועל־כן לא בוש האלהים מהם להקרא
 17 אלהיהם ויכֹן־להם עיר שמה: באמונה העלה אברהם
 את־יצחק ביום מסה וירש ההבטחות הקריב את־יחידו
 לעלה: אשר נאמר עליו כי ביצחק יקרא לך זרע: ובלבו
 18, 19 אמר כי תשיג יד אלהים להקימו מן־המתים וכן גם־השיבו
 אליו ויהי למופת: באמונה ברך יצחק את־יעקב ואת־עשו
 20 וידבר על־עתדתם: באמונה ברך יעקב במתו את־שני
 21 בני־יוסף

בני־יוסף וישתח על־ראש המטה: באמונה הזכיר יוסף 22
 לפני מותו את־צאת בני ישראל ויצו על־אדות עצמותיו:
 באמונה נצפן משה שלשה ירחים על־ידי אבותיו בהולדו כי 23
 ראו כי־טוב הילד ולא יראו מדת המלך: באמונה מאן משה 24
 בגדלו להקרא בן לבת־פרעה: ויבחר־לו להתענות עם־עם 25
 אלהים מהתענג בתענוגי החטא בימי חלד: ואת־חרפתו 26
 כחרפת המשיח חשב לעשר גדול מאצרות מצרים כי צפה
 אל־הגמול: באמונה עזב את־מצרים ולא ירא מחמת מלכה 27
 כי נשא את־נפשו אליו כראה אתו אשר פניו לא יראו:
 באמונה עשה את־הפסח ונתן את־הדם על־הבתים לבלתי 28
 יגע בם המשחית את־הבכרים: באמונה הלכו בים־סוף 29
 כמו ביבשה והמצרים הלכו אחריהם וישקעו: באמונה נפלו 30
 חמות יריחו בהסב אתן שבעת ימים: באמונה לא אבדה 31
 רחב הזונה עם־בני בליעל כאשר אספה את־המרגלים אל־
 ביתה בשלום: ומה אמר עוד הלא תקצר־לי העת כי־אספר 32
 מדברי גדעון ברק שמשון ויפתח דוד שמואל והנביאים:
 אשר באמונה כבשו ממלכות פעלו צדקות השיגו הבטחות 33
 וסכרו פי אריות: כבו חמת אש נמלטו מפי חרב מצאו און 34
 להם מתוך רפיונם עשו חיל במלחמה ויניסו מחנות זרים:
 נשים מצאו את־מתיהן כי קמו מן־המתים ורבים התענו 35
 ולא מצאו פליטה למען יקומו ביום התקומה ביתר עז:
 מקצותם נשאו קלון ומהלמות וגם־כבלים וכלאים: נסקלו 36, 37
 באבנים גררו במגרות נצרפו במסה והוציאו נפשם למטחת
 חרב נעו בעורת כבשים ועזים ונמגו בחסר כל בלחץ
 במצוק: והארץ לא שוה להם תעו במדבר בהרים כמערות 38
 ובמחילות עפר: וכל־אלה עדות להם על־אמונתם ולא 39
 ראו את־ההבטחות בקיומן: יען הכין אלהים לנו את־הטוב 40
 מקדם לבלתי יגיעו הם לכל־תכליתם מבלעדינו:
 יב לכן גם־אנחנו אחרי אשר המון עדים כאלה עטרים אתנו

כעננים מסביב נשליכה ממנו כל־משא וחטא אשר יגדרו
 בעדנו תמיד ועל־גב תוחלת נרוצה במרוץ הערוך לפנינו:
 ועינינו אל־ישוע צור אמונתנו הגמר עלינו אשר בעבור
 השמחה הזרועה לו נשא עין סבלו ואת־החרפה בזה וישב
 לימין כסא האלהים: התבוננו אליו אשר־נשא תגרה כזאת
 מיד החטאים בנפשו פן־תתרפו ועיפה נפשכם: עד־כה עוד
 לא קמתם להלחם בחטא עד־הדם: ותשכחו את־התוכחה
 אשר נוכחתם כבנים לאמר מוסר יהוה בני אל־תמאס
 ואל־תקין בתוכחתו: כי את אשר־יאהב יהוה יוכיח וכאיב
 את־כן ירצה: אסתשאו את־מוסרו הוא לאות כי עיני
 אלהיכם עליכם כבנים כי מי הוא הבן אשר אביו לא
 ייסרנו: אפס אסתהו באין־מוסר אשר הוא מנת כלם הלא
 זרים אתם ולא בנים: הן יש־לנו אבות בשרנו אשר יסרונו
 ונירא מפניהם אף כי־עלינו להכנע מפני אבי הרוחות למען
 חיה נחיה: והמה יסרונו לימים מעטים כטוב בעיניהם אך
 הוא לטוב לנו לתת־לנו חלק בקדשו: וכל־מוסר לא ימצא
 לששון בעתו כי יוסף עצב עמו אך אחרי־כן יתן פרי שלום
 לאשר יצרפו בו לצדקה: על־כן חזקו ידים רפות וברכים
 בשלות אמצו: וישרו מסלות לרגליכם לבלתי תקע כף
 ירך הצלע כי אסתרפא: בקשו שלום עם־כל־אדם וקדשה
 אשר מבלעדיה לא־יראה איש את־האדון: השמרו לכם
 פן־יגרע איש מחסד אלהים פן־יש בכם שרש פרה ראש
 ולענה וחללו בו רבים: פן־יהיה בכם איש זנה וחלל כעשו
 אשר מכר את־בכרתו בעד נזיר עדשים: הלא ידעתם כי
 חפץ אחרי־כן לרשת את־הברכה ושמע לא היה לו ואף
 כי־בקש בדמעה לא מצא מקום לתשובתו: כי הנה לא
 באתם אליהר אשר תגע בו יד ואשר אש תלהט אתו
 ולא אל־ענן וערפל ורעש: ולא לקול שופר וקול דברים
 אשר שמעו שאלו לבלתי יוסף דבר עמהם: כי קשתה
 עליהם המצוה מנשא לאמר ואף גם־בהמה תגע בהר סקל
 תסקל

21 תִּסְקַל אֲרִירָה תִּירָה בַּחַצִּים: וּמִהֲנֹרָא הִיָּה הַמַּחֲזָה עַד
 22 שְׁגַם מֹשֶׁה אָמַר פַּחַד קָרָאֲנִי וּרְעֵדָה: כִּי אִם־בָּאתֶם אֶל־הָר
 צִיּוֹן אֶל־עִיר אֵל חַי אֶל־יְרוּשָׁלַיִם הָעֲלִינָה וְאֶל־רִבְבוֹת צֶבֶא
 23 מִלְּאֲכִים: וְאֶל־עֵדֶת הַבְּכוֹרִים אֲשֶׁר הֵמָּה בִּכְתוּבִים בְּשֵׁמִים
 וְאֶל־אֱלֹהִים שֹׁפֵט הַכֹּל וְאֶל־רוּחֹת הַצְּדִיקִים אֲשֶׁר נַעֲשׂוּ
 24 שְׁלָמִים: וְאֶל־יִשׁוּעַ מְלִיץ לְבְרִית חֲדָשָׁה וְאֶל־דְּמוֹ הַנּוֹרֵק
 25 אֲשֶׁר קוֹל קְרִיאָתוֹ טוֹב מִקּוֹל דְּמֵי הַבַּל: הִשְׁמַרְוּ לָכֶם פֶּן־
 תִּסּוּרוּ מִן־הַדָּבָר בְּכֶם כִּי אִם־לֹא נִמְלָטוּ הַסְּרִים מִן־מִזְהִירָם
 26 בְּאַרְץ אֵיךְ נִמְלָט אֲנַחְנוּ אִם נִסּוּר מִן־מִזְהִירָנוּ מִשְׁמִים: אֲשֶׁר
 קָלוּ אַז הִרְעִישׁ אֶת־הָאָרֶץ וְעֵתָה הִגֵּד לְאָמַר עוֹד אַחַת מֵעַט
 הִיא וְאֲנִי מִרְעִישׁ לֹא לְבַד אֶת־הָאָרֶץ כִּי אִם־גַּם אֶת־הַשָּׁמַיִם:
 27 וּמָה שֶׁאָמַר עוֹד אַחַת מֵעַט הוּא מְגִיד חֲלִיפַת־כָּל אֲשֶׁר יִמוּט
 מִן־הִרְעֵשׁ כַּדָּבָר נִבְרָא רַק לְזִמְנֵנוּ וְאֲשֶׁר לֹא יִמוּט מִן־הִרְעֵשׁ
 28 יַעֲמֵד לְעַד: לָכֵן בְּהוֹיֹת לָנוּ מַלְכוּת אֲשֶׁר לֹא תִמוּט נִבְוָאָה
 29 בַּתּוֹדָה וְנַעֲבֹדָה אֶת־הָאֱלֹהִים לְרַצּוֹן לוֹ בְּאִימָה וּבִירָאָה: כִּי
 אֱלֹהֵינוּ אֵשׁ אֹכֵלָה הוּא:

יג, 2 שִׁמְרוּ אֶהֱבֵת אֲחִים בִּינִיכֶם תְּמִיד: וְאֶל־תִּשְׁכַּחוּ מִהַכְּנִים
 אֲרָחִים מֵאֶהְבָּה כִּי בְּאֶהְבָּה זֶו יֵשׁ אֲשֶׁר בְּבִלְיָדַעַת הַכְּנִיסוּ
 3 מִלְּאֲכִים אֶת־בְּתִיהֶם: זָכְרוּ אֶת־הָאֲסִירִים כִּמוֹ אִם־בָּאתֶם
 אֲסוּרִים עִמָּהֶם וְאֶת־הַנְּלַחְצִים כֹּאֲשֶׁר גַּם־בָּאתֶם עִמָּהֶם בְּבִשָׁר
 4 אַחַד: קִדֵּשׁ תִּהְיֶה הָאִישׁוֹת לְכָל־אִישׁ מִכֶּם לֹא תַחֲלָלוּ
 5 אֶת־יְצוּעַ אִישׁ וְאֶת־זֵנָיִם וְנֹאפִים יִשְׁפֹּט אֱלֹהִים: הִרְחִיקוּ
 דְּרַכְכֶם מֵאֶהֱבֵת כֶּסֶף וּשְׂמָחוּ בְּדֵי חֲלֻקְכֶם כִּי הוּא אָמַר לֹא
 6 אֲרַפֵּךְ וְלֹא אֶעֱזֹבְךָ: עַל־כֵּן נִבְטַח וְנֹאמַר יְהוָה לִי בְּעִזְרִי לֹא
 7 אִירָא מִהִיעֵשָׂה לִי אָדָם: זָכְרוּ אֶת־מֵאֲשִׁרִיכֶם אֲשֶׁר־הִגִּידוּ
 לָכֶם דְּבַר הָאֱלֹהִים בֵּינוּ לְתַכְלִית דְּרַכְכֶם וּלְכוּ בְּאִמּוֹנַתְכֶם:
 8 יִשׁוּעַ הַמְּשִׁיחַ הֵנוּ הוּא אֶתְמַלֵּ וְהוּא הַיּוֹם וְהוּא לְעוֹלָם וְעַד:
 9 אֶל־תִּמוּטוֹ מִפְּנֵי תוֹרַת שְׁנוֹת וּזְרוֹת כִּי טוֹב לֵלֵב אֲשֶׁר
 חִסֵּד יִסְעֵדְנוּ לֹא חֶקֶן מֵאֲכָלִים חֶקֶים לֹא־טוֹבִים לְבַעֲלֵיהֶם:
 יִשְׁלָנוּ

10 ישלנו מזבח אשר לאכל מעליו אין משפט למשרתי
 11 המשכן: כי־פגרי הזבחים אשר דמם הובא אל־הקדש ביד
 12 הכהן הגדול לכפר עון נשרפו מחוץ למחנה: בעבור זאת
 גם־ישוע לאשר יקדש את־העם בדמו ענה מחוץ לשער:
 13 על־כן נצאה־נא אליו אל־מחוץ למחנה ונשא את־חרפתו:
 14 פה אין־לנו עיר עמדת לעד אך העיר העתידה אנו מבקשים:
 15 ועתה נקריב על־ידו זבחי תודה לאלהים תמיד הלא הם
 16 פרי שפתינו הנתנות תודה לשמו: אך לגמל־טוב ולפזר
 לאביונים אל־תשכחו כי־זבחים כאלה הם לריח ניחח
 17 לאלהים: שמעו אל־מאשריכם והכנעו מפניהם כי־שקדים
 הם על־נפשתיכם כעמדים לתת דין וחשבון בעבור יעשו
 בזאת בחדוה ולא באנחה כי לולא כן לא־טוב לכם הדבר
 18 הזה: התפללו עלינו כי־ידענו מאד כי נכון לבנו ולהתהלך
 19 במישרים תמיד כל־חפצנו: ובחפץ יתר אני שאל מעמכם
 20 לעשות זאת לבעבור יתן לי לשוב אליכם עד־מהרה: ואלהי
 השלום אשר בדם ברית עולם הקים מן־המתים את־רעה
 21 הצאן הגדול את־ישוע אדנינו: הוא יכונן אתכם בכל־מעשה
 טוב למלא את־חפצו ויפעל עמכם כטוב בעיניו ביד־ישוע
 22 המשיח אשר־לו הכבוד לעולם ועד אמן: ואני שאל מעמכם
 אחי שאור־נא דברי מוסרי כי־מעט מזער כתבתי אליכם:
 23 ודעו כי טימותיום אחינו יצא לחפשי ואם־יבא בקרב הימים
 24 אראה אתו את־פניכם: שאלו לשלום כל־מאשריכם וכל־
 25 הקדושים ואלה אשר מאיטליא פקדים לשלום לכם: החסד
 עם־כלכם אמן:

יעקב

א יעקב עבד לאלהים ולאדון ישוע המשיח אלהי העדה הפזורה
2 משנים עשר השבטים שלום: חשבו לכם אחי אך לשמחה
3 אם מסות שנות תקרינה אתכם: בדעתכם כי כור בחן
4 אמונתכם יתן לכם את־כח הסבל: ופעלת כח הסבל תהיה
שלמה לבעבור תהיו שלמים ותמימים ולא יחסר לכם
5 דבר: ואיש מכם כי יחסר חכמה יבקשנה ותנתן־לו מאת
6 האלהים הנתן לכל ברוח נדיבה ואין־מכלים דבר: אך
יבקש באמונה ולא יפסח על־שתי סעפים כי הפסח על־שתי
סעפים דומה הוא לגלי הים אשר הם עלים וירדים מפני־
7 רוח: והאיש ההוא אל־ידמה בנפשו כ־ישא דבר מאת
8, 9 יהוה: איש אשר חלק לבו פחו הוא בכל־נתיבותיו: אולם
10 אח שפל יתהלל ברוממות נפשו: ועשיר בשפלות נפשו כי
11 כציץ חציר בן יעבר: כי כצאת השמש בגברתו ייבש חציר
אמלל ציץ וצבי תפארתו נבל בן יבל העשיר על־י־שביל
12 מרוצתו: אשרי האיש הנבחן במסה כי בהבחנו ישא עטרת
13 החיים אשר־דבר אדני לאהביו: אל־יאמר הנכשל במסה
האלהים נסה אתי כי כאשר אין מנסה את־האלהים ברע
14 כן גם־הוא לא־ינסה איש: אך כל־איש תאות נפשו תנסהו
15 כי ימשך וילכד־בה: והתאוה אחרי אשר הרתה תלד חטא
16 והחטא כאשר הוא שלם יוליד מות: אל־תתעו את־נפשכם
17 אחי היקרים: כל־מתנה טובה וכל־תשורה שלמה ירדת
מעל מאת אבי המארת אשר אין־חליפות לו אף לא צל
18 תמורה: והוא באות נפשו הוליד אתנו בדבר אמתו להיות
19 לו כראשית תבואתו בתוך יצוריו: לכן אחי היקרים יהי
כל־איש מכם מהיר לשמע בשש לדבר ובשש לקצף־
קצף: כי־קצף אדם לא יפעל צדקת אלהים: על־כן הסירו

מעליכם כל־גלולים וכבד רשעה ובעונה החזיקו בתורה
 22 הנטועה בתוככם אשר יש־בה להושיע לנפשתיכם: וראו
 להיות עשים דבר המצוה ולא רק שמעים לאזן להתעות
 23 את־נפשכם: כי השמע דבר ולא יעשנו נמשל הוא לאיש
 24 המביט תאר פניו בראי מלטש: כי הוא מביט בפניו וכרגע
 25 הולך ושכח מה־תארו: אך השם עינו בתורה התמימה אשר
 חפש בה והגה בה תמיד ואיננו שמע ושכח כי אם־עשה
 26 הדבר למענהו האיש ההוא יאשר במעשהו: ואם־ידמה
 איש מכם להיות עבד אלהים ולא ישמר רסן לשונו כי
 27 אם־יתעה את־לבו עבדתו הכל היא: זאת היא עבדה
 טהורה ותמימה לפני אלהינו אבינו לבקר יתומים ואלמנות
 במצוקותיהם ולהשתמר מן־שמץ דבר מן־ערות הארץ:
 ב
 אלתכירו פנים אחי באמונת ישוע המשיח אדנינו אדון ב
 2 הכבוד: כי אם־יבא איש אל־בית הכנסת לכם הדור
 בטבעות זהב ולבוש מחלצות ובא שם גם־עני בכגדים
 3 צואים: ופניתם אל־הלבוש מחלצות לאמר שבה־נא פה
 במושב נכבד ואל־העני תאמרון אתה עמד שם או שב
 4 להדם רגלי: האם לא לב ולב בקרבכם ואם לא כשפטים
 5 חרשי רע אתם: שמעוני אחי היקרים הלא אלהים בחר
 בעניי הארץ להיות עשירי אמונה וירשי מלכות כאשר
 6 דבר לאהביו: ואתם הובשתם פני העני הלא העשירים הם
 7 יעשקו ויסחבון אתכם למקום המשפט: וגם השם הטוב
 8 אשר נקרא עליכם ישימו אתו לחרפות: הנה אם תשמרו
 דת המלכות ככתוב בתורה ואהבת לרעך כמוך תיטיבו
 9 לעשות: אולם אם־תשאו פנים תחטאו במעשיכם ועל־פי
 10 התורה תשפטו כפושעים בה: כי השמר את־כל־התורה
 ועבר אחת ממצותיה הוא אשם כעבר כל־מצותיה: כי
 11 האמר לא תנאף גם־הוא אמר לא תרצח ואם־אתה לא
 נאפת אך רצחת פשע בתורה הנך: ואתם בה תדברון ובה
 12 תעשון

13 תעשון כעתדים להשפט על־פי התורה אשר חפש בה: כי
 14 אין חסד בדין ללא חסד אך כח החסד יעז על־כח הדין: אחי
 מה־יועיל לאיש האמר כי אמונה בו ומעשים אין לו התוכל
 15 אמונה להושיע־לו: אם אח אר־אחות יהיו עירמים ואין להם
 16 לחם חקם: ואיש מכם יאמר אליהם לכו לשלום וחס־לכם
 ושבעתם ולא־תתנו לנפשם די־מחסרם מה־יתן להם דבר
 17 שפתים: כן גם־האמונה אם מעשים אין עמה מתה היא
 18 לבדה: אבל יאמר איש הן אתה יש אמונה בך ואני יש־לי
 מעשים הראני את־אמונתך בבלי מעשיך ואני מתוך מעשי
 19 אראך את־אמונתו: אתה מאמין כי אלהים אחד הוא והיטבת
 20 להאמין וגם השדים כן יאמינו ויחילון: אך עתה רעה
 רוח אם הפצת לדעת כי אמונה בבלי מעשים מתה היא:
 21 הלא במעשיו נצדק אברהם אבינו בהעלתו את־יצחק בנו
 22 על־גב המזבח: הנך ראה כי־האמונה נתנה־כח למעשיו
 23 ומתוך מעשיו נעשתה אמונתו שלמה: והוקם הכתוב האמר
 והאמן אברהם ביהוה ותחשב־לו צדקה וגם נקרא אהב
 24 אלהים: הנה ראים אתם כי במעשים יצדק איש ולא
 25 באמונה לבדה: וכן גם־רחב הזונה נצדקה במעשיה כאשר
 26 הביאה את־המלאכים אל־ביתה ותשלחם בדרך אחרת: כי
 כמו־גוף בלא נשמה מת הוא כן גם־אמונה בבלי מעשים
 מתה היא:

ג לא תקימו מכם אחי מורים רבים בדעתכם כי תכבד עלינו
 2 יד־המשפט: כי רבות נכשלנו כלנו ומי אשר לא־יכשל
 בשפתיו איש תמים הוא וידיו רב־לו לשים מעצור לכל־
 3 בשרו: הנה פי הסוס נבלם כמתג לבעבור ישמע וינטה
 4 לפי רצוננו: והנה גם־אניות גדלת הנהדפות ברוח עזה יטה
 5 אתן משוט קטן אל־אשר יחפץ רוח החבל: כן גם־הלשון
 אבר קטן ומדברת גדלות איך מעט אש תבער יער גדול:
 6 והלשון אש היא הלשון עולם קטן ומלאו און נתונה בתוך

אברינו מחללת כל-הבשר מלהטת גלגל הטבע ויקדת
 מאש גיהנם: כל-מין בהמה ועוף ורמש וחיתורים נכבשים
 הם כלם כי האדם למינהו נכש אתם: אך הלשון לבדה
 אין לאל יד אדם לכבשה רעה היא מאין מעצור ומלאה
 חמת מות: בה נברך יהוה אבינו ובה נקלל אנשים אשר
 נעשו בצלם אלהים: מפה אחד תצא ברכה וקללה לא-כן
 אחי לא-יעשה כן בכם: התקיר באר מימיה מתוקים ומרים
 ממוצא אחד: התעשה תאנה אחי ענבי גפן והגפן התוציא
 תאנים כן ממים מלוחים לא יצאו מתוקים: מי חכם ונבון
 בכם יראנו את-מעשיו מתוך מעגלי חייו הטובים בענות
 חכמתו: ואם-חמת קנאה בכם ולבכם יגרה מדון למה
 תתהללו ותכחשו נגד פני האמת: לא זו החכמה הבאה
 מעל כי היא מלמטה לארץ מטבע הבשר או השדים:
 כי-במקום קנאה ומדנים שם מהומה וכל-דבר בליעל: אך
 החכמה הירדת מעל טהורה היא פיה תפתח לשלום ובעונה
 דבריה נוחה היא להתרצות מלאה רחמים ופריה טוב אין
 עמה משא פנים ואין חנפה בה: זה פרי הצדקה זרע לבטח
 לעשי שלום:

מאין תגרה ומלחמות ביניכם אם לא מתוך התאות הפרצות
 באבריכם: תתאוו ואין לכם תרצחו ותקנאו וידיכם לא
 תעשינה תושיה תתגרו ותלחמו ואין לכם מאומה יען לא
 שאלתם: שאלתם ולא השגתם יען ברעה שאלתם למלא
 משאלות תאותכם: האם לא ידעתם נאפים ונאפות כי-
 אהבת העולם איבה היא לאלהים לזאת אפוא מי הוא החפץ
 להיות אהב העולם איב לאלהים יחשב: האם תחשבון
 כי המקרא יזהיר לריק והרוח השכן בקרבנו האם תאותו
 קנאה: אכן הוא נתן יתר חן על-כן הוא אמר יהוה ללצים
 יליץ ולענוים יתן-חן: לכן הכנעו מפני אלהים התיצבו בפני
 השטן ויגוס מפניכם: קרבו אל-אלהים ויקרב אליכם רחצו

9 ידיכם מתי־און הזכו בלבבכם בעלי לב ולב: התעצבו
 התאבלו והילילו שחוק יהפך לכם לאבל ושמחה לתוגה:
 10, 11 השפילו נפשכם לפני יהוה והוא ירים אתכם: אחי לא
 תדברו איש בעמיתו המדבר באחיו והדן את־אחיו הוא
 מדבר בתורה ודן את־התורה ואם את־התורה תדין אינך
 12 עשה התורה כי אם־שפטה: אחד הוא המחקק והשפט הוא
 אשר הכח בידו להציל ולאבד ומי אתה הוא כי תשפט
 13 את־עמיתך: הוי האומרים נלכה לנו היום או למחר לעיר
 14 ההיא ונסחר שם שנה אחת ונעשה לנו חיל: ואתם לא
 תדעון מה־ילד יום מחר כי מה חייכם קיטור יראה כרגע
 15 ואחר יעלה בתהו: אך כזאת עליכם לאמר אם־ירצה יהוה
 16 ונחיה נעשה כזאת או כזאת: רק אתם מתהללים בגאותכם
 17 כל־תהילה כזאת רעה היא: וכל־הידע לעשות כטוב וכישר
 ולא יעשנו חטאו ישא:

ה הוי עשירי עם זעקו הילילו לצרות אשר תקרינה אתכם:
 2, 3 עשרכם רקב ובגדיכם יאכל עש: הזהב יועם הכסף ישנא
 והון נמאס הזה יענה בכם לעד ואכל בשרכם כאש זה
 4 הוא האוצר אצרתם לכם ליום אחרון: הנה שכר הפעלים
 יזעק שכר קצרי שדתיכם אשר עשקתם וזעקת הקצרים
 5 באה באזני יהוה צבאות: התענגתם בארץ התעדנתם וישמן
 6 לבכם כמו ליום טבחה: הרשעתם המיתם את־הצדיק והוא
 7 לא־עמד בפניכם: על־כן דמו אחי עד־בא האדון הנה
 האכר יחכה לתבואת האדמה הטובה ייחל עד־אשר יבוא
 8 יורה ומלקוש: כן הוחילו גם־אתם אמצו את־לבכם כי פני
 9 האדון הנה באים: אל־תלונו אחי איש על־רעהו ולא תאשמו
 10 במשפט הנה השפט עמד לפתח: קחו לכם אחי למופת
 צרות הנביאים וארך רוחם הנביאים אשר דברו בשם יהוה:
 11 הנה אנחנו מאשרים כח הסכל וכח סבלות אויב הלא
 שמעתם וגם ראיתם מה־היתה אחריתו מאת יהוה כי יהוה
 רחום

- 12 רחום וחנּון הוא: ועתה אחי לפני כל־דבר אל־תשבּעו
לא בשמים ולא בארץ ולא כל־שבועה אחרת וכה יהיה
- 13 דברכם הן הן או לא לא פן־תענשו במשפט: אס־יצר
14 לאיש מכם יתפלל ואם לבו טוב עליו יזמר: אס־יהיה בכם
חלה יקרא לזקני העדה והתפללו עליו ומשחו אתו שמן
15 בשם יהוה: ותפלה עם־אמונה תעזר לחלה ויהוה יקימנו
16 ואם חטא ונסלח־לו: לכן התודו עונותיכם איש אל־רעהו
והתפללו איש בעד רעהו ורפא לכם כי־תפלת צדיק רב
17 כחה בפעלתה: אליהו היה בעל נפש כמנו והתפלל לבלתי
היות מטר ולא־היה מטר על־הארץ שלש שנים וששה
18 חדשים: וישב ויתפלל והשמים העריפו מטר והארץ נתנה
19 את־יבולה: אחי אם אחד מכם יסור מדרך האמת ואיש אחר
20 ישיבנו: ידע־נא כי המשיב את־החוטא מדרך פשעו יציל
נפש ממות ויכסה על־פשעים רבים:

פטרון א

א פטרון שליח ישוע המשיח אל־הבחורים הפזורים הגרים
2 בפנטום גלטיא קפודקיא אסיא וביתוניא: אשר נבחרו
מקדם מטעם אלהים האב לקדשם ברוחו ולהכין לבם
לשמע לישוע המשיח ויו דמו עליהם חסדכם ושלומכם
3 ישגא: ברוך הוא האלהים אבי אדנינו ישוע המשיח אשר
כגדל חסדו הוליד אתנו שנית לתקות חיים בתקומת ישוע
4 המשיח מן־המתים: לנחלה אשר לא תשחת ולא תחלל
5 ולא תבול הצפונה לכם בשמים: כי שמורים אתם בכח
אל על־ידי אמונתכם לתשועה אשר תגלה לקץ הימים:
6 אשר בה תגילו עד־מאד אף כי־עתה תתאבלו למצער
7 לרגלי מסות שנות אשר באן נחויץ: לצרף אמונתכם אשר
רחוק מחירה מזהב מזקק באש אשר אחריתו עדי־אבד
ואמונתכם תהיה לתהלה לכבוד ולתפארת בהתגלות ישוע
8 המשיח: אשר אתו אהבתם אף כי לא חזיתם פניו ותאמינו־
בו אף כי עד־עתה לא ראיתם אתו בעיניכם וכו תשישו
9 בששון עצום מספר וכליל בהדרו: כאשר תמצאו את־פרי
10 אמונתכם ואת־תשועת נפשכם: את התשועה אשר עליה
חקרו ודרשו הנביאים אשר נבאו על־החסד הצפון לכם:
11 ויחתרו לדעת מתי ואיך יבוא המועד אשר הודיעם רוח
המשיח אשר שכן בקרבם כאשר הגיד להם מראש חבלי
12 המשיח והכבוד אשר בעקבם: ונגלה להם כי לא לנפשם
כי אם־לנפשכם חזו הדברים ההם אשר הגד לכם היום
מפי המבשרים ברוח הקדש השלוח משמים דברים אשר
13 מלאכי־יה נכספים להבט־בם: על־כן חגרו מתניכם ויאמץ
לבכם התעוררו ויחלו בכל־מאדכם לחסד אשר יסובב
14 אתכם בהתגלות ישוע המשיח: וכבנים מקשיבים אל־תשוו

- 15 נפשכם לנפש תאוה אשר היתה לכם לפנים מבלִי־דעת: כי
 אִם־קדשים תהיו בכל־דרכיכם כאשר הקרא אתכם קדוש
 הוא: כי כן כתוב והייתם קדשים כי קדוש אני: ואם
 16, 17 השפט איש איש לפי מעלליו אשר לא ישא פנים אִם־אתו
 18 תקראו אביכם התהלכו לפניו ביראה כל־ימי מגוריתם: הן
 ידעתם כי לא־בכסף ובזהב אשר יכלו באחריתם נפדיתם
 מארחות שוא אשר נחלו לכם אבותיכם: כי אִם־בדם יקר
 19 בדם המשיח שה תמים ומום אין־בו: והוא הוכן מקדם
 20 טרם הוסד ארץ ונגלה באחרית הימים למענכם: אשר
 21 על־ידו מאמינים אתם באלהים אשר הקימו מן־המתים
 ויתן־לו כבוד לבעבור תמצא אמונתכם ותקנתכם באלהים:
 22 ואחרי אשר זכיתם את־נפשתיכם לשמע אל־האמת על־ידי
 הרוח ולא־הבה איש את־אחיו בלא שפתי מרמה התאמצו
 23 ואהבתם את־אחיכם בתם־לב: כאנשים אשר נולדו שנית
 ולא מזרע אכזב כי אִם־ממקור נאמן בדבר אלהים אשר
 24 הוא חי ונצב לעולם: כי כל־הבשר חציר וכל־כבוד־איש
 25 כציץ חציר יבש חציר נבל ציץ: ודבר יהוה יקום לעולם
 והוא הדבר אשר בשרו לכם המבשרים:
 ועתה הסירו מכם כל־רשעה וכל־מרמה וחנפה וקנאה ב
 2 וכל־שפת רכיל: וכעוללים אשר נולדו מקרוב בקשו
 לשבע חלב זך משדי בינה אשר עליו תגדלו לישועה:
 3, 4 אִם־דק באמת ובתמים טעמתם כִּי־טוב אדנינו: ואליו
 באתם כמו אל־אבן חיים אשר מאסו בני אדם אך נבחרת
 5 היא ויקרה לאלהים: וגם־אתם אבני חיים להבנות היכל
 עליון לכהנת קדש להקריב זבח־רוח לריח ניחח לאלהים
 6 ביד ישוע המשיח: וזה הוא שאמר במקרא הנני יסד בציון
 7 אבן בחן פנה ויקרה והמאמין בה לא יבוש: על־כן לכם
 המאמינים הוא לאבן חפץ ולאשר אינם מאמינים הוא אבן
 8 מאסו הבונים היתה לראש פנה: ולאבן נגף ולצור מכשול
 כי

9 כי נכש־רִבּוֹ בַחֲסֵר אֲמוֹנַתְּם כַּאֲשֶׁר גַּם־לְהַכְשֵׁל נִוְעַדוּ מֵאֵן:
 וְאַתֶּם הַנֶּכֶם בַּחֲרִיר־יָהּ מִמְּלַכַת כְּהַנִּים גּוֹי קָדוֹשׁ וְעַם סִגְלָה
 לֹו לְסִפְר תְּהַלְתּוּ אֲשֶׁר קָרָא אֶתְכֶם מִחֶשֶׁךְ לְאוֹר פְּלֹאִי:
 10 אֲשֶׁר לְפָנִים לֹא־עַם הָיִיתֶם וְעַתָּה עִם אֱלֹהִים לְפָנִים בָּנִים
 11 לֹא־רַחֲמוּ וְעַתָּה מֵרַחֲמִים: וְאֲנִי שָׂאֵל מִכֶּם יְדִידִים כִּגְרִים
 12 וְתוֹשְׁבִים לְהַנּוֹר מִתְּאוֹת הַבָּשָׂר הַנִּלְחָמוֹת בְּנֶפֶשׁ: וּלְהַתְּהַלֵּךְ
 בְּמִישָׁרִים בֵּין הַגּוֹיִם אֲשֶׁר דִּבְרוּ עֲלֵיכֶם סֵרָה כַּפְעֲלֵי אֹן
 וְעַתָּה יִתְבַּנְּנוּ בְּמַעֲשֵׂיכֶם הַטּוֹבִים וַיִּכְבְּדוּ אֶת־אֱלֹהִים בְּיוֹם
 13 פְּקֻדוֹ: וְהִכְנַעְוּ לְכָל־מְשֵׁרָה אֲשֶׁר לְבְנֵי־אָדָם לְמַעַן הָאֲדוֹן
 14 אִם־לְמֶלֶךְ כַּאֲשֶׁר הוּא הָרֵאשׁ: וְאִם־לְשָׂרִים כַּאֲשֶׁר הֵם
 15 שְׁלוּחָיו לְתֵת נִקְמָה בַּפְעֲלֵי אֹן וּכְבוֹד לַעֲשֵׂי טוֹב: כִּי כֵן
 חִפְץ אֱלֹהִים בַּעֲשֵׂתְכֶם טוֹב לְשֵׁם מַחְסוֹם לְפִי הַסְּכָלִים אִין
 16 תְּבוֹנָה בָּם: וְהָיוּ כְּבְנֵי חוֹרִים אֵךְ לֹא לְשֵׁית חִפְשַׁתְכֶם
 17 כְּמַכְסָה עַל־פְּנֵי מַעֲשִׂים רָעִים כִּי אִם־כְּעַבְדֵי אֵל: כְּבָדוּ
 כָּל־אִישׁ כְּכְבוֹדוֹ אֲהַבּוּ אֶת־אֲחֵיכֶם יִרְאוּ אֶת־הָאֱלֹהִים וְהָבּוּ
 18 כְבוֹד לְמֶלֶךְ: וְעַבְדִּים בְּכֶם הִכְנַעְוּ לְפָנֵי אֲדִנִּיכֶם בְּכָל־יִרְאָה
 19 לֹא לְבַד לְפָנֵי יִשְׂרָיִם וְטוֹבִים כִּי אִם־גַּם־לְפָנֵי נְלוֹזִים: כִּי
 20 בְּזֹאת יֵאָשֶׁר אָדָם אִם־יֵשָׂא מִכָּאֵב וַיַּעֲנֶה חָנּוּם רַק לְהוֹיֹת
 לְבוֹ תַמִּים עִם־אֱלֹהִיו: כִּי מֵהִדְתְּפֹאֲרַתְכֶם אִם תַּחֲרִישׁוּ
 כַּאֲשֶׁר תִּכּוּ בְּאֲשֵׁמוֹתֵיכֶם רַק אִם־תַּעֲנֶנוּ עֵקֶב מַעֲשִׂים טוֹבִים
 וְהַחֲרַשׁ תַּחֲרִשׁוֹן זֹאת תִּהְיֶה לְכֶם לְתַהֲלָה מֵאֵת הָאֱלֹהִים:
 21 כִּי הֲלֹא לְזֹאת נִקְרָאתֶם וְאֵף גַּם־הַמְּשִׁיחַ נִדְכָה בְּגַלְלֵכֶם
 22 וַיְהִי לְכֶם לְמוֹפֵת לְלַכַת בַּעֲקֻבוֹתָיו: אֲשֶׁר לֹא־חִמַּם עֲשָׂה
 23 וְלֹא מֵרַמָּה בְּפִיו: אֲשֶׁר חֲרַפּוּהוּ חוֹרְפִיו וְלֹא הִשִּׁיב חֲרַפְתֶּם
 אֶל־חִיקֶם נַעֲנֶה וְלֹא יִפְתַּח־פִּיו כִּי אִם־הִפְקִיד מִשְׁפָּטוֹ לְשִׁפְט
 24 צַדִּיק: וְהוּא נִשָּׂא אֶת־חַטָּאתֵינוּ כְּבָשָׂרוֹ עַל־הַעֶץ לְבַעֲבוֹר
 נְמוֹת לְחַטָּאה וְנַחִיָה לְצַדִּיקָה וְאֲשֶׁר בַּחֲבַרְתּוֹ נִרְפָּא לְכֶם:
 25 כִּי צֹאן אֲבָדוֹת הָיִיתֶם וְתִשְׁבוּ בְּיוֹם אֶל־הָרַעָה הַמְּשַׁגִּיחַ
 אֶל־נַפְשֵׁיכֶם:

1 וכן גס־הנשים הכנענה לפני בעליכן ואס־יש אנשים מאנים
 לשמע הבשרה אתן בענות דרככן תקנינה אתם ליהוה
 2 באין־אמר ודברים: כאשר יחזו כי ביראה ובתם דרככן:
 3 ופארכן לא יהיה פאר חיצון במחלפות ראש ועדי זהב או
 4 בגדי חמדות: כי אס־האדם הפנימי בסתר הלב ברוח
 ענוה והשקט אשר אין לו כליון והוא יקר בעיני האלהים:
 5 כ־יכן היה לפנים פאר הנשים הקדושות אשר שמו תוחלתן
 6 באלהים ולפני בעליהן נכנעו: כמו שרה אשר שמעה בקול
 אברהם וקראה־לו אדני ואתן לבנות לה אם טוב תעשינה
 7 ולא יבא בתוככן מרד לב מפחד: וכן אתם האנשים ראו
 לשבת עם־נשיכם בהשכל תנו כבוד לאשה כ־כלי רך היא
 מכם וגם חברתכם במתנת החסד והחיים ובכן לא תמנע
 8 תפלה מבתיכם: סוף דבר היו כלכם לאנשי לב אחד אנשי
 9 חמלה אהבי אחוה אנשי רחמים ושפלי רוח: לא תגמלו
 לאיש רעה תחת רעה או קללה תחת קללה כי אס־ברכה
 10 כי לזאת נקראתם למען תירשו את־הברכה: מ־האיש
 החפץ חיים ולראות ימים טובים יצר לשונו מרע ושפתיו
 11 מדבר מרמה: יסור מרע ויעשה־טוב ובקש שלום וירדפהו:
 12 כי עיני יהוה אל־צדיקים ואזניו אל־שועתם פני יהוה בעשי
 13, 14 רע: ומי יעשה עמכם רע אס־תרדפו לעשות טוב: אפס אס־
 גס־תענו עקב צדקה אשריכם אך את־מוראם לא תיראו ולא
 15 תערוצו: את־יהוה אלהים אתו תקדישו בלבבכם ובענוה
 ויראה היו נכנים תמיד לתת מענה לכל־הדרש מכם מה
 16 יסוד תקותכם: וברוח נכון אשר בקרבכם יבושו הדברים
 סרה על־דרככם הטובה במשיח והמלשינים אתכם כפעלי
 17 און: כי טוב לכם להתענות אם כן רצה האלהים עקב
 18 עשות טוב מאשר תתענו עקב עשות רע: כי גס־המשיח
 ענה פעם אחת בחטאתינו איש צדיק בעד אנשים חטאים
 ויביאנו עד־האלהים אחרי אשר הומת בשרו ויחי ברוח:
 ויעבר

19 ויעבר ויקרא את־הקריאה גם אל־הרוחות אשר במשמר:
 20 הלא הם אשר לא האמינו לפנים כאשר חכה אלהים אליהם
 בארך אפו בימי נח עד־אשר נעשתה התבה ואנשים מעטים
 21 שמנה נפשות נמלטו בה מן־המים: ויהי למופת למבילתנו
 במים אשר תושיע לנו גם־היום לא לרחץ את־צואת הבשר
 כי אם־לזכות את־לבנו ברוח נכון לפני האלהים על־ידי
 22 תקומת ישוע המשיח: אשר עלה השמימה וישב לימין
 האלהים ומלאכים שרי צבא וגברי כח שם אלהים תחת
 ידו:

ד ועתה אחרי אשר ענה המשיח בעדנו בבשר התאזרו עז רוח
 כמוהו גם־אתם כי המכה והמענה בבשרו יחדל מחטוא:
 2 ולא תתורו אחרי תאות בשר ודם כל־ימי חייכם על־האדמה
 3 כי אם־אחרי חפץ אלהים: כי רב לנו אשר עשינו כחפץ
 הגוים בימים עברו עלינו בלכתנו עמהם בארחות זמה
 ועגבים בבתי זוללים וסכאים והלולים ובגלולי האלילים:
 4 וכיום יניעו ראש וילעיבו בכם כי לא־תרצו עוד עמהם
 5 לשטף זמתם: העתידים לתת דין וחשבון לפני העתיד לבוא
 6 לשפט את־החיים ואת־המתים: כי על־כן היתה קריאת
 הבשרה גם אל־המתים למען ישפטו בבשר כבני אדם
 7 ויחיו בחיי רוח כאלהים: הנה קץ כל־דבר קרוב על־כן
 8 השכילו והתעוררו בתפלה: אך בראש כל־דבר אהבו
 איש את־רעהו באהבה רבה כי אהבה תכסה על־פשעים
 9 רבים: שמרו אהבת אחים בקרבכם ולא תתערב תלונה
 10 בה: איש איש מכם כמתן אשר תשיג ידו כן תפזרו איש
 11 לרעהו כפקידים נאמנים על־חסדי אלהים הרבים: כי ידבר
 איש בקהל יהו דברו כדבר אלהים והמשרת ימלא פקדתו
 כיד אלהים הטובה עליו למען יכבד שם אלהים בכל
 על־ידי ישוע המשיח אשר לו הכבוד והממשלה לעולם ועד
 12 אמן: אל־תתפלאו ידידים כי תבואו להבחן בכור עני כמו

13 אַסִּיקְרָה אַתְּכֶם דְּבַר זֶר: אַךְ תְּשִׁישׁוּ בְּאִשְׁרֵי חֲבֵרִים אַתֶּם
 לְחַבְלֵי הַמְּשִׁיחַ וּכְּנֵן תְּשִׁישׁוּ וְתַעֲלְצוּ בְּהַגְלוֹת נִגְלוֹת כְּבוֹדוֹ:
 14 אֲשֶׁרִיכֶם אִם יִחַרְפוּ אַתְּכֶם בַּעֲבוּר שֵׁם הַמְּשִׁיחַ כִּי נָחָה
 עֲלֵיכֶם רוּחַ הַכְּבוֹד וְרוּחַ אֱלֹהִים אַעֲלֶם מִנְּאִץ הוּא וְאַעֲלֶכֶם
 15 נִכְבֵּד: וְלֹא יוֹסֵר אִישׁ מִכֶּם כְּרַעַח אֹרְכִגְנָב אֹרְכִפְעֵל אֹן
 16 אֹרְכִמְרַגֵּל בְּפִקְדַת אַחֲרִים: אֲבָל אִסְיִעֵנָה בְּאִשְׁרֵי שֵׁם
 הַמְּשִׁיחַ נִקְרָא עֲלֵינוּ אֲלִיבוּשׁ כִּי אִסְיִוּדָה אַתְּ־אֱלֹהִים בְּשֵׁם
 17 הַזֶּה: כִּי בֹא הַיּוֹם לְהַחֲלֵל מִשְׁפַּט מִבֵּית אֱלֹהִים וְאִסְיִבְנוּ
 הַחֵל מִה־אִפּוֹא תִהְיֶה אַחֲרִית הַמְּמַרִּים אַתְּ־בִשְׂרַת אֱלֹהִים:
 18, 19 וְאִם לְצַדִּיק קֶשֶׁה לְהַנְצִיל אֲל־מִי יִפְנֶה רָשָׁע וְחַטָּא: עַל־כֵּן
 הַמַּעֲנִים כְּרַעַזֹן אֱלֹהִים יוֹסִיפוּ לְהִוְטִיב וּיִפְקִידוּ אַתְּ־נַפְשָׁם בִּיד
 יוֹצֵרָם כִּי נֶאֱמַן הוּא:

ה וְאֲל־הַזִּקְנִים בְּכֶם אֲנִי הַזִּקֵּן כַּחֲבֵר לָהֶם וְעַד לְחַבְלֵי הַמְּשִׁיחַ הַ
 וְאִשְׁרֵי נִכּוֹן לִי חֶלֶק בְּכְבוֹד הַעֲתִיד לְהַגְלוֹת אִקְרָא וְאַצּוּהָ
 לְאִמֵּר: רַעַז אַתְּ־עֹדֵר הָאֱלֹהִים הַנִּמְצָא אַתְּכֶם הַשְּׂגִיחוּ
 2 אֲלֵיהֶם לֹא בָּאֵם כִּי אִסְיִבְרוּחַ נְדִיבָה בְּנַפְשׁ חַפְצָה וְלֹא
 לְמַעַן בַּעַע בַּעַע: לֹא לְהַשְׁתַּרֵּר עַל־נַחֲלַת יְהוָה כִּי אִסְיִ
 3 לְהִיּוֹת לְמוֹפֵת לְצִאֵן: וְכַאֲשֶׁר יוֹפִיעַ אֲבִיר הַרְעִים אִז תִּשְׂאוּ
 4 עִמָּרַת תְּפֹאֲרַת אִשְׁרֵי לֹא תִכּוֹל: וְכֵן הַנְּעָרִים בְּכֶם הַכְּנַעַז
 5 לְפָנֵי הַזִּקְנִים וּכְלֶכֶם הַתֹּאזְרוּ עַז הַעֲנוּהָ וְעִזְרוּ אִישׁ לְאָחִיו
 6 כִּי בֵּית גֵּאִים יִסַּח אֱלֹהִים וְלַעֲנוּיִם יִתְּנֵן: הַשְּׁפִילוּ נַפְשְׁכֶם
 7 תַּחַת יַד־אֱלֹהֵי שָׂדֵי וְהוּא יְרוֹמֵם אַתְּכֶם בַּעֲתוֹ: וְכִלְיֵי־בְכֶם
 8 הַשְּׁלִיכוּ עֲלֵינוּ וְהוּא יִדְאָג לָכֶם: הַתְּעוֹרְרוּ הַשְּׁמַרוּ לָכֶם מֵאֵד
 כִּי הַשְּׁטָן הַצָּרֵר אַתְּכֶם יִתּוֹר כְּאִרִי נֶהֱם וַיִּשְׁחַר אֲל־אִשְׁרֵי
 9 יִכְלַע: אַךְ בְּאִמּוֹנָה תַעֲמְדוּ נִגְדוּ כְּגִבְרִים וְתִדְעוּן כִּי צָרוֹת
 10 כְּאֵלֶּה עֲבָרוּ גַם עַל־אֲחֵיכֶם אִשְׁרֵי בְּאַרְץ הַמָּה: וְאַחֲרֵי אִשְׁרֵי
 עֲנִיתֶם לְיָמִים מַעֲטִים יִתֵּן לָכֶם לֵב שְׁלָם מֵאֵת אֱלֹהֵי הַחֶסֶד
 אִשְׁרֵי קָרָא אַתְּכֶם לְכְבוֹדוֹ עַד־עוֹלָמִי עַד בְּמְשִׁיחַ יִשׁוּעַ וַיַּחֲזֵק
 11 וַיִּאֲמָץ וַיִּכּוֹנֵן אַתְּכֶם לְנִצָּח: וְלוֹ הַכְּבוֹד וְהַמְּשִׁלָּה עַד־עוֹלָמִי
 עוֹלָמִים

12 עולמים אמן: את־הדברים המעטים האלה כתבתי אליכם
ביד־סלונים אחיכם הנאמן להזהיר אתכם לפי חות דעתי
ולהעיד לכם כי חסד אלהים הוא חסד אמת עמדו בו
13 הבן: עדת בכל הנבחרה כמוכם שאלת לשלום לכם וכן
14 גם־מרקום בני: שאלו איש לרעהו לשלום בנשיקת אהבה
שלום לכלכם אשר במשיח ישוע אמן:

פטרומ ב

שמעון פטרומ עבד ישוע המשיח ושלוחו אל-אשר נאחזו א
עמנו באמונה היקרה ובצדקת אלהינו ומושיענו ישוע
המשיח: חסד לכם ושלום רב בדעת אלהים וישוע אדנינו: 2
כאשר נתן לנו יהוה בגבורתו כל-משען החיים ויראת שמים 3
על-ידי דעת הקרא אתנו בעז צדקתו: ועל-ידם נתן לנו 4
הבטחות גדלות יקרות עד-מאד להנחיל לכם חלק מטבע
אלוה אחרי אשר נצלתם משחת ותאות העולם: בעבור 5
זאת התאמצו בכל-מאדכם להוסיף אל-אמונתכם צדקה
ואל-צדקה דעת: ואל-דעת מעצר לרוח ואל-מעצר לרוח 6
כח הסבל ואל-כח הסבל יראת אלהים: ואל-יראת אלהים 7
אחזה ואל-אחזה אהבה: כי אם-אלה תהיינה בכם כדי 8
המדה או יתר על-המדה לא תוכלו לשבת בעצלתים מבלי
עשות פרי בגן הדעת לישוע המשיח אדנינו: כי האיש 9
אשר אלה אין-לו הוא עור או עצם עיני מראות ושכח
את-טהרתו מחטאיו הראשנים: ועל-כן אחי עשו כל-אשר 10
בכחכם לקים כי נקראתם ונבחרתם אל-נכון ואם כן תעשו
לא תכשלו לנצח: כי בזה יפתח לכם השער למלכות 11
עולם אשר לאדנינו מושיענו ישוע המשיח: על-כן לא ארף 12
מהזכירכם תמיד על-אלה אף כי-ידעתם את-האמת כאשר
היא ובה אתם מיסודים: ורחש לבי דבר טוב להעלות 13
על-רוחכם ולהעיר אתכם כל-ימי שבתי באהלי הזה: כי 14
ידע אני כי חיש יצען אהלי כאשר גם-ישוע המשיח אדנינו
גלה את-אזני: והנני עמל כיום לבלתי ימוש מכם זכרון 15
הדברים ההם גם-אחרי חליפתי: כי לא אחרי משלי שוא 16
ומדוחים הלכנו כאשר הודענוכם את-גבורות אדנינו ישוע
המשיח ובאו כי אם-עינינו היו ראות את-הוד פניו: כאשר 17

נשא כבוד ועז מאת האלהים האב כבא אליו קול מהדר
 גאוונו לאמר זה בני ידידי אשר בו רצתה נפשי: ואת־הקול 18
 ההוא שמענו באזנינו יצא מן־השמים בהיותנו עמו בהר
 הקדש: ודבר הנבואה ברור לנו כיום פי שנים ואתם תיטיבו 19
 לשית אליו לב כמו אל־לפיד בער במחשכים עד אשר
 יבקע השחר ואור היום יזרח בלבבכם: וזאת ידע תדעון 20
 מראש כי נבואת כתבי הקדש איננה תלויה בפתרון הפתר
 אתה לרצונו: כי מעולם לא־יצאה נבואה מפי איש לרצונו 21
 כי אם־אנשי אלהים הקדושים הביעו מן־האלהים כאשר
 נתנם רוח הקדש להביע:

ב וגם־נביאי שקר היו בעם כאשר יהיו מורים מתעים גם־בכם
 אשר יגדו גדודים משחיתים יכחשו באדם אשר קנם ויביאו
 שאת פתאם על־נפשם: ומפני רע מעלליהם רבים ימשכו 2
 אחריהם ובעבורם דרך האמת יחלל: ולבצע בצע במשאות 3
 שוא יעשו אתכם למסחר להם אשר משפטם הוכן מאז לא
 יאחר באו ואידם לא ינום ולא יישן: הן אלהים לא חס 4
 על־המלאכים החטאים אשר הורידם לבאר שחת ויסגירם
 במשמר ובאפל עד־יום המשפט: וכן לא חס על־דרות 5
 קדומים משחיתי דרכם על־הארץ אשר מחה אתם במי
 המבול וימלט רק את־נח הקרא בצדק הוא ושבע נפשות 6
 עמו: ואת־ערי סדם ועמרה שחת עד אשר היו לאפר
 ואת־האשמים שת למהפכה להיות לאות לזדים הבאים 7
 אחריהם: ויצל את־לוט הצדיק אשר התעצב אל־לבו
 בראתו מעשה תעתעים בקרב בני בליעל: כי הצדיק הזה 8
 אשר ישב בתוכם דאבה עליו נפשו הישרה בראתו יום
 יום ובשמעו רע מעלליהם: כי ידע יהוה להציל את־יראיו 9
 מכור צרפם ולחשך את־הרשעים לעת משפט להשיב
 עליהם את־אונם: ובראשם הם המבקשים תענוגי בשרים 10
 בזמה ועגבים בוזי ממשלה עזי פנים וקשי ערף אשר לא
 יחילו

11 יחילו מפני אדירים לדבר עליהם עתק: אף כי מלאכים
 גדלים מהם בעז וכח לא יביעון עתק עליהם לפני יהוה
 12 במשפט: אך בערים אלה יחרפון ולא ידעון מה כבהמות
 אין הבין הנוצרים לפי חקם ילכדו ויובלו אל־טבח כן
 13 יתפשו בשחיתותם ויאבדו: זה גמול להם כפרי מעלליהם
 הלא הם המתענגים על־מרזח סרוחים לאור היום והמגאלים
 בחברברות ומומים ובמשתה אהבים יתעלסו כאשר יחגו
 14 עמכם: עינים להם מלאות נאפים מחטוא לא ישבעון נפשות
 15 פתאים יצדדו ואחרי בצעם לבם הלך בנים מקללים: עזבו
 ארץ ישרה ויתעו וילכו בדרך בלעם בן־בעור אשר חמד
 16 שלמנים עקב עולתה: אך הוכח בתוכחה עקב פשעו ואתון
 נאלמה דברה בקול אדם באזני הנביא לחשך את־משוגתו:
 17 בארות הם באין מים נשיאים נהדפים ברוח ואין גשם
 18 וחשך אפלה צפון להם לעולם: כי שוא ידברו בלשון
 מדברת גדלות ובתשוקת חיי בשרים יצודו ברשת ערמתם
 19 את־הממלטים מן־תעי דרך: דרור יקראו להם והם בנפשם
 עבדים למשחית כי למי אשר יכבש־איש גם־עבד הוא
 20 לו: ואלה אשר נמלטו מתועבות הארץ בדעת את־אדנינו
 ומושיענו ישוע המשיח אם־ישוּבו ישקעו בתועבות האלה
 21 יכבשו תחת ידן ואחריתם רעה מראשיתם: טוב להם
 לא לדעת מעגלי צדק מאשר ידעון וסור ממצוה הקדשה
 22 הנתונה להם: ויאמן עליהם המשל אל־נכון כלב שב
 על־קאו וחזיר עלה מן־הרחצה להתגלל ברפש:
 זאת היא האגרת השנית ידידים אשר אני כתב לכם
 1 עתה ובשתיהן באתי כמזכיר לעורר את־לבכם הטוב:
 2 למען תזכרו את־הדברים אשר נאמרו מקדם ביד הנביאים
 3 הקדושים ואת־מצות אדנינו ומושיענו על־ידי שליחכם: אך
 דעו לכם מראש כי באחרית הימים יבאו לצים הזנים אחרי
 4 תאותם ויתלוצצו לאמר: איה הבטחת באו כי מאז שכבו

האבות נשאר כל־דבר על־חקן כמו מראשית הבריאה:
5 ונעלם מעיניהם כאות נפשם כי השמים נעשו מקדם ועל־ידי
6 המים נכראה הארץ מן־המים בדבר אלהים: ובמים אז
7 אבדה הארץ ההיא בעבר שוט שוטף עליה: השמים והארץ
8 אשר לפנינו היום הוכנו בדברו למאכלת אש ושמרים הם
9 ליום המשפט באבד רשעים: אך אלת־שכחו יודים זאת
אחת כי יום אחד בעיני יהוה כאלף שנים ואלף שנים כיום
10 אחד: ולא יאחר יהוה למלאת את אשר דבר נגד החשבים
כי עבר המועד כי אם־מאריך לנו אף אחרי אשר לא יחפץ
באבד איש כי אם־בהביא כל־אדם את־לבו לתשובה:
11 אך יום יהוה כגנב יבא כלילה אז יחלפו השמים ברעש
גדול היסדות ימסו מפני האש והארץ והמעשים אשר בה
12 יעלו בלהב: ועתה אם נמגים כל־אלה עד־כמה עליכם
להזהר להתהלך בקדש וביראת אלהים: ולחכות ולצפות
13 לבא יום האלהים אשר ילהט את־השמים וימסם והיסדות
נמגים באש כלם: ואנחנו כפי אשר־דבר־לנו מחכים
14 לשמים חדשים וארץ חדשה אשר־צדק ילן בם: על־כן
ידידים באשר אתם מחכים לאלה שקדו להמצא לפניו זכים
15 ותמימים בשלום: ואת־ארך רוח אדנינו תחשבו לתשועה
כאשר כתב אליכם גם־פולוס אחינו ידידנו כפי חכמתו
16 הנתונה לו: וכן כתב בכל־אגרותיו בדברו שם על־אלה
ובהן יש דברים קשים מהבין אשר בערים ופחזים יסלפום
17 כאשר גם־יעשו ביתר הספרים להשחית נפשם: ואתם
ידידים אחרי אשר ידעתם כל־זאת מראש השמרו לכם פן־
תתורו אחרי תעתעי בני־בליעל ונפלתם ממצבכם הנאמן:
18 אך תגדלו הלוך וגדול בחסד ובדעת אדנינו ומושיעינו ישוע
המשיח אשר־לו הכבוד מעתה ועד־עולם אמן:

יוחנן א

הנה אנחנו מגידים לכם את־דבר החיים הוא אשר היה א
מראשית אשר שמענו באזנינו ראינו בעינינו אשר הבטנו
ואשר ידינו מששו מקורו: הוא מקור החיים אשר נגלה לנו
2 ונראהו ונעיד ונגיד לכם כי זה הוא מקור חי עולם אשר
היה עִם־האב ואשר נגה לנו: כי את־אשר ראינו ושמענו
3 נגיד לכם למען תדבקו בנו גם־אתם כי הלא דבקים אנחנו
באב ובכנו ישוע המשיח: ואנחנו כתבים לכם בדברים
4 האלה למלאת את־לבכם שמחה: וזאת היא מלאכות־יה
5 אשר שמענו ממנו להגיד לכם כי אלהים אור הוא וכל־חשך
אין בו: אִם־נאמר כי דבקים אנחנו בו ובחשכה נתהלך
6 כזב הוא בפינו ואמת לא פעלנו: אך אִם־באור נתהלך
7 כאשר הוא באור הנהו אז חברנו יחדו ודִם־בנו ישוע
המשיח יטהרנו מכל־עון: אִם־נאמר כי אין־בנו עון מתעים
8 אנחנו את־נפשתינו ואמת בקרבנו נעדרת: אִם־נתודה את־
9 חטאתינו נאמן הוא וצדיק לסלח לנו את־חטאתינו ולטהר
את־נפשנו מכל־עון: ואִם־נאמר כי לא חטאנו שמנו אתו
10 למכזב ודברו בקרבנו אין:

הנני כתב אליכם ילדי כדברים האלה לבלתי תחטאו ב
ואִם־יחטא איש יש עליו מלאך מליץ לפני אבינו הוא ישוע
המשיח הצדיק: והוא כפר על־חטאתינו ולא לבד על־
2 חטאתינו כי אִם־גם על־כל־הארץ: ובזאת נכיר כי ידענו
3 אתו אִם־נשמר את־מצותיו: האמר ידעתי אתו ואת־מצותיו
4 לא ישמר כזב הוא ואין אמת בו: אך השמר את־דברו
5 אהבת אלהים כלולה בו באמת ובזאת נכיר כי־בו נתלונן:
6 האמר כי הוא מתלונן בו יש־לו ללכת גם־בעקבותיו:
7 אחי לא מצוה חדשה אני־כתב אליכם מצוה ישנה היא
אשר

8 אשר היתה לכם מקדם והמצוה הישנה היא התורה אשר
 שמעתם מקדם: והנני מוסיף וכתב לכם מצוה חדשה
 ונאמנת היא גם־כו וגם־בכם כי החשך עבר ואור אמת
 9 זורח: האמר כי־באור הנהו ושנא את־אחיו הוא עודנו
 10 בחשכה: האהב את־אחיו הוא שכן באור ואין לו מכשול:
 11 והשנא הוא ישב חשך ובחשך ילך ולא־ידע אנה הוא
 12 הלך כי החשך עור את־עיניו: הנני כתב אליכם ילדים
 13 כי־נסלחו לכם הטאתיכם בעבור שמו: כתב אני אליכם
 אבות כי־ידעתם אתו אשר מוצאתיו מקדם כתב אני אליכם
 בחורים כי־גברתם על־הרע כתבתי אליכם ילדים כי
 14 ידעתם את־האב: כתבתי אליכם אבות כי־ידעתם אתו אשר
 מוצאתיו מקדם כתבתי אליכם בחורים כי־בני חיל אתם
 15 ודבר אלהים שכן בקרבכם וגברתם על־הרע: לא תאהבון
 את־העולם ולא את־אשר לעולם איש כי־יאהב את־העולם
 16 אין בקרבו אהבת האב: כי כל־אשר בעולם חמדת הבשר
 תאות העינים וגאון שוא אשר בחיי אדם אינם מן־האב כי
 17 אם־מן־העולם: והעולם הזה כליל יחלף עם־תאותו והעשה
 18 רצון האלהים ישכן לנצח: ילדי הנה עת הקץ באה ואתם
 שמעתם כי יבא שוטן המשיח ואחרי אשר רבים עתה שטני
 19 המשיח נדע בזאת כי עת הקץ היא: והם יצאו מאתנו אפס
 לא־משלנו היו כי לו היו משלנו אז נשארו עמנו אך יצאו
 20 לבעבור יודע כי לא כלם משלנו הם: אבל אתם שמן
 21 משחת הקדש עליכם ואת־כל ידעתם: לא כתבתי אליכם
 על כי לא־ידעתם את־האמת כי ידעתם אתה וכי כל־שקר
 22 איננו יליד האמת: מי הוא הכזב בלתי המכחש בישוע
 לאמר כי לא המשיח הוא זה הוא שוטן המשיח המכחש
 23 באב ובבן: כל־המכחש בבן גם־האב אין־לו והנתן תודה
 24 לבן לו גם־האב: ואתם שמרו בלבבכם את־הדבר אשר
 שמעתם מראש כי אם־תשמרו את־הדבר אשר שמעתם

25 מראש תתלוננו גם־כבן גם־באב: ואת אשר דבר לתת־לנו
 26 הוא חיי עולם: כזאת כתבתני אליכם מפני החפצים להתעות
 27 אתכם: והנה המשחה אשר נמשחתם מידו נשארת עליכם
 ואין מחסור לכם לאחד האנשים ללמדכם דבר כי המשחה
 היא תורה אתכם כל־דבר אמת ובה אין שקר וכאשר
 28 תורה אתכם כן בו תתלוננו: ועתה ילדי התלוננו בצללו למען
 29 נגילה בהגלותו ולא־נבוש מלפניו ביום באו: אם־ידעתם
 כי־צדיק הוא הלא תדעון כי גם כל־פעל צדק נולד ממנו:
 ג ראו מה־נפלאה אהבת האב אשר נתן לנו להקרא ונהיה
 בני אלהים ובעבור זאת לא ידע אתנו העולם כי גם־אתו
 לא ידע: ועתה ידידים בנים אנחנו לאלהים ועד־כה לא
 2 נודע מה־נדיה באחריתנו אך ידענו כי נשוה־לו לעת יגלה
 כי נראהו אז כאשר הוא: וכל־השם מבטחו בו יטהר
 3 את־נפשו כאשר גם הוא טהור: כל־החטא ממרה הוא
 4 בתורה כי החטא מרי הוא בתורה: ואתם ידעתם כי הוא
 5 בא לשאת את־חטאתינו וחטא לא היה בו: כל־המתלונן
 6 בו לא יחטא וכל־חטא לא ראהו ולא ידעו: ילדי אל־יתעה
 7 אתכם איש מי הוא פעל צדק צדיק הוא כאשר גם־הוא
 8 צדיק: ומי הוא פעל און מן־השטן הוא כי השטן פעל
 און הוא מקדם ובעבור זאת בא בן־האלהים להרס פעלות
 9 השטן: כל־הנולד מאלהים לא יחטא כי זרעו נשאר בתוכו
 10 ולא יוכל לחטא אחרי אשר נולד מאלהים: בזאת יודעו
 בני האלהים ובני השטן כל־איש אשר צדקות לא־יעשה
 11 איננו מאלהים וכן כל־אשר לא־יאהב את־אחיו: כי זאת
 היא הפקדה אשר שמעתם מקדם לאהבה איש את־אחיו:
 12 לא כקין הבא ממקור הרע ויהרג את־אחיו ומדוע הרגו יען
 13 כי־מעשיו היו רעים ומעשי אחיו ישרים: אל־תתמהו אחי אם
 14 העולם ישנא אתכם: הן ידעים אנחנו כי עברנו מן־המות
 אל־החיים כאשר אהבנו את־אחינו איש אשר לא יאהב
 את־אחיו

15 את־אחיו שכן מות הוא: כל־השנא את־אחיו רצח הוא
 16 וידעתם כי כל־רצח אין לו חלק בחיי עולם: בזאת נשכיל
 מה היא אהבה כי הוא נתן נפשו תחת נפשנו כן גם־עלינו
 17 לתת נפש תחת נפש אחינו: מי הוא אשר־לו הון בארץ
 וראה את־אחיו בחסר כל וקפץ רחמיו מאתו איך תלך־בו
 18 אהבת אלהים: ילדי אל־נאהב בניב שפתים ובמענה לשון
 19 כי אם־במעשה יד ובדרך אמת: ובזאת אנחנו מכירים כי
 20 ממקור אמת אנחנו ולקראת פניו סמוך יהיה לבנו: אם־לבנו
 21 ירשיע אתנו אלהים גדול מלבנו ומבין־כל הוא: אם־לבנו
 22 ידידים לא־ירשיע אתנו נכון לבנו לפני אלהים: וכל־אשר
 נשאל נקה מידו כי־נשמר את־מצותיו ואת־הטוב בעיניו
 23 נעשה: וזאת היא מצותו להאמין בשם ישוע המשיח בנו
 24 ולאהבה איש את־רעהו כאשר צונו: והשמר את־מצותיו בו
 יתלונן והוא גם־כן ישכן־בו ובזאת נכיר כי־הוא שכן בנו
 וברוח אשר־נתן לנו:

ד ידידים אל־תאמינו לכל־רוח כי אם־בחנו את־הרוחות אם־
 2 מאלהים הם כי נביאי שקר רבים יצאו בארץ: בזאת
 תכירון את־רוח האלהים כל־רוח אשר מודה כי־ישוע הוא
 3 המשיח ובא בבשר מאת אלהים הוא: וכל־רוח אשר לא
 מודה בישוע המשיח הבא בבשר איננו מאלהים והוא רוח
 שוטן המשיח אשר שמעתם עליו כי־יבא וכבר ישנו בארץ:
 4 ואתם ילדי מאת אלהים הנכם ואת־נביאי שקר נצחתם
 5 כי־גדול הוא אשר אתכם מאשר אתם בארץ: הם מן־הארץ
 6 על־כן על־הארץ ידברון והארץ תשמע אליהם: ואנחנו
 מאת אלהים והידע את־אלהים ישמע אלינו ואשר איננו
 מאת אלהים לא ישמע אלינו בזאת נכיר רוח אמת ורוח
 7 תעתעים: ידידים נאהב־נא איש את־רעהו כי האהבה מאת
 אלהים היא וכל־אשר יאהב נולד מאלהים וידע את־אלהים:
 8 ומי אשר לא יאהב איננו ידע את־אלהים כי אלהים הוא

9 אהבה: בזאת נגלתה אהבת אלהים לנו כי־שלח את־בנו
 10 יחידו בארץ למען נחיה בו: פה היא אהבה מצאת לא
 כי אנחנו אהבנו את־אלהים כי אם־הוא אהב אתנו וישלח
 11 את־בנו להיות לכפר על־חטאתינו: ידידים אם־ככה אהב
 12 אתנו האלהים גם־עלינו לאהב איש את־רעהו: את־אלהים
 לא־ראה איש מעולם אם־נאהב איש את־רעהו אלהים
 13 ישכ־בנו והיתה אהבתו כלולה בתוכנו: בזאת נדע כי אנו
 14 מתלוננים בו והוא בנו כי־נתן מרוחו עלינו: ואנחנו ראינו
 15 ונעידה כי שלח האב את־הבן גאל הארץ: מי הוא אשר
 מודה כי ישוע הוא בן־האלהים אלהים ינוה בתוכו והוא
 16 באלהים: ואנחנו ידענו ונבטח באהבת אלהים אלהים הוא
 אהבה ומי אשר ינוה באהבה ינוב באלהים ואלהים ינוה
 בו: בזאת כלולה־בנו תכלית אהבה בהיות לנו בטחון ליום
 17 המשפט כי גם־אנחנו בארץ הזאת מלאי אהבה כמוהו: אין
 18 פחד באהבה אבל אהבה שלמה תגרש פחד כי־הפחד הוא
 19 פחד מפני ענש והמפחד איננו שלם באהבתו: אנחנו אהבים
 20 אתו כי הוא אהב אתנו מקדם: אם־יאמר איש את־אלהים
 אני אהב והוא שנא את־אחיו כזב הוא כי אם־לא יאהב
 21 אחיו אשר ראהו איככה יוכל לאהב אלהים אשר לא יראנו:
 וזאת המצוה מאתו באה אלינו כי האהב את־אלהים יאהב
 גם־את־אחיו:

כלהמאמין כי ישוע הוא המשיח זה ילד מאת אלהים ה
 2 והאהב את־מולידו יאהב גם את־ילידיו: בזאת נדע כי
 נאהב את־ילדי אלהים אם את־אלהים נאהב ואת־מצותיו
 3 נשמר: כי זאת היא אהבת אלהים לשמר את־מצותיו
 4 ומצותיו לא קשות הן מנשא: כי כל־הילוד מאת אלהים
 ינצח את־העולם והנצחון לנצח את־העולם ביד אמונתנו:
 5 ומי הוא המנצח את־העולם בלתי רק המאמין כי ישוע הוא
 6 בן־האלהים: וזה הוא ישוע המשיח אשר־בא אלינו במים

וכדם לא במים לכד כי אס־במים וכדם והרוח הוא מעיד
 7 עליו כי הרוח אמת הוא: כי שלשה המעידים בשמים
 8 האב והדבר ורוח הקדש ושלשתם אחד המה: ושלשה
 המעידים בארץ הרוח והמים והדם ושלשתם אלה לדבר
 9 אחד יעידון: אס־עדות אנשים נכונה בעיננו עדות אלהים
 גדלה מזאת כי זאת היא עדות אלהים אשר העיד על־בנו:
 10 המאמין בכך־האלהים יש־לו עדות בנפשו ואשר לא יאמין
 לדברי האלהים נתן אתו לכזב יען כי לא־האמין לעדות
 11 אשר העיד אלהים על־בנו: וזאת היא העדות כי חיי עולם
 12 נתן לנו אלהים וחיי עולם אלה ביד בנו: מי אשר־לו הבן
 13 יש־לו חיים ומי אשר אין־לו בך־האלהים אין־לו חיים: כזאת
 כתבתי אליכם המאמינים בשם בך־האלהים למען תדעון כי
 14 יש לכם חיי עולמים ולמען תאמינו בשם בך־אלהים: וכן
 בטחוננו בו אס־נשאל ממנו דבר כרצונו ישמע בקולנו:
 15 ואחרי אשר ידענו כי שמע הוא בקולנו לכל־אשר נשאלהו
 16 נבטח כי משאלות לבנו יתן־לנו כאשר שאלנו ממנו: איש
 כי־יראה את־אחיו חטא חטא אשר אין בו משפ־ט־מות יפגיע
 17 וינתן־לו חיים כל־עוד הוא מאלה אשר לא חטאו חטא מות
 כי־יש חטא מות אשר אינני אמר להפגיע בעדו: כל־מעשה
 18 אשר לא נכון חטא הוא ויש־חטא אין מות בו: ידענו כי
 כל־הילוד מאת אלהים לא יחטא כי הילוד מאת אלהים
 19 ישמר את־נפשו והרע לא־יגע בו: ידענו כי מאת אלהים
 20 אנחנו וכל־העולם ברע הוא: וידענו כי בך־האלהים בא
 ויתן־לנו לב להשכיל אתו אשר הוא אמן ולו אנחנו אשר
 הוא אמן הוא ישוע המשיח בנו זה הוא אלהי אמן וחי־עד:
 21 ילדי השמרו לכם מן־הא־לילים אמן:

יוחנן ב

הזקן אל־בעלת הבית הבחירה ואל־בניה אשר אני אהב א
בת־סֶלֶב ולא־אני לבדי כי אִסְגָּם כְּלִידְעֵי האמת יאהבום:
2 בעבור האמת אשר תשכן בתוכנו וגם־תשאר לעולם:
3 חסד רחמים ושלוֹם יתן לנו האלהים האב וישוע המשיח
4 אדונינו בן־האב ממקור האמת והאהבה: שמחתי עד־מאד
כִּי־מצאתי מבניך הלכים בדרך אמת כמצות אבינו אשר
5 קבלנו עלינו: ואני שאל כיום ממך בעלת הבית לא ככתב
אלֶיךָ מצוה חדשה כי אִסְכֹּזאת אשר עלינו מקדם כי נאהב
6 איש את־רעהו: וזאת היא אהבה כי נשמר את־מצותיו
והמצוה היא אשר תשמרון לעשתה כאשר שמעתם מראש:
7 כי מתעים רבים יצאו בארץ אשר לא יודו כִּי־ישוע המשיח
8 הוא הבא בבשר כזה הוא מתעה ושוטן המשיח: השמרו
לכם לבלתי תאבדון את אשר פעלנו רק ראו להשיג מלא
9 שכרכם: כל־העבר תורת המשיח ואיננו חסה בה אין־לו
אלהים והחסה בתורת המשיח יש־לו גם־האב וגם־הבן:
10 כִּי־יבא אליכם איש ולא יביא את־התורה הזאת לא תאספו
11 אתו הביתה ולא תשאלו־לו לשלוֹם: כי השאל לשלוֹם לו
12 חבר הוא לו ברע מעשיו: רבות לי לכתב אליכם ואינני
חפץ לכתב בספר ובדיו כי אקוה לבא אליכם ולדבר פה
13 אל־פה למלאת לבכם שמחה: בני אחותך הבחירה דרשים
לשלוֹם לך אמן:

יוחנן ג

א, 2 הזקן אל־גוים היקר אשר אני אהב בתם־לב: כלתה נפשי
ידידי כי תצליח בכל־חפצך והייתי שלם בגוף ובנפש
3 ואיש מצליח: כי שמחתי מאד כאשר באו אחים ויגידו
4 על־אמתך כי בדרך אמת אתה הלך: אין גדלה משמחתי כי
5 אשמע על־בני אשר בדרך אמת יהלכון: באמונה מעשיך
6 ידידי כל־אשר אתה עשה עם־האחים הארחים: אשר נתנו
עדותם על־אהבתך בפני הקהל וטוב תעשה כי תעזר להם
7 על־דרכיהם לרצון לפני אלהים: כי למען שמו יצאו ולא
8 לקחו מיד הגוים מאומה: על־כן מוטל עלינו לקבל פניהם
9 ולהיות עוזרים לאמת: ואני כתבתי אל־העדה אך דיוטריוס
10 החפץ להיות לראש להם לא קבל אתנו: על־כן בבאי
אפקד עליו מעשיו אשר עשה כי דבר סרה עלינו ואין
די לו בזאת כי אף־לא יאבה לקבל את־האחים ואת־אלה
11 אשר יאבו יעצ־ר־בם ומתוך הקהל יגרשם: ידידי אל־תלך
בעקבות הרעים כי אם־בעקבות הטובים העשה טוב הוא
12 מאת אלהים והפעל רע את־אלהים לא ראה: ודימטריוס
יש־לו עדות מכל־העדה גם־מפי האמת וגם־מפינו וידעתה
13 כי עדותנו נאמנה: רבות לי לכתב אליך אך לא חפצתי
14 לכתב בעט וכדיו: אבל אקוה לראותך במהרה ופה
אל־פה נדברת שלום לך רעינו פקדים לשלומך ואת־רעינו
אתך תפקד לשלום לאיש איש בשמו:

יהודה

יהודה עבד ישוע המשיח ואחי יעקב אלה המקראים באלהים א
האב ואהובים נצורי ישוע המשיח: חסד שלום ואהבה 2
ירביון לכם: יודים כאשר חשתי לכתב אליכם לפי 3
כל־חפצי על־דבר ישועת כלנו הציקתני רוחי לעורר
אתכם במכתבי להלחם מלחמות אמונה אשר נתנה כליל
לקדשים: כי באו אנשים בהתגנבם בתוכנו אשר נקבו מאז 4
לנפל בידי המשפט אנשי רשע ההפכים חסד אלהינו לדבר
בליעל ובאדנינו משל יחיד ישוע המשיח יכחשו לאמר
לא הוא: ואני להעלות על־לבכם חפצתי את־כל־אשר 5
ידעתם מאז כי אחרי אשר גאל יהוה את־העם מארץ מצרים
האביד אתם אשר לא האמינו: ואת־מלאכים אשר לא־ 6
שמרו את־ממשלתם ואת־מעונם עזבו הסגירם לגיא צלמות
אסורים במוסרות למשפט היום הגדול: כסדם ועמרה 7
והערים מסביב אשר זנו בדרכי זנוניהם ואל־בשר זרים
עגבו נמנו לנקמת אש עולם להיות לאות דראון לכל־בשר:
וכמו־כן חלמי החלמות האלה אשר יטמאו את־הבשר 8
יבזו שרי מעלה ועל־אדירים יביעו עתק: ומיכאל השר 9
הגדול למלאכים כאשר רב עס־השטן במריבת גוית משה
לא־הביע עתק עליו במשפט רק אמר יגער יהוה בך: אך 10
אלה יחרפון ולא ידעון מה ומה אשר ידעון כחק־בהמות
אין תבונה בם יהפך עליהם למשחית: אוי להם כי־הלכו 11
בדרך קין ועקב שכר נדחו בתעתעי בלעם וכמו במרד קרח
ירדו לאבדון: צורי מכשל הם על־דרכיכם ישבים אתכם 12
למשתה אהבים ורעים את־נפשם ולא ידעו בשת נשיאים
נדפים ברוח ואין גשם עצים בשלכת ואין פרי ומתים מות
משנה מענף ועד־שרש: גלים סערים בים אשר יגרשו 13

רפש בשתם כוכבים נכבים אשר־חשך אפלה צפון להם
 עדי־עד: ועל־אלה נבא שביעי לאדם הוא חנוך לאמר 14
 הנה בא יהוה ורכבות קדשיו עמו: לעשות משפט בכל 15
 ולהוכיח את־בני בליעל כלם על־כל־אשר הרשיעו לעשות
 ועל־כל־דברי עתק אשר דברו־בו החטאים בזדון: אלה 16
 הם רגנים מתלוננים וזנים אחרי תאותם אשר פיהם ידבר
 גדלות ונשאים פנים בעד בצע כסף: אך אתם ידידים 17
 זכרו את־הדברים אשר נאמרו מקדם ביד שליחי אדנינו
 ישוע המשיח: את אשר הגידו לכם כי באחרית הימים 18
 יקומו לצים רדפי תאוה לפי שרירות לבם הרע: הלא 19
 הם המתגדרים לגדודים בעלי־נפש ורוח אין בהם: ואתם 20
 ידידם השיבו נפשכם באמונה אשר היא לכם קדש קדשים
 וחלו פני־אל ברוח הקדש: ושמרתם את־נפשתיכם באהבת 21
 אלהים ולחסדי ישוע המשיח אדנינו חכה תחכו לחיי עולם:
 ואת־אלה המתגדרים יסר תיסרון אתם בחמלה: ויש מהם 22, 23
 אשר תושיעון והצילו אתם כאוד משרפה ויש מהם אשר
 עליהם תחוסו ברעדה ושקץ תשקצו את־הבגד המגאל
 מזוב הבשר: והוא אשר בידו לשמרכם ממוקש ולהקימכם 24
 תמימים לפני כבודו בששון רב: אלהים החכם לבדו 25
 הגאל אתנו לו הכבוד והגדלה והממשלה והגבורה מעולם
 ועד־עתה ועד־עולמי עולמים אמן:

חזיון

החזיון לישוע המשיח אשר נתן־לו האלהים להראות את־
עבדיו את אשר־תקרינה אל־נכון בקרב הימים וישלח
ביד־מלאכו ויורה לעבדו ליוחנן: הוא אשר הגיד את־דבר
האלהים ואת־עדות ישוע המשיח ככל אשר ראה: אשרי
הקרא את־דברי הנבואה הזאת ואשרי שמעיה השמרים
ככל־הכתוב פה כי קרוב היום: יוחנן אל־שבע הקהילות
אשר באסיא חסד לכם ושלום מאתו אשר הוא הוה היה
ובא ומאת שבעת הרוחות העמדים לפני כסאו: ומאת ישוע
המשיח העד הנאמן הבכור הקם מן־המתים ועליון למלכי־
ארץ אשר אהב אתנו ובדמו רחצנו מחטאתינו: ויעש אתנו
לממלכת כהנים לאלהים אביו אשר לו התפארת והנצח
עד־עולמי עולמים אמן: הנה בא עם־עננים וראתה אתו כל־
עין ועיני אשר דקרו אתו וספרו עליו כל־משפחות האדמה
אמן אמן: אנכי אלף ותו ראש וסוף נאם־יהוה אלהים אשר
הוא הוה היה ובא אלהי צבאות: אני יוחנן אחיכם הלקח
חלק בחבלי ישוע המשיח במלכותו ובתוחלתו הייתי באי
הנקרא פטמוס על־דבר האלהים ועל־עדות ישוע המשיח:
ותנח עלי הרוח ביום האדון ואשמע אחרי קול גדול כקול
שופר לאמר: אני האלף והתו הראשון והאחרון ואת
אשר אתה ראה כתב בספר ושלח אל־שבע הקהלות
אשר באסיא אל־אפסוס שמירנא פרגמוס תיאטירא סרדים
פילדלפיא ואל־לודקיא: ואפן לראות את־הקול המדבר אלי
ויהי בהפנתי שכמי וארא שבע מנרות זהב: ובתוך המנרות
כמראה בן־אדם עטה מעיל מגיע עד־מרגלתיו ואזור זהב
אזור במתניו: ושער ראשו כצמר נקי לבן כשלג ועיניו
כלבות אש: ורגליו כעין נחשת קלל צרוף בתוך הכבשן
וקולו

16 וקולו כקול מים רבים: ולו שבעה כוכבים על־יד ימינו מִפּוֹ
 17 יצאת חרב פיפיות חדה ופניו ככרך השמש בגברתו: ויהי
 בראתי אתו ואפל לרגליו כמת וישת את־יד ימינו עלי ויאמר
 18 אלי אל־תירא אני ראשון ואני אחרון: ואני הוא החי אשר
 הייתי מת והנה אני חי לעולם ועד ומפתחות המות והשואל
 19 בידי המה: ואתה כתב את אשר ראית את־הדברים אשר
 20 לפניך ואת־האתויות לאחור: את־סוד שבעת הכוכבים אשר
 ראית על־ימיני ואת־שבע מנרות הזהב שבעת הכוכבים
 מלאכי שבע קהלות המה ושבע המנרות אשר ראית שבע
 קהלות הנה:

ב אל־מלאך הקהל באפסוס כתב כה אמר האחז שבעה
 2 כוכבים בימינו המתהלך בתוך שבע מנרות זהב: ידעתי
 את־מעשיך את־עמלך ואת־עצר רוחך וכי לא־תוכל שאת
 אנשי־און ותבחן את־האמרים כי שליחים הם ואינם כן כי־
 3 מצאת אתם כזבים: ואתה בעצר רוחך סבלת הרבה למען
 4 שמי ולא עיפה נפשך: אפס דבר לי אליך כי־את־אהבתך
 5 הראשנה עזבת: זכר־נא אפוא מאין נפלת שובה אלי ועשה
 כמעשיך הראשנים ואם לא תאבה ולא תשוב אבוא אליך
 6 והדפתי מנרתך ממצבה: אבל דבר טוב נמצא בך כי
 7 תתעב את־פעלי הנקלסיים אשר גם־אנכי מתעב אתם: מי
 אשר־אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות למנצח
 8 אתן לאכל מעץ החיים אשר בגן האלהים: ואל־מלאך
 הקהל בשמירנא כתב כה אמר הראשון והאחרון אשר־מת
 9 וחי: ידעתי את־מעשיך ואת־צרתך ואת־רישך אף כי עשיר
 אתה ואת־הגדופים מפי האמרים כי יהודים הם ואינם כן
 10 כי אסיהם בית־הכנסת לשטן: אל־תירא מפני הצרה
 הבאה עליך הנה השוטן יתן אנשים מכם אל־בית הסהר
 למען תבחנו ועברה עליכם צרה עשרת ימים היה נאמן
 11 ער־המות ונתתי לך עטרת החיים: מי אשר־אזנים לו יקשיב

את אשר הרוח מגיד לקהלות המנצח לא יפגע בו המות
 12 השני: ואל-מלאך הקהל בפרגמוס כתב כה אמר ההוא
 13 אשר-לו חרב פיפיות חדה: ידעתי את-מעשיך ואת-מקום
 שבתך מקום כסא השטן ואתה דבקת בשמי ולא שקרת
 באמונתי גם-בימים אשר הומת בכם אנטיפס עד נאמן לי
 14 במקום מושב השטן: אפס שמץ דבר מצאתי כך כי-נמצאו
 כך אנשים דבקים בתורת בלעם אשר הורה לבלק לתת
 מכשול לפני בני ישראל לאכל מזבחי אלילים ולזנות:
 וכן נמצאו גם-כך אנשים דבקים בתורת הניקלסים אשר
 15 שנאתי: שובה-נא אפוא ואם לא תשוב אבוא עליך מהרה
 16 ונלחמתי-בם בחרב-פי: מי אשר-אזנים לו יקשוב את אשר
 17 הרוח מגיד לקהלות למנצח אתן מן-המן השמור ונתתי לו
 אבן לבנה ועל-האבן חקוק שם חדש אשר איש לא יקבנו
 בלתי המקבל: ואל-מלאך הקהל בתיאטירא כתב כה
 18 אמר בן-האלהים אשר עיניו כלבות אש ומרגלתיו כעיך
 19 נחשת קלל: ידעתי את-מעשיך את-אהבתך את-אמונתך
 את-עבודתך ואת-עצר רוחך וכי רבו מעשיך האחרונים מן
 20 הראשנים: אפס דבר לי אליך כי הושבת עמך את-איזבל
 האשה האמרת כי-נביאה היא ללמד את-עבדי ולפתתם
 21 לזנות ולאכל מזבחי אלילים: ואני נתתי לה זמן לשוב
 22 והיא לא שבה מתזנותיה: הנה אני מטיל אתה אל-המטה
 ונאפיה עמה בצרה גדולה אם-לא ישובון ממעשיהם:
 23 ואת-בניה אכה בדבר וידעו כל-הקהלות כי אני הוא בחן
 24 כליות ולב ולאיש איש מכם כמעלליו אשיב לו: ואתם
 הנשוארים בתיאטירא כל-אשר לא נטו ידם עם-הלמודים
 ההם ולא ירדו לעמק מחקרי השטן כאשר זה לשונם
 בפיהם אליכם הנני מדבר כי לא-אשים עליכם על אחר:
 25 בלתי כי-תשמרון את אשר קבלתם עליכם לשמר עד כי
 26 אבוא: המנצח השמר את-מצותי עד-הקץ אתן-לו ממשלה
 על-הגוים

27 על־הגוים: והוא ירעם בשבט ברזל וככלי יוצר ינפצם
 28, 29 כאשר דבר לי אבי גס־אני: ונתתי לו את־כוכב השחר: מי
 אשר־אזנים לו יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות:
 ג ואל־מלאך הקהל בסרדים כתב כה אמר ההוא אשר־לו
 שבעה רוחות האלהים ושבעה כוכבים ידעתי את־מעשיך
 2 כי־לך שם אשר אתה חי והנך מת: התעורר־נא וחזק את־
 השארית הנמצאה הקרבה למות כי לא־מצאתי את־מעשיך
 3 שלמים לפני אלהי: זכר אפוא מה־למדת ומה שמעת ושמר
 כל־אלה ושובה אלי ואס־לא תחוש להתעורר אבוא כגנב
 4 ולא תדע בא־יזו שעה אני בא עליך: יש־לך שמות מעטים
 גס־בסרדים אשר לא טמאו את־בגדיהם הם יתהלכון עמי
 5 בבגדים לבנים כי להם יאתה: המנצח הוא ילבש לבנים
 ולא אמחה את־שמו מספר החיים כי את־שמו אודה לפני
 6 אבי ולפני מלאכיו: מי אשר־אזנים לו יקשיב את אשר
 7 הרוח מגיד לקהלות: ואל־מלאך הקהל בפילדלפיא כתב
 כה אמר הקדוש הנאמן אשר בידו מפתח דוד הפתח ואין
 8 סגר והסגר ואין פתח: ידעתי את־מעשיך הנה נתתי לפניך
 שער פתוח אשר־לא־יוכל איש לסגרו כי יש־לך כח מעט
 9 ותשמר את־דברי ולא שקרת בשמי: הנני נתן את־אלה
 מבית־הכנסת אשר לשטן האמרים כי יהודים הם ואינם כן
 כי אס־כזבים הנני נתנם לפניך כי יבאו וישתחוו על־כפות
 10 רגליך וידעו כי אני אהבתיך: יען שמרת את־דברי בעצר
 רוח וגס־אני אשמרך ביום מסה הבא על־תכל כלה לנסות
 11 את־ישיבי הארץ: הנני בא מהרה שמר את אשר לך פן־יקח
 12 איש ממך את־כתרך: המנצח אתננו לעמוד בהיכל אלהי
 ולא־יעתק עוד ממקומו החוצה וכתבתי עליו את־שם אלהי
 ואת־שם עיר אלהי הלא היא ירושלים החדשה הורדת
 13 מאת אלהי מן־השמים ואת־שמי החדש: מי אשר־אזנים לו
 14 יקשיב את אשר הרוח מגיד לקהלות: ואל־מלאך הקהל

בלודקיא כתב כה אמר האמן עד האמת והצדק וראשית
 15 בריאת האלהים: ידעתי את־מעשיך כי לא קר ולא חם
 16 אתה מי־יתן והיית קר א־חם: אך יען כי נטה אתה
 17 משניהם לא חם ולא קר אקיא אתך מפי: ואתה אמרת
 הן העשרתי וכביר מצאה ידי ולא אחסר דבר ולא ידעת
 18 כי־נדכה ואמלל אתה עני עור וערם: איעצך לקנות מידי
 זהב צרוף באש ותעשר ובגדים לבנים אשר תלבש ובשת
 ערותך לא תגלה ושמן מרפא למשח עיניך למען תראה:
 19 כל־איש אשר אני אהב אוכיחנו ואיסרנו על־כן התאמין־נא
 20 ושובה אלי: הנה אני עמד לפתח ודפק איש כי ישמע
 את־קולי ופתח את־הדלת אבא לאכל עמו והוא עמדי:
 21 המנצה אתן־לו לשבת עמי על־כסאי כאשר גם־אנכי נצחתי
 22 וישבתי עם־אבי על־כסאו: מי אשר־אזנים לו יקשיב את
 אשר הרוח מגיד לקהלות:

אחר הדברים האלה ראיתי והנה שער נפתח בשמים והקול ד
 הראשון אשר שמעתי כשופר מדבר אלי לאמר עלה הנה
 והראתיך את אשר תקרינה אחר־יכן: ותנח עלי הרוח 2
 כרגע והנה כסא נצב בשמים ואחד ישב על־הכסא: והישב 3
 ההוא כמראה אבן ישפה כאבן אדם וקשת סביב לכסא
 כעין ברקת: ועשרים וארבעה כסאות עמדים אל־הכסא 4
 מסביב ועל־הכסאות ראיתי עשרים וארבעה זקנים יושבים
 מלבשים בגדים לבנים ועטרות זהב בראשיהם: ומתוך 5
 הכסא יצא ברק רעם ורעש ושבעה לפידים בערים לפני
 הכסא אשר־הם שבעה רוחות האלהים: ולפני הכסא ים 6
 זכוכית כעין הקרח ובתוך הכסא וסביב לו ארבע חיות
 מלאות עינים מפנים ומאחור: דמות החיה הראשונה כאריה 7
 והחיה השנית כעגל והחיה השלישית פנים לה כפני אדם
 ודמות החיה הרביעית כנשר מעופף: וארבע החיות שש 8
 כנפים שש כנפים לאחת והן מלאות עינים מסביב ומלפנים
 והשקט אין להן יומם לילה כי קראות קדוש קדוש קדוש
 יהוה

9 יהוה אלהי צבאות אשר הוא היה הוה ועתיד לבא: ולעת
 החיות נתנות הוד והדר ושבח ושבח על־הכסא אשר־הוא
 10 חי עד־עולמי עולמים: כן יפלו העשרים וארבעה הזקנים
 על־פניהם ומשתחיים לפני הישב על־הכסא אשר הוא חי
 עד־עולמי עולמים ואת־עטרותיהם יניפו יורידו ארצה לפני
 11 הכסא לאמר: לך יהוה אלהינו יאתה לקחת הוד והדר ועז
 כי אתה בראת כל־אלה וברצונך נהיו ונבראו:
 ה וארא והנה בימין הישב על־הכסא ספר כתוב פנים ואחור
 2 וחתום בשבעה חתמות: ומלאך אדיר ראיתי קרא בקול־
 גדול מי ידיו רב־לו לפתח את־הספר ולהתיר את־חתמו:
 3 ולא־נמצא רב־כח בשמים ובארץ ומתחת לארץ לפתח
 4 את־הספר ואף לא־להביט אליו: ואני בכיתי הרבה בכה
 כי לא־נמצא רב־כח לפתח את־הספר ולקרא בו או־להבט
 5 אליו: ויאמר אלי אחד מן־הזקנים אל־תבכה הנה גבר
 האריה משבט יהודה שרש דוד לפתח את־הספר ולהתיר
 6 שבעת חתמו: וארא והנה בתוך הכסא וארבע החיות
 ובתוך הזקנים עמד שה כמו טבוח ולו שבע קרנים ושבעה
 עינים אשר שבעה רוחות האלהי המה משטמים בכל־
 7, 8 הארץ: ויבא ויקח את־הספר מימין הישב על־הכסא: ויהי
 בקחתו את־הספר ויפלו על־פניהם ארבע החיות ועשרים
 וארבעה הזקנים לפני השה וכנור ביד איש איש מהם
 ומחתות זהב מלאות קטרת אשר תפלות הקדושים הנה:
 9 וישירו שיר חדש לאמר לך נאווה לקחת את־הספר לפתח
 את־חתמו כי נשחטת ובדמך קנית עדתך לאלהים מכל־
 10 שבט ולשון ומכל־עם וגוי: ותעש אתם למלכים ולכהנים
 לפני אלהינו למלך בארץ: אז ראיתי ושמעתי קול מלאכים
 11 רבים סביב לכסא ולחיות ולזקנים ומספרם רבאות רבבות
 12 ואלפי אלפים: והם ענו בקול רם נאווה לשה הטבוח לקחת
 13 עז ועשר וחכמה וגבורה והוד והדר וברכה: וכל־יצור

אשר בשמים ובארץ ומתחת לארץ ואשר על-פני הימים
 וכל אשר בהם שמעתי ענים לאמר אל-הישב על-הכסא
 ואל-השה הברכה וההוד וההדר והממשלה עד-עולמי
 14 עולמים: וארבע החיות ענו אמן ועשרים וארבעה הזקנים
 נפלו על-פניהם וישתחוו לחי עולמי העולמים:
 1 אחרי-כן ראיתי את-השה פתח אחד מן-שבעה החתמות
 וקול אחת מן-ארבע החיות כקול רעם שמעתי לאמר
 2 בא וראה: וארא והנה סוס לבן והרכב עליו לו קשת
 ויעטרו-לו עטרה ויצא כגבור מלחמה אשר יעז בגברתו:
 3 וכאשר פתח את-החותם השני שמעתי את-החיה השנית
 4 אמרת בא וראה: ויצא סוס אחר אדם והרכב עליו כח
 בידו להעביר את-השלום מן-הארץ לבעבור יהרגו איש
 5 את-רעהו וחרב גדלה נתנה בידו: וכאשר פתח את-החותם
 השלישי שמעתי את-קול החיה השלישית לאמר בא וראה
 6 ואבט והנה סוס שחר והרכב עלי מאזני משקל בידו:
 7 ואשמע קול מתוך ארבע החיות לאמר קב חטים בבקע
 כסף ושלשה קבים שערים בבקע כסף ואת-השמן ואת-היין
 8 אל-תשחת: וכאשר פתח את-החותם הרביעי שמעתי קול
 החיה הרביעית לאמר בא וראה: וארא והנה סוס כעין
 9 ירקון והרכב עליו מות שמו ושאל יצאת אחריו וכח נתן
 להם להרג את-רבע הארץ בחרב ברעב בדבר ובחית
 10 השדה: וכפתחו את-החותם החמישי וארא מתחת למזבח
 את-נפשות הנהרגים על-דבר האלהים ועל-אשר נתנו את-
 11 עדותם: והם צעקים בקול גדול עד-מתי אדני אל קדוש
 אל אמת עד-מתי לא-תבא במשפט ולא-תקם דמנו השפוך
 12 מישבי הארץ: וינתן-להם מחלצות לבנות לאמר כי עליהם
 להוחיל עוד מעט עד אשר שלם יהיה מספר חבריהם
 ואחיהם אשר ישפך דמם כמוהם: וכפתחו את-החותם
 הששי וארא והנה זועה גדלה השמש לבשה קדרות כאדרת
 שער

13 שער והירח נהפך לדם: וכוכבי השמים נפלו ארצה כתאנה
 14 בשלכת פגיה מפני רוח סערה: השמים כספר נגלו והרים
 15 ואיי הים נעתקו ממקומם: ומלכי־ארץ ושריה ושרי האלפים
 עשירי עם וגברי כח עבדים ובני חורים התחבאו במערות
 16 כלם ובין הסלעים בהרים: ויאמרו אל־ההרים ואל־הסלעים
 נפלו עלינו כסו אתנו מפני הישב על־הכסא ומפני חרון אף
 17 השה: כי יום זעמם הגדול בא ומי יעמד:
 1 ואחרי־כן ראיתי ארבעה מלאכים עמדים על־ארבע כנפות
 הארץ ותפשים בארבע רוחתיה לבלתי תהי רוח נשבת
 2 לא בארץ ולא בים ולא בכל־עץ: וארא מלאך אחר
 עלה ממזרח־שמש ונשא חותם אל־חי ויקרא בקול גדול
 אל־ארבעה המלאכים אשר הפקדה בידם להשחית את־
 3 הארץ ואת־הים: ויאמר אל־תשחיתו את־הארץ ואת־הים
 ואת־העצים עד כי־חתמנו את־עבדי אלהינו על־מצחותיהם:
 4 ואשמע את־מספר הנחתמים מאת אלף וארבעה וארבעים
 5 אלף אשר נחתמו מקרב כל־בני ישראל לשבטיהם: למטה
 בני־יהודה נחתמו שנים עשר אלף למטה בני ראובן נחתמו
 שנים עשר אלף למטה בני־גד נחתמו שנים עשר אלף
 6 למטה בני־אשר נחתמו שנים עשר אלף: למטה בני־נפתלי
 נחתמו שנים עשר אלף למטה בני־מנשה נחתמו שנים
 7 עשר אלף: למטה בני־שמעון נחתמו שנים עשר אלף
 למטה בני־לוי נחתמו שנים עשר אלף למטה בני־יששכר
 8 נחתמו שנים עשר אלף: למטה בני־זבלון נחתמו שנים
 עשר אלף למטה בני־יוסף נחתמו שנים עשר אלף למטה
 9 בני־בנימין נחתמו שנים עשר אלף: אחרי־כן ראיתי והנה
 המון רב מאד אשר לא־יוכל איש לספר מקרב כל־הגוים
 והמשפחות והעמים והלשנות באו ויעמדו לפני הכסא ולפני
 10 השה מלבשים שמלות לבנות וכפות תמרים בידיהם:
 ויקראו בקול־גדול ויאמרו הישועה לאלהינו הישב על־

11 הכסא ולשה: וכל־המלאכים הנצבים סביב לכסא וסביב
 לזקנים ולארבע החיות נפלו על־פניהם לפני הכסא וישתחוו
 12 לאלהים: ויאמרו אמן הברכה והתפארת והכינה והתודה
 והגדלה והגבורה והנצח לאלהינו עד־עולמי עולמים אמן:
 13 ויען אחד מן־הזקנים ויאמר אלי מי אלה הם המלכשים
 14 שמלות לבנות ומאין באו: ואמר אליו אדני אתה ידעת
 ויאמר אלי אלה הם הבאים מרב צרה אשר כבסו שמלתם
 15 בדם השה עד אשר הלבינו: ועל־כן הם עמדים לפני
 כסא האלהים ומשרתים לפניו בהיכלו יומם ולילה והישב
 16 על־הכסא יגן עליהם: לא ירעבו ולא יצמאו עוד ולא־יכם
 17 שרב ושמש: כי השה אשר בתוך הכסא הוא ירעה
 אתם ועל־מבועי מים חיים ינהלם ומחה אלהים כל־דמעה
 מעיניהם:

אחר פתח את־החותם השביעי ותהי דממה בשמים כחצי ח
 שעה: וארא שבעה שופרות נתונים לשבעת המלאכים
 2 העמדים לפני האלהים: ויבא מלאך אחר ויעמד אצל
 3 המזבח וכידו מקטרת זהב ויתנו לו עתרת קטרת להקטיר
 עִם־תפלות כל־הקדושים על־מזבח הזהב אשר לפני
 הכסא: ויעל עתר ענן הקטרת עִם־תפלות הקדושים מיד
 4 המלאך לפני האלהים: ויקח המלאך את־המקטרת וימלאה
 5 אש מעל־המזבח ויצק על־הארץ ויהי קול ורעם וברק
 ורעש: ושבעת המלאכים עִם־שבעת שופרתיהם עמדו
 6 נכנים לתקע: ויתקע המלאך הראשון ויהי־ברד ואש
 7 ודם כלולים יחדו שטפים ארצה ותשרף שלישית הארץ
 8 ושלישית העצים וכל־ירק עשב נשרף: ויתקע המלאך השני
 וכמו הר גדול בער באש נפל אל־תוך הים ושלישית הים
 9 נהפכה לדם: ויגוע כל־בשר אשר נשמת־רוח חיים באפיו
 10 אשר בשלישית הים והאניות שלישית מהן נהרסו: ויתקע
 המלאך השלישי ויפל כוכב גדול כלפיד בער מן־השמים
 ויפל

11 ויפל על־השלישית מן־הנהרות ומן־מעיינות המים: והכוכב
 נקרא שמו לענה ושלישית מן־המים היתה ללענה ורבים
 12 מבני אדם מתו מן־המים כי מרים הם: ויתקע המלאך
 הרביעי והנה שלישית מן־השמש הכתה ושלישית מן־הירח
 ושלישית מן־הכוכבים עד כי־חשכה שלישיתם והיום לא
 13 הגיה אורו שלישיתו וכן הלילה: וארא ואשמע מלאך
 מעופף בחצי השמים קרא בקול גדול אוי אוי לישיבי
 הארץ מפני קלות השופר אשר יתר שלשת המלאכים
 נכנים לתקע:

ט ויתקע המלאך החמישי וארא כוכב נפל מן־השמים ארצה
 2 וינתן־לו מפתח לבאר התהום: ויפתח את־באר התהום ויעל
 קיטר מן־הבאר בקיטר הכבשן רב־מאד ותחשך השמש
 3 ופני השמים מקיטר הבאר: ומתוך הקיטר יצא ארבה
 4 על־הארץ וכח נתן להם ככח העקרבים בארץ: והם צוו
 לבלתי שחת את־עשב הארץ ולא את־הירק ולא את־עץ
 השדה כי אם־את־האנשים לבדם אשר אין־להם חותם
 5 אלהים על־המצח: ולא נתן להם להמיתם כי אם־רק לענותם
 חמשה חדשים כמכאוב קשה כמכאוב אדם אשר העקרב
 6 יכנו: בימים ההם יבקשו בני־האדם את־המות ולא ימצאוהו
 7 ישאלו את־נפשם למות והמות יברח מהם: ומראה הארבה
 כמראה סוסים ערוכים למלחמה ועל־ראשיהם כעטרות זהב
 8 וכפני אנשים פניהם: ושער להם כשער נשים ושניהם
 9 שני אריות: ועליהם שרינים כשריני ברזל וקול כנפיהם
 10 כקול מרכבות המון סוסים אשר ירצון לקרב: וזנבות
 להם כמו עקרבים וזנבותם דרבנות אשר אונם בם לענות
 11 את־בני אדם חמשה חדשים: ועליהם מלך הוא מלאך
 התהום אשר שמו בשפת עבר אבדון והיונים יקראו־לו
 12 אפוליון: נהי אחד חלף הלך־לו ונהי שני שלישי הגם באים:
 13 ויתקע המלאך הששי ואשמע קול קרא מבין קרנות מזבח

14 הזהב אשר לפני אלהים: אל־המלאך הששי אשר השופר
 בידו לאמר התר את־ארבעה המלאכים האסורים על־הנהר
 15 הגדול נהר־פרת: וארבעה המלאכים התרו אשר ערוכים
 היו לשעה וליום ולחדש ולשנה להמית את־השלישית
 16 מן־בני האדם: ומספר צבאות הפרשים עלה לשתי רבאות
 17 רבבות כִּי־כן שמעתי מספרם: וכן ראיתי בחזון את־הסוסים
 ואת־רכביהם אשר שריניהם כמראה אש תכלת וגפרית
 וראשי הסוסים כראשי אריות ומפיהם עלתה אש עשן
 18 וגפרית: בשלש מגפות אלה באש בעשן ובגפרית העלות
 19 מפיהם הכה חלק שלישי מן־בני האדם: כִּי־כח הסוסים
 במו־פיהם ובזנבותם כי זנבותם כנחשים הם וראשים להם
 20 אשר כם הם מחבלים: ושאר בני האדם אשר לא מתו
 במגפות האלה לא־שבו ממעשי ידיהם מהשתחות עוד
 לשדים ולעצבי זהב וכסף ונחשת ואבן ועץ אשר לא־ראוּן
 21 ולא־ישמעוּן ולא יהלכוּן: וגם לא־שבו מרצח ומכשפים
 ומזנות ומגנבה אשר בידיהם:

1 וארא מלאך אחר אדיר ירד מן־השמים עטה ענן כשלמה
 וקשת על־ראשו פניו כעין השמש ורגליו כעמודי אש:
 2 ובידו ספר קטן פתוח ויצג את־רגלו הימנית על־הים
 3 ואת־השמאלית על־הארץ: וכארי שאג קרא בקול גדול
 4 ובקראו השמיעו שבעת הרעמים קול דברים: וכאשר
 השמיעו שבעת הרעמים קול דבריהם הואלתי לכתב
 ואשמע קול מן־השמים לאמר אלי חתום את־הדברים אשר
 5 השמיעו שבעת הרעמים ואל־תכתב אתם: והמלאך אשר
 ראיתי עמד על־הים ועל־הארץ הרים את־ימינו אל־השמים:
 6 וישבע בחי העולם אשר ברא את־השמים ואת־אשר־כם
 ואת־הארץ ומלואה ואת־הים ואת־אשר בתוכו אם־תמשך
 7 עוד העת: רק בימים ההם אשר המלאך השביעי יתן
 קולו ויואל לתקוע יתם סוד אלה כאשר בשר את־עבדיו

8 הנביאים: והקול אשר שמעתי מן־השמים דבר אלי שנית
 9 לאמר לך קח את־הספר הפתוח מיד־המלאך העמד על־
 10 הים ועל־הארץ: ואלך אל־המלאך ואמר אליו תנה־לי
 11 את־הספר הקטן ויאמר אלי קח לך ואכל אתו והוא ימר
 לבטנך ובפיך יהיה כדבש למתוק: ואקח את־הספר הקטן
 מיד־המלאך ואכל אתו ויהי בפי כדבש למתוק אך המר
 לבטני אחרי אכלי אתו: ויאמרו אלי הלא תוסיף עוד להנבא
 על־רבים עמים וגוים ולשנות ומלכים:

יא וינתן־לי קנה דומה לקנה המדה ויעמד המלאך ויאמר קום
 ומד את־היכל האלהים ואת־המזבח ואת־מקום המשתחוים
 2 שם: ונתשת את־חצר ההיכל החיצון ולא תמד אתו
 כי־נתן בידי הגוים ורמסו את־עיר הקדש ארבעים ושנים
 3 חדש: ונתתי לשני עדי ונבאו ימים אלף מאתים וששים
 4 בלבוש שק: אלה הם שני הזיתים ושתי המנרות העמדים
 5 על־אלהי הארץ: וכי־יבקש איש לנגע בם תצא אש
 מפיהם ותאכל את־איביהם מות ימות כל־המבקש לנגע בם
 6 לרעה: והם יש־לאל ידם לעצר את־השמים לבלתי היות
 מטר כלימי נבואתם ויש לאל ידם להפך את־המים לדם
 7 ולהכות את־הארץ בכל־מכה כדי חפצם: וככלות עדותם
 תלחם־בם החיה העלה מן־התהום תגבר עליהם ותהרג
 8 אתם: ופגריהם יפלו ברחוב העיר הגדלה הנקראת בשפת
 9 משל סדום ומצרים אשר שם־נצלב גם־אדניהם: ורבים
 מן־העמים והמשפחות והלשנות והגוים יראו את־פגריהם
 שלשת ימים וחצי ולא יתנו לקבר את־החללים במקום
 10 קבר: וישבי הארץ ישישו יגילו עליהם וישלחו מנות איש
 לרעהו אחרי אשר עכרו שני הנביאים האלה את־ישבי
 11 הארץ: ובמלאת שלשת ימים וחצי בא בהם רוח חיים
 מאת האלהים ויעמדו על־רגליהם וחתת אלהים נפלה
 12 על־כל־ראיהם: וישמעו קול גדול קרא אליהם מן־השמים
 לאמר

לאמר עלו הנה ויעלו בענן השמים ועיני איביהם ראות:
 ויהי רעש גדול בעת ההוא ותפל עשירית העיר ושבעת
 13 אלפים אנשים למספר שמות מתו ברעש והנשואים רעדה
 אחזתם ויתנו כבוד לאלהי השמים: נהי השני חלף הלך-לו
 14 ונהי השלישי עד-מהרה הנה בא: ויתקע המלאך השביעי
 15 וקלות גדולים נשמעו בשמים לאמר היתה ממלכת הארץ
 16 לאדנינו ולמשיחו והוא ימלך לעולם ועד: ועשרים וארבעה
 הזקנים הישבים לפני האלהים על-כסאותם נפלו על-פניהם
 וישתחוו לאלהים: ויאמרו מודים אנחנו לך יהוה אלהי
 17 צבאות הוה והיה ויבוא כי לבשת עז גדלך ותמלך: הגוים
 18 רגשו בחרות אפם עד בא חרון אפך ויום המשפט לישני
 עפר ולתת שכר לעבדיך הנביאים והקדושים ויראי שמך
 19 הקטנים עם-הגדלים ולעבר את-עברי הארץ: אז נפתח
 היכל האלהים בשמים וארון בריתו נראה שם במקדשו
 ויתמלטו ברקים וקולת רעמים וזועהוברד כבד:
 ואת גדול נראה אז בשמים אשה עטה מעטה שמש ולבנה יב
 תחת רגליה ועל-ראשה יציץ נזר שנים עשר כוכבים: והיא
 2 הרה ללת ותזעק בחבליה כי נהפכו עליה צריה: וירא
 3 אות שני בשמים והנה תנין גדול כמראה אש ולו שבעה
 ראשים ועשר קרנים ועל-ראשיו שבע כתרות: ויסחב בזנבו
 4 שלישיית מן-כוכבי השמים וישליכם ארצה ויעמד התנין
 לפני האשה לעת לדתה לבלע את-בנה בהולדו: והיא
 5 ילדה את-בנה בן זכר אשר עתד לרעות את-הגוים כלם
 בשבט ברזל וילקח בנה אל-האלהים אל-כסאו: והאשה
 6 ברחה לה המדברה אשר-שם הוכן-לה מקום על-פי
 האלהים לכלכל אתה שם ימים אלף ומאתים וששים: ותהי
 7 מלחמה בשמים מיכאל וצבאיו ערכו קרב עם-התנין והתנין
 וצבאיו נלחמו עמם: ולא יכלו להם ומקומם לא נמצא
 8 עוד בשמים: וישליכו את-התנין הגדול הוא הנחש הקדמני
 9 אשר קראו לו שוטן ושוטן אשר הדיח כל-ישבי תבל אתו
 ואת-מלאכיו

10 ואת־מלאכיו עמו השליכו ארצה: ואשמע קול גדול בשמים
 לאמר היום באה ישועת אלהינו גבורתו ומלכותו וממשלת
 משיחו כי־הורד שומן אחינו אשר־עמד לשטנם לפני אלהינו
 11 יומם ולילה: והם גברו עליו בדם השה ובעדות פיהם
 12 ולא־אהבו את־נפשם עד־מות: על־כן רנו שמים וצהלו
 אתם השכנים שם אוי לישבי הארץ ולשכני הים כי־ירד
 13 אליכם השטן וחמתו גדולה מדעתו כי תקצר עתו: וכראות
 התנין כי הורד ארצה וירדף אחרי האשה אשר ילדה את
 14 בן הזכר: ויתנו לאשה שתי בנפים כנפי הנשר הגדול
 ותעף המדברה אל־המקום אשר יכלכלו אתה מועד מועדים
 15 וחצי מפני הנחש: ויקא הנחש נהר־מים מפיו אחרי האשה
 16 לשטפה בנהר: ותעזר הארץ לאשה ותפתח הארץ את־פיה
 17 ותבלע את־הנהר אשר־הקיא התנין מפיו: ויקצף התנין
 על־האשה וילך להלחם ביתר זרעה שמרי מצות־אלהים
 ועדות ישוע המשיח אתם:

יג ואעמד על־חול שפת הים וארא חיה עלה מן־הים אשר
 לה שבעה ראשים ועשר קרנים ועל־קרניה עשר עטרות
 2 ושמות גדופים על־ראשיה: והחיה אשר עיני ראו דמתה
 לנמר ורגליה רגלי דב ופיה פי ארי והתנין נתן לה את־כחו
 3 ואת־כסאו וממשל־רב: ואחזה אחד מראשיה כמכה מכת
 מות ומכת המות נרפאה וכל־הארץ העריצו את־החיה
 4 וינהרו אחריה: וישתחוו אל־התנין כי־נתן ממשלה לחיה
 ולפני החיה השתחוו לאמר מי כמו החיה מי יעז להלחם
 5 בה: ולה נתן פם ממלל רברבן וחרפות וכח נתן־לה
 6 לעשות כרצונה שנים וארבעים חדש: ותפתח את־פיה
 לחרף את־האלהים ולגדף את־שמו ואת־משכנו ואת־שכני
 7 השמים: וינתן־לה לעשות מלחמה עם־הקדושים ולגבר
 עליהם וממשלה נתנה לה על כל־שכט ועם ולשון וגוי:
 8 וכל־ישבי הארץ ישתחוו לפניה כל אשר לא נכתבו שמותם

9 מני אז תוסד ארץ בספר חיי השה הטבוח: מי אשר־אונים
 10 לו ישמע: מי אשר ישבה שבי בשבי ילך מי אשר ימית
 בחרב בחרב יומת בזאת נמצא עצר רוח ואמונה לקדשים:
 11 וארא חיה אחרת עלה מן־האדמה בעלת שתי קרנים ככבש
 12 ומדברת כפי תנין: והיא משלת על־פני החיה הראשנה
 בכל־משלתה ובפעלת ידיה השתחוו הארץ וישביה לפני
 13 החיה הראשנה הנרפאה מן־מכת המות: ותעש מופתים
 גדולים עד גם־להוריד אש מן־השמים ארצה לעיני בני
 14 אדם: ותדיח את־ישבי הארץ במופתים הנתונים לה לעשות
 לפני החיה ותאמר אל־ישבי הארץ לעשות צלם לחיה
 15 אשר־הכתה מכת־חרב ותחי: וגם נתן לה להפיוח רוח
 בצלם החיה עד אשר יכל לדבר ולעשות חק מי אשר־לא
 16 ישתחוה לצלם החיה יומת: ותגזר אמר כי בקמן כגדול
 כעני כעשיר כעבד כבן־חורים כלם יתוו תו על־יד ימינם
 17 או על־מצחם: וכי לא־יוכל איש לקנות ולמכר בלתי הוא
 18 אשר לו התו הוא שם החיה או־מספר שמה: פה חכמה
 צפונה והמשכיל יחשב את־מספר החיה כי מספר אדם הוא
 ומספרו תרסו:

19 ואשא עיני והנה־שה עמד על־הר ציון ואצלו מאה וארבעים יד
 אלף נפש וארבעת אלפים הם אשר שמו ושם אביו כתובים
 2 על־מצחם: ואשמע קול מן־השמים כקול מים רבים כקול
 רעם אדיר ואקשיב קשב והנה הוא קול מנגנים הפרטים
 3 על־פי נבליהם: וישירו שיר חדש לפני הכסא ולפני ארבע
 החיות והזקנים מבלי יכלת איש ללמד את־השירה הזאת
 בלתי מאה וארבעים אלף וארבעת אלפים אלה אשר נפדו
 4 מן־הארץ: הלא הם אשר לא־נגאלו בנשים כי בתמתם
 הם כבתולות והלכים אחרי השה אל־אשר ילך ופדוים הם
 5 מקרב בני האדם כבכורים לאלהים ולשה: ומרמה לא־
 נמצאה בפיהם כי ישרים ותמימים הם לפני כסא האלהים:
 וארא

6 וארא מלאך אחר מעופף בלב השמים ובשרת עולם בידו
 7 להגיד לישבי הארץ ולכל־גוי ושבת ולשון ועם: ויקרא
 בקול גדול יראו את־האלהים והבור־לו כבוד כי יום המשפט
 הנה בא השתחוו לפניו אשר עשה את־השמים ואת־הארץ
 8 את־הים ואת כל־מעינו מים: ומלאך אחר קרא אחריו
 נפלה נפלה בכל העיר הגדולה אשר מיין חמת תזנתה
 9 השקתה את־כל־הגוים: ומלאך שלישי קרא אחריהם בקול
 גדול מי אשר ישתחוו אל־החיה ואל־צלמה ויתוה את־התו
 10 על־מצחו או על־ידו: גם־הוא ישתה מיין חמת אלהים מכוס
 התרעלה המלאה מזג זעמו ויתגלל בזלעפות אש וגפרית
 11 לעיני צבא הקדש ולעיני השה: ועשן כור ענים יעלה
 עד־עולמי עולמים ומנוח לא ימצאו יומם ולילה המשתחווים
 אל־החיה ואל־צלמה ואשר התוו תו שמה על־בשרם:
 12 פה נמצא עצר רוח לקדשים פה השמרים מצות האלהים
 13 ואמונת ישוע: ואשמע קול קרא אלי מן־השמים כתב אשרי
 המתים אשר מן־היום והלאה ימותו באדני ואף גם־הרוח
 ענה לאמר שם ינוחו יגיעי כח והלך אחריהם מעשה צדקם:
 14 ואשא עיני והנה ענן צח ועל־הענן רכב כדמות בן־אדם
 15 ונזר זהב על־ראשו ובידו מגל מלטש: ומלאך אחר יצא
 מן־ההיכל ויקרא בקול גדול אל־הרכב על־הענן שלח
 את־המגל וקצר כי בא מועד לקצר אחרי אשר בשל
 16 קציר הארץ: וישלח הרכב על־הענן את־מגלו על־פני
 17 הארץ ויקצר את־קציר הארץ: ומלאך אחר יצא מן־ההיכל
 18 אשר במרום וגם־בידו מזמרה מלטשה: ויבא מלאך אחר
 מן־המזבח אשר לו שלטון על־האש ויקרא בקול גדול
 אל־אשר לו המזמרה המלטשה לאמר שלח את־המזמרה
 המלטשה ובצר את־אשכלת גפן הארץ כיהבשילו ענביה:
 19 וינף המלאך את־מזמרתו על־הארץ ויבצר את־אשכלת גפן
 הארץ וישלכן אל־תוך הגת הגדולה היא גת חמת אלהים:

20 וידרכו בגת מחוץ לעיר ויצא דם מן־הגת ויגיע עד־רסני
 הסוסים דרך אלף ושש־מאות כברת ארץ:
 10 וארא מופת אחר גדול ונורא בשמים שבעה מלאכים נשאים
 שבע מגפות אחרונות כי בהנה תתם חמת אלהים: וכים
 2 זכוכית כלול באש נראה לעיני ואלה אשר גברו על־החיה
 ועל־צלמה ועל־תוה ומספר שמה עמדים על־ים הזכוכית
 וכנרות־אל בידם: אז ישירו שיר משה עבד האלהים ושיר
 3 השה לאמר גדלים ונוראים מעשיך יהוה אלהי צבאות
 ודרכך אמת וצדק מלך הקדושים: מי לא יראך יהוה
 4 מי לא יתן כבוד לשמך קדוש אתה לבדך וכל־הגוים
 יבאו וישתחוו לפניך כי־צדקתך נגלתה: ואחר־יכן ראיתי
 5 והנה היכל משכן העדות נפתח בשמים: ושבעה מלאכים
 6 נשאי שבע המגפות יצאו מן־ההיכל מלבשים בגדי־שש
 צח ובהיר וחגורי אזור זהב במתניהם: ותתן אחת מארבע
 7 החיות אל־שבעת המלאכים שבעה מזרקי זהב מלאים חמת
 אלהים אל חי עד־עולמי עולמים: וההיכל ימלא עשן מכבוד
 8 עז אלהים ולא יכל איש לבא אל־ההיכל עד אשר תכלינה
 שבע המגפות אשר בידי שבעת המלאכים:
 10 ואשמע קול גדול מן־ההיכל קרא אל־שבעת המלאכים
 לאמר לכו והריקו את־שבעה המזרקים המכילים חמת
 2 האלהים על־הארץ: וילך הראשון וירק את־מזרקו על־
 הארץ ויהי לשחין רע פרח באנשים אשר תו החיה בהם
 3 והמשתחויים אל־צלמה: וירק השני את־מזרקו אל־תוך הים
 ויהי לדם כדם אשר יזובו פגרים מתים ותמת כל־נפש חיה
 4 אשר בים: וירק השלישי את־מזרקו על־הנהרות ועל־מעיני
 5 מים ויהפכו לדם: ואשמע את־מלאך המים אמר צדיק
 6 אתה יהוה ההוה והיה ויהיה כי־כן חרצת: הם שפכו
 דם קדשים ונביאים ואתה השקיתם דם כי־כן יאתה להם:
 7 ואשמע קול מן־המזבח אמר אמן משפטך יהוה אלהים אל

8 שדי אמת וצדק: והרביעי הריק את־מזרקו על־פני השמש
 9 וינתן־לו ללהט את־האנשים באש: ויצרבו האנשים בלהט
 נורא מאד ויגדפו את־שם אלהים השליט על־המגפות
 10 האלה ולא שבו לתת־לו כבוד: וירק החמישי את־מזרקו
 על־כסא החיה ותחשך מלכותה וינשכו את־לשונם מרב
 11 כאבם: ויגדפו את־אלהי השמים מפני המכאוב והשחין
 12 ולא שבו ממעשיהם: וירק הששי את־מזרקו אל־תוך הנהר
 הגדול נהר־פרת ויחרבו מימיו לפנות דרך לפני המלכים
 13 הבאים ממזרח־שמש: וארא שלשה רוחות טמאים כתבנית
 צפרדעים יצאים מפי התנין ומפי החיה ומפי נביא השקר:
 14 כי הם רוחות השדים העשים מופתים ובאים אל־מלכי
 ארץ ותבל כלה לאסף אתם למלחמה ליום הגדול הוא
 15 יום אלהי צבאות: הנני בא כגנב אשרי האיש הנעור
 ואת־בגדיו הוא נצר לבלתי ילך ערם וראו את־ערותו:
 16 והם הקהילו אתם אל־המקום אשר העברים יקראו לו הר
 מגדו: והשביעי הריק את־מזרקו על־פני רקיע השמים
 17 ויצא קול גדול מן־ההיכל העליון מן־הכסא לאמר נעשתה:
 18 והנה נשמעו קלות וברקים ורעמים ויהי רעש גדול אשר
 לא־היה כמהו למן־היות אדם על־הארץ כי גדל הרעש
 19 עד־מאד: ותחלק העיר הגדולה לשלשה חלקים ערי הגוים
 נפלו ובבל הגדולה נפקדה לפני האלהים להשקותה כוס
 20 יין חמת אפו: נדדו איי הים וההרים נעתקו ממקומם
 21 ואינם: ומן־השמים המטירו ברד כבד ככר על־ראשי
 האנשים ויגדפו האנשים את־האלהים על־דבר מגפת הברד
 כי־כבדה מכתו עד־מאד:

יז ויבא אחד מן־שבעת המלאכים נשאי שבעת המזרקים
 וידבר עמדי לאמר אלי בא ואראך את־משפט הזונה
 2 הגדולה הישבת על־מים רבים: אשר זנו אחריה מלכי
 3 הארץ וישבי תבל השתכרו מיין תזנתה: ויוליכני ברוח

המדברה וארא אשה ישבת על־חיה אדמה כתולע מלאה
 4 שמות גדופים ושבעה ראשים לה ועשר קרנים: והאשה
 לבושה ארגמן ושני תולעת ועטה זהב אבני־חפץ ופנינים
 5 וכוס זהב בידה מלאה שקוצים ותועבות זנוניה: ועל־מצחה
 כתוב שם בדרך סוד בכל הגדולה היא אם הזנות ושקוצי
 6 הארץ: וארא את־האשה שכרה מדם הקדושים ועדי ישוע
 7 ושמה אחזתני עד־מאד מראות אתה: ויאמר אלי המלאך
 למה זה תשתומם הנני מגיד לך סוד האשה והחיה הנשאת
 8 אתה בעלת שבעה ראשים ועשר קרנים: החיה אשר ראתה
 עינך היתה בארץ אחר־כן חלפה לה ועוד תעלה מן־התהום
 ולאבדון תרד וישבי תבל אשר לא נכתבו שמותם בספר
 החיים מראש מקדמי ארץ שמה תאחזם בראתם את־החיה
 9 אשר היתה ואיננה ועתידה לבא: פה איש תכונות יבין
 שבעה הראשים שבעה הרים הם אשר האשה ישבת
 10 עליהם: והמלכים שבעה הם חמשה מהם נפלו אחד מלך
 כיום והאחרון לא־בא עוד והיה כי יבא יעמד אך לזמן קטן:
 11 והחיה אשר היתה ואיננה הוא מלך שמיני ומן־השבעה הוא
 12 ולאבדון ילך: ועשר הקרנים אשר ראית עשרה מלכים הם
 אשר לא הגיעו עוד למלוכה כי אס־כמלכים ימשלו שעה
 אחת עס־החיה: ורוח אחד בהם ואת־חילם וממשלתם יתנו
 13 אל־החיה: והם ילחמו את־השה והשה יגבר עליהם כי הוא
 14 אדון האדנים ומלך המלכים וצבאיו עמו קריאי אל בחוריו
 15 ונאמניו: ויוסף ויאמר אלי המים אשר ראית אשר ישבת שם
 16 הזונה הם עמים וקהל עמים וגוים ולשנות: ועשר הקרנים
 אשר ראית עס־החיה הם יחדו ישנאוה את־הזונה והציגוה
 17 שממה וערמה ואכלו את־בשרה ושרפוה כליל באש: כי
 האלהים נתן בלבן למלא את־עצתו ולהיות להן דעה אחת
 לתת את־ממשלתן לחיה עד כִּי־יתמו דברי האלהים מהחל
 18 ועד־כלה: והאשה אשר ראית היא העיר הגדולה שרתי
 בממלכות הארץ:

יח ואחר־יבן ראיתי מלאך אחר ירד מן־השמים שר וגדול
 2 והארץ האירה מכבודו: ויקרא בכח ועז לאמר נפלה נפלה
 בבל הגדולה היתה לנוה שעירים בתי כלאים לכל־זרוח
 3 טמא וקן לכל־עוף שקץ ונתעב: כי מיין חמת תזנתה שחו
 כל־הגוים ומלכי תבל זנו אליה וסחרי ארץ העשירו משפעת
 4 חיל תענגיה: ואשמע קול אחר מן־השמים קרא צאו מתוכה
 5 עמי פן־תגעו בחטאתיה ודבקן בכס תחלאיה: כי נגעו
 6 אל־השמים חטאתיה ויזכר אלהים את־עוניה: שלמול־ה
 גמולה שגמלה לכם עשול־ה כפלים במסך הכוס אשר
 7 מסכה מסכול־ה כפלים: כאשר היתה גבירה ומענגה בן
 הביאו עליה מדה ואבל כי אמרה בלבבה מלכה אני
 8 לעולם לא אשב אלמנה ולא אדע שכול: על־כן תבאנה לה
 ביום אחד כל־תחלאיה מות אבל ורעב והיתה למאכלת אש
 9 כי חזק יהוה אלהים השפט אתה: ומלכי־ארץ אשר זנו אתה
 והתעלסו עמה בתענוגים יבכו יספרו לה בראתם את־עשן
 10 שרפתה: וממגור ושבר מרחוק יעמדו וקוננו אוי־לך אוי־לך
 בבל עיר רבתי עם קריה נשגבה כרגע אחד בא עליך
 11 משפטך: ובכו והתאבלו עליה כנעני־ארץ כי אין קנה עוד
 12 לסחרם: סחר זהב וכסף ואבן יקרה ופנינים שש וארגמן
 ומשי ושני כל־עצי בשמים כלי שנהבים וכלי עצים יקרים
 13 נחשת ברזל ושיש: קנמן־בשם וקטרת סמים מר ולבונה
 יין ושמן סלת וחטים מקנה בקר וצאן סוס ורכב עבד
 14 ושפחה: רחק ממך פרי תאוה לעיניך וכל־עדנים ומגדים
 15 לא תמצאי־עוד אזלו להם ואינם: והרכלים אשר מצאו און
 להם בעזבוניה ממגור ומשבר יעמדו מרחוק ובכו אליה
 16 וספרו לאמר: אללי לקריה הגדולה אשר לבשה שש
 וארגמן ושני ותעד עדי־זהב אבני־חפץ ופנינים: איך ספו
 17 תמו כרגע כל־הון עתק זה וכל־חבל ועבר ארחות ימים
 18 מלחים ועשי מלאכה במים רבים מרחוק עמדו: ויצעקו

בראתם את־עשן שרפתה לאמר איה עיר כעיר הגדולה:
 ויזרקו עפר על־ראשיהם ויזעקו בככי ואכל לאמר אללי
 לקריה הגדולה מחיל עשרה העשירו כל־בעלי אניות בים
 ועתה הפוכה היא כמו־רגע: צהלו ורנו שמים קדשים
 שליחים ונביאים כי־נקם אלהים את־נקמתכם מידה: ומלאך
 אחד גבור נשא אבן גדולה כפלה רכב וישלך אל־תוך
 הים ויאמר ככה תשקע בכל העיר הגדולה בשצף קצף
 ולא־תמצא עוד: לא־ישמע עוד בך קול מנגנים ושרים
 והמית הללים והצצרות וכל־חרש וחשב לא־ימצא עוד
 בתוכך אף לא ישמע בך קול רחים: ואור נר לא יאר־בך
 וקול חתן וקול כלה אבד ממך יען כנעניך היו נכבדי־ארץ
 ובכשפיך נדחו כל־הגוים: ודם הנביאים והקדושים נמצא
 בכנפיה וכל־חללי הארץ:

ואחר־יכן שמעתי קול גדול בקול המון רב בשמים קראים יט
 הללויה התשועה והתפארת והעז ליהוה אלהינו: אמת
 וצדק משפטו כי־שפט את־הזונה הגדולה אשר־השחיתה
 את־הארץ בתזנתה וידרש מידה את־דם עבדיו השפוך:
 ויענו שנית הללויה עד־עולמי עולמים יעלה עשנה: ועשרים
 וארבעה הזקנים וארבע החיות נפלו על־פניהם וישתחוו
 לאלהים הישב על־הכסא ויאמרו אמן הללויה: וקול קרא
 יצא מן־הכסא לאמר הללו את־אלהינו כל־עבדיו ויראו
 הקטנים עם־הגדולים: ואשמע בקול המון רב וכקול מים
 רבים וכשאון רעם חזק קרא הללויה כי־מלך יהוה אלהי
 צבאות: לכו ונשמחה ונגילה ונתנה לו כבוד כי באה חתנת
 השה וכלתו ערוכה בכל: ויתן לה ללבש בוץ זך ונקי כי
 בוץ הוא צדקת הקדושים: ויאמר אלי כתב אשרי הקראים
 אל־המשתה לחתנת השה ויוסף ויאמר אלה דברי אלהים
 אמת: ואני נפלתי לרגליו להשתחות לו ויאמר אלי לא־כן
 ראה אנכי עבד כמוך וחבר אני לך ולאחיד המחזיקים
 בעדות ישוע לאלהים תשתחווה כי עדות ישוע היא רוח
 הנבואה

11 הנבואה: וארא את־השמים נפתחים והנה־סוס לבן והרכב
 12 עליו נקרא נאמן וישר ומשפטו ומלחמתו כמישרים: עיניו
 כלהבות אש ועטרות רבות על־ראשו ועליו שם חקוק אשר
 13 לא־ידע אתו איש מלבדו: והוא עטה לבוש מאדם בדם
 14 ושמו נקרא דבר האלהים: וצבא השמים רכבים אחריו על־
 15 סוסים לבנים מלבשים בגדי־בוץ זך ונקו: וחרב חדה יצאת
 מפיו להכות בה את־הגוים ולרעם בשבט ברזל והוא דרך
 16 בגת יין החמה והזעף אלהי הצבאות: ועל־בגדו ועל־ירכו
 17 כתוב שם מלך המלכים ואדני האדנים: וארא מלאך אחד
 עמד על־השמש וקרא בקול גדול אל־כל־עוף כנף המעופף
 על־פני רקיע השמים לאמר באו האספו אל־המשתה הגדול
 18 לאלהים: ואכלתם בשר מלכים בשר שרי אלפים ובשר
 גבורים בשר סוסים ורכביהם ובשר בני חורים ועבדים
 19 קטנים עם־גדולים כלם: וארא את־החיה ומלכי הארץ
 20 ומחניהם כי־ערכו להלחם עם־רכב הסוס וצבאו: ותתפש
 החיה ונביא השקר נאחז עמה הוא אשר עשה האתות
 לפניו להדיח את־נשאי תו החיה ואת־המשתחווים לצלמה
 והם שניהם השלכו חיים אל־תוך ים התבערה הבער
 21 בגפרית: והנשואים נפלו לפי החרב היצאת מפיו רכב
 הסוס ועוף כל־כנף שבעו מבשרם:

כ וארא מלאך יורד מן־השמים ובידו מפתח התהום ורתק
 2 גדול: ויתפש את־התנין את־הנחש הקדמני הוא השטן
 3 השוטן ויאסר אתו לאלף שנים: וישליכהו אל־התהום
 ויסגר עליו ויחתם מעל למסגר לבלתי ידיח עוד את־הגוים
 4 עד־תם השנים אלף ואחר־יכן יתר לזמן קטן: וארא כסאות
 עמדים ולישבים עליהם נתן בידם לעשות משפט ונפשות
 כרותי ראש למען עדות ישוע ולמען דבר האלהים אשר לא
 השתחוו לחיה ולצלמה ולא נתנו את־התו על־מצחם וידם
 5 הם קמו ויחיו וימלכו עם־המשיח אלף שנים: ויתר המתים

לא־קמו לחיים עדי־תם אלף השנים זאת היא התקומה
 הראשנה: אשרי אנשי־קדש אשר יקחו חלקם בתקומה
 הראשנה המות לא ישל־ט־בם שנית כי כהנים יהיו לאלהים
 ולמשיחו ומלכו עמו אלף שנים: ואחרי כלות אלף השנים
 יתר השטן מבית כלאו: ויצא להדיח את־הגוים בארבע
 כנפות הארץ את־גוג ומגוג ולהקהילם למלחמה קהל אשר
 לא יספר כחול הים: ויעלו על־מרחבי ארץ ויסבו את־מחנה
 הקדושים ואת־העיר הנחמדה ותרד אש מאת האלהים
 מן־השמים ותאכל אתם: והשטן אשר הדיחם נדח לים בער
 באש וגפרית אשר־שם החיה ונביא השקר להיות מענים
 שם יומם ולילה עד־עולמי עולמים: וארא כסא זך וגדול
 והישב עליו אשר ארץ ושמים נדדו מפניו ולא־נודע מקומם
 איו: וארא את־המתים גדולים עם־קטנים עמדים לפני־יהוה
 וספרים נפתחים גם־ספר אחר נפתח הוא ספר החיים
 וישפטו המתים כעלילותם כאשר הם כתובים בספרים
 ההם: ויתן הים את־המתים אשר בתוכו והמות והשואל נתנו
 את־המתים אשר־בם וישפטו איש איש כמעשהו: והמות
 והשואל נהדפו אל־תוך ים בער באש זה הוא המות השני
 הים הבער באש: וכל־איש אשר לא־נמצא כתוב בספר
 החיים נהדף אל־תוך הים הבער באש:
 וארא שמים חדשים וארץ חדשה כי השמים הראשנים כא
 והארץ הראשנה עברו והים אין עוד: ואת־העיר הקדושה
 את־ירושלים החדשה אנכי יוחנן ראיתי ירדת מאת אלהים
 מן־השמים ככלה בקשריה ערוכה לבעלה: וקול גדול
 מן־הכסא שמעתי לאמר הנה משכן אלהים עם־אנשים ושכן
 בתוכם הם יהיו־לו לעם והאלהים יהיה אתם והיה להם
 לאלהים: ומחה כל־דמעה מעיניהם המות לא־יהיה עוד ואין
 אבל וצעקה או דאבה כי הראשנות חלפו ואינם: והישב
 על־הכסא אמר הנני עשה הכל חדש ואלי אמר כתב
 כִּי

6 כי הדברים האלה בנים ונאמנים: ויוסף ויאמר נעשתה
 אנכי אלף ותו ראשון ואחרון ולצמא אתן מבאר מים
 7 חיים חנם: המנצח יירש כל-אלה ואני אהיה-לו לאלהים
 8 והוא יהיה לי לבן: אבל בעלי לב רגז בנים לא אמן
 בם נבזים ומרצחים זנים וקסמים עבדי פסל וכל-אנשי
 שקר חלקם בים הבער באש וגפרית הוא המות השני:
 9 ויבא אלי אחד מן-שבעת המלאכים נשאי שבעה המזרקים
 המלאים שבע המגפות האחרנות וידבר אלי לאמר בא
 10 ואראך את-הכלה אשת השה: וישאני ברוח אל-הר גדול
 ונשא ויראני את-העיר הגדולה את-ירושלים עיר הקדש
 11 ירדת מן-השמים מאת אלהים: ועליה חפף כבוד אלהים
 והמאור לה זורח כאבן יקרת ערך כאבן ישפה כעין תרשיש
 12 לטהר: וחומה גדלה וגבהה תסב אתה ובה שנים עשר
 שערים ועל-השערים שנים עשר מלאכים ושמות כתובים
 13 עליהם על-שמות שנים-עשר שבטי בני ישראל: שלשה
 שערים מזרחה שלשה שערים צפונה שלשה שערים נגבה
 14 ושלשה שערים מערבה: ולחומת העיר שנים עשר יסדות
 ושנים עשר שמות על-שנים עשר שליחי השה חקוקים
 15 עליהם: והדבר בי החזיק קנה זהב בידו למד את-העיר
 16 ואת-שעריה ואת-חומתה: והעיר היתה מרבעת ארכה
 כרחבה וימד את-העיר בקנה המדה שנים עשר אלף
 17 כברת-ארץ ארכה ורחבה וקמתה מדה אחת להם: וימד
 את-חומתה מאה וארבעים וארבע אמות במדת איש כי-זאת
 18 מדת המלאכים: ובנין החומה אבני ישפה והעיר זהב
 19 אופיר כזכוכית לטהר: והיסדות לחומת העיר ממלאים
 בכל-אבני חפץ היסוד הראשון ישפה השני ספיר השלישי
 20 שבו והרביעי ברקת: החמישי שהם הששי אדם השביעי
 תרשיש השמיני יהלם התשיעי פטדה העשירי נפך עשתי
 21 העשר לשם ושנים העשר אחלמה: ושנים עשר השערים

שנים עשר פנינים כל-שער ושער מאחד הפנינים ורחוב
 העיר כתם פז זכוכית לטהר: והיכל לא־ראיתי שמה כי
 היכלה יהוה אלהי צבאות והשה: והעיר אין צרך לה לאור
 השמש ולנגה הירח כי-כבוד אלהים אורה והשה נר להאיר
 לה: ופדוים מקרב הגוים הלכו לאורה ומלכי-ארץ יביאו
 אליה הדרם: שעריה יומם לא־יסגרו ולילה לא־יהיה שם:
 והובא אליה הדר הגוים ותפארתם: ולא־יבא שם איש חלל
 ולא בעל תועבה או פעל שקר כי באיה רק הכתבים בספר
 החיים אשר לשה:

ויראני נחל מים חיים כעין זכוכית לטהר יצא מתחת כסא כב
 האלהים והשה: ובתוך רחוב העיר על־שפת הנחל מזה
 ומזה עץ חיים עשה פרי שתים עשרה פעמים בשנה מדי־
 חדש בחדשו יבכר פרוי ועלהו לתרופת הגוים: וכל־חרם
 לא־יהיה עוד ובתוכה יכון כסא האלהים והשה ועבדיו
 ישרתהו: והם יראו את־פניו ונשאו את־שמו על־מצחם:
 ואין לילה שם ואין צרך להם לאור נר ולאור שמש
 כי־יהוה אלהים יתן אורו עליהם ולפניו ימלכו עד־עולמי
 עולמים: ויאמר אלי הדברים האלה כנים ונאמנים ויהוה
 אלהי רוחות הנביאים שלח את־מלאכו להראות את־עבדיו
 את אשר תקרינה בקרב הימים: הנני בא עד־מהרה
 אשרי השמר דברי הנבואה בספר הזה: ואני יוחנן שמעתי
 וראיתי את־אלה ויהי בשמעתי ובראתי את־אלה ואפל לרגלי
 המלאך אשר־הראני את־אלה להשתחות לו: ויאמר אלי
 לא־כן ראה אנכי עבד כמוך וחבר אני לך ולאחיק הנביאים
 ולשמרים את־דברי הספר הזה לאלהים תשתחוה: ויאמר
 אלי עוד אל־תחתם את־דברי הנבואה אשר בספר הזה כי
 קרוב המועד: בן־עולה יוסיף עשות עול ונתעב יוסיף על־
 תועבתו איש צדיק יוסיף על־צדקתו וקדוש יוסיף להתקדש
 בקדשתו: ואני הנני בא עד־מהרה ושכרי אתי לשלם לאיש

13 איש כמעשהו: אנכי אלף ותו ראשון ואחרון ראש וסוף:
 14 אשרי השומרים את־מצותיו והיה להם רשיון לאכל מעץ
 15 החיים ולבא העירה דרך שעריה: ומחוץ לעיר הכלבים
 והקסמים והזנים והמרצחים ועבדי האלילים וכל־אהב כזב
 16 ופעל שקר: אני ישוע שלחתי את־מלאכי להעיד לכם
 על־אלה לעיני הקהלות אנכי שרש דוד וחטר ממנו אור נגה
 17 וכוכב השחר: והרוח והכלה אמרים באה־נא והשמע יאמר
 באה־נא וכל־צמא יבא וכל־החפץ יקח מים חיים חנם:
 18 העדתי בכל־השמע דברי נבואת הספר הזה אם־יוסף איש
 עליהם יוסף אלהים עליו את־המכות הכתובות בספר הזה:
 19 ואם־יגרע איש מדברי ספר הנבואה הזאת יגרע אלהים
 את־חלקו מספר החיים ומעיר הקדש הכתבים בספר הזה:
 20 והמעיד דברים אלה ענה לאמר אכן אני בא עד־מהרה אמן
 21 באה־נא האדון ישוע: חסד ישוע המשיח אדנינו עם־כלכם
 אמן:

תם